Den uforbederlige bibliotekar
Niels Jensen

Ravnen

[Illustreret satirisk ugeblad udgivet af Socialdemokratiet].

Udkom 1876-77 og 1878-1921.

Skanningen er udført efter eksemplarer i privat eje.

Mere om tidsskriftet på Dansk Forfatterleksikon:

https://danskforfatterleksikon.dk/1850tit/0102/sknr102245.htm

---

Udarbejdet af Niels Jensen

Nr. 1.

Ravnen

Søndag d. 3. Januar

1904

Glædeligt Nytaar!

Ugen, som gik!

(Nytaarsvise.)

Mel.: Forgangen Nat.

MED Knald og Fut
og løse Krudt
blev 1903 smidt ut,
i Brand og Blus
og Sjov og Sjus
Witzansky drak med *Secher* Dus.
de sammen traf paa Raadhusplads,
der var jo nok en Smule Gas,
og hver en Antisocialist
gik Nytaarsaften med en Gnist.

Den unge *Foss*
med samt et Ros
af Ørums Kegler vilde slaas,
de lavede Fyrværkeri,
saa vores Ordenspoliti
var lige ved at tage fat,
endskønt at det var Nytaarsnat,
de flytter Tønden med Latrin,
ja Gud, hvor Folk kan være Svin.

Alberti sad
ved Sulefad
og aad og drak og var saa glad,
03 var godt, han dypped' Tud,
04 falder bedre ud,
han klinkede med *Enevold*,
de havde sig et vældigt Sold
og skreg Hurra, da Klokken slo',
for fulde var de begge to,

Men »Ravnen« op
til Taarnets Top
var fløjet, retted' paa sin Krop,
den smed en Bombe, sikket Brag,
da Klokken mældte Nytaarsdag,
Witzansky ved en Lygtepæl
i København først fandt sig sel',
men om han drat, Alberti græd,
det var en syndig Re'lighed.

Da Solen steg
og frygtsom ked
udover Byens vilde Leg,
var Plads og Gade ganske tom,
»Kinesere« laa rundten om,
men Ravnen skreg i Morgnens Gry:
»Vaagn op, du gamle, glade By.
fej ud, gør rent, og gør Dig fri
for Ørum-Sechers Kineseri!«

Faderen: Hvad bestiller Du ved mit Skrivebord, Karl? Du rører vel ikke ved mine Papirer?

Karl: Nej, Fa'r, Jeg tager bare det der er skrevet paa! —

Grønland.

Mel.: Stop nu lidt Smit.

NU vil man Grønland købe
— jo, den er mageløs!
Skal vi la' Køb'ren løbe
og vise Mine bøs,
eller skal vi la' stryge
— Ejendomsskylden vil
ellers i Vejret ryge
næsten ad Helved' til.
Har vi Raad at la' vær'?
netop nu er vi voldsomt paa Knæ'r!
Skynd Jer at vælge.
om vi skal sælge
det grønne Land
med Is og Strand.
Det gamle Landskab
har smaat med Mandskab
og tynger haardt
lad os liste det bort.

„Stjærnen“ det kunde købe
til Køling af sit Øl.
Flaskerne kan man svøbe
ind i Papir af Søl',
lægge dem pænt til Rette
rundt i Reoler — kan
saa til dets Pasning sætte
fast an en Hval-Fangstmand.
Ell's vil „Ny“
vistnok by'
med et Bud, der gaar vilden i Sky.
Man ku' en Anstalt,
en Sodav'anstalt
faa lagt derop
paa Bjærgets Top.
Stryg kun Profitten
af Kryolitten —
opløst i Vand
gi'r det velstillet Land!

Hvad mon de selv vil sige,
de Folk, der d'ovre gaar'
vil de om Fød'land skrige
eller om Ulv og Faar?
— De vil vist gærne bytte
os med Amerika.
— Sam kan jo Skindet hytte
bedre end vi — ork ja!
Eskimo'r,
Eskifa'r
er ej glad for den Tilstand de har.
For Landets Love
de knapt kan sove;
skønt Spæk og Tran
nok kan gaa an,
saa har hver Hedning
dog Krav paa Fredning
— sælg dem paa Stand
til et kristeligt Land!

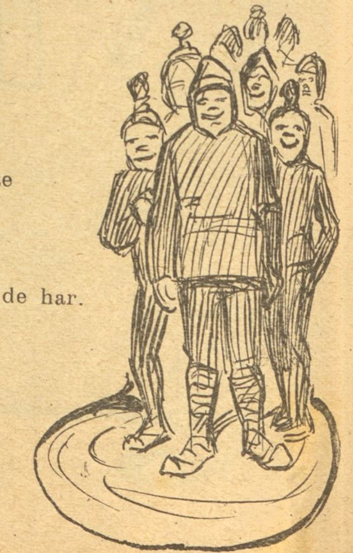

Hundredkronesedlerne.

Mel.: Lott, ist todt.

Pe'r Nielsen har skam Skillinger haft
og ved, at de kan bruges,
for han har gi't dem ud paa Kraft
— hos ham de ikke puges.
De Satans rare Penge, ak,
man ikke nemt kan høste,
man faar dem ej for: »Mange Tak!«
terminsvis og den føste —
:,: nej, for i Hast en Skæppe at faa tjent,
maa man besidde næstendels et særligt fint Talent. :,:

Alt dette ved Pe'r Nielsen, og
imens han flittigt høvler
og saver, Tankerne han dog
la'r gaa paa lette Støvler.
De flyver mod en Milliard,
som han har tænkt at samle,
men spare dem er ikke rart
— hos ham de ej bli'r gamle.
:,: Han bygger og faar rigtig godt begyndt,
men med hans Samlen Mønt bli'r det dog stadig ganske tyndt. :,:

Champagne-Skræd'rens Sedler ga'
han aldrig i Betaling,
men købte en »Hver ott'ne Da'«
paa Konens Anbefaling.
Dog dette var ham alt for smaat,
han rynkede paa Næsen,
— en Tiert er ej vid're flot,
naar man er bleven kræsen.
:,: De brune Sedler var ham lidt for smaa
— de grønne gjaldt for mere, fik han hurtigt hittet paa. :,:

Saa købte han en Flaske Blæk,
alt mens han fot'graferte
— de første Bill'der smed han væk,
da de var halvt spolerte;
de følgende var bedre, men
de mangled' bare Mærket,
saa gav han dem en Gang igen
med Fedt, og dette virked'.
:,: Vel blev de Mærker ikke just som Vand,
men Englefedt i Felterne ku' dog til Nød gaa an. :,:

Han havde Sedler nok, men tav,
saa lasted' han en Lægte —
han mente, at fra Svendborg av
han kunde faa de ægte.
Der købte han det bare Skidt
og tænk, saa gik Galejen,
og solgte dem igen saa frit,
som intet var i Vejen.
:,: Men det, at Seddel-Mærket mangled' lidt,
det gjorde, at vor Pe'r blev dyppet i sit eget Fedt. :,:

Policen tog ham næste Dag
paa en af disse Ture,
som hæver Politiets Sag
ved Hesselager-Oure;
og nu er Nielsen tømret fast
til Lov og Rets Lokaler
og har, skønt arbejdsvillig Knast,
end ej til Rest en Daler.
Og foreløbig slaar han intet Slav
:,: — det sku' da være et paa Tømmerlavets Penge-skav! :,:

Rollerne fordeles.

Nevøen (der fører sin Onkel fra Landet ind i en fin Restauration): Se, Onkel, nu trykker *jeg* her paa denne Knap og bestiller!

Onklen: Og saa?

Nevøen: Saa trykker *Du* paa Knappen og betaler!

Nytaarsnat.

Raadhusets Uhr slaar tolv. Luften sitrer ved Tusinder af Skud med løst Krudt. Biskop Absalon stiger ned fra sin Sokkel og rider langs Stranden ud ad Raadhuset til.

Undervejs indhenter han Witzansky, der gaar med en Potte, som han vil kaste paa Borgmesterens Dør. Ved at høre de dundrende Hovslag af Bispens Hest, vender han sig om, dratter forskrækket om, da han ser den høje Rytter, og vælter Potten ud over sig selv.

Bispen smiler, idet han rider videre. „Det er en af Bræmserne, født til at summe, stikle til Frihed og bræmse for Fremskridt.“

Bispen rider videre og standser ved Krigsministeren, der affyrer kinesiske Pistoler.

„Du morer Dig, Gamle! Fyr og Fut med løst Krudt — det er Din Plaser. Det minder Dig nok om Din sidste Septemberkrig, da Fortet blev taget?“

„God Morgen, Hr. Bisp, og glædeligt Nytaar! Rider I ud for at se Eders By ved Nytaarsnat? Hør, hvor de skyder! Hør, hvor det lyder! Bom, bom, bom, si'er det atter og atter! Lad kun Krudtet gaa op i Røg; jeg har nok af det Møg i Fæstningens Kassematter!“

Bispen trækker medlidende paa Skulderen og rider videre: „Det var en Kriger af nyeste Mode! Han skulde stilles som Pynt paa Kommode!“

Han standser ved Kultusministeren, der tripper forsigtigt afsted med en tung Kirkebøsse under Armen.

„Ej, ej! Her ser jeg forsigtigt lirke, den Mand, der er sat til at værge min Kirke! Du gaar nok og slæber paa Skattens Mønt! Jo, det klæ'er Dig kønt! Du Kirkeskat har paa Borgerne lagt, mens Præsterne raned' den hele Magt! De præker i deres sorte Kjoler om løse Sæder — for tomme Stole! — Naar Du har Æren, de andre Magten, saa enes I nok i Længden om Pagten! —“

Han rider videre og standser ved et Optog af tykke Bryggere. Han ler højt: „Her har vi nok Byens Humlekonger, Bryggere efter moderne Faconer! I vil Jer mæske! I danner Ring om Fadet: til andre ingen Ting! Fingre af Fadet! saadan I skræmmer, bestikker Kromand, bestikker Kræmmer! I Humlekonger, behold Jeres Sølv, Folket vil drikke sit eget Øl! — — Den Skyden med løst er en sløj Kalas; nu rider jeg hjem til Højbroplads.“

I Livsfare.

— Pengene eller Livet!
— Hys! Skynd Dem herfra. Min Kone er lige i Hælene paa mig.

Der er Forskel.

Den Mælk er sur, Mutter. Den maa du gi'e Børnene. Vi faar itte Svinene til at æde den.

Ved Aarskiftet.

Mel.: Der var engang en tapper Mand.

Aa Gudskelov vi Ende fik
paa disse Helligdage,
thi Følgen blev, jeg fik Kolik
af al den Julekage,
og Æbleskiver, Gaasesteg
med Æbler, Svedsker stoppet. —
Med Skinke og Grønlangkaal jeg
saa graadigt har mig proppet.

Jeg næppe nogenlunde Fred
fik i mit „Spisekammer“,
før Nytaarsaften mødte med
fornyet Katzenjammer.
Min Mave gik ej Ram forbi,
men værst var den Menage,
jeg arme Stakkel følte i
min „øverste Etage“.

Det er jo Skik, at Aarets Slut
skal fejres med Rabalder.
Til Afsked faar det en Salut,
som smælder og som knalder. —
Som alle Djævle løs man slap,
det sprutter og det spjætter.
„Kineserne“ gør Støj omkap
med Bomber og Raketter.

Med Maven haard og „Pæren“ blød
jeg søgte Trøst i Sorgen; —
jeg vilde nyde Søvnen sød
lidt længe Nytaarsmorgen,
men næppe dagedes det, før
(det sørgeligt men sandt er)
der blev en Banken paa min Dør
af Nytaars-Gratulanter.

Trods Hovedpine, Mavekneb,
hvoraf jeg maatte lide,
jeg uforknyt til Pennen greb,
som Trøst i al min Kvide. —
— Ved Aarets Skift jeg haaber paa,
alt Godt med Renters Renter,
hver Dag i Aaret strømme maa
til „Ravnen“s Abonnenter!

En Udvej.

A.: Ærligt talt, Du — Din Kone er ikke køn!

B.: Sandt nok, ikke i det Ydre, men Gemyttet, kort sagt, det Indre — —

A.: Ved Du hvad, saa skulde Du virkelig lade hende vende!

Nationale Løjer.

Der var Kaffekoncert i National. Det er der hver Dag. Naar Folk sidder og drikker i National, spiller de smaa Ungarere nationale Drikkesange; saadanne berusende Natonalmelodier forsøde Kaffen, naar de søde Skødehunde, der gaar med deres Frøkener paa Værtshus har spist Sukkeret og drukket Fløden.

De smaa Ungarere sad ellers og spillede op ad Væggen; men saa havde Thomas Lorentzen flyttet dem, for at de kunde blæse ud af Døren.

Men Ungarerne vilde ikke sidde og blæse i al den Blæst, de flyttede atter hen til Væggen og blæste med samme Kraft, som da de gamle Basunblæsere blæste Jerikos Mure om. Da Thomas Lorentzen kom ind i sin Beværtning, kunde han ikke finde sine Musikere ved Døren, hvor han nylig havde sat dem; men han kunde høre Trompeteren fra Säklingen og sagde til Overkellneren:

„Jeg tror den Karl blæser mig et Stykke! Hvad mener Du?“

„Saa gærne! Jeg er lige ved at tro det samme, Hr. Direktør!

Direktøren spanker da ind mellem sine Musikere og slaar ud med Arme og Ben, som om han vilde give en Parodi paa Max Ernst. Han kom til at støde Trompeteren paa Næsen og Fløjtespilleren i Øjet.

„Nu vil Thomas slaa Takt!“ sagde en Gæst. „Det skulde han lade være med; han har ikke Spor af Takt!“

„Hvad er det for en, de nu spiller?“ spurgte en døv Dame.

„Det er en Ballade.“

„Hvad beha'er?“

„Et Slagstykke!“

„Ja, jeg synes nok, jeg kan se det; men jeg hører saa daarligt!“

Men da den lille Musikdirektør vilde lære Thomas Takt, tog Thomas ham i Kraven og kastede ham ud ad Døren, langt, langt bort.

Alle Kaffegæsterne gik hen for at se efter ham.

„Det var et godt Kast.“ sagde den stærke Fru Wernke fra Tivolis Varieté. „Han faldt ned i Muslingeskallen.“

„Han kommer vist ikke igen!“ mente en bleg, ung Dame.

Thomas vilde ogsaa kaste de andre Musikere over i Muslingeskallen; men de løb fra ham. Manden med Bassen var den sejgeste — han gik hele Tiden og brummede i F-Dur.

Da Numret var forbi, trak Thomas sine hvide Glacéhandsker paa, bukkede for det højtærede Publikum og sagde: „Nu skal De straks faa Kaffe!“

Daarlige Tider.

Den nærsynede: Hvad koster Pundet af disse *Krakmandler?*

Bageren: Undskyld, min Herre, det er *Rundstykker!*

Avtoritetstro.

— Naa, hvordan gaar det nu med Deres Øjne?

— Jo Tak, *min Læge siger*, at nu ser jeg noget bedre!

Opsang i 1904.

Mel.: Bal i Haven.

Ak, vore Kolonier ej Penge gi'er,
Selv ej Vestindien ovre i det fjærne,
Aa, de ku' allesammen blive fint Papir,
hvis de derovre bare dyrked „Stjerne".
Vor hjemlige Agrar, den Vigtigper,
ej laved' Gæld, men tjente meget mer',
hvis han holdt op med alt det Smør at kærne
Og bare holdt sig til at brygge „Stjerne"!

Hr. Madsen — Krigsministeren — han er go',
han alle Jensers Tænder lader børste,
de faar en Salmebog, naar De skal gaa til Ro,
og et Glas Vand, ifald de skulde tørste.
For Øl og Brændevin har han forbudt,
i Makketutten er ej Spor af Sprut,
men — nu fra Nytaar han paa hver Kaserne
gi'er alle Jenser Lov at drikke „Stjerne!"

Nu Ordner regner, saa det batter no'et,
langt værre end i gode gamle Dage,
og Folk, der ej har Titel eller Orden faaet,
af dem er der kun meget faa tilbage.
Selv Kongen syn's, de har forvidt det bragt,
i sidste Statsraad skal han selv ha' sagt:
„Stryg Orden, Kors og Stjærne — ja, saa gærne!
Men stryg for Guds Skyld endelig ikke „Stjerne!"

En Kommission nu for Ædruelighed
er nedsat, og den slider vældig i'et,
og der skal virk'lig være nogen Mulighed
for, at den kan faa Kram paa Drikkeriet;
thi den har grebet Sagen rigtig an,
og dens Betænkning lyde skal saadan:
„Ja, Tuborg, Carlsberg gi'er en daarlig Hjærne,
men Sundhed drikker man sig til ved „Stjerne"!"

Der sidder nu en Forsvarskommission,
Tys! Tys! om den maa man jo ikke snakke!
Jeg ved dog, der er Stemning for en ny Kanon
og et Par Forter — midt paa Valby Bakke,
fler' Løjtnanter og fler' Menige,
Men — derom er de navnlig enige:
At Fæstningen den kan vi rolig fjærne,
naar Hæren blot faar rigelig med „Stjerne!"

En god Dragt Klø kan være meget go',
Alberti synes, at det er det bedste!
For han og Bøllen mener nemlig begge to,
man ej skal elske, nej blot klø sin Næste.
Han som Minister farlig bister er,
men Gudskelov der Kriminalister er,
der si'er som saa: „Vil Bøllerne Du fjærne,
saa prygl dem ej, giv Dem hellere „Stjerne"!"

Ja, „Stjernen" drager med en sælsom Magt,
ja, om det saa er Skydebane-Herrerne,
har de Champagne uforsagt paa Hylden lagt,
fra den Dag da de først fik Smag paa „Stjerne".
Den lyser — og den lokker en og hver,
ja, Stjerne hist, og Stjerne her og der — —
lad kun Vorherre Himlens Stjerner fjerne,
naar blot paa Jord han la'r os nyde „Stjerne!"

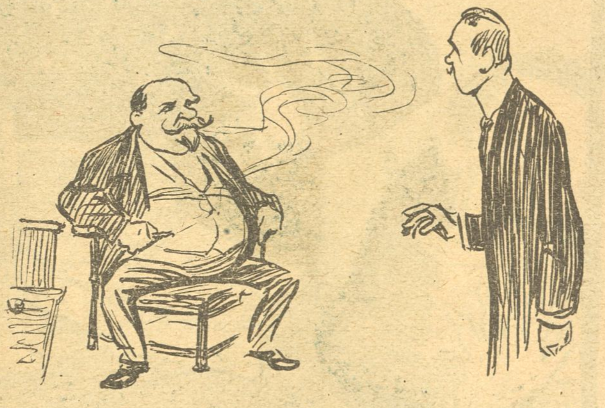

Volontøren i en gros Forretning beklager sig hos Principalen: Hr. Grosserer, jeg kommer for at klage over Bogholderen!"

— Se, se! Hvad har han gjort?"

— Jo, i Dag vilde han have, at jeg skulde bære en Kasse over paa Pakhuset, og det sagde jeg nej til, og saa gav han mig en paa Øret — det finder jeg mig ikke i af en Bogholder!"

— Naa ja, vær De rolig; næste Gang skal Karlen nok besørge det!"

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Den ny Konfucius.

Alberti: Ja, nu er det jo galt med »min kære Murer« igen . . .

J. C. Christensen: Lad mig nu blive fri for den Murer! Her sidder jeg, — halvdød af Udmattelse — blot for at gøre Præsterne begribelig, hvad der egentlig skulde have staaet i Loven om Menighedsraad.

Nr. 2.

Ravnen

Søndag d. 10. Januar
1904

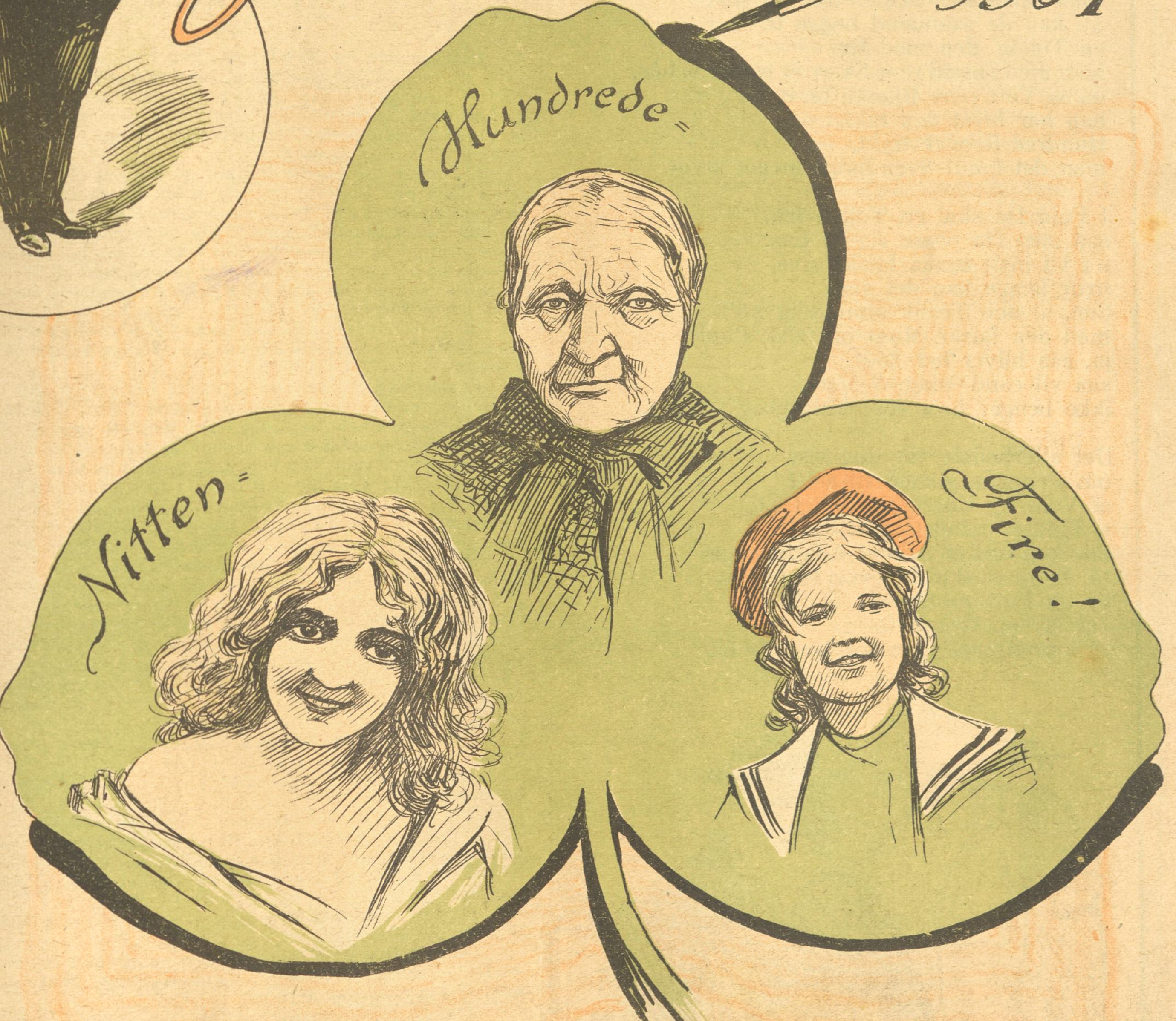

Ugen, der gik!

Mel.: Saa ljunka vi.

DER findes Folk, som godt kan li'
at sætte falske Penge i
Cirkulation, — jeg ved mig fri
for den Slags Snyderi.
Vores nationale Bank den maa
vel have Monopolet paa,
hver Gang der skal slaas Mønt,
laves Sedler med Pynt,
men nu er private Folk begyndt.

Champagneskræderen var go'
med Braschses Sedler om sig slo',
nu kan de saamænd begge to
en Tid ta' den med Ro.
Men med Skræd'rens Skæv ej travlt vi har,
da vi Tøm'rens Bjælke først blev var,
han har lavet den tykt,
Hundred-Kroner trykt,
men det fandt Svendborg meget stygt.

I Fald Du sku' en Toka'l faa,
saa maa Du passe rigtigt paa,
nu vil man ogsaa falske slaa,
hvor længe kan det gaa?
Sæt, at den Trafik almind'lig bli'r
med den falske Mønt og falsk Papir,
ja, saa bliver her sødt,
saa vil cand. mag. *Schiøtt*
ikke længer ha'e som Valgsprog »flyt«.

Det allerbedste var dog vist,
om Pengene gik ud til sidst,
af Vold og Korruption og List
ej fandtes mindste Gnist,
om kun ærligt Arbejd Adkomst ga'
til, hvor vi sku' faa vor Føde fra,
og alt Falskmøntneri
var af den Grund forbi,
at kun *Arbejd'* kan for Nød os fri.

A.: Kan Du se ham der gaar?
B.: Ih! med den Næse maa han jo kunde hæve „*Bonus*" paa Carlsberg!

Fyrværkeri!

Det var lige før Nytaar, at „Jens Mælkedreng", samt hans gode Ven fra Skolen af, den meget opfindsomme „Peter Knap", sad paa Madam Knaps Kvistkammer og kalkulerede, hvorledes de, med de forhaandenværende Myntsorter, skulde faa den nære Nytaarsaften forherliget ved en ordentlig Fest. —

Alt hvad de havde kunnet skrabe sammen laa nu foran dem paa Bordet. Det var mest En- og Toører, om end en enkelt Tiøre lyste op i Landskabet lig en Sol mellem lutter Maaner, men trods gentagen omhyggelig Eftertælning havde det dog ikke været muligt at drive Resultatet op over den temmelig magre Sum af 47 Øre. — Deraf skulde der sikkerlig ikke kunne laves megen „Fut i Geledderne". —

De to Kompagnoner sad tavse og grublede over Situationens brændende Spørgsmaal: „*Skrupsjov for en billig Penge.*"

Peters Moder var ude at vaske hos et Herskab, og ventedes først hjem ud paa den sene Aften. Saalænge havde de altsaa hele Lejligheden til deres Raadighed. For var der noget Madam Knap hadede og frygtede her i Verden, saa stod Krudt, Exklosjomer og alt det Bras — saaledes udtrykte hun sig — absolut i første Række, og det skrev sig hovedsagelig fra den Gang, hun en mørk Vintermorgen med en Tændstik søgte efter en utæt Gashane, i det Kontorlokale hun var kommen for at rengøre,

Sytten røde Luer havde danset Hopsa foran hendes forfærdede Øjne, og et mægtigt Pust havde svuppet hende ned i Papirskurven, som en Prop i en Flaskehals. Men egentlig Skade havde hun dog ikke lidt, naar undtages den Klabappelse, der paakom hende, og som altid vendte tilbage, saasnart hun bare saa meget som lugtede Krudt, eller Gas eller andre slige Futterisager. — Ogsaa Jenses Moder havde forbudt sin Søn, at have med slige Skarnagtigheder at bestille. — Men ligemeget havde det naturligvis hjulpet paa begge Knægtene; thi netop til saadant Futteri stod deres Hjærtenslyst. —

„Nu har je'et!" raabte paa en Gang den meget opfindsomme Peter.

„De' æ Løgn vel," svarede Jens Mælkedreng.

„Vent med at sige Løgn, til je' har maatteveret Sagen for Dig, saadan som de siger oppe i Ri'sda'en. — Vi køver Krudt for di 25, og laver sæl Fyrværkeriet. To Pakker Seggeretter te 5 gi'er 35 og 2 til Tændstikker er 37. — Saa er der endda 10 Øre tebaves te en Sokkeladesegar te hver. — Hurræ!"

„Naa. det maa je' sige — den va'nte doli rajnet uj. — Du æ fanneme et Seni, Pedder — a' di tykke — a' dem te bare tre paa Pundet. — Hæ!"

„Om je' æ? — Naada! — Kom, og la' vi saa gaa ner og køve det Krudt." —

Og saa blev der travlt paa Kvisten. Krudtet blev maset med Kniv og fersk Spyt til en blød sort Masse hvoraf der formedes Troldkællinger, Lunter af løst tvunden Vat blev fugtet i samme sorte Smørelse og derefter

tørrede til senere Brug, og tykke krudtfyldte Stykker Karduspapir blev foldede og sammenbundne med Seglgarn til gevaldige Frøer og Tudser. — Uha! Uha! Uha! — Drengene gottede sig under Arbejdet og i Tankerne nød de allerede den Ild Røg og Rabalder det vilde give fra sig naar Tidens Fylde kom. —

Da de var færdige — dygtig sorte og beskidte baade paa Hænder og i Ansigt — opstod der atter et vanskeligt Spørgsmaal.

„Hvor skal vi nu gemme Daakkementerne, sikkert mod Ild og Vand og Motters Efterstræbelser,“ sagde Peter i en efertænksom Tone. — „Er der noget godt Gemmested inde ved jert?“

„Nej,“ svarede Jens bestemt. — „Vi ejer ikke et eneste Skav eller Daase, undtagen den Motter har til Kaffebønnerne, og den duer inte. — Hun vilde osse straks savne den,“ lagde han hurtigt til.

„Ja, det vilde hun natyrligvis,“ svarede Peter. „Fruentømmerne er immer mere gale efter Kaffe end som vos Mandfolk. Men vi har ligegodt et Kykkenskav, som Motter næsten aldrig kommer i — der ka' det vel nok ligge den Da's Tid.“ —

Næste Dag — det var Nytaarsaften om Aftenen — kom Jenses Moder ind til Madam Knap for at laane en Blankebørste — hendes egen var slidt ganske skallet, sagde hun.

„Jo—o,“ Madam Knap havde da en saa god som ny, naar hun nu bare i en Fart kunde huske hvor den var. For den blev jo ikke brugt hver Dag — de gik jo mestendels i Træfodtøj.

Efter at have søgt et Par Steder forgæves rev hun en Tændstik af, for ogsaa at kaste et Blik i Køkkenskabets mørke Dybder — netop det samme hvori Fyrværkeriet var bleven anbragt.

Peter, som var tilstede i Køkkenet, blev overmaade urolig og bandede indvendig Skæbnens træske Luner. — Men lade Moderen gaa i Gyngen uden at advare hende vilde han dog ikke, han raabte derfor ængsteligt: „Motter, Motter, la' være at komme med Ild i Skavet, der er — der er — der er — hm — Rotter — æ — derinde i Krogen.“

„Rotter?“ gentog Madam Knap, hun havde allerede den brændende Tændstik langt inde i Skabet, sikke noget Vrævl, Dreng, hvor sku' di Rotter komme fra?“ —

Men pludselig slap hun Tændstikken med et Vræl og væltede sig bagover paa Gulvet, thi derinde fra Skabets Dyb lød en arrig Hvæsen, som hurtig tiltog i Styrke, hvislende og hvæsende, indtil det endte med et Knald som et Kanonskud. Men dermed var det langtfra forbi — først nu begyndte Dævelskabet ret at tage paa Vej, med Snurren og Sprutten, Gnister og lyse Luer. Ud paa Køkkengulvet sprang Frøer og Tudser om i lange Baner, knaldende ved hvert Hop, vanvittige Spring i Højden op paa Komfur og Gesimser, brat dalende i Dybet under de rædselslagne Damers Skørter. — Jo Tak — der var rigt'nok Rotter i Skabet, var der. — — -- Da slog selv den meget opfindsomme Peter Retraite, kurede hastig nedad Trappegelænderet ned i Gaarden, hvor han uformodet traf sin Ven Jens, der var hidlokket af Allarmen. Efter en lang, højst sørgelig Forklaring med paafølgende Udmaaling af den ventende Strafs Størrelse, kom Peter atter saa meget til sig selv, at han kunde lette sit Hjærte med følgende Udbrud: Godt var'ed s'gu, at vi'nte køfte Krudt for alle Pengene. Vi ha endnu til et Par Kenesere!“ —

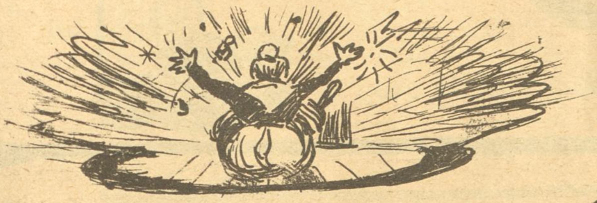

„De Danske i Paris.“

Mel.: Længe nok har jeg Bondepige været.

NEDE i Paris var der „Slag i Frikadellen“,
Bryderne de brødes, de asede og sled;
dèr var de samlede, hele „Codillen“,
lige fra Nordkap til Middelhavets Bred.
Jess, han var med,
stærk som en Smed,
Jess, han var voldsom, og Jess, han var vred.

Franskmænd og Russere i lange, brede Baner,
Tyskere og Tyrkere de faldt for Danskens Magt.
Nationaliteter, hvis Navn vi næppe aner,
i en Haandevending blev af Jess til Gulvet lagt.
Jess, han hang i,
snart var det forbi,
stærke var de alle vel, men Jess slog „alle ni“.

Dog, ak og ve, der var endnu én tilbage,
Jess, han tog fat paa den sidste svære Dyst.
sank saa til Jord under Sørgesuk og Klage,
Genlyd det gav ved det lille Danmarks Kyst.
Franskmanden Pons,
Pokker til Pons,
daskede Jess som en dansk „Frikadons“.

Danmark er svagt, ja, og Landet er lille,
dog har vi Kæmper tilbage endnu.
Folk, der har Kræfter og Folk, der har Snille,
Folk, der kan bryde en Loure itu.
Vær da tilfreds,
Danmark, med Jess,
han blev Nr. 2 af fire Hundred og halvtreds.

Avis-Nyt.

„Pærekøbing Dagblad“ meddeler:

Den fornylig fra andre Blade stammende Nyhed, der ogsaa er gaaet over i vort Blad om en Tjenestepige i Helsingør, der havde skudt sig af Kærestesorg, maa berigtiges derhen, at det ikke var i Helsingør, men i Hobro — at det ikke var en Tjenestepige men en Smedesvend -- at Motivet ikke var Kærestesorg, men Gæld og at han ikke skød sig men hængte sig. Red.

Raadhus-Klokkerne.

JEG hørte Raadhusets Klokker
en Aften ved 12-Tiden ringe;
men Melodien, for Pokker,
jeg ej over Læben kan bringe.

Det er dog ogsaa forbandet,
at Verset saa hurtigt slutter,
— de Toner ud over Landet
kun lyder de faa Minutter.

— Her hører man kun om Natten
med Halsbrand i Svælg Melodien!
— Det varer s'gu hele min Levetid,
før rigtigt jeg hitter ind i'en!

Træneret.

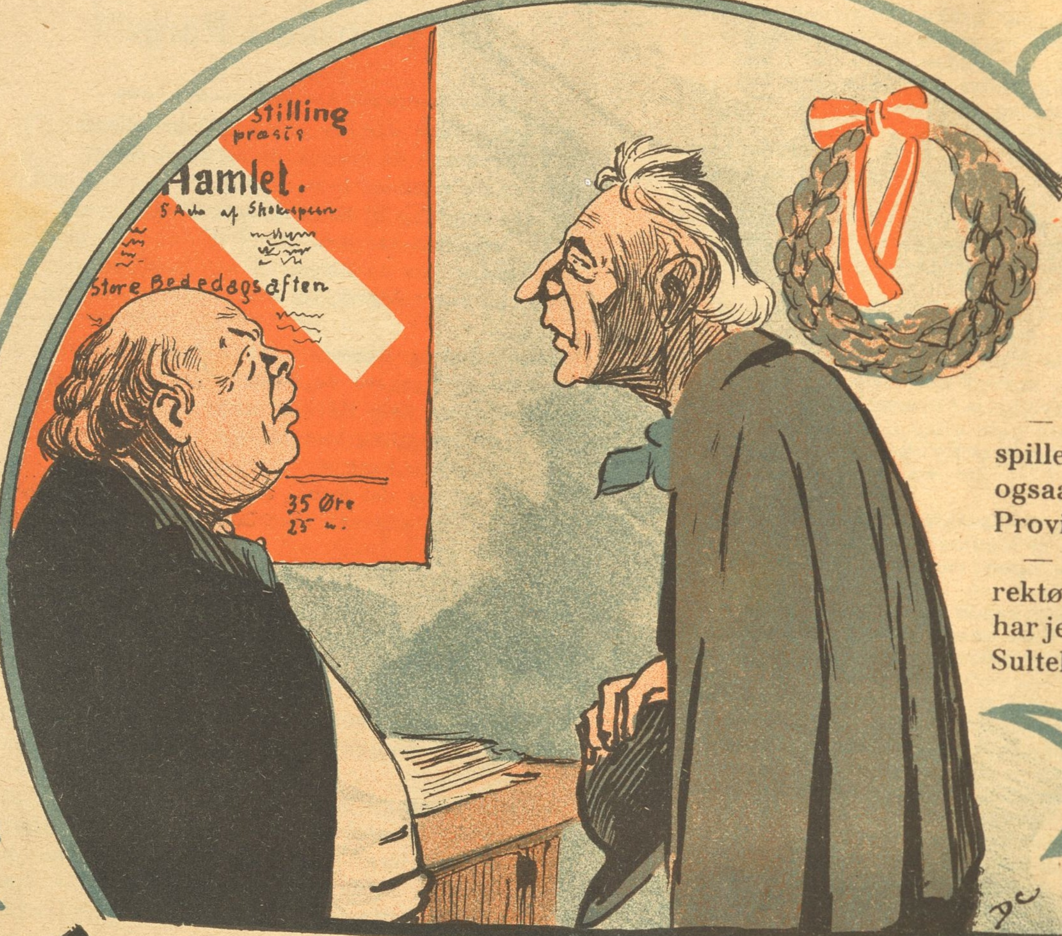

— De vil være Skuespiller, men har De nu ogsaa nogen Rutine i Provinsfaget?

— Ja, megen, Hr. Direktør! I den senere Tid har jeg ernæret mig som Sultekunstner.

Læreren: Hvorfor kom Du ikke i Skole i Gaar, Peter?

Peter: — — det staar paa Sedlen, Hr. Lere! —

Læreren: Dumme Dreng! Jeg vil vide, hvad Du har fejlet.

Peter: Uh — hu, det sa'e min Mo'er ikke! —

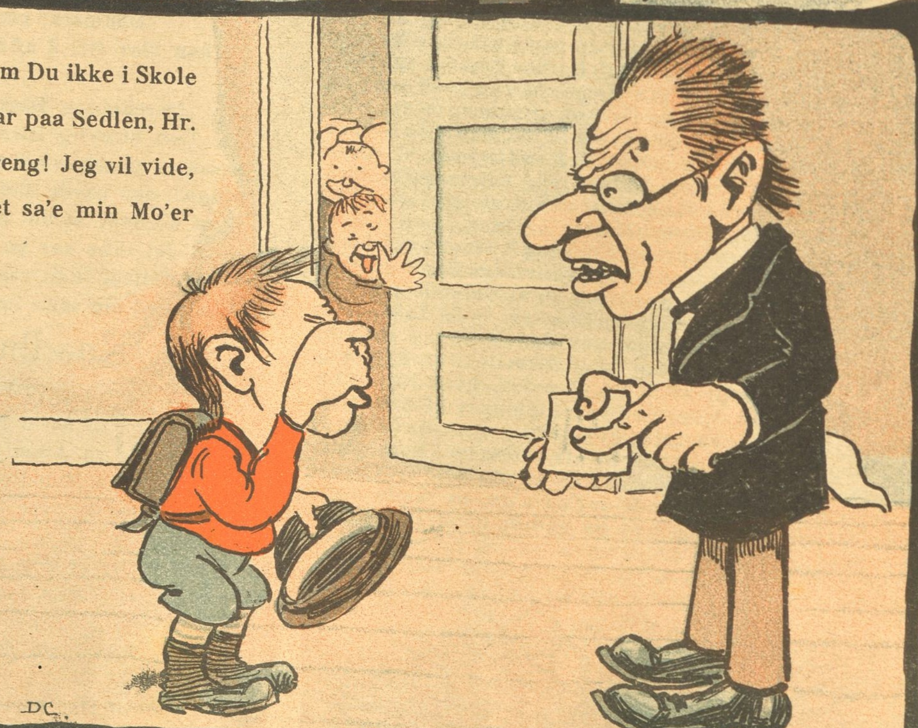

Assureret.

— Hør Du, *Cand. med. mag.* Tønnesen. Hvad er *Delirium tremens* egentlig for noget?

— Det er noget, Folk faar, naar de drikker, saa de mister deres Forstand. Du behøver altsaa af gode Grunde ikke at være bange.

Brandmandens Vise.

Mel.: Skomagervisen.

En Brandmand er født til at vogte sin By, —
hvad gi'r De, min kære, for Brandmandens Ry?
Han kender sit Kram, om det ogsaa er svært,
og derfor er Brandkorpset saa populært —
baade Moder og Fa'r
og det nygifte Par
de kan føle sig trygge, da vi Brandmanden har.

Den Gang, han var lille, da ønsked han tit
en Sprøjte af dem, der kan drives ved Sprit. —
han stilled' i Flokken og hujed' og sang,
naar Hjelmene blinked og Klokkerne klang,
Og saa tænkte den Skelm
— for han var nok en Skelm —
jeg bli'r Brandmand en Gang og faar Økse og Hjelm.

Med Sprøjte og Stige, med Slange og Tov,
naar han farer frem, blir' i Gaden der Sjov:
han skal være vaagen og være parat
at passe sin Slange ved Dag og ved Nat, —
ja, han skal i hvert Døgn,
baade Hellig- og Søgn-,
være klar til et Livtag med Ild og med Røg'n.

Han sidder paa Spring i sit vagtsomme Skjul
ved Sommer og Vinter, ved Pintse og Jul, —
og sker det, at Viseren drejer sig rundt,
saa er han af Sted paa halvandet Sekund —
hvis han øjner sit Maal
i et lysende Baal,
saa spændes hans Muskler og blinker hans Staal.

Saa hejser han Stigerne Led efter Led,
saa gaar han til Vejrs, styrter Murværker ned,
saa ta'r han i Favnen de store og smaa —
men Farerne tænker han slet ikke paa.
Og han stiller saa varm
uden Kny eller Harm',
naar en Bølle saa tit gør forloren Alarm.

Derhjemme i Gaden, hvor Brandmanden bor,
der har han en Viv og et sødt lille Nor,
maaske ogsaa flere, men det fik jo gaa,
blot Skillingerne ej var saa ynkelig smaa, —
naa, han kender sin Pligt,
bedre Løn — det er Digt —
han faar slet ikke Lov til at tænke paa sligt.

Og dog er en Brandmand fornøjet og glad,
for han kan jo slukke — jeg ved ikke hvad,
og Smaasorger slukker han let ved et Smil
fra Mutter derhjemme, naar han har et Hvil,
for saa kommer hun hen
for at kysse sin Ven —
om en halv Times Tid skal han paa'en igen.

Et elskværdigt Barn.

(Den syge Else vil ikke vise Doktoren sin Tunge.)
— Tal haardt til hende, Hr. Doktor, siger Moderen, saa rækker hun nok Tunge af sig selv!

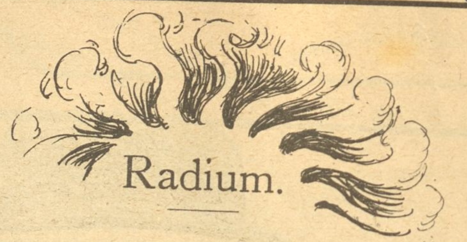

Radium.

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

Hvad er Radium i Grunden?
Er de Vises Sten nu funden?
Jeg har grundet meget paa'et.,
men jeg kan skam ej forstaa'et.
Længe jeg mit Hoved brød
med at knække denne Nød.
Findes der dog ikke En,
som kan løfte denne Sten?

Jo, vist saa, ti stille bare,
saa skal jeg det Spørgsmaal klare:
Radium, det er en Vare,
hvorpaa man maa rædsomt spare.
Køber Du en Kaffetaar,
Du det ej i Tilgift faar;
det er noget kostbart Kram. —
Hundredtusind for et Gram.

Men saa har det Egenskaber,
det i Styrke aldrig taber. —
Flere Milliarder Heste
har ej Kræfter som det Bedste. —
Bech og Jess, nød begge to,
jeres Kræfter staar mintro
paa et usselt Stadium
mod et Støvgram Radium.

Det besidder Lys og Varme,
selve Solen maa sig harme,
den en Tællepraas er bare
mod et Pund af denne Vare.
Snart af Vintrens Frost og Sne,
mørke Dage kan vi le.
Evig Sommer lys og mild
Radium os skaffe vil.

Sygdom kan ej eksistere,
Radium os vil kurere.
Tænk hvor yndigt, ingen mere
skal her efterdags krepere.
Manden med den fæle Le
vil vi ikke mere se.
Vi skal jage, nok saa smukt,
ham med Radium paa Flugt!

Ubehageligt.

Husets Herre anmoder ved Middagsbordet Gæsterne om at holde Taler.

En Herre (rejser sig og begynder): Uforberedt som jeg er — — — (bliver stikkende i det).

Hans Kæreste: I Formiddags kunde han dog sin Tale flydende!

1903.

Mel.: Peter Olden.

Nitten hundred' og tre —
ved Baaren jeg synger dit Livs A-B-C:
Du stilled' en Midnat, forsoren og glad,
og hilste Krapylet Godmorgen fra Fad —
Du blev ikke født i Dølgsmaal, eller under Jomfru-Ve,
for Du er Søn af os allesammen, Nitten hundred' og tre.

Nitten hundred' og tre —
Du gav os hvad Du ejed' og lidt mer' end de',
Du gjorde Din Pligt i Systemskiftets Tegn,
Dit Liv svandt af Sted under Ordeners Regn,
ja, Adelskab og Guldregn og Rid're p. p.
fik Du med i Dit Album, Nitten hundred' og tre.

Nitten hundred' og tre —
Ministre lod Du køre i Damekupe,
Ole Hansen fik Præmie for sin hjelmede Ko.
og Jens Busk han fik ti Kroner afløst pr. So,
selv Karl Hansen fra Vinde, der er Husmand in spe,
fik en „Skive“ af Stegen i Nitten hundred' og tre.

Nitten hundred' og tre —
Du har kaldt os til Valg Gange en, to og tre,
Du lod Keglerne falde paa Kryds og paa tvers —
og Poeterne gik og skrev vandede Vers —
vor Juleliteratur, den gik lige an til The,
for vi lærte alle at digte i Nitten hundred' og tre.

Nitten hundred' og tre —
Du fik Dig en Ølring min Mave maa le! —
Carl Jacobsen blev Direktør med et Par Tusind i Løn,
han har fundet sin Dessau, og de ta'er sig en grøn,
en Malurtbitter — det er den „Stjerne“, de kan se —
den har blinket dem for Øjet i Nitten hundred' og tre.

Nitten hundred' og tre —
Du holdt nok af Sorte til fire o'clock tea,
for de sorte i Vestinden og de sorte hos os,
Dit Hjærteblod ofred' Du glad — hellig Ko's! —
men Pastor Ifversens Ende fik Du ikke at se —
den er sortere en Din, Nitten hundred' og tre.

Nitten hundred' og tre —
Din Skudsmaalsbog har Du forfalsket maaske?
Men hvad der absolut ikke pynter deri,
det er naar Du begynder med Falskmøntneri:
hvad er det nu med Brasch og med Tømrer N. P. —
har Du mere paa Samvittigheden, Nitten hundred' og tre?

Paa Koncert.

En Pianist har i en Time „arbejdet“ paa et kedsommeligt Nummer. — „Det er intet Under,“ siger en Tilhører, „Manden er jo døv og kan ikke høre sig selv!“ — Saa burde man virkelig sige til ham, at han er færdig! tilføjede en anden.

Skærsliberens Betragtninger.

Næ, det er det, jeg altid har sagt Dig, Thorvald — kan Du gi'e Stenen lidt Vand. — Saa, det er godt, Du behøver ikke at drukne den! — Der er ikke for to Øre Staal i den Kaalkniv! — Det var det, jeg altid har sagt Dig, det kan være godt nok med Opfindelser, men der skal dog være Maade med dem! Nogle Opfindelser gi'er Folk noget at bestille, andre Opfindelser ta'er Arbejdet fra dem, og paa nogle Opfindelser knækker man Halsen, for Eksempel Flyvemaskiner og Kæmpesløjfer! Se, den Gang de opfandt Røntgenstraalerne, saa sa'e jeg, det var godt gjort, for med dem kunde man se gennem et Menneske; man kunde se, naar han havde faaet en Splint i Fingeren og en Kugle i Hovedet. — Hvad siger Du — en Pil i Hjærtet? Skal Du være erotisk, dit gamle Fjols! Ja, med Røntgenstraalerne kan man se lige lukt igennem et Menneske, selvfølgelig kan man ogsaa se, naar han har faaet en Pæl i Livet. — Nu bragte Du mig helt ud af Tankegangen! — Ka' Du gi'e Stenen lidt mere Vand! — Næ, det var det, jeg vilde sige Dig, der skal ogsaa være Maade med Opfindelsen, og naar de gaar hen og opfinder Radium, saa siger jeg, at det er lige ved at grænse til Uanstændigheden. Med Radiumstraaler kan man ikke alene se gennem Kydet, men man kan ogsaa se gennem Tøjet, og man kan se gennem en Slibesten, og jeg vil nok spørge Dig, Thorvald, om Du vil synes om, at saadan en Jon med Lommelampe med Radiumstraaler skal kunne gaa paa Østergade og kigge Dig gennem dit go'e Tøj ind paa det bare Skind? Og da man ogsaa med Radiumstraaler kan se baade gennem Mursten og Slibesten og lukkede Døre, saa vil jeg ogsaa spørge Dig, om Du kunde li'e, at der stod En ude paa Gangen og kiggede Dig ud, hvordan Du laa i din Seng? Du kunde jo Katten sparke mig ikke foretage Dig det mindste, uden at risikere, at der stod en Herre eller en Dame udenfor og kiggede Dig ud med Radiumstraaler. Det vil herefter ogsaa blive umuligt for Falskmøntnere at skjule deres falske Penge for Politiet — det kan jeg endda finde mig i — men det andet, det syntes jeg ikke om. Det bedste ved det er, at en Bid Radium saa stort som en Ært koster hundrede tusind Kroner, saa det er ikke enhver Kræmmersvend, der har Raad til at købe det. Men det varer naturligvis ikke længe, før det bliver billigere, og saa er det jeg siger, den er lige nærgaaende nok!

Nyt Abonnement paa „Ravnen“
kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN“
udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Nationalbanken gaar bedrøvelige Tider imøde, naar det bliver Hvermands Sag at lave falske 100- og 10-Kroner-Sedler, Tokroner og Femogtyve-Øre.
Dagspressen.

Fremtidens Jul. Schjøtt: Her ser Herskaberne et interessant Mindesmærke fra den forhistoriske Tid, hvor der endnu gaves Monopoler. — Nationalbanken kaldtes den, og den havde Eneret paa at udstede Seddelpenge. — Lithograferne førte imidlertid en uheldig Krig imod Monopolet, og til Trods for strenge Straffe sejrede de tilsidst. Den latterlige ufri Periode er jo nu forlængst forbi. —

Nr. 3.

Ravnen

Søndag d. 17. Januar

1904

Den Handlende: Og hvad vilde Du, lille Ven?

Drengen. Jeg skulde spørge fra Moder, om De vilde bytte en Tikroneseddel for hende? Sedlen skulde De faa næste Lørdag!

Kødmad.

Tak for din Daad, Bech Ols' —
den Kamp var virk'lig bon;
thi Folk fik lært, hvordan man bedst
gør *Kaal* paa Bouillon.

Ugen, der gik!

Mel.: Julia, Julia.

UDOVER By man Dagen lang
hører vort Raadhustaarns Klokkeklang,
man selv om Natten til sin Fryd
hører den dejlige Klokkelyd:
H. A. G. E. lyt til
Raadhusets vækkende Klokkespil,
A. G. E., hjem fra Sold,
Klokken ringer tol'.

Witzansky vaagner af 'en Lur,
kigger mod Byhusets høje Mur;
saa lyder Klokken, melder at
Byen er Frisindets, Tak, Godnat!
G. H. E. og et A.,
der skal s'gu ej trækkes noget fra,
G. A. H. — Klokkespil,
gaa ad Helved' til!

Men hos Hotelvært »Dit og Dat«
sover man ikke den halve Nat,
og mangen Podagrist, o Gud!
holder ej Klokkernes Bim-Bam ud,
H. A. G. E. — hvor stygt,
Nyrop har lavet den altfor tykt,
A. E. H., G'et med,
vi vil s'gu ha' Fred!

Men »Ravnen« højt i Taarnets Top
basker med Vingerne mod sin Krop
og nyder Byens Døgnmusik,
det var da godt, vi Klokken fik.
E. A. G. H. hæng i,
Klokkerne, Klokkerne elsker vi,
H. G. A. E., Døgnet lang,
herlig Klokkeklang.

Kur pr. Telefon.

— Hallo, er det Doktoren?

— Javel, De ønsker?

— Jeg befinder mig ikke vel Hr. Doktor, sagtens en Forkølelse!"

— Vil De engang hoste i Telefonen!"

(Patienten hoster.)

— Det har ingen Ting at sige! Tag Dem et Par Emserpiller og hold Dem varm!

— Tak, god Morgen!

— God Morgen!

En Fejltagelse.

Kokkepigen: Vil De give mig *To Pund* Stikkelsbær.

Grønthandleren: De bliver ikke vejet — de bliver maalt!

Kokkepigen: Naa ja, saa giv mig *to Alen!*

Fregatten.

HVIS vi faar rejst den ny Fregat,
saa den blinker paa Søen derude
med Lys fra Ræling til Knap hver Nat
— saa løber vi os en rask „Tagfat"
for at naa den lokkende Skude,

Jeg har vel for Tiden en Stamkafé
med Musik — men den si'er jeg Adjøs!
— Pokker sku' Land under Fødderne se
naar man faar det behag'ligt til Søs!

Skaansom Kritik.

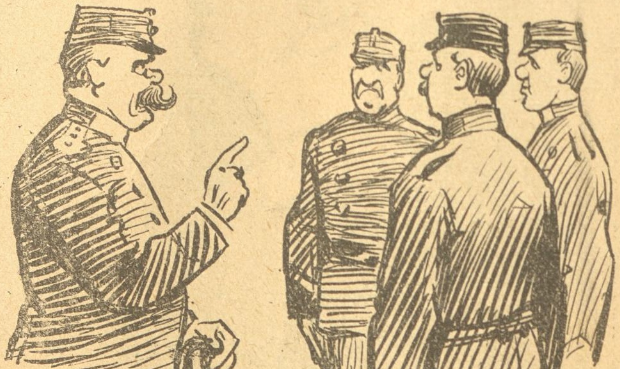

Regimentschefen (efter Apellen til Underofficererne): Mine Herrer, jeg overværede i Gaar flere Undervisningstimer, og det var mig ret ubehageligt, at Jorden i Kaptajn Hansens Afdeling drejede sig om Solen, medens Solen i Kaptajn Jensens Afdeling drejede sig om Jorden. — Jeg kunde ønske, at der i saa Henseende kom til at herske *større Ensartethed* ved Regimentet!

Ugens Droschetur.

Vi ha'de væ't no'et længe u'e Aftningen i Forvejen, Lotte aa mej, aa je' va', me' Respekt aa si'e de', i Færd me' aa ta'e me' en lille En paa Øjet inge i Æsken, da je' b'e' vaagnet ve', a' no'en sa'e „Hovdi!" li'e ing i Øret paa me'.

Da je' sku' te' aa sla' Øjnene op aa se me' om, saa va' de' en pen lille Mand me' lang Kasket aa no'et Overskæg i Ansigte'.

„De' glæ'er me'," sa'e han, „a' der dov æ no'en, der ka' sove i denne Ti'."

„Ja, hvoffer sku' ma'nte ku' sove," sa'e je', „naar de'nte raver andre, aa man elle's har en go' Samvitti'he'?"

„For Klokkerne!" sa'e han.

„Hvaffe Klokker?" sa'e je'.

„Ha' Di'nte hørt," sa'e han, „a' Folk kla'er over, a' de'nte ka' sove paa Raa'huspladsen for Klokkerne?"

„Saa ka' di jo gaa hjem i deres Seng," sa'e je'.

„Di misforstaar," sa'e han, „de' æ disse Probenrøjsere aa Torister i Hotellerne, de'nte ka' falde i Søvn. Di ve' ha' me' te' aa standse Klokkespillet om Natten."

„Ve' di ha'e Dem te, aa standse de'?" sa'e je! — „Naa! nu forstaar je'. Di æ ka'ske Privatvægteren i Kva'teret?"

„Hva' æ je'?" sa'e han. „Næ, je' æ Nyrrup."

„Herregu'! æ de' Dem?" sa'e je'. — „Saa ha' je' saam'n' en Gang for mange Aar si'en set Dem spille Kome'je i den Døvstumme i Pottesjæsen, eller 'va' de' va', de' he', Stykket. De' va' no'et a' de' dejli'ste aa høre Dem synge: En nyfødt So i Østen brøler!"

„Nu ska' Di snart ha'e Tak!" sa'e han. „De, æ me' der ha' bygget Raa'huset."

„Naa, de' æ den Nyrrup, Di æ," sa'e je'. „Ja, de' ka' osse bedre passe me' Alderen, saa va' de' ka'ske Deres Fa'er, der spillede Kom'je den Gang?"

„Næ," sa'e han, „de' va' hverken min Fa'er eller min Mo'er. De' va' slet inte a' den Familje. — Se nu aa faa lagt op aa la' vos komme a' Ste'. Je' ska' heng aa underskrive en Adresse om, a' vi ve' beholde Klokkespillet. Ha' Di Lyst te' aa sidde Deres Navn paa me'?"

„Ka' man tjene no'et ve'et?" sa'e je'.

„Æ Di a' den Slags?" sa'e han.

„Ja, den Slags æ je' a'," sa'e je', „aa de æ vi vis' allesammel, naar vi ka' være de' bekend'."

„Kør!" sa'e han aa sprang ing i Vovnen aa smak Døren i etter se'.

„De' va' Adressen," sa'e je' aa stak Ho'edet ing te' ham.

„Hva' raver den Dem?" sa'e han. „Di ve' jo'nte underskrive alli'evel."

„Ja, saa maa vi b'i'e hol'en'es her foreløvi'," sa'e je'.

„Naa, saad'n!" sa'e han, aa saa grint' han.

Saa fik je' Adressen, aa saa lo' je' Lotte gaa lidt heng a' Ga'en.

Kinesere.

— Jeg sidder i „Scala" og forbavses over, at der endnu er „*Kinesere*" der har undgaaet deres Skæbne under Nytaarsskydningen — lyslevende gaar der en og serverer „Blaalys" og „Skruptudser" paa 1ste Etage!

Virvar.

A.: Hvad er det for noget Vrøvl, De kommen med? Der er jo ikke *syv Muser*, men *ni!*

B,: Ja, De har Ret, jeg er ikke rigtig stiv i Zoologien! Jeg tænkte paa de *syv magre Køer!*

Optisk.

Lægen: Deres svækkede Øjne vil have bedst af at De saa ofte som muligt ser ud i *det tomme Rum!*

Patienten: Saa kan jeg blot hele Tiden se ned *i min Portemonnæ!*

I Balsalen.

Herren (efter en Vals): Frøken, kender De *Thorvaldsen?*

Damen: Nej, *hvorledes danser man den?*

Lokkende.

Frøken Frivol: Hvor det er henrivende at høre Baronen tale — han taler akkurat som en konfiskeret Bog!

Gud være lovet.

Fruen: Jeg hørte lige nu noget klirre i Køkkenet!

Kokkepigen (haanlig): Ja, Frue, nu tror De naturligvis strax, at her har været en Kavallerist i Køkkenet, men det var Gud være lovet kun en Suppeterin, jeg kom til at slaa itu!

Et Held.

Løjtnanten (kommer tilbage fra Orlov, til sin Oppasser): Naa, hvad nyt, Jens?

Jens: Her har været Ildløs, Hr. Løjtnant!

Løjtnanten: Hvor?

Jens: I vores Værelse — det var et Held, et jeg var der!

Løjtnanten: Men for Pokker — hvorledes kunde det ske? Her kommer jo ikke andre end Dig!

Jens: Jovvel, Hr. Løjtnant, da jeg ryddede op, kom jeg for nær med Lyset til Gardinerne — det fængede lige straks — men til alt Held var jeg der jo og kunde slukke.

Tjenstvillig.

Fruen (skinsyg paa sin smukke Kokkepige): Jeg havde den største Lyst til at afskedige hende, naar jeg blot kunde finde en Grund!

Manden: Jeg kan jo simpelt hen *kysse* hende!

Fin Smiger.

Hun: Ja, Hr. Kaptajn, Tidens Tand er
jo heller ikke gaaet sporløst hen over mig.
Kaptajnen: Den er slikvorn, Frøken.

Forekommende.

Damen: Vil De ikke være saa venlig at tage Deres Hat af? Jeg kan ikke se nogetsomhelst.

Herren: Med Fornøjelse, Frue. Hvis De ønsker det, skal jeg lade mig maskinklippe i næste Mellemakt!

Fra et Vindue i Vartov.

— En lille Kop Kaffe til — bare for Selskabs Skyld! Det haster vel ikke saa stærkt? De skal da ikke ud at høre Landstinget slaa Valglovsforslaget ihjæl, ved jeg! Naar De venter ti Minutter, saa kan De høre hele Spilleværket der ovre i Raadhustaarnet. Ja, det Klokkespil har vi haft megen Fornøjelse af! Hver Gang Klokkerne spillede hele sin lille Melodi, saa sang vi allesammen med — det vil sige, vi nynnede og truttede og fløjtede, som vi bedst kunde, for vi havde jo ingen Ord. Men saa var der Jomfru Mikkelsen, hun kan digte lige saa godt som Kildekonen i Søndermarken, og hun har i sine unge Dage digtet mange Vers til Adresse-Avisen, hun digtede en lille Vise til Raadhusklokkernes Melodi, og der er det gode ved dem, at det er ligegyldigt enten man begynder med den første eller med den sidste Linie. Det er det, man kalder Thema med Variationer.

Saa — nu begynder Musiken:

Thema.

E g a h
Klokkerne slaa!
Alle Folk maa
høre derpaa.

1ste Variation.

Klokkerne slaa
e g a h!
Høre derpaa
alle Folk maa.

2den Variation.

Alle Folk maa
høre derpaa.
E g a h
Klokkerne slaa!

3die Variation.

Høre derpaa
alle Folk maa.
Klokkerne slaa
e g a h!

Ja, De maa undskylde, at jeg kun kunde synge det første Vers med Musik. Hvis der skal Musik til hele Visen, saa er der en Time mellem hvert Vers. Vi er glade ved den Smule himmelske Musik, der kommer svævende ned til os højt oppe fra Luften. Nogle Gæstgivere og andre, der ikke kan sove om Natten, har ondt af den, men de vil nok vænne sig til den, ligesom man vænner sig til Sporvogns-Dingeling, Jærnbanepift og Fyrværkeri paa Tivoli. Det manglede bare, at de skulde tage Klokkespillet fra os, som de i sin Tid tog David. Han maatte flytte bort fra Pladsen, fordi han var saa bar; men der blev først bart, da han var flyttet.

„En Rasmus."

Madammen (der har fulgt sin Mand til Frisøren): Hør, De, klip nu ikke min Mand *for tæt!*

En Kreaturhandler modtog en Dag et Telegram af følgende Indhold:

I Morgen, alle Svinene paa Banegaarden — De ventes ogsaa — kan selv først komme i Morgen, da Persontoget ikke tager Okser med. — Daarlig Markedsforretning. — Se Dem for — naar De skal bruge Okser, saa tænk paa mig! —

Fra Skolen.

Læreren: Peter, hvad har Du der?
Peter: Ingen Ting!
Læreren: Saa tag det væk — det forstyrrer Timen!

Hvad jeg griner af.

Ny Ha-ha-Vise paa den gamle Melodi.

Der er saa mange Ting, som der er værd at grine a',
for Eksempel hvad en Direktør faar Mavepine a',
af dem, der æder, saa de straks maa rejse til et Bad,
den Præst, der ej tør døbe, før han spø'r sin Kone ad,
af Varité-Artisterne, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
og af Reform-Ministrene, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
af Brydekampen fra forleden, ha, ha, ha, ha, ha,
og Ruslands Czar, der elsker Freden, ha, ha, ha, ha, ha.

Jeg griner af det Mord, vi har i Dyrehaven ha't,
desværre har man ikke faa't den slemme Morder fat,
for om man ogsaa har en Henrik Cavlings Fantasi,
og selv om man er li'saa klog som vores Politi,
saa kan man ikke finde Spor, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
af Mordere endsige af et Mord, ha, ha, ha, ha,
nu venter vi paa Telegram, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
saasnart som de har fanget ham, ha, ha, ha, ha, ha, ha.

Jeg griner af det Skatteskema, som jeg fik i Gaar,
for det er li'saa langt, som et af Fandens onde Aar,
men jeg er glad for Lappen, og den øger jo min Flid,
for nu gaar man da ej i Seng den første Maaneds Tid,
jeg skal betale Skat af Renter, ha, ha, ha, ha, ha,
og af de Ventepenge, som jeg venter, ha, ha, ha,
af de Par Skilling, som jeg vandt i Sjavs, ha, ha, ha, ha,
og Stjerne-Øllet, jeg har væddet om, ha, ha, ha, ha.

Der var en Tid, da Bjørnson, han var vældig populær,
tildels som Politiker og tildels som literær,
men som en sparket og forslaaet Milestolpe staar
han nu og viser Vejen, vi skal gaa til Stolpegaard.
Man griner af den gamle Bjørn, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
der kendte Kongen gennem sine Børn, ha, ha, ha, ha,
men Dovregubben raser, ha, ha, ha, ha, ha, ha,
og Hofsorg er lagt an paa Aulestad, ha, ha, ha, ha.

Saa griner jeg af „Dannebrog" og af „Vort (lille) Land"
og af et Blad, der ledes af en meget lille Mand;
Hr. Secher er jo sikker, som Albertis Lejesvend
Witzansky halser som en Køter om de „store Mænd":
„Hr. Bagger! aa, jeg takker, og Hr. Helsing, ha, ha, ha,
hvor skal vi faa de fyrretyve Tusind Stemmer fra?
hvornaar skal jeg Borgmester bli', aaja, aaja, aaja,
naar ikke I vil hænge i, uha, uha, uha?"

Et Selskab, som der virker mest fra tolv til fire Nat,
de fik forleden Dag en halv Snes Hyrebasser fat:
„Vi ka'nte gi' saa høj en Løn til Nybegyndere,
for saa ka' vi s'gu selv ta' fat og rense Tønderne,"
naar Holm og Leffland ta'er i hver en Hank, ha, ha, ha, ha,
saa mærker de s'gu ikke Spor af Stank, ha, ha, ha, ha,
Bestyrelsen med Skruppe og med Kost, ha, ha, ha, ha,
gaar glad i Lag med den fordøj'de Kost, ha, ha, ha, ha.

Raadhustaarnets Klokkespil.

I Anledning af Raadhustaarnets Klokkespil har vi modtaget flere Pund Klager, hvoraf vi gengiver nogle af de „vægtigste". *Red.*

Jeg er ikke stiv i Pennen men derimod i Haanden — af Gigt — hvorfor jeg beder Redaktøren undskylde min daarlige Skrift. Jeg har ligget i samfulde tyve Aar paa en Seng, som jeg har købt i Vartov. Som Regel har jeg befundet mig godt. Et Par enkelte Undtagelser fra Reglerne maa jeg notere. Først var det denne uanstændige David, han blev stillet op lige ud for mit Vindue, til stor Gene for os ærbare Koner. — Naa, han blev da omsider flyttet, men nu har vi faaet en anden Plage at trækkes med. Var David fuldstændig blottet, saa har man til Gengæld gaaet hen og forsynet Raadhustaarnet med Klokker af en saadan Kaliber, at det maa løbe en gammel Kone koldt ned ad Ryggen, blot ved at tænke paa dem. De laver et syndigt Spektakkel om Natten, naar man ligger i sin bedste Søvn. Som nu forleden Nat, jeg drømte, at jeg havde vundet en af de største Gevinster i Lotteriet, og jeg var henne for at hæve den. Pengene laa optalte foran mig i store Bunker og jeg skulde lige til at strække Haanden ud efter dem, saa bums, værsaaartig; væk var hele Herligheden. De forbistrede Klokker rev mig bort fra det hele, og jeg formaaede ikke med min bedste Villie at fortsætte den behagelige Drøm. De vil sikkert indrømme, Hr. Redaktør, at saadan noget er frygtelig ærgerligt, og saafremt De kan udvirke, at de Klokker bliver flyttet et andet Sted hen, ligesom David, vil jeg være Dem evig taknemlig.

Deres Abelone H.
Vartov.

„Enhver Ting til sin Tid", det har nu immer været mit Valgsprog. Jeg maa passe mine Ting om Dagen og maa derfor benytte Natten til Sjov. Hidtil er det ogsaa gaaet sin gode skæve Gang. Efter at have moret mig til Husbehov, er jeg listet hjem til min „fjedrede Mage" (hun er altid i Fjerene, naar jeg kommer hjem). Hun har altid slumret sødt og ikke anet, hvad Tid jeg kom hjem, og jeg har derfor været fri for videre Tiltale; men nu siden dette Helvedesapparat af et Klokkespil er begyndt at agere Vækkeuhr, ligger Madammen vaagen hele Natten og modtager mig med en Salut hver eneste Morgen. Kunde „Ravnen" ikke sørge for, at det Klokkespil blev indstillet om Natten! Jeg vilde derved genvinde min sædvanlige Ro til Nattesjov. Støttende mig til det gamle Ord: „Den ene Ravn hugger ikke Øjet ud paa den anden", forventer jeg et godt Resultat.

Ærbødigst
Peter Ravn.

Ondskabsfuld er jeg ikke, men jeg vil blot ønske, at den Person, der har hittet paa det nye Klokkespil, maatte komme til at dingle deroppe i Taarnet mellem Klokkerne, saalænge indtil begge hans Trommehinder er sprængt i Smadder. Ser De, jeg maa arbejde for mit daglige Brød om Natten og sove om Dagen, men det kan jeg begribeligvis ikke, siden de infame Stormklokker er begyndt at kime hvert Kvarter. Lad dem holde op med det og ringe om Natten, saa kan der da være lidt Fornøjelse ved det.

V. Aagesen,
Natvægter.

Jeg er skatteydende Borger her i Byen og har altid opfyldt mine Forpligtelser. *Mit* Navn er derfor ligesaa godt som saa mange andres, og jeg begriber ikke, af hvilken Grund det skal ringes ud over hele Byen hvert Kvarter. De fatter mig maaske ikke rigtig, Hr. Redaktør, jeg vil derfor slaa om i en anden Dur. Som De sikkert ved, er Klokkespillet sammensat af fire Toner: H. A. G. E. Jeg gad nok vide, hvad det er for et musikalsk Uhyre, der har haft den Frækhed at sætte mit Navn paa Melodi til Morskab for hele Borgerskabet og alt det øvrige Skab? Hver halve Time skal jeg være til Grin for alle mine Kolleger, der siger, at der er en dobbelt Hage ved det Klokkespil hver Gang Klokken slaar halv. Hvis De derfor, Hr. Redaktør, tror at kunde faa den Skala forandret, takkes De meget.

Ærbødigst
Hage,
Musiker.

Ved Stranden.

Fruen: Den Fisk vil jeg ikke have — den er jo død!.

Fiskekonen: Naar De køber Oksekød, saa er Koen maaske levende — hva'b'a'r?

En Ødeland.

Fru A.: Deres Mand er rigtignok bleven mager siden sin sidste Sygdom.

Fru B.: Ja, det er storartet, at han ikke selv kan se det — tænk Dem, han *skærer* dog endnu hver Dag sine Ligtorne!

Kvinder —!

Dommeren: Da denne Sag skal behandles for lukkede Døre, maa jeg bede de anstændige Damer om at forlade Salen!

(Efter en Pavse, under hvilken ingen af de tilstedeværende Damer efterkommer Opfordringen):

— Da nu de anstændige Damer har fjernet sig, har Betjentene at rydde Salen!

Troligt nok.

Fruen: Tror Du paa Historien om den unge Dame, der skal have slugt en Barbérkniv.

Herren: Jeg ved ikke, men umuligt er det ikke! Maaske er der nogen, der har sagt til hende, at Barbérknive var gode for hendes Teint — og naar det drejer sig derom, sluger Kvinderne alt muligt.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Klokkespil.

Naar Taarnuhret melder, at Timerne gaa,
saa hører man »Gnavserne« kvække.
»— Vi taaler det ikke, — de Klokker ej maa
af vor blideste Snorken os vække!«

»— Protest imod Vækkelsen — Klokkerne bort!«
Det Raab, Demokrater, vi kender.
Vi ringer hver Dag — imod Uret og Tort —
under Veraab fra Fremskridtets Fjender.

Nr. 4.

Ravnen

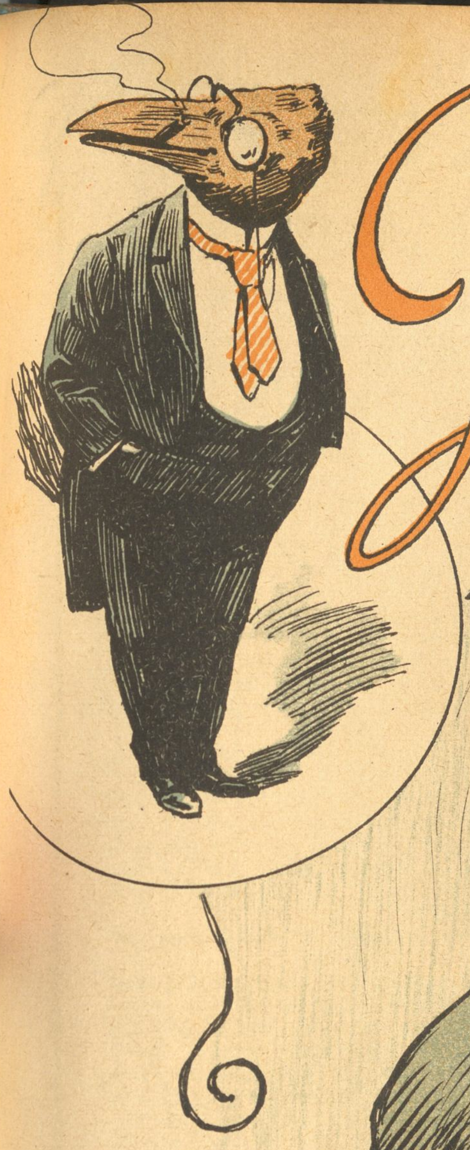

Søndag d. 24. Januar

1904

Naturvidenskabeligt.

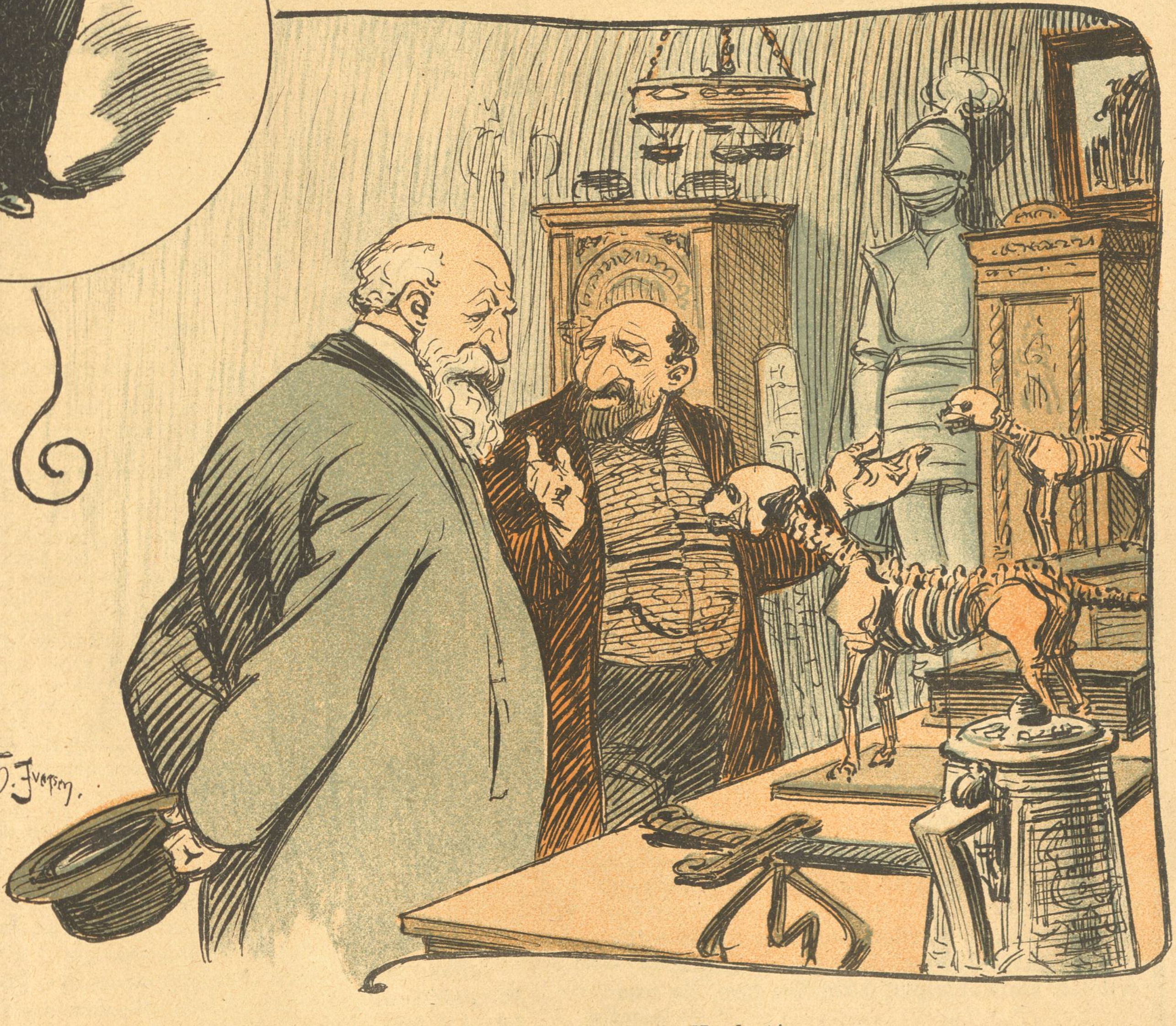

— Dette Skelet er af Grevinde Danners Huskat!
— Men det sagde de ogsaa, at det lille Skelet derhenne var? . . .
— Ja, men det var, da Katten var yngre.

Ugen, der gik!

Mel.: Og Mads han var.

Jeg synger ikke en Vise om Mads,
den har ingen Rang,
nej, Forholdet nede paa grønlandske Plads
vier jeg min Sang,
for det er den stiveste, som jeg har hørt,
der er blevet fortalt,
tænk, de har fra Pladsen paa Trækvogn kørt
Flæsk, Kaffe og Salt.

Den havde skaaret fra Arilds Tid,
den slemme Trafik,
først nappede Formanden sig en Bid,
dernæst Hjælperne fik.
En tog et godt Stykke Mellemflæsk,
en anden Grisetæer,
hvert Aar saa skar én væk paa en frisk,
ved Julen især.

Saa kom en Dag et Par unge Mænd,
og saa blev den gal,
de passede ikke til dette Spænd
eller til den Moral,
de nægted' at hugge, hvad synes De dog?
og saa blev Formanden styg:
»Gaa Fanden i Enevold straks dit Drog!«
Den var s'gu for tyk!

Og der blev Tale af *Zahle*, jo Tak,
for han er Jurist,
men *Enevold* væved' og brugte Snak,
det er sikkert og vist,
for vel er en Hædersmand Enevold kær,
ja, De kan s'gu stole paa mig!
men løbe med Flæsket, den gik ham for nær,
det hued' ham ej.

Moralen, Kære, som ligger heri,
kan være lidt kras,
i Fald Du vil rapse er Adgangen fri
nede paa grønlandske Plads,
men passer Du ej i Ensemblet — vel
ja, saa kan Du godt lade vær',
beholde din Ærlighed, det er et Held,
men den er s'gu svær!

Skattebilletten.

Skriv for alt i Verden paa Din Skattebillet —
— fra Skatteindtægt bør Du ej Dig lyve.
Vil Du være Vælger, som Du bør, da vær
honnet
og skriv som Indtægt: *Tusind fem og tyve!*

—o—

Gaadespøg.

Spørgsmaal: Hvad er sekundært!

Svar: Naar en Sekundløjtnants Sekundant i et Sekundtheater tæller Sekunderne.

Præstens Kaffe.

Pigen: Der er en Del af Hr. Pastorens Sognebørn inde i Spisestuen; de vil takke Pastoren for den dejlige Prædiken.

Præsten (lidt ærgerlig): Tror Du, de vil gøre Nar af mig?

Pigen (overbevist): Nej — det er nogle af de mest enfoldigste af Pastorens Faareflok. Jeg har trakteret dem allesammen med Kaffe. Nu har vi jo Kaffe nok i lang Tid; vi fik en hel Sæk fuld af Kaffehandleren, som Pastoren gjorde saa god Reklame for fra Prædikestolen.

Præsten: Du maa ikke sige, jeg gjorde Reklame for ham, Lise! Har jeg gjort det, er det meget imod min Villie, meget imod min Villie! Gaa ned til ham og sig Tak for hans Kaffe; jeg skal indeslutte ham i mine Kaffebønner . . . Morgenbønner vilde jeg sige. Nu skal jeg gaa ind til min lille Menighed. (træder ind i Spisestuen): God Morgen, kære Venner!

Alle (i Munden paa hinanden, idet de rejser sig og kappes om at trykke Præstens Haand): God Morgen, Hr. Pastor, og Tak for den smukke Prædiken!

Præsten: Det er ikke noget at takke for, kære Venner! Jeg taler, saa godt jeg kan, og som jeg har Forstand til.

Hesteprangeren: Det er hørt! Det sagde jeg ogsaa til min Kone, da jeg kom fra Kirke.

Præsten: Hvorfor var Deres Kone ikke med i Kirke?

Prangeren: Hun havde en forbandet Ligtorn, saa hun ikke kunde taale at gaa med Støvler. Men jeg holdt hele Prækenen for hende, da jeg kom hjem. Vores Præst, sa'e jeg, det er Dælen dundre mig en Videnskabsmand, der kan stikke alle de andre.

Præsten: Lidt mindre Smiger, kære Ven, og lidt mindre Sværgen.

Prangeren: Ja vel! Det kommer ellers af den daglige Omgang! Det er Vanetale. Jeg havde læst noget af den Artikel om Maanen, saa blev jeg ked af den paa Halvvejen, for jeg mente, det var Homelejstreger fra en eller anden Handlende. Men da jeg kom hen og hørte Præsten, fik jeg Troen i Hænde! Og saa sa'e jeg til min Kone: „Hvor man dog kan gaa og være et Fjols, til Præsten lader sit Lys skinne over En! Nu har jeg og min Kone hidtil gaaet og troet, at Stjærnekiggerne havde Ret, naar de paastod, at der ingen levende Væsener kunde være paa Maanen, fordi der ingen Luft var; naar et Menneske fra Jorden kom i Nærheden af Maanen, vilde han bare fare rundt i Himmelrummet som et Stjærneskud. Tak, fordi De oplyste os om vores Vildfarelse, Hr. Pastor!

Præsten: Ja, ja, kære Venner! I skal alligevel ikke tænke for meget paa den Prædiken. Videnskabsmændene kan tage fejl, og det kan Præsterne ogsaa, hvor stor Videnskabsmand han end er. Jeg er vis paa, at der paa Søndag vil komme mange Mennesker i Kirken for at høre, om jeg vil tale mere om Manden i Maanen; men jeg taler aldrig mere om ham.

Prangeren: Det var kedeligt! Naa, ja, ja, Hr. Pastor! Tak for i Søndags! Nu skal jeg ud at røre et Par gamle Krikker! Tak for Kaffe!

Ogsaa en Telegraf.

Lille Peter leger gærne med sin Onkel, af hvis ualmindelige Højde han føler sig imponeret.

„Tænk Mama," siger Peter til sin Moder, „vi leger Telegraf; naar jeg kniber Onkel i Benene, saa skriger det „Av" højt oppe i Luften!"

Sjældne Kartofler.

En Landpolitibetjent skrev i en Rapport blandt andet følgende:

Indsidder Hans Olsen har et Areal beplantet med Kartofler af en Størrelse paa ca. 900 Kvadratalen.

Ugens Droschetur.

Je' kom i Sønda's Morres køren'es u'e fra Fred'berre a' aa sku' se aa komme ing te' Holdepladsen aa faa se' en Draave Frokost eller to, saa var'et, a' je' b'e' raaft an a' en Paster me' Møllehjulet om Halsen aa de hele i Orden lie te' aa henrette en Syg eller te' aa gaa paa Da'ens Evangelium.

Naa, je' ha' nu alti' ha't morderli' Respekt for Gejsli'he'en li'e si'en je' va' oppe hos En for aa b'i' skil' fra min Kone; — je' glemmer aldri' den Da', saa længe je' lever, saad'n je' b'e' skæld' u'. De' va' li'e ve', a' han ha'de budden paa fla'e Øretæver.

Naa, li'emeje' derom. Je' hold' Lotte an aa fik Hatten a' Ho'det aa de' me' en vis Færdi'he'. De' manglede blot, a' man sku' ressekere saad'n en Overhalning te', naar man ku' undgaa de'.

„Ka' Di køre me' heng te' San' Thommas Kerke?" sa'e han.

„De' ka' je', Deres Velbekommenhe'!" sa'e je'. „Æ de' den i Fred'sber' Allé?"

„Næ," sa'e han, de' æ den paa Roli'he'svej; men der søjer Di ka'ke'nte?"

„Je' hører 'nte te' de' Sogn," sa'e je'. Elle's sku' de' væ'e me' en Fornøjelse."

„Saa ve' je' anbefale Dem aa gaa der i Da'," sa'e han. „De æ me', der ska' præ'ge, aa je' ha' i Sinde aa tale om den store Opda'else, der æ g'or' me' Hensyn te' Maanen."

„Æ der no'e' gal' me' den?" sa'e je'. „Je' syn's jo nok, a' den ha' væ't fuld lidt ri'eli' ofte i den senere Ti'."

„De' æ konstatere', a' den æ beboet a' leven'es Væsener," sa'e han aa saa paa me' gennem Brillerne, saa a' je' b'e' hel underli' ve'et.

„Æ de' værkeli'?" sa'e je', „den maa væ' morderli' glat aa gaa paa for Fo'en."

„De' æ no'et Snak," sa'e han. „Maanen æ en Klo'e li'esom Jor'en; men Vi'enskaven ha' rennok alti' troe' hi'til, a' den ingen Asmusfære ha'de, aa a' deu Grund ingen Mennesker ku' bo der oppe."

„De' ve' je' nok si'e!" sa'e je'. „Je' ha' set Folk bo værre Ste'er eng som der. Saa for den Sa's Skyld —!"

„Ja, de' viser se' jo nu," sa'e han, Beboerne der oppe ha' gi'et Siggenaler te' en Proffesser i Amerika. Ha' Di'nte læst de' i Bla'ene i Da'?"

„Næ," sa'e je' „en'nu inte, je' læser dem fø'st te' Frokost, æ der li'esom mer' Andagt ve'et."

„Ja," sa'e han, „Di ha' Ret, de' maner Sindet te' Andagt; aa tænke se', a' der oppe paa di fjærne Klo'er bor Mennesker som vi; tænken'es Væsener a' Ky' aa Blo'. Je' æ ganske overvælde' a' de'. Ka' no'e' mer' ty'eli' vise os Guds Almagt?"

„Næ," sa'e je' „den æ ty'eli' nok."

„Derfor æ'et," sa'e han, „a' je' i Da' ha' i Sinde aa tale ovver de' i Kerken. Di sku' ta' aa sidde Vovnen i Stald aa komme heng aa høre paa me'. De' ve' Di ha' godt a' for hele deres Liv."

„De' ve' je'," sa'e je', „aa de' æ hellerinte umuli', a' je' gø'et."

De' ve' si'e, je' tænkte jo ingvendi' ve' me' sel': „La' me' bare faa ham losse' a' ve' Kerken, saa ska' de'nte vare mange Menutter førend je' æ henne et ande' Ste', hvo' je' æ bedder kend'.

Saa sad han se' ing i Æsken, aa saa kørte vi u' paa Roli'he'svej.

„La' me' nu se, a' je' ser Dem bland' mine Te'høre' i Da'," sa'e han aa stak me' en hal' Daler.

„Li'esaa snar' je' ka' faa Dyre' i Stald," sa'e je'.

Saa nikkede han aa gik ing i Kirken. Aa saa ka' de' jo nok være, a' Lotte aa je', vi fik travl' me' aa komme ing a' Byen te'.

—o—

I Restavrationen.

Gæsten (der har faaet et usædvanlig sejgt Stykke Kød): Kellner, bring mig en *Brugsanvisning!*

Rare Udsigter.

Dommeren: Ved Forundersøgelsen sagde De akkurat det modsatte af, hvad De nu siger. Hvorledes kan De faa Deres forskellige Udsagn til at *rime* sammen?

Anklagede: Rime sammen! Naa, den bliver bedre og bedre! Forlanger Retten endogsaa, at man skal *lave Vers?* —

Blameret.

Moderen (til Datteren): Gud, Ida, i Aften har Du igen blameret Dig frygteligt. Da Du talte med Løjtnant Petersen, blev Du hele Tiden rød paa de gale Steder.

Fruen: Anna, for Fremtiden fodrer jeg selv Papegøjen. Doktoren har sagt, at jeg trængte til Bevægelse.

— Doktor Jensen siger, at han har gjort Kur til sin nuværende Kone i 5 Aar, før han fik hendes »Ja«.

— Ja, men saa fik han jo ogsaa 50,000 med hende og — for 10,000 Kr. om Aaret skal jeg ogsaa gerne gøre Kur til en smuk Pige.

Man skal tage Hensyn.

Frøken A.: Jeg troede, at Du vilde hæve Forlovelsen?

Frøken B: Nej, ikke foreløbig; Mama har ikke Raad til at løse hans Presenter hjem!

Sjældne Navne.

Mel.: Jens og Jensine, de gik i Skoven.

Forleden fik jeg en lille Datter,
og glad var jeg ved at være Fatter;
thi det var aldrig mig hændet før,
og derfor sang jeg med godt Humør:
Tralalala o. s. v.

Og Mutter glæded' sig ogsaa saare,
hun knuste stille en Glædestaare:
„Hør Fatter! Tøsen skal ha' et Navn,
som ej er kendt, selv i København."
Tralalala o. s. v.

„Det har Du Ret i, min kære Kone —
et sjældent Navn, f. Eks.: Drone,
Trompeta, Leda eller Reseda,
Skamfetta, Spetta eller Huldia.
Tralalala o. s. v.

Nej, kære Fatter, la' heller være,
de Navne er altfor ordinære —
nej, *Markild* lyder skam mere bra,
det Navn har jeg elsket fra lille a'.
Tralalala o. s. v.

Jeg skrev det op for det ej at glemme
og gik til Præsten, og han var hjemme.
Jeg sa' mit Ærinde til Hr. Dall,
Saa spurgte han mig, om jeg var gal.
Tralalala o. s. v.

„Mar- Mar- Mar- *Markild*! Fy for den Lede!
Det skal vel Barnet da aldrig hede?"
Men Præstens Frue mildt til mig sa':
„Hold paa Mathilde og paa Laura!"
Tralalala o. s. v.

„Skal Barnet døbes", sa'e Præsten værdig,
„saa kald det Laura og dermed færdig;
thi jeg gi'er aldrig mit Minde til
et Navn saa gyselig som *Markild!*
Tralalala o. s. v.

Nu gaar jeg op til Minister Stadil;
thi Ret jeg har, ja og Ret jeg ha' vil,
og selv om Præst og Pokker staar paa Spil,
skal Pigebarnet kun hedde *Markild!*
Tralalala o. s. v.

— — — Det var mig umuligt at komme. Kunde jeg træffe Dem i Morgen paa samme Sted? Længes efter at gøre Deres Bekendtskab. *Frederik.*

— — — De maa have Taalmodighed til Søndag. Jeg ventede forleden paa Dem i *tre Timer* og spiste 19 Flødeboller. Jeg haaber imidlertid i de nærmeste Dage at kunde forlade Sengen. *Else.*

Prinsen undervises.

Læreren: Hvad ved Deres Højhed om Guldet?

Prinsen (tier).

Læreren: Rigtigt, Deres Højhed, ganske rigtigt! *Tavshed er Guld!*

Hos Fotografen.

Bonden: Jeg vilde gærne fotograferes. Hvad koster Dusinet?

Fotografen: Det første Dusin 4 Kroner, det andet 3 Kroner.

Bonden: Lad mig saa faa et halvt Dusin af det andet Dusin.

Det ømmeste Sted.

Mel: Du er rig, du er dejlig, o Syd.

Venskab er en forunderlig Ting,
Venner har man i Medgangens Dage,
gaar det bare en Smule tilbage,
saa gør straks hele Flokken omkring.
Bed en Ven om at hjælpe dig med
et Par Kroner, straks vredes hans Blikke,
:,: og han svarer: „Det ka' jeg s'gu" — ikke
Pungen, det er hans ømmeste Sted! :,:

Hr. v. Vielfrasz er rig, men man si'er,
at han er en forfærdelig Gnauser,
kun med fineste Ting han sig smauser,
naar af andre trakteret han bli'r.
Til et Gilde han gerne gaar med,
glad han tømmer de fyldte Pokaler,
:,: det vil sige, naar andre betaler,
Pungen det er hans ømmeste Sted :,:

Pastor From lader pænt os forstaa,
at en Kristen maa aldrig begære
det, som Rust og som Møl kan fortære;
Verdens Rigdom forsage man maa,
men han skammer sig sletikke ved
i sit Lønkammer stille at bede
:,: om et Embede, et af de fede —
Pungen, det er hans ømmeste Sted. :,:

Frøken Hertz er om Hjertet saa blød,
hendes Taarer i Strømmevis rinder
ad de smækfede, laskede Kinder,
naar hun blot hører Tale om Nød.
Men hun iler med hastige Fjed,
naar man beder den „Engel" om Penge
:,: som lidt Hjælp til de Stakler, som trænge —
Pungen er hendes ømmeste Sted. :,:

Mester Jyle er flink Principal
mod den Svend, der vil slide og slæbe,
og som villieløst Redskab vil stræbe
for at skaffe ham mer' Kapital.
Alderdom volder Svenden Fortræd,
han af Mester ej mere kan bruges,
:,: altfor lidt af hans Arbejdskraft suges —
Guld er Mesterens ømmeste Sted. :,:

Forbindelsen med Maanen.

Mel.: Peter Olden var fiks.

Sikken Søndag vi fik,
— alle Blade var udsolgte i hver Butik;
der stod tydeligen der at læse
med ravnsort paa hvidt,
at nu var man ved at opnaa,
hvad man ønsked' saa tit.
Forbindelse var etableret med Maanen, og den
maatte nøje undersøges af hver jordbunden Svend.

Hele Byen blev vild,
— Latterkrampe fik en Mand, der solgte Maagerne Sild,
Politiet løb og vidste intet,
om hvad der sku' ske —
det var underrettet som sædvanlig,
saa det ingenting ve'.
Alle Sprøjterne de rasled ud gennem By'n med Allarm,
— et Sted maatte Jorden da for Pokker ogsaa være
bleven varm.

Hver en større Restaur'tion
var saa sikker paa at faa som Gæster i hver Fald no'en.
Smaa og store gjorde de Bestillinger,
saa det kunde forslaa —
Gæster gik. Man ventede forgæv's
at de ny sku' banke paa.
— Og hver gammel Abbonnine pudsed' sin Kikkert
med Klud
og kikkede og nikkede mod Maaneskiven ud.

Folk, man mødte, de lod,
som om prægtig de alle Aviserne forstod.
En havde allerede set
Maaneboernes Haar —
— det var stridt, just som Skungs,
der er moderne i Aar.
En Anden havde hørt at Folk'ne paa Maanen saa ud
som vi Andre — men de havde *i Nakken* deres Tud.

Selv hver Præst var besat
— der blev præket om Men'sk'nes Vankundigheds Nat.
Nu var der just Telegram fra Maanen;
et Under, der faldt
sammen med saa meget andet Sludder,
som Præster har fortalt.
„Ser I, kære Menighed, der har I den Verden, hvorom
jeg har præket for Jer hver en Søndag, naar Kirken
var tom!"

„Scala"s Thomas for op,
og han strakte ad et Vindu sin „Maane" og Krop,
og saa raabte han gennem en Kikkert:
„Her er godt Engagement
for en Maaneboer, der har blot et
nogenlunde Talent!"
— Peter Rasmussen gør li'saadanne — den Sag var jo
klar
at man Varietéernes „Stjærner" fra Maanen nu ta'r.

— Da man endelig blev træt
og fik læst, hvad der stod, blev man „flad" som et Brædt.
— Den Løsning havde Alle fundet
saa selvfølgelig først,
mens i stille Sind man undte
den Kaffehandler „Børst".
— Og skøndt det meget ofte siges: „Sprut mærker sin
Mand!"
saa gør Kaffe ogsaa mange „tovlige" i vort lille Land!

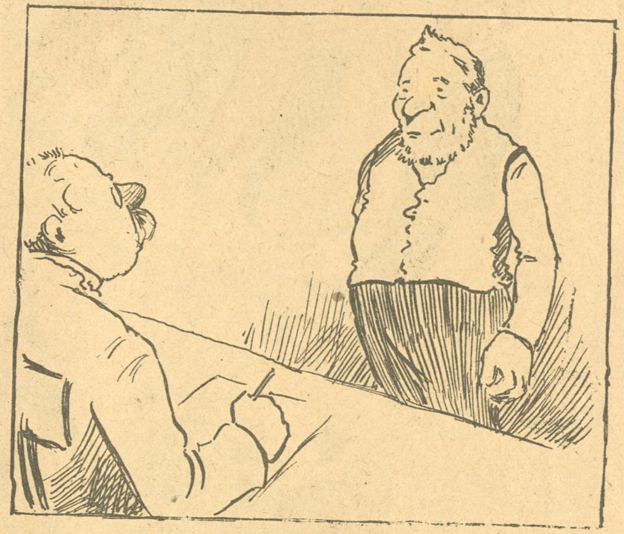

Uforbederlig.

Dommeren (til en ofte tidligere straffet Krybskytte): De er dømt til en Maaneds Fængsel; har De noget at bemærke?

Den anklagede: Ja, Hr. Dommer, jeg vilde rigtignok gærne bede, om jeg maatte afsone Straffen i *Fredningstiden?*

Fra Kasernen.

Sergenten: De, Æsel! De, Bede! De, Idiot! — — De -- De — — ja, naar jeg skal læse *Dem* Teksten, saa mærker man rigtignok først, hvor *fattigt* hvort Sprog er!

Brudstykker af en Brevveksling.

— — — De kan altsaa træffe mig i Morgen Eftermiddag Kl. 3 i Richardts Conditori. Kendetegn: Jeg sidder ved det lille runde Marmorbord og spiser *en Flødebolle.*

Else.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Nu faar de Rigsdagsmænd paa deres Hattepulle,
fordi de Kongen »leve« ladet ha'de skulde.

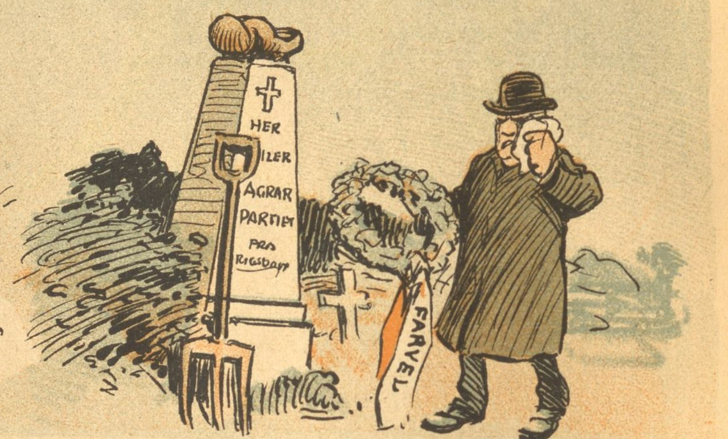

Jørgensen-Tandløse blev Venstre — han var Agrarernes sidste.
Nu taaler Partiet saa sandt ikke flere at miste.

Nu rejser de atter Kristiansborg af Grus
— ja, det minsandten gør de,
nu vælter de ind, de mange, mange »Krus«,
— ja, de gør Fanden, gør de.

Det ender med, at Korea maa ned med Busserne,
fordi man i Japan ser skævt til Russerne.

Guldbrandsen Jernbaner bygge vil,
Hage be'r ham nøjes med en Automobil.

Nr. 5.

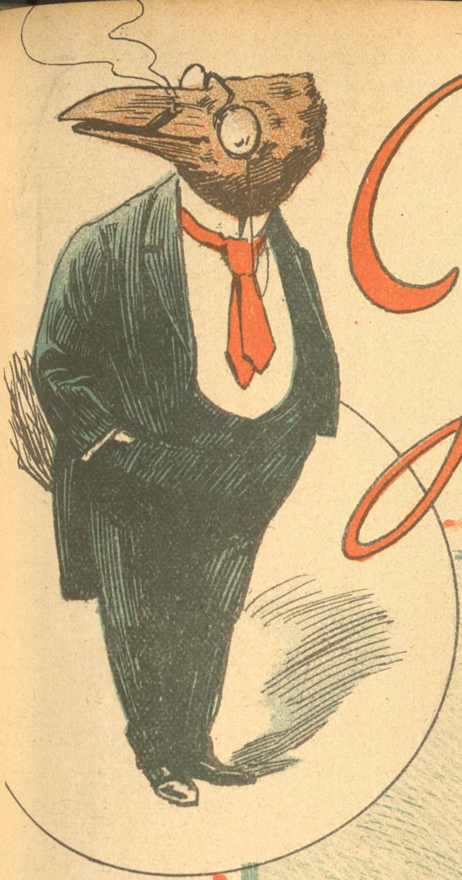

Ravnen

Søndag d. 31. Januar

1904

— Her har jeg nu *et eneste* Knaphul i min Vest, som ikke er revet ud, og af alle Knapperne er der ogsaa kun en tilbage. Skulde man nu ikke knnne forlange af Skæbnen, at disse to Dele i det mindste sad *lige overfor hinanden!*

Fra Odense Fattiggaard.

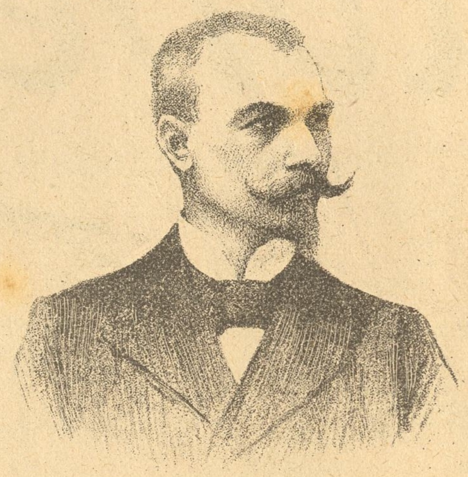 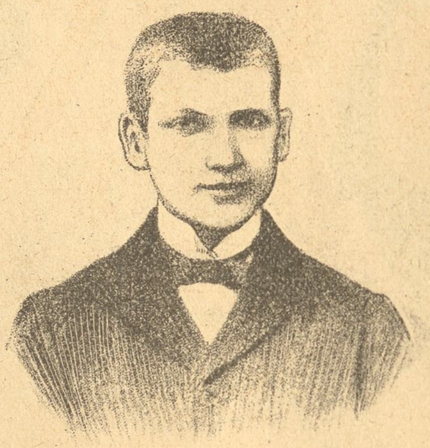

Det er den gamle Historie. Den fattige *Fritz Jørgensen* er opdraget af Odense Kommune, og har vel ikke faaet den fineste Kultur. Han kommer ud at tjene, men jævnlig stikker han et Løb hjem til Anstalten, som for ham er Rammen om Barndommens Glæder og Sorger.

En Dag blev han daarlig modtaget af Anstaltens Inspektør *Christophersen*, idet denne paa det brutaleste prygler den nu 17-aarige Dreng, saa at han halv død maa bæres bort. Ved Lægeundersøgelsen viser det sig, at Drengens Ryg er sønderflænget paa det frygteligste ved den skete Mishandling, og han er endnu ikke udenfor Fare.

I Retten kunde den brutale Inspektør kun fremføre den Undskyldning for sin Brutalitet, at Drengen — havde lært en af hans Børn en uartig Vise.

Ugen, der gik!

Mel.: Min Lanterna magica.

Jesper Bahnson var en Helt,
Danmarks aller største,
skønt han tit af Folk blev skældt
for en gammel Børste.
Bahnson derom ej sig brød,
for han vilde Pinedød
blot Befæstning lave,
skyde, bore, grave.

Saa til Slut gik Jesper a',
Staklen blev for gammel,
Højre ingen Ting ham ga',
Thaarupgaard var Skrammel.
Stakkels Jesper laved' Gæld,
men saa fik han til sit Held
Laan, som man vil vide,
hos de invalide.

Jesper det trods alt gik skidt,
Gaard og Laan var fløjten,
og til sidst ved en Fallit
naaed' han fra Højden.
Krigsminister, Ekscellenc' —
ak ja, saadan kan det hænd's, —
gamle Fæstningsbygger
stavred' om paa Krykker.

Nu er Sagen kommen frem
i vor kære Rigsdag,
Rørdam lyste Jesper hjem,
men det først blev Krigsdag,
da vor *Sabro* knalded' løs,
Madsen krøb i Skjul og gøs,
Ellinger sig dukked'
mens han stille sukked'.

Sabro standsed', *Busk* tog fat,
Trier holdt paa Klokke,
Busk var Karl nok for sin Hat,
lagde i en Brokke,
og da Slaget det var slut,
saa laa Jesper saamænd skudt
— i Avisen, Kære,
det er Livets Lære.

Sort.

Doktoranden: — — Der er endvidere en Regel, der siger: „Der er ingen Regel uden Undtagelse“; men det maa der dog være; thi ellers gælder den Regel ikke, der siger: „Der er ingen Regel uden Undtagelse“. For hvis der ogsaa var en Regel for denne Undtagelse, saa maatte der være en Regel uden Undtagelse, og fordi at dette kan tænkes og altsaa ikke maa anses for at være ligefrem umuligt, maa man absolut komme til det Resultat, at Reglen maa være: „Der er ingen Regel uden Undtagelse, undtagen Reglen, der siger, at der er ingen Regel uden Undtagelse.“ Det er en Undtagelse fra Reglernes Undtagelser — — —.

En Gardinprædiken.

Etatsraaden har været til Rottemøde.

Fruen (rejser sig halvt op i Sengen): Naa. kommer Du nu hjem? Klokken er snart to! Ja, vist er den saa! Nu kan Du ikke lænder narre mig og sige, at den kun er ti, naar den er over to! Jeg har ligget og hørt Raadhusklokkerne spille tolv Gange, og det er mere end en Time siden, jeg hørte den slaa tolv og spille Vægtersangen, saa Du skal ikke snyde mig med Klokken, som Krigsministeren snød Venstre med Kassematterne.

Etatsraaden: Naa, Du taler Politik, Mutter! Det forsoner mig lidt med Tilværelsen. Jeg kommer lige fra et Rottemøde i Koncertpalæet. Hele den store Sal var fuld af Rottefjender, der var rede til at kaste sig ind i Rottekrigen, saa snart det første Skud Rottekrudt blev affyret, og Du kan tro, der var mange drevne Rotter mellem alle disse Rottejægere. Og det blev bestemt, at alle vi Herrer og Damer, der vil fælde Rotter, der gaar i Rottefælder, i Stedet for Emblem skal pynte vor Hat med den Blomst, der kaldes Rottehale. Kan Du tænke Dig, hvor mange Rotteunger en Rottemo'er kan faa i Løbet af et Aar? — 880! — Naar Du en Aften ligger og venter paa mig og hører Raadhusklokkerne slaa Hage og spille Vægtersangen, saa kan Du regne ud, hvor mange Rottebørn saadan en skikkelig Rottekone har til sit Sølvbryllup — Du skal se, Du falder i Søvn, inden Du bliver færdig med Regnestykket. Men hvordan vi skal blive fri for alle de Rotter, der saaledes myldrer frem omkring os, det maa Rotterne vide Jeg har aldrig set Faren saa klart som efter at have hørt de seks Talere fra Rottemødet. For mig ser det ud, som om det er os, der maa gaa til Rotterne. Direktør Schiøtt forsikrede rigtignok, at naar vi selv vilde, saa kunde vi drive det dertil, at der kun var en eneste Rotte i Danmark, og den skulde forevises i en Glaskasse i Zoologisk Have for ti Øre — men Direktøren er saa frygtelig polisk, den kan han gaa til Rotterdam med — det sa'e ogsaa Rottesøren!

Uden Penge.

Konduktøren er begyndt at billettere i en Sporvogn. En ung Dame leder ængstelig og febrilsk, men forgæves, efter sin Portemonæ. En Student som bemærker hendes Forlegenhed siger:

Maaske jeg tør tillade mig at hjælpe Dem ud af Forlegenheden, Frøken?

Damen: Det er virkelig meget artigt af Dem!

Studenten (til en ligeoverfor siddende Herre): De vilde vel ikke være saa god at laane mig en Ubetydelighed!

Mærkeligt.

-- „men hvad der navnlig forundrer mig hos Kineserne er, at de kan tale det svære Sprog saa flydende!"

Nærgaaende.

— Naa, hvad synes Du om Din nye Plads, Marie?

— Aa, der er ikke til at være! Siden Herren har faaet det nye Fotografiapparat, *fotograferer* han, hvad der bliver tilovers fra Middagen!

Snydt!

Mel.: Har De været paa Himalayas Toppe.

HAR De lyttet til Rigsdagens Talere?
— Dukater og Skillinger og Dalere. —
Krigsminister Madsen har vi rigtigt faaet fat,
saa nu kan vi s'gu gemytligt klippe hanses Kat.
Kassematter bygger han til Krudttaarns-Brug,
lumsker om, monterer Fæstningen i Smug.
Venstremænd som Busk og Zahle raaber højt og lydt:
„Sikken dejlig Krigsminister! Han har skammeligt os *snydt!*"

Hr. Bahnson kigger mod de store Vidder,
li'som efter Mønten vore Invalider.
Invalidefonden har han længe passet kækt —
Laanekasse ku' just passe til Hr. J. Bahnsons Varetægt.
Det har svundet svært i Mønten — Fondens Bund
ku' man skimte — Bahnson, hold kun pænt Din Mund!
Sku' Du hoste op, saa bli'r det ej med noget Nyt,
da vi alle sammen véd, at Invaliderne er *snydt.*

Grønland hører jo til vore Kolonier,
men trænger vistnok svært til en Befrier.
Byerne regeres hver især fra Købmandsbod,
og man køber paa Recept selv Mad der ej er vid're god.
Enkelte kan „file" umanerlig fedt
— dem maa vi s'gu se at gøre Helved' hedt.
Eskimoer er da ogsaa Mennesker — jo pyt!
men de ved dog ej, at dagligdags de bliver ræ'somt *snydt!*

Statsvidenskabs-Docent det er vist mejet
— fornylig blev tre, fire Stykker vejet.
Ejnarsen fra Norge, Warming, Pio og Hr. Birk*)
skulde hver især forsvare deres eget skrevne Værk.
Og saa gik det løs med Boxerhandskerne,
og endskønt vi ønsked' Sejr for Danskerne,
saa blev det en Nordmand, der den Ære nu har nydt
at docere med Diplom de stakkels Danskere blev *snydt.*

*) Bedes for Rimets Skyld udtalt Bærk.

„Ta' osse og ryst en Snaps op te' mig, Stoffer."

Tvetydigt.

Chefen (til den nye Kasserer): Deres Forgænger stak af med tusind Kroner. Jeg haaber ikke, De følger hans Eksempel.

Kassereren: Nej, med tusind Kroner stikker jeg ikke af!

Velment.

Tandlægen: Av, for Pokker! Der sparkede den balstyrige Knægt mig i Ansigtet!

Moderen: Din uartige Slubbert! Kan Du ikke sparke Doktoren andre Steder end i Ansigtet!

Ingen Overdrivelse, Kære . . .

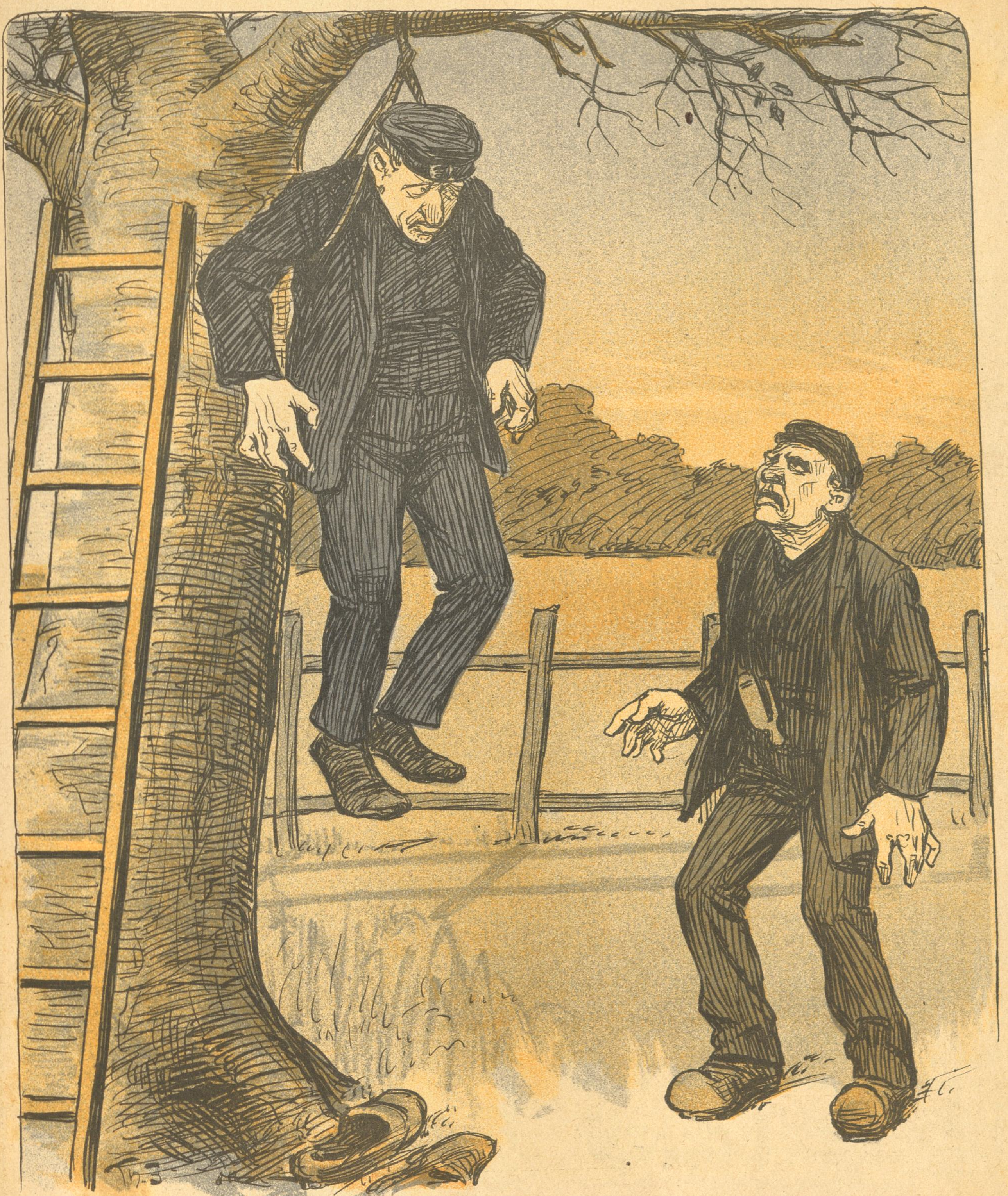

— Men Hans dow, hva' æ'ed Do gø'?
— Jow, Rasmus, no æ je' kied a' de' hiele — no ve' je' hæng' me'!
— Ja, men saa ska' Do jo ha' Strikken om Halsen.
— Ja, de har je' prøv't, men saa ku' je' itte fo Vejret!

Januar.

Mel.: Der er Glæde nu blandt alle brave Røde.

Aarets første Maaned fødtes i Rabalder,
dengang Raadhus-Uhret slog det tolvte Slag.
Al Slags Djævelskab, der smælder, futter knalder,
gav sin Velkomsthilsen i et vældigt Brag.
Jeg var selv iblandt de glade, muntre Svende,
som med Hud og Haar Kineserne lod brænde.
I den „Offentlige“ maatte jeg gi'e Møde,
bøde med en Tika'l for min svare Brøde.

Raadhustaarnet stikker Næsen højt i Skyen,
hæver stolt sig over Jordens Smaatteri;
Klokkespillet toner lystigt over Byen,
kvert Kvarter vi faar en lille Melodi —.
Et Par gamle, stakkels, nervesvage Koner
kan om Natten ej faa Ro for disse Toner.
Klokkerne forbydes skal med en Adresse; —
der gi's Folk, som stadigvæk er utilfredse.

„Vantro Thomas“ kan man ikke kalde Præsten
ved Sankt Thomas Kirke, thi han blindt hen tror,
intet er umuligt her paa Jord — forresten
tror han ogsaa, at der Folk paa Maanen bor.
Præsten sender sine Bønner til det Høje,
Dalsgaards Bønner maa med Jorden la' sig nøje.
Begge gaar dog op i en fortrolig Enighed
til almind'lig Morskab for den hele Menighed.

Pastor Ifversen i Sne er modeleret,
i en Værtshushave han paa Jagtvej staar.
Pastor Cold er „varm“, thi han har protesteret
mod den røde Fane paa en Kirkegaard,
og en Præst, hvem Navnet Markild ej behager,
udenvid're Barnet bort fra Daaben jager.
Præsterne er mange Gange noget sære,
godt det er, at man dem ganske kan undvære.

Til en Dyst Bech-Olsen strammed' Styrkebæltet,
han os atter flot sin Muskelkraft lod se,
Bouillon blev nydelig paa Gulvet væltet,
„Kraft-Bouillonen“ blev en jammerlig Kop Te. —
— Aarets første Maaned mod sin Slutning lakker,
ganske stille den sin Rejsekuffert pakker. —
En oprigtig Afsked nu vi ta'r med Januar,
og velkommen vil vi derpaa byde Februar.

Fra Kasernen.

Vagtmesteren (med Haanden til Huen): Jeg melder Hr. Ritmesteren, at jeg har oplæst Befalingen om Forøgelse af Havrerationen!

Ritmesteren: Det vakte vel almindelig Jubel?

Vagtmesteren: Til Tjeneste, Hr. Ritmester, hele Eskadronen *vrinskede!*

Betryggende Sikkerhed.

— Jeg kan paa det bedste anbefale Dem en ung Mand til den ledige Kassererpost i Deres Forretning!

— Hvilke Fortrin har han da?

— Han er lam paa begge Ben og gaar med Krykker.

Kaserne-Vits.

Underofficeren (til Rekrutten, der uden for Tjenesten er Postmand): Se dog, hvorledes det Menneske hænger i Skraastangen! Med Benene telegraferer han, og med Hænderne bringer han Breve ud!

Høflighed.

— Undskyld, min Herre! Maa jeg tillade mig at gøre Dem opmærksom paa, at De har faaet en Plet paa Deres Vest?

— Hvad kommer det Dem ved? De skal aldeles ikke bekymre Dem om mine Anliggender. De har nu i en halv Time siddet paa Deres brændende Cigar, men det kunde aldrig falde mig ind at sige et Ord om det!

Ekko!

Hos en Fyrste i et lille tysk Fyrstendømme var en Dag en Adelsmand, der var bekendt for sit Storpraleri, i Besøg.

Efter at de havde indtaget en splendid Middag, viste Fyrsten sin Gæst rundt paa Slottet og dets Tilliggende og kom tilsidst op paa en Høj, der laa i Parkens Udkant.

„Dette Sted,“ siger Fyrsten, „har en meget interessant Ejendommelighed. Naar man tydeligt og klart raaber et Ord eller to ud herfra, svarer Bjærgene med et dobbelt Ekko. Prøv engang.“

Adelsmanden prøvede Ekkoet og udtalte sin varmeste Beundring for Ejendommeligheden; men han fornægtede ikke sin egen Natur; han kørte straks op med en Historie om, at han paa sit Gods havde et Ekko, der svarede fire Gange, ligesaa tydeligt og klart som Ekkoet paa Fyrstens Slot.

Fyrsten glædede sig overordentlig til at gøre Bekendtskab med dette Naturfænomen ved given Lejlighed, og efter en Masse Høflighedsbeviser forlod Adelsmanden Slottet og begav sig hjem til sit Gods.

Nogen Tid efter modtog Adelsmanden et Iltelegram, der meddelte, at Fyrsten vilde ankomme den næste Dag. Telegrammet udtalte ogsaa Fyrstens Længsel efter at gøre Bekendtskab med det beskrevne Ekko.

Adelsmanden kom ved denne Meddelelse i en meget pinlig Forlegenhed, da det selvfølgelig var Usandhed, hvad han havde fortalt Fyrsten, men han maate finde paa Raad, og han besluttede derfor tilsidst at sætte sin gamle tro, men desværre ikke videre begavede Tjener ind i Situationen, og han sluttede sin Forklaring og sine Instrukser med at sige: „Ser Du nu, i Morgen placerer Du Dig der ned i Haven ved de store Kastanietræer, og naar saa Hs. Højhed Fyrsten raaber et eller andet ud fra Altanen deroppe, svarer Du fire Gange bestemt, *fire* Gange, hverken mere eller mindre.“

Alt gik som forventet. Fyrsten kom, blev vel modtaget og godt beværtet, og endelig kom det højtidelige Øjeblik, hvor han skulde gøre Bekendtskab med Ekkoet.

„Her, Deres fyrstelige Højhed!“ udbrød Adelsmanden, idet han bukkende aabnede Altandøren og traadte tilbage for at give Plads for Fyrsten, „vil Deres Højhed gøre Bekendtskab med min Stolthed, mit verdensberømte Ekko. Vær saa naadig at raabe, hvad der behager Deres Højhed, ud fra denne Altan, og min Stolthed og Glæde vil faa ny Næring af denne enestaaende Ære.“

Fyrsten var imidlertid traadt ud paa Altanen og efter at have betænkt sig et Øjeblik, raabte han af sine Lungers fulde Kraft: „*Hvad er Klokken?*“

Et Øjebliks aandeløs Tavshed, hvorefter man langt borte fra hørte Ekkoet svare: „*Halv-tolv — Halv-tolv — Halv-tolv — Halvtolv.*“

Tableau.

Ugens Droschetur

Je' sa' nere i Snasken aa fik me' en lille Sjavs me' Taxemeter-Søren aa et Pa' andre Kolleguster aa Kongerenter, saa plu'seli' va' der en, der raafte:

„Æ der'nte en Kusk te' no'en a' alle di Vovne?“

Naa, de' va' min Tur, aa saa ga' je' Kortene te' en anden, der va' ve' Si'en a', aa je' op paa Ga'en, hvo' der sto' en Kavellér me' en lang spids Næse aa Briller paa, aa i de' hele ta'et a', hva' je' ve' kalde, et tevelogis U'se'n'e.

Tak Skævben! tænkte je', de' æ en Pastor te'. Gu' ve', hvikket Sogn ha' ve' ha'e, Du ska' gaa i Kerke i.

„Ka' Di rappe Dem lidt aa ligge op?“ sa'e han.

„De' ka' je' ka'ske nok,“ sa'e je' „Ska' vi u' paa Kerregaar'en?“

„Næ, hva' Fa'n sku' vi der etter?“ sa'e han.

„Ja, hva, ska' man paa Kerregaar'en etter?“ sa'e je', — „For aa holde Talen aa kaste Jord paa natyrli'vis.“

„Di æ go',“ sa'e han, „Di sku' stilles op i Spiritus aa se intelligent u'. — Di tror, je' æ Sjællands Biskop, ikke? Skvadderho'ede!“

„Sel' om Di saa va' Paven i Rom,“ sa'e je', „saa taaler je'nte aa — —“

„Hold Kæft!“ sa'e han — „Paven i Rom! — Ha'de Du endda sagt Paven i Konnijak, saa ha'de der væ't no'e' ve'et.“

„Konnijak!“ sa'e je'. „Æ de' de', Di ve' ha'e? Saa ka' je' vise Dem en Kælder her lige tæt ve', hvo' man faar en u'mærke' Konnijak te' seks Øre aa et Stykke Sukker te'.“

„Je' ha' s'gu'tte Ti',“ sa'e han, „ellers ku je' godt trænge te' aa faa no'e' aa' størkne me' paa.“

„Di ska' ka'ske hjem te' Konen?“ sa'e je'.

„Næ, je' ska' op aa erklære me' Fallit,“ sa'e han.

„Ikke andet!“ sa'e je'. — „Saa haster de' jo'nte saa stærk'.“

„Jo, for elle's kommer der no'en andre aa gø'et for me', aa de' syn's je' æ flovt.“

„De' ka' der væ' no'e' i,“ sa'e je', aa saa smor'e vi op te' Raa'huse'.

„Di ska' ha'e en Krone,“ sa'e han, da han sto' u' a' Vovnen, „di tred've Øre æ Drikkepenge.“

„Tak!“ sa'e je' aa kiggede etter Kronen.

„Den ka' Di sende Regning paa ing te' Kehlets Fallitbo,“ sa'e han aa gik op a' Trappen.

Je' holder nu'nte a' aa lave Balla'e saa nær ve' Polletiet, aa saa ska' je, jo'nte nægte, a' je' b'e' li'esom lidt befippe, i Øjeblikket. Aa væk va' han, aa nu ska' je' en a' Da'ene op te' en Prokkerater me' min Fordring i Boet.

Tjenstvillig.

A.: Hør Du, jeg skal i Selskab i Aften, gør mig den Tjeneste at laane mig Din Kjole?

B.: Med største Fornøjelse! Værsaagod, her har Du Laanesedlen!

Fra Apoteket.

— Hvad koster et Gram Radium?

— 140,000 Kroner!

— Maa jeg saa be' om for 25 Øre.

Forstyrret Andagt.

Hver Søndag kørte Niels for Præsten, naar denne skulde til Gudstjeneste i Annekset. Køretøjet blev indstalleret i Klokkergaarden, og forinden Præsten forlod det for i Kirken at forberede Menneskenes Sjæle, paalagde han Niels meget nøje at passe Hestene med Foder; Præsten var nemlig en stor Dyreven, og naar han stod paa Prædikestolen, var hans Hjærte hos hans kære Dyr i lige saa høj Grad som det var hos Lammestegen, der ventede ham, naar han kom hjem. I den første Tid, Niels var hos Præsten, drev han Tiden under Gudstjenesten hen med et Slag Kort og et Par Kaffesorte, men efterhaanden rejste alle Sjavsspillerne fra Byen, og Tilværelsen blev noget trist for Niels, der beklagede sig til Præsten, og denne mente da, at Karlen godt kunde sætte sig ind i Kirken, »men husk endelig en Gang under Prædikenen at gaa ind og give Hestene Foder«.

Den første Søndag, Niels overværede Gudstjenesten, taltes over Teksten: »Marias Bebudelse«, og Niels var en af de ivrigste Tilhørere, saa ivrig, at han helt glemte Hestene. Præsten blev efterhaanden urolig og forsøgte at tilkaste Niels nogle meget sigende Blikke, uden at det lykkedes at komme til Forstaaelse mellem dem: nu gik han over til at tale om Kærligheden til Næsten og Omsorg for Dyrene, men Niels sad der stadig med det mest andægtige Flegma og rørte sig ikke af Pletten. Præsten var tilsidst helt overkonfus og talte i den største Forvirring: »Og Engelen aabenbarede sig for hende, og den sagde (Niels lod Hovedet falde ned paa den ene Skulder, parat til at knibe en Skraber): Niels, for Satan, du glemmer at give Hestene Havre.«

Nyt Abonnement paa „Ravnen“

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Krudttaarns-Flytningen minder om Kejserens nye Klæder. Ministeren er Kejseren, der trænger til en ny Klædning af Uskyldighed. A. Nielsen og Zahle har vævet den med Flid, og alt var saare godt; da kom det lille uskyldige Barn, Jens Busk, og raabte: „Kejseren har ingenting paa."

K. M. Klausen i Folketinget.

Jens Busk: Han har jo ingenting paa, han har snydt og narret os —!

Nr. 6.

Ravnen

Søndag d. 7. Februar

1904

— Jeg troede saamænd, De havde udsolgt, siden De møder med rød Lygte!

Brygger Jacobsen sidder inde med den Slags Fædrelandskærlighed, der af og til trænger til at give sig et kraftigt Udslag. (Bluhme: Folketinget).

Antisocialisten.

Mel.: Har I aldrig set en Abolitionist.

Hør, kender I en Antisocialist?
Jo, fy, fy, fy, fy, føj!
Det er ham, vi skylder nu en Tak for sidst.
Aa hiv, aa hiv, aa høj!
Han er igen paa Færde, jeg har set ham luske om
med sin tarvelige Pære og sin trivelige Vom,
Ja, ta' Jer vel i Agt, men vær kun uforsagt,
:,: det gaar nok, naar vi allesammen staar paa Vagt. :,:
Aa hiv, aa høj, aa hiv, aa høj!

Ja, vogt Jer for en Antisocialist.
Ja, fy, fy, fy, fy, føj!
Hans Vaaben, de bestaar af Svig og List.
Aa hiv, aa hiv, aa høj!
Han er ej god at fange, thi han stadig Lyset skyr,
og glat, ja, som en Slange, er den væmmelige Fyr.
Men trods hans arge List, vi sejrer dog tilsidst;
:,: han skal ha' Klø, den fæle Antisocialist. :,:
Aa hiv, aa høj, aa hiv, aa høj!

Husk, Kammerater! Kampen staar i Marts.
Aa hiv, aa hiv, aa høj!
Saa hakker vi ham til Bolledejg og Fars.
Aa hiv, aa hiv, aa høj!
Men der er mange a' dem, I skal se dem myldre frem,
saa gælder det at ta' dem og dem grundig følge hjem.
Ja, hævd vor gode Ry, vi vil ej give Ly
:,: til den Slags fæle Elementer i vor By. :,:
Aa hiv, aa høj, aa hiv, aa høj!

Nu kender I en Antisocialist.
Ja, fy, fy, fy, fy, føj!
Ja, sørg for at hans Ende bliver trist.
Aa hiv, aa hiv, aa høj!
Han overlisted' os i Fjor, vi tog os ej i Agt,
men det skal ikke ske i Aar, vi kender vores Magt.
Om han er Antikrist hvad eller Anarkist,
:,: Stryg skal han ha' den fæle Antisocialist. :,:
Aa hiv, aa høj, aa hiv, aa høj!

Neu Rupinere.

Alberti holder pa Nødværgeretten —
selv hører han til Kødbjærge-Ætten.

Højesteret holder ikke af Tuberkulose-Bitter,
man maa i det hele taget slet ikke rose Bitter.

I Grønland drikker de Tran til Maden,
og saa faar de Klø, hvis de ikke vil ha'den.

En glad Giver.

Lille Carl er med sin Fader i Kirke. Faderen har givet ham baade en Tiøre og en Krone og sagt til ham, at den ene Mønt var til Kirkebøssen og den anden til ham selv.

Paa Vejen siger *Faderen:* Naa, Carl, hvilken Mønt lagde Du saa i Kirkebøssen?

Lille Carl: Jo, ser Du Fa'r, Præsten sagde jo, at Gud elsker en glad Giver, og da jeg saa var gladest ved, at beholde Kronen, lagde jeg Tiøren i Bøssen!

Selvbevidst.

Svigerfaderen: Men tror De nu ogsaa at kunne forsørge en Familie med deres Indtægter, Hr. Løjtnant?

Løjtnanten: Ubetinget! Naar jeg gifter mig falder jo Portoen til Kærlighedsbrevene bort!

Prinsessen paa Ærten.

— Nej, se Frøken Anna, hvilken nydelig Flue der sidder paa Deres Sko!

— En Flue? Og jeg vilde lige til at spørge, hvem det var, der traadte mig paa Foden!

Falden ud af Rollen.

— — Altsaa, mærk Dem det, min Kære, jeg hader intet mere end disse fremmede Ord! *Adieu!*

Misforstaaet Benefice.

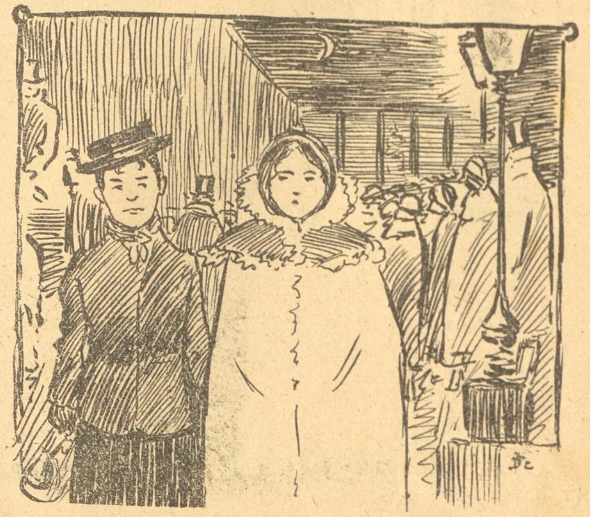

Tjenestepigen (der har hentet Husets Datter hjem fra Theatret): Frøken, hvordan var Stykket i Aften?

Frøkenen: Sørgeligt! Til Slutning dør der 6 Personer! —

Tjenestepigen: Ja, det tænkte jeg straks, da der blev slæbt saa mange Kranse ind i Theatret!

Kærlighed.

Mel.: Vi Haandværkssvende.

I Aalesundet
er Lykken fundet
der lever de, som paa Slaraffenlands-Kroen, —
faar nye Kartøfler
Postejer med Trøfler
og Kejserens Trøst faar de pr. Gramafon; —
Kejseren saa fra Kejserøen
Flammer over Østersøen:
„Ak, det er mit kære Aalesund, nu vil jeg prøve paa,
maaske jeg kan den første „norske Løve“ faa,“ —
og han sendte nok saa glad
otte Skibe Pølsemad —
og han gjorde det af Kærlighed til Norge.

En Præst kan stejle.
en Præst kan fejle —
for Stadil han lever, for Stadil han dør.
Til Faarevejle
vil Dyekær sejle,
og saa ta'er han Afsked som Bladredaktør,
Dyekær sad og regned sammen,
og til Slut sa'e Præsten Amen:
„Det bli'r cirka otte Tusind (ingen Vrøvl med Blade mer')
plus Middag af og til hos Zytphon-Adeler,
og naar saadan Herren vil,
slaar jeg ogsaa gærne til —
men jeg gør det kun af Kærlighed til Næsten.“

Det Dannevirke,
det bombestærke,
som Bahnson har Bygget omkring København —
de Kassematter,
som Madsen skatter,
de skal ta'es i Brug, naar det bli'r Fastelavn;
trende Hoppe-Hippologer,
Riddersmænd af Dannebroger,
trak Parisersnittet paa en Dag, og saa stak de i Rend
at hente os en Halvblodshingst til Fæstningen —
den vil sikkert gøre Gavn,
den skal bære Bahnsons Navn;
ja, for Madsen han har Kærlighed til Bahnson.

Den gule Laban,
der bor i Japan,
vil ej la' sin Nabo — Korea — i Fred —
og Russerszaren,
der øjner Faren,
han griber sit Slagsværd og vil lege med. —
I hans lykkelige Rige
straffes vederstyggelige,
og mens Finland bliver undertrykt, og Polen dør af Sult,
faar Kejseren af Pigebørn Dusinet fuldt. —
Hvis han lægger ned sit Sværd
og vil ikke kriges mer',
ja, saa sker det kun af Kærlighed til Freden.

Den fremmede Magt.

Ildhavet bølger sig frem med ustandselig Fart
opsluger rovlystent alt hvad i Vejen sig stiller.
Alt for den graadige Brand lægges øde og bart.
Kvinder og Mænd ubarmhjærtigt fra Hjemmmet den skiller —.

Angstraab og Klage
Syge og Svage,
Jammer og Nød
varsler om Død.

—o—

Der kommer en Flaade fra fremmede Land'
at hjælpe det Folk der blev hjemsøgt af Brand.
Den bringer dem Klæder, den bringer dem Mad
og skaffer dem Ly i den hustomme Stad.
Befolkningen glædes ved hvad der blev bragt:
Gud lovet — og Tak for den fremmede Magt!

* * *

Den blomstrende By med sin travle og virksomme Færd,
ligger ved Havet i stille og fredelig Hygge.
Skibsfart og Handel forøger og højner dens Værd,
Haandværk og Kunst, Haand i Haand, paa dens Opblomstring bygge.

—o—

Der kommer en Flaade fra fremmede Land,
den blomstrende By vil den skyde i Brand. —
Af Blodtørst den raser, den skummer af Had,
mens Røgen slaar op fra den brændende Stad.
Angstraab og Klage,
Syge og Svage,
Jammer og Nød
varsler om Død.

Befolkningens Velfærd i Aske blev lagt.
Gud fri os dog vel for den fremmede Magt!

Som man raaber —.

En meget korpulent Dame tager Plads i en i forvejen overfyldt Sporvogn.

— Jeg troede ikke, at Sporvognen var bestemt for Elefanter, brummer en gnaven Herre.

— De tager fejl, svarede Damen venligt, Sporvognen er ligesom Noahs Ark bestemt for alle Slags Dyr, saavel Elefanter som Æsler!

Fornem.

— De har ladet mig kalde, Fru Grevinde.

— Ja, Hr. Doktor, jeg har i Nat haft saadan *frygtelige Hosteanfald* (til Kammerpigen): Aa, Anna, host engang saaledes, som jeg hostede i Nat.

Nøjeregnende.

Musiklæreren: Jeg kommer i Dag for at anholde om Deres Datters Haand!

Faderen: Ja saa! De har gjort Kur til min Datter i Stedet for at undervise hende! Men i saa Fald kan De ikke fortænke mig i, at jeg trækker alt det, jeg har betalt Dem for Undervisningen, fra i Medgiften.

Undskyldt.

— Kan De ikke sige mig, hvor Skindergade er?
— Næ—æh, je' æ' sæl' smadderdrukken.

For meget forlangt.

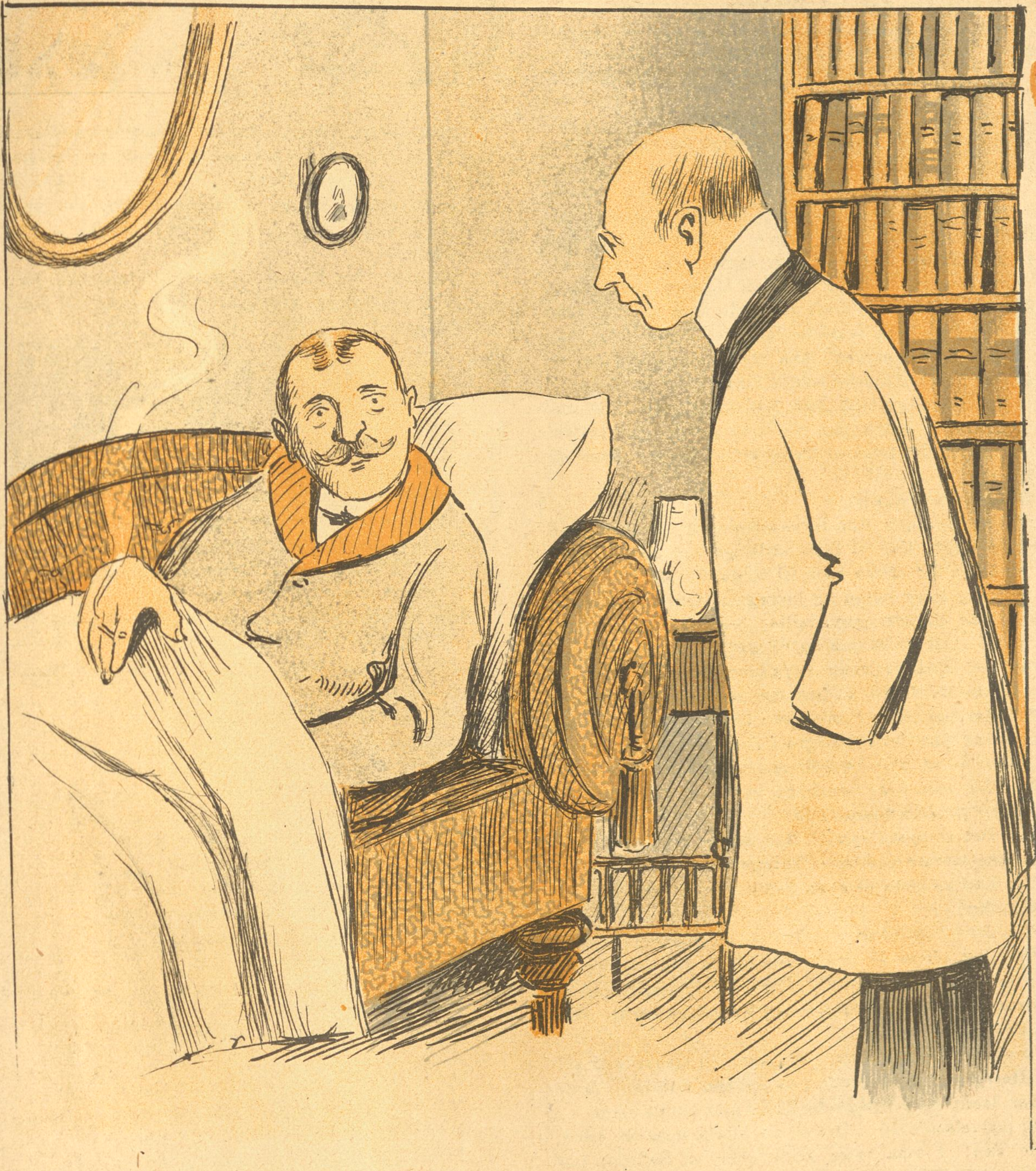

Lægen: Nej, min Gode, De maa virkelig sove noget mindre, end De gør!
Patienten: Men jeg kan dog ikke opgive min Plads i Ministeriet.

Invaliden.

Et Mellemakt.

Personerne:

Professoren, Kaptajnen, Redaktøren og Invaliden.

Handlingen foregaar i et Soparatkabinet i en Restavration i Nærheden af Rigsdagsbygningen samme Dag, som Bahnson og Invalidernes Penge havde været behandlet i Thinget.

Professoren: Det var en varm Dyst!

Kaptejnen: Vi kæmpede drabeligt for Fædrelandet, Festningen og Bahnson! De hørte det vel Hr. Redaktør? Det er sandt, nu skal man vel sige Hr. Pastor. Gratulerer til det fede Præstekald! — Jeg gav Udvalget ordentligt paa Snuden! Jeg sagde: „Hvor tør Udvalget stikke sin Næse i Folks private Sager! Og hvad kommer det Udvalget ved, at Bahnson skylder Invaliderne 100,000 Kr? Han har lovet at betale dem af med 1000 Kr. om Aaret og kan saaledes faa dem betalt inden han er 174 Aar. En Korporal maa ikke laane Penge af en Menig, men naar Bahnson laaner Pengene af Invaliderne, saa er det naturligvis en Ære, han viser dem. Det mener jeg, vi bør holde paa, vi, hans gamle Partifæller! For os gælder det først og fremmest at bevare Æren og Fæstningen!

Redaktøren: Amen!

K. (fortrædelig): Den Lirekassemusik ude i Gaarden forstyrrer mig! Kan vi ikke skillinge sammen og give ham en 5-Øre for at faa ham til at gaa?

P.: Jeg staar netop og betragter Manden! Han er Invalid med Erindringsmedaille. 5-Ørerne regner ned over ham! Det er et daarligt Tegn for os, naar man i i dette fine Kvartor viser Invaliden Sympati. Det er alene Bahnsons Skyld, at han faar saa mange Penge!

K.: De har Ret, Professor! Det var kedeligt, jeg ikke tænkte paa det i Thinget i Dag! Invaliderne har ikke Grund til at hyle — 5-Ørerne regner ned over dem

R.: Jeg maa bare bemærke, at det er ikke alle Invalider, der er Lirekassemænd!

K.: Det er ogsaa sandt! Naa, saa er det ogsaa godt, at jeg ikke tænkte paa det i Thinget.

P.: Lad os give ham en 5-Øre.

K.: En?

P.: Ja — en hver!

K.: Det bliver 15 Øre! Naa, skidt, lad os ofre de Penge for Bahnsons Skyld! (Samler Pengene sammen og aabner Vinduet): Kom her hen Krigskammerat! Her er 15 Øre fra os tre!

Invaliden: Mange Tak! Saa kan jeg tænke mig til at de Herrer ogsaa er vrede paa General Bahnson, fordi han har laant vore Penge og ikke kan betale dem.

R. (salvelsesfuldt): Det er en Misforstaaelse, kære, kristne Ven! I maa være stolte over, at Bahnson har gjort Jer den Ære, at laane nogle Penge af Jer, og han vil betale dem allesammen tilbage, naar han lever saa længe. Og nu ser I selv, hvor 5-Ørerne strømmer ned over Jer! Det kan I ogsaa takke Bahnson for, det som for saa meget andet! Derfor, kære, kristne Broder, naar Du om Aftenen lægger Dig til Hvile, saa glem ikke at sende en særlig, taknemmelig Tanke over til den Gamle paa Taarupgaard!

K.: Amen! (Lukker Vinduet.)

Gærrighed.

Faderen (til Sønnen, der skal tiltræde en større Rejse): Benjamin, naar Du kommer til Bestemmelsesstedet behøver Du ikke ofre Penge paa Papir og Blæk. Her har Du en frankeret Konvolut med min Adresse, den putter Du i Postkassen. Naar jeg faar den, ved jeg, at Din Rejse er forløbet vel!

Sønnen: Du kan godt spare Frimærket, Fa'r. Jeg putter Konvolutten ufrankeret i Kassen, og Du nægter at modtage den!

O Dagmar!

DAGMARer atter paa Varieté,
Rasmussen griner saa voldsomt af de',
det trækker Hus, saa selv *Thomas* bli'r skør,
Dagmar hun trækker, og hun har Humør,
sikken en Blomsterflor Aftenen bød,
selv Galleriet syn's Dagmar var sød.
ikke en eneste Fløjte blev hørt,
og *Gottschalcksen* selv var s'gu rørt.
O Dagmar, o Dagmar,
fra Tidernes Morgenstund Du var de' Maal,
o Dagmar, o Dagmar,
som naaedes af *Hjardemaal.*

Cirkus var fyldt af et Publikum flot,
og hvor Du sang, der var slet intet raat.
Peter og Line, den syn's jeg var smuk,
Herrerne stadigvæk sad i et Kluk,
oppe i Logen tilhøjre jeg saa
Otto Scavenius, tænkte han paa
Dage, da Du var hans kæreste Ven,
jeg hørte han nynnede den:
O Dagmar, o Dagmar,
Du har været min, den Gang var jeg saa glad,
o Dagmar, o Dagmar,
o *Hjardemaal*, sikken en Rad!

Og i Etager, som skjultes af Røg'n,
saa jeg en Prins, men det var maaske Spøg,
allenfals var en Minister nok der,
som fandt at Trikotet herligt Dig klæ'er,
selv var jeg næsten en Smule berørt,
Mandfolkets Hjærte var altid lidt skørt,
hurtigt fra Cirkus jeg bort maatte gaa,
da ind i Dit Øje jeg saa.
O Dagmar, o Dagmar,
Du er dog den samme, som den Gang jeg — tys,
o Dagmar, o Dagmar,
fik af Dig et svulmende Kys.

Dagmar, o Dagmar, Du tabte Dig lidt,
Favntag og Kys kan jo blive for hedt,
dersom jeg blot kunde give et Raad,
og jeg kan stole paa, Du vil forstaa'et,
burde Du aldrig i Ægteskab gaa,
Skænd kan der ventes. og Klø kan man faa,
nej, bliv den Dagmar, vi altid har kendt,
det Raad vil jeg gi' Dig paa Prent,
o Dagmar, o Dagmar,
vil Du være min, saa vil jeg være Din,
ö Dagmar, o Dagmar,
sig ja, saa skal vi holde Grin.

Ugens Droschetur

Je' kom i Manda's Aftes jolren'e ing a' Jernporten aa tænkte paa ingen Verdens Ting. Saa kom der en lille Pikkelhue,*) eller hva' de' æ, di kalder dem, faren'es ner fra Beverdingen paa Hjørne' a' Værnemadamens Vej etter me'.

„Halløj, Kusk!" raafte han. „Ha' Di Tur?"

„Ikke saa meje', a' de' gø' no'e'," sa'e je' aa hold' Lotte an.

„De' æ En, der ha' faa't paa Tæven, aa ska' køres hjem," sa'e han.

„Han æ vel'nte saad'n, a' han ligger aa besvimer for me'," sa'e je', „for saa ve' je' heller væ' fri."

„Næ, han æ van' te'et," sa'e han, „de' æ Vørrelse."

„Æ de' Vørrelse?" sa'e je', „Saa ka' han jo sende Bu' etter en a' sine egne Køretøjer."

„Næ, for de' haster," sa'e han. — „Di ve' skynde se' aa faa ham hjem te' Konen, ingen han svulmer op, saa hu'nte ka' kende han igen."

„De' æ en anden Sag," sa'e je'. — „Saa la' dem bare komme me' ham. Je' æ'nte den Mand, der ve' skelle to Ægtefælger a', naar di elle's passer ing i Navnet te' hverandre. Nu ska' je' køre ovver aa holde for Døren."

Aa de' g'or'e je'. Lidt etter kom Di slæven'es ner a' Trappen me' en Fyr, som je' jo nok syn's, je' sku' kende.

„Lamme' komme fri!" sa'e han. „Saa ska' je' mase Jer allesammel. De' æ je' Mand for."

Gu'fa'er beva's, hvo' han saa u'! Je' tror, 'a' han ha'de mindst fem eller seks blaa Øjne. De, va' no'et a' de ny'eli'ste, je' ha' set. Aa je' ha' s'gu væ't me' te' no'en Festli'he'er I min Ti'.

„Hvo, æ min Todensla'er?" sa'e han. „Lamme' komme op aa or'ne Parregrafferne. De' æ je' van' te' fra Prøven a'."

„La' vos nu hellere prøve aa komme ing i Vovnen," sa'e je' aa aabne'e Døren.

„Hold Din Kæft!" sa' han. „Du æ kuns en fatti' Drosjekusk, aa je' æ Vovnmand. Je' æ Arbe'sgi'er, men hva' æ Du? Hæ! De' va' osse en værre Pillik, Du har for Vovnen! Hva' Fan'en staar'en der aa glor etter me' for?" —

„Den ve' bare se, hvo'd'n Di ser u'," sa'e je'. „Den ha' hør' saa meje' tale om Dem, saa de' ka' nok ingtressere den. Saad'n æ jo Kvindfolkene."

„Gi' Fan'en ha'd' Kvindfolkene!" sa'e han. „Di ha' alti' væ't min Ulykke. De' maa være forde je' æ saad'n en køn Ka'l aa se te'."

„Ja' de' æ'et," sa'e je', „de' æ osse derfor Lotte staar aa skeler te' Dem."

Saa grint' de allersammel, aa saa fik vi han ing i Vovnen, aa saa smurte je' hjem me' han te' Madammen aa avlevereje han, som de æ min Pligt aa Skyldi'he'.

*) Vor ærede Medarbejder mener „Piccolo".

En lille Diplomat.

Faderen: Emil, hold dog op med den Gyngen paa Stolen!

Lille Emil: Ja Fa'r, der kan Du se, saadan maa man jo bære sig ad, naar man ingen *Gyngehest* kan faa!

En Forfatterinde bad en kendt Kritiker om at gennemse et Manuskript og udtale sig om det, og hun tilføjede: „Jeg har flere *Jærn i Ilden* endnu."

— Naar det er Tilfældet," svarede Kritikeren, idet han gennembladede Manuskriptet, saa vil jeg raade Dem til at lægge dette til de øvrige!

Ekviperingshandleren: Var De tilfreds med den Frakke, De købte hos mig?

Kunden. Alle mine Drenge har gaaet med den!

Ekviperingshandleren: Ja, der kan De se!

Kunden: Sagen er den, at for hver Gang Frakken har været i Regnvejr, maatte *en mindre* tage den paa.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Huskeseddel.

— Lad mig nu se, hvad jeg har at gøre i Dag. Først skal Michelsen have Penge for min Kones Diamantbrosche og Neiiendam for Middagen forleden, Hofsnedkeren skal have Besked om de nye Møbler til Hjørneværelset, og i Magasin du Nord skal jeg købe et Isbjørneskind til Landaueren og — Død og Pine — lad mig ikke glemme, at jeg skal op til Kronprinsessen med de 3 Kr. 50 Øre, jeg har samlet ind til de stakkels Brandlidte i Aalesund.

Nr. 7.

Ravnen

Søndag d. 14. Februar

1904

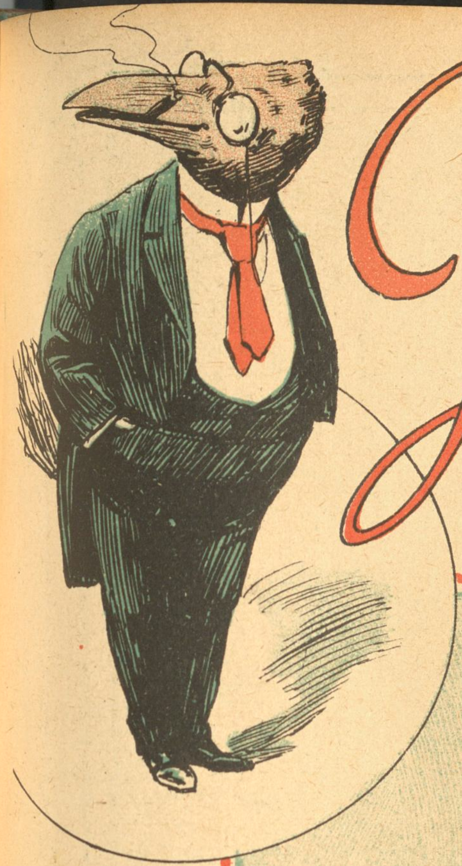

Tanten: Jeg er født 1870, lille Frits, kan du regne ud, hvor gammel jeg er?
Lille Frits: Jeg maa ikke sige Løgn, Tante.

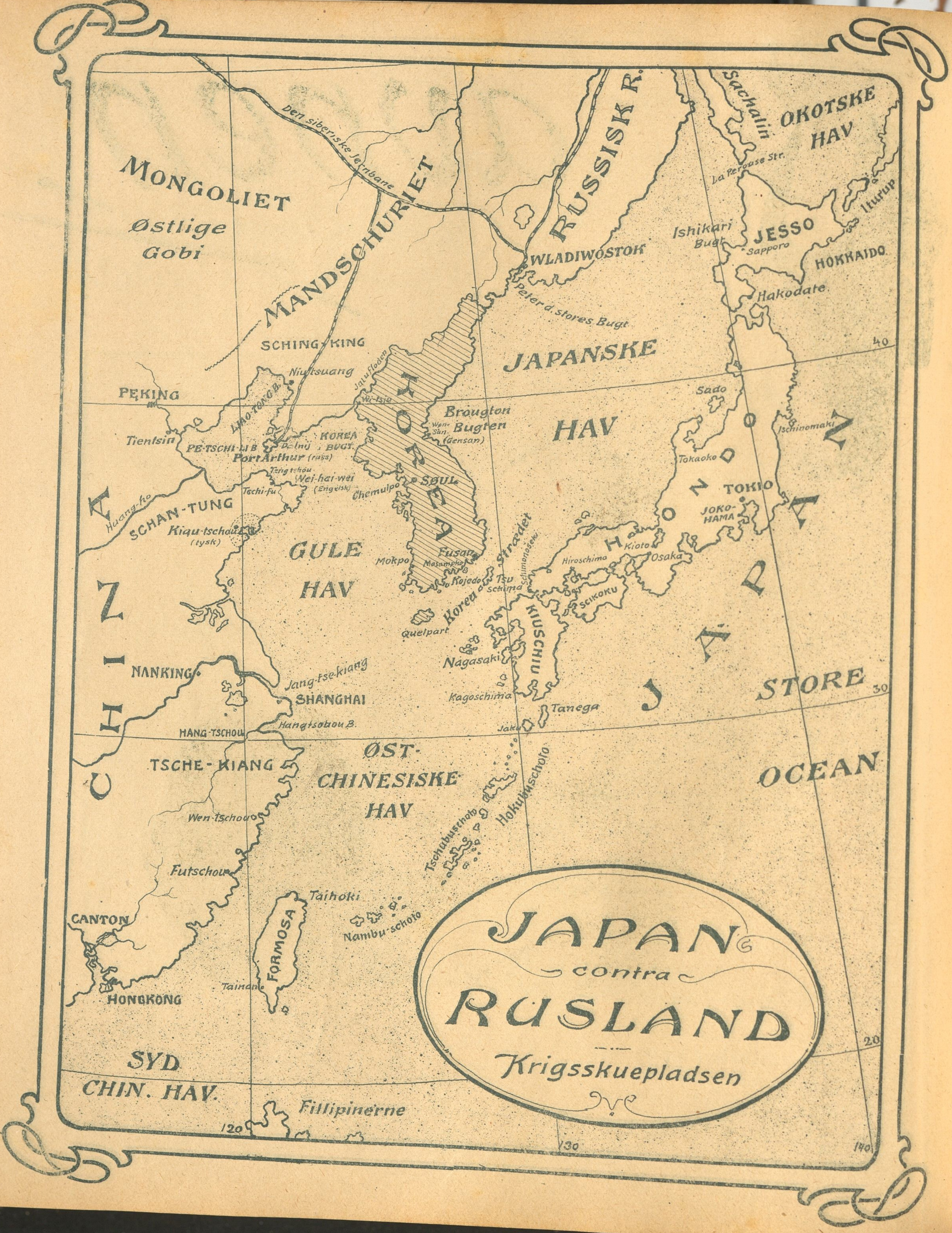
JAPAN
contra
RUSLAND
Krigsskuepladsen
MONGOLIET
Østlige
Gobi
Den siberiske Jernbane
MANDSCHURIET
RUSSISK R.
Sachalin
OKOTSKE
HAV
La Perouse Str.
Iturup
Ishikari
Bugt
JESSO
Sapporo
HOKKAIDO
Hakodate
WLADIWOSTOK
Peter d. stores Bugt
JAPANSKE
HAV
SCHING-KING
Niutsuang
PEKING
Tientsin
PE-TSCHI-LI B.
Port Arthur (russ)
KOREA BUGT.
Dalny
Wei-hai-wei (Engelsk)
Tschi-fu
Tengtschou
KOREA
Brougton
Bugten
(Gensan)
SØUL
Chemulpo
Mokpo
Masampho
Fusan
Kojedo
Tsu
Schima
Korea Strædet
Quelpart
Sado
Tokaoko
TOKIO
JOKO-
HAMA
HONDO
Ischinomaki
Hiroschima
Kioto
Osaka
SCIKOKU
KIUSCHIU
Nagasaki
Kagoschima
Tanega
Jaku
JAPAN
STORE
OCEAN
Huang-ho
SCHAN-TUNG
Kiau-tschou
(tysk)
GULE
HAV
CHINA
NANKING
Jang-tse-kiang
SHANGHAI
HANG-TSCHOU
Hangtschou B.
TSCHE-KIANG
ØST-
CHINESISKE
HAV
Wen-Tschou
Futschou
Hokubuschoto
Tschubuschoto
Taihoki
Nambu-schoto
FORMOSA
Tainan
CANTON
HONGKONG
SYD
CHIN. HAV
Fillipinerne
40
30
20
120
130
140

Den gode Hyrde.

Mel.: Kejseren bor paa det høje Slot.

Jeg synger en Sang om en Præstemand
Tralala osv.
I synger vel med, det bedste I kan?
Tralala osv.

Hver Søndag hans Kirke var stuvende fuld,
Tralala osv.
Saa lyttede man fra Loft og til Gulv.
Tralala osv.

Pastoren talte helt heftige Ord
Tralala osv.,
om al den Uret, der skete paa Jord.
Tralala osv.

Om Kongerne, som der gik frem paa Rad,
Tralala osv.,
og om at dele med Næsten sin Mad.
Tralala osv.

Ja, selv han græd over al den Fortræd,
Tralala osv.,
og hele hans Menighed hulkede med.
Tralala osv.

Ja, det var en Præst, som vi kan forstaa,
Tralala osv.,
selv gik han med lappede Bukser paa.
Tralala osv.

Men det var der ikke en Sjæl der saa,
Tralala osv.,
naar han havde Kjole og Krave paa.
Tralala osv.

Endnu med sin gamle Tvebak han gik,
Tralala osv.,
det han som Barn af sin Fader fik.
Tralala osv.

En Dag saa revnede det med et Knald,*)
Tralala osv.,
for han gik ind til et federe Kald.
Tralala osv.

Men førend at han skulde drage derfra,
Tralala osv.,
han skulde til Afsked en Gave ha'
Tralala osv.

Hans Menighed Lommerne tømmede,
Tralala osv.,
og Guldet i Bægeret strømmede.
Tralala osv.

Han gav vel de Fattige Pengene?
Tralala osv.
Nej, han hørte selv til de trængende.
Tralala osv.

Hos Kjældsen han fik sig en ny Habit,
Tralala osv.,
fordi at den gamle var helt forslidt.
Tralala osv.

Og nu er han pyntet fra Top til Taa:
Tralala osv.,
lakerede Støvler og Gulduhr paa.
Tralala osv.

Hans Kone nok ogsaa en Kæde har faa't
Tralala osv.,
af pureste Guld, der klæ'r hende godt.
Tralala osv.

Til Sommer saa drager de begge herfra
Tralala osv.,
til noget, som kaldes for Riviera.
Tralala osv.

Vi andre vilde os glæde, ifald
Tralala osv.,
vi ogsaa gik ind til et *federe* Kald.
Tralala osv.

*) Hermed menes naturligvis hverken Bukserne eller Uhret.

„Ravnen"s Maskeradegarderobe anbefales.

Kostume 1.:

En Gaardmand i Overgeneralsuniform. Trekantet Hat, pyntet med laante Fjer. Paa Ryggen en velskaaren Madpose mærket: Invalidefonden. Fodtøj: Sivsko. Maske: Surt Gammelmandsansigt med Plovfurer, nedhængende Barder a la usoignerede Ridehestehaler. Figur: ynkelig; Ryggen kroget under Byrden af 11 Provisorieaar.

Kostume 2.:

Skattegraveren — som skaaren ud af en Finansoperation, Figur: lille og spinkel, næsten dame-kupé-agtig. I Haanden en Hurtigtogs-Tillægsbillet samt flere Suplementsfrimærker. Lommerne struttende af vidtløftige Skatteblanketter.

Kostume 3.:

En Vognmand. Figur: stor og brøsig og hoven — det sidste i Særdeleshed i Ansigtet. „Blaa" Øjne. Paa venstre Haands Fingre Diamantringe (Benicia), i højre Haand en Todtenslæger. Gør sig bedst i Selskab med Ligemænd.

— Iøvrigt vellignende Kostumer fra næsten alle Stænder, Masker, falske Tænder, Skæg, Haar, Hofter Sedler m. m.

Et Eksempel.

Lille Peter: Fa'r, hvad forstaar man ved „*blandede Følelser*"?

Faderen: Hm — — hvis jeg for Eksempel samtidig hører Pengepostbudet og vores Skrædder banke paa Døren, saa tror jeg nok, at jeg lukker op med „blandede Følelser".

Efter Skriften.

Pastorinden: Jeg har lovet Marie et godt Skudsmaal, men jeg ved slet ikke, hvad jeg skal skrive.

Præsten: Hvorfor skal hun da skifte?

Fruen: Hun er flink og villig nok, men hendes Kræfter forslaar ikke til vort store Hus.

Præsten: Saa skriv: »Aanden er redebon, men Kødet er skrøbeligt!«

Spekulativt.

— At spise skal man læres til, at drikke kan man straks, naar man bliver født. Hvorledes kan saadan en medfødt Gave da være en Fejl?

Ugen, der gik!

Mel.: Aa hør, I gode Venner.

DET var paa Fredriksberre
at Højre mødte frem
med *Christensen*, den Herre,
som vi sku' lyse hjem,
og udi »Gimle«s Sal
var Tonen liberal,
Hr. Lampefabrikanten er en grovmundet Ka'l.

Om Status væk han pludrer,
og Status fandt han sløj.
Gud fri os, hvor han sludred',
jeg syn's de sa'e han løj,
i hvert Fald var han vred,
men saa fik han Besked
af sine »Meningsfæller«, *Asmuseen* den ene hed.

Det var et vældigt Møde,
men *Ellinger* var gram,
for der var ej Fugls Føde
paa den Kandidats Program.
Man havde ventet Sjus,
paa Lamperne lidt Blus,
og *Bahnson* vilde drukket med Kandidaten Dus.

Se saadan var Façonen
paa Mødet, og til Slut
man sloges paa Balkonen
og en Bisse blev smidt ut,
og Højre skreg Hurra,
den Gang de tog derpaa,
man sagde om Hr. Christensen: Uha, uha, uha!

Nu Valget er til Ende,
og »Ravnen« er tilfreds
med alle raske Svende
i første og anden Kreds.
Og gaar vi atter an
saa kæmper alle Mand
og sejrer over Højre, som vi altid plejer van.

„Ravnen"s Brevkasse.

Kan man gøre nogen fornuftig Anvendelse af brugte Øl-Ettiketter?

En Læser.

Jo saamænd, selv saadanne tilsyneladende aldeles værdiløse Ting kan blive til megen Nytte.

Man kan klistre Ettiketterne sammen og lave sig en Trøje, der bæres nærmest Kroppen, og som ved sin Varme fuldstændig erstatter Uldtrøjen, og saa faar den jo et smukt, broget og straalende Udseende.

Man kan ogsaa lime Etiketterne sammen, saa de bliver saa tykke som Papskiver, og saa kan man bruge dem til at bygge et Lysthus af. Paa den Maade kan selv den mest Ubemidlede skaffe sig en billig og praktisk Sommerbolig.

Red.

—o—

— Doktor — kom hurtigt, min Søn har slugt en *Mus!* Hvad skal jeg gi'e ham ind?

— Lad ham sluge en *Kat!*

Amerikansk.

Første Amerikaner: I Baltimore hørte jeg for ikke længe siden en ung Klavèrvirtuos, der spillede en uhyre vanskelig Sonate af Rubinstein med Tæerne og en Variation over en engelsk Folkesang med Ligtorne.

Anden Amerikaner: Aah, det er ikke noget! Nej, da jeg i Fjor var i Berlin og hørte en Koncert hos Bilse, var der en Valdhornist, der saa storartet efterlignede et Jagtsignal, at en Jagthund, der laa foran Salsdøren, rasende sprang ned blandt Publikum og nær havde sønderrevet en Grosserer, der hed Hjort!

Fastelavn.

Mel.: Jo, jo, Gøgleri er en nobel Kunst.

Jo, jo, Fastelavnen er skabt til Grin,
den yder sin Skærv til Vinterens Glæder.
Mens Tøjten sig smykker med Nonnelin,
den ærbare Mø sig kortskørtet klæder.
Til Tønden slaar man
og Boller faar man
men sover man over sig, Ris opnaar man
:,: i Fastelavn. :,:

Man pynter sin Hat med kulørte Baand
og sætter som Nar sig op paa en Krikke,
man fører sin Lanse med sikker Haand
paa ridderlig Vis til Straamand at stikke.
Til Karnevaller
og Maskeballer
man farer afsted, det er det man kalder
:,: for Fastelavn. :,:

Vort Liv i sig selv er et Maskebal,
som Fastelavnen, en uægte Stjærne.
Ja, Livet er som den forgyldte Skal,
der dækker over den ormædte Kærne.
Den hele Verden
i al sin Færden
maskerer sit Fjæs — ja, i meget er den
:,: som Fastelavn. :,:

Bag Ærligheds Maske tit Falskhed bor,
Tartuffen knæler i Bøn ved sit Alter,
til Arvingen gruer bag Sorgens Flor
og Guldet sig skjuler stundom i Pjalter.
Forlorne Kvinder
som sminker Kinder
og udstopper Lægge med mer', det minder
:,: om Fastelavn. :,:

Man tit Maskeradefigurer ser
paa Strøgets Asfald spadsere om Dagen
i spraglet Mundering og Hat med Fjer,
med Kors paa Brystet og Nøgle paa Bagen.
— Der findes Masser
af Spradebasser
som i et Optog saa udmærket passer
:,: til Fastelavn. :,:

Ugens Droschetur

Je' ha'de Tur i Manda's u'e a' Fred'sber' te' me' en gammel Dreng, som ha'de væ't paa Gimle, aa nu vi, han hjem aa ligge sine Ben, hvo' han ku' finde dem om Morningen.

„Ve' Di køre for me'?" sa'e han, da han raafte me' an, aa je' hold' stille for aa høre, hva' han vi' tale me' me' om.

„Ja, derfor æ je' sat her paa Jorden," sa'e je', aa pejede paa Vovndøren, for a' han ku' se, hvo' Inggangen va'.

„Jammen, osse naar Di hører, a' je' æ Højremand?" sa'e han.

„Ja, de' æ rennok en lille Aberstabejs," sa'e je', „men skidt! Di ser jo elle's u' te' aa væ' en pæn Mand, som hverken brækker Dem i Vovnen, eller ta'er de' saa nøje me' aa faa Smaapenge te'beves."

„De' kalder je' Tollerangsje," sa'e han. „Di æ dov rimeli'vis Sosjelist aa ve' se Højre Fan'en i Vold."

„De' ve' je'," sa'e je', „de' ska' je' aldri' nægte."

„Naa ja," sa'e han, „de' æ der'nte no'e' aa si'e te' Men ve' Di tænke Dem, a' je' i Aften æ b'e'en ovverfalden aa skæld' u' a' mine egne Meni'sfæller."

„Saa sa' Di vel aa spellede Sjavs," sa'e je'. — „De' kender je'. De' Spel ender næsten alti' me' Balla'e aa no'en paa Tæven."

„Næ, je' va' te' politis' Mø'e," sa'e han „De' va' nere paa Gimle, aa der va'et, a' Insenør *Johansen* skæld' me' u' aa va' li'e ve' aa kalde me' en Ga'edreng aa saad'n no'e'."

„Di pev ka'ske i Fingrene?" sa'e je'.

„Næ," sa'e han, „men je' sa'e, a' di andre Højremænd her u'e va' no'en rene Skvatnavler imo' mej."

„Saa æ de' s'gu heller'nte saa underli', a' di b,e' onde i Sulet," sa'e je'. „De' vi' je' sel' b'i'e, hvis de' va' mej."

„Ja, om de' saa va' min gamle Ven Mathisen," sa'e han, „saa sto' han op aa sa'e, a' je'nte va' værri' te' aa b'i'e val't."

„De' æ a' sine Venner, man ska' ha'et," sa'e je'. „Nu ka' Di blot se me' Vørrele og Bis. No'en paa Go'da'en, aa saa Farvel me' Dig, gamle Ven. Jo, de' æ ny'eli'e Ti'er, man lever i."

„Man sku' sle's inte befatte se' me' de' offen'li'e Liv," sa'e han, men bare sælle sine Lamper aa la' de væ' godt me' de'."

„Ha' Di Lamper aa sælle?" sa'e je'."

„I Masse," sa'e han. „Je' æ den store Lampefabrikant H. V. Kressensen. Ham ha' Di nok hør' Tale om."

„Om je' ha'" sa'e je'. „Je' ha' mer' eng som 'en Gang køft me' en a' Derres berømte me, dobbelt Veje. Naassaa de' æ Dem, aa nu ve' Di hjema'."

„Ja, De, ve' je', sa'e han. Je' ha' faa't nok a' de' offen'li'e Liv i Aften. Nu ve' je' hjem te' Privatlivet."

„Ja, væ's'go," sa'e je'. „Sid Dem ing i Æsken, saa ska' de'nte vare mange Minutter ingen Di æ der."

De' g'or'e han, aa saa fik je' Adressen, aa saa lo' je Lotte gaa lidt heng a' Ga'en.

Naar—!

Naar Hages Kasse bliver mat,
naar Madsens Kassematter
som Skrammel bli'r til Side sat,
— naar vi blir fri for Skatter,
naar Invaliderne de faar
solid Kaution i Thaarupgaard,
naar Adler faar sit Banesaar,
og „Ingolf" en Gang Tjære
— saa bli'r her godt at være!

Naar Krig er bandlyst paa vor Jord,
naar Stormands Magt er knækket,
naar Bech har sagt det sidste Ord
og hver en Bryder „dækket";
naar Tivoli faar lukket op,
naar Kul bli'r solgt i Maal med Top,
naar Wørle rette kan sin Krop,
og Bitsch sig atter nære
— saa bli'r her godt at være!

Naar „Kvæleren" er fanget ind
og Grøndland reformeret,
naar Trier bliver blid om Sind,
og Deuntzer pænt barberet,
naar Raadhusklokke-Melodi'r
os nye Tonebølger gi'r,
naar falske Sedler og Papir
man ikke mer' vil ære
— saa bli'r her godt at være!

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Og Kejseren af Rusland, den store Czar,
han elsker os netop
saa højt, at naar en Dag lidt Appetit han har,
saa risikerer vi at blive ædt op.
Aa! Ruski, knutski knuts o. s. v.

R. B. telegraferer:

Petersborg, 12. Februar 1904. Czar Nicolaj har atter igaar forsikret Gesandterne om sine fredelige Hensigter. Dem er der slet ingen Grænser for.

Nr. 8.

Ravnen

Søndag d. 21. Februar

1904

— Vil De ikke være saa venlig at sige mig, hvem det der er?

— Det er — lad mig se — den ene er — hik — Oehlenschläger — den — den anden kender jeg — hik — heller ikke!

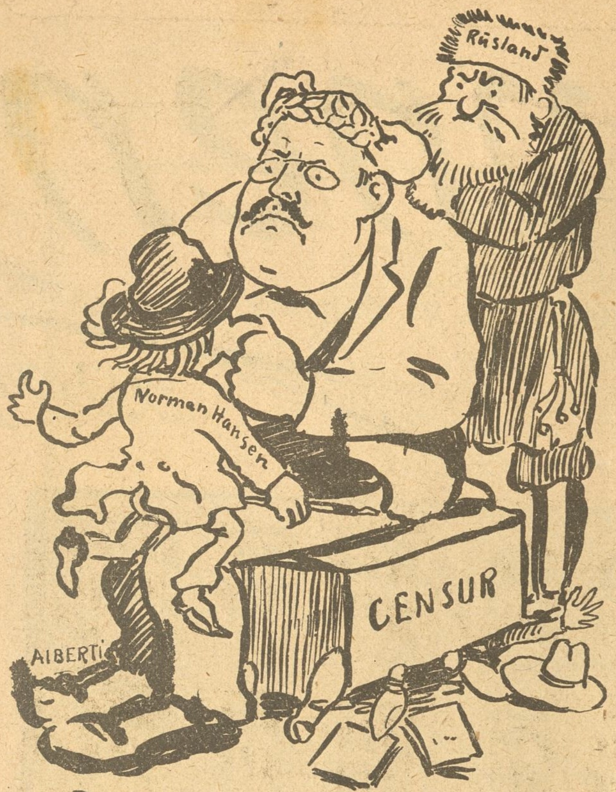

Russerne maa ikke drilles!

Ugen, der gik!

:,: Hr. Madsen, Hr. Madsen vil vise sig
mobil, :,:
Udskrivningsordrer en Masse han lod lave,
man sa'e, at Russerne det vilde have,
:,: og Madsen, og Madsen straks bukker med
et Smil. :,:

:,: Men Ingen, men Ingen sku' kende Sagen
helt, :,:
mindst én Snes Tusind er ligegodt mange,
og hvorfor skal Folk altid gøres saa bange?
:,: Mobilen, Mobilen blev i Aargange delt. :,:

:,: Betjente, Betjente han lod gaa om, den Rad, :,:
de paa Stationen sku' sidde og skrive:
men *Meyer* og *Klausen*, ja, det var s'gu
den stive-
:,: ste fik s'gu, de fik s'gu Besked af Admiral
Gad. :,:

:,: Hr. Madsen, Hr. Madsen, fly ud med
Dementi, :,:
han havde kun tænkt femten Hundred i
Trøjen,
men Folk gaar nu li'egodt og tror det er
Løgn,
:,: og det kan, og det kan Hr. Madsen ikke li'. :,:

:,: Torpedo, Torpedo i Vandet alt er sat, :,:
bare de nu'nte for tidlig vil synke,
for det vilde ærgre den brave Hr. *Jøhncke*,
:,: naar Britten, naar Britten har mod os
Kursen sat. :,:

:,: Lad Russen, lad Russen og Japan bare slaas, :,:
vi os dog ikke verblüffen lassen,
saa længe vi har vores tapre Hr. Madsen,
:,: for han skal, ja, han skal nok byde
Fjenden Trods. :,:

:,: Hr. Madsen, Hr. Madsen, forvidt Du
vistnok gik, :,:
Du skulde helst have holdt Dig paa Maatten,
men mobilicere, og gøre det saad'n,
:,: at Verden, at Verden paa Madsen Øje fik! :,:

„Ravnen"s Brevkasse.

Jeg vilde gærne bede Redaktionen om en Anvisning til at tillave Alliker.

Husmoder.

Denne Lækkerbidsken kræver en yderst omhyggelig Behandling under Tillavningen.

Først befries Alliken for sine Fjer, som forsigtigt plukkes af, en for en. Indvoldene tages ud med yderste Varsomhed, for at de ikke skal gaa i Stykker og — kastes derpaa i Skarnbøtten. Den plukkede Fugl skylles nu meget grundigt og aftørres med en ren hvid Lærredsdug og lægges derpaa i en Blanding af Rødvin og Champagne, som skiftes hver 3die Time. Heri ligger den i 74 Timer.

Derefter begynder den vigtigste Del af Tillavningen. Fuglen tages op, tørres med en anden ren Lærredsdug — den, der er brugt første Gang, maa nu ikke anvendes igen — og indgnides med Peber, Salt, lidt Ingefær, Kardemomme, stødte Nelliker, en lille Smule hakket Pe'rsille og lidt brun Sennep. Man ombinder den nu med Seglgarn og sætter den ind i en Ovn, der er opvarmet til omtrent 68 Grader Celsius. Efter 4 Timers Forløb er Fuglen færdig. Den anbringes nu paa et Fad og garneres med friske Østers og Salatblade, saa den kommer til at se indbydende ud, derpaa gaar man hen til det nærmeste Vindue, aabner det og kaster hele Historien ned i Gaarden.

Alliker kan nemlig ikke spises.

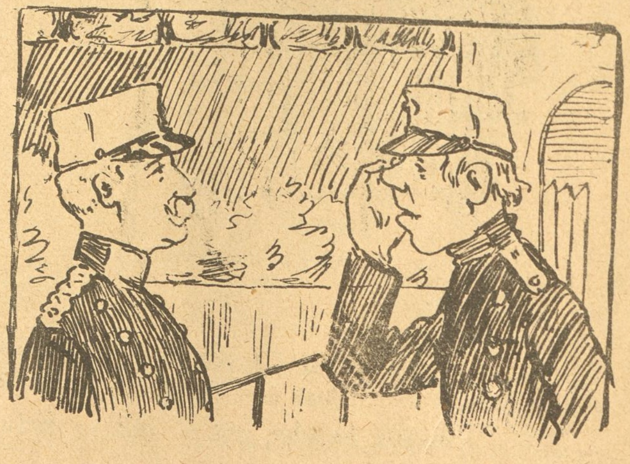

— Undskyld, Hr. Løjtnant, skal vi marchere ad Lyngbyvejen til Japan?

Krigs-Telegrammer.

JOKOHAMA, Fredag Middag, (sidste Ritzau-Telegram) —
Telegram, Telegram, den er baade grum og gram —
Chemulpo bombarderes af en gammel Pærepram —
Bomber her, bombarder, gale, gule Pærepram,
— — —
I Korea vil en Japaneser dække Dug og Disk —
Russeland, Bussemand, ogsaa dække Dug og Disk.
Man drak en Kinabitter, og man flettede sin Pisk —
de fik Knut, de fik Sprut, de blev skudt og de fik Pisk.
— — —
Da Nikolaj han hørte om det første skarpe Skud —
Nikkelaj, var'et ej blot et Muldvarpeskud? —
saa sendte han et Ekstrabrev til Oberst Sla-po-Tud —
slap'en ud, sla' paa Tud, skyde skadelige Skud.
— — —
Ved Søul laa en Søulk, ja, en hel Eskadrefuld —
'skadrefuld, smadderfuld, laa en Flaade skadefuld,
og man sopped' over Jalu, for man vilde fiske Guld —
var jaloux paa Jalu, for man troed' der var Guld.
— — —
Ved Grænserne laa Jenserne og vented' paa at dø,
drak en Pægl, Grænsepæl — af en Pægl kan man jo dø —
og ved Fusan der fik tusind Mand saa knusende med Klø,
læsterligt, mesterligt, ganske læsterlige Klø,
— — —
Ved Port Arthur er der hele Dagen Svup i Bolledeig,
sikket Liv, ikk'et Skib kan faa Lov at holde sig;
ved Shanghai laa en lang Haj, den tog med den lange Vej —
Shanghai, lange Haj, den tog Vej til Vei-hai-wei.
— — —
Wladiwostok, der fik Rostrup sig et Kistemagasin,
for hver fin Mandarin, der gik hen og faldt i Krig'n,
og Jens Kjeldsen han har et Klude-Klædehus i Tientsin —
Jensemand, Jenser kan købe billigt Bukseskind.
— — —
Jokohamas smukke Damer, de gaa rundt og sukker nu,
smukke Tøs er nervøs, og hun Thevandssukker nu,
for de er nemlig alle med paa linger-longer-loo —
lingerlej, de har ej Spor af linger-longer-loo —
— — —
Det Ekko gi'er til Prøvestenen og Charlottenlund —
Slottenlund, Middelgrund, middelmaadig Middelgrund,
og Madsen fatter, at nu ska' der være Farestund —
Farestand, Farestund, fare Krigsemand en Stund.
— — —
Og Gudskelov, vi ku' s'gu dog ta' Fæstningen i Brug,
ta' i Brug, ta' i Smug mange Tusend til det Brug;
og vi er Fanden gale mig nevtrale. er vi nu —
vil I slaas, kom til os, vi har Brodder rede nu,

Hr. Madsen —!

Gammel Melodi.

:,: HR. MADSEN, :,: det er en prægtig Fyr, :,:
han søger os op i hvert Stræde, hver Gade,
og byder os gratis til sin Maskerade,
:,: men den vil :,: i Længden blive dyr! :,:

:,: Vi kommer :,: kun nødig paa hans Bud; :,:
men naar vi saa kommer i Flok med hinanden
med Harme i Sindet og Banden som Fanden,
:,: saa hjælper :,: det som hans Bøn lil Gud! :,:

:,: Nej, han skal :,: min Sandten ha' Kanél! :,:
Til sin Maskerade han kan os befale;
men vi skal for Pokker i Enden betale,
:,: og det bli'r :,: at sluge en Kamél! :,:

:,: Saa vil vi :,: da vare Manden ad, :,:
og Meningen kan han faa hurtigt at vide:
„Hr. Madsen, gaa heller fra Roret i Tide,
:,: imens du :,: er nogenlunde glad! :,:

Brustne Idealer.

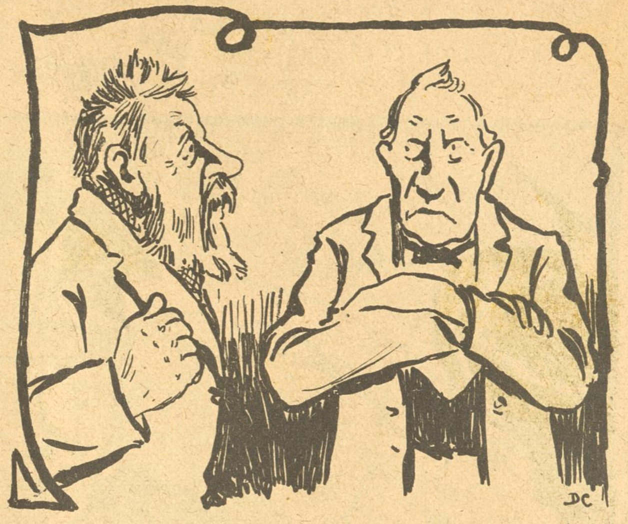

— Har De den Tilfredsstillelse, at De ubrydeligt har arbejdet fremad mod det Maal, De i Deres Ungdom har sat Dem, og har De naaet noget Resultat?

— Nej, desværre! Det var min Agt at vilde være Millionær; men jeg har aldrig faaet samlet Kapital nok til at kunne begynde Virksomheden.

Et skrækkeligt Hjem.

A.: Nej, hjemme kan jeg ikke holde det ud mere, hele Familien musicerer fra Morgen til Aften. Anna spiller Klaver, Emmy Violin, Amalie synger, og Hans blæser paa Kornet!

B.: Jamen, kan De da slet ikke gøre noget for det?

A.: Nej slet intet! Tænk Dem, nu spiser de endogsaa deres Middagsmad med *Stemmegafler*!

Fromt Ønske.

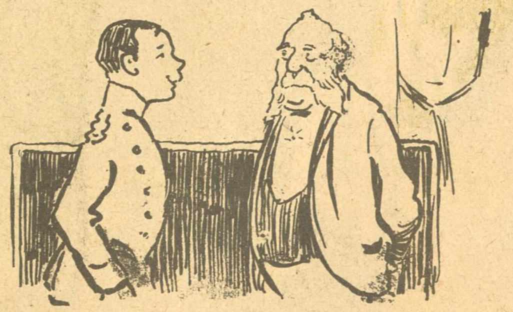

Løjtnanten: De vil altsaa ikke give mig Deres Datters Haand! Kan min Kval da ikke *blødgøre* Deres *Hjærte*, Hr. Kommerceraad?

Kommerceraaden: Det gør mig ondt, Hr. Løjtnant, men i alle alvorlige Sager lader jeg ikke *Hjærtet*, men *Hjærnen* raade!

Løjtnanten: Tør jeg da haabe paa lidt *Hjærneblødhed*? —

I Hast.

— Doktor — kom hurtigt, min Søn har slugt en *Mus*! Hvad skal jeg gi'e ham ind?

— Lad ham sluge en *Kat*!

Uerfaren.

Københavnerinden: Nej, vil I se, det var dog en nydelig lille Gedebuk! Men den har jo *ingen Horn!*

Bonden: Den er heller ikke gift endnu, lille Jomfru!

Krigs-Avisen

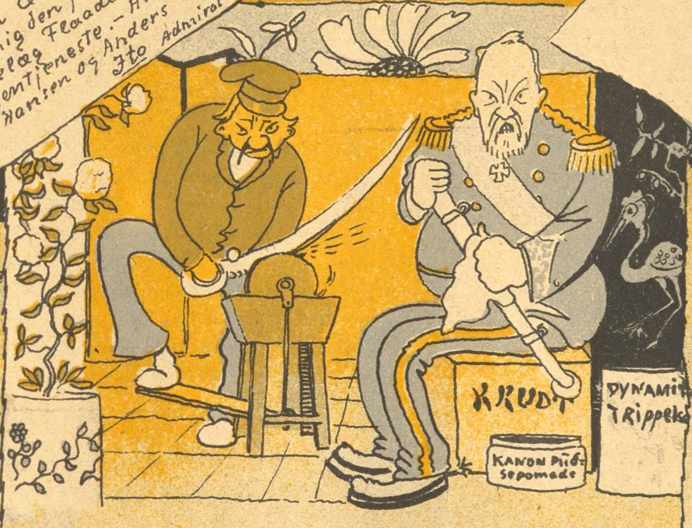

Krigsministeren træffer i disse Dage Foranstaltninger til at sikkre Danmarks absolute Neutralitet. —

Under Forsæde af Krigsministeren er en Kommission nedsat, som skal tage under Overvejelse, om det i sanitær Henseende kan forsvares, at give de i Krigen faldne Soldaters *Tandbørster* til Reserven.

Hallo! — Er'et Krupp? — Det er Massen Tju — — 'Da' Krupp — glimrende Kup! Jeg oparbejder Stemningen! — Bønderne gaar paa den! Alle ser rødt! Vi ta'er for 10 Millioner Kanoner provisorisk, send Prøver, hurtigst!

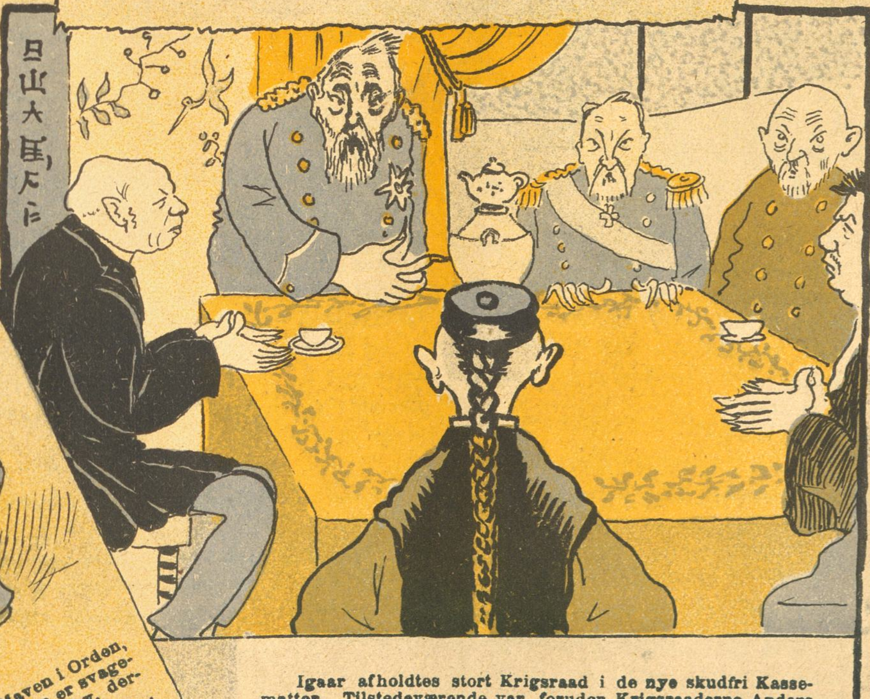

Igaar afholdtes stort Krigsraad i de nye skudfri Kassematter. Tilstedeværende var, foruden Krigsraaderne Anders Nielsen, Ole Hansen, Lars Dinesen, de Thygeson og Medaillemanden, General Bahnson ledsaget af Thomas Lorentzens Kineser, der har gjort ham bekendt med Reglerne for Japans Forsvar og Invalideforsørgelse. Hr. Bahnson fremsatte det patriotiske Forslag at sælge Thorupgaard for 1/2 Million til Fordel for „Vort Forsvar". —

Vi Menneskedyr, med Maven i Orden, elsker Krigen! Kun den, som er svagelig og udlevet, prøver Afsky, derfor: *Bravo la guerre!!* — Jeg tager Undervisning i Bajonetfægtning hos Witzansky. —

Gustav Esmann.
Anno 1904.

Stort Søslag mellem Japaneserne og Russerne. Paa Grund af Regen kan jeg ikke se, hvem der har vundet.

Zaren.

Mel.: Nu kan man blive giftet.

I Zarens store Rige
man har det overmaade rart,
den, som vil andet sige,
han lyver, det er klart.
Man Frihed der skal have,
hi ha have,
til frit at være Slave,
ja, det er aabenbart.

Den store Zar er mægtig
og dertil voldsom resolut;
hans Grundlov er saa prægtig,
i den er alt forbudt.
Han Hjærte har bag Vesten,
Vi Va Vesten,
af Kærlighed til Næsten
han bruger flinkt sin Knut.

Han altid er beskeden,
naar bare han sin Vilje faar.
For at bevare Freden,
i Krig han gerne gaar.
Dog græmmer han sig saare,
si sa saare,
og fælder mangen Taare
før Krig han foreslaar.

For Landets Velfærd knæler
han ved Guds Moders Billed ned.
I Kirken fromt han dvæler
ved Bøn i Ansigts Sved.
Han er i alle Dele,
Di Da Dele,
et Mønster for den hele
og store Menighed.

Vi Danske ham betragter
som Mønster paa en Pokkers Ka'l;
vi blandt de store Magter
os regner uden Pral.
Hr. Jøncke og Hr. Madsen
Mi Ma Madsen,
til Krig er saa gelassen,
— det kalder De „nevtral".

Grossereren (til sin Kontorist): Hør, Petersen, jeg har lagt Mærke til, at De altid kommer for sent om Morgenen, men saa til Gengæld gaar De for tidligt herfra om Aftenen.

Kontoristen: Ja, Hr. Grossereren vil da vel ikke have, Jeg skal være for sent paa det to Gange om Dagen.

Paa samme Betingelser.

Skuespilleren: Sig mig oprigtig, kære Frue, hvad har Deres sidste Logerende egentlig betalt?

Værtinden: Han skulde betale 20 Kr., men da han ikke betalte dem, har vi *smidt ham ud!*

Skuespilleren: Jeg tager Værelset paa de *samme* Betingelser!

Krigen.

Mel.: Vi har der saa godt i vore Ungdomsaar.

I Østen er Krigen ud i Flammer brudt,
og Japan har ej sin Offensiv fortrudt —
Japaneren giver Fjenden paa Kabudserne;
det synes, som om der skal vanke Klin til Russerne.
Det morer dem nu, dette Fyrværkeri,
men nu er der ingen „Kinesere" i,
Raketter og „Skruptudser"s Tid er jo Slut,
man bruger de tykkeste Kugler og Krudt.
— Gu' Fader, hvor det gaar i sligt et Spil
livligt til.

Man skyder fra Forter og Skibe løs,
og Russeren, som er baade vild og bøs,
bli'r overrasket af, at Fjenden skyder hvad han ser
-- Japaneren er ikke nær saa skeløjet mer' —
han gi'r sig knapt Tid til at ta'e sig et „Stænk",
men borer de russiske Skibe i Sænk,
sonderer Terræn'et og hejser sit Flag,
kort, laver et rigtigt Dommedagsslag.
— „Der er dog Grænser!" Japan gi'r som Svar
Ruslands Zar.

Det værste dog er, at Venstres Styrke her
har rustet, saa vi nu faar vor Hyre her.
De Forter, som Bahnson og Estrup bygget har,
de skal nu med Mandskab og det hele være klar.
— Vi kan vente de værste Historier.
England hvisker: „For de Provisorier
skal I ha'e det — det kan vi fortælle Jer —
som den Lus, der imellem to Negle er!"
— Vi har Grund at sige Bahnson, Madsen, Snack:
„Mange Tak!"

Til Helved' med Jorden Bahnson kastede op!
Den sku' være sløjfet! — Thi paa Jorvoldens Top
med Grave om og Skydemærker, Pusterør med mer'
i vores lille Land forlængst med bistert Blik man ser.
Maa vi be' om ved fredelig Gærning at bli',
for Krigshurlumhej vil vi nok be' os fri
— vil Edward og Christian og Nicolavs slaas
om noget — hvad Pokker kan det rage os!
Thi selv om Krige kunde gi' Gevinst
vi fik mindst!

Lille Peter: Fa'r, hvad forstaar man ved „*blandede Følelser*"?

Faderen: Hm — — hvis jeg for Eksempel samtidig hører Pengepostbudet og vores Skrædder banke paa Døren, saa tror jeg nok, at jeg lukker op med „blandede Følelser".

— „Hvad bryder jeg mig om hele Verden!" siger en øm Ægtemand til sin Kone. „Du alene er mig en Verden!"

Stuepigen hører det i Værelset ved Siden af, og da „Verdensejeren" kort efter gør Tilnærmelser, siger hun: „Ih, Herren glemmer nok hurtig sin Verden!"

„Ti bare stille", var Svaret, „der eksisterer jo to Verdener, en gammel og en ny!"

Ugens Droschetur

De' va' i Sønda's Ettermi'da's, at je' kom køren'es ner gemmel Slo'sholmsga'e, saa plu'seli' b'e' Porten te' Kri'sminnisteriet reven op, aa der kom en fin Offecer faren'es u' paa Ga'en me' trekante' Kasket aa Sabel aa Breller aa hele Mollevitten.

„Ka' Di køre hurti'?" raafte han te me'.

„Li'esse hurti' som Dyret ka' rende," sa'e je.

„Ja for je' ha' travlt," sa'e han.

„Hr. Obersten ska' ka'ske te en lille Komfe'mationsmi'da'?" sa'e je'.

„Je' æ'nte Hr. Oberst," sa'e han, „de' ve' si'e, je' æ nok Oberst paa en Maa'e, men for Øjeblikke' æ je' Kri'sminnisteren, aa hedder Deres Egselengsje, naar no'en taler te' me'."

„Omfe'la'else!" sa'e je'. „Ha'de je' vidst, a' Deres Egselengsje va' Deres Egselengsje, saa ha'de je' sle't inte vovet aa se paa Dem aa inu mindre aa tale te' Dem. Saa sku' Di se me' smøre op a, Ga'en, som om hele Mobbeleseringen va' i Hælene paa me'."

„Hold Mund!" sa'e han, „aa lamme komme ing i Vovnen, hvis Di ve' køre for me', Di hører jo, a' je' ha' travl'."

„De' æ sand'," sa'e je', „Deres Egselengsje ska' heng te' denne hersens lille Mi'da' i Anle'ning a', a' et ung' Menneske ha' bekræfti'et sin Daavspagt."

„Næ, 'gu ska' je' ej," sa,e han, „je' ska' u' paa Østbanegaar'en aa rive en Plakat ner, som di ha' sla'et op deru'e."

„Ha' je'?" sa'e je'.

„Næ, no'en andre Forræ'ere aa Tyveknægte," sa'e han. „Di ha' stjaalen en Plakat aa sla'et op deru'e, aa paa den staar der, a' hele Østerbro' ska' mø'e i Kastelle' for aa forsvare Fæ'relandet."

„Je' ha' en gammel Tante u'e paa Østerbro," sa'e je'. „Ska' hun osse mø'e?"

„Der er ingen, der ska' mø'e," sa'e han, „i hver Fald ikke inu. De' æ en Mystefikkesjon a' en eller anden Landsforræ'er. Bare je' ku' faa Fingre i ham!"

„Hva' vi' Di saa gø' ve' ham?" sa'e je'.

„Saa vi' je' la'e ham sky'e," sa'e han, „aa betale en Bø'e i den offenli'e Polletiret."

„Tror Di, Di ku' slippe me' en Bø'e, hvis Di lo' han sky'e?" sa'e je'.

„De' va' s'gu'nte mej, der sku' betale Bøen," sa'e han. „De' va' han, Forræ'eren aa Tyveknægten."

„Etter a' han va' skudt?" sa'e je.

„Næ, først," sa'e han. „Ellers kom vi vel te' aa betale Bø'en for ham, aa vi ha' U'gifter nok i denne Ti'."

„Ha' Di?" sa'e je'.

„Ja, de' ve' si'e Minnesteriet, Kri'smagten i de' hele ta'et. Vi ve' daarli', hvo'd'n vi ska, klare vos undta'en ve' Hjælp a' en lille provesoris'."

„Næ, de' æ sløje Ti'er," sa'e je'. „Nu ligger Spækkykkeren paa Æg igen."

„Maa je' være fri for Deres Vittihe'er," sa'e han. „De' æ Sittevasjonen for alvorli' te'. Se nu aa komme u' te' Østbanen, aa de' lidt villi'. Di ska' nok faa go'e Drikkepenge. De' æ Staten, der betaler."

Saa sa'e je'nte mer', men lo' Lotte røre Skankerno heng a' Ga'en, aa Gnisterne, de sto' Kraf'stejleme' om os li'essom et hel' Fyyrværkeri inge i Tivoli.

Selvfølgeligt.

Fruen: De kan godt faa Lov til nu og da at besøge Deres Kæreste. Jeg forudsætter nemlig, at han vil gifte sig med Dem!

Den nye Pige (indigneret): Mine Kærester, Frue, har altid villet gifte sig med mig!

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Fra Konstantinopel telegraferes: Sultanen har udtalt sin Tilfredshed med Situationen og haaber paa et roligt Foraar paa Balkan-Halvøen. Dagspressen.

Nr. 9.

Ravnen

Søndag d. 28. Februar

1904

Lægen: Nu er De saa rask, at De gærne maa drikke en Stjerne-Bajer, hvis De har Lyst.

Patienten: Hver halve eller hele Time?

„Ravnen"s Kort ov

KRIGS

Foranlediget ved Rygtet om, at en russisk Flaade er set i Østersøen, træffer Krigsminister Ve-Ho-Ho-Massen-Tiu energiske Foranstaltninger til at forhindre Russerne at passere København og sikre os imod en Gentagelse af Episoden 1807.

Vov-vov!

Herman Bang har solgt baade »det graa« og »det hvide« samt et paabegyndt »rødt Hus« og opholder sig »ved Vejen« til »Ludvigsbakke« for at opflamme Witzansky og »lille Es«s Heltemod, naar Situationen bliver vanskelig for »København«.

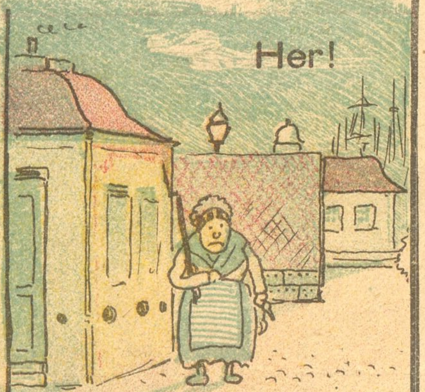

For at forhindre en eventuel Krænkelse af *Folkeretten*, saafremt en russisk Flaade skulde forsøge Landgang i Nyhavn, er Mavebæltet paa Kongens Nytorv blevet forsynet med et skudfri Panser forneden, ligesom Nødtørftshuset har faaet Skydeskaar — og bevæbnet Opsyn.

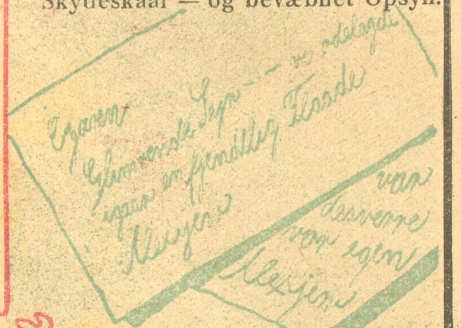

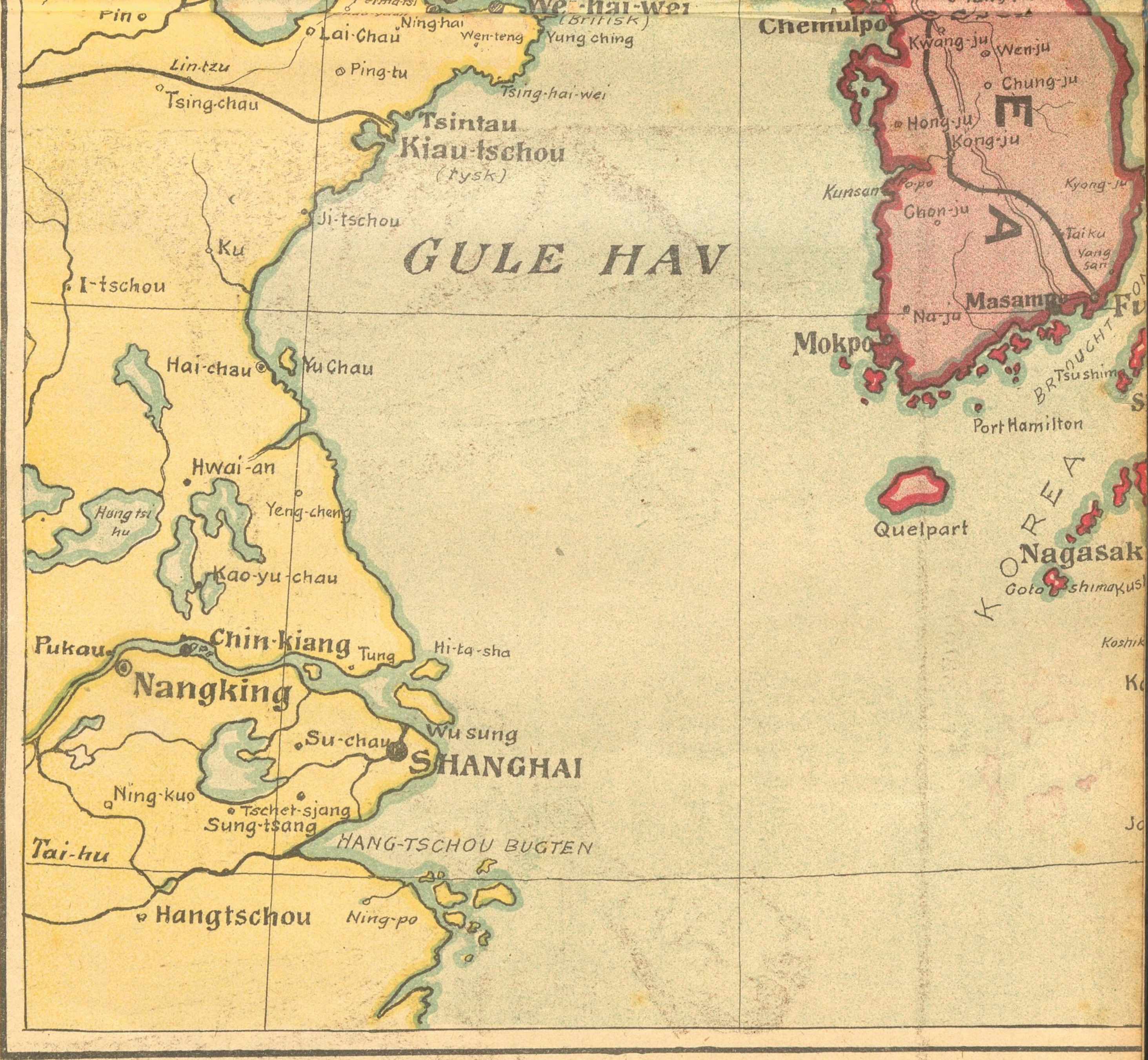

Februa

Fra samme Tønde.

— Værs'god Herre! Her er Bouillon og det Vand, Herren bestilte. Det varme er Bouillonen —.

Ugen, der gik!

Mel.: Je' havde til min Mesters Birthe.

VENSTRE har været svært i Vinden,
siden man fik den Krig i Øst,
Madsen dog ikke røg af Pinden,
skønt han har spottet Folkets Røst,
mandig var lille *Vilhelm Lassen*,
Stadil holdt Enigheden frem:
»nix pille ved Minister Madsen,
saa gaar vi nedenom og hjem!«

»Ja, men vi kan s'gu da'nte lade
Militarismen brede sig,
jeg skriver til Provinsens Blade,
at de skal ikke kede sig,
vi er vel Venstre her paa Pladsen,
allenfals fire eller fem,
holder vi længere paa *Madsen*,
saa gaar vi nedenom og hjem«.

Det sagde *Slengerik*, knapt færdi'
var han, før *Anders* Klokken tog,
overlod Ordet til *Alberti*,
som kæmped' under »Dannebrog«.
Forter paa Saltholm han gelassen
vilde ha' godkendt, og med Klem,
han vilde li'saa lidt som *Madsen* —
vupti, gaa nedenom og hjem.

Busk bad om Ordet, stod og væved',
»snydte og narret«, sagde han,
Anders sad gram i Hu og skæved',
Enevold kneb sig et Glas Vand,
dirrende vred var *Vilhelm Lassen*,
Ole fandt, *Jens* var altfor slem,
Taarer i Øjnene havde *Madsen*,
nu gik han nedenom og hjem!

Men saa tog *Stadil* atter Ordet:
»nu skal I være gode Børn,
ellers (her slog han haardt i Bordet)
Estrup I faar, den gamle Ørn,
Venstre, som raader over Kassen,
kan nok la' Laaget staa paa Klem.
Spæder vi ikke lidt til *Madsen*,
saa gaar vi nedenom og hjem«.

Efter den Tale blev der roligt,
den kunde selv *Jens Busk* forstaa,
Hørup har sagt, og det er troligt:
Venstre kan ej i Stykker gaa.
Facit: Naar vi faar Dingsevassen
trukkel i Folketinget frem,
vil man i Guldstol bære Madsen,
hvis man da ikke er rejst hjem.

Venlig.

Fruen: Jeg synes ikke, at Fotografiet ligner mig!
Manden: Vær Du glad for det!

Fra Mikadoens Land.

Mel.: De Blomster, som knoppes i Maj, tra la.

JEG har rejst og færtet al Verden om,
jeg har vandret i Ørkenens Sand;
til Slut til Mikadoens Land jeg kom
med sulten Mave og Pungen tom,
:,: men den fik jeg fyldt i Japan. :,:
Knap havde jeg været i Landet et Døgn,
ja, saa blev jeg Ridder, det er ikke Løgn.
:,: Tra la la la la, tra la la la la.
Mine Herrer! det er ikke Løgn. :,:

Japan er en Herrens velsignet Egn,
en Fremmed behøver ej Tolk;
man udtrykker sig ved Gebærder og Tegn,
det gør, at man aldrig bli'r forleg'n,
:,: naar man er sammen med Folk. :,:
Vil man ha' sig en Genstand' det koster et Vink,
og en sød lille Geisha, saa gi'er man et Blink,
:,: tra la la la la, tra la la la la,
saa gi'r man med Øjet et Blink. :,:

En Dag i Tokios Gader jeg gik,
(Brolægningen der er s'gu fæl)
paa en fornem Herre jeg Øje fik,
det var — mine Øjne slog ikke klik —
:,: tænk, det var Mikadoen sel'. :,:
Mens Folket sig kastede plat ned paa Jord,
saa traadte han i et uartigt Ord,
:,: tra la la la la, tra la la la la,
et meget uartigt Ord. :,:

Jeg styrtede til, just som Fyrsten faldt,
han sagde med højstegen Mund:
„Du kommer s'gu, ligesom Du var kald't,
jeg kunde ha' slaaet mig rent fatalt,
:,: Du er Ridder a'" — Herre! — „hold Mund!" :,:
Jeg bær'r i mit Vaaben fra denne Stund
tre Hestepærer i gylden Grund.
:,: Tra la la la la, tra la la la la.
Tre Pærer i gylden Grund. :,:

Ja, Ridder jeg er af den gyldne Frugt,
jeg bærer den pænt i et Baand;
dog maa jeg tilstaa med Ære og Tugt,
den har ingen videre liflig Lugt,
:,: men jeg fik den af Herskerens Haand. :,:
Minister jeg er i Mikadoens Sold,
er adlet og kaldes nu Pærenskjold,*)
:,: tra la la la la, tra la la la la,
og kaldes nu Pærenskjold. :,:

*) Man kan muligvis finde et pænere Navn end Pærenskjold,
det overlades til Læserens Fantasi.

Paa Apoteket.

Farmaceuten: Nu maa De ikke glemme at Medikamentet skal bruges udvortes.

Vaagekonen: Aah Gu', det stakkels Menneske er saa afmagret, at det næsten er ligemeget, om det bliver brugt udvendig eller indvendig.

er Krigsskuepladsen.

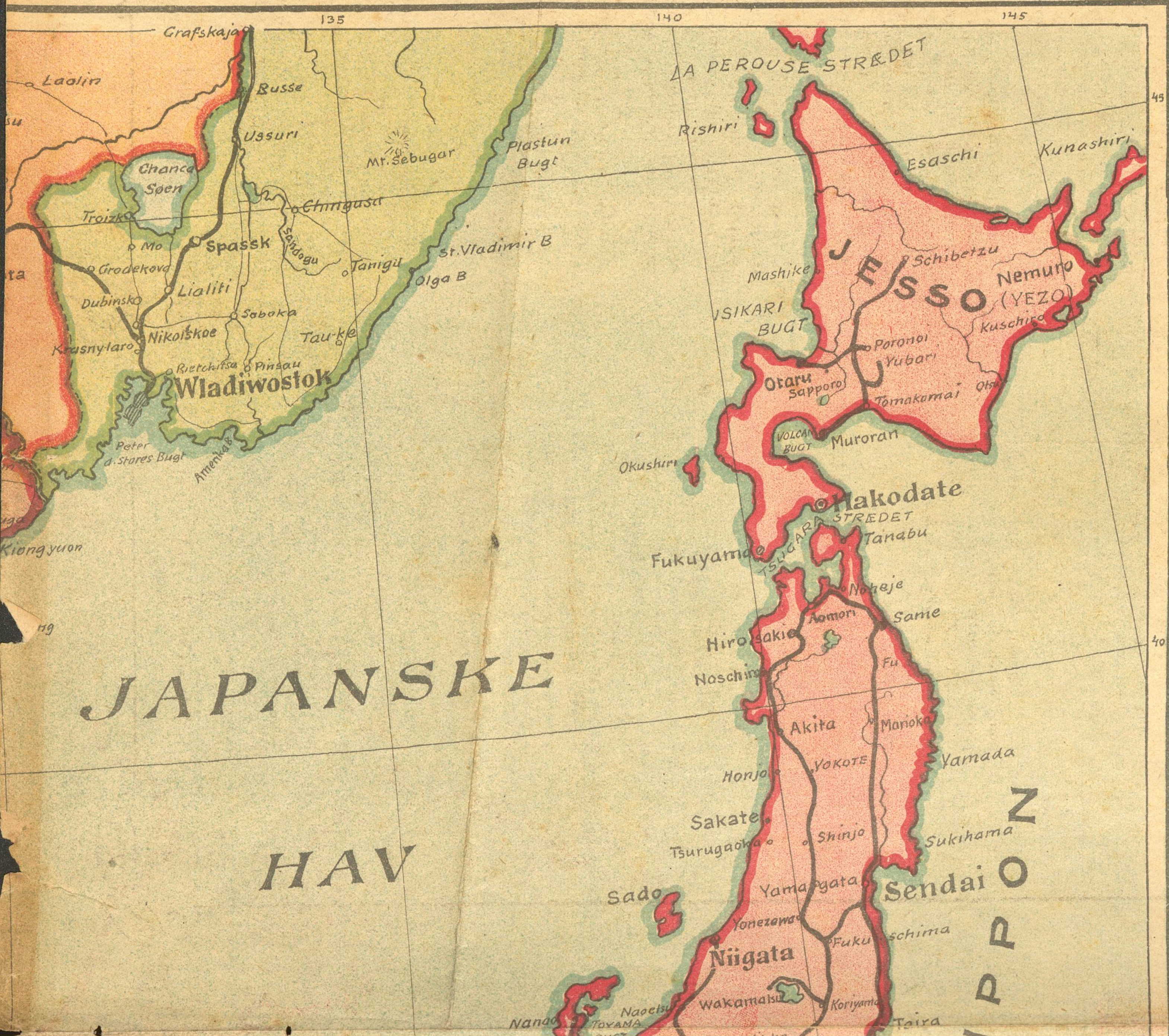

AVISEN

10 Balloner paa Haanden er bedre end 1 over-Taget.

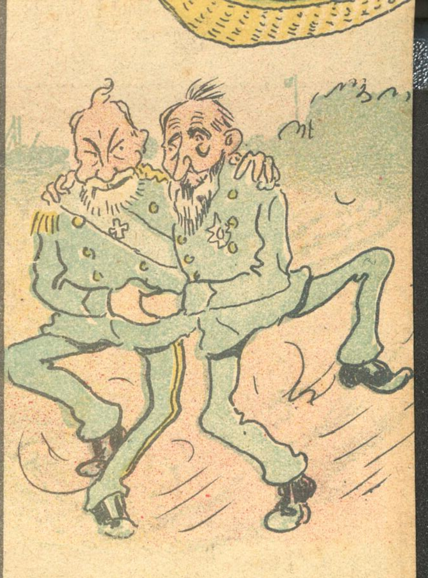

Ballon-Kaptejn Rambusch ha[...] i forgaars efter højere Ordre køb[...] Tivolis Ballongynge, som skal be[...]nyttes i Krigsaeranautisk Øjemed[...] — Igaar blev den prøvet af sag[...]kyndige Indbudte og viste sig a[...] være fuldtud tilfredsstillende.

Snedigt.

Efter Forslag af Krigsraaderne Anders Nielsen og Ole Hansen'er 5 uvane Tyre igaar blevet transporterede over til Koklapperne.

Hvis Engelskmændene skulde forsøge Landgang, vil de paa Grund af de engelske Marinesoldaters røde Frakker straks blive stanget ihjel. — *Grusomt* — men *Nød bryder Love!*

r 1904.

Ugens Drosketur.

Je' sa' inge i Vovnen aa smøjede paa en Cigar, som je' ha'de vundet i Sjavs fra Taxemeter-Søren aa et Pa' andre Kollegusser, saa hørte je' jo no'en raave u'enfor, om der'nte va' en Kusk te' Ste'e ve' Køretøje'.

„Jo, han æ her!" sa'e je' aa stak Ho'det u' i Luften.

„Naa, de' va' rar', Du ku' komme," sa'e han. „Navn og Adresse!"

„Hva' ve' Di me' de' te'?" sa'e je'. „Ha' je' g'or' no'e'?" —

„Næ, de' æ sandt," sa'e han. „Je' sto' i Tanker. — Je' hus'ede inte be're paa, eng. som a' je' ha'de Dem paa Stationen aa sku' ta' Rapport a' Dem."

„Ja, de' æ jo'nte umuli', a' de' ka ske," sa'e je', „foru'sat, a' Di æ Polletimand, aa ha' me' den Slags Ting aa gøre."

„Om je' har!" sa'e han. „De' ka' Di godt gøre falsk E' paa, a' je' har. Je' æ ovven i Køvet en mejet omtal' Mand, paa de' Omraa'e."

„Æ Di værkeli'?" sa'e je. „Di sku' da'nte være Asesser Ovelis, for han ha' je' hør' Tale om a'skilli'e Gange."

„Næ, je' æ Opda'elsesbetjent Niels Andersen," sa'e han. „Kender Di me' saa?"

„Ja," sa'e je', „a' Omtale. De' va' Dem me' Sjoskbudet, som Di stak no'en fla'e for a' han sku' bekende."

„Ja, hva' ha' man elle's fla'e te'?" sa'e han. „Je' sku' ka'ske staa me' et Kræmmerhus Bolsjer i Haanden, aa gi'e han et Pa' Stykker, naar han sa'e ja! — Næ, Klø ska' di ha'e, ska di. De' æ de' eneste, di ha' Respekt for." —

„Jamen, naar di nu'nte ha' go'r' no'et," sa'e je', „hva' ska' di saa ha'e Tævelse for?"

„Saa ka' di jo gøre no'e'," sa'e han. — „Der æ ingen, der be'er dem om aa gaa rund' aa væ' skikkeli'e Fjolser."

„Jasse de' æ en anden Sag," sa'e je'. — „De' ka' je' forstaa. Sikken Idiot, de' Sjoskbud osse va'. Han sku' natyrligvis ha'e neglet di tyve Kroner, naar han alli'evel sku' ha' paa Klaptræerne for'et."

„Ja, natyrligvis sku' han saa," sa'e han. „Saa ha'e der jo'nte væ't no'e' for Bla'ene aa gøre Vrøvl om, aa saa resekerede je'nte aa faa en Bø'e for Myndi'he'smisbru', som di kalder de'."

„Naa, de' resekerede Di?" sa'e je'.

„Ja, gu' g'or' je' saa," sa'e han. „Je' ska' op i Forhør nu hos Kok, aa han æ skrap."

„Ka, Di'nte nægte?" sa'e je'. „De' ha'e Di jo klare' den a'skilli'e Gange me', maa je' si'e, naar Vi'nerne va'e fulde aa 'nte ku' hus'e, hva' de' va', di sku' si'e."

„De' ha' je' s'gu prøvet paa," sa'e han, „men se, Sa'en va', a' Labanten han skraalede jo, saa de' ku' høres ovver hele Stationen, aa de' ka' Vi'nerne jo'nte gaa fra. Næ, je' kommer natyrli'vis te' aa ta'e den Bø'e, men Skidt osse me' de'. Den betaler Ingspektøren s'gu gla'eli' for me'." —

„Æ han flink te' de'?" sa'e je'.

„Han æ de, dejli'ste Menneske, hva' de' angaar, der ka' gaa paa Guds grønne Jord," sa'e han.

„De' ska' je' s'gu hus'e paa," sa'e je', „naar je ha' væ't oppe aa faa en lille Ti'ka'l, eller hva' der nu ka' falde a'. — Saa ska' Di se mej ing te' Ingspe'tøren aa be'e han om aa lukke Pottemoniksen op. Tror Di han gør'et?"

„De' gø'r han nok," sa'e han, „naar Di be'er han pæn' om'et. Aa ska' vi saa se aa komme a' Ste' derop etter lidt villi'?"

„Saa gærne!" sa'e je', aa saa lo' je' Lotte gaa lidt henga' Ga'en.

I Tanker.

Professoren: I Aar er der *en Student mindre* ved Universitetet end i Fjor!

En Dame: Hvad hedder han?

Februar.

Mel.: Aa køre Vatten, aa køre Ved.

Syng Februar da Dit sidste Vers,
thi nu skal snart Du os forlade.
Du bød os til Fastelavnskommers,
til Karneval og Maskerade.
I Grunden er Du Aarets bedste Søn,
især for dem, der er paa Maanedsløn,
thi Februar,
den Dyd Du har,
Du er den korteste i Aaret!

I Aar, en Dag mer' at leve i,
der blev dog, Februar, Dig givet.
De kære Damer har Lov at fri
og finde sig en Mand for Livet.
Pas derfor paa, hvis Du er Ungersvend,
at ej der sigtet bli'r paa Dig min Ven.
Du let bli'er skudt,
husk paa min Gut,
at dette Aar, det er et Skudaar.

At det er Skudaar vi mærket har,
endda før Februar er sluttet:
thi Fredens Vogter, den store Zar,
just ikke sparet har paa Krudtet.
Hvem véd, om ikke Russeren tilslut
kan faa en Omgang med sin egen Knut.
Den gule Mand
i Japans Land
er ikke saadan til at bid's med.

Herhjemme er vi nu voldsomt med:
thi vi er nogle Pokkers Ka'le,
vi lover pænt, vi vil holde Fred
og melder derfor os neutrale;
men ganske ubemærket, det tiltrods,
vi som en rigtig Stormagt ruster os.
Gud hjælpe hver,
som kommer her —
vi har en Jøncke og en Madsen.

Hvad skal i Grunden man udadtil
for Tiden vise sig saa bister,
naar indadtil, li'esaa galt man vil
kan slaas med Anti-Socialister.
En Forpostfægtning nys paa „Berren" stod,
der fik de Klø, endskønt der ej fiød Blod.
Tak Februar,
Du varslet har
om Sejren, vi i Marts skal vinde!

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Nr. 10.

Ravnen

Søndag d. 6. Marts
1904

Smal Kost.

— Hvor den lange Digter B. ser afmagret ud!
— Frygtelig! Han *nyder* heller ikke andet end — almindelig Anseelse«.

Ugen, der gik!

Mel.: Pollon, mer Napoleon.

FORESPØRGSEL nys vi ha'de
i det rare Folketing,
og man ventede Ballade,
Radikale stod paa Spring
til at stikke fra Partiet
og mod *Madsen* ta' Parti,
men de blev alli'vel i'et,
ingen *Slingerikkeri!*
Nielsen sa'e, *Anders Nielsen* sa'e
at et Tillidsvotum ku' de ikke slippe fra,
Zahle fælt sig vred,
Busk var led og ked
af Hr. Krigsminister *Madsens* hele Relighed.

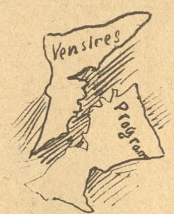

Anders fandt *P. Knudsen* lumpen,
naar han *Deuntzer* bad om Svar,
appellerede til Klumpen,
værged sig mod Ruslands Czar,
det var gode Ord fra Randers,
det var gammel Højrepræk,
det er ligegodt 'was Anders,
Venstres Fortid sat mod Væg,
Anders sa'e, *Anders Nielsen* sa'e,
at det er landsskadeligt, naar man et Svar
vil ha'e,
ordenlig Besked,
saa at Hvermand ved
nærmere om Krigsminister *Madsens* Re'lighed.

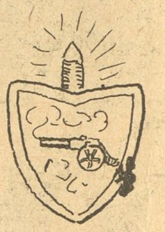

Den Gang Slagets Kamp hendøde
var Hr. *Anders* strunk og stolt,
der var bare seksten Røde,
som den gamle Stilling holdt,
den, som Venstre før forsvared',
da der var et Venstre til,
nu er Venstre vel forvaret,
det vil kun, hvad Madsen vil.
Anders sa'e, alt hvad Anders sa'e,
det er Tillid, men hvor Pokker skal den
komme fra?
Gud og Hvermand ved,
at vort Folk er ked
af Hr. Krigsminister *Madsen* og hans Re'lighed.

Uforsagt.

En Afrikarejsende (som spinder en Ende): For kort Tid siden spadserede jeg en Dag ubevæbnet, da jeg pludselig saa 3 glubende Løver for mig.

Vennen: Naa?

Den Rejsende: Jeg rettede mit Blik paa Dyrene, stak Hænderne i Lommen og fjærnede mig fløjtende en Revy-Melodi.

Vennen: Foer Løverne da ikke paa Dig?

Den Rejsende: De kunde ikke. Det var jo i Zoologisk Have.

Den 29. Februar 1904.

Mærkværdigt! Nu har jeg dog siddet hjemme hele Dagen: men ikke en eneste af mine kvindelige Bekendtskaber har været her for at fri til mig. Mærkværdigt!

X-Straaler.

Fotografen: Fruen kunde vel ikke lide at have et Billlede af deres Mand taget med X-Straalerne?

Fruen: Aa Tak" det behøves ikke, jeg kan Gudskelov gennemskue ham uden det.

Lille Alfred skal skrive til sin Fader, der er paa Rejse og ender sit Brev saaledes: Kære Fader, hver Gang jeg fristes til at gøre noget galt, tænker jeg paa Dig og siger: „Vig bort Satan!"

Naa, sadan!

Filantropen: Hvordan har Deres Mand det saa i denne Vinter min gode Kone?

Fattig Kone: Han kan desværre ikke komme uden for en Dør.

Filantropen: Kan jeg komme til at tale med ham?

Konen: Det er nok muligt, naar De henvender Dem til Fængselsinspektøren?

„De kan tale saa meget, De vil, om Deres Overlegenhed", sagde Hesten til Cyklen, „men De kan alligevel ikke røre Dem uden, at der er nogen der sidder paa Dem!"

„Det indrømmer jeg," svarede Cyklen, „men De har alligevel aldrig kunnet faa Damerne til at gaa med Knæbukser, det har jeg!"

Paa en Sømandsknejpe.

En gammel Søulk: Jeg kan en Gaade, som I ikke kan gætte Folkens! Naar halvanden Spegesild koster 11 Øre, hvor mange kan man saa faa for 50 Øre?

— Dyb Stilhed over hele Linien. Umaadelige Røgskyer fra Piberne. Pludselig lyder der en Stemme henne fra Hjørnet:

— Var det *Sild*, Du sagde, Jesper?

— Ja, jeg sagde Sild!

Saa sku' da Fa'en staa i det! Her har jeg siddet og regnet med *Makrel*!

Paa Telegrafkontoret.

— Jeg vilde gærne telegrafere til min Forlovede, at hendes Moder er syg, men vær saa god at telegrafere ganske langsomt, saa læmpeligt som muligt, for at hun ikke skal blive altfor forskrækket!

Ufortrøden.

Landliggeren (til en Bissekræmmer): Se nu snart at De kommer afsted, ellers fløjter jeg paa Hunden!

Bissekræmmeren: Javel, Herre, men kan jeg da ikke sælge Dem en god Fløjte?

Overlegenhed bestaar i at kunne undvære andre.

*

Det er let at synde: man behøver blot at lade sig glide ned ad. Det er vanskeligt at forbedre sig: man skal nødvendigvis klatre opad.

*

Nøden er Kunstens Moder, men tillige Lastens Bedstemoder.
Jean Paul.

*

Hvad et Menneske kan forstaa, det maa han ogsaa kunne tvinge sig til at ville.
S. Kierkegaard.

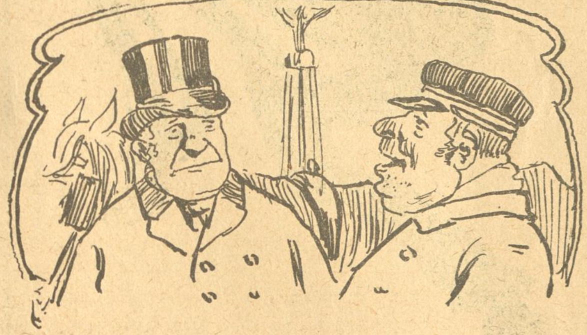

Første Droskekusk: Du, hva' er'et for noget, der hænger mellem Stængerne paa Din Vogn, Rasmus?

Anden Droskekusk: Hva' det er — det er vel min Hest? —

Førete Droskekusk: Aa, jeg troede minsæl, at det var et af disse hersens moderne Fotografier, hvor man kun ser Skelettet!

Smidt: Hansens unge Kone kan nok et halvt Dusin Sprog!

Jensen: Stakkels Hansen! Min Kone kan kun ét, men det er akkurat et for mange.

Rød Plakat.

Mel.: Napoleon var en tapper Kriger.

Hr. Madsen, han er en tapper Kriger,
berømt for sin Skarpsindighed;
at ej det er Løgn, hvad her jeg siger,
er noget som Alverden ved.
Sin Hær han hurtig samle kan,
thi i Kommodeskuffen han,
har liggende parat
en rød Plakat.

En rød „Makuleret" nylig snegled'
sig lydløst ud paa Østerbro —
Hvem var mon den Fyr, som frækt den negled'
med samt Hr. Madsens Hjærtero?
Hr. Madsen blev komplet besat,
han sa'e: „Faar jeg paa Fyren fat,
saa skal s'gu den Krabat
faa rød Plakat!"

I Kælderen stod en Træskomager
og passede med Flid sin Dont,
han tænkte paa sine egne Sager
og aned' ikke Spor af Ondt.
Bag Disken stod han glad i Sind
og svøbte sine Træsko ind
saa pænt og akkurat
i rød Plakat.

Plakaten var bleven ham foræret
paa en Beværtning, hvor han kom,
den skulde til Møllen have været
for der at blive malet om,
men tænk, den undgik Kuskens Blik,
i „Beverdingen" fik den Strik
et lille Glas privat
for rød Plakat.

Hr. Madsen med Kløgt slog sig for Panden,
„Tag Politi og Militær — — —
mod Kusk, Værtshusholder, Træskomanden
jeg stille kan min hele Hær,
og har jeg saa besejret dem,
mit Billede skal stilles frem
som tapper Landsoldat
paa rød Plakat!"

*

Det er slemt først at mærke, at man ingen Venner har, naar man virkelig trænger til dem.
Plutarck.

*

Nøden er Livets Surdejg.
Oehlenschläger.

*

Naar Sorgens Byrde trykker dig, saa se paa alt, hvad du har, og ikke blot paa, hvad du mangler.

*

Fra paalidelig Kilde har Krigs-Avisen faaet tilsendt et værdifuldt Aktstykke, fundet i Anders Nielsens Papirkurv. —

— — — hvorefter Czaren udtalte til de til Østasien udkommanderede Soldater: »Hævn Eders forurettede Fædreland. — **Lev vel, Børn!!**

(Dagspressen).

Den Tillid, I har vist mig — Tak! — Anders den var godt!
Nu ska' I spytt' i Bøssen — nu ka' vi være flot!
Ud paa Livets Vej —
med Krupp og mig — —
Gud Anders hvor Du er et — — — Lys! —

Tys-s!!

Tys! Tys! Gamle Dame! — De maa endelig ikke skrige. Prinserne bliver konfirmeret i Dag. — —

Djalmar Christofersen

Paa Langelinie.

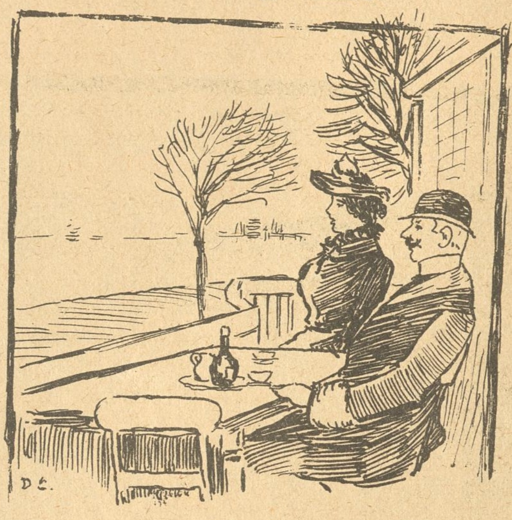

— Her er ikke meget ved Udsigten herude i Dag.
— Nej, det er klart; naar det er taaget.

Kong Allonso.

Mel.: I Lullen.

I et meget lille Land,
meget Lilleputte-Land,
blev der født en Konge med en umanerlig Visdomstand;
han var stor, og han var stærk,
han var Fa'rs og Mo'rs Værk.
fødtes ved Kanonsalut og under Bøn af Messeklærk.
Man hilste Monarken med Kirkeklokkeklemt,
og hvad han skulde hedde, var af Oldefa'r bestemt;
ja, mange, mange Maaneder før han til Verden kom,
da vidste man i Verden viden om,
der ventedes en Konge, en Konge, en Konge,
Alonso hed den Konge
for Gud og Land.

Førend han var vænnet fra,
maatte han en Orden ha',
og som fireaarig maatte Kongen Riget overta'.
Flere hundred' Mil derfra
boed' en Prinsesse da,
hvis endnu ikke fødte Datter Kong Alonso skulde ha',
og da den gamle Konge døde af Delirium,
saa fik Alonso sig et Venstreministerium;
ved Fredskonferencerne var Kongen flittig Gæst
og sendte ud et Fredens Manifest.
Han var en Troens Konge, en Konge, en Konge,
os elskelige Konge
for alt sit Folk.

Der blev Krig i Kongens Land,
der kom Blod paa Kongens Tand,
og en Flaade rusted' han paa ca. fjorten hundred' Mand,
og saa gik det Slag i Slag,
Heltedød og Vaabenbrag,
alle Landets Sønner ofred' sig for Fædrelandets Sag:
det var haarde Tider, men ved Kongens Side stod
en Bande Officerer, der var tørstig efter Blod,
Regeringen ved Ekstraskatten vilde Folket flaa,
og de fik Kongens Underskrift derpaa,
for han var Folkets Konge, en Konge, en Konge,
Alonso var en Konge
saa føjelig.

Kongen blev en gammel Knark,
Landet blev en Ødemark,
Folket, det led Hungersnød og spiste Brød af Egebark.
Kongen var saa folkekær,
kvindekær han var især,
over Rigets Grænser sendte Kongen hver en Farisær;
han havde mange Koner, fik ogsaa mange smaa,
en Kone til den venstre Haand og en til højre Taa,
og hele Landet sørged', da Kongen han gik bort
i fire Maaneder gik man i sort — —.
Fred være med vor Konge, vor Konge, vor Konge!
Alonso var en Konge
os elskelig.

— Du elsker mig altsaa ikke mere, Marie?
— Nej, Sufus, alle Dine dumme Historier har fuldstændig forandret min Følelse for Dig. For Fremtiden kan jeg kun være en Søster for Dig!
— Kun en Søster?
— Ja, det gør mig ondt, men kun en Søster!
— En virkelig god og kærlig Søster?
— Ja!
— Marie — laan mig saa ti Kroner! —

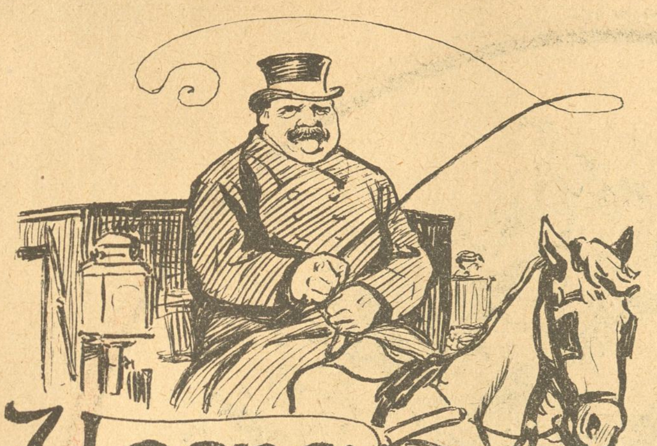

Ugens Droschetur

Je' sa' nere i Snasken aa fik me' en Treman's me' Piver og Trommer, saa va'et, a' vi plu'seli' hørte no'en ræ'somme Brøl oppe paa Ga'en.

„Hva' Fa'n æ de'?" sa'e je'. — „De' maa væ' en, der æ kommen te' en Ulykke."

„Næ, de' æ En, der ve' køre," sa'e Værten, der ha'de stukken Ho'det ovvenfor.

„Hva' æ de' for En?" sa'e je' aa mældt' me' færdi' me' tyve, som ikke sku' stikkes.

„De' æ en mejet fin Herre," sa'e han, „me' Skindpels aa lang Kasket."

„Saa ma je' op!" sa'e je', „Saa gaar de'nte an aa la' ham vente te' je' ha'e ha't Forhaand."

„Næ, de' gø'et s'gu'nte," sa'e Værten. „Hør, nu begynder han igen aa brøle. De' æ ræ'som' aa høre paa."

„Ja, nu kommer je'!" sa'e je' aa stak u' a' Døren aa op a' Trappen.

De' va' voldsom', saa han va' gal i Ho'det, han der oppe. —

„Hva' æ de' for en Ti' aa lamme staa her?" sa'e han. „Je' æ vant te' a' Folk springer, bare je' ser' paa dem."

„Ja' de' æ Sa'en," sa'e je', „Ha'de Di kommen ner i Kælderen aa set paa me', saa ha'de je' osse sprungen. De' æ der ikke Tale om."

„Hold Mund!" sa'e han. „Je' æ'nte van' te' a' Folk svarer igen, naar je' si'r no'et."

„De' maa væ' en skidt Vane," sa'e je', „for saa ka' Di jo aldri' faa Dem en gemytli' Sludder me' no'en."

„Je' bry'r me'nte om gemytlie Sludre!" sa'e han. „Je' si'er hvo'd'n de' ska' være, aa saa æ de'nte no'et aa tale om."

„De' æ akkerat li'esom me' mej aa Lotte," sa'e je', men somme Ti'er, saa ve' hun s'gu tale me' alli'evel, aa saa ka' Di godt falde hende ing aa sla' bagu', naar je' gi'er hende en lille En a' Snærten."

„Snærten!" sa'e han, „næ, de' æ Knutten, man ska' svinge. De' andet nytter inte."

„Æ de' Knudsen?" sa'e je'. „Hvaffen en Knudsen æ de'? Han ku' je' godt li'e aa se."

„Je' sa'e Knutten," sa'e han. „Kender Di'nte den?"

„Jo," sa'e je', „a' Omtale. Æ de'nte den, di har i Rusland?"

„Her ha' vi den osse," sa'e han. „Spør' Di bare nere paa Dam'skivsselskavet, saa ska' Di bare høre. De' æ mej, der styrer der nere' aa je' har en haard Haand."

„Saa duer Di'nte te' aa køre Lotte der," sa'e je' „hun ska' netop ha'e en en meje' blø' Haand."

„Næ, men je' ka' køre di gamle Kontorsjefer aa Kaptajner," sa'e han. „De' æ no'et andet eng som aa køre saad'n en Ge'ebuk."

„Hvis Di kalder Lotte en Ge'ebuk," sa'e je', „saa ne'lægger vi Arbe'et li'e me' de samme."

„De' ka' I vovve paa." sa'e han. „Je' ska' knuse Jer! Je' ska' ingføre Kinesere som Drosjekuske aa sla' hele Jeres Orginissesjon i Smadder. Di kender me' nok inte."

„Næ," sa'e je', „ikke de' je' ve' aa ha' den Ære."

„Je' æ Brandt!" sa'e han.

„Æ Di Brandt?" sa'e je'. „Saa sku' Di hellere passe paa, a' Deres Dam'skive ikke ligger aa sla'r Orginissesjonen i Smadder oppe ve' Norre. De' va' mer' fornufti eng som aa komme her aa skælde u' aa kalde Lotte for en Ge'ebuk. Ve' Di køre?" sa'e je' for nu va' je' b'e'en gal i Ho'det, saa sid Dem ing i Æsken aa opfør Dem orren'li'. Hva' Fa'en bry'er vi om Russere her! Je' ska' Saten e'e aa raspe me' — —."

„Stille!" sa'e han, „nu æ de' nok. Je' ha' vist Dem, a' de'nte ka' nytte aa sidde sej op mo' mej. Je' haaver, a' de' æ Dem en Lærer for Fremti'en. La' vos nu komme ner paa Kvæs'husbroen. Je' ska' ner aa se, hvo'd'n de' staar te' me' „Oska' den Anden"."

Saa jolrede vi ner paa Kvæs'husbroen. Da je' saa Vandet, tænkte je' ve' me' selv:

„Nu ku' Du vis' gø' en go' Gerning ve, aa køre u' ovver Bolværke' aa dro'ne den Rotte, Du har i Fælden."

Men saa tænkte je' i de' samme: „Næ, de' æ aldri' værd. Du ku' sel' komme te' Ska'e aa i hver' Fald sku' Du saa ha' sørret for aa faa Pengene for Turen foru'."

Saa nøjedes je' me' aa holde ve' Hjørnet, som de' osse va' Meningen fra først a'.

Forstaaet.

Præsten: Efter hvad jeg nu har forklaret Jer, Lars Jensen, vil I kunne forstaa, at Alkoholen er den største Forbandelse for Arbejderne og tillige aldeles unødvendig for at opretholde Livet.

Bonden: Ja, ded er osse refti' sandt, Hr, Pastuer, aa vi behøver da heller itte den fæle Alkaahuel, saa længe vi haar den gu'e danske Kornsnaps.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

— det var gyseligt, hvor den ene puffede og stødte den anden, hvor de nippedes og nappedes, bed hinanden og trak hinanden frem.

„Det er da godt at se", sagde den anden, „det er Venstrereformpartiet!"

„Det er Grøftevand", sagde Krible-Krable.

Frit efter *H. C. Andersen.*

Venstrereformpartiet holdt Møde i Gaar. Der herskede den skønneste Enighed i Klumpen.

Nr. 11.

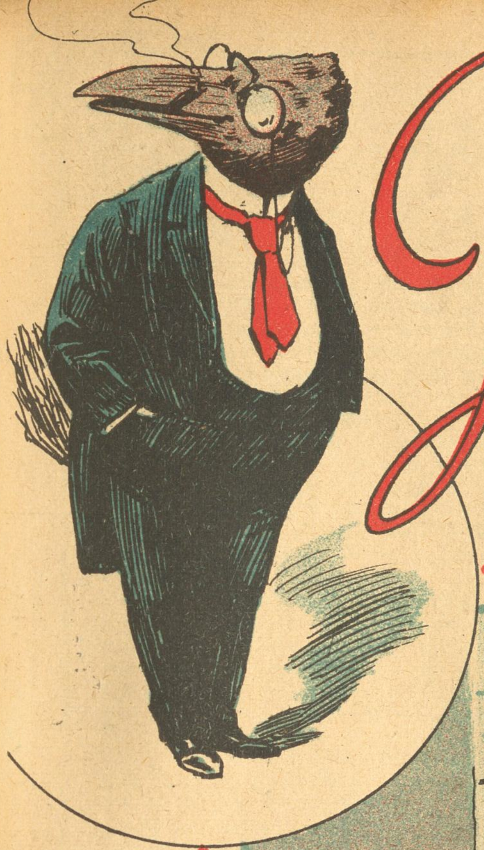

Ravnen

Søndag d. 13. Marts

1904

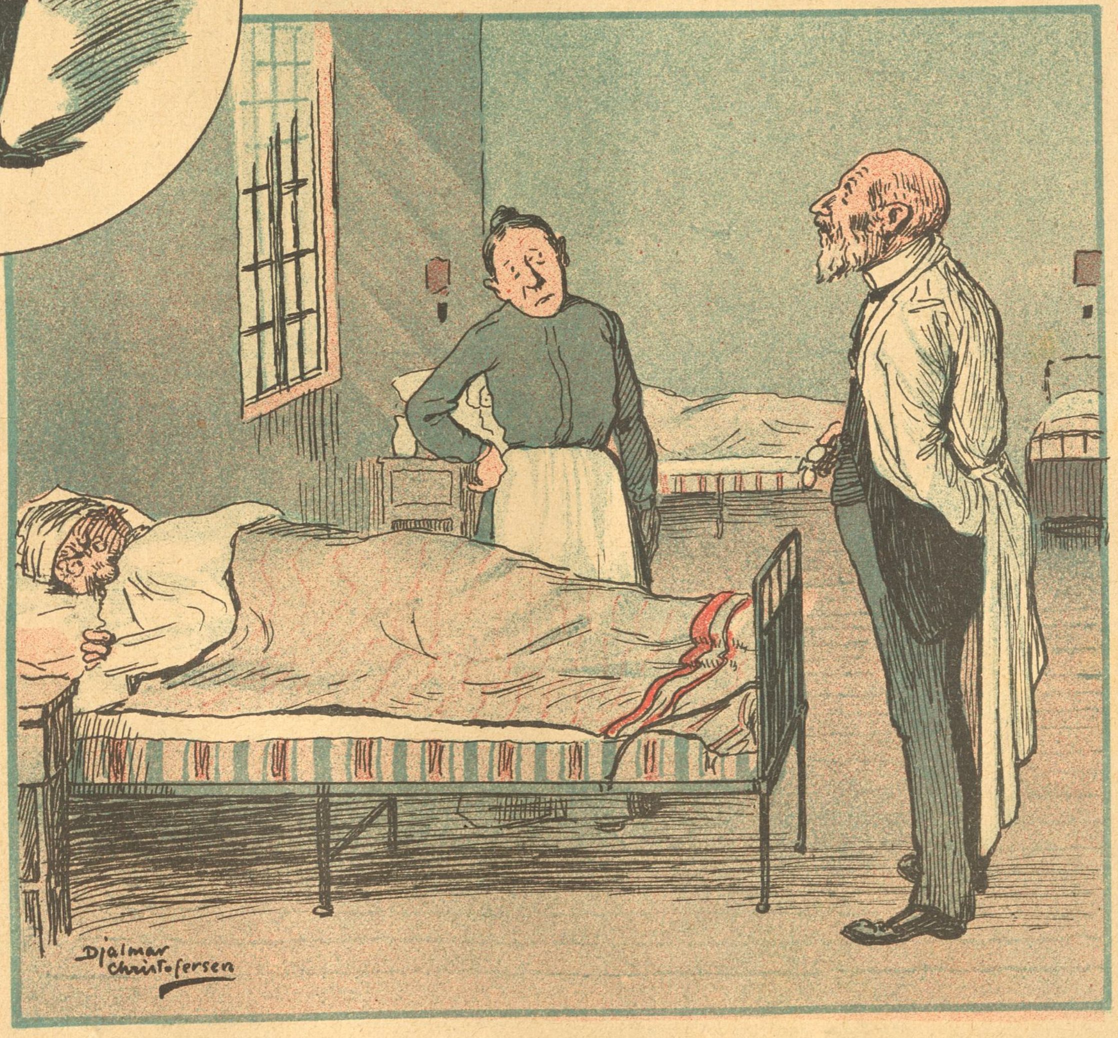

Lægen: Hvorledes har Patienten det i Dag?

Vaagekonen: Han har fantaseret en Del. I Morges hørte jeg ham sige: »Hvor den Doktor dog er en gammel Idiot!« — og det var omtrent den sidste fornuftige Bemærkning, han gjorde.

Ugen, der gik!

Mel.: Nu kan man blive giftet

Vi har i sidste Uge
for Krigsministeren haft Ro
thi Bønderne sku' muge
i vort Finanslovsbo,
:,: og kun den lille *Zahle,*
Zi Za Zahle,
os monne smukt udmale
et herligt *status quo.* :,:

Med Pengene til Hæren
det staar end som i Arilds Tid,
deraf har Venstre Æren.
det vil ej gi'e en Hvid
:,: til *Jøhncke* eller *Madsen,*
Mi Ma Madsen,
for Zahle er paa Pladsen,
og vi til ham slaar Lid. :,:

Han anslaar Fredsakkorder,
gi'er ny Bevillinger et Skub,
og paa Hr. *Bahnsons* Forter
ved Lov han sætter Krupp,
:,: Kanoner og Granater,
ni na nater,
mobile Landsoldater;
jo, Zahle er en Knop! :,:

Vel *status quo* er ikke
det samme som Nedsættelse,
skønt han og *Slengerikke*
har altid holdt ved de';
:,: men *Anders* Næven knytter,
kni kna knytter,
og hvis han Bulen rydder,
hvad var saa Zahle te'? :,:

Thi lad os være glade
for Zahles Ko, det fede Kvaj,
og læse Venstres Blade
og ikke ta' paa Vej.
:,: Saa længe vi har Zahle,
Zi Za Zahle,
kan Staten blot betale
og Højre glæde sig. :,:

Et Krigsreferat.

Kristoffer Dickmann: Sludder Petter! Ta' nu og sæt Skovlen fra Dig og jump med her ner i Beværtningen — saa sla'r vi en Genstand og imellertid gi'er je' Dig en kort Referat a' Begivenhederne, og Operationsbasisserne paa Kri'skuepladsen. — Æ Du me' po den?

Peter Tynnesen: La' gaa'da me' de'. — Men sig maj Stoffer, har der staaet no'en Slav nu fornylig?

Stoffer: Slav? — Gu' har der staaet Slav — og det osse et morderli't Slav, ja. — Russen fik Børst.

Peter: Har Du læst Bla'ene?

Stoffer: Bla'ene? — Je' kerer mig Fa'en ikke om Bla'ene, Du — je' har mine egne Omtanker aa regne den Slags ud paa. — Ser Du, Petter, je' har stoderet baade Konger og Kejsere og alle di Kri'sbegivenheder, der har været og er til, saa godt som fra Barnsben a', saa Du ka' let rejne ud, at je' har mine egne Maattiveringer desanbelangendes aa ta' til. — Kender Du Fort Arthur?

Peter: Du mener *Port* Arthur. —

Stoffer: Gu' gør je' ej nej — for det er et Fort og ingen Port, om Du ellersens vil vide. — Du troede maaske, at det var opkaldet etter vores Arthur — vores Arthur Jørrensen? Men saa verdensberømt er han da'nte be'en endnu. — Næ, men hvad je' vilde sige — der i Fort Arthur har Russerne gemt deres Operationsbasis.

Peter: 'Voffer har di gjort det?

Stoffer: 'Voffer di har gjort det? — Du æ et godt Kvaj, a' Du'nte ka' rejne den uj. — Natyrligvis for at ha' den ved Haanden — der var Plads te'en — tefældigvis — — èt Sted sku' di da for Fa'en ha' den. —

Peter: Javel, javel — men hvor har da de andre — Japaneserne — deres Oppe — — — hvad va'et nu Du kaldte den?

Stoffer: Hvor Japaneserne har deres Operationer? — Hæ! — det ska' je' s'gu nemt sige Dig, for — (han bøjer sig frem og hvisker) *di har ingen.* — De har sla' mig slet ingen, har di, og det er netop det fine ve'et, for—e — de har bare det, som er besser, forstaar Du.

Peter: De' va' Satans! — Hva' æ de' da?

Stoffer: De har en U'le.

Peter: En — hvaffen en?

Stoffer: En Søulv, eller en Søu'le.

Peter: En Søu'l! — Hva' æ den a'?

Stoffer: Ja, se det ved je' spilleme heller inte rigtig — men i Bla'ene staar'et trykt med rene Ord, at de har saad'n et Kretur, som de har gemt og holder i Fangenskav nere i Hovedstaden paa et Land, som di kalder Korea. — Du ka' sæl læse Dig te'et i hva' Blad, Du vil — der staar'et s'gu. — Men je' har nu mine egne Tanker om den Søu'le — je' tror, at det er et helvedes Stykke Utøj, som Jappeneserne di har slumpet til aa fange i deres Garn ovre i de store Havoceaner, og at di nu bare gemmer Raden for at pusse ham lige i Synet paa Russerne, saasnart di stikker Hovedet indenfor dereses Hovedstad. — Æ Du me' po den? — Hæ!

Peter: Ja, Fa'en — umulig æ'et da'nte.

Stoffer: Umulig! — Na—j! — Man har s'gu set værre Ting før i Kri'stefæller.

Peter: Jamen Du, Stoffer — har di nu osse Lov te de'? — Stridder de'nte mod Folkerettighederne aa bru'e den Slags Uhyrer te Kri'sbrug?

Stoffer: Ja, se dér var'et — dér ligger s'gu Spør'smaalet. — Hvad vil Engeland sige til das? — Men véd Du, hvad jeg tror?

Peter: Nej.

Stoffer: Han rejser øjeblikkelig der ner, li'saa snart Sagen er kommen te hans Kundskav, og saa falder han lige midt ind imellem dem som en Bomme og raaver: „Hva' Satan æ dette herre for Narrestreger? — Hva' æ det I Smaadrenge ligger her aa ta'r Jer for? — Ska' I endelig riv's saa sla's, saa sla' for Jer med Næverne, eller drik hveraedre no'en regelære Skaller. — Det forstaar sig, er bitte Lelenitgranat eller et Par Panserfregatter ka' osse tillades — men sla's med Søuler og den Slags Rævestreger — Føj for Satan! — I sku' fanneme lig'frem ta' aa skamme Jer."

En god Seng.

— God Morgen, Svigermoder! Har Du sovet godt? Jeg var bange for, at Din Seng var lidt haard, men —.

— Aa, Tak! Den var samænd meget god. I Løbet af Natten stod jeg af og til op og hvilede mig lidt, forstaar Du.

Gækkebreve.

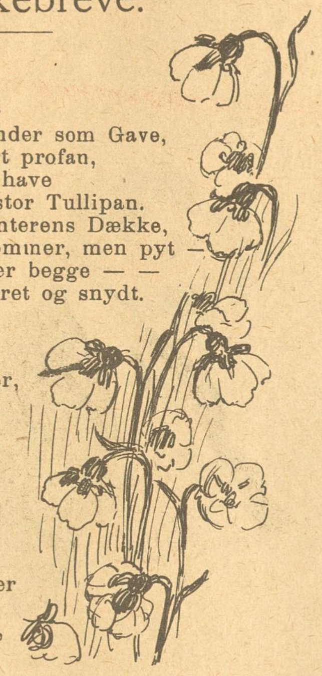

Til *Jens Busk.*

Blomsten, jeg sender som Gave,
kalder Du sikkert profan,
hellere vilde Du have
en pragtfuld og stor Tullipan.
Gækken brød Vinterens Dække,
og drømte om Sommer, men pyt —
Nemesis ramte jer begge — —
I blev baade narret og snydt.

Til *Krigsministeren.*

Gækken gennem Sneen bryder,
tror at høre Vaarens Bud;
ugenert og dristig skyder
den i Vejret sine Skud. —
Dog, bliv ej forbavset — vid,
det er Aarets Gækketid!

Landets Sønner ej sig fryder
ved at møde paa Dit Bud.
Tiden spildes, mens de skyder
hen i Vejret løse Skud —
Dog, bliv ej forbavset — vid,
det er Aarets Gækketid!

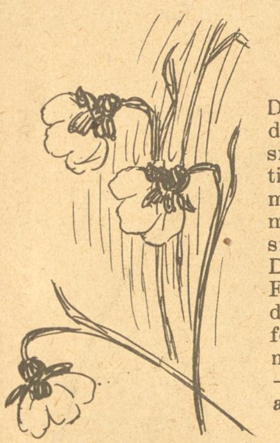

Til *Marineministeren.*

Der var engang en Tid
da Højres snu Krabater
smed Penge ud med Flid
til smaa Brisantgranater,
men Jøhncke, Du drev Gæk
med Højres Interesser,
smed deres Sprængstof væk,
Du mente, Krudt var besser.
For andres Sundhed blev
det dyre Narrestreger.
for vidt Du Gækken drev,
med sligt for vildt Du leger —
— Lad denne Gæk Dig lære
at varsom bør man være.

Til *Russer-Brandt.*

Russer-Brandt
tit vi fandt
Dig paa Kant,
ikkesandt? —
Vær ej skral
i Dit Kald,
Hovmod skal
staa for Fald.
Meget let Du faar Dit Knæk,
li'esom denne lille Gæk.

Musikalsk Vidneudsagn.

Sagføreren: Ja, Frue, De maa indrømme, at der intet fornærmeligt er i de Ord, som De vil anklage vedkommende Dame for.

Fruen: Efter Ordlyden ikke. Det var ogsaa mere Tonen hvori det blev sagt.

Sagføreren: Naa, saa er jeg bange for, at vi maa have sat dem i Musik, førend de kan bruges som Vidneudsagn!

Passiar.

Hr. Hansen kommer hjem.

Go'morgen i Stuen og til Lykke, Hansen; det har været en drøj Nat — Gu' bevar me' vel — 250 Boller Punsch og 280 indlagte Indlæg i Diskussionen — varme Indlæg, sa'e jeg — og saa desuden Brand i alle Hjerter — Gu' bevar me' vel! Jeg skal nemlig sige, jeg har været til Generaladsplittelse i den splittergale — splittergale — liberale, vilde jeg sige, det vil sige, jeg vilde sige forhenværende liberale Vælgerforening, nuværende Københavns ministerielle Venstreforening, eftersom vi har skilt os ud efter Hartkorn og Borgerskab. Aldrig har jeg set saa meget Venstresind samlet paa en Bov før — Gu' bevar me' vel — Randers Nielsen og Krigsministeren dansede Zweitrit, saa alle Venstremændene græd af Rørelse, Alberti var Balinspektør, og Witzansky var Spillemand — Gu' bevar me' vel. Saa talte de noget om at købe Hveen af Svenskerne, for at Madsen kunde ha' en Plet at bygge paa, naar han nu var færdig med Saltholmen og de øvrige Anlæg, og for at Harerne ku' ha' et Sted at udvandre til, naar Saltholmen bliver overbefolket. Og saa udtalte Madsen Ønsket om at faa digtet en rigtig opmuntrende Vise, som Soldaterne ku' ha' at synge paa, naar de drog ud i Farens Stund, og saa henviste jeg til A. C. Meyers Kiosk; men den smagte dem nok ikke — Gu' bevar me' vel, hvor Madsen blev rød, da han hørte det Navn: „han," sa'e han, „han tænker kun paa Madammerne og Rollingerne derhjemme og paa at fylde dem, — som om ikke vi havde højere Formaal." Men saa hørte jeg, at de telefonerede til Ernst Fonderikke, og der lod det til, at de fandt, hvad de søgte.

Se, ligestraks da jeg kom, blev jeg modtaget af en pæn ældre Herre; jeg husker ikke Navnet, men han havde stærk Podagra og var stærkt døv; men han var ogsaa nærved de 80, og det er jo en høj Alder, det var en af det unge Venstres Spidser. Gu' bevar me' vel, hvor han gloede paa mig, da han saa mig — men saa skyndte jeg mig at fortælle, at jeg kom efter Indbydelse, og at man havde haft den Ære at udsé mig til Borgerrepræsentantkandidat, og det lod de til at blive svært glade for. „Programmet", sagde de saa, „lad os faa Programmet!" — Gu' bevar me' vel — der stod jeg, for det havde jeg jo ikke spekuleret saadan videre paa — men saa sa'e jeg: „Jeg stiller mig i Tilslutning til Madsen imod Socialisterne" — og saa kan det nok være, de blev livlige. „Bravo!" raabte de, „Bravo!" og saa lød der pludselig 3 skarpe Skud, men hvor de kom fra, blev nok ikke rigtig opklaret, men det var da et Held, at Vinduerne holdt, for det var nok ikke meddelt i Forvejen. — Saa holdt vi nogle Skaaltaler for hinanden, og vi klinkede og der kom ogsaa en pæn Herre hen og præsenterede sig for mig som Fæstemand og spurgte mig, om jeg var pladssøgende, for han havde flere Ting, som han troede kunde passe for mig; jeg kunde blive Krudttaarnsforvalter, og jeg kunde blive Kuponklipper ved Invalidefonden, og jeg kunde ogsaa faa fast Plads i Krigsministeriet med at passe paa, at de Plakater, der blev trykt, blev kørt lige ud paa Papirmøllen, saa at ingen fik dem at se — Gu' bevar me' vel! Saa bestilte Madsen sig tre Stykker med skarp Ost, og saa kom der en ny Bolle ind — men saa gik jeg, for nu begyndte Zahle at tale om Status quo, og den havde jeg hørt saa tidt, saa der var ikke underholdende for mig længer. — Go'morgen!

A.: Det var vel ikke meget, De fik at se af min Datter, deroppe ved Laurvig?

B.: Ork jo, det var det rigtignok! Om Morgenen var hun i Badedragt, om Middagen i Knæbenklæder naar hun cyklede og om Aftenen var hun nedringet, naar hun skulde danse.

— Hvorfor slog De op med Karoline?
— Fordi hendes Papegøje altid raabte: »La' nu være, Kressjan!«
— Ja, men det kunde vel ikke genere Dem?
— Ikke det! Jeg hedder jo ikke Kressjan!

Opgørelse.

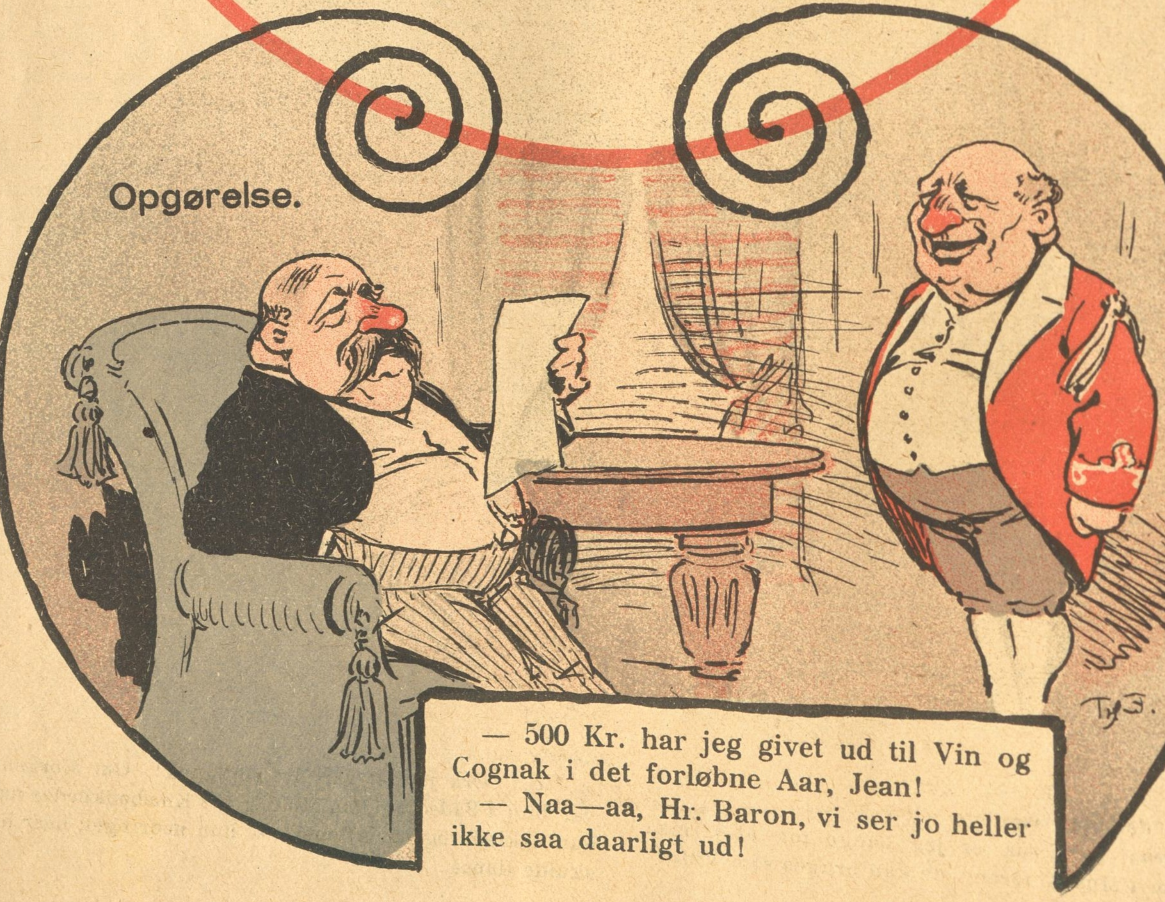

— 500 Kr. har jeg givet ud til Vin og Cognak i det forløbne Aar, Jean!
— Naa—aa, Hr. Baron, vi ser jo heller ikke saa daarligt ud!

— 'Da', gamle Dreng — gratulerer! Jeg hører, at Du er løbet ind i Ægteskabets Havn.

— Hm — Tak — synes desværre at være en *Krigshavn*.

A.: Hvor kan det være, at Deres Haar er hvidt og Deres Skæg er ganske mørkt?

B.: Det er da den naturligste Ting af Verden!

A.: Saa—aa?

B.: Haaret er jo femogtyve Aar ældre end Skægget!

Splinter.

— Der er en Ting, jeg ikke forstaar hos Svenskerne!

— Hvad er det?

— De praler af deres eget Land, saalænge de er her, og af vort, naar de kommer hjem til deres eget!

En Diplomat havde en Gang en Samtale med Dronningen paa Hawai-Øerne om de blandede Racer i Befolkningen.

— Deres Majestæt har sikkert ikke hvidt Blod i Deres Aarer, sagde Diplomaten.

— Jovist har jeg hvidt Blod i mine Aarer, svarede Dronningen, min Bedstefader spiste Kaptajn Cook!

— Jeg bad Dig om at laane mig fem Kroner, blot for at se om Du havde Penge paa Lommen.

— Og jeg sagde Nej, blot fordi jeg vidste, at det var Din Spøg!

— Har Du hørt, at Jespersen trækker sig tilbage fra Forretningen. Jeg kan ikke forstaa, at han kan have tjent saa mange Penge i ti Aar.

— Du glemmer nok, at han har haft Ildebrand tre Gange og er gaaet fallit to Gange.

En ligegyldig Mand kom til at sluge et Par forlorne Tænder. Saa sank han sin Mad uden at tykke den i Tillid til, at Tænderne nok skulde besørge det.

Nu nærer han Mistanke om, at han har baaret sig dumt ad alligevel.

Svag.

En stor, kærnesund Bondepige omtaler den Frøken, hun tjener hos i Hovedstaden, og siger bl. a.: „Tænk, hun er saa svag, at hun, naar hun er varm, ikke tør vifte sig af Frygt for at blæse omkuld!"

Den behageligste Maade at tage Levertran paa, siger en gammel Gourmand, er at fede Duer med den, og saa bagefter spise Duerne.

Hos Lægen.

— De ser meget nervøs ud. De maa se at være i fuldstændig Ro i nogen Tid. De maa f. Eks. ikke — ja, hvad er nu Deres Stilling?

— Arnakist!

— De maa f. Eks. ikke kaste Bomber, men glem det nu ikke.

Konduite.

Forleden faldt en lille Dreng ned fra en Bro (vi siger ikke hvilken) medens han var i Færd med at fiske Hundestejle. En Politibetjent, som mærkværdigvis var i Nærheden, spurgte en anden lille Dreng, der saa til, om han kunde svømme, og da han svarede ja, tog Politibetjenten ham med en forbløffende Aandsnærværelse om Livet og kastede ham i Vandet. Med megen Møje og Besvær lykkkedes det den lille Dreng at redde den anden lille Drang.

Politibetjenten venter nu paa en Redningsmedaille for udvist Konduite.

En Mand faar aldrig noget rigtigt klart Begreb om Kvindens Overlegenhed, før han er i Færd med at sy en Knap i uden Fingerbøl og fortvivlet forsøger at faa Halvdelen af Naalen igennem ved at trykke den mod Dørstolpen og den anden Halvdel ud ved at hale i den med Tænderne.

Paa Ballet.

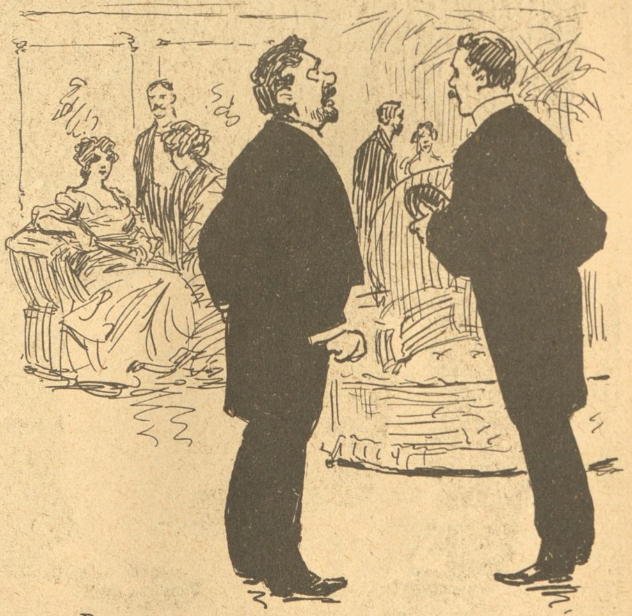

— Den Dame, der sidder der ovre, ser ud som om hun var malet — —

— Maa jeg bede mig fritaget for Deres Uartigheder, det er min Kone!

— Vil De være saa god at lade mig fuldende Sætningen. Hun ser ud, som om hun var malet af Rafael og lige var sprungen ud af Rammen!

Ugens Droschetur

Je' gik op aa ner aa slu'rede me' Lotte — hun æ et Fruentømmer aa æ gla' ve' aa faa se' en Passejar en Gang imemmel — saa ser je' jo, a' der kom en gejs'li' Mand hens te' me' me' hvi' Flips aa ingen Skæg i Ansigtet aa saad'n i det hele ta'et li'e kvallefesere' te' aa si'e Ammen i Kerken, naar Præsten æ færri' me' de' vigti'ste.

„Har Di Ti' te' aa køre for me'?" sa'e han aa smilte li'esse venli' som en Hankat ve' et Mælkefa'.

„De' ka' Di bande paa, je' har, Derres høje Værdi'he'!" sa'e je'.

„Je'nte høje værdi'," sa'e han. „Je' æ kuns Ægsellengsje, aa je' bander aldrig, ve' je' kuns la'e Dem vi'e."

„De' æ dum' a' Dem, Derres Ægsellengsje. En lille Ed en Gang imemmel æ sund, aa den forkøler inte Maven," sa'e je'.

„Naar man æ Kerkens Øverste, ka' ma'nte bande," sa'e han, „sel' om man osse ku' ha'e Lyst te'et te' Ti'er."

„Æ Di Kerkens Øverste?" sa'e je'; „de' tro'e je', a' Hanen va'."

„Hvem, Hage?" sa'e han aa b'e' hel' rø' i Ho'ede'.

„Næ, Hanen," sa'e je', „den, der sitter der oppe aa drejer se' etter Vinden aa la'er, som de' æ den, de' hele kommer an paa."

Saa saa han lidt paa me', aa saa sa'e han:

„La' vos inte tale om de', men sid Dem op po Bukken aa kør me' ner te' Guldsme' — —" aa saa sa'e han et Navn, men de' nævner je'nte, for je' æ distræt.

„Saa gærne," sa'e je', aa to' Dækkene' a' Lotte. „Di ska' ka'ske ner aa se paa en ny Ordensdekkerasjon eller saad'n no'et?"

„Næ," sa'e han, „je' ska' ner aa se paa no'e Kalke."

„Se paa Kalk!" sa'e je', „hos en Guldsme'. — Den ka' je'nte."

„Je' sa'nte Kalk!" sa'e han, „Je' sa'e Kalke. De' æ saad'n no'en smaa Bægere a' Søl',"

„De' va' en sær Kalk!" sa'e je'.

„Ja, de' æ rigti'," sa'e han, „vi kalder dem osse Særkalke. Di æ te' aa drekke Vinen a'."

„Saa æ de' ovven i Køvet lædske' Kalk," sa'e je'.

„Tys!" sa'e han. „Si' inte mer'. Ellers æ de' Blassemi, aa de' æ der en stræng Straf for."

„Død aa Kristine!" sa'e je'. „Ja, la' vos saa bare passe paa. Je' ve' dov nødi' halshugges innu, naar je' ka' slippe fri for'et. Ka' Deres Ægsellengsje sel' staa ing i Vovnen, eller ska' je' komme aa sky'e bag paa? Di ska'nte sjikanere Dem! De' æ no'et, je' stagi' maa gøre."

„Sa'e Di Stadil?" sa'e han.

„Næ, je' sa'e stadi'!" sa'e je'.

„Naa, je' troede, Di nævnede mit Navn," sa'e han.

„Næ," sa'e je', „de' va' bare saad'n et Slags Siggenal te' Lotte om, a' nu ka' hun godt begynde aa lette paa se' i højre Si'e."

„Hvoffer inte osse i venstre?" sa'e han aa krøv ing i Vognen."

„Næ, for den ska' nok følle me' a' se' sel'," sa'e je' aa smak Døren i aa sad me' op paa Bukken aa to' Linerne.

Familiens Rose.

Han havde danset med Værtens Datter næsten hele Aftenen og havde saa trukket sig tilbage til et diskret Hjørne for at konversere. Her blev han afbrudt af den Gamle, der kom hen til ham og bemærkede: „Ja, De tager ikke fejl, min Ven, Sofie er Familiens Rose!

— „Ja, det lader til det," svarede den unge Mand. „Det er Pokkers kedeligt, at hun smitter saa stærkt af," vedblev han, idet han børstede den røde og hvide Sminke af sit Frakkeærme.

Yngre Kompagnon: Vor Rejsende fortjener sin Afsked. Han har til en af vore Kunder sagt, at jeg var en uvidende Idiot!

Ældre Kompagnon: Jeg skal tage med ham om Sagen. Han har ikke Spor af Ret til at omtale Forretningshemmeligheder.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

KRIGSAVISEN

Hvorfor de blev hjemsendt!

Igaar inspicerede Krigsministeren „Tre Kroner". Til Ære for Ekscellencen blev en 99 Centim. Kanon (Type Kruppmassen) ladet med en Brisantgranat (Type Hørring), hvorefter det blev foreslaaet Ekscellencen at afskyde denne, hvilket han kort afslog, da han „kendte Virkningen"; — dette gjorde Mandskabet imidlertid ikke, og da en modig ung Mand tilbød at skyde Kanonen af, forsvandt Fortets Besætning samt de inspicerende ned i Kassematterne. Almindelig Panik havde grebet alle — selv Massen-Tju skælvede.

Trekroners Sangkor istemte: „Napoleon var en tapper Kriger" — men slog hurtig over i: „Vi vil ha' fri — fri — fordi, — vi vil inte gaa i Krig!" —

Da Øjeblikket nærmede sig, steg Angsten til Kogepunktet — Tænderne klaprede i Munden, hvorved flere Ruder gik i Løbet, Knæene rystede, Hænderne skælvede og pludselig skete noget, man før havde frygtet for — Fortet, som er bygget paa løs Grund, begyndte at slaa Revner ved denne stærke Rystelse, og da ydermere den modige unge Mand traadte frem og erklærede, at Kanonen var falden i Vandet ved den stærke Rystelse, og Fyrtaarnet truede med at vælte — steg Rædselen til Vanvid. —

Da besteg Mássen-Tju i sin Vaande en Stol og lovede, at hvis Mandskabet vilde holde op at ryste skulde de blive hjemsendte straks; hvorefter han tog Afsked. Trekroner var reddet. —

Kri–Kri.

Naar Bjørne bygger Fredsslot af fineste Sort
ska' det helst være a' Sten og ikke á Kort!

Ved Bombardementet i Wladivistok opsamlede vi for en ½ Million Rubler Granater (som ikke var exploderede glimrende Forretning) forsøger sel-ge til Japaneserne

Uden Ansvar.

»Det er Massen der gør 'et« — sa' Jøhncke da han tømte Brisantgranaterne efter at Kanonerne var ødelagte. —

Nr. 12.

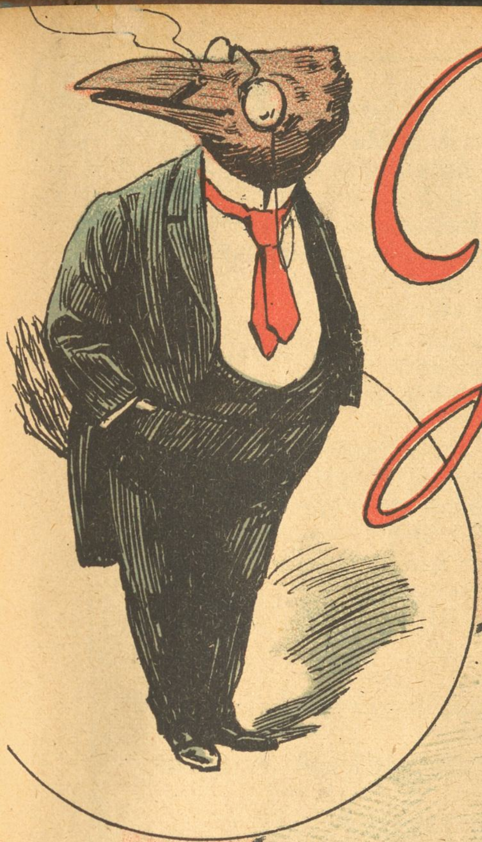

Ravnen

Søndag d. 20. Marts

1904

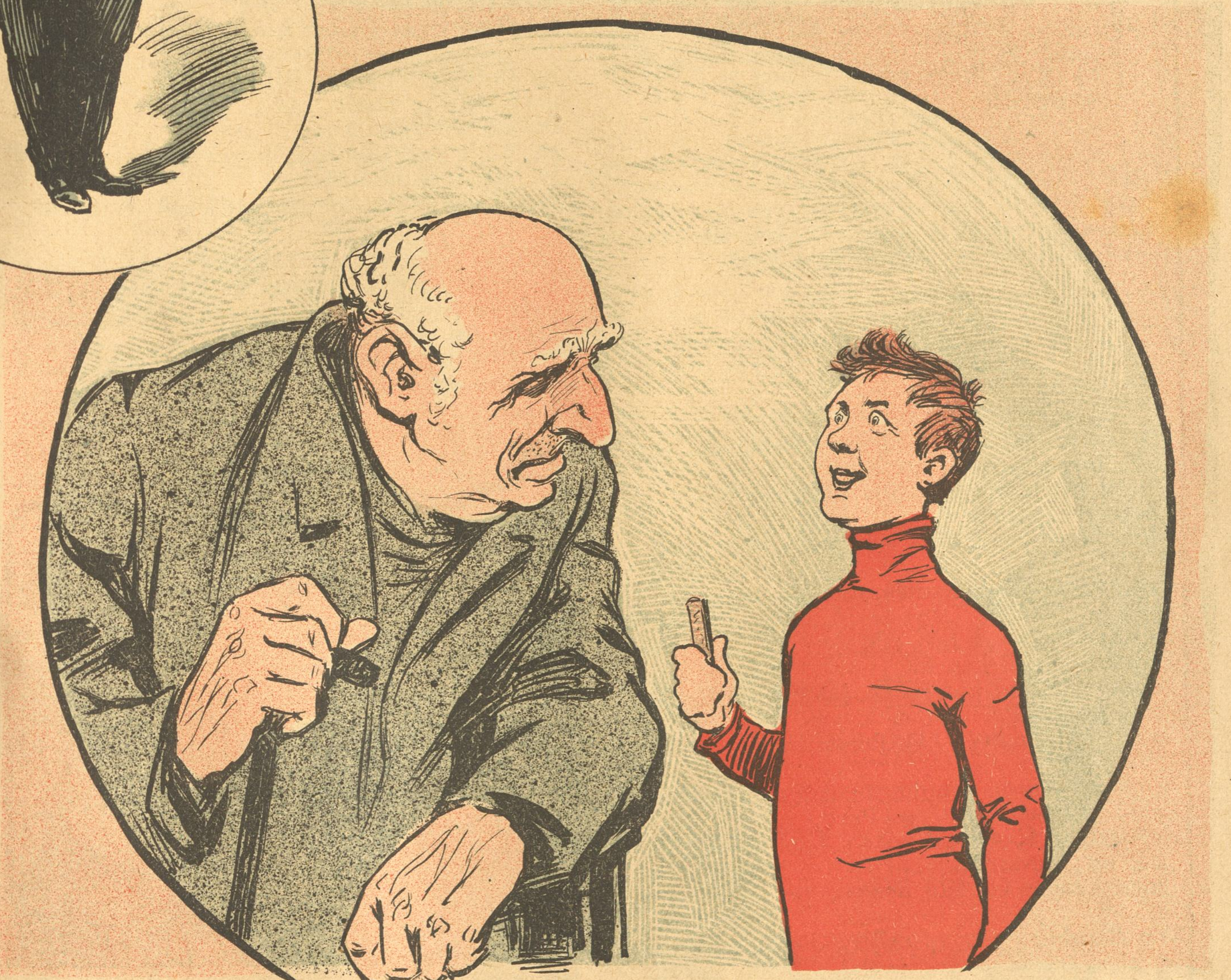

Lille Peter: Har Bedstefa'er nogen Tænder?
Bedstefader: Nej, min Dreng. De er væk for længe siden.
Peter: Saa kan Bedstefa'er holde min Sukkerstang, mens jeg gaar ned og leger.«

Apropos Kapt. Petersen!

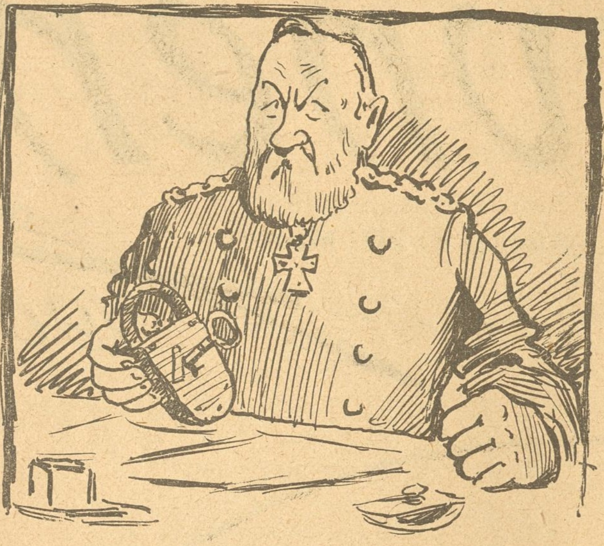

Krigsminister *Madsen:* Her arbejder jeg hver Dag paa at forbedre Fæstningen, og saa kommer saadan en Kaptajn og vil ha'e den revet ned, men det vil jeg og Alberti og Frederik Hansen og Witzansky ikke ha'e. Nu skal de Kanuter ha'e Laas for deres Mund.

Ugen, der gik!

Mel.: Har De aldrig set en Abolitionist?

Vi har haft en vældig lang Debat om Klø,
for *Alberti* vil ha' Lov
til at kvæle hvert et lille Bøllefrø;
men Historien er flov,
for *Adler* kunde ikke selv faa Lov at slaa paa Ryg,
den Strafmetode syntes man var ligegodt for tyk;
til *Svejstrup* saa han gik,
og otte Mand han fik,
som vilde slaa paa Halen, saa det havde Skik,
naa da da, sla' væk, uha,
selv rare *Høgsbro* anbefalede Dada.

Ingvard Jensen, som har banket mangen Maas,
stod paa Sej-Svejstrups Parti,
syvogtyve Slag, sa'e Loven, maa der slaaes,
det ku' Ingvard Jensen li',
men *Krabbe* var lidt næsvis, gav usødet glad for raat,
og *Borgbjerg* sad og drilled' Forslagstillerne saa smaat,
mens *Alfred Christensen,*
som altid er en Svend,
en Tale holdt, hvis Mening var »hold op med den«!
Vi vil ingen Kløpind ha',
Gud hvor Alberti ærgred sig naa da Dada.

Ridder *Klaus* fra Assens talte og med Gnist,
slaa med Stok, hvis den blev gal,
Møller *Petersen* var inte Krim'nalist
men endda en vældig Ka'l,
han saa saa gærne Bøllen dingle i sit Pæretræ,
men Petersen er heller ikke et almind'ligt Fæ,
han talte nok saa rap,
fandt *Meyer* var for skrap,
og Tirsdag Klokken fire var'et *Svejstrup* slap,
havde nær faaet et Hurra
af Publikum, som tænkte sit, naa da Dada.

Onsdag Klokken et gik Kampen atter løs,
der var nok af Knald og Krudt,
ih hevares, hvor *Alberti* dog var bøs,
men endda var det ej slut,
Gud ved hvad Enden bliver, Lovens Ende, De forstaar,
for Bøllens foreløbig fri for syvogtyve gaar,
mon Venstre holder tæt?
Det er vist ikke let,
sin Ende paa Komedie, hvem ønsker det?
Ja, jeg siger blot uha,
for al den Tale, der har væ't om de Dada.

Hos Barbéreren.

Kunden: Hvorfor fortæller De altid saadanne nogle frygtelige Røverhistorier og uhyggelige Eventyr, naar De klipper Ens Haar?

Frisøren: Jo, saa rejser Haaret sig paa Hovedet og det letter mig Klipningen.

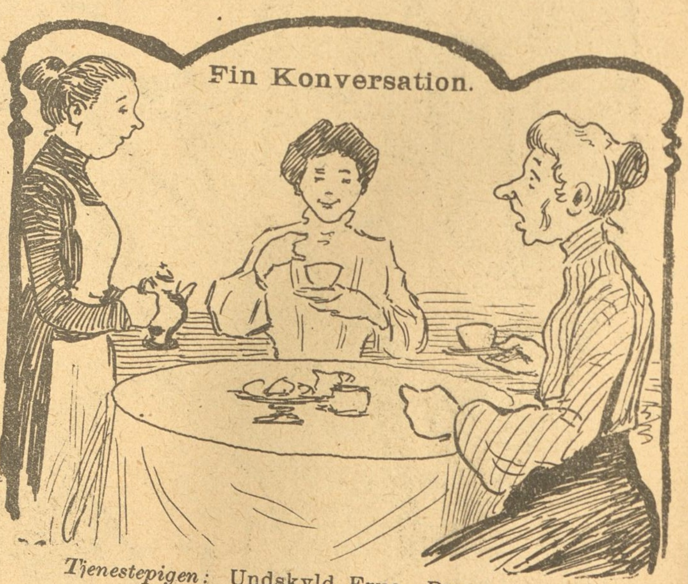

Tjenestepigen: Undskyld Frue, Papegøjen har lige sagt en hel Mængde nye Ord!

Fruen (til sin Gæst): Ja, De kan tro, Frøken, at min Jokko er lærvillig, han hører efter ethvert Ord, som min kære Mand siger til mig. (Til Tjenestepigen): Hvad sagde det søde Dyr?

Tjenestepigen: Den sagde: „Hold Kæft, Din gamle Rive!"

Noget er der galt.

Herren (vinker ad sin Tjener): Se her, Joseph, Du har bragt mig to Støvler til samme Fod.

Joseph (gaar, men vender straks tilbage med forvirret Mine): Undskyld, Herre, det er ikke min Fejl; det andet Par er akkurat ligedan.

Angiveri opmuntres i høj Grad i Staten Georgia. I et der udkommende Blad læses følgende Pasus af et Politireglement:

Enhver, der kører hurtigere end i Skridt over Broen, bliver, hvis det er en hvid Mand, mulkteret med fem Dollars. Saa fremt det er en Neger straffes han med femogtyve Piskeslag. *Bemærk:* Halvdelen tilfalder Anmelderen.

Fremad paany!

Fremad paany!
Frem Demokrater at værne jer By.
Kapitalisternes lejede Svende
vil rovbegærlig sig Magten tilvende.
Frem Demokrater at værne jer By,
fremad, fremad, fremad paany.

Fremad paany!
Frem Demokrater at hævde jer Ry.
Aldrig i svigted', men mødte paa Pletten
hver Gang det gjaldt om at kæmpe for Retten
Frem Demokrater at hævde jert Ry
fremad, fremad, fremad paany!

Fremad paany!
Frem Demokrater, giv Fjenden ej Ly.
Jag ham paa Flugt fra hans Muldvarpehule,
sørg for han intet Sted kan sig skjule.
Frem Demokrater, giv Fjenden ej Ly,
fremad, fremad, fremad paany.

Fremad paany!
Frem Demokrater, der slaas ej med Bly.
Voldsdaad ej øves, men læg jer paa Sinde,
kun ved at stemme I Sejren kan vinde.
Frem Demokrater, der slaas ej med Bly,
fremad, fremad, fremad paany!

Fremad paany!
Frem Demokrater, mens Fjenderne fly.
Lad nu Anti-Socialisterne mærke,
de er de svage og vi er de stærke.
Frem Demokrater, mens Fjenderne fly,
fremad, fremad, fremad paany!

Fremad paany!
Frem Demokrater, gaa frem kæk og kry,
Naar vi blot mødes paa Valgdagen alle,
da vil os Sejren ej vanskelig falde.
Frem Demokrater. gaa frem kæk og kry,
fremad, fremad, fremad paany!

Aandsnærværelse.

En Mus var saa uheldig at falde ned i en Spand Fløde. Den blev ved at svømme saa hurtig rundt i Spanden, at den tilsidst kunde sætte sig op paa den Smørklump, som Fløden var bleven til.

Denne Mus levede selvfølgelig i Amerika.

Fru Hansen: Jeg skal aldrig glemme, hvor forfærdelig idiotisk Du saa ud, da Du friede til mig!

Hr. Hansen (arrig): Hør, sig mig, synes Du, det var saa løjerligt?

Skaldet Herre (der bliver barberet): Det er dog en rædsom Tid Barberingen tager!

Barberen: Ja, det varer jo noget længere, end naar De faar Deres Haar klippet.

Formeget af det gode.

A: Hvad blev der af ham, der havde faaet 27 Medaljer for Druknedes Redning?

B.: Han faldt i Vandet en Dag, da han havde alle Medaljerne paa, og saa gik han naturligvis tilbunds.

Disorienteret.

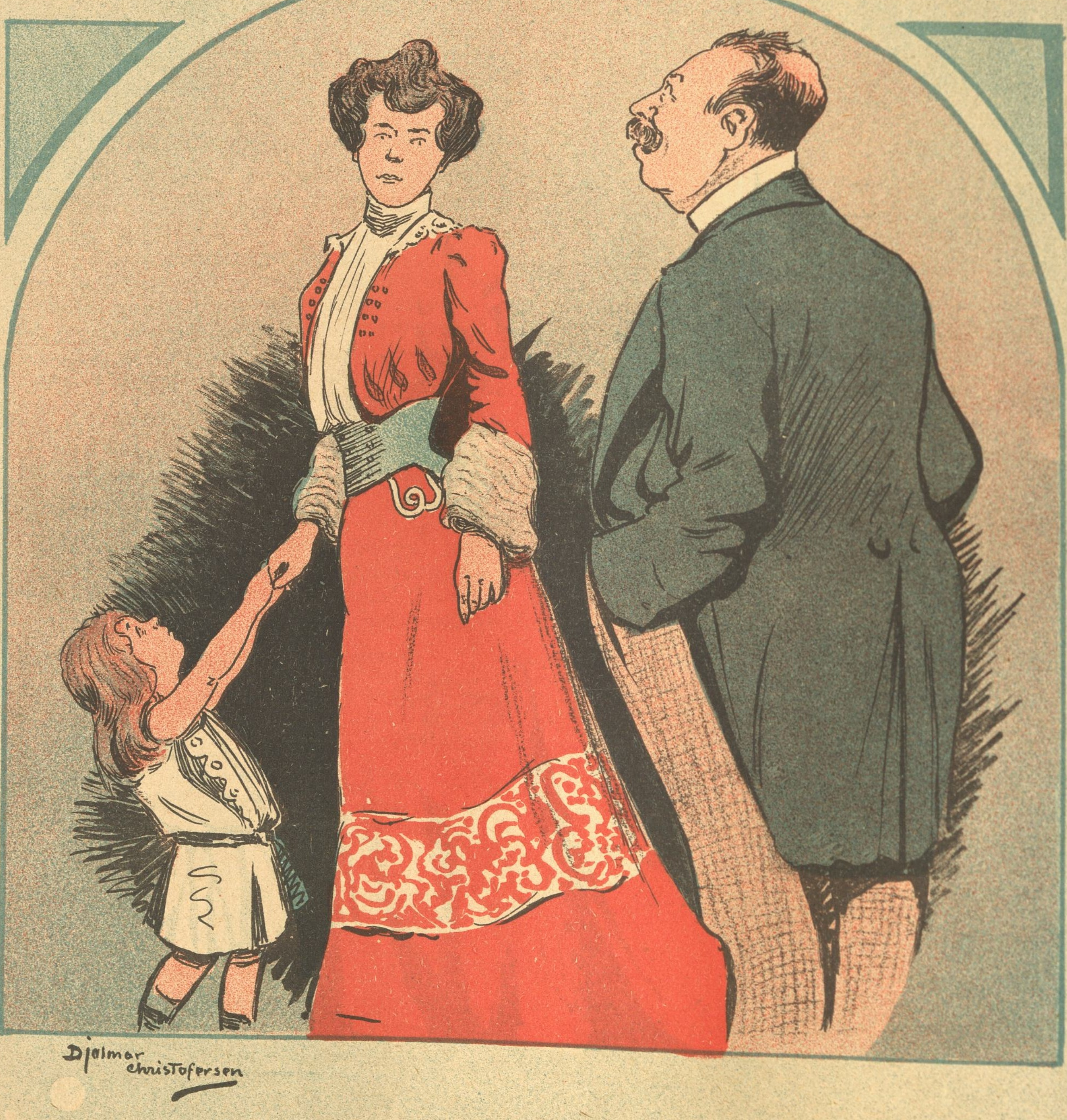

Hr. B.: Jeg har Brev fra Randlev. Han skriver, at han morer sig fortræffeligt paa Landet. Det er et helt Himmerige for ham.

Fru B.: Er hans Frue med?

Hr. B.: Du har et mærkeligt Begreb om Himmerige!

Krigsavisen

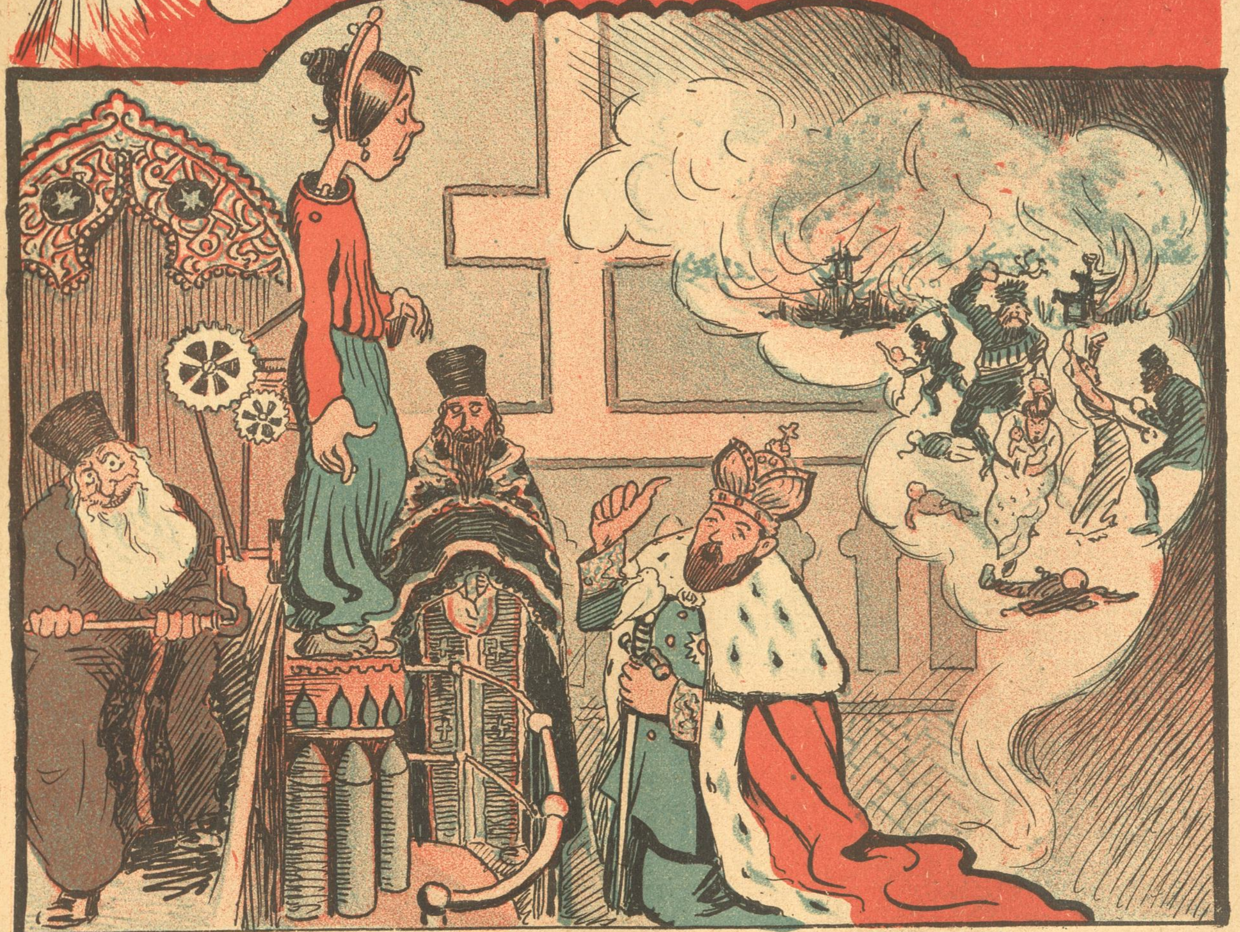

Freds-Czaren tilbeder det vidundergørende Madonnabillede i Kasan
for at bede om Held for sine Vaaben.

Liremanden synger.

Mel.: Hr. Peder kasted' Runer.

Her ser de en af Folkets Spillekanter,
dog ingen Bellmann, heller ej Scholander, —
jeg drejer kun min Kasse
ved hellig og ved søgn,
jeg Toner har en masse —
men Tonerne er Løgn. —
Spillemand af mit Borgerhjerte,
Spillemand blev jeg født med Smerte.
(Køteren): Vov, vov, Vov!

En Gang var jeg skam helt normal i Pæren,
men jeg er slaaet Invalid i Læren;
nu gaar jeg rundt og spiller
og synger min Tenor
ved Højres Drikkegilder
og ved Hans Højheds Bord.
Peter A. har mit Hjerte daaret,
Peter A. har til „Ven" mig kaaret.
(Køteren): Vov, vov, Vov!

Gud ved, hvad Politik den kommer mig ve',
Naar blot i Tidens Løb jeg bliver Gehejme;
Borehsenius'es Pære
den hjælper mig jo lidt,
jeg bær mit Kors med Ære,
men ak, jeg har kun et.
Dannebrog, alle Snobbers Glæde,
Dannebrog er mit Herresæde.
(Køteren): Vov, vov, Vov!

Jeg har Respekt for Kongen og for Præsten, —
en Hundred-Tusendkunstner er jeg næsten,
jeg spille kan paa Fløjte
og melde Pas i Sjavs,
jeg føre kan en Sprøjte,
men sprøjter bedst med Snavs, —
Sprøjten fuld — det er Idealet —
sprøjtefuld Resten af Kvartalet.
(Køteren): Vov, vov, Vov!

Naar jeg spiller Borgerlistevisen,
saa haaber jeg, de alle gaa paa Grisen;
for jeg og Frederik Hansen
og ham fra Slagelse,
vi skal betale Kransen
til den Begravelse;
derfor stem, Antisocialister —
op og stem, stol paa hver Minister.
(Køteren): Vov, vov, Vov!

Nu er her sagtens ikke mer at tjene?
saa vil jeg gaa min dunkle Vej alene;
men hils nu hvem De kender
fra Spillemanden a'; —
en venlig Hilsen sender
Dem ogsaa Peter A.
Kom saa, Thor, Kæft dit dumme Ho'ede!
kom saa, Thor, kan han pænt gi' Pote!
(Køteren): Vov, vov, Vov!

En galant Kavaller.

En Herre fandt paa et Bal et Strømpebaand paa Gulvet. Han tog det op og gik hen til nogle Damer, der stod tæt ved, og spurgte: „Tør jeg spørge, om der er nogen af Damerne, der har tabt et *Livbælte?*"

— Hør, Sofie, er der noget Oksesteg tilovers fra Middagen?

— Nej, Frue, ikke en eneste Bid!

— Hvad har De da i Spisekammeret?

— Ja, jeg har skam ikke andet end min Forlovede, Frue! —

Hun: Hvorfor var Du ikke med til Møllers Selskab?
Han: Jeg blev borte af en ganske speciel Aarsag!
Hun: Er det en Hemmelighed, hvad Aarsagen var?
Han: Nej, hvis Du vil love mig ikke at fortælle det til nogen!
Hun: Ja, jeg skal saamænd ikke fortælle et Ord!
Han: Jeg var ikke inviteret!

En god Forklaring.

Tanten (til lille Aage): Hvad Kjole havde Din Moder paa til Selskabet i Aftes?

Aage: En lang, hvid, kort Kjole.

Tanten: Sikke noget Vrøvl, den kunde da ikke baade være lang og kort?

Aage: Jo, Tante, den var lang forneden og kort foroven!

— Kom nu her min Dreng, og lad os opstille en Liste over Dine Kreditorer.

— Aa, vent et Øjeblik, kære Onkel, jeg vil først fylde Blækhuset.

En Erindring.

A.: Jeg er i en skrækkelig Klemme. De vil nok laane mig 10 Kroner?

B.: Men De har jo der en Diamantring. Pantsæt den. —

A.: Det kan jeg ikke bringe over mit Hjærte. Ringen er en Erindring fra min afdøde Tante.

B.: Virkelig? Ja — men mine Penge er en Erindring fra min afdøde Fader.

Ugens Droschetur

Je' sa 'oppe paa Bukken og nø' en Haveneser i Foraarssolen, aa glæ'de me' te' Sommeren aa te' a *Thrane* faar Aavning, som nok ska' være Krisse Middelfardsda', som de jo osse plejer van, — saa kom der en pen Her'e, ja, je' ka' godt si'e en fin Her'e aa se te', heng te' me' aa sa'e:

„Ka' Di køre?" sa'e han.

„Ja, Gu' ka' je' køre," sa'e je'. „Elles ka' je' inte vi'e, hva jeg sku' her paa Bukken etter."

„Je' mener, om di kan køre for mej," sa'e han.

„Je' ka' køre for hvem de' ska' være", sa'e je, „forusat, a' Ve'kommen'es har di tilbørli'e Valutter te' aa betale for Turen me', saa a' je'nte ska' kigge etter dem i Vejviseren."

„Etter mej?" sa'e han.

„Næ, etter Møntsorte'ne," sa'e je'. „Hva' Fan' sku' je' kigge etter Dem etter?" sa'e je', for nu va' je' begyndt li'esom aa b'i'e lidt muggen i Kastanjen; „Di ha' jo'nte no'e me' Vejviseren aa gøre."

„Naa'nte!" sa' han. „De' ka' Di si'e, Di'nte ve! Je' ha' tværtemo' mejet aa gøre me'en, for de' æ mej, der u'gi'er'en".

„Æ de' værkeli?" sa'e je'. „Saa æ de' Dem, der hedder Knak."

„Næ, Krak!" sa'e han.

„Ja, je' syn's jo nok, de' va' no'e me' aa gaa i Stykker", sa'e je'. „Je' ka'nte forstaa, a' Di'nte søjer Forandring me' de' Navn, aa kalder Dem, je' ve' forksempel si'e Peddersen i Ste'et for".

„De' ska' Di'nte bry'e Dem om", sa' han. „Ve' Di køre for me," saa gør'et. Je' ska' op aa kigge i Mandtalslisterne ingen de' æ for sent".

„Hva' ska' Di kigge i dem etter?" sa'e je'. (Je'nte jus' nysgærrig, men je' ka godt li'e aa faa no'e' aa vi'e en Gang imemmel. De' ha' je, arve' etter min Mo'er, aa de, æ nok osse den eneste Arv, je' fik).

„De' ska' je' si'e Dem", sa'e han. Elle's gaar Magestraten hen aa laver en lille li'e for Øjnene a' me'."

„Gø' Magestraten?" sa'e je'. — Naa! de' æ nu'nte de' værste, for den har i al' Fald Raa' til aa forsørre den."

„De' æ en lille Vejviser, je' mener", sa'e han.

„En lille Vejviser!" sa'e je'. — Hva' Fan' ska' vi me' den? Je' syn's s'gu, man ha' Mas nok me' aa faa den almindeli'e læst igemmel."

„Ja, de synes je' me'," sa'e han, men de' æ der nu andre, der'nte syn's, aa saa maa man jo bøje se', naar man æ i Minneriteten. Ska' vi derfor se aa komme derop a lidt villi'. Elles æ je bange for, a' der æ andre, der kommer me' i Forkøve', aa de' ve' je' illi'ervel nødi' ha'e."

„Al Ære for de'," sa'e je'. Je' ve' osse nødi' ha'e, a' no'en snupper en Tur fra me', naar de' ka' unggaas. Vi æ allesammel Mennesker aa ve' hels' beholde di Ben, vi har. Sid Dem bare ing, saa ska' de'nte vare mange Menutter ingen vi æ paa Vejen. De' lovver je' Dem!"

Aa de hold' je', aa de' maa je' si'e: Han lo' Tremarken sla' li'e te', aa mer' ka' ma'nte forlange a' et Menneske i di lusede Ti'er, vi har for Ti'en.

Fru Jokumsen sad en kold Vinteraften og stirrede tankefuld ind i det flammende Baal. Pludselig lo hun højt.

— Hvad lér Du af? spurgte Jokumsen.

— Aa, jeg tænkte paa den Gang, da du friede til mig. Du bad mig om at sige det lille Ord, der vilde gøre Dig lykkelig hele Dit Liv!

— Jeg husker det ogsaa. Ak, ja — *Du tog fejl af Ordet!*

— De tjener altsaa mere ved Deres Pen i Aar end De gjorde ifjor?

— Ja, Gu'skelov!

— Hvordan kan det være?

— Jo, jeg skal sige Dem, jeg er hørt op med at skrive Romaner og har faaet en Plads, hvor jeg adresserer Konvolutter hele Dagen!

— Det er voldsomt svært at indkassere Penge for Tiden!

— Har De prøvet det?

— Nej!

— Hvoraf ved De det da?

— Der har været san mange hos mig!

Hr. Petersen: Jeg kan ikke begribe, hvorfor Du vil gaa med de kolossale Ærmer, naar Du ikke har noget at fylde dem ud med.

Fru Madsen: Har Du maaske noget at fylde Din høje Hat ud med.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"
kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"
udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

3 Skalke.

Frit efter Hans Nicolaj Hansen.

De skumler og grubler --- de Trende —
paa Valget, der nu stunder til.
I *Marts* Maaned vilde de gerne
Vælgerne narre *April*.

Nr. 13.

Ravnen

Søndag d. 27. Marts

1904

Hjalmar Christofersen

— Jeg vilde gerne købe en god Kniv.
— Saa gerne! Her er en med fire Blade og en Proptrækker. Synes De om den?
— Har Frøkenen ikke en med *et* Blad og *fire* Proptrækkere.

Antisocialisme

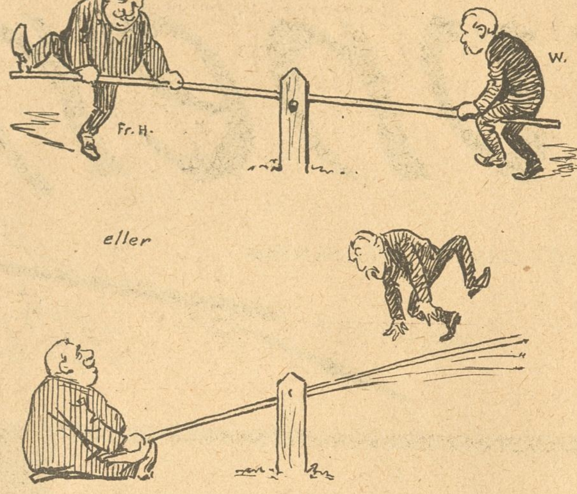

hvorledes Witzonsky gik i Gyngen med Frederik H.

Foraar.

Den første Foraarsdag i Mandags gled
henover os med diset Luft og Taage;
som Sølvstænk Himlens Skyer dratted' ned.

Man mylred' ud fra alle Husets Kroge
i Tillid til, at Solen gav Besked
om, at den aabned' Sommeren en Laage.

Men Solen skjulte sig fornem og fin
bag Taagesløret Dug med trætte Lader;
mens mangen gammel Ungkarl bag Gardin
iagttog Følgen af de vaade Gader.

Ja, Solen er vi sikker paa. Galant
har den vor Vinter lunt i Aar formildet.
Thi *de* kan da umuligt tale sandt
der si'r: Aarstiderne har sig forvildet?

Nej, Vaaren bryder frem bag hver en Tue,
det spirer i den fugtig-bløde Jord —
en Kraft, som ingen Magt formaar at kue,
har forberedt en Sommer skøn og stor!

Paa Apoteket.

Herren: Har De noget Middel mod Tandpine?

Apotekeren: Nej.

Herren: Maa jeg trykke Deres Haand, De er den første Apoteker, som har sagt mig Sandheden.

— Sig mig engang, Hr. Doktor, tror De, at Haarfarve kan indvirke skadeligt paa Hjærnen?

— Aldeles ikke! Folk med Hjærne anvender nemlig ikke Haarfarve.

En meget korpulent Herre (til et Bybud): Her har De 10 Øre, vil De saa se efter om mine Støvler trænger til at pudses?

Det maa være en meget doven Mand, der ikke gider gøre sig den Ulejlighed, at vende sin Cigar, naar han opdager, at han har faaet den fejle Ende i Munden.

Ugen, der gik!

Mel.: Dannevang ved grønne Bred.

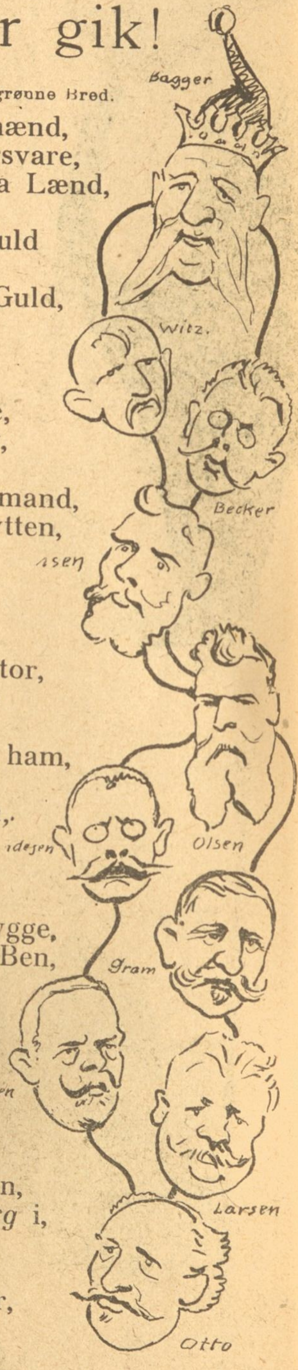

Op til Valg, I Borgermænd,
Eders By I maa forsvare,
drager Valgets Sværd fra Lænd,
staa som sluttet Skare
imod *Bagger* og hans Kuld
fæle Antisocialister,
selv om de har nok af Guld,
Trykpapir og Klister.

Listen er konservativ,
af *Witzanskys* skidengule,
Becker svajer som et Siv,
Gram vil Farven skjule,
Postbud *Hansen,* Venstremand,
glæder sig ved Selvbespytten,
Fr. Olsen ikke kan
gaa for tre til sytten.

Becker er de Riges Ven,
han er *Fred'riks* Prokurator,
stakkels Doktor *Bondesen*
er fra gamle Datoer
Venstremand, jo Tak for ham,
han er lige for Alberti,
li'som Murermester *Gram,*
det vil sige — færdig!

Arkitekten, Hr. *Eugen*
Jørgensen kan Korthus bygge,
men det staar paa svage Ben,
og med Løgne tykke
kan det ikke stives a'
fra konservative Blade,
Vælgerne vil Valget ha'
i den rette Gade.

Ned med Højres Listeri,
ned med Venstre-Renegaten,
op med den med *Borgbjerg* i,
saml Jer, Demokrater!
Sejren vindes, om I vil
og ved Urnen Eder melder,
lægger Eders Kræfter til,
naar vor By det gælder.

Prokurator Petersen er meget berømt for sin Evne til at inkassere tvivlsomme Regninger. Det var derfor at Christian hentede ham da han blev sendt afsted efter en Doktor, der skulde hale en Toøre op, som hans lille Søster havde slugt.

„Hvad kan det nytte at hente Doktoren," raabte Christian, „nej, Prokurator Petersen, han skal nok faa Pengene ud af hende, han er bedre enn tyve Doktorer!"

Fangst.

Jacobsen: Du var nok ude at fiske med Frk. Hansen i Gaar?

Svendsen: Ja!

Jacobsen: Fangede I noget?

Svendsen: Ja, det er som man tager det. Vi kom tilbage som forlovede, men om det var mig, der fangede hende, eller hende, der fangede mig, det kan jeg ikke blive kløg paa!

Nogle Venner kommer ind paa en Restavratien.

Opvarteren (kommer styrtende): Hvad ønsker De, mine Herrer?

— Hør, giv os en lille Smule Frist!

Opvarteren (gaar, men kommer straks tilbage): Det gør mig ondt, mine Herrer, men der er ikke mere Frist!

Et vanskeligt Arbejde.

Enhver kender det Maleri, som forestiller et Barn der staar foran et Spejl og kysser sit eget Billede. En Dame ønskede at forære sin Datter en Kopi al Billedet, men hun havde Skrubler angaaende Kys paa Munden, hvorfor hun forlangte, at Maleren skulde male Barnet saaledes, at det kyssede sig selv paa Banden,

Fru M: Ja, det kan vel sagtens ikke nytte at bede Dem om at blive til Middag?

Hr. P: Nej, Tusind Tak! — I al Fald ikke paa den Maade!

Passende Pressent.

En kendt Restauratør fejrede i Forgaars sin Fødselsdag og modtog i den Anledning fra sine Stamgæster adskillige Gaver, der passede til Lejligheden. Blandt andre kom Løjtnant Blærenhjelm hen til Værten og overrakte ham højtideligt et stort Stykke Kridt.

En Storpraler.

— Jeg har været ved at duellere mindst 20 Gange, men uheldigvis har min Modstanden altid, naar vi kom til Mødestedet, gjort en Undskyldning. Men endelig en Dag var der en ivrig ung Mand, der ønskede at forfølge Sagen til det yderste.

— Hvad gjorde De saa?

— Jeg havde Medlidenhed med ham og tilbød ham selv en Udsoning.

Paa Tirsdag.

Mel.: Komme hvo, som komme kan.

TIRSDAG har vi Valg igen,
ingen bliver hjemme,
allesammen maa vi hen
for at gi'e vor Stemme.
Dem, der vil bekæmpe os,
kan vi dristigt byde Trods.
Anti-Socialister
er det bare Klister.

Ingen kender hvad de vil,
eller hvad de magter.
Folk, som ingen kender til,
efter Valget tragter.
Folk, som ej er kendt af Navn
endnu mindre dog af Gavn,
staar som Kandidater
mod os Demokrater.

Som Muldvarpe de saa sky
Mørkets Gerning laver,
gerne de vor gode By
ganske undergraver.
Faar de Lov, til hvad de vil,
saa staar Byens Vel paa Spil,
Pengene gelassen
springer ud af Kassen.

Hensyn til vor Borgerstand
vil de ikke tage,
naar de bare mele kan
deres egen Kage.
De har sat sig som Moral:
»Den private Kapital
er jo Sagens Kærne
hvorom vi vil værne.«

Alt hvad vi har skabt af Godt
vil de lægge øde,
men det kan ej ske, naar blot
vi paa Tirsdag møde;
men Parolen lyder saa:
Ingen blive hjemme maa,
møder vi blot alle,
skal med Glans de faldc!

— Lille Johan aabnede sin Tromme igaar for at se, hvor Støjen kom fra.

— Opdagede han det saa?

— Ja, da hans Fader kom hjem kom Støjen fra lille Johan!

Den ene (ser paa Aaen, der løber ud i Havet): Det er en Skam, at al det Vand gaar tilspilde!

Den anden: Ja, det har jeg tænkt paa mange Gange.

Den ene: De er maaske Ingeniør?

Den anden: Nej, jeg er Mælkemand!

(Kl. 11 Nat)

— Hvorhen saa sent?
— Hjem! —
— Hvad — saa tidlig?!

(Lille Else spiser til Middag hos Tante og Onkel og ser Tanten bruge Tandstikker. Else efteraber hende.)

— Men Tante, hvorfor sidder du egentlig og spiser de Træpinde — de smager jo slet ikke godt!

Valgvise.

Mel.: Ligegladvisen.

Gu' var der Sjov i Gaden her forgangen Nat,
da Selvbespytterlisten blev i Verden sat,
for Ungen var abnorm og fødtes under stærke Veer,
men rundt om Lejet der stod Vennerne med tørre Bleer,
og Barnets legitime Fa'r
det sa'e man Gorm den Gamle var,
men det var vistnok sagt i Spøg,
for det var noget Biksetøj —
den Unge har der sikkert været mange om.

Hos Værtshusholder Andersen var Gildeslag,
for der kan man jo solde baade Nat og Dag:
„værsaagod, kom ind i Stuen, ind i „Druen“, sit jer ner,
og Andersen han sprang, og han var vældig Kavaller,
han skænkede Likørerne,
stod Buk for Direktørerne,
Witzansky, som det tynde Øl,
fik Sæde paa en Tønde Øl,
og saa fik han en lang Trompet at støde i.

Hr. Becker, han er lækker, han er fin Jurist,
paa Tirsdag vil jeg haabe, at han bli'r Turist;
saa er der Læge, Doktor medicine Bondesen,
jeg kender ikke Manden, men han er nok Bondeven,
og der er Murermester Gram,
hvor mange kender ikke ham?
han er politisk Renegat,
Reserve-Dumpekandidat —
man kan leje ham i Timevis til hvad som helst.

En Postemand, der leved' i det stille før,
han saa en Dag en ældre Herre ved sin Dør:
„Aa, undskyld, og jeg takker, og Hr. Becker er mit Navn,
jeg er den største Antisocialist i København,
hvis jeg maa interviewe Dig,
saa kan vi maaske bruge Dig,
Du er'nte vid're populær
og ikke megen Porto værd,
men Listen trænger til en Smule rød Kulør.“

De sidste fire Navne det er pænt Papir,
det er lige ved at være Pergamentpapir;
for Borgerstanden bli'er de sikkert til Velsignelse
og tjene os til eksemplarisk Efterlignelse.
De er taget lige ud af Krak,
de andre sagde „mange Tak!“
Ja. Urtekræmmer Sørensen
og Klædehandler Jørgensen,
det er skam gode Navne for vor Middelstand.

Naboerne pines.

— Det maa absolut være en Fejltagelse, min gode Mand, jeg har ikke sendt Bud efter Dem for at faa mit Klavér stemt!

— Nej, men det er vist Herskabet ved Siden af!

Ugens Droschetur

Je' sa' i min Dør aa nø' Foraarsluften te' en Cigar aa tænkte paa, a' nu æ de' snar' Ti'en, da man ka' komme lidt u' a' Strandvejen aa se de' blaa Hav aa den grønne Skov aa S'lottenlund aa Fugskemand aa 'va' nu alle di Naturskønhe'er he'er, som æ der u'e, aa som vi maa ungvære hele Vinteren ungta'en li'e netop Fugmand, der har sin dumme Sild nere paa Kongens Nyttor', som Taxemeter-Søren si'er — naa, bedst som je' sitter aa spikulerer paa den Sla's Ting aa 'va' der elle's ku' falde for, saa kommer der to Her'er heng te' me' aa ve' køre. De' ve' si'e, den ene a' dem va' ingen Her'e, men et Pos'bu', for han va' i Unneform aa saa morderli' storsnu'et u'.

„Ka' Di køre for vos?“ sa'e han.

„De' ka' je' vel nok,“ sa'e je' aa slukkede Cigaren, før den æ jo Kontrabas, eller 'va' de' æ, di kalder de', oppe paa Bukken.

„Væ'sgo' aa stig ing, Gram,“ sa'e Pos'bu'et aa bød den anden te' me' Haanden. „Irres den, som irres bør. Di staar forant mej paa Listen, saa ska' Di osse forant ing i Vovnen.“

„La' vos bare inte rejne den uj paa den Maa'e, Hansen,“ sa'e den Sevile aa ve' putte Pos'bu'et fø'st ing i Vovnen. „Je' æ ganske vis' Murmester,“ sa'e han, „aa Di æ kuns Pos'bu', men saa længe vi staar paa Listen sammel, æ vi Kollegusser aa Meni'sfæller. De' æ ti'snok aa ta'e Skeen i en anden Haand bavetter.“

„Leve Antesjosjalismen!“ sa' Pos'bu-et, da han b'e' kantet ing i Vovnen, „aa ner me' Bor'bjer'!“

„Ja, vi ka' sagt' raave de',“ sa'e han, den anden, den sevile, aa pustede — „aa vi ka' osse sagt' haave de', men Løgn b'i'er de' nu alli'evel, aa saa æ de' ærreli' aa la'e se' skælde u' en fjorten Da's Ti' i Forvejen, naar vi'nte faar no'et u' a'et.“

„Naa! vi b'i'er da rost a' „Dannebrog“ aa „Vor' Land“,“ sa'e Pos'bu'et inge i Vovnen. „Aa saa b'i'er vi lagt Mærke te' a' *Alberti*, aa de æ mejet vær' i Fremti'en.“

„De' ve' je' nok si'e!“ sa'e den Sevile; „tror Di, han bry'er se' no'e' om vos, naar Vallet æ forbi. Saa æ vi bar' Murbrokker for ham, aa knap nok de'.“

„Ja, de' æ nu li'emeje'," sa'e Pos'bu'et, „je' holder nok a' aa spille en Rulle, saa længe de' varer. De' æ no'e' andet eng aa traske op te' fje're Sal me' et Brev aa stikke de' i Pos'kassen, hvis der æ en."

„De' ingrømmer je'," sa'e den Sevile, „aa je' ska'nte nægte, a' je' osse føler me' smi'ret, naar je' læser i Aviserne, hvaffen en dygti' aa anset Mand, je' æ. De' æ no'e' andet, eng som Ens Kone si'er om En, naar hun æ i de' Humør."

Aa saa sukkede de begge to, saa de' va' no'e' hel' sørreli' aa høre paa."

„Naa! la' vos komme a' Ste'!" sa'e den Sevile aa sto' op po Trine' a' Vovnen. „Kusk! ve' Di køre vos te' den libberale Vællerforening."

„Æ Di gal?" hørte je' Pos'bu'et inge i Vovnen si'e, „de' æ jo te' den antesjosjalisteske, vi ska'."

„De' æ s'gu sand'!" sa' den anden, „de' æ'et ossse. Je' æ slem te' aa ta'e fejl a' dem, for je' æ nemlig Medlem a' dem begge to. — De' æ te' den antesjosjalisteske, vi ska'!" raafte han op te' me'.

„Aale rejt!" sa'e je'. „Æ de'nte i Skvaldersga'e?"

„Næ, de' æ i Vimleskafte'," sa'e han aa sad se' ing i Vovnen aa lukkede Døren.

Saa kørte je' ner i Vimleskafte' aa afleverede de to irrede Me'borgere etter den opgivne Adresse.

Neu-Ruppinere.

De Antisocialister nu deres Vaaben hvæsser,
den 29. saa vil de nok faa lange Næser.

*

„Vort Land" og „København" og „Dannebrog bekæmper Ondet,
som Socialismen er for dem, der fraadser i „Samfundet".

*

De si'r, at vi er tjente bedst med de gemene Borgere;
men det er netop dem, der volder os de fleste Sorgere.

*

Paa Listens Hoved kan man sikkert kende hele Klatten,
som man i Z'et altid kendte Kammeradvokaten.

*

Hr. Dyekjær gik først nu sin Vej. Sin Løn den faar han hisset.
Hans Dagblad var skam skattet særlg højt i Paradiset.

*

At Krigsminister Madsen altid sig med Frisind viser.
det paastaas ej af dem, der som Petersen er Officer.

*

Bogbinderne er lukket ud, det dem vist svært fornøjer.
Vi andre kan saa se hvordan, vi hefter vore Bøger.

Ved Eksamen.

Professoren: Vær saa god at sige mig, hvorfor De uafbrudt smiler?

Studenten: De stiller saadanne *kildne* Spørgsmaal, Hr. Professor!

Paa Barberstuen

Distræe Herre: Det er koldt i Dag hos Dem!

Barberen: Ja, her er ikke rigtig varmt!

Herren: Hvis De ikke har noget imod det, beholder jeg Hatten paa, medens De klipper mit Haar!

Otte Kegler.

Mel.: Søskende jeg kender fem

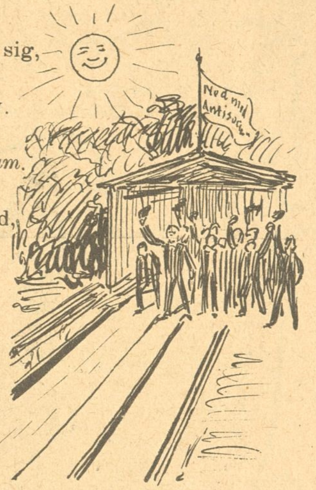

Kegler otte kender jeg
der om *Bagger* flokker sig,
og med Angest og med Bæv
haaber Kuglen skal bli' skæv.

Som „Forhjørne" ser jeg *Gram*.
Vælgere! tag paa ham Ram,
saa han trimler om paa Stand,
og ej mer' sig rejse kan.

Der er *Becker, Bondesen!*
og *Albertis* fine Ven
Postbud *Hansen,* lav og drøj,
pynter smukt paa højre Fløj.

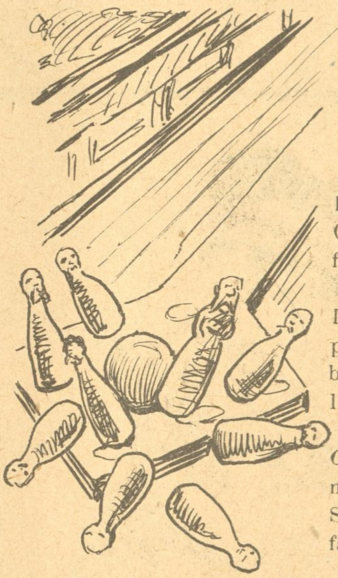

Arkitekten paa sin Plads
knejser, viger ej for das!
Gid hvad han har bygget, maa
fastere end *Eugen* staa!

Der er *Larsen,* han er god,
passer i en Urtebod.
blot der ej gaar Splinter a'
lille *Lars* paa Valgets Da'.

Olsen ubemærket staar,
men han Kuglen ej undgaar.
Selv „Baghjørnet" *Otto* vil
falde med, naar vi slaar til.

Vælger! spyt i Haanden kæk,
grib til Kuglen og slaa væk,
saa de alle ramle maa,
alle Kegler, store smaa!

Nyt Abonnement paa „Ravnen"
kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"
udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

En Klog Høne!

Da Svejstrup gjorde — i Nælderne.

Nr. 14.

Ravnen

Søndag d. 3. April

1904

Jordemoderen: Hm! Det er bleven til Tvillinger, Hr. Fuldmægtig!

Fuldmægtigen: Ja, tænkte jeg det ikke nok — det er min Kones gamle Vrøvl om, at to kan leve lige saa billigt som én.

Ugen, der gik!

Mel.: Nu kan man blive giftet.

Alberti gaar og gnaver,
for Skæbnen været har kontrær,
de Socialister laver
ham Helved' hedt især,
:,: faa Prygleloven færdi',
fi fa færdi',
var Maalet for Alberti,
men Enden var ej nær. :,:

Man diskutered' Klokker-
og Præstepenge, *Stadils* Lov,
paa Stolen *Trier* rokker,
Alberti var saa flov,
:,: om Pryglene, de søde,
si sa søde,
man fik et Aftenmøde,
kun *Busk* gik hjem og sov.

Og *Borgbjerg* holdt en Tale,
hvorefter *Sabro* glad tog fat,
i vore Rigsdagssale
man sligt har sjælden ha't,
:,: en Obstruktion som denne
di da denne,
er god, det ku' godt hænde,
den vared over Nat. :,:

Og *Knudsen* stod paa Springet,
med Foredrag, hvor *Sabro* slap,
og *Meyer* var i Svinget,
notered' paa en Lap,
:,: *Marott* med Stof var ladet,
li la ladet,
det havde Trier gradet,
saa trykked' han paa Knap. :,:

Det var en dejlig Aften,
Alberti vandred' ud og ind
og fandt i Druesaften
kun Lindring for sit Sind,
:,: saa gik han hjem, var gnavsen,
gni gna gnavsen,
paa Borgbjerg, Sabro, Klausen,
med fler — det stakkels Skind!

Skærtorsdag-Morgensolen
stod op og til *Alberti* saa,
han sad saa bleg i Stolen
alt med sin Slobrok paa,
:,: o Ve, o Ve, o Plage,
Pli Pla Plage,
i alle mine Dage
stor Nød jeg lide maa. :,:

Arrestforvareren: Jeg synes, at De sagde, at den Æsel, der stak af i Aftes lod et Brev ligge i sin Celle?

Fangevogteren: Ja, det gjorde han ogsaa — her er det. Men der staar ikke andet i det end: „Undskyld, jeg tager mig den Frihed — —.

Navneforandring.

— Nej, God Dag, Fru Jensen!

— Undskyld, men jeg hedder nu Fru Rosenkaal!

— Jeg vidste ikke, at De var gift igen.

— Det er jeg heller ikke, men min Mand har faaet Navneforandring.

Nok muligt.

Hun: Hvor kan det være, at naar en Læge er syg, sender han altid Bud efter en anden Læge?

Han: Det har jeg ingen Anelse om, men det er vel fordi, han ikke kan skrive en Regning til sig selv.

Hr. Madsen.

Mel.: Træskovalsen (af Molboerne.)

Naar i Folketinget Madsen om et Svar man be'er,
han sig ynkeligen teer,
i en Katalog han ser,
saa sorterer han sin Lommes Indhold: Næseklud og Papirer bredes ud.
Han det rette let faar fat,
Brillerne paa Næsen sat,
og saa læser han de Svar, som han parat har ha't.

Klausen spø'r saa ofte Madsen, om han ikke véd nu om Dit og Dat Besked,
— Madsen dukker Ho'det ned.
— »Hvorfor skal tre hundred' Mand i Trøjen holdes hen?
Slipper de ej snart igen?«
— Madsen ser paa sit Papir,
førend dette Svar han gi'r:
»Det staar ej i mit Papir — jeg intet derom si'er!«

Her forleden Madsens Kone spurgte: »Lille Mads,
svar mig rigtig nu paa dass,
Kom lidt tidlig hjem og gas?»
— Hun skrev »*Eftermiddag 3*« paa et Papir og la'e

i hans Lomme samme Da'.
— Madsen ilede afsted,
tænkte kort paa Hjemmets Fred,
men i Lommen havde han »det meget skrevne«
med.

Just paa Vej til Mødet møder han sin General:
»Ekscellence, den er gal,
gør dog noget — aa befal!«
— Madsen leder, ta'er Papirer af sin Lommes
Gem:
»General, send Hæren hjem!«
— »Ekscellence maa jeg be'
om lidt nøjere Beske'!«
— »Send det hele hjem i »*Eftermiddag
Klokken 3*«!«

Madsen fik saa mange Skænd, da han til
Hjemmet kom,
Suppegryden, den var tom,
og da lidt han saa sig om,
fik han Øje paa sit Uhr, og bandte som en Heks,
tænk, for Klokken viste *seks*.
— Siden den Tid sidder Mads
altid rystende paa Plads
— han er bange for at læse fejl af »die« und
»das«.

Forfulgte Barberer.

(Tilegnet en kendt, om end mindre agtet
Skægskraber paa Gammelholm.)

Mel.: Alle marsch, alle bom!

At være Barber,
det er ikke altid den bare Plaser.
Man skraber en Kunde, **han** ber om at faa
en Flaske Parfume; — man svarer: Lad gaa!
— og — — —
pakker en **Flakon** med Eau de
Cologne ind pænt.
Den Femogtyveøre er s'gu
da ærlig fortjent.

Men Kunden er sendt
En af en misundelig, lumsk Konkurrent,
der gaar paa Stationen og melder, at man
har solgt uden Borgerskab duftende Vand.
Saa — — —
bliver man i Retten slæbt og
faar en Bøde paa ti
smaa sølverne Krus, det
kan Konkurrenten li'e.

Og Glæden er stor
paa Angiverstuen, sig Mesteren kror,
mens Sæben dem skummer og Kniven faar Strøg,
men Kunderne rejser sig, siger Føj!
De — — — tager deres Hat og Stok: Her
vi kommer ej mer'!
Saadan Hævnen ramme
kan selv en Barber.

Marts.

Mel.: Se til Molberg, Dansemester.

Hvil Dig, Marts paa Dine Dyder,
(Lyder ej jeg nævner)
Du, som Vaarens Banebryder
svigtede os ej.
Du gav Foraarsdage blide
efter bedste Ævner,
Vinteren, Du med dens Kvide
viste Vintervej,
Isen i Fart
saa snildt Du bort ku' trylle,
Skøjterne snart
igen blev lagt paa Hylde,
Solens Straaler lod Du gløde
og gav Jorden Grøde,
kaldte frem af Sneens Dæk
den lille Vintergæk.

Du for Vint'rens mørke Skranke
har os smukt befriet,
derfor med en venlig Tanke
vil jeg mindes Dig,
skønt i hele el,ve Dage
Du med Lotteriet
kunde mig saa fælt bedrage
og fiksere mig.
Mit Haab nu staar
til Zoologisk Have;
hvordan det gaar,
saa vil derud jeg trave.
Det ej spiller nogen Trille,
gratis kan jeg spille,
gaar jeg ej af Lykken glip,
saa vinder jeg en Pip,

En Gevinst tilpas kan komme
i den stille Uge:
Pungen slatten, slunken Lomme,
det er Paaskens Præg.
Man i hele Paaskefesten
maa paa Lappen suge,
ej engang man tjener næsten
Saltet til et Æg.
Naa, Herregud,
det Tab man kan vel bære;
hvile sig ud
kan ogsaa gavnligt være;
atter vindes, hvad der tabes,
nye Kræfter skabes,
efter Paaskens lille Hvil
ta'er fat vi paa April.

Af et Brev.

— Det nytter saamænd ikke at spare, kære Fader, Pengene gaar dog alligevel paa en eller anden Maade. Nu har jeg hver eneste Aften i en hel Maaned gaaet hjem for at spare Sporvognspengene, og saa har Pensionats-Fruen lagt paa Betalingen for Kosten. Hun siger, at min Appetit er blevet meget stærkere.

Hjem fra Markedet.

— Se saa Mutter - - no har je' solgt di sture, hvide Lam!
— Naa — aa faat »smaa Sorte« i Stedet, ka' je' se!

Forsigtighed er o. s. v.

— Hvorfor gemmer du din Paraply saa omhyggeligt bagved de andre. Er du bange for, at nogen skal stjæle?

— Næ, men for at nogen skal kende den igen!

En heldig Fisketur.

„Hvodden det gik til? — Jo—o, det skal jeg ellers nemt sige Jer. — Ser I, Kammerater — det var justement den Gang han, store Jørgensen — di kalder ham — og saa mig, vi var be'en fyri'e paa Grund af noget Vrævleri med et Par Hædersmænd, og vi gik saa smaat og danderede den sammen, og kiggede etter Arbe'de baade her og der. — Men — Nix! — Der va'nte saa meget som et toskaftet Nævetag at faa Hold i, og saadan no'et ta'er jo svært paa Humøret — ved I.

Motter derhjemme ha'de det jo med Mellembedrøvelighed over det hele, og Jørgensens Kone sa'e begriveligvis det samme. — Hun la'e endda et lille Amen til, — etter hvad han selv udtalte sig — for hun har nu altid været li'som en Smule mere skaaret for Tungebaandet end min Gamle. Men hele Mukkeriet kom sig natyrligvis mest over den Ting, at baade vores Spisekamre og Portemonikser havde indgivet Ansøjning om Navneforändring — de syntes nemlig, at Familienavnet „Tommas" var det mest passende for deres nuværende Stand og Stilling. —

Ja 'gu var Stillingen ogsaa lige ved at blive en Kende slapskoet — der manglede baade Saaler og Overlæ'r paa den Gang Ben, og der va'nte Raad til no'en a' Delene.

Hver Morgen, saa snart jeg slog Øjnene i Sky, begyndte Motter paa den samme Vise: „To'valdt!" sa'e hun, „jeg har ingen Penge til Da'en." —

„De' æ lissedanne her, min søde Pige," sa'e jeg, og dekkede hinner saa smaat i Si'en til Opmuntring og Vederlag. —

„Jamen de' ka' vi'nte leve a' i Længden, To'valdt," sa'e hun med et dybt Suk — „Du maa se at skaffe no'ne i en Fart, To'valdt."

„Skaffe no'ne? — Hvodden sku' det gaa til, min Gis?" sa'e jeg igen li'saa stille — jeg er jo fyri' og arbe'dsløs, ved Du."

„Dig derom," sa'e hun med et Smeld i Dynen, og saa var det Bal forbi — saa ku' jeg gaa med den.

Jeg drev nerom Hjørnet, hvor Jørgensens boer. — Han stod i Gadedøren og saa mor'engnaven ud — han havde vel hørt den samme Mor'envise kvidret oppe i sit Penalhus.

„Sku' vi'nte ta' og drone vos?" si'er han.

„Sku' vi'nte hellere ta' ud og fiske?" sa'e jeg, saad'n hen i Vejret, for jeg tænkte s'gu ellers inte videre ve'et.

Men det slog ham alligevel, det store Bæst. — Han kløede sig paa Maveskindet og grinede. „Du siger s'gu ellers no'et, To'valdt," sa'e han. „Hvad om vi to kunde snuppe vos en go' Rusefuld Snekkerstens-Torsk? — Kogt Torsk med Sennepssovs og Kantøfler — uhm! — de' æ lige no'et for mig."

„Javel," sa'e jeg — „eller en Hvalfisk med Pe'seljesovs." sa'e jeg, „saad'n mere for Grin Skyld — for je' ha'de s'gu'nte videre Tro til det Fiskeri.

Men nu var Jørgensen ligegodt ble'en opsat paa Turen, og for Selskav Skyld drev jeg med ham ner a' Havnen til. —

Her fik han straks en Baad tillaans af en finsk Skipper, som forrestèn inte selv var tilstede i Øjeblikket, og henne under Agtertoften var vi saa heldige at finde to go'e Pilke med Krog og Snøre og hele Grejen, og saa stak vi begriveligvis tilsøs. —

Vi sejlede og vi drev saalænge, at vi til sidst inte ret vidste, hvad der var svensk og hvad der var danske Kysten, men paa en Gang saa smider Jørgensen Aaren og si'er: „Nu ikke et Tav mere, for her er Pladsen. — Her maa'et være, at de Store gaar — og hvis vi'nte snart faar en temmelig go' Snekkerstener paa Krogen, eller en Hvalfisk af Middelstørrelse, eller bare en skallet Midgaardsorm, ja, saa er'et kun fordi nævnte Fiskearter er ved at uddø i denne Konges Riger og Farvande." — Og dermed hev han sin Pilk ud med et Plomp.

Natyrligvis g'or'e jeg det samme, og saa pilkede vi begge to li'som vi var tossede. — Uha! Uha! — Vi blev helt skævryggede a'et til sidst, men der var s'gu hverken Snekkerstenere eller Midgaardsorme at faa fat i — ikke saa meget som en skabet Blæksprutte. — Og stadigvæk saa drev vi a, med Baaden, men om det var opad Kronborg til eller sønderpaa til Bornholm, det maa je'nte sige, jeg ved no'et a', for det var pø om pø b'e'en myrderlig taaget i Været. —

Saa paa en Gang brøler Jørgensen: „Stop, nu har je' han!" — og je' siger: „Vaffen Smed har Du?"

„Ja, je' ved s'gu'nte hvikken a' Delene det er, je' har faa't Tav i," siger han — „for je' ka'nte se han endnu, men en Svend de' æ'et s'gu. — Ta' og lang mig en Næve, To'valt, han har Kræfter som en tørkisk Bryder, og je' kan ikke bakse ham alene."

„La' bare mig," siger je' i Gesvindtlighed og jumper hen i Forenden af Baaden til Jørgensen. —

Men sikken det forbandede Bæst ku' sprælle — inte Jørgensen, men Fisken s'gu — det gør I Jer aldrig nogen Mening om, og ha'de vi'nte faaet Hjælp af et Par Lodser, som kom sejlendes, saa ha'de vi aldrig faaet Raden ombord. — Og ved I saa, hvad det var for en?" — „En Sælhund." — „Du ka' sæl være en Sælhund, Peter Dickmann, endda Du ligner mere etter et Marsvin eller en Havkat. — Na—j, det var ingen Sælhund, men en grangivelig — Hellefisk — se, det var'et. — En ræjsom, morderli' stor Helleflynder po en ungefær hal'anden hundrede Pund — se, saad'n en var'et, og den tog Jørgensen og mig po en Pilk — li'saa stille, ude i Sundet. — Men om det var oppe ved Kronborg eller nere ved Bornholm, se, de' ved je'nte — begrundet paa den megen Taage i Været.

Den gav akkurat 80 Kroner til lige Deling, og I ka' velvilligst bande paa, at den Aften stod den paa store Bøffer og smaa Klare oppe hos Jørgensens og mig, og begge Madammerne var li'som di var tossede efter at faa vos ud og fiske en til. — De' ku' di li'. — Men 8 Da'e etter ha'de vi flot Arbe'de igen, og hvad saa? —

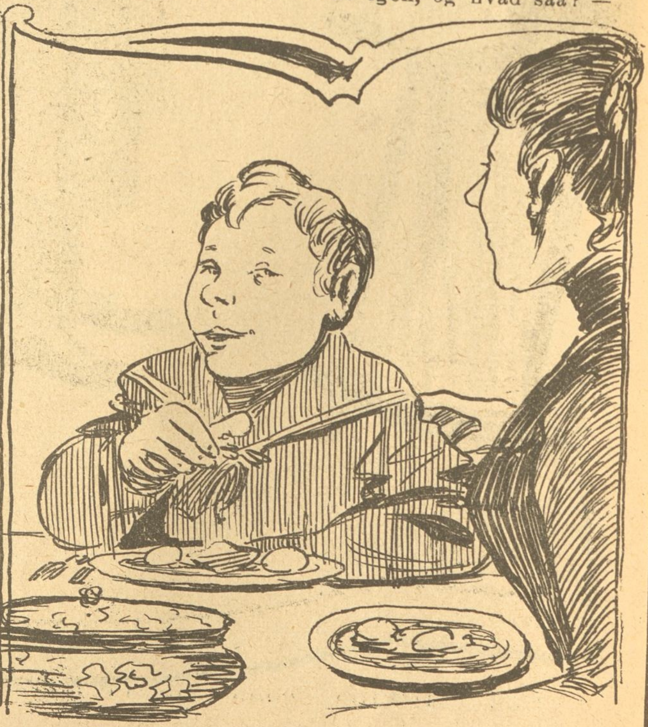

— Brug Din Gaffel, Kristian! Har Du nu igen glemt, at Du ikke maa spise med Fingrene?

— Jamen Mo'r, der eksisterede da Fingre før man havde Gafler?

— Ja, men ikke Dine, min rare Dreng!

Ugens Droschetur

Ja' sa' nere i Snasken aa fik me' et Bundt a' Aarets første Ræddiker aa et Pa' Kummener te', saa va' der En ovenfor paa Ga'en, der ga' se' te' aa raave:

„Haa' Ingen sit Kusken? Hvo' æ han hen'?“

Je' fik jo i en Fart den sidste Kummener under Vesten aa kom op a' Trappen. Saa va' de' en pæn Bondemand, der sto' der aa vi' køre.

„Du ka' vel vente, Din Knollesparker!“ sa'e je', da je' saa, hvem de' va'. For je' ha'de troet, a' de' mindst va' en jysk Proppetær, men de' ku' je' se, a' de'nte va', for di gaa'nte me' sort Savlesmæk aa træ'er se' ovver di venstre Tæer me' di høje.

„Sejer Do Do te' mæ?“ sa'e han. „Ve' Do, hvem a æ?“ —

„Ja, de' ka' je' da ty'eli' se',“ sa'e je'. „Du æ Jens Piersen fra Snolleløv.“

„Næ, a æ Jens Bosk!“ sa'e han, „aa hvissommensti' a' Do et æ høfli mo' mæ, saa ska' a sørre for, a' Do kommer ind under de' ny' Pry'lelov aa faa Dæ Røgstøkker, paa Komeje' ska' a.“

„Æ Di Jens Busk?“ sa'e je', saa be'er je, ungskylle, men Di maa'nte tale om Pry'lelovven, for saa faar je' ondt i Maven.“

„De' fik a osse, da a sku' stem',“ sa'e han. „A maat' gaa u', aa da a kom ing i'jen, saa va' æ Lov ve'taven.“

„Æ Di ke' a' de'?“ sa'e je'.

„De' ve' a et' svar' po,“ sa'e han. „A ve' nøjes me' aa si' te' Dæ hier, te' a tøkkes, æ Pry'llov æ en Skamplet paa æ Land. Men hvis Do si'er, te a haa' sagt de', si'er a, de' æ Løvn. Do haa' ingen Vi'ner.“

„De' har je'nte,“ sa'e je', aa de' ka' osse væ' li'e mejet. Je' æ mer' bange for, a' Mavepinen ska' komme igen paa Dem, naar Di sidder inge i Vovnen, aa a' Di saa ska' stikke u' a'en u'en aa betale.“

„Næ, Do ska' et' væ' ræj!“ sa'e hån. „A faa' øller*) Maupin', naar Alberti int æ i Nærhe'en. De æ, nær han si'er o mæ, te' de' bigynner aa romster' i mi' Mav. A ka' et gø' faa'et, di Yvn**), han haar. De' æ lissedan me' Annis Nielsen***); han æ osse møj kaalhøgen a' se, naar Alberti æ væk, men nær han æ der, kryver han i et Mus'huol†).

„De' maa væ' ke'eli',“ sa'e je', naar man elle's æ en rask Mand, der sny'er Næsen i Fingrene aa si'er Do te' Vorherre.“

„Ja, vis æ et kyvsom,“ sa'e han, „men der æ et' nouet aa gø' ve'et. — Naa, men vi sku' se aa kom' a Stej,“ sa'e han aa krøv ing i Vovnen. Si aa fo de Dækken a' æ Helmis††) aa kom op po Bokken mæ' Dæ.“

„Hvo' ska' vi heng?“ sa'e je'.

„Nier i Bre'ga'e te' æ Mess',“ sa'e han.

„Messen!“ sa'e je', „de' æ jo paa Kø'ma'erga'e aa inte i Bre'ga'e.“

„De' æ den katolsk' Mess', a ska' te' i Anle'ning a' Tosken,“ sa'e han. „Do ve' maaski et', te a æ Kattelik.“

„Æ Di værkeli'?“ sa'e je'. „Saa tror Di paa Mutter Marie?“

„Ja, de' gø' a,“ sa'e han, „men de' kommer et' Dæ ve' aa no ve' a bi Dæ om aa kjør' aa et' sid' aa sludder om'et mier, for elle's ve' a heller go, aa de' ha' a vis' osse bejer a' i mi' Mav.“

Han vi staa u' a' Vovnen igen, men je' tænkte: Ja, de' ku' Du li'e! — aa saa lo' je' Lotte trække te', saa a han vendte begge Benene i Været paa Bavsæ'et.

De' manglede s'gu blot, a' man i saad'n no'en røjede Ti'er ikke sku' holde paa di Rotter, man faar i Fælden.

Jo, Zuslag mane me' ska' man!

---

*) aldrig,
**) Øjne,
***) Anders
†) Musehul.
††) Hesten.

Pareret

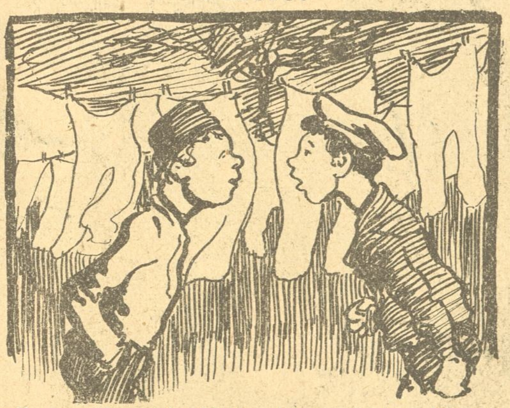

Peter: Pyt, Din Moder lever af at vadske for Folk!
Kristian: Naa — og hvad saa? Tror Du maaske, at hun vilde lade Tøjet hænge i Gaarden om Natten naar hun ikke vidste, at Din Fa'r sad i Forbedringshuset.

— Det maa jeg sige, Fonografen er en storartet Opfindelse!
— Den taler for sig selv!

Nyt Abonnement paa „Ravnen“

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

FRIT EFTER „VORT LAND"

Endnu engang de spillede – det kønne Kompagni,
og klared' Flertal – omend knebent – udi Striden.
At „Anti-" det er Højre – paa en anden Melodi –
det lærer Vælgerfolket nok – med Tiden!

Ravnen

Nr. 15.

Søndag d. 10. April

1904

— Men Maren dog! Har Du afskediget din smukke Garder?

— Det var jeg jo tvungen til, Kirsten. Doris vilde absolut ikke lade sig bære af en Infanterist.

Ugen, der gik!

Mel: Paaskeklokken kimed mildt.

Krigsminister *Madsen* stod
Paaskemorgen op,
læste i sin Tidende
ved sin Kaffekop,
slutter Kreds og staar fast, alle Venstremænd,
som er med paa ny Kanoner og Befæstningen.

Tidenden var »Dannebrog«,
sagde intet nyt,
Madsen fatted klarligt,
Alberti var forknyt,
slutter Kreds og staar fast, alle Venstremænd,
efter Paaske faar vi Prygleloven frem igen.

Listet var i Kassemat
Krudt trods Lov og Tro,
Zahle kan ej længere
staa paa Status quo,
slutter Kreds 'lirenvel, alle Venstremænd,
Madsen raader, giv et Tillidsvotum ham igen.

Falde fra vil mangen Ven,
Klumpen revner nok,
foreløbig gaar den,
og Staten spiller Blok,
slutter Kreds og staar fast, alle Venstremænd,
Madsen klarer Bulen, der er Smæk for
Skillingen.

Blæse med Reformerne,
Taburetten skal
trods de Socialister
dog aldrig saa for Fald,
slutter Kreds og staar fast, alle Madsens Mænd,
bag Albertis Ryg vi finder Dækning nok igen!

Kommissionen ufortalt,
Fort maa være Fort,
aldrig med dens Sløjfning
gaar Madsen paa Akkord,
slutter Kreds og staar fast, Dannebroges Mænd,
Højre om, til venstre ret, nu gaar'en godt igen!

Paa Nørrebros Runddel var en Søndag Morgen en Amatør-Rytter kommet i Knibe. Han vilde mod Strandvejen, men Hesten vilde ad Frederiksberg til. De kæmpede længe med hinanden. Da gik en Spøgefugl hen til Rytteren og sagde høfligt: „Følg mit Raad: rid over paa Sporvejsselskabets Drejeskive og stil Hesten i den rigtige Retning!“

A: Jeg hører, at vor Ven Rüdinger er blevet gift med en italiensk Dame.

B: Ja, han rejste til Syden for at styrke sine Lunger, og nu har han tabt sit Hjærte.

Lammesteg.

Mel.: I denne Vinter har vi haft.

Nu kommer Vaarens Tid igen
med unge Lam, ja vel,
til fire Kroner Pundet, men
det er en Bagatel.
Vi spiser allesammen Steg,
en Dammelammesteg. —
'Gu er der Raad til Lammesteg
for Dig og mig.

Alberti vil ha' Skinkesteg,
han hader alt Krapyl:
„For Fanden vil I sinke mig,
naar nu jeg vil ha' Prygl;
ja, Borgbjerg, Du sku' skamme Dig,
naar Peter vil ha' Steg, —
en ristet Dammelammesteg
med Skinkeleg.“

Pastoren med sin Trommerum
i Kirken er begyndt,
og naar hans Evangelium
for Folket er forkyndt,
(det lyder: „Fa'en annamme Dig,
ifald Du vil ha' Steg“),
saa ta'er han hjem til Lammesteg
og fylder sig.

De nye Mænd, som vi fik valgt,
det er en køn Portion,
for en er blind, en anden halt,
og Resten faar Pension.
Men det er Folk med viel Geskrei —
nu vanker der nok Steg,
ja, rigtig Dammelammesteg
til Dig og mig.

I „det forenede“ var Sjov
ved Generaldebat,
en Aktionær vil, tænk ha' Lov
at faa et Regnskab fat.
Direktøren op maa stramme sig:
„Decharge, det gi'er jeg,
det er en god Bid Lammesteg
I faar hos mig.“

Sofie har en Ammeplads,
og Peter er Soldat,
men Peter er en Bumechas,
en rigtig vild Krabat;
hun siger, han maa skamme sig,
for Peter vil ha, Steg,
ja, rigtig Dammelammesteg. —
'Gu faar han ej.

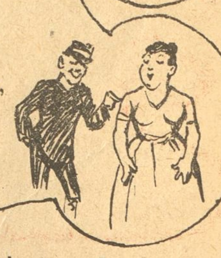

Smuk ung Kone (ser ud ad Vinduet paa Landstedet): Hvor *Faar* dog er dumme.

Distræt Ægtemand: Det har Du Ret i, mit *Lam!*

Brandt.

Mel.: **Aa, husker Du den lystige Tid.**

Hist ovre fra Russernes Land,
hvor Knutten er Lov,
vi importered, en Dag en Mand,
en brøsig og grov.
Han tro'de, han var
den selveste Zar,
at Trældyr her han fandt.
Men han tro'de galt,
og det var fatalt, .
mest dog for *Brandt.*

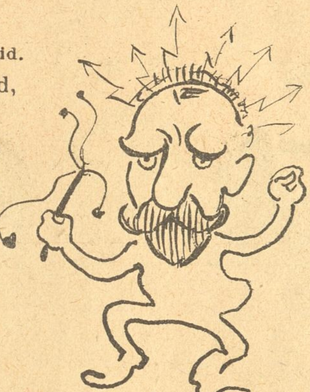

Han mente at herske just ej
ved Snille og Kløgt,
Nej, rundt han udbredte paa sin Vej
kun Rædsel og Frygt.
Hver ung Kontorist,
hver graanet Kopist
og „Chefer" iblandt
bag Selskabets Mur,
der mukked', fik Fur.
Væk! h'raus! sagde Brandt.

Vi husker den Sommer endnu,
da Skriverne gik
og trilled' Tønden, hel mod i Hu,
mens Blaser de fik
paa Finger og Haand
af Staver og Baand
og Kassernes Kant.
Hvem var det, der svang
den Pisk, som de sprang
efter? — Zar Brandt!

Ja, Brandt, det er s'gu en Pokkers Fyr
en stræng Kavaller.
Men Selskabet, det har han været dyr
og bliver det mer'.
Han sparer i Land,
paa gyngende Vand,
paa hver en Kant.
Men selv knap med Treds
smaa Tusind tilfreds
i Gage er Brandt.

Naa, meget kan tyde paa,
hans Dage er talt'.
Her hjemme ej man igennem slaa
sig kan med Gevalt.
Vi ej af en Zar
regere os la'er!
Det er svoret og band't.
Du drage igen
til Russerne hen
maa hellere, Brandt!

Konfirmanten.

Mel: **Lott ist todt.**

Som Lille jeg i Vuggen laa
og pattede paa Sutten,
sletingen Ting jeg tænkte paa,
blot jeg fik nok i Skrutten.
Og var jeg sulten, skreg jeg blot,
det hjalp, saa snart jeg brølte,
jo, jeg fandt Livet ganske godt,
dets Kvaler ej jeg følte.
:,: Men nu :,: jeg kende maa for Ret,
at Livet ikke alletider er saa ganske let.

Omsider ud af Vuggen sprang
jeg uerfarne Spire,
og rundt paa Gulvet Dagen lang
jeg krøb paa alle fire.
Nu kommer Humlen, sa' Per Brask,
at gaa jeg skulde lære,
nu var jeg ikke nær saa rask,
de første Skridt var svære.
:,: Ja nu :,: erkender jeg først ret,
at Livet ikke alletider er saa ganske let.

Har man sagt A, saa ved man nok,
man ogsaa B. skal sige,
og tænk engang, jeg lille Pjok
ku' næppe nok gaa lige,
før jeg blev lært mit Modersmaal,
»Papa — Mama« med mere,
ej maatte mer' mit gamle Skraal
faa Lov at eksistere.
:,: Jo tak :,: nu vidste jeg først ret,
at Livet ikke alletider er saa ganske let.

Jeg kom i Skole og blev flink,
den flinkeste i Klassen,
at sige til at spille Klink
hver Dag paa Legepladsen.
Med Møje fik jeg af min Bog
en Smule Visdom sanket,
dog kom jeg tit i Skammekrog
og fik min Trøje banket.
:,: Jo vist :,: nu føler jeg først ret,
at Livet ikke alletider er saa ganske let.

Nu er jeg bleven konfirmeret,
en Stilling skal jeg finde,
men alting synes mig forkert,
jeg søger som i Blinde.
Der er jo nok om alle Fag,
dog noget skal jeg lære;
jeg spekulerer Nat og Dag
paa, hvad jeg helst vil være.
:,: Ja nu :,: nu mærker jeg først ret,
at Livet ikke alletider er saa ganske let.

Der træ

Til Hø

Ogsaa en Sammenslutn

des an.

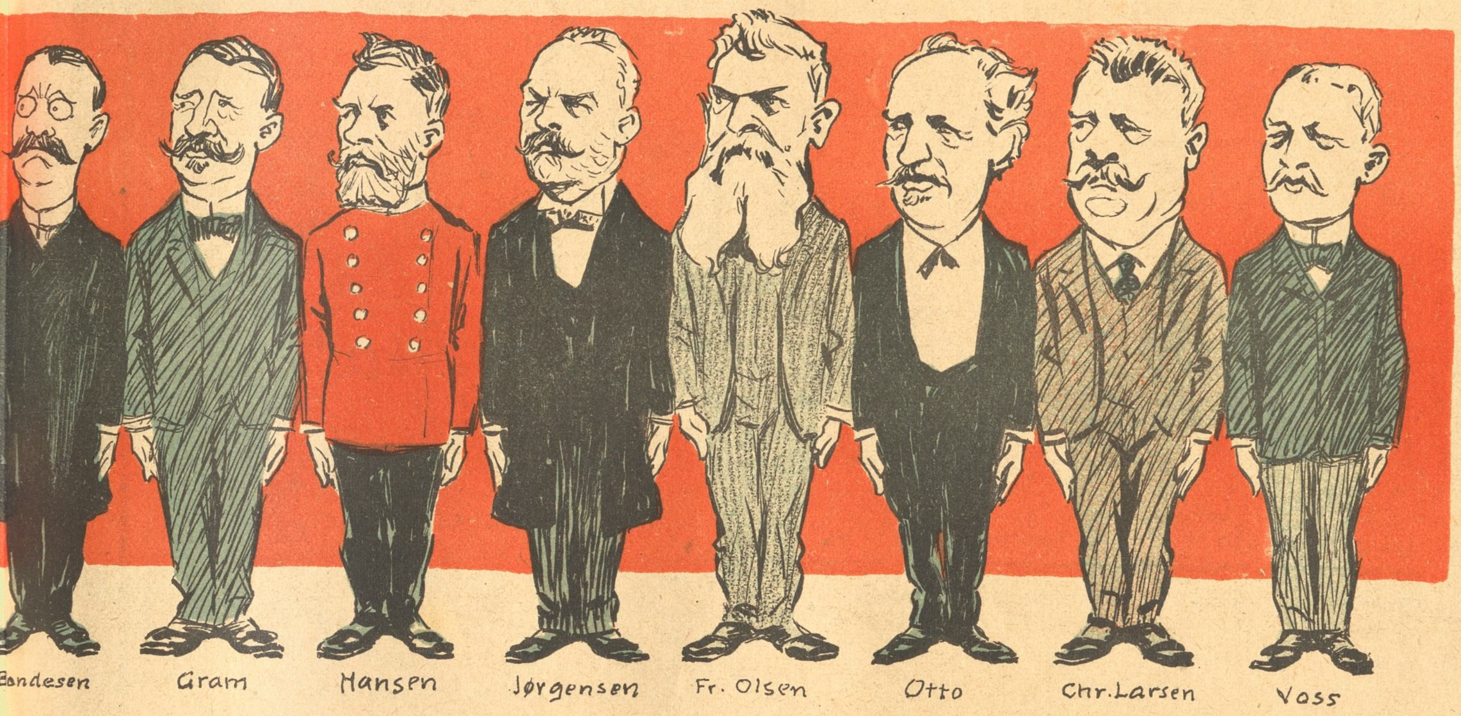

øjre --- Ret!!!!

ing.

Fruen: Men Marie dog, hvad er det for en Mængde Besøgende, De har i Køkkenet?

Marie: Det er saamænd Fruens tidligere Tjenestepiger. Vi har lige stiftet en Forening af Kammerraad Larsens Tjenestepiger fra Aaret 1903.

Vaarsang.

Mel.: Af „Mikadoen" (Naar Blomsterne knoppes i Maj.

Der skinner en kvægende Sol i Vaar,
den skinner paa fattig og rig;
nu knoppes den blege Viol i Vaar,
og Kullenes Tid er forbi —
og Fuglene leger sin gækkende Leg,
ja, hele sin jublende, trallende Leg,
og Blomsterne stige
fra Mark og fra Dige
og aabner sit Hylster i Vaar.

Og Svenden han kysser sin Tøs i Vaar
og fløjter en kurrende Sang,
de elskende Gækken slaar løs i Vaar
— man er jo kun unge én Gang —
saa griber de Cyclen og hjuler af Sted,
og de ta'er Humøret og Lygterne med —
de hopper i Sadlen
og træder Pedalen
og joller i Skoven i Vaar.

Grosereren elsker Aarhus i Vaar,
han sadler sin Automobil
og ta'er med Familien en Tur i Vaar
til en Villa i nymodens Stil;
han ligger paa Landet ved Skov og ved Kyst,
og Ordner i Masse han har paa sit Bryst,
det vokser sig større —
han har paa det tørre
ved Sommer og Vinter og Vaar.

Og Bøllen, han ryster sin Skrot i Vaar,
— i Lersøen bliver der Liv —
saa flytter han ud til sit Slot i Vaar
imellem de lunende Siv;
til Tider saa ta'r han de lovlige Prygl
og knytter sin Haand med et hævnende Hyl —
han spytter i Næven
og slaar saa paa Tæven,
for Gengæld der vanker i Vaar.

Saa mangen en Ungersvend blev i Vaar
skabt om fra en simpel civil —
han faar fra Hr. Madsen et Brev i Vaar
om at springe Soldat til April;
og Madsen han sender Torpedoen ud,
han sku' mod Alberti s'gu rette sit Skud —
et Fald for dem begge,
det vilde s'gu vække
Begejstring og Glæde i Vaar.

Veninder.

Den nygifte Frue: Aa jeg er saa ulykkelig, for hver Dag, der gaar, bliver jeg mere og mere overbevist om, at min Mand har giftet mig ene og alene for Pengenes Skyld!

Veninden: Saa kan Du ialtfald trøste Dig med, at Din Mand ikke er saa dum, som han ser ud til!

Ugens Droschetur

Je' sa' inge i Vovnen aa rædsomnerede over, at vi nu allere'e igen, etter et lille Aars Forløv, ha'de Paaske, saa kom der en lille rask Mand gaaen'es over Ga'en me' Hatten paa Si'en aa et mejet ægte, stor' Merskumsrør i Munden.

„Ka' Du ta'e Dækkenet a' den Plag der," sa'e han aa pejede paa Lotte, „aa smøre me' me' u' te' Nordbanegaar'en. Je' ska' en lille Tur op aa se te' Marienløst."

„Hva' ska' Du se paa den etter?" sa'e je', idet je' krøv u' a' Vovnen aa rettede Skinnebenene.

„Je' tror, Du æ gal!" sa'e han, „si'er Du Du te' mej, jeg, mej, der æ Dirre'tør aa Ridder a' Dannebro' p. p."

„Je' tro'e, vi va' Dus," sa'e je' „si'en Di begyndt' aa si'e du te' mej, der æ Dirre'tør a' Lotte der aa a' hele Køretøjet p. p."

„Omfela'else!" sa'e han. „De' æ je' van' te' fra min gamle Kvajtor'sti'. De' æ li'essom de' falder me' bedre i Munden, saa de' ska' Du'nte bry'e Dej om. En anden Sag æ, a' Du maa s'gu'nte si'e Du te' mej. Den gaar'nte mer'. Du maa si'e Hr. Dirre'tør aa se aa faa Hatten lidt dyft a'. Nu æ je' kommen i Stadskalenderen ve' Si'en a' Jul."

„Vi maa hellere si'e ve' Si'en a' Paaske!" sa'e je; de' passer bedre te' Aarsti'en."

„Hold Kæft!" sa'e han. „De' æ Oldermanden, je' mener. Han aa mej staar nu i Rangforor'niugen. De' æ godt gjor', sku' je' mene, a' et Par Lammekvælere som vos. Ve' Du se Korset? Je' gaar me' de' i Tegnebo'en, svøft ing i en Hundredeka'l."

„La' me' før se Hundredeka'len!" sa'e je'. „Di æ sjældnere eng som Korsene i disse Ti'er."

„Nu ska' Du snar' ha' Tak!" sa'e han. „Hva' æ Du for en respek'løs Kannebal? Si'er Du, a' et Ridderkors inte æ hundrede Kroner værd. Je' ha' Kunder, som gærne ve' gi' ti Tusen' Kroner for et, hvis di ku' faa'et. Di glemmer ren' aa tale om Prisen paa Højrevet, naar di ser me'. Saa æ de' me' aa spør'e om, hva' den kongeli'e Lakaj sa'e, der kom me' Korset aa om je' ha' væ't oppe i Avde Jens hos Hans Majested aa si'e Tak for'et. Aa saa ka' je' s'gu godt ligge no'en Ører paa Pundet a' Ky'et u'en a' di mærker de'."

„Ja, Folk æ nysgerri'e," sa'e je', „der va' i Gaar Aftes en Labant, der kom heng te' mej aa ve' vi'e, hva' Lotte der vejede u'en Hu'en. Den ha'de nær staaet paa fla'e Øretæver, men saa nøjedes han me' aa gi'e et Par Svingninger nere i Snasken, aa saa lo' vi de' gaa li'e op, som Manden sa'e, han la' paa Ryggen og brækkede sej."

„Hør!“ sa'e han, „de' gaar'nte an, a' vi staar her og slu'rer. Ti'en iler, aa de' ender me' a' To'et gaar fra mej, saa je'nte kommer te' Marienløst i Da'.“

„De' æ no'e ti'li' paa Aaret aa ta' derop!“ sa'e je'. „Di ska' ka'ske derop aa se aa faa Livverangsen a' Ky' i Sommer.“

„De' behøver je' s'gu'nte aa ta'e derop for,“ sa'e han, „De' ka' je' b'i'e her hjemme aa tale me' mi' sel' om. Je' tænker nok, vi b'i'er eni'e om Sagerne.“

Saa ska' je' jo'nte nægte' a' der li'essom begyndt' aa gaa en tændt Vovnløgte op for me'.

„Nu æ je' me'.“ sa'e je', „de' æ Dem, der æ Anners Jensen sel'. Je' syn's jo nok, Di li'nede han.“

„Ja, vi æ jo no'et i Familie me' hverandre!“ sa'e han. „Aa je' tø' nok si'e, a' vi gø'nte hinanden no'en Skam, saad'n da, de' æ værd aa tale om.“

„Al Respek' for de'!“ sa'e je'. „De' manglede blot, a' ma'nte sku' væ' i Besi'else a' en vis Dannelse me' saad'n et Rør paa,“ sa'e je' aa pejede paa Merskummeren.

„De' æ et, je' ha' tænkt aa røje te' aa foræere Menist'ren, der ha' g'or' me' te' Ridder. Aa saa ha' je' tænkt aa ingby'e dem allesammen, baa'e Enevoldsen aa Jynke aa Ha'e aa hele Pivetøjet te' aa væ' mine Gæster oppe paa Marienløst et Par Da'e i Sommer. Di fortjener de', for de' æ s'gu de' bedste Mennisterium, vi ha' ha't i min Ti', saad'n te' aa paaskønne Borre'ne aa stikke en aa anden et Kors u', der ha' fortjent de'. Som je' ve' si'e mej.“ —

„Ja, hva' de' anbelanger, æ der vis' inte no'e aa klage paa dem,“ sa'e je' aa krøv op paa Bukken aa lo' Lotte gaa lidt heng a' Ga'en.

Naa saadan.

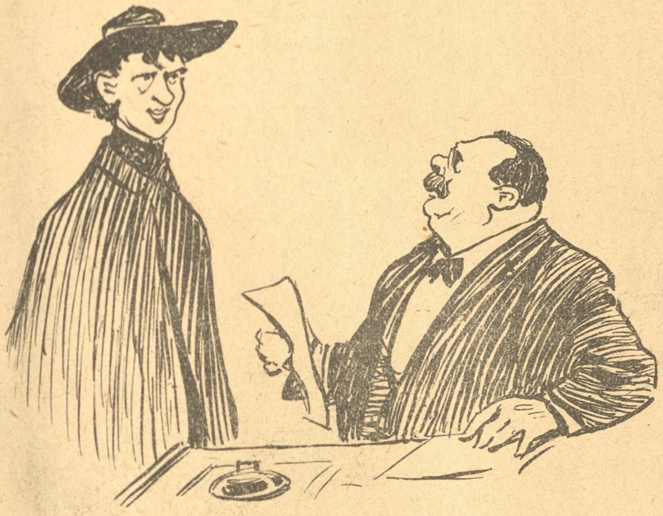

Den unge Digter: Jeg har et lille Digt.

Redaktøren (læser det igennem): Hvad mener De om 10 Kroner?

Den unge Digter: Det er virkelig mere end jeg havde ventet!

Redaktøren: Vi kan ikke paa nogen Maade optage det billigere. Det er endda 2 Kroner under den almindelige Annoncetaxt.

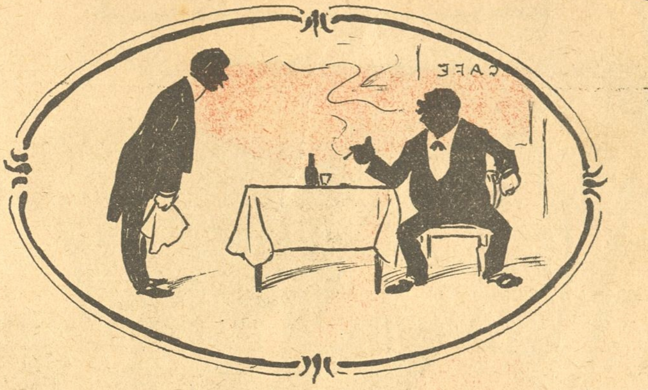

Gammel Herre: Opvarter! Sig mig en Gang, har De ogsaa lært i Deres Ungdom, at man skal tale med Respekt om Alderdommen?

Opvarteren: Bevares — det har jeg rigtignok!

Gammel Herre: Saa er det vist ikke værd, at vi taler den Andesteg, De har serveret for mig.

Ingen Prygl!

Mel.: Og kender Du Didelum Madsen.

Alberti os Love laver,
med Prygl han os gærne aver —
pisked' os helst med Rotting og Knut,
men nu skal hans Magtbrynde være slut!
— Skal der prygles, maa han lægge „Sæde“ til.
han skal ikke mere gøre, hvad han vil.
Alle vi, der holder af vort Land for Folkets Skyld,
til det sidste protesterer mod *de læsterlige Prygl!*

Alberti i Rigsdagen haler
— den volder ham vældige Kvaler;
nu skal der snakkes endnu en Stund,
men lad os dog slaa Alberti paa Mund.
Folkets Mænd i Tinget siger ikke „ja“,
— vi ka' da ha' russisk Tilstand nok endda —
Selv om de ka' vedta' de smaa Love, der er Fyld,
vil de sikkert stemme *mod* Albertis *læsterlige Prygl!*

Alberti er Magtbegærlig,
at følge ham, svært besværlig.
Han er en Fare for Folkets Tarv
og alt for langt fra Kærne og Marv.
— „*Skallen*“, som han har, kan ellers være god,
hvis han til vort Gavn den bare bruge lod.
Men det gør han ikke, derfor klemmer vi hans Byld,
saa han mister Vejret under Folkets *læsterlige Prygl!*

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Pryglelove.

Alberti: Den, som »Smør« godt, kører godt.

Nr. 16.

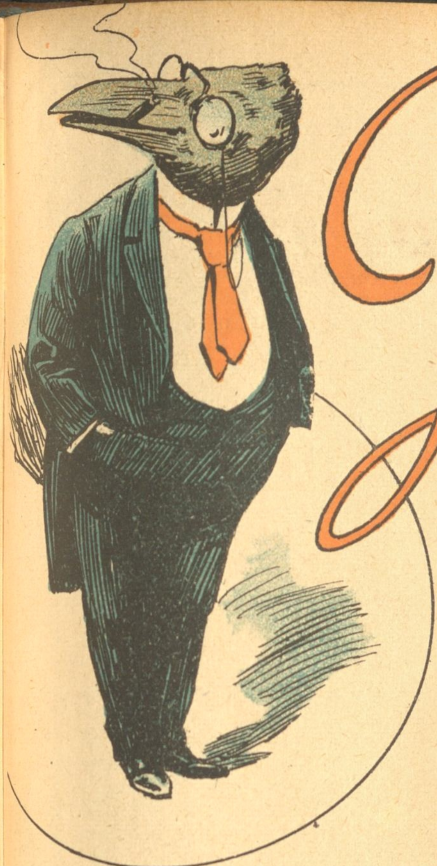

Ravnen

Søndag d. 17. April

1904

Den nye Tjenestepige.

— Nu maa De vel erindre, Maren, at Deres Herre er Oberst.
— Ja, det kan Fruen da vær' vis paa! Uh — Je' ælsker Meletære!

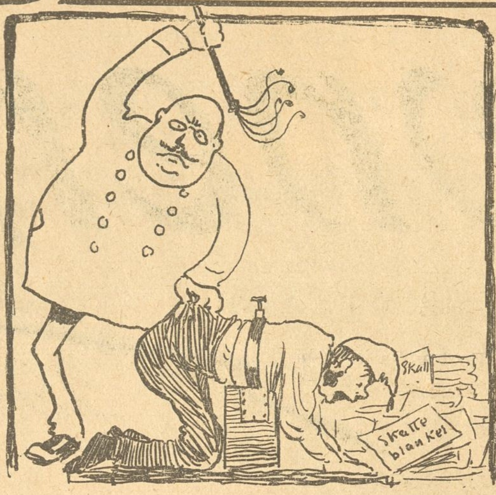

Albertis Ministerium man tør Hr. Deuntzers kalde,
Alberti er (hvad ikke Deuntzer er) kendt af os Alle.
De bruger vore Penge flot og gi'er os nye Skatter
og Prygl dertil — det er Reformer, som paa Folket
batter.

Ugen, der gik!

Mel.: Og Mads det var en pudserlig Fyr.

Alberti oppe i Landstinget sad
og saa til Grev *Frijs*,
og *Steffensen* talte den lune Rad,
til Pryglelovsforslagets Pris.
Kun *Thygeson* mangled det ældgamle Skind,
for han var paa Dumpejagt,
og *Raben* i Stolen var sødt slumret ind
ved det, der blev sagt.

Hr. *Madsen-Mygdal* var glad for de Kløø,
han er Demokrat,
og *Sonne* talte om Bøllefrø
i Bondens Agurkesalat,
om Birkeris talte den gamle *Høst*
og knyttede Næven i Harm,
det Hele det var sgu ej blot til Lyst,
skønt Debatten var varm.

Hvad hjalp det at man fik en Tale af *Goos*,
og at *Matzen* holdt Stand
mod Kløpindskulturen — han skal ha' den
Roes —
og tænk, at selv *Nellemann*
den gamle og fæle Provisorist
fandt *Adler Alberti* for grov?
Naar *Frijs* ikke vil, ja saa er det trist,
saa faar vi til Pryglene Lov.

Men vides skal det i Dannemarks Land
fra Gedser til Thy,
fra Øresund og til Vesterstrand,
at Danmark vil staa i Ry
som Bærer af Fremskridt og Fred og Kultur
og ikke af Rotting og Ris,
naar hare vi samlede staar som en Mur
imod *Alberti* og *Frijs*.

En lille Flyttedags-Roman

i fem smaa Kapitler.

FØRSTE KAPITEL.

I en lille jysk Købstad levede for faa Aar tilbage to unge Mennesker, Carl og Anna. De havde et godt Øje til hinanden og blev enige om at gifte sig.

Det første Aar forløb ganske godt, men Carl, som havde Trækfugleblod i sine Aarer, havde længe følt sine Vinger for tidligt stækkede, nu, da Efteraaret kom, og de andre Trækfugle lettede deres Vinger, vaagnede der i ham en uovervindelig Lyst til at se sig om i Verden, der ofte kan se saa sort ud. Han tog en rask Beslutning, forlod sin lille Hustru, kun efterladende sig et Brev, hvori han i Korthed meddelte hende, at han var rejst til København, og at han snart vilde vende tilbage.

ANDET KAPITEL.

Der forløb Dage og Uger, men der kom ingen Carl tilbage.

Anna var utrøstelig, hun kunde for alt i Verden ikke undvære sin Mand. En skønne Dag, pakkede hun hele Kramkisten og tog til Hovedstaden for at finde sin Carl igen —.

Det var dog lettere sagt end gjort. I den store By var der saa mange, der hed Carl Petersen, og blandt dem, hun traf paa, fandt hun stadig ikke sin Mand.

Hun var imidlertid fast besluttet paa, ikke at forlade København, før han var fundet — han *skulde* og *maatte* findes.

Hun var saa heldig at faa Plads som Vaagekone paa et Hospital. — —

TREDIE KAPITEL.

Carl var nu slet ikke rejst til København; den Gavstrik var taget til Amerika; men Lykken vilde ikke følge ham, og stadig fortrød han, at han havde forladt sin kære Anna, som han dog holdt saa meget af. Han tog Hyre ombord i en Damper, som gik til Danmark, og saa snart han havde sat Fødderne paa dansk Grund, hastede han hjem til den lille jydske By for atter at mødes med sin Anna —.

Stor var derfor hans Sorg, da han erfarede, at hun var rejst for at søge efter ham, og nu gik Turen til København, men det gik ham, som det gik Anna, hvor skulde han finde hende, han havde jo slet ingen Oplysninger at støtte sig til. Han fik et lille møbleret Værelse tilleje hos en Familie, og da denne senere skulde flytte, fulgte han med til den ny Lejlighed.

FJERDE KAPITEL.

Flyttedagen oprandt for Carl, som for saa mange andre Mennesker. Sine faa Ejendele, som nærmest bestod i en Papirsflip og en Tandbørste pakkede han omhyggeligt i en Cigarkasse og anbragte den egenhændig paa Flyttelæsset, for at den ikke skulde vederfares nogen Overlast.

Om Aftenen fejrede han Flyttedagen sammen med nogle Kammerater, ved en lille festlig Sammenkomst. Der blev tømt adskillige Glas for det nye Logi og ved Midnatstid begav Carl sig hjem.

Efter nogen Besværlighed med at finde op ad Trapperne og faa Nøglen drejet om i Laasene, som var ham fremmede, havnede han omsider i det lille Hummer. Træt som han var, gav han sig ikke Tid til at tænde Lys, men skyndte sig blot med at komme i Seng, og snart sov han paa sit grønne Øre.

FEMTE KAPITEL.

Solen kastede sine første Straaler gennem Ruden, ind i det lille Værelse. Carl sov endnu, trygt og roligt efter Gaarsdagens Anstrængelser. Han var vant til at blive vækket af sin Værtinde, naar hun kom ind med hans Morgenkaffe.

Endelig gik Døren op. Carl gned Søvnen af sine Øjne, en Kvinde træder ind, men standser pludselig idet hun forskrækket udbryder: „Hjælp! En fremmed Mand i min Seng!“ — — Carl blev som lamslaaet, det var jo ikke hans Værtinde, men en fremmed Dame, og hvor var han, nu saa han, at det var andre Møbler, end dem han var vant til at se; forfjamsket skulde han til at fremstamme nogle undskyldende Ord, men blev afbrudt, idet Damen til hans Forundring pludselig kastede sig paa Sengen over ham, klemte ham til sig med en Kraft, som var han spændt i en Skruestik: „Carl, min egen Carl, aa Gudskelov nu har jeg Dig endelig igen!“

Da Carl fik den første Forskrækkelse overstaaet blev der gensidig Glæde: „Anna, min kære Anna, kan Du tilgive mig?“

Det kunde hun rigtignok og nu kom det til en Forklaring mellem dem. Han var i de nye Omgivelser gaaet en Trappe for højt, og da Nøglerne i den Ejendom var saa praktisk indrettede, at de passede til samtlige Lejligheder, havde han nemt faaet Adgang. Hun kom hjem fra sin natlige Gerning paa Hospitalet for at hvile sig, uden Anelse om, at Flyttedagen paa en saa mærkelig Maade skulde flytte hende og hendes Mand sammen paany — —.

En Arbeidsgiver.

(To af Madam Græsmeyers Sommer-Pensionærer sidder ude paa Christianshavns Vold og strækker de stivnede Lemmer i Morgenbrisen.)

Kristian (gaber): A—ah! — Den Seng var ellers lige haard nok — men hva' Fa'en — naar Losementet bare er billigt, saa har man jo'nte Lov til at være paastaaelig i Smaating.

Charles: Smaating? — Kalder Du det Smaating, at man maser Skinkerne til Ky'fars og fryser sig en Pottegra til paa sine gamle Da'e? — Næ, man kommer nok til at forøge sine Indtægter, om man ellers ønsker at leve vel og længe.

Kristian: La' bare vær' med de', Charles — med Penge kommer Sorger, og kommer der inte andet, saa faar Du den nye Skattelov paa Halsen, inden Du ved et Ord a'et. Du b'i'er paapaali'net en Skat etter Formue og Lejli'hed li'som en Mis. Je' kenner'et, ka' Du være stødt paa, og derfor ved je'et.

Charles: Naa, Du kenner'et — saa—aa! — Hvormajet betaler Du da etter Din Formue og Lajli'hed? Saa vidt mig bekendt, har Du'nte ha't Arbe'de i den sidste halve Snes Aar, saa den er je'nte klov a'.

Kristian: Der var engang — — —.

Charles: Ja, han sa'e s'gu saa, han, Holger Drakmand, men de' var den Gang.

Kristian: Javel — de' æ jo osse netop det, je' sitter her og vil til at sige. — Det var den Gang, a' je' ha'de Forretning og var Arbe'dsgiver.

Charles (griner): Du — Arbe'dsgiver! — Aa ta' og hold paa mej — je' taaler inte godt Overraskelser lige i Dagbrækningen. — Hvor ha'de Du Dit erede Kontor og Lager og hvikken Bransje gjor'e Du i?

Kristian: En Tobaksfabrek var'et — med rijæle Varer og solide Kunter.

Charles: De' var Satans — de' ve' sige — hvis det da'nte er Løgn.

Kristian: Hvis a' de' æ Løgn, saa æ'et osse Løgn, naar je' siger, at je'nte har kendt Vand i Ansigtet i de sidste fjorten Da'e, uden det, som er rajnet ner fra Skyerne. — Vil Du saa tro maj?

Charles: Ja, je' kommer vel til'et, — naar Du tør bande saa dyrt paa'et; men je' er sla mig inte Mand for at begrive hvodden de' ka' gaa til.

Kristian: Jo, ser Du, Charles — je' ha'de jo i længere Tid gaaet saadan „pø om pø“ og rajnet ud, at hvis je' bare kunde faa opspur't alle di Segarstumper, der saadan b'e' smidt væk hal'røjet og kvartrøjet og mulerøjet, baade paa Gaden og i de bedre Beværtninger, saa sku det gaa møjet mærkeligt til, om man inte ku' faa lavet sig en køn lille Frekkedelle deraf — for je' ha'de lige tjent to 25 Ører ved at passe en Hest for en Bonde og saa startede je' Gesjæften. — Straks paa Studsen engasjerede je' et Par ældre Fruer a' min Bekendskavskreds, som ellers har fast Ansættelse under Dagrenevationen, tilli'emed en hal' Snes onge Labanter, der inte ha'de andet at bestille — og hele denne Ruse sendte je' ud paa Ekspedesjon at samle Segarstumper. Bavetter tørrede je' dem — Stumperne begriveligvis — og skar dem i Tobak. Kraftlyneme den ondigste Tobak no'en Sjentlemand vilde slikke sine Fingre etter. For der var dajlige Stumper imellem, ægte Habanesere til 10 Øre og Prinsadoser og Trabukkas. Sæl røj je' aldrig anden Tobak i di Da'e, og det bekom mig overmaade vel, baade hvad Smagen og Aromaen anbelanger.

Charles: Nu har je' s'gu hørt det med. — Den var ellers inte do'lig. — Tjente Du forresten no'et paa'et?

Kristian: Tjente! — Je' tjente tykt. — Stumperne ha'de jeg til en billig Indkøvspris — et Øre for hver Haandfuld, lange og korte imellem hverandre, li'som di var store og smaa til, og Tobakken, den solgte je' igen til Venner og Bikendte for 5 Øre Kræmmerhuset — løst pakket natyrlig. — Jo—o, det var en møjet lukkertiv Forretning den.

Charles: Hvoffer blev Du saa inte ve'en da?

Kristian (ryster sørgmodigt paa Hovedet): Kongkerangsjen Du.

Charles: Kongkerangsjen?

Kristian: Javel — og saa snød Drengene mig, di Asener. — Di hittede paa sæl at ryge di bedre Stumper. Kubaerne og Habaneserne — netop — dem, der skulde sætte Aromaen paa Møjet — men mig stak de Stinkadosierne ud — det allerværste Pul — udtykket og beskidt, og næsten inte til at ryge. — Saa klagede Kunterne og gik fra mig.

Charles: Ja, det kan jeg forstaa. — Men senere — hvad saa?

Kristian: Senere. — Tja — siden gik det rent tilagters for mig, og nu sitter man her paa gamle Kressjanshavns Vold og har inte engang saa majet som en skallet Serut til at ta' Maarensmagen a' Munden med, og saa har man dog alligevel i sin Tid baade været Tobaksfabrikant og Arbe'dsgiver.

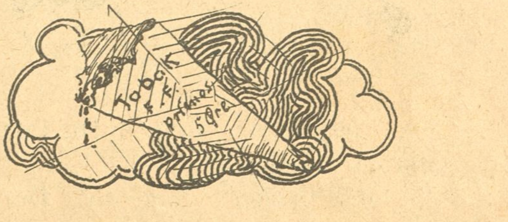

Slagfærdig.

Jespersen: Men, ih Du forbarmende, Frk. Møller, jeg troede saamænd, at De var et Mandfolk!

Frk. Møller: Saa—aa! Det har jeg aldrig troet om Dem!

Kl. 7 Morgen paa Hotel *** i Malmø.

Hr. Friis fra København: Kellner, hvor i al Verden er min Kone?
Opvarteren: Aah — Herrens Kone? — Jo, hun har siddet paa Toilettet siden Kl. 3 i Nat, for hun havde glemt Værelsets Nummer og hun kunde heller ikke huske, hvad Herren hed.

Landesorg.

Mel.: Borgervæbningsvisen.

Rundt om i Landet hersker Kummer stor,
hist fra Berlin der kom et Sorgens Ord:
„*Beck* af *Eberle* er smidt,
han et Nederlag har lidt!“
Hver Bryderven, han mistede paa Stand sin Appetit.

Vor egen Beck,
der rejste væk
for Ære
med mere
at vinde sig,
og binde sig
af Lavre,
de favre,
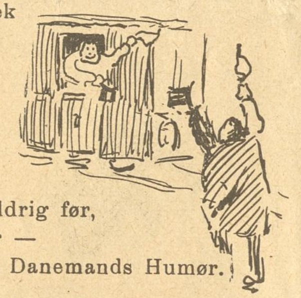
en Krans saa stor som aldrig før,
har faaet læsterlige Smør —
det kan nok tage paa en Danemands Humør.

Brødrene *Wiehe* mældte straks sig syg,
„Firkanten“ skrumped ind og blev saa myg.
Ja, selv *Wørle* blev helt bleg,
han, som ellers aldrig veg,
det var som *Klentz*'es mørke Skygge for hans Sjæl opsteg.

Paa Vesterbro
ej nogen lo
og spøgte,
men søgte
i Enrum hen,
hvor Taaren, den
ku' strømme
af ømme

og sorgbetyngte Hjerters Kval.
Fra Kælder op til fjerde Sal
lød Hulken kun, ja, Verden er en Jammerdal!

Trøst Jer, o Venner! hør min Harpes Lyd,
Sorgen sig vende kan endnu til Fryd.
Naar den lyse, grønne Vaar
over Danmarks Sletter gaar,
maaske paa Traverbanen en Revanchekamp vi faar.

Vær fro og kæk,
vi ved, at Beck
har Evne
at hævne
den Tort, vi led,
og lægge ned
sin Fjende
paa Ende.

Se op! end Haabets stolte Flag
os varsler vel en Glædesdag,
da Beck skal hævde sin og hele Landets Sag.

Ung Kone: Det maa jeg sige om Fader, at han giver altid dyre Foræringer.

Ægtemanden: Ja, det opdagede jeg, da han forærede mig Dig! (Saa trak han Brevtasken frem og lagde 150 Kr. paa Bordet til Modehandlerindens Regning.)

Af en Provinsdommers Dagbog 1906.

17/3. Skræder Bostrøm overfaldet Tjenestekarl Peter Ludvigsen paa en Beværtning og tildelt ham en blodig Næse. 27 Slag Knut og simpelt Fængsel i en Maaned.

24/3. Tobaksspinder Printz lavet Bølleoptøjer paa Torvet. 20 Slag Knut. — Branddirektør Schoubye overfaldet af Tømrer Lauritzen uden videre Foranledning, Lauritzen altid været en Bøllenatur. 27 Slag Tamp og Vand og Brød.

28/3. En Bølle forlangt friskt Vand. 10 Slag for disciplinær Forseelse.

3/4. Etatsraad Brøndsted og Skomager Sørensen haft et natligt Sammenstød paa Gaden. Sørensen fik svære Læsioner særlig i Hovedet og maatte indlægges paa Sygehuset, mister rimeligvis Synet paa det venstre Øje. Sagen hævet, da det oplystes, at Etatsraaden har handlet i Nødværge.

12/4. Arrestforvarer Tævebjerg faaet Muskelgigt („Bøllegigt“ kalder vi det) af Overanstrængelse. Betjent Tamperup midlertidig konstitueret i hans Sted.

15/4. Kedelig Affære. Konferentsraad, Apoteker Winther (Byraadsmedlem) sparket sin Tjenestepige og kastet hende ned ad Trappen; Pigen, der var frugtsommelig, aborterede. Sagen udsat for at skaffe Oplysninger.

25/4. Lille Dagny været uartig og leget Negerpige ved Hjælp af Fa'rs Blækhus; skræmmer hende nu altid med Bøllemanden.

27/4. En Tamp slidt op og et Spanskrør knækket. Leverancen udbudt til offenlig Licitation.

2/5. Fisker Tønnesen kastet en Sildekasse efter Handelsmand Larsen, saa denne faldt omkuld. Har desværre ikke været straffet før, kan altsaa endnu ikke idømmes Prygl.

18/5. Været i Skoven sammen med Adelaide, traf to Bøller, der spurgte om Vej til den nærmeste Kro, legitimerede mig og forlangte deres Papirer, skal erindre dem ved Lejlighed.

19/5. Andraget hans Eksellence om mere Politi paa Grund af Voldsforbrydelsernes stærke Tiltagen.

28/5. Inviteret til Middag hos Apotekeren. Sagen med Tjenestepigen hævet, da det var Pigens egen Skyld.

5/6. Talte i Dag ved Grundlovsfesten for Kongen og Ministeriet. Blev desværre idelig afbrudt af Bøller. Har sørget for en stor Politistyrke. Tævebjerg overtager heldigvis sin Funktion fra i Morgen.

10/6. Bøllerne begynder nu at stjæle, Skade at Paragraf 2 ikke kan ramme dem her. Har anmodet Tævebjerg om at bruge Stokken flittigt, naar Forbryderen lufter sig i Gaarden.

13/6. Modtaget Ridderkorset fra hans Ekscellence samt en Takskrivelse for samvittighedsfuld Udførelse af mit Dommerhverv. Retfærdigheden leve!

*

Anti-Socialisterne var nylig meget vigtige,
de fortalte rundt i Byen, at ene de var pligtige
at vælge Raadets Næstformand, naar de stemte paa Trier
— Nu ved alle Mennesker, at det var en Forbier!

*

A: Nu frier jeg aldrig mere!
B: Altsaa igen en Kurv?
A: Nej — hun sagde ja!

Ugens Droschetur

Je' sa' inge i Vovnen aa tænkte paa forskelli'e Ting, blandt andet osse paa, om de' monstro sku' væ' sandt, hva' man si'er, at Stadil Kri'nsens Fa'er gik hen aa dø'e a' Sorg over, a' Sønnen æ b'e'en saad'n en Luskeprins, som han æ b'e'en som Menister, saa pludseli' ser je' jo en lille tyk Mand me' graat Skæg i sevil Frakke aa høj Hat komme ovver mo' me'.

„Dø' aa Pine!" tænkte je', „de' æ Kong Eddevart!" — (for je' ku' ty'eli' kende han igen etter Fotografierne) — „Saa b'i'er der ka'ske en lille Dagløn for Dig i Da', Du Gamle!"

Je' røj jo u' a' Vovnen aa sto' Ret, da han kom, li'essom naar man æ Rekrut aa Løjtnan'en kommer ing paa Beligningsstuen.

„Ka' Di køre for me'?" sa'e han, aa je' maa ingrømme, a' han talte u'mærket godt Dansk a' en Engels'mand aa være.

„Jes, Derreses Majestæt!" sa'e je'. „Plis aa kravl ing i Æsken, saa ska' je' køre li'e paa en Tejm's."

„Je' æ'nte Majestæt!" sa'e han. „Di maa ta'e fejl a' mej aa en anden, der li'ner me'."

„Aale rigt!" sa'e je' „Derreses Majestæt ve' være inkonitto. Den kender je'! Je' si'er ikke et Muk! Je' æ distræ' li'e u' te' Fingerspidserne — Sjentlemand, Fan' røste me'!"

„Hør!" sa'e han. „Di æ inge i en gal Ga'e, men de' æ nu li'e mejet, foru'sat, a' Di'nte vælter me' i Rendestenen eller paa anden Maa'e sidder mit kos'bare Liv i Vovve." —

„Stol paa mej, Derreses Majestæt!" sa'e je'. „Je' æ van' te' aa omgaa's med skrøv'li'e Varer. Derreses Majestæt ve' ka'ske ner te' Emaillenbor'? Well! aale rejt! Di ska'nte bry'e Dem om, om Di ingen Monny har i Lommen. Je' ka' godt vente der nere, mens Di gaar op aa henter et Pund Sperling te' me' eller to. De' æ der'nte no'e i Vejen for."

„Je' ska'nte te' Emaillenbor'!" sa'e han. „Der ha' je' væ't èn Gang i Da' te' Stadsraa', aa sla'et et Slag for Fæstningen. Je' ve' ner a' Kastellet te' aa passe paa, a' di'nte u'deler sjoselistiske Opraav te' Rekrutterne."

„Hvem — je'?" sa'e je'.

„Nej, Ungdomsforeninger," sa'e han. „Di ø'elegger me' Rekrutterne me'et, aa de' gaar s'gu'nte an under di nuværen'es Omstændi'he'er."

„Derreses Majestæt, mener Kri'en me' Japineserne?" sa'e je' i en dippelmatisk Tone, samtidi' me', a' je' laa op. —

„Natyr'li'vis!" sa'e han. „De' æ den, der staar me' i Ho'edet. Derfor ha' je' jo befæstet Saltholm aa ska' snar' i Lav me Ama'er."

„Ska' Di?" sa'e je'. „De' tro'de je', a' Di lo' han, denne hersens Mister Sjeibelein om, han, der ravede Dem ing i Borkri'en."

„Di ta'er hele Ti'en fejl a' mej aa en anden," sa'e han — „Nu ve' je', hvem de' æ, aa de' ka' kuns smi're me'." —

„Ingenlunde, Derreses Majestæt," sa'e je', „je' ta'er inte fejl, men je' ska' gærne nøjes me' aa kalde Dem Eddevart, hvis Di'nte ve' være kendt."

„Di ska' hverken kalde mej Majestæt eller Eddevart," sa'e han, „men Eksjellengse, for de' æ je' aa mit Navn æ Madsen, aa je' æ Kri'smenisteren. Aa ka' vi saa komme u' a' te' Kastellet i en Fart, elle's rissekerer je' Gu' straffe me', a' di ø'elegger me' alle Rekrutterne me' derreses Opraav aa Proklemasjoner."

„Tø' Di si'e Kraf'stejleme' paa' a, Di'nte æ Kong Eddevart?" sa'e je'.

„Je' tør si'e mer' eng som de'," sa'e han. „Je' tør si'e Fan'en sløjfe alle mine Fæstningsværker paa'et. Tror Di me' saa?"

„Ja, saa tror je' Dem desværre," sa'e je' aa sukkede, for nu ku' je' jo nok forstaa, a' der'nte b'e' Tale om et Pund Sperling eller to den Gang.

Neu-Rupiner.

Pryglelov med tilhørende Pryglesjover
det bli'er Tjans for alle danske Sylow'er.

*

I Højesteret forsvinder Sagens Akter,
skønt de ved Gud lige har lagt der.

*

Beck Olsen træder op ved udenlandske Gæstebuder,
og faar svært med Klø af udenlandske Mesterbryder.

*

Nu har Anti-Socialisterne sin egen Partigruppe,
før var hver især af dem en rigtig artig Gubbe,

*

„Husmoderens Blad" stiller Præmier til Raadighed,
som Publikummere betragter med Graadighed.
De fleste løser paa den nemmeste Maade
med „*Stjærne*" og „*Skud*" den stille Gaade.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Arbejdsløs.

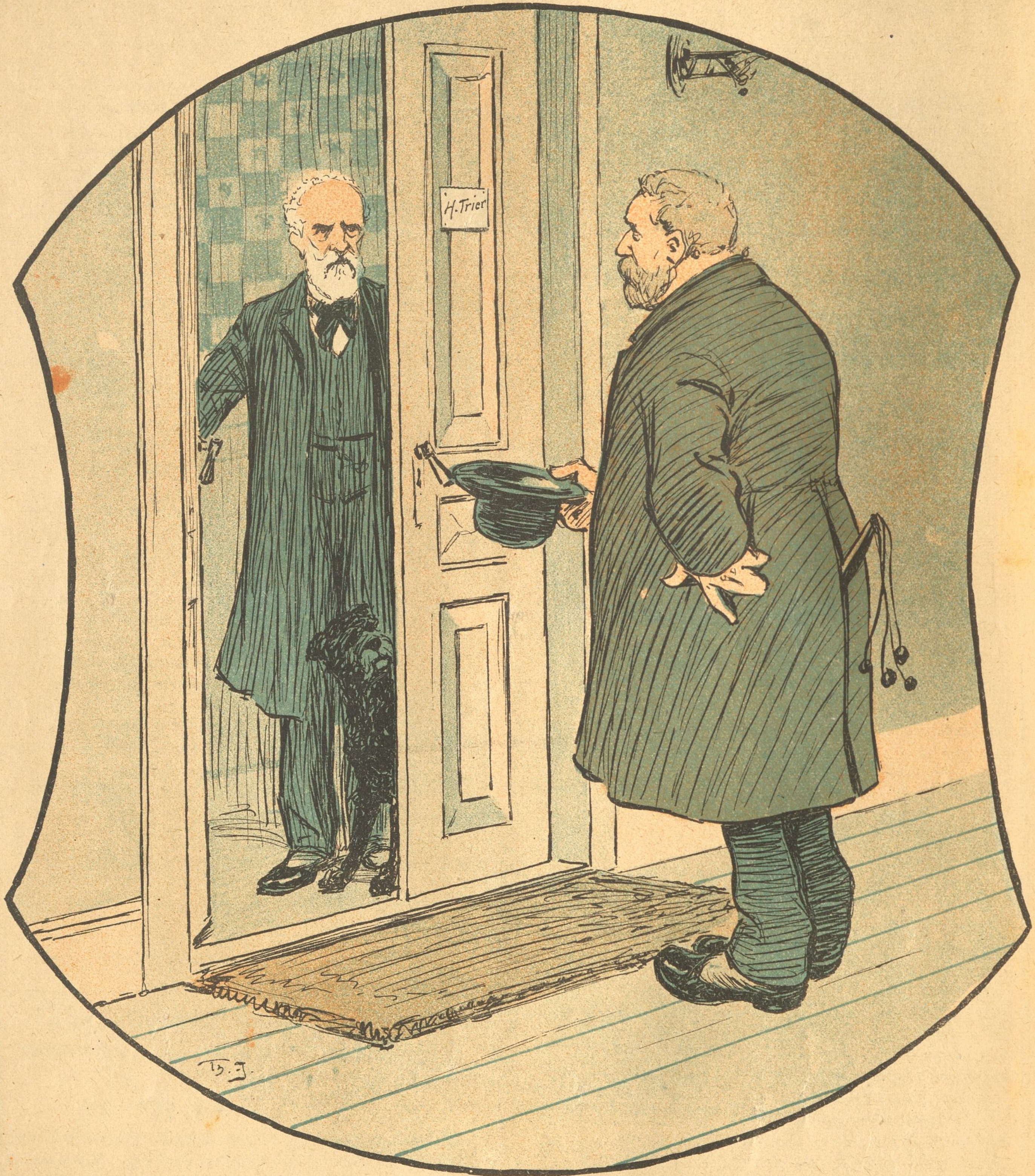

— Undskyld, Hr. Formand, men er den Pryglelov ikke snart færdig? Det kribler mig ligefrem i Fingrene efter at faa Krabasken i Brug.

Nr. 17.

Ravnen

Søndag d. 24. April

1904

Djalmar Christoffersen

— De er anholdt. Hvad er Deres Navn?
— Jensen.
— Hvad er De?
— Student.
— Kan De legitimere Dem?
— Nej, jo, her er en Skræderregning.
— Ikke betalt og fra 1898. Ja, den er Legitimation nok.

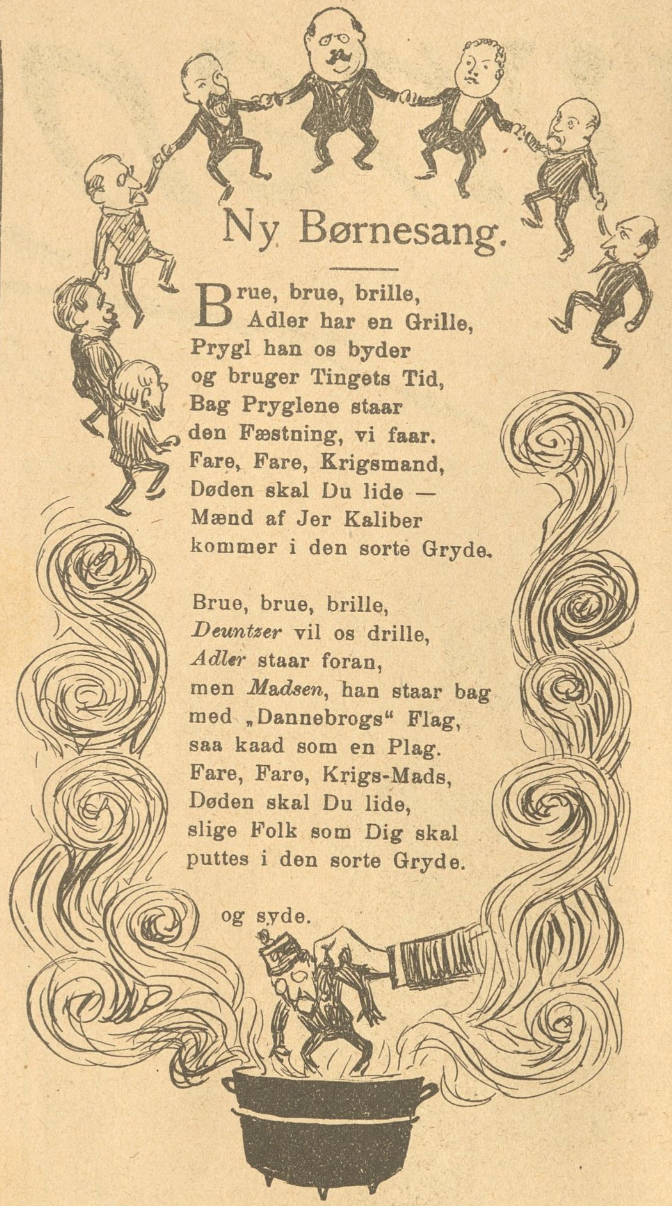

Ny Børnesang.

Brue, brue, brille,
Adler har en Grille,
Prygl han os byder
og bruger Tingets Tid,
Bag Pryglene staar
den Fæstning, vi faar.
Fare, Fare, Krigsmand,
Døden skal Du lide —
Mænd af Jer Kaliber
kommer i den sorte Gryde.

Brue, brue, brille,
Deuntzer vil os drille,
Adler staar foran,
men *Madsen*, han staar bag
med „Dannebrogs" Flag,
saa kaad som en Plag.
Fare, Fare, Krigs-Mads,
Døden skal Du lide,
slige Folk som Dig skal
puttes i den sorte Gryde.

og syde.

Familievennen: Maa jeg gratulere Dem, kære Ven, til Deres Datters Bryllup. Jeg ser, at De nu har faaet alle Deres Døtre fra Haanden.

— Fra Haanden! Ja, men det værste ved det hele er, at jeg maa holde alle deres Mænd paa Benene!

Bare omvendt.

En Amatør-Arkæolog fandt en Dag Aarstallet 1081 indhugget i en Sten, der var anbragt over en Stalddør. Han overtalte Bonden, der ejede Gaarden, til at overlade sig Stenen for en rundelig Betaling. Nogle Dage efter afleverede Bonden Stenen til Arkæologen.

„Nej Tak!" sagde denne, „det er ikke den Sten, jeg købte af Dem forleden. Denne her bærer jo Aarstallet 1801. Den vil jeg hverken eje eller have!"

„Undskyld", sagde Bonden, „det er den selv samme Sten. Mureren har bare af en Fejltagelse vendt op og ned paa den. Det kan De jo ogsaa gøre!"

„Badende Piger."

Forleden Dag havde jeg været oppe paa Udstillingen og beundret Slott-Møllers „Badende Piger", derefter var jeg gaaet hjem, havde nydt min Middagsmad og sad siden ene i mit Kontor ved Kaffen, læsende en Artikel om Mormonismen i Middagsposten. — Lænestolen var blød, Hvilen sød — nok sagt — jeg slumrede ind, og — drømte.

Jeg drømte, at jeg var kommen over til Amerika, til „Utah", og var bleven Mormon, tilmed en af Sektens „Ældste" — Profet med Tilladelse til at holde et forholdsmæssigt betydeligt Antal legitime Hustruer. — Ialt tror jeg nok, at jeg havde — naa ja — Antallet er det maaske bedst at glide lidt let henover, men det stemmede omtrent med det paa Slott-Møllers Billede.

Som velbestaltet Profet besad jeg naturligvis en til min Rang svarende Bolig, en slotsagtig Villa med tilhørende Park, hvori der, bag et tæt Vildnis af Buske og Træer, skjulte sig en henrivende lille Skovsø.

Naa Vejret var godt, og jeg, besværet af Heden, følte Trang til en forfriskende Afsvaling, ledsagede jeg alle Hustruerne til Badning, og ledsagede dem selv — solo — til denne lille yndige Envelope. — „Et Slags Overopsyn kunde jo aldrig skade" — saaledes ræsonerede jeg. —

Hver af Damerne valgte sig saa sin Busk, bag hvilken hun foretog sin Af- eller rettere Omklædning, thi naturligvis brugte de anstændigvis alle Badedragter.

Aah, hvor var det dog morsomt — Damerne var ret oplagte til Spøg, de lo og fnisede, de pjaskede hverandre over med Vand, og de legede „Tag fat", saa Søen stod i det hvide Skum.

Jeg befandt mig brilliant i deres Selskab — det var lige noget for mig. —

Men pludselig — uden at jeg anede det mindste — fik en af dem, en sød og skælmsk lille brunøjet Djævleunge, det Indfald at ville give mig en Dukkert. Lynsnart spændte hun Ben for mig, og — pladask — der laa jeg med det samme. — Hovedet helt under Vand. — De andre blev det øjeblikkeligt var, og hvinende af Henrykkelse styrtede Flokken til og kastede sig over mig, for at holde mig nede.

Jeg greb fat baade her og der — for at finde mig et Holdepunkt, men det var saa sin Sag, noksagt, det lykkedes ikke. —

Legen kunde saamæn have haft sin Charme, hvis jeg ikke havde været saa bandsat nær ved at drukne.

Ved en energisk Anstrængelse lykkedes det mig da omsider at faa Knippet saavidt rystet af mig, at jeg blev istand til at hæve Hovedet ovenfor Vandskorpen, og halvkvalt snappede jeg efter Vejret. —

Men jeg havde nær mistet det igen, skræmmet af et frygteligt Syn, der viste sig for mine vidt opspærrede Øjne. —

Inde paa Søbredden stod selve Politichefen i fuld Uniform og med Sabel ved Siden, eskorteret af to ridende Betjente. Straks følte jeg mig atter forflyttet fra Mormonstadens frie Leben, ind under vor hjemlige, moralske Politistok. — Trods Vandet, som sad i min Hals, rødmede jeg som en 14-aarig Ungmø, der uforvarende opdages ved sit første Stævnemøde, og jeg begyndte at fremhikke noget, der skulde ligne et Slags Forsvar.

Men Politimanden slog foragtelig ud med Haanden sendte mig et sønderknusende Blik og udbrød med Tordenstemme: „Min Her—r—re! — Skammer De Dem ikke? — — Kender De ikke Skriftstedet — — Æhm! — Naa, kort sagt — Deres Moral er tydeligvis anløben — De er greben paa fersk Gerning, og jeg anholder Dem herved for. Krænkelse af den offentlige Sædelighed." — — — „Betjent Schnor," (det var til Betjenten paa højre Haand) „Læg Haandsnøre paa denne Mand. Og — Betjent Bluff" — her vendte han sig til Venstre — „De sørger for at bringe disse — disse — Æhm! — Kvinder frem for — æh—, ja, De ved jo Besked. — Tag den første den bedste Drosche for at undgaa al unødvendig Opsigt. —

Deres Højvelbaarenhed maa undskylde, men én Droshhe bliver vist forlidt. Mig og Bluff skulde da ogsaa helst have Plads indeni. — For at passe paa, mener jeg.“ —

„Nuvel da! — Saa tag to, tre — saa mange Droscher De behøver. men lad det gaa hurtigt.“

„Men — æh — Klæ'erne,“ vedblev den ufortrødne Schnor — „ska' di'nte ha' Lov at skifte Klæ'er, eller ska' vi ha' dem li'som di staar og gaar?“

„Vist ikke nej,“ vrissede Embedsmanden utaalmodigt. „giv dem bare Tid til at ordne Toilettet.“ Mismodig hævede jeg for første Gang atter mit skyldbetyngede Hoved, for at se efter mine stakkels Hustruer, som nu gik saa grum en Skæbne imøde, men til min store Forbavselse og Glæde var der ikke et Skørt at øjne endsige mer'. — Vævre og adrætte som smaa Mus, var de vimsede af allerede ved det første Tegn paa Fare og nu forhaabentlig forlængst i Sikkerhed udenfor Lovens Arms Rækkevidde. Kun deres Spadseretoiletter laa tilbage bag hver sin Busk.

Man vil forstaa, at jeg qua Ægtemand, frydede mig saare over mine smaa Madammers Aandsnærværelse, og uden at agte paa Politimændenes Ærgrelse brast jeg ud i en Skoggerlatter. —

Og saa — ja, saa drømte jeg ikke mere, for der var én, der heftigt ruskede mig i Skulderen. og da jeg ret blev vaagen, saa jeg, at det var min egen, rigtige, eneste Ægtehustru, som stod foran mig. Med et skarpt, prøvende Blik saa hun mig ind i Øjnene og sagde koldt: „Sikken Du skaber Dig isøvne, og det midt paa den lyse Dag. — Nu har Du igen drukket Portvin paa Formiddagen, som jeg saa tidt og ofte har sagt Dig, at Du ikke kan taale.“

Et Trekløver.

Mel.: Og Ræven laa under Birkerod.

Og hvem har sløset med Retsreform?
:,: Hr. Alberti, :,:
hvem gnaver Frisindet som en Orm?
:,: Hr. Alberti, :,:
og hvem har indført os Censortvang,
Censur i Tale, Censur i Sang?
:,: Hr. Alberti. :,:

Og hvem er konge- og præstelig?
:,: det er Stadil, :,,
og hvem vil ikke os præstevi'?
:,: det er Stadil, :,:
han sejler under Missionens Tegn,
og glemmer Tiden, da han var Degn —
:,: det gør Stadil. :,:

Hvem tog fra „Tutten“ Soldatens Sprit?
:,: det var Madsen, :,:
hvem vækker os med Kanonsalut?
:,: det gør Madsen, :,:
og hvem slog Bahnsons-Rekorderne,
og bygged' Krudttaarn i Forterne?
:,: det var Madsen. :,:

Og hvem er Ordenens Chef p. p.?
:,: Hr. Alberti, :,:
og hvem er Snob over Snobberne?
:,: Hr. Alberti, :,:
og hvem gør Deuntzer saa rent kaput,
og hvem vil klø os med Russer-Knut?
:,: Hr. Alberti. :,:

Og hvem er Menighedsraadets Fa'r?
:,: det er Stadil, :,:
hvem er i Sindet en Stor-Agrar?
:,: det er Stadil, :,:
og hvem er Bispernes Talisman,
og Ministeriets Liremand?
:,: det er Stadil. :,:

Og hvem har spillet Halløj med os?
:,: det har Madsen, :,:
og hvem har budt vore Ønsker Trods?
:,: det har Madsen, :.:
og hvem har Fæstningen bragt i Stand,
og hvem er den fiffigste i vort Land?
:,: det er Madsen. :,:

— Jeg saa godt, at De kyssede Clara,“ raabte den næsvise Vilhelm til Løjtnant Mikkelsen, der havde stjaalet et Kys fra Vilhelms Søster.

„Nej vist gjorde Du ej!“ svarede Løjtnanten. „Se, her har Du 25 Øre. Sig nu bare ikke noget om det til Din Fader, saa er Du en god Dreng!“

„25 Øre,“ brølede Vilhelm med Foragt idet han rakte Haanden frem, „jeg vil bare lade Dem vide, at jeg er vant til at faa en Krone!“

En vigtig Officer: Kan De sige mig, Hr. Pastor, hvilken Forskel der er paa en Præst og et Æsel?

Præsten (ryster benægtende paa Hovedet).

Officeren: Saa skal jeg fortælle Dem det. Æslet bærer sit Kors paa Ryggen, men Præsten bærer sit paa Brystet.

Præsten (leende): Naa, saaledes! Ja, men kan De maaske sige mig, hvilken Forskel der er paa en Officer og et Æsel?

Officeren: Nej, det kan jeg ikke!

Præsten: Jeg heller ikke!

A: Vald. Kolding ta'r jo fra „Nørrebro“!
B: Ja, hvor mon han skal hen?
A: Han skal vel til Fredericia.
B: Til Fredericia?
A: Ja, den ligger jo Kolding nærmest!

Enfant terrible.

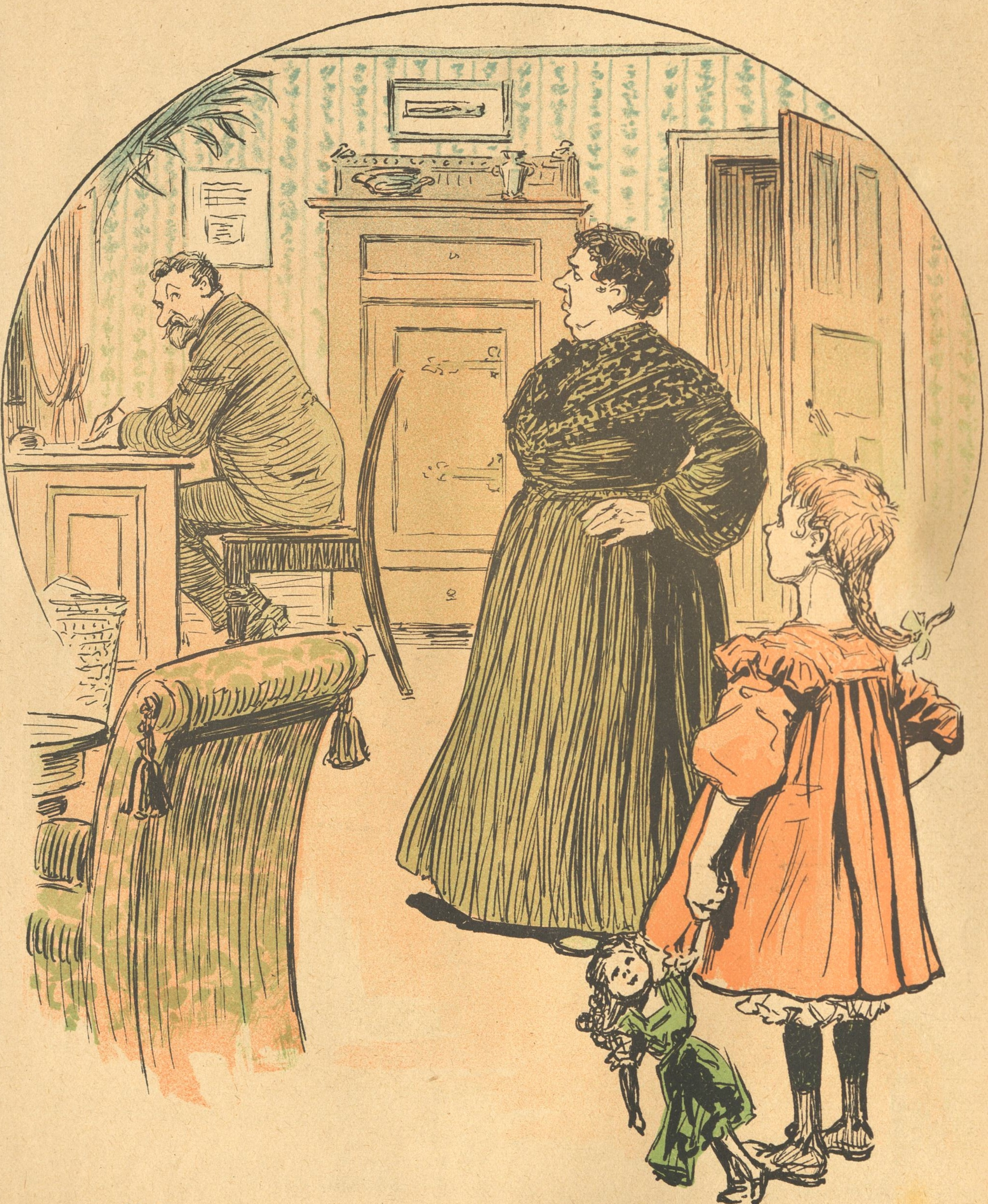

Moderen: Nu har jeg sagt Pigen op. Hun har i Dag igen svaret mig meget uforskammet — —

Else: Ja, ikke sandt, Moder, hun er rigtig styg. Hun har saagar givet Fader en paa Øret, fordi han vilde kysse hende!

Letfængelig.

Præsten: Har Lars Eriksen ellers hørt, at vi havde Ildebrand i Præstegaarden i Aftes?

L. E.: Nej da. Brændte der noget?

Præsten: Ja, desværre brændte alle mine Prækener.

L. E.: Ja, jeg kan tænke det. De var jo tørre.

Ægteskabelig Scene.

Fruen i Huset giver sin Mand en ordentlig Overhaling, idet hun bebrejder ham, at han aldrig tager Hensyn til hende, men nægter at opfylde selv hendes mest beskedne Ønsker, medens han er opmærksom mod Alle, kun ikke mod hende. Da hun endelig har naaet den yderste Grad af Ophidselse, raaber hun:

„Endogsaa Dyr foretrækker Du frem for mig; da „Sultan“ saaledes døde i forrige Uge, lod Du den udstoppe.“

— Men min kære, kære Pige — —.

— Du skal aldeles ikke anstrænge Dig for at finde Undskyldninger. Vil Du maaske bilde mig ind, at Du vilde have gjort saa megen Stads af mig?“

Ganske simpelt.

Tjenestepigen: Hør, Slagter, De kunde sælge meget mere Kød, hvis De vilde!

Slagteren: Hvodden de'?

Tjenestepigen: Jo, hvis De pillede alle Benene fra og vejede Kødet alene.

Mandfolk.

Mel: Fünf Minuten.

Mandfolk, de er slemme,
ikke mindst her hjemme,
det maa Pigerne bekende tit.
Nu en Hæslig Skom'er
i Arresten brummer,
kan ej mer' bedaare Kvinder frit.
Han tog bort fra Næstved,
og var hædret Gæst ved
en troskyldig Mo'er og Datterlil.
Der slog han til Søren,
saa at Datt'rens Bør'n
nu ham kalde maa for Fatterlil.

Med forelskte Fagter
som en ærlig Slagter
han bedaarede den unge Mø.
Ak! nu maa hun græde,
mens med tvende Spæde
trøstesløs hun gaar ved blanken Sø.
Slagt'ren blev opdaget,
han til Skoma'rfaget
hører, ej til det, der priser *Juul.*
Han kan Støvler flikke,
men ej Kalve stikke,
og maa købe selv paa Torv sit Sul.

Syfgefuld er Verden,
lumskelig, det er den,
grumt den efterstræber Kvindens Dyd.
Hist en Mo'r og Datter
til dens Ondskab skatter;
vendt til Sorg er bleven deres Fryd.
Næstved! Du maa skamme
Dig, at Du opamme
ved Din Favn kan slig en Skom'r fæl,
der som ædel Former
Mo'erens Hjerte stormer,
og som Slagter Datt'rens unge Sjæl.

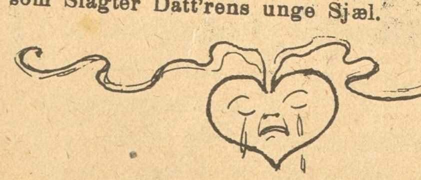

Skoma'r Hansen.

Mel.: Træskovals (Molboerne).

Skoma'r Hansen har i Næstved vel en Børneflok;
og en Kone har han nok,
men med gammel, graanet Lok;
han er slikken og vil ha' lidt yngre Lammesteg,
og det find's paa alfar Vej.
Han gør Indtryk paa en Viv,
just et rigtig godt Aktiv,
og paa Datteren — det er et herligt Tidsfordriv.

For at klare den han skifter baade Stand og Navn,
ta'r lidt tit til København,
morer Pigerne, gør Gavn,
og trods Alderen han tager mangen kraftig Tørn
og bli'r Fa'r til nye Børn.
— Hvilket Herreliv! Tilfreds?
Aa ja, rigtig i sit Es
er den gamle Herre, skøndt han dog er over treds.

Konen hjemme aner intet om sin Mands Bedrift,
Ægteskabet faar ej Rift,
Manden følger kun sin Drift,
og i otte lange Aar han klarer den med Glans,
men saa kom det bratte: »Stand«!
Hansen maatte i Kaschot —
det er Sagen kort og godt
— den har gjort at hanses Elskeder nu har det vaadt.

Men Moralen af min Vise det er denne, at
selv om man gaar ud hver Nat
fra sin ægtevi'de Skat
skal man ikke ha' Forloveder i massevis,
selv om der er billig Pris.
Nøj's med én med Appetit
— har man flere gaar 'et skidt —
der er ikke nogen »Stads« ved Politi-Visit!

Ugens Droschetur

Je' sa' oppe paa Bukken aa nød de' morderli' go'e Vejr aa en dito Cigar, som je' ha'de vundet i Eddiot Seks aa Treds fra Taxemeter-Søren. De' æ han nemli' en ren Eddiot te' aa spille.

Som je' saad'n sad aa lo' Blikket gli'e heng ovver Lottes Ryg aa de' øvri'e Landskav, saa ser je' jo en glatbalberet Sjendtlemand me' et Pa' Kinder som en Basunengels Bagdel komme ovver mo' me'.

Han stillede se' op aa stak den højre Arm u' mo' me'.

„Hej! raske Køresvend! — tøjl op Din Ganger!" raafte han.

„Ve' Di køre?" sa'e je'.

„Herli't paa rullende Hjul ve' je' fare a' Sted!" sa'e han.

„Ka' Di'nte tale Dansk?" sa'e je'."

„Ha!" raafte han. „Fælt i plebejiske Øren Gudernes Tungemaal skur'er!"

„Ta' Dem i Agt!" sa'e je', „for a' je'nte ska' staa ner a' Bukken aa svare Dem paa mit Tungemaal me' et Pa' flamske. — Fordé a' man kuns æ Drosjekusk, derfor ska' vel saad'n en U'raaver inte stille se' op aa drille Dyrene."

„Ha!" raafte han igen. „Kunstens helli'e Ild bjæffer en Køter a'!"

„Naa saad'n!" sa'e je'. „Di gaar ovver te' Personli'he'er! Nu ska' je' li'e straks være der!"

Je' begyndte aa sku' te' aa kravle ner a' Bukken, men saa sa'e han:

„Ej, b'i' dov sidden'es, Mand, paa Dit ophøjede Sæ'e!"

„Naa, nu begynder Di nok aa b'i'e høfli'," sa'e je' „De' æ osse de' bedste, der ku' ve'erfares for Dem."

„Fort Du mig bringe a' Sted — alt, hvad Din Ganger ka' sprænge!" sa'e han.

„Naa, naa, smaa Slav!" sa'e je'. — „Di ka' da'nte forlange, a' je' ska' sprænge Dyret for en Krone, sel' om osse di tred've Øre æ Drikkepenge. — Hvor ska' Di forresten hen?" sa'e je' aa pejede paa Vovndøren, a' han sku' sidde se' ing.

„Hist, hvor i herli'e Hal — Wivel svinger sit Septer!" sa'e han.

„Æ de' te' Wivel, Di ve'?" sa'e je',

„Ja, de' æ'et," sa'e han, aa saa to' han fat igen:

„Hver en Thaliasøn stævner didheng i Da'!" sa'e han.

„Æ Di en Søn a' di' gamle Thalia?" sa'e je'. „Der ha' je' set mejen go' Kome'e i min Ti'!"

„Maa je' være fri for Deres Thalia?" sa'e han. „Je' æ Kuns'ner, aa nu ska' je' u' aa lave Fagforening. Æ de'nte ræ'som'?"

Saa ku' Di jo b'i'n hjemme," sa'e je'. „De' ha' man jo Lov te'."

„Jammen, je' ku' godt li'e aa faa no'e mer' i Gasje," sa'e han. „Aa de faar vi kuns, si'er Mansjius, naar vi laver Fagforening."

„Han er ikke no'e hel Fjols, denne hersens Mansisjus, eller hva' de' æ, di kalder han. Maa je' spør'e, for aa ta' et Eksempel," sa'e je', „hvor mejet Di nu for Eksempel har i Gasje."

„Ingenting!" sa'e han. „Men man maa være gla' te'."

„Ja, saa ka' je' s'gu godt forstaa," sa'e je', „a' Di ve' ha'e Paalæg. — Saa æ de' mejet fornufti' a' Dem aa lave Fagforening."

„De' æ'et ka'ske nok!" sa'e han, „men je' ska'nte nægte, a' de' stø'er min kuns'neriske Stolthe' aa sku' siddes i Rang me' Arbe'dere aa den Sla's Folk."

„De' tror je' nok," sa'e je', „a' Arbe'erne mejet ve' betakke se' for. Di nøjes s'gu'nte me' Ingenting i Gasje aa æ gla' te'.

„Næ, men i dem brænder heller'nte Kunstens hellige Ild!" sa'e han.

„De' ve' je'nte, hva' den gø'," sa'e je', „men i hver' Fald har di Raa' te' aa slukke den me' en Bajer en Gang imemmel. Aa sku vi saa se aa komme a' Sted?" sa'e je', „hvis Di ve' være saa go' aa betale for Turen foru'!"

„Tvi'ler Du, usle Træl, paa, je' ha' Guld i Hænde?" sa'e han.

Je' æ li'e gla'," sa'e je' blot Di har en Krone i Søl' te' mej. Elle's ve' Di ka'ske være saa go' aa staa u' a' Vovnen, aa de' lidt villi'ere eng som Di æ kommen ing i den."

Ka' Di'nte nøjes me' hal'fems Øre? sa'e han aa saa i sin Pottemoné.

„Hit me' dem!" sa'e je', „men saa ska' Di holde Deres Mund under Vejs, aa'nte erritere mej aa Dyret."

„Derpaa mit Ord Du har — spring saa, Du bolde Ganger!" sa'e han.

Saa lo' je' Lotte trække te', saa han vendte alle fire Stænger i Vejret, aa saa smur'e je' u' paa Vesterbro aa avleverede han ve' Wivels.

A: Jeg begriber ikke, at Du gider le af saadan en fjollet Vittighed!

B: Min kære Ven, det er jeg saamæn nødt til jeg skylder Manden 100 Kroner.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Hr. Flovmand.

— Hvis jeg nu havde sendt Rigsdagen hjem til Paaske, eller blot jeg havde sendt den hjem forrige Fredag, saa havde Alberti kunnet kigge i Vejviseren efter sin Pryglelov, og jeg havde staaet som den store Ministerpræsident og Alberti som den lille Fagminister.

Nr. 18.

Ravnen

Søndag d. 1. Maj

1904

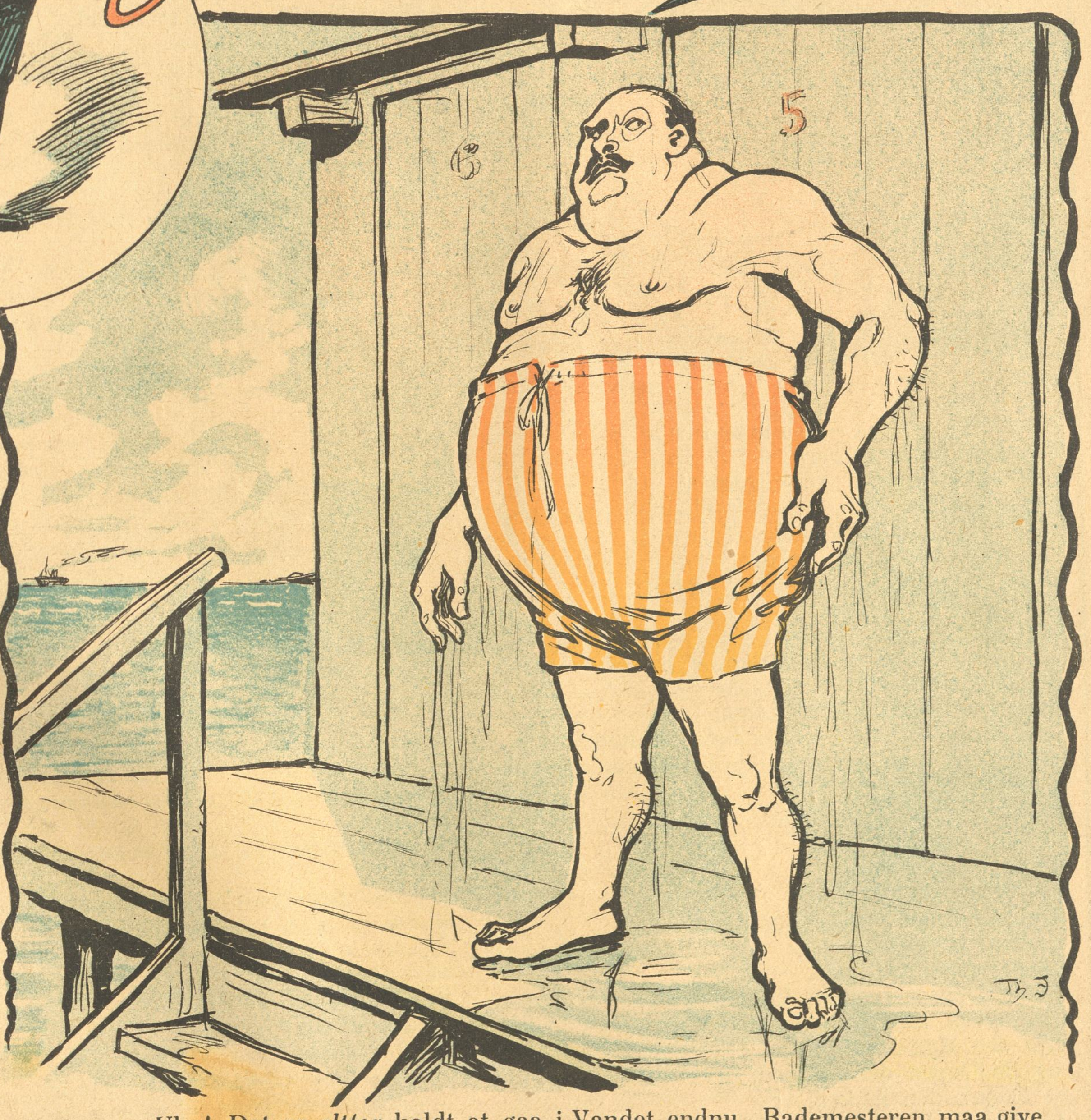

– Uha! Det er *altfor* koldt at gaa i Vandet endnu. Bademesteren maa give mig en ordentlig Omgang Massage. Det smager dog altid af Prygl!

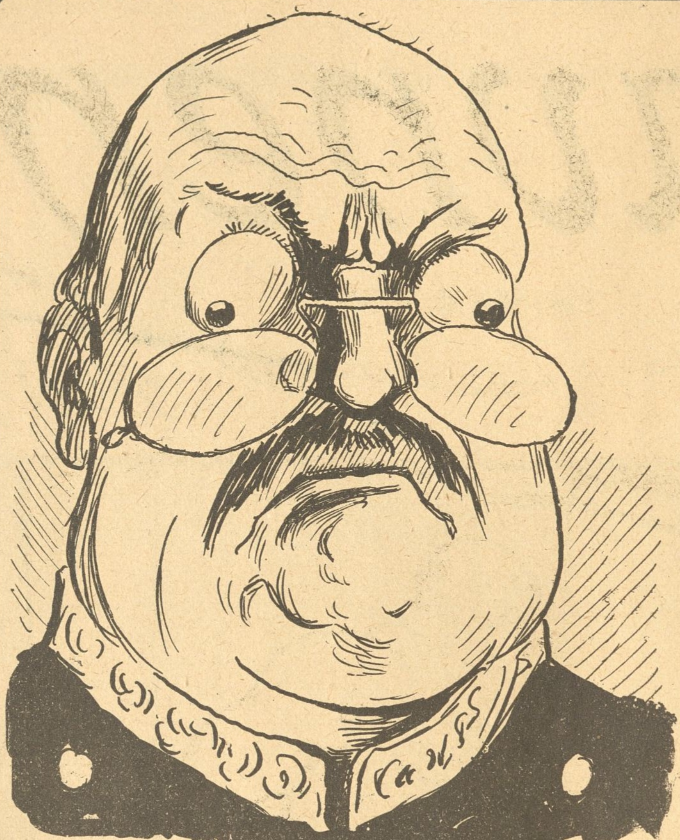

Mel.: Jeg er gift med Helene.

JEG er *Adler Alberti,*
Adler Alberti, Adler Alberti,
Pryglelovens Ven,
Ja, Pryglelovens Ven,
ak, men nu er jeg færdi'
nu er jeg færdig, nu er jeg færdig.
Det er ikke Spænd,
nej, det er ikke Spænd!
Deuntzer løb med Profitten,
jeg ku' blive gal,
helst jeg smed hele Skidten,
smed hele Skidten, smed hele Skidten,
men man har s'gu dog — politisk set — Moral.

Jeg stod lige paa Nippet,
:,: lige paa Nippet :,:
til at blive Duks,
ja, til at blive Duks,
Deuntzer sku' være klippet,
:,: sku' være klippet, :,:
men han er en Luks,
tænk, Deuntzer er en Luks.
Han pænt med Kongen snakked'
om den Bøllestraf,
og da Dagen den lakked,
:,: Dagen den lakked, :,:
fik jeg en Besked, som mig i Hjærtet traf.

Skulde *Adler Alberti,*
:,: Adler Alberti, :,:
ta' og gaa sin Vej,
ja, sku' jeg gaa min Vej?
jeg synes det er uværdig,
:,: det er uværdig, :,:
for en Mand som mig,
ja, for en Mand som mig;
en Gage som Minister
jeg ej savne kan,
De kan tro mig, det vist er,
:,: tro mig, det vist er, :,:
at jeg er en fattig Mand, en fattig Mand.

Naar jeg Taaren har tørret,
:,: Taaren har tørret, :,:
slaar jeg mig til Ro,
saa slaar jeg mig til Ro.
Jeg er glad nok for Smørret,
:,: glad nok for Smørret, :,:
Mandal han er go',
og *Mandal* han er go',
men slippe Taburetten —
aldrig, kære Ven,
De skal se mig paa Pletten,
:,: se mig paa Pletten, :,:
atter gaa i Højrespænd blandt Venstremænd.

Je' kom jolrende ovver Emalienbor' Plads, saa kom der saad'n en Lakøj i en rø' Frakke ren'en'es etter me' aa raafte:

„Hør, Di der! ka' Di kør' en Mand hjem, der æ b'e'en doli'?"

„Hva' fejler han?" sa'e je'. „Hvis a' han ska' brække se', saa ve' je'nte ha'e han i Vovnen."

„Næ, æ Di gal?" sa'e han. De' æ en a' Menistrene, men je' hus'er inte, hva' han hedder. Je' ka'nte hitte Re'e i alle di borreli'e Navne."

„Æ de' Ole?" sa'e je'.

„Næ, de' æ'et inte," sa'e han. „De' æ je' sikker po."

„Saa æ de' ka'ske Enefold?" sa'e je'.

„Næ, de' tror je'nte, de' æ," sa'e han.

"Sku' de' være Staddil?" sa'e je'. „Saad'n en pæn Mand me' hvidt Flips aa et gu'hengi'en U'trøk i Ansegte'?"

„Næ, de' æ en stor aa svær En,“ sa'e han. „Han ligger deroppe paa en Sofa aa raaver i et væk: „Gi' me' min Pry'lelov! Je' ve' ha'en! Hva' æ'et, I ha' g'or' ve'en!“

„Saa æ de' Alberti.“ sa'e je'. „Bare je' ka' ha' ham i Vovnen paa én Gang.“

„Vi ligger han dovvel!“ sa'e han. „De' æ natyrli' a' Di osse ta'er dovvel Takst. La' dem bare betale, di Parmenyer! De' under je' dem. Di æ inte for kønne te'et!“

„De' æ der s'gu ingen for kønne te'!“ sa'e je'. „Naa, ja — la' vos saa se paa han, a' vi ka' komme hjem te' Konen me' han. Ha' han væ't oppe aa sla's?“

„Ja, je' tror, der va' no'en Krampelasje me' En, di kalder Døgnflue — eller saad'n no'e!“

„Naa, Døjnser!“ sa'e je'. „Han æ elle's morderli' skikkeli', æ Døjnser! Saa maa di ha' erriteret han ne'erdrægti'.“

„Ja, de' ve' je'nte!“ sa'e han. „De' va' i Sta'sraa'et, aa der kommer je'nte, undta'en naar je' ligger i Kakkelo'nen om Morningen. Men je' ku' høre, a' der b'e' tal' højt aa sla'et i Bor'et, Saa var'et, der b'e' kaldt paa me' aa sagt, a' je' sku' hente en Vovn, for der va' En b'e'en do'li'. Aa saa va'et jo, a' Di li'e kom li'essom Di va' kaldet.“

„Aale rejt!“ sa'e je'. La' vos faa Kaluriussen herner.“

„Der æ di me' han.“ sa'e han aa pejede ovver paa Fortovet.

De' var et mejet sørreli't Syn. Di va' tre om aa le'e han, men de' knev. To ha'de han under hver sin Arm, aa den tre'je skø' bav paa. Di gik aa talte me' han aa snakkede godt for han.

„Tav inte Mo'et!“ sa'e den Ene a' dem te' han. „De' ka' b'i'e godt en Gang innu. Vi ska' nok faa Ram paa Døjnser illievel! La' han bare væ' vegti' i Da'! Den ler bedst, der griner sidst!“ aa saad'n mer' a' den Sla's.

Alberti gik aa sa'e ingen Ting. Han bare sukkede aa saa ner i Jor'en, som om han ha'de taft no'e. Je' aavnede Vovndøren.

“Væ'sgo', aa sid Dem ing!“ sa'e je', „aa hvor ska' vi heng?“

„Op paa Dannebro'! sa'e den ene a' di andre aa sad se' me' ing i Vovnen.

„Æ de'nte i Linesga'e?“ sa'e je'.

„Næ, men de' æ i Nærhe'en!“ sa'e han. „Je' ska' raave Gevalde, naar, vi æ der!“

„Saa krøv je' op paa Bukken. De' sidste, je' hørte, va' en Røst inge i Vovnen, der sa'e:

„Stakkels Danmark, hvor ska' Du nu faa en Pry'lelov fra?“

Saa ga' je' Lotte en paa Sæ'et, saa hun satte i et Rejespring forbi Skildvagterne.

I Saltsø-Staden.

Mormonpræsten (i en Skomagerbutik): Jeg skulde have et Par Støvler til min Kone.

Skomageren: Med Fornøjelse. Tør jeg spørge, om hvilket Numer det er?

Mormonpræsten: Numer 17.

Skomageren: Sytten! Det var dog en forfærdelig Størrelse. Saa store har vi dem ikke færdige.

Mormonpræsten: Jeg taler ikke om Støvlernes Numer, men om min Kones.

Afslutning.

Mel.: Hr. Peter kasted' Runer.

Nu staar Rigsdagskasernen tom og øde,
Lovgiverne ej mer' i Flokke møde
De spredte er til Højre
og Venstre, Landet rundt,
og holder Sommerferie;
det er jo ogsaa sundt.
Tom er *Triers*
Stol, og Klokken lyder,
kalder ej
mer' til Hjemmets Gyder
Thingets Mænd.

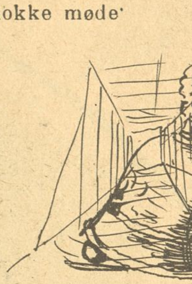

De gaar i Træsko nu og Knolde sparker,
og ser til deres Agere og Marker,
mens hist paa Langelinie
en Frokost indta't blev
af Mændene, de brave,
der Referater skrev.
Tavs der er
i Fredericiagade.
Selv *Jens Busk*,
det er Jammerskade,
han er væk!

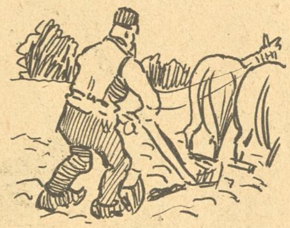

Det pusler i Kasernens dunkle Kroge
det lyder, som der hvislet blev af Snoge,
Ha! se den blege Skygge,
der svæver sagte frem!
Er end der no'en tilbage?
Tog ikke alle hjem?
Tys! det er
Venstres Genfærd stille!
Nu det bort
svinder bag en Pille
med et Suk.

Ja' suk, Du arme Aand, der er tilbage!
Vrid Dine Knokkelhænder saa de knage!
Du var en Gang et kraftigt,
og levende Parti,
paa hvilket Landet stoled';
ak! nu er det forbi,
Synk i Grav!
endt Din Saga er nu!
Social-
demokrater Jer nu
løser af!

Veninden: Din Mand maa være meget fredsommelig. Nu har Du været mere end en Time om at klæde Dig paa til Middagsselskabet, og han har ikke kaldt paa Dig en eneste Gang.

Nygift Dame: Jeg skal betro Dig, hvoraf det kommer. Jeg gemmer altid hans Handsker, Cigarfutteral og Pincenez før jeg begynder at klæde mig paa. Naar jeg saa er færdig, finder jeg det for ham, og saa gør han mig en Undskyldning, fordi han har ladet mig vente!

Radikal Kur.

— Men Tante dog, vil Du virkelig gifte Dig med den gamle Snegl, Du har bestyret Huset for? —

— Ja — jeg skal sige Dig. Han bliver mig lidt for anmassende. —

I Hotel Fønix.

Opvarteren: Herren ønsker?
Jens: Ønsker! — Æ her inte Bal iawten?

Da Peter blev konfirmeret.

Det var en Søndag Formiddag forleden, at Peter var bleven konfirmeret, og da han nu stod i sit flunkende nye Tøj, parat til at jumpe lige midt ud i Livets Nydelser eller Viderværligheder, følte han sig ret som „en Svend fra Fad" — helt durk igennem. —

Han havde rigelig med Mønt paa Fikken, en flunkende ny Tikaler, som hans Onkel, en ældre, afdanket Lysestøber, velvilligst havde stukket til ham, ledsaget af mange Formaninger om dens rette Anvendelse, eller rettere „Ikkeanvendelse", thi den var egentlig bestemt til at havne i Sparegrisen. —

„Aallerigt! Du Gamle — men det er nu noget, vi selv bestemmer", sagde Peter til sig selv, da han samme Dags Eftermiddag var ude paa Strøget for at promenere den nye Paraply og lufte sit Ravrør. — Der traf han paa et Par ældre Bekendte, som nu allerede i et Par Aar havde gnavet paa Læretidens tørre Rundtenom, og derfor ikke sagde „nej". da Peter flot inviterede dem med ud paa Berren, for at nyde en bedre Lunch. —

De var saa heldig straks at løbe paa en velvillig Beværter, der var fordumsfri nok til at se bort fra deres kriminelle Lavalder og serverede dem Bajerskøl og Snapseflaske til det bestilte Smørrebrød. — Appetiten var upaaklagelig, og Snapsene stak de under Vesten, som føre Ka'le — for Peters Vedkommende dog med en stille Gysen, og en mild Taare i Øjenkrogen. — —

Men snart steg Humøret lige op til 90 — Peter slog i Bordet og bandte kraftmane sig paa, at nu skulde de i Skoven — han betalte hele Syltetøjet. — „Skaf os en Drosche, Di — Kellner," raabte han, „her er ingen smalle Steder — vi vil Saftsuseme køre lige hen paa Banegaarden."

Droschen kom, de steg ind, og Peter, som Festens Giver blev naturligvis overladt Bagsædet, hvor han flot lænede sig tilbage med den Haand, hvori han holdt sit nye Ravrør, vidt udstrakt over Vognens Kant. — I det samme kørte de forbi en lang Smededreng, det funklende Ravrør passerede lige forbi hans Næse, og dette fristende Syn kunde han ikke modstaa. — Haps! snappede han Røret med den brændende Cigar i, stak det i Munden og forsvandt som et Lyn om ad en Sidegade, kun efterladende sig en tyk Røgstribe. —

„Saa Du Røgen?" sagde en af Vennerne, "ellers ka' Du kigge etter den i Vejviseren "

„Saa skulde da ogsaa — — Holdt Kusk!" skreg Peter rasende. — „Nej, etter ham — etter ham! Han løb der om ad Gaden!"

„Hvaffen Smed?" sagde Kusken gnavent — han havde ingenting set og var desuden ikke særlig glad ved den Fragt, han havde inde i Æsken.

„Smededrengen, for Satan — han løb jo med Ravrøret — saa Di'nte det, Kusk?"

„Naa saadan", sagde Kusken rolig og vendte dem atter sin brede Ryg. „Der er gaaet Rotter i Penalhuset, ka' jæ forstaa. — Ja di onge Ornegrise di bli'er farlig tidlig springske nutildags. — Og dermed jolrede han videre hen ad Banegaarden til. —

Her stod de ud, og Peter bad en af de andre om at løse Billetterne imens han selv for et Øjeblik trak sig tilbage i et lille Hus, som laa ved Siden af Stationsbygningen. Der var nemlig noget af det Smørrebrød, han havde spist, som ikke bekom ham rigtig vel, og desuden ærgrede han sig væmmelig over Tabet af sit nye Ravrør. — Da han atter kom tilbage, saa han meget bleg ud, og tørte sig energisk om Munden med sit Lommetørklæde. Han vilde gerne have haft en Drik Vand, men det var der ingen Tid til — Toget gik om et Sekund.

De kom lykkeligt tilsæde inde i en Kupé, men næppe havde Toget sat sig i Gang, før Peter pludselig sprang op med et Sæt, som om han havde faaet en Naal i Enden: „Holdt! — Stop! — min Paraply, Konduktør — jeg glemte den inde paa — — —." Han røg hen til Kupèvinduet, slog det ned i en lynende Fart og stak Hovedet ud for at kalde paa Portøren.

Tju! — der tog et Vindstød hans Hat, og han saa den med Bedrøvelighed forsvinde ude i Horrisonten hvor Banen just beskrev en skarp Kurve. —

„Har nu nogen da ogsaa kendt Magen?" udbrød han halvt grædende af Ærgrelse. „Jeg tror s'gu, at Tykke Brage holder Fødselsdag i Dag, for ellers kunde man da aldrig have saa skændigt mange Uheld.

Men Kammeraterne trøstede ham, og en af dem, som var Bagerlærling, lavede ham en Kasket af hans Lommetørklæde: „Se her, min Gut — her har Du en Hat, der har vasket sig. — Desuden har Du jo en lille en paa i Forvejen, saa Du kan aldrig komme til at trænge", lagde han grinende til. —

Men nu var Ungdomsmodet begyndt at dale hos den gæve Petermand, og det blev ikke bedre, da man naaede ud til Skoven og der kun fandt en Hundekulde, nøgne Træer og et Ælte lige til at dro'ne i. Omsider fandt de ind paa en lille Restavration, hvor den bestilte Kaffe igen livnede en Smule op i Gangtøjet, men medens de sad derinde, begyndte det at skylregne. —

„Hvem der nu havde haft sin go'e Paraply", mælede Peter sørgmodigt, for vi maa vel snart til at krasse af hjemefter — det er ved at blive mørkt, og vi har en lang Vej at gaa."

„Hva'beha'r! — Gaa?" skreg den ældste af hans Venner, en lang, stærk Knippel. „Din Skidebuks! — Du vil vel inte sige, at vi ska' gaa helt herfra og hjem? — Svar, for Fa'en! — det ka' Du vel?"

Men tavs trak Peter sin Portemeniks op af Lommen og viste den frem. Den indeholdt kun to Enører og en Toøre — men det var forresten ogsaa Ord nok. —

„Naa saadan", sagde Kammeraten og saa den uheldige Peter truende ind i Øjet. „Du har narret os paa en Peter — har Du. — Men det lader vi os inte byde af Dig, min Ven — og nu staar den paa „Tak for Mad" — flade Øretæver, forstaar Du." — Tju! — Tju! — Tju! — Og dermed forlod de den tudende og skældende Peter, som blandt andet følte sig ganske vis paa, næste Morgen at komme til at møde med et forsvarligt Sæbeøje. —

Træt i Sjæl som i Krop begav han sig paa Hjemvejen, alt imens Regnen støt og tæt strømmede ned, og han anvendte henimod 5 Timer til de 2 Mil, han havde at marschere.

Først henad Midnat stod han udenfor sin Tantes Dør, og vaad, udaset og beskidt, som han var, lignede han mest af alt „Ridderen af den bedrøvelige Skikkelse?" — Hans Tante, som havde siddet oppe og ængstelig ventet paa ham, modtog ham med en skøn Blanding af stride Glædestaarer og indædt Arrighed; men foreløbig lod hun sig dog nøje med, manende at løfte Pegefingeren foran Peters Næse og spørge:

„Peter, Peter! — Husker Du ej, hvad der i Dag er sket med Dig?"

Da hævede den uheldige Peter sit trætte Hoved, og med et sidste Glimt af Galgenhumør udbrød han: „Uf jo, Tante — i Da' æ je' re'nok ble'en noget morderli' komfe'meret."

Fanget.

Der skulde antages 20 nye Politibetjente. Ansøgerne mødte hos Politilægen.

Lægen (til en Ansøger): Kan De se dette Uhr?

Ansøgeren: Ja!

Lægen: Kan De høre, at det dikker?

Ansøgeren: Ja, ganske tydeligt!

Lægen: Staa lidt længere tilbage!

(Ansøgeren gaar tre Skridt tilbage.)

Lægen: Kan De høre det nu?

Ansøgeren: Ja!

Lægen: De maa have en glimrende Hørelse — for Uhret har ikke gaaet i de sidste 14 Dage!

Deüntzer:
„Det var vel nok mig der seirede!"

Bacillens Vise.

Mel.: Til min gamle Væltepeter.

Som en drabelig Bacille
farer jeg fra Sted til Sted,
skønt jeg kun er ganske lille
er jeg ej at spøge med.
Jeg gaar ikke frem med Læmpe,
skønt jeg ikke er at se.
Loppen er mod mig en Kæmpe,
ja, I skal nu ikke le,
thi husk paa,
at man ej de smaa,
saadan ganske udenvidere foragte maa.
Vi Baciller kan
dristig binde an
med den aller kraftigste og muskelstærke Mand.

For en Løve kan I flygte,
naar dens Brøl Jert Øre naar,
og en Bjørn I skal ej frygte,
selv om den paa Bagben staar.
Og de fæle Krokodiller
kan I nemt faa ødelagt;
men for os, vi smaa Baciller,
kan i ej ta'e jer i Agt.
Med Gevalt
ta'er vi fat paa alt,
selv en Herkules vi kan forvandle til en Pjalt;
Sikkre tror I jer,
værs'go mor I jer,
men en Vatfabrik kan trodse Sanatorier.

Gammelt Vat, af Blod beplettet
og af anden Daarlighed,
er jo ligefrem indrettet
til Bacille-Arnested.
Folk, som Penge har i Skæpper
og hvem alting er forundt
køber flotte Silketæpper;
det skal være voldsomt sundt.
Sikke Pjat,
naa go' rolig Nat,
sov Du kun i Silketæpper med Bacillevat,
naar Du vaagner op
har i sluttet Trop
vi Baciller holdt vort Indtog i Din rare Krop.

Maj.

Maj, Maj, med spirende Straa,
med brydende Knopper og Blomster smaa,
med vaagnende Liv, der sprænger sit Dække,
med Sol over Havernes Gærder og Hække.

Maj, Maj, med Bladenes Hang,
med frigjorte Bække og Fuglenes Sang,
med Sommerens Indgang i lysgrønne Farver,
med Løfter og Haab vi fra Fortiden arver.

Maj, Maj, med Vinteren bag,
med blinkende Spyd og med smældende Flag
over Arbejderhærens Batallioner,
med Fodslag, hvis Takt over Stenbroen toner
Maj!

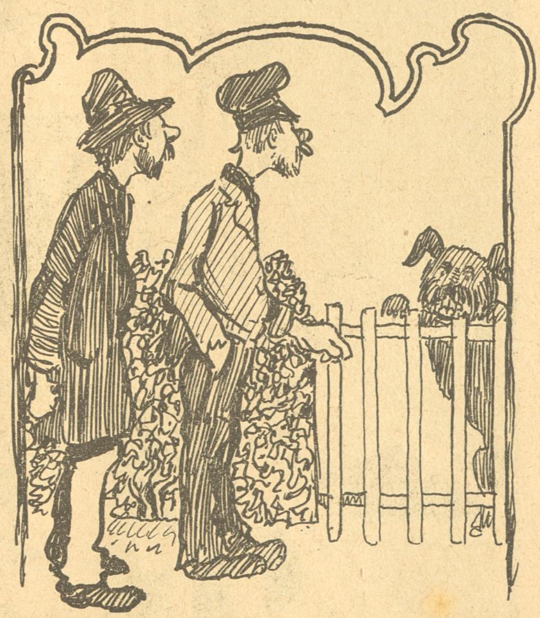

Første Betler: Hvorfor gaar Du ikke rask ind? Hunden bider ikke. Kan Du ikke se, at den logrer med Halen?

Anden Betler: Jamen den knurrer ogsaa — jeg ved ikke, hvilken Ende jeg skal tro.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

For stor til vort lille Land.
Hr. Madsen som Beskytter af vore Hjem.

Han skulde tappert vogte os —
vi feded' ham og kælede for Manden.
Saa voksed' han — blev stor — en ren Kolos,
og sprænger nu det hele fra hinanden.

Nr. 19.

Ravnen

Søndag d. 8. Maj

1904

— God Dag Gamle! Har Du moret Dig godt i Ferien?
— Storartet! Jeg har lagt mig 130 Pund til! —
— Sludder!
— Tror Du mig ikke? Hun kommer derhenne ved Hjørnet. Nu skal jeg straks præsentere Dig for min Forlovede.

Ugen, der gik!

Mel.: Jeg har væ't Tollerist.

DER er Sorg i vort Land,
intet Sogneraad kan
faa de Vedtægter ret til at passe.
Smaafolk op bliver sat
til en morderlig Skat,
og det svier til den Fattiges Kasse.

Den var slunken og sløj,
nu bli'er Skatten saa høj,
at det snart bliver Tid til at passe,
og naar Stormænd ta'er Stik,
slaar det mestendels Klik
i vort Land for de Fattiges Kasse.

Mangen Venstremand ved
i den Redelighed
ikke Ord, som han syn's er for krasse,
det Systemskifte, jo,
den er forholdsvis go',
bare ej for den Fattiges Kasse.

Andre si'er ej et Ord,
det er saadan paa Jord,
at de Store sig al Tid skal gasse,
og bli'r Smaamanden flaaet,
saa er al Tid han gaaet
til Kommunens den fattige Kasse.

Sjælland, Jylland og Fyn,
baade Landet og By'n,
er i Oprør, og der er en Masse,
som har Venstre vendt Ryg,
for nu er den for tyk,
naar man ta'r af den Fattiges Kasse.

Alt, hvad Ravnen har sagt,
staar bestandig ved Magt,
Venstre er kun en Storbondeklasse,
men det revner igen,
Socialismen, min Ven,
vareta'r kun de Fattiges Kasse.

Spis bare væk!

Fhv. Grosserer nu Formand i et Pakhus, Louis Napoleon Sprekkelsen, var en Mand, som havde kendt bedre Dage. Skæbnen havde imidlertid reduceret ham i en utrolig høj Grad; thi medens han tidligere kunde svælge i Velvære, havde han nu sine Kvaler med at regne Smaamønten ud.

Sprekkelsen var gift og havde 7 Børn, hvilket Afkoms glubske Indhug i Spisekammerets Madvarer fuldstændid forrykkede Sprekkelsens Sindsligevægt. Naa, give de 7 Fyldebøtter Mad var jo nødvendigt, og han gjorde det derfor ogsaa saa godt, som Pengepungen tillod det. Fhv. Grosserer Sprekkelsen kunde imidlertid daarlig gøre sig fortrolig med Tanken om sin forandrede Stilling' og en Gang imellem steg Grossererværdigheden ham til Hovedet, og saa var han flot. F. Eks. blev hele Familiens Fødselsdage festholde, og ved disse Lejligheder blev Sparegrisen slagtet. Familien stod netop overfor en saadan Fødselsdag, idet det ældste af Børnene fyldte 12 Aar, og saa bestod den traditionelle Festmiddag i Risengrød og Flæskesteg. Af Erfaring vidste Sprekkelsen, at Børnene vragede Risengrøden til Fordel for Flæskestegen; men han fik den Dag en Idé, som var ganske genial.

Han lod sin Kone koge en stor Gryde Risengrød, og da den var færdig, holdt han en lille Tale til sine 7 Børn:

„Ser I, sagde han — her er en ny 25-Øre, som jeg lige har hentet i Nationalbanken, nu putter jeg den i Risengrøden, og den, i hvis Tallerken 25-Øren findes maa beholde den. Spis nu bare væk, Børn."

Det kan nok være, det hjalp. Som graadige Ulve kastede Børnene sig over Risengrøden, ustandselig raabende: „Mer' Grød Mo'r!" og se, de fik Has paa Risengrøden, opildnet af Fader Sprekkelsens: „Spis bare væk, Børn"; men da Gryden var tom, var fhv. Grosserer Sprekkelsen brutal nok til at sige:

„Nu maa I faa Flæskegteg, spis bare væk, Børn."

Men der var god Forslag i Flæskestegen den Dag.

Trøst.

Hun: Georg, jeg er bange for, at Du gifter Dig med mig fordi min Onkel har efterladt mig en Formue.

Han: Nej, min Engel, selv om det var enhver anden, der havde gjort Dig til Arving, havde jeg giftet mig meg Dig alligevel.

— De vil altsaa ikke indrømme Kvindens intellektuelle Overlegenhed?

— Nej, ialtfald ikke saalænge hun ikke kan drikke en Kop Kaffe uden at stikke den lille Finger ivejret!

I Landsby-Kroen.

Turisten: Opvarter, har De da slet intet Sukker til Kaffen?

Opvarteren: Vi har kun 3 Stykker til Rest, og dem har de tre Herrer derhenne laant og tegnet Øjne paa — de spiller nemlig Terning med dem.

Glade Aalborgensere.

Mel.: Vi gamle Svende.

Det lille Aalborg er en lystig By,
Faldera!
der høres Bægerklang til aarle Gry;
Faldera!
i Kabinetter i den sene Stund,
Faldera!
den Bedsteborger kysser Pigens Mund.
Faldera!

Hans Frue ligger hjemme I sin Seng;
hun skænker ej sin Husbond Tøs og Dreng.
Godt, han kan skaffe sig dem uden om;
i Aalborg staar kun Fruens Vugge tom.

Hr. *Smit* er Politiets Mester der,
han taaler ej, at nogen kommer nær
med Skoser Byen, som staar under ham;
saa bliver Smit i Raadet bøs og gram.

Han kalder *Høgsbroe* for en Abekat,
og tager ikke sig i Agt for, at
det ej var Høgsbroe, men Hr. *Liebe,* som
gav Aalborg By dens Testimonium.

Hr. Smit sig fik en Sæd'lighedsbetjent,
men dermed Sagen ej for ham er endt,
Et Par Processer har i Udsigt han;
man kalde maa ej Abekat en Mand.

Nu gaar i Aalborg de smaa Piger om
i Sæk og Aske med en Mine from.
Hr. Smit af deres Ærbarhed sig ta'er,
men Fremmede han ikke skumle la'r.

Du glade By ved Limfjords grønne Bred,
Faldera!
Du er et Sodoma, det vi nu ved.
Faldera!
Du har paa Livet dejlig Appetit,
Faldera!
Jeg ønsker Velbekomme Dig og Smit!
Faldera!

En god Hund.

A: Ja, Du, min brave Karo reddede mig ud af en slem Knibe forleden.

B: Aa, fortæl — hvorledes?

A: Jeg var i en slem Pengeforlegenhed, og saa solgte jeg den for 40 Koner og klarede mig.

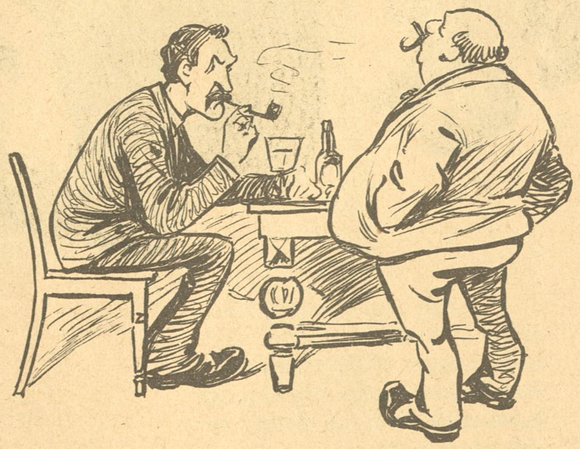

Madsen og Jensen talte om Folk, der stammede.

— „Det vanskeligste Stykke Arbejde, jeg nogensinde har haft,“ sagde Madsen, „var at forstaa en døvstum, der stammede.“

— „Hm!“ svarede Jensen, „hvordan kunde i Grunden en døvstum stamme?“

— Jo, det kan meget nemt ske, han havde nemlig Gigt i Fingrene!“

En Skriftklog.

Præsten har faaet at vide, at en af Konfirmanderne skal have hugget Halen af en Kat. Han kalder dem sammen og foreholder dem det slette i en saadan Handling:

— Kan nogen af jer sige mig et Skriftsprog, i hvilket saadanne Raaheder trues med evig Straf?

Lang Pavse. — Endelig er der en, der rækker Fingeren i Vejret.

— Naa —?

— Hvad Gud har sammenføjet, skal Menneskene ikke adskille.

Instruktion.

Fruen (til Kokkepigen): Jeg rejser nu til et Badested, Marry; De kan komme saa sent hjem fra Torvet, De vil, eller svie Mælken ligesaa galt, De har Lyst til. Af og til kan De ogsaa godt modtage, hvad Slagteren byder af daarlige Varer, og dersom Kødet er for sejgt, kan De lade Herren brumme ligesaa galt, han vil — ellers vil hans nylig erhvervede Frihed staa for ham i et altfor rosenrødt Skær.

Det nøs jeg paa!

— Prosit, Krillesen! — Det nøs Du paa. — —

— Tak for det, Knaspersen. enhver ska' ha' no'et for sit — — Attisch! — —

— Naa, igen. Du har nok faaet Dig en regulær, Snue, lader det til.

— Nej, Du — det er noget, som jeg — — Attisch! — — som jeg er født med.

— Det var Pokkers, det har jeg s'gu aldrig hørt før, at man kan fødes med Snue.

— Jo, ser Du, min Fa'r ha'de det akkurat paa samme Maade, og min Broder forresten med; jeg antager — — Attisch! — — antager at det er et Arvestykke.

— Det var dog Fandens til Arvestykke det, Du skulde lade Dig leje ud, naar den varme Tid kommer, til Folk, der vil ha' sig et Brusebad; der staar jo ligefrem et helt Vandfald ud af Næsen paa Dig, hver Gang Du nyser.

— Attisch! —

— Det var dog en skrækkelig Kanonade, Du laver. Skal vi ikke aabne Vinduerne, for at undgaa en Sprængning af Ruderne?

— Du ka' sagtens spotte, men Du aner ikke, hvor mange Kvaler, jeg har haft af det Nyseri. Nu skal Du bare høre — — Attisch! —

— Hør, Krillesen, hvis Du ikke snart er færdig, saa gaar jeg min Vej. Jeg vil dog ikke risikere, at Ørehinderne springer i Smadder paa mig.

— Jo, nu tror jeg nok, at det hjælper for denne Gang. Nu skal Du høre nogle af mine Kvaler, som det Nyseri har forvoldt mig.

Allerede som Dreng fik jeg Kærligheden af føle. Det var i Religionstimen, min Lærer spurgte mig, hvem det var, der fremkaldte Makkabæernes Opstand. Jeg vilde til at svare Antiochos Epiphaues, da jeg i det samme fik mit heftige Nyseanfald, jeg kom ikke længer end til A—Atti — — og hvormeget Læreren pryglede mig, var det mig umuligt at komme videre i Teksten. Jeg fik en Anmærkning for uartig Opførsel og fik en Omgang Klø i Tilgift af min Fa'r, da jeg kom hjem med Karaktérbogen.

Senere hen i Livet, da jeg var vokset til og var bleven Soldat, var det jo lidt skralt med Moneterne, og jeg havde en glubende Appetit. Jeg var da saa heldig at faa mig en Madkæreste. Det ka' nok være, hun kunde lave Mad, eg jeg skruppede godt i mig. Hvad jeg ikke gad æde, levnede jeg til Herskabet. Alt gik godt, indtil Fruen en Dag kom ud i Køkkenet. Jeg blev i en Fart puttet ind i Spisekammeret, hvor jeg stod saa stille som en Mus, men saa begyndte jeg at nyse, og — jeg var røbet. Jeg fik en Udgangsbillet med høflig Anmodning om, ikke oftere at vende min Næse den Vej.

Paa et senere Stadium i Livet traf jeg paa et dejligt lille Pigebarn, Fatter havde Grunker, sa' man, og jeg begyndte at gøre Haneben, og det lod ogsaa til, at mine Anstrængelser skulde lykkes, men tænk saa mit skækkelige Uheld. Øjeblikket kom, da jeg skulde erklære mig for den elskede Genstand, jeg havde lige faaet aabnet min Mund for at overøse hende med min Veltalenhed, men istedetfor begyndte jeg at nyse, og jeg overøste hendes lille nydelige Ansigt med en Straale, der stod ud af Næsen paa mig. Jeg fik en Kurv, og Pengene, som jeg havde sat Næsen op efter, gik min Næse forbi. Derfor lever jeg nu som Pebersvend.

— Med andre Ord, Krillesen, Du fik Dig en lang Næse.

— Det har Du Ret i, og jeg har for den Sags Skyld faaet mig adskillige Næser.

For ikke saa lang Tid siden sad jeg der hjemme og indaandede den forholdsvis friske Luft, der kom ind gennem det aabentstaaende Vindue, pludselig begyndte jeg at nyse Attisch — Attisch — en Mængde Gange, det banker paa Døren og ind træder en Politibetjent og spørger i en hvas Tone om det er her, der raabes Politi. Jeg forklarede ham, at jeg nøs, men han blev ved sit, at jeg havde raabt Politi, jeg blev noteret og maatte give en Bøde i den Offenlige.

— Du skulde lige godt tale med Din Læge derom.

— Det har jeg gjort for længe siden, men han siger, at der er ikke noget at gøre ved det. Nysen, siger han, er noget lignende som Hikke, Luften udstødes paa en hurtig, voldsom og krampagtig Maade.

— Skal vi saa være enige om at sige, Du nyser ikke Krillesen, Du hikker blot med Næsen.

— Attisch! — — Det nøs jeg paa!

Ved Sæsonskiftet.

Mel.: Lott ist todt.

DEN kedsom' Vinter gik sin Gang,
vi Som'ren har for Øjet;
til „Onkel“ Vinterfrakken sprang
Poeterne, med fagre Ord
og alenlange Viser,
Smaablomsters Duft og Fuglekor
i høje Toner priser.
:,: Hver Knop :,: saa smukt sig folder ud.
Naturen byder os til Fest, og Skoven staar
som Brud.

Nu er Sæsonen snart forbi,
paa sidste Vers vi kvæder,
Teatrene vil lukke i
for deres Vinterglæder.
Aktørerne la'r Skægget staa,
de Ferie kan holde,
hvis ikke paa Tourné de maa
omkring i Landet jolle.
:,: Blot ej :,: de rejse skal omsonst,
men gid Provinserne vil skatte Hovedstadens
Kunst.

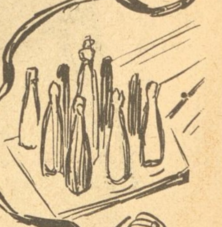

Den kedsom' Vinter er forbi,
sig nærmer Som'rens Dage,
snart kan i gamle Tivoli
en lille Tur vi tage.
Bli'r Vejret henad Aften raat,
vi derfor ej vil bæve,
hos Svendsen ta'r vi os en Pot
og slaar en hel Del „Skæve“.
:,: Jo vist :,: om Maj end bli'r lidt skral,
paa Svendsens Keglebane vi nok Varme holde
skal.

Og om en ganske lille Tid
Beketow vil os gæste,
han med sit Selskab kommer hid
og alle sine Heste.
Vi Akrobater faar at se
Jonglører og Bajadser,
som nok skal faa os til at le
ved alle Slags Grimasser.
:,: Hej hop :,: og søde Damer smaa,
som springer gennem Tøndebaand adræt og
let paa Taa.

Ugens Droschetur

Je' sa' paa min Buk aa tænkte ve' me' sel': „Ve' Du, hva' Du sku', Du Gamle? Du sku' s'gu for en Gangs Skyld ta'e aa sidde Dyret i Stald aa gaa u' i Søndermarken aa ta' Dej en gla' Sønda' me' di andre!"

Som je' sa' aa tænkte saad'n aa smøjede paa Cigaren, kom der en lille væmmeli' tyk Ra' heng te' me' me' et Pa' lumske Grisseøjne aa en Smule sort Fedtelæ'ersjovverskæg i Ansigte'.

„Ve' Di køre for en Højremand i Da'?" sa'e han.

„Je' spør'nte om Deres poli'ske Anskuelse," sa'e je', „naar bare Di ha' Pottemeniksen i Orden."

„Ja, for Di æ natyrli'vis Sjocialdemmekrat?" sa'e han aa glo'de paa me'.

„De' æ je'!" sa'e je', „men deffor ska' je'nte køre Dem u' i Pevlingesøen aa dro'ne Dem, som Di ka'ske æ bange for, sa'e je', aa stik me' et Pa' Ord om, hvo' Di ve' heng a'. Saa ska' je' la'e de' gaa vi'ere te' Lotte der."

„Op te' Nørrevold!" sa'e han aa sad se' ing i Vovnen.

„Hva' Numer?" sa'e je'.

„Ikke no'et Numer!" sa'e han. „Blot op te' Volden aa se lidt paa Toget."

„Hvaffet Tog?" sa'e je'.

„Arbe'dernes Demmestrasjonstog!" sa'e han aa grinte lie'sse lumsk som en syv Maaneders Ræveunge.

„Saa æ de' en anden Vej, Di ska'," sa'e je'. „Saa æ de' u' a' Syndernes Bullevart te', for der samles Toget nu aa inte mer' paa Nørrevold som i gamle Da'e."

„Tro'r Di'nte, je' ve' de'?" sa'e han.

„Næ, de' tro'de je'nte," sa'e je', „for saa ha' Di vel næppe begyndt aa snakke om Nørrevold aa den Sla's Avkroge i Verden."

„Jo' je' ska' betro Dem en Ting!" sa'e han. „Naar je' nu kører op paa Nørrevold aa ser, a' der ingen Mennesker æ, saa ka' je' me' go' Samvitti'he' gaa hjem aa skrive i mit Bla', a' der b'e'nte no'e a' Demmestrasjonen, desformedels', a' der ingen Arbe'dere var mødt."

„Nu sti'r den!" sa'e je'. „Æ Di saad'n en Løgnhals?"

„De, æ je'," sa'e han, „aa mit Navn æ Fre'rik Hansen!" —

„Saa ve' je' sle's inte køre for Dem," sa'e je'.

„De' ha' Di'nte Lov te' aa nægte," sa'e han, „for saa henter je' en Betjent."

„Godt!" sa'e je'; „la' vos saa komme a' Ste'!" — „Dig ska' je' nok or'ne!" tænkte je' ve' me' sel' aa to' Tømmerne. Aa saa lo' je' Lottr gaa lidt villi' — u' a' Kvajtorret te'.

„Halløj, de' æ en gal Vej!" skreg han inge i Vovnen, men je' lo', som je'nte hørte ham, aa springe u' a' Vovnen, de tur'e han'te me' den Vom, han gaar aa slæver paa. Aa paa den Maa'e kom vi u' paa Syndernes Bullevart.

„Se, her æ Toget!" sa'e je. „Nu ka' Di'nte gaa hjem aa skrive, a' der ingen Arbe'dere va' mødt."

„De' ka' je'nte," sa'e han, „men je' ka skrive, a' der va'nte mødt nær saa mange som i Fjor, aa de' ve' je' gøre, for de' avhænger a' di Øjne, man ser me', aa de' æ der ingen, der ka' gøre me' no'et for."

Saa sto' han u' a' Vovnen aa betalte me', men Drekkepenge, dem vankede der s'gu'nte no'en a', aa de' ka' osse være de' samme for en Gangs Skyld.

Smuld.

A: Har Du virkelig saa mange Navne? Jeg ser, at Du skriver dit Navn: Christian H. H. H. Hansen.

B: Ja, jeg skal nemlig sige Dig — jeg blev døbt af en Præst, der stammede!

En gammel Dame protesterede i et Selskab paa det kraftigste imod den Theori, at Maanen skulde være beboet. —

„Det er fuldstændigt Vrøvl," paastod hun, „og det bedste Bevis derpaa er, naar De blot vil gøre de Mennesker, der kommer med deres Maanehistorier, et eneste Spørgsmaal: Hvad bliver der da af Maanebeboerne, naar Maanen skrumper ind til en lille tynd Streg? — saa staar de og kan ikke svare!"

Under Paris Belejring drev Sulten en Dame til at slagte sin Skødehund og spise den. Efter endt Maaltid udbrød hun: „Stakkels Delle! Hvor Du nu vilde have været glad ved at gnave Dine egne Ben!"

I Toget.

Fruen: Hør Du, nu er Du nok saa god at lade mig læse lidt i Avisen. Du har læst nu i bestemt to Timer.

Herren: Du skal faa den om tre Minutter saa kommer vi til en Tunnel.

Værtinden (der har to Veninder i Visit): Bare én af dem vilde gaa — jeg har saa meget at fortælle den ene om den anden.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Storvask.

Rigsdagsmandens Hiemkomst forberedes.

Nr. 20.

Ravnen

Søndag d. 15. Maj

1904

Fruen: Aa, hvor jeg er træt. — Jeg har været hos Fotografen og ladet ham tage et Øjebliksbillede af Drengen!

Herren: Hvor længe var Du da om det?

Fruen: Fire Timer.

Ugen, der gik!

Mel.: Kom Maj, Du søde, milde.

NAAR Vejret ej er ilde
er Maj en dejlig Tid.
en Nattergal slaar Trille,
og Natten er saa blid,
hvert Sind faar unge Tanker,
man pynter sig til Fest,
Storborgerhjærtet banker
højt bag den hvide Vest.

De Jærnmænd er saa glade,
hver Vaar har sin Konflikt,
de vil Lock-out, de Rade,
det er et herligt Digt.
Med Sol og Arbejdsløse,
med Fuglesang og Nød,
de Jærnmænd selv kan døse
og nyde Hvilen sød.

I alle Landets Sogne
man taler kun om Skat,
de Husmænd er nok vaagne,
hvorledes er det fat?
de skal til Juli kvæde
den nye Skattesang
til Hartkornsfyrstens Glæde
og Fryd for Dannevang.

Alberti ta'er paa Bakken,
til Dyrehavens Skov?!
han knejser ej med Nakken,
thi denne Pryglelov
har trovrig gjort hans Sommer,
nu maa han æde Blaar,
og sparsomt Folk kun kommer,
skønt *Lassen* Kraftspring slaar.

O Maj, Du søde rare,
gid Pastor *Ifversen*
maa tage sig i vare
og aldrig mer gaa hen
og støde sig, den Kære,
i Tale eller Skrift,
men altid villig være,
saa Folk kan blive gift.

En Herremanchet

kom forleden med Frimærke og Adresse gennem Posten med følgende Ingskription:

„Vil De ikke snart komme op og betale Deres Vaskeregning." Deres Vaskekone.

Nervøs gammel Dame: Jeg haaber da, at Deres Hest er et roligt Dyr?

Kusken: Ja, hun er et storartet fromt Dyr.

Damen: Men hvorfor lægger den Ørene saadan tilbage? Se bare?

Kusken: Aa, det er kun den sædvanlige Fruentimmer-Nysgærrighed. Hun vil høre, hvor langt vi skal.

Æresgæld.

Det er henimod Aften en Løjtnant med Slæbesabel rasler hen ad Gaden. Efter ham iler en lille, hostende, uanselig Mand — en Skrædder — der forpustet og snappende efter Vejret indhenter Løjtnanten.

Skrædderen: Undskyld — undskyld, Hr. Løjtnant! — Jeg har løbet saa stærkt — — —."

Løjtnanten: Hvad i Alverden gaar der af Dem? Her paa Gaden. Vil De mig noget, vèd De jo, hvor jeg bor!" —

Skrædderen: Der har jeg været — tre — fire Gange, men ikke truffet Dem. Aa, vil De ikke gøre mig den Tjeneste at gaa lidt langsommere — jeg kan ikke følge med — bliv ikke vred — men — det sidder og trykker mig for Brystet, og jeg *maa* tale med Dem — —.

Løjtnanten: Naar De vil præsentere mig en Regning maa De gøre det i min Bopæl. Her paa Gaden kan jeg dog virkelig ikke — —.

Skrædderen: Jeg har jo allerede præsenteret den saa mange Gange for Dem paa Deres Bopæl. Jeg beder Dem for Guds Skyld! —

Løjtnanten: Kan De da ikke vente? Bare et Par Dage!

Skrædderen: Vente! — Jeg har jo ventet saa længe. Hver eneste Gang har De svaret mig: Vent et Par Dage! — I Dag havde De saa sikkert lovet mig Pengene, Hr. Løjtnant, og derfor havde jeg lige saa sikkert lovet min Vært Huslejen. Det er allerede 8 Dage over Tiden, og hvis jeg ikke kommer i Dag med Huslejen bliver jeg smidt paa Gaden med Kone og 5 Børn — den yngste har Mæslinger -- min ældste maa ogsaa stadig søge Doktor, og jeg selv — — (Hosten afbryder).

Løjtnanten: Ja, og jeg har et forbandet Uheld i Spil!

Skrædderen (uforstaaende): Hr. Løjtnanten mener?

Løjtnanten: De maa ikke tro, jeg er haardhjærtet! — For Pokker, jeg vilde gærne — den hele Dag har jeg travet rundt for at rejse Penge. — — Kan De ikke vente et Par Dage, Menneske?

Skrædderen: Nej, Hr. Løjtnant! Det er straks Aften, og jeg maa endnu i Dag — —.

Løjtnanten: Men det maa jeg ogsaa — inden fire og tyve Timer — det har jeg givet mit Ord paa. Og jeg har ikke mere end til at betale den ene med — enten Dem eller Greven. Jeg er netop paa Vej hen i Klubben med Pengene — De maa ikke opholde mig længere — jeg har travlt, det er paa høje Tid!

Skrædderen: Aah, jeg be'r Dem — gaa lidt langsommere — det er Brystet — — lad mig dog faa de Penge! Jeg har dog ærlig fortjent dem hver rød Øre!

Løjtnanten: Det har De, det har De! — Det gør mig ondt — meget ondt for Dem. Paa Ære — men det er en forbandet Historie! — Jeg er fortabt, hvis jeg ikke — — jeg ser ingen Udvej. Jeg véd, at jeg skylder Dem de Penge, og at jeg har lovet Dem dem — men Herregud, Mand, De maa da kunne forstaa, Spil, Greven —.

Skrædderen (bønfaldende): Hr. Løjtnant! (famler efter hans Haand).

Løjtnanten (heftig): Nej! — Det i Klubben gaar først — det er — *Æresgæld!*

Han river sig løs og iler bort.

Paaskeæg.

Det var en Dag, straks efter Paaske, at jeg et Øjeblik havde slanget mig paa min Chaiselong for at nyde en Smule Middagshvile inden jeg igen skulde hen at svede paa Værkstedet.

Saa paa en Gang kimer det paa Entréklokken, og lidt gnaven over Forstyrrelsen rejser jeg mig, og gaar ud at lukke op. —

Udenfor stod der en tarvelig klædt, men ung og net lille Kone, som sendte mig et halvt undskyldende, halvt skælmsk Blik fra et Par mørke Dikkedikøjne, idet hun bød mig sit „Goddag Herre."

En lille svensk Spaankurv, som hun havde baaret skjult under Sjalet, holdt hun frem imod mig og sagde indbydende: „Skulde Herren inte ha' Lyst til at køve en Snes go'e, friske Paaskeæg af mig i Dag?"

„Nej Tak!" svarede jeg, og belavede mig paa at lukke Døren igen — „jeg fører ikke egen Husholdning, jeg er Ungkarl."

„Ungka'l, hihi! — Jo—o, det ved jeg forresten osse nok, at Di er, for Trappekonen hernere fortalte mig'et; men se, det er netop osse Ungka'le, at jeg helst kommer til og under min Søgning. — Di er saa rare at handle med, og Ungka'le ka' da osse nok faa Lysten sat op til et lille Paaskeæg engang imemmel. — Hihi! — (Her fik jeg atter et rask Dikkedikblik fra de to smaa Sorte, som derefter beskedent-bly gemte sig bag Øjelaagenes lange Silkevipper.)

Hun saa virkelig saa sød og rørende uskyldig ud, men tillige saa — hm — pikant, at jeg allerede følte mig mere end halv overvunden til at gaa ind paa Handelen. — Imidlertid strittede jeg dog lidt imod endnu.

„Nej — ja—a — nej — det vil sige — jeg har jo intet Køkken — jeg ved overhovedet ikke rigtig, hvordan man skal bære sig ad med at — — —"

„Aa—h! — Herren har vel nok et lille Apparat" afbrød hun mig — „og det forstaar De da at bruge."

„Apparat? — Naa—aa, et Kogeapparat. — Jo, det har jeg — og Kasserolle ovenikøbet."

„Jamen, saa behøver De jo slets inte mer'. — Naar De bare lægger Æggene i det kogende Vand og la'r dem koge saa længe, som De synger Visen: „Li'som di var der, saa var di der ikke, o. s. v." tilende, saa vil De bagefter indrømme, at saadanne Æg har De aldrig faaet Magen til: — Tro Di mig nu min Herre." —

„Ja", sa'e jeg, „det vil jeg saamænd saa gærne. Og nu, Di nævner det, kommer det mig ogsaa for, at jeg i Aviserne har læst noget om den Slags Æggekogning med Musik eller Sang; men den Gang tror jeg nok, det blev anbefalet, at koge dem haarde ved „Vift stolt paa Codans Bølge", og mellembløde ved „Kong Kresjan." Bevares, lille Frue, derfor kan Deres Vise jo godt være langt mere tidssvarende — efter Forholdene." —

„Ja, det kan Herren lige være vis paa. — Den Vise passer bedst til de Æg."

„Godt! Godt! — Saa ta'r vi dem", skyndte jeg mig med at sige, for det forekom mig næsten, som hun vrængede lidt efter mig, akkurat li'som hun ansaa mig for en To'sk, der inte var med paa Dagens brændende Spørgsmaal, og det Indtryk vilde jeg dog nødig ha', hun skulde gaa fra mig med. — „Bon!" — henkastede jeg saa i en flot Tone — „saa ta'er jeg Æggene — hele Sylten, — — Hvormange? — Naa, halvanden Snes à 1 Krone og 25. — Værsenartig 2 Kroner. — Sla'r lige til."

Jeg nev hende lidt i Bagbredden, som Tilgift paa Handelen; men hun vrissede af mig og sa'e, at Mandfolkene osse altid skulde ha' derès Fingre paa de urette Steder, og at det derfor var bedst, at hun selv tog Æggene op af Kurven og lagde dem fra sig i et Fad — hvis jeg da ellers ejede saadant et Redskab. —

Nej — det havde jeg ikke, men en dyb Tallerken var ogsaa god, og den fik hun saa. — — Aa—h! — saa forsigtigt hun tog paa Æggene og lagde dem i Kreds rundt paa Tallerkenen, og imens stod jeg ved Siden af og saa paa, hvor net og behændigt hendes smaa Fingre kunde tumle med de skøre Sager. — Hun gjorde sig ovenikøbet den Ulejlighed at sætte dem ind i mit Madskab, dreje Nøglen om i Laasen og gav mig den med de Ord: „Lad nu Æggene staa der, indtil De skal bruge dem, ellers sker der da nok en Ulykke forinden. Mandfolk er nu engang nogle ubehændige Skabninger." — Og saa saa hun igen paa mig med et Smil, jeg ikke rigtig kunde blive klog paa, men som fik mig til at prøve — — —.

„Adjøs, min Herre", sa'e hun hurtigt og smuttede ud igennem Døren saa gesvindt som en Væsel.

Væk var hun, Kisselinken, og jeg stod ene tilbage ærgrende mig en Smule over det noget magre Resultat, jeg havde faaet ud af mine Bestræbelser.

Da jeg om Aftenen efter endt Arbejde var kommen hjem og havde faaet Vand i Kog paa Spritapparatet, tog jeg Tallerkenen med Æggene ud af Skabet for at komme dem i. — — Hov! — Det var dog mærkeligt, saa let den var, og Æggene — ja, de vejede skinbarlig heller ingenting.

Jeg vendte og drejede et af dem imellem Fingrene og opdagede da, at det i hver Ende havde et lille Hul, som var dækket af en Klat Gibs. — Tak Skæbne! — det var blæst ud. —

Nu forstod jeg Visen, de skulde koges efter:

„Og li'som de var der, saa var de der ikke,
og saa var de der dog alligevel."

Javist! — Det vil sige — Skallerne. —

Tøffelhelten.

Gæsten: Ah, De er Musiker. Hvilket Instrument spiller De?

Musikeren: Første Violin.

Hans Kone (arrigt): Jamen kun i Orkestret!

— Deres Datter er en komplet Engel, kære Svigerfader!

— Ja, det kan godt være. Men vent nu til De har været gift et Aars Tid eller to, saa vil De vist opdage, at hun bruger betydelig flere Klæder, end Engle i Reglen plejer,

Murer Jensens borgerlige Vielse

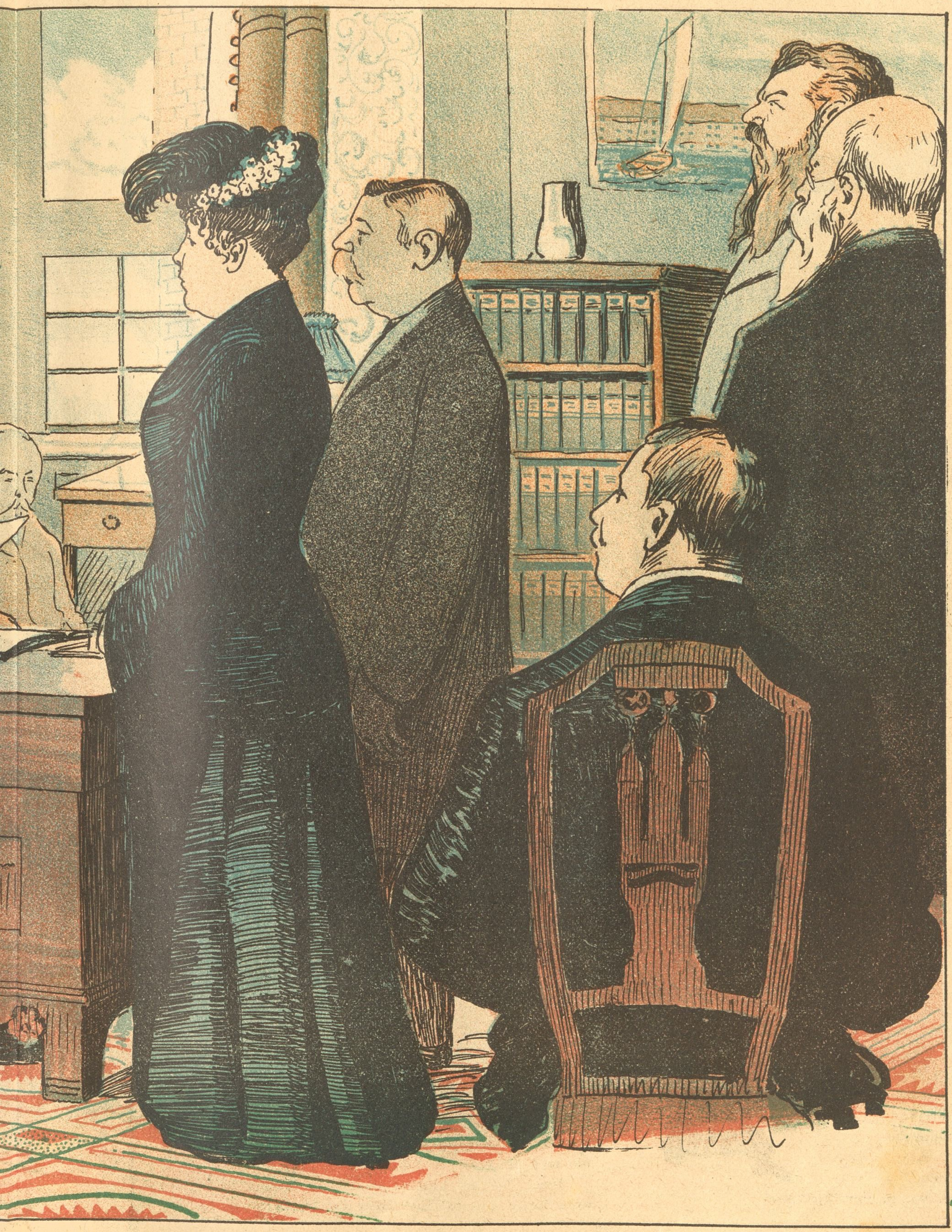

paa Raadhuset d. 6. Maj 1904.

Av!

Mel.: Lille Egern sad.

MURERREN, den Strik,
op til *Dybdal* gik
med Forloveden:
Pastor *Ifversen*
arrigt vandre om,
arrig, men dog from,
pludselig han til et Uheld kom.

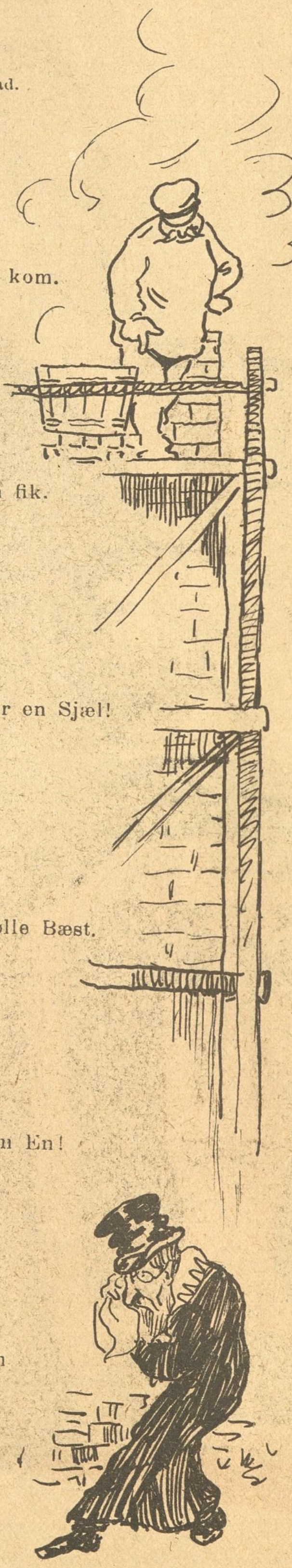

Med et vældigt Brag
skvatted' paa sin Bag
Præstemanden, saa
Sol og Stjerner smaa
dansed' for hans Blik
under fuld Musik
af et Nakkedrag, Pastoren fik.

Medens der han laa,
fra den Himmel blaa
lød en vældig Røst:
ej til Præstens Trøst:
Det er Straffen fæl,
derfor gled din Hæl!
Du har snydt Vorherre for en Sjæl!

Vid, i denne Stund
gi'er med Haand og Mund
Mureren sit Ja
den, som han vil ha'e.
De trods Degn og Præst
holder Bryllupsfest,
mens du ligger der, dit sølle Bæst.

Du, som troed' at
Karl Du for Din Hat
var at hindre dem
i at stifte Hjem,
ligger nu med Mén
i en Rendesten,
og er ganske fra'en, sikken En!

Præsten letted' Krop,
kiggede derop,
hvorfra Stemmen lød,
højt paa Muren rød
fra Stilladset en
kalket Murersvend
var det som tiltalte Ifversen

Uden Svar og Ord
lusked' den Pastor
hjem paa Nørrebro,
hvor han monne bo.
Badende sin Skal,
mens i „National"
fejret blev et lystigt Bryllupsknald.

Ugens Droschetur

Je' b'e' ta'en paa Vesterbro a' no'en løsti'e Fyre, aa vi sku' ner gemmel Byen li'essom vi gik aa sto'.

De' va' nu nemmere sagt eng som g'or" aa de' sa'e je' osse te' dem.

„Je' ha' væ't nere ve' Springvande' én Gang i Da'," sa'e je', „aa der va'nte te' aa komme frem for gla'e Gi'ere aa Betti Nansen aa Fre'rik me' Lirumkassen, aa al' de', der æ te'. Saa hvis a' di Herre, ve' den Vej," sa'e je', „saa maa de' væ' i Timevis, elle's kun' gærne en Tur te' en Krone ta'e me' et Par Timer, aa de' ka' hverken Dyret der eller mig leve a', naar vi engang imemmel ska' ku' hitte en lille Konnijak i Kaffekoppen aa en Kærne i Mulleposen."

„Natyrli'vis!" sa'e di, „vi ta'r'en i Timevis!" — Aa en a' dem sa'e, idet han ga' Lotte et Klask paa To'nyren, saa hun g'or'e et Sæt li'essom en Dansemester, der træ'r paa et Glasskaar: „Se nu aa faa den Go'maar'enkop te' aa se lidt gla' u' aa logre lidt me' Halen!"

„De' ska' Di'nte bry'e Dem om!" sa'e je', „for der æ Ting, ma'nte la'er se' drive Spøj me', aa de' æ Ens Hest, der staar under Ens Beskøttelse. — Ve' Di køre?" sa'e je, „saa sid Dem ing i Vovnen aa hold Deres Vitti'he'er fra Lotte der. Hun æ ingen Fuldblods mer', de' ska' je' villi' ingrømme, mon hvo'dden tror Di, Di sel' ve' se u', hvis Di hva' oppe i Tyverne aa ha'e gaaet for Drosche fra Hal'fems a'. Saa duede Di vis' heller'nte te aa sidde ovver Barrikadrer, æ je' nær vel aa tro."

„Godt Ord igen!" sa'e han. „Ve' Di ha' en Cigar?"

„De' ve' je'" sa'e je', men je' la'r me'nte underkøve te' aa se paa, a' Dyret bli'er sat i Gavestokken. For saa gi'er je' Smaapenge igen," sa'e je', „aa de' æ ellers no'et je'nte æ slem te'."

Naa, saa grinte di allesammel aa sad se' ing i Vovnen, aa saa spa'serede vi ner a' Strøjet.

De' va' en ny'eli' Kop Te, ska' je, love for! Vi sa, fast hver' Øjeblik, aa saa va' der en Raslen a' Bøsser, saa de' va' no'e ræ'som' for nerverne, hvis a' man ha' ha't no'en. Der va' en ung Dame, der krøv hel' op paa Bukken te' me' aa vi' ha'e me' te' aa gi'e no'et.

„Ja, et Kys!" sa'e je'. „De' ska' der'nte væ' no'et i Vejen for, hvis a' de' ka' være Dem en Ny'else."

„Guj nej!" sa'e hun. „De' æ Penge je' ve' ha'e."

„Penge!" sa'e je'. „Saa maa Di længere mer i Vovnen. De' æ dem, der betaler Bommen. De' kender je' 'nte no'e' te' her."

Naa! De' lo' hun se'nte si'e to Gange, aa je' ska' lovve for, a' der va' Bi'! Hille den raspene' Sy'e! Hun

fik halle Dalere aa Ri'sortere, saa de' va' væmmeli' aa se paa. Aa saad'n gik de' hele Vejen ner te' Kongens Nyttor', hvor vi slap u' ve' Femti'en, etter aa ha'e væ't li'e bestemt to Timer aa syv aa tred've Minnutter under Vejs.

„De' æ seks Kroner me' et rund' Tal", sa'e je', da di sto' u'.

„Seks Kroner!" sa'e den ene.

„Dø' aa Pine!" sa'e den anden.

„De' ha' vi ren' glemt!" sa'e den tredie.

„De' va' en værre en!" sa' den fjer'e.

Je' hold' Haanden frem aa lo' som de'nte kom mig ve'.

„Vi ha' s'gu'nte fler' Penge," sa'e den ene a' dem. „Di æ gi'en u' allesammel."

„Nu ve' Di vis' narre me'," sa'e je'.

„Kraf'stejleme'!" sa'e der en anden.

„Saftsuseme'!" sa'e den tredie.

„Ja, ve' Di saa'nte væ' saa go' aa sidde Dem op i Vovnen igen", sa'e je'. „Saa maa vi paa Stasjonen aa faa den klaro'."

Væk va' di te' hver sin Si'e. Inden je' ku' komme ner a' Bukken aa faa fat i en a' dem, va' di forsvunden. Aa de' aller ær'li'ste va', a' Folk u'enom, di lo aa sa'e, a' nu ha'de je' osse gi'et min Skærre te' Børnehjælpssa'en. —

„Ja, Gu' ha'de je' saa, men de' va'nte a' et godt Hjærte, i al Fald ikke i Øjeblikket. De' vi' je' lyve hvis je' sa'e, Fa'en sla' aa maneme'!"

Udenfor Kæmpedamens Telt.

— Hvad koster det at se Kæmpedamen?

— Tyve Øre min Herre!

— Her er ti, saa lukker jeg det ene Øje, medens jeg er derinde.

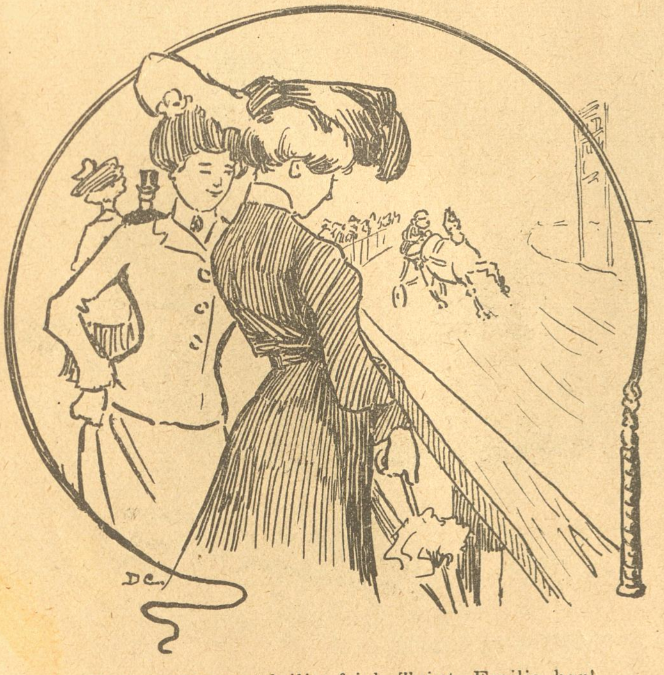

— Det er dog en dejlig frisk Teint, Emilie har!
— Ja — hun faar den frisk hver Dag!

Børnehjælps-Dagen.

Mel.: Der er Glæde nu blandt alle brave Røde.

Sjette Maj blev en af Byens Mærkedage
og selvfølgelig en stor Dag for de Smaa.
At de Stærke understøtte bør de svage
kan omsider Folk begynde at forstaa.
Vore Bysbørn lænser gerne deres Lommer,
naar de bare i den rette Stemning kommer,
og for Stemning var der sørget allevegne;
Dagen kunde godt man for en Festdag regne.

Overalt, paa hver en Kant i Hovedstaden
var et Leben, som kun sent man glemme vil,
der var rigtig Storstads-Folkeliv paa Gaden,
som man hidtil ikke har kendt Magen til.
Arbejdsvogne rullede i største Jag væk
med Plakater klistrede paa deres Bagsmæk.
Fra hver Sporvogn, som igennem Byen svejede,
nydelige Smaaflag for- og bagtil vajede.

Gammeltorv, hvor ellers Valbyhøns man finder
og en Mængde Læs af fede, danske Svin,
var belejret af smaa Skuespillerinder,
som for hvert et Bidrag gav en Kunst saa fin.
Scenens kendte Damer kørte i Kareter,
Bøsserne blev hurtig fyldte med Moneter.
Folk gav Guld og Sølv og smilte saa fornøjet,
saadant Liv man aldrig før har set paa Strøget.

Paa en Trækkevogn saa flot *Prandini* kørte,
han tog Penge ind til Mandolinens Klang,
og med overmaade stor Begejstring hørte
man paa *Schrøders* populære. glade Sang.
Og til *Fred'rik Jensens* Lirekassetoner
sprang i Sparebøssen mange blanke Kroner.
Unge Pigebørn, saa godt som nogen Skytte,
brugte »Bøssen«, mens de lagde an paa Bytte.

Militærmusik paa Torve og paa Pladser
veksled' med Studentersange Slag i Slag.
og et Tog med Lygter, fulgt af Folkemasser
blev Finalen paa den store Børnedag.
Gid den rige Høst maa gode Frugter bære.
Børnene de rette Leveregler lære.
Virkes der med Kraft paa Børnesagens Fremme,
kan *Alberti* meget godt sin Svøbe gemme.

„RAVNEN"
udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Bogbinder-Lochouten.

**Mens Mestrene i uindbundne Bøger vade,
gaar Svendene i Skoven og plukker Bøgerblade.**

**Saafremt Du nu skal skynde Dig
skal Du ej Sporvogn bruge,
for naar der ses en rød Lakaj,
skal Vognstyreren af og bukke!**

**Nu drikker vi »*Stjerne-Porter*«,
vellagret og velafproppet;
men Carlsberg Pilsner med »kgl. Hof«
det smager et Numer for — snobbet.**

**Ska' *Madsen* ikke ha' »Børnehjælpsdag«
til Hjælp til lidt flere Kanoner.
Til en saa populær og ophøjet Sag
ku' der indsamles mindst — en Snes Kroner!**

**I første Del af Vaabenlejen
er Russerbamsen undernejen.**

Nr. 21.

Ravnen

Søndag d. 22. Maj

1904

A.: Det forundrer mig at høre, at de virkelig blev gifte. Jeg troede kun, at han flirtede med hende.

B.: Ja, det troede han ogsaa!

Ugen, der gik!

Mel.: I den store Hønsegaard.

NU er Sommeren begyndt,
og *Alberti* har sig skyndt
for at overse Situationen;
der skal holdes Møder her,
der skal holdes Møder der
og Venstemænd skal holde Tonen,
skidt med det Forslag om den Pryglelov,
om Bøllemaase og en Ende Tov,
alle de smaa
kære, kloge Venstrebønder
tør dog forstaa at undgaa Kævl og Kiv,
alle I smaa
kære, kloge Venstrebønder:
Fodslag med *Mogens,* han er frikonservativ.

Lyt dog ikke til den Snak
fra det fæle, røde Pak,
som vil skose Krigsminister *Madsen,*
det er Venstres Politik,
som i 01 Sejren fik,
det siger ogsaa *Vilhelm Lassen,*
men naar nu Fæstningen en Gang vi har,
saa lad den staa, det mener Landets Far,
og alle smaa
kære, kloge Venstrebønder
er dog loyale efter Fædres Skik,
derfor i smaa
kære, kloge Venstrebønder
stol kun paa *Madsen,* det er Venstrepolitik

Klag ej heller over Skat,
I vil da'nte sige, at
denne Vedtægt svier til bedre Bønder?
om en Husmand ogsaa er
gnaven, rager det vel Jer,
til Hverdag ej I Husmænd ynder!
og Landets Byer Jer ikke kommer ved,
lad dem faa Skatten paa en anden Led,
alle I smaa
kære, kloge Venstrebønder
røgter jo Landets bærende Erhverv,
samler Jer saa
kære, kloge Venstrebørder
om *Anders Nielsen,* han er baade stærk og djærv.

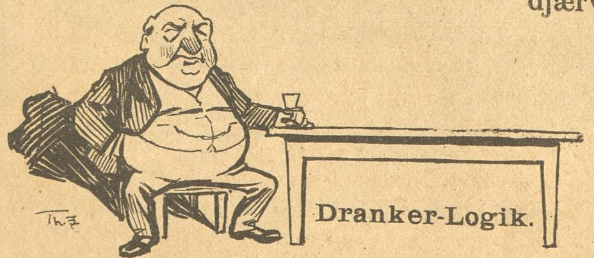

Dranker-Logik.

— — Mon jeg skulde tage en Snaps til? — Min Mave siger „Ja", min Forstand siger „Nej". — Min Forstand er klogere end min Mave, og den klogeste giver efter — — Kellner, giv mig en Cognak!

Glædelig Pinse.

Mel.: Komme hvo, som komme kan.

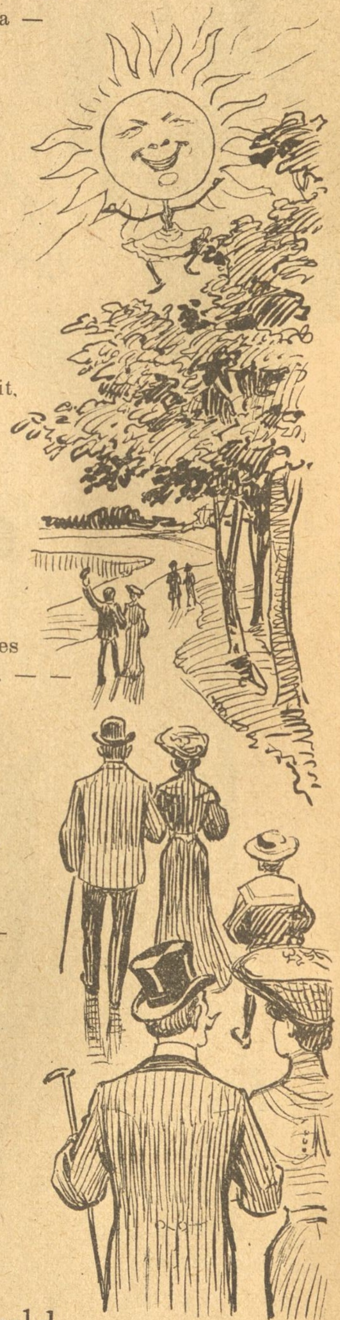

Hejsa hop, I Piger smaa —
Ungersvende glade
Pinsemorgen tidlig maa
Sengen I forlade.
Kom i Klæerne lidt snart,
il til „Berren" i en Fart,
der skal I saa standse,
se paa Solen danse.

Er det Bal forbi, saa drag
ud til Søndermarken.
I kan under Løvets Tag
tumle Jer i Parken.
Bred Jer Dug i Græsset frit,
I faar dobbel Appetit. —
Lyt til „Lærkens" Triller,
mens I Sulten stiller.

Hvis en læng're Tur I vil
ud ad Landeveje,
Ama'er-Bussen tøffer til
Dragørs Fiskerleje.
Mellem Brosten vokser Græs
til Plaser for Høns og Gæs. — —
Bedst i Kongelunden
nydes Aftenstunden.

2den Pinsedag saa tag
Benene paa Nakken,
husk, paa denne glade Dag
aabner Dyr'havsbakken.
Der er Liv og Lystighed
længe efter Sol gaar ned. —
Skade blot at Julle
os forlade skulde.

Hejsa hop, I Piger smaa —
Ungersvende glade,
gid I godt Jer more maa
og i Sol Jer bade.
Pinsen har jo Monopol
paa en ekstra prima Sol,
som kan rigtig glinse. — —
Hermed glæd'lig Pinse!

Smuld.

En Dyrlæge sendte en af sine Kunder følgende Regning:

„For at kurere Deres Hoppe, der døde i Gaar, 10 Kr.

Assuranceagenten: Vil De da ikke forklare mig, hvad det er, De har imod at faa Deres Liv assureret?

Offeret: Kan De da ikke begribe Mand, at det er en uhyggelig Tanke at blive rigere efter sin Død end medens man levede?

Lock-out-Trudslen.

Mel.: Den Gang jeg drog afsted.

NAAR Lønnen var for lav, :,:
:,: saa stilled' vi vort Krav,
ja, saa stilled' vi vort Krav
til Mester, Fabrikant'
og hvis de Herrer fandt,
at intet kunde hjælpe dem, betalte de kontant.
Vi enedes om Sagen og ga' dem et Hurra!
og lige gode Venner vi stadig var endda,
Vi giad vor Hammer svang
og stemte i en Sang
Hurra, Hurra, Hurra!

:,: Det hænder meget tit, :,:
at det gaar Mester skidt,
ja, at det gaar Mester skidt,
saa atter han igen
ta'r fat som ærlig Svend
og glæder sig ved Lønnens Stigen — det gaar smaat saamæn!
— Den Mand, der bærer Byrden og ta'r den haarde Tørn,
skal da for Pokker kunne forsørge sine Børn.
Naar Dagen stræng er endt,
han ser, at han har tjent
for lidt, for lidt, for lidt!

:,: Saa gør han først lidt Vrøvl :,:
og kigger paa sin Høvl,
ja, og kigger paa sin Høvl.
Naar Fabrikanten stolt
ej svarer, si'r han: Holdt!
og kaster Høvlen, thi som Slave har han ej sig solgt.
— De Fabrikanter leder i Lovens tykke Bog
men kan dog ej paa Straf efter denne blive klog.
Saa raaber de i Flok:
han har ej faaet nok,
Lock-out, Lock-out, Lock-out!

:,: Men Svenden er stabil :,:
og siger med et Smil,
ja, og siger med et Smil:
Kom an, saa skal vi snart
faa Sagen klappet, klart;
men husk, at vi er *to* om Sagen — jeg er just en Part!
Vort Ønske er at tale med Jer om hvad, vi vil —
men først maa ud I slette Jert bistre Minespil!
Og tru ej med Lock-out,
thi den vi klarer stout,
Hurra, Hurra, Hurra!

Høflig.

Guldsmeden: Nu har De set alle De Ringe, der kan passe for en lille Pige paa tolv Aar.

Damen: Jeg staar netop og tænker paa, at det i Grunden vist er for tidligt at min Datter faar Ring. Jeg tror, jeg vil vente til hun er fyldt femten.

Guldsmeden: Som Fruen behager — maa jeg byde Dem en Stol!

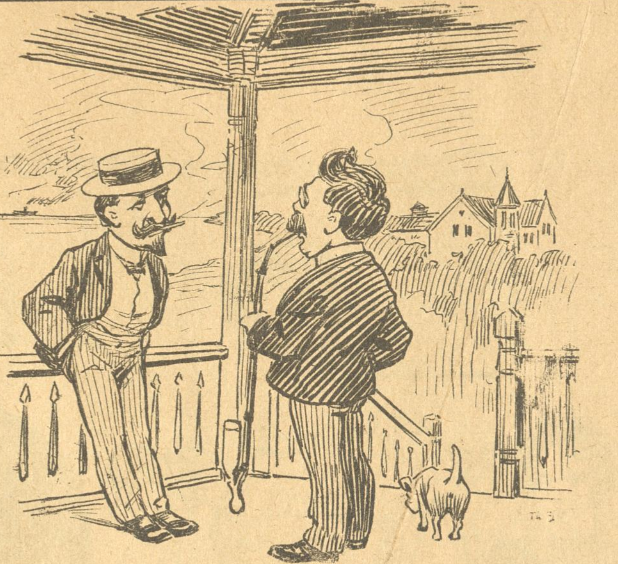

— Hvorledes kan det være, Hr. Doktor, at hele Deres Familie har Tandpine samtidig?

— Aa jo, det indtræffer saa uheldigt, at vort yngste Barn faar Tænder for første Gang, vor Hugo for anden og min Hustru for tredje Gang.

Ud i Skoven.

DU Slider, nu ta'er vi en lille Respit,
Du trætte, nu standser vi Taaren,
for nu skal vi ud for at lufte os lidt,
hvad gør det, om Tøjet er falmet og slidt,
om Jakken er stram og forskaaren,
vi ved, at vi hører til Folket, der duer,
og Pinsen — den er med sin friske Natur
den skønneste Majblomst i Vaaren.

Humøret i Haanden, saa gaar vi til Fest
i Naturens dejlige Rige,
derud, hvor enhver er velkommen Gæst —
og hvis for en Stund at Du glemle Din Præst,
hvad har det i Grunden at sige?
for Vaaren og Livet det svinder saa brat —
hvad bedre i Sommerens herlige Nat
end kysse og kæle sin Pige.

Op, Du Pessimist, der i Krogen er slængt,
hvi er Dine Syner saa sorte?
tag Livet i stiv Arm, om end det er strængt,
endnu er Du dog hverken solgt eller hængt —
og Mod holder Skumlere borte;
saa ønsker vi Fanden hans Skorstensild,
og flyve og fare ad Helvede til
med hele hans dumme Eskorte.

De Liljer, der vokse ved Pinsetid
bag Hækken i Buskenes Skygge —
som dem er Din Attraa ren og hvid,
hvad enten den bor under Løvet did
eller næres i Hjemmets Hygge; —
kun det, Din Samvittighed har Dig lært,
kun det, som Dit Hjærte selv har kært,
er den rigtige Pinselykke.

Professoren: Frøken Stjernholm, kan De sige mig, hvad Theori er?

Frøken S: Det er det modsatte af Praksis.

Prof.: Naa, men hvad er saa Praksis?

Frk. S: Praksis — det er noget en Læge har.

Prof.: Men hvad er saa Theori?

Frk. S: — Det maa være en Læge, der ingen Praksis har.

— Holdt! Nu er der noget, der hedder at dele, forstaar du!
— Udmærket! Jeg har ingenting hos mig, hvormeget har De?

Fanget.

Mens Rusland i Østen har Foden i Klemme,
saa rejser sig Demokratiet derhjemme
i »Lille-Far's« vældige Rige.
Saafremt Despotiet nu bastes og bindes,
saa vil i Historiens Blade man mindes
den Krig som *»den lykkelige«*.

„Ravnen“s Ballontur.

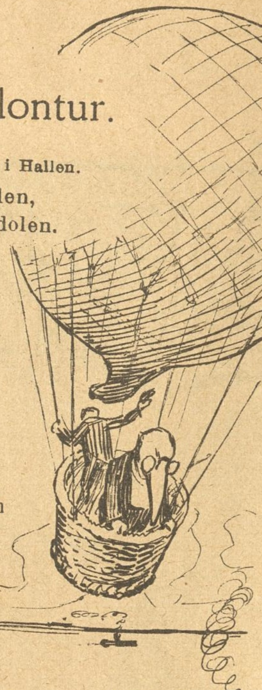

Mel.: Gorm den Gamle sad i Hallen.

Højt paa Himlen straaled' Solen,
„Ravnen“ Plads tog i Gondolen.
Los! Johansen kommandered',
Raadhustaarnet musicered'.
Flot til Vejrs Ballonen steg,
mens Hurrra, Publikum skreg.
„Ravnen“ fra det høje saa.
Jøs! hvor Folk var bleven smaa!

Selv *Alberti* var en lille
Purk, som det er Synd at drille.
„Ravnen“ saa ham ta'e til Skoven
for at glemme Prygleloven.
Hage var kun som en Prik,
og nu krøb den lille Strik
ind i Damernes Kupé,
var ej mere til at se.

Hvem er det, der staar og nejer
for to kongelig' Lakejer?
Ej! det er jo Ekscellencen
Sørensen fra Landegrænsen.
Ole Hansen ved sin Gaard
med trekantet Hat paa staar,
medens Kør og Faar og Lam
ser beundrende paa ham.

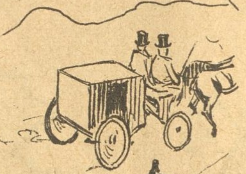

Hvem er det, som kulegraver
Saltholm? Hvad er det han laver?
Ah! det er den tappre *Madsen!*
Jøhncke kommer i Barkassen
hilser paa Kollegaen:
„Hvordan gaar det gamle Ven?
Kan vi snart erklære Krig?
Flaaden venter kun paa Dig!“

Videre Ballonen sejler,
Sverrigs Kyster alt vi pejler.
„Ravnen“ ivrigt Vest paa kigger,
hvor det lille Danmark ligger.
Mange Tusind røde Flag
skuer den med Velbehag.
Hvad de vajer for, den ved.
— Og saa gaar Ballonen ned.

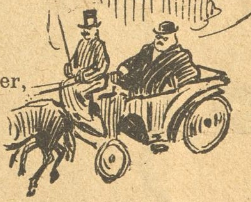

Markeds-Interiør.

Professoren i Magi: I næste Nummer, mine Damer og Herrer vil jeg lade en levende Dame forsvinde!

Udraaberen (kommer løbende ud): Hun er allerede forsvundet, Hr, Professor, og har taget Kassen med sig!

Peter (8 Aar): Er det retfærdigt, at Læreren prygler mig for noget, jeg *ikke* har gjort?

Faderen: Nej, det er uforskammet!

Peter: Og saa har han dog pryglet mig i Dag fordi jeg ikke havde lært mine Lektier!

Ugens Droschetur

Je' sa' paa min Buk aa nød Livet aa en go' Cigar, som je' ha' vundet i Eddiot-Seksaatre's fra Taxemeter Søren nere i Snasken, hvo' vi plejer aa ingta'e vores Maalti'er, saa kom der en morderli' fin Officer heng imo' me' me' Haarsvaber i Kasjotten eller Sjakotten eller hva' de' æ, de hedder, aa en hel Mæse Or'ner paa Maven, aa Savel aa Sporer, aa i de' hele ta'et li'e te' aa ta'e Præmie paa en Maskera'e.

„Gi' Agt!“ sa'e han. „Se li'e ut! Rør! Ka' Di køre for me'?“

„De' æ li,e hva' je' ka'“, sa'e je'.

„Hold Mund!“ raafte han. „Stille i Sjelén! Di har blot aa si'e: Vel, Hr. Oberst! naar Di taler me' mig — Har Di forstaaet mig? — Træd a'!“

„De' va'nte saa lidt,“ sa'e je', — Der æ kuns de' ve'et,“ sa'e je', „a' Di, etter hva' je' ka, se, hører te' Infanteriet' men je',“ sa'e je' aa pejede paa Lotte, „hører te' Kav'lleriet, aa staar'nte under Deres Kommando.“

„Hva'!“ sa'e han, „pla'er Fanden Karlen? Æ han opsætsi' aa mukker mo' en Ovvermand?“

„Ja, Gu' gø' han saa,“ sa'e je'. „De æ nok, a' je' ska' holde Kæve, naar Tevedor kommer aa kigger i Vovnen aa gi'er Grovhe'er a' se'. Han æ min Ovvermand, al Respekt for de'! Men Fanden save mig i Mundvi'erne, om je' ha' no'nt aa gøre me' Milletæretasjen, undta'en li'e netop me' aa køre derres Kæferer hjem, naar den æ b'e'en høj i Foreningen eller et andet Ste', hvo' de' nu æ, di samles aa ligger Planer te' aa mule Tyskerne aa ta'e Slesvi'holsten aa Kreditmasken te,baves. Æ Di me' paa den, Kammerat?“ sa'e je' — „aa der'nte no'et i Vejen for a' Di ka' komme op aa køre,“ sa'e je', „men Disseplin ve' je' Fa'n hugge me' ha' her i Vovnen, elle's ka' Di gaa heng et andet Ste' aa la' dem tjene den halle Daler!“

De' ve' si'e, je' sa'e de' nu'nte al' sammel, men je' tænkte de', for gal i Ho'edet, de' va' je' b'e'en, aa saa æ je' li'egla' i begge Ender, haa'e i min aa Lottes, aa hele Pivetøjet.

Men saa sku' Di bare se han, Kalurius me' Svaberen, De' va' li'e saad'n, a' han dansede.

„Karlen æ gal!“ raafte han. Han æ fuld! Han ha' mistet Forstanden! Aa tale te' mig, Oberst Sønderøkse paa den Maa'e! Je' ha' aldri' kendt Mave! — Han ska' i Arrest! Han ska' ha' en Stroppetur, saa Tungen slæver etter han! Han ska' stilles for en Kri'sret aa sky'es! De' ska' han, Dælen dundre me', om je' saa sel' ska' trække han u' a' Sjelén me disse mine egne Hænder.“

„Ta'en me' Ro!“ sa'e je'. „Di'nte i Vibor' eller Skive eller hvo' de' æ, Di æ fra. Her æ Di i Køvenhavn aa

maa stikke Fingeren i Asfalten, hvis a' Di ve' op aa køre. Je' æ ingen Rekrut, men Drosjekusk, aa betaler min Skat aa ka' komme ing i Meni'he'sraa'et, om de' ska' være. Je' la' me'nte skælde u' undta'en je' faar go'e Drikkepenge for'et, aa de' æ nu'nte de', di Herre' Milletæer æ værst te' aa gi'e, naar di ka' bli'e fri for'et. Ve' Di køre," sa'e je', „saa sid dem ing i Æsken aa la' et Ord falde om, hvo' Di ve' heng. Saa ska' Di være der li'e saa snaare Lotte ka' distrebuere Dem der heng. Men Balla'e, de' ve' je'nte ha'e! De' si'er je' Dem, aa derme' Basto."

De' ve' si'e, de sa'e je' nu heller'nte al'sammel men je' sto' ner a' Bukken aa aabnede Vovndøren, aa saa krøv han dering li'essaa eden'es gal i Ho'det, han ku' b'i'e.

„Te' Kri'sminnesteriet!" sa' han.

„Vel, Hr. Oberst!" sa'e je' aa slo' Træskohælene sammel. —

„Om igen!" sa'e han. „De' maa ske' me' mer' Appel."

„De' ka' de' godt." sa'e je', „hvis a' Di ve' betale Træskoerne,"

„Rør!" sa'e han. „La' vos se aa komme a'ste'. Je' ska' ner aa takke Menisteren for U'nævnelsen, men hva' kommer de' Dem ve'?"

„Ikke Spor!" sa'e je' aa krøv op paa Bukken igen.

„Hele Batajllonen — Marsch!" sa'e han.

„Ja, ska' vi saa, Lotte?" sa'e je', aa saa dro' hele Batajllonen ner i Slo'sholmsga'e, aa saa va di to Mark aa fire fortjent paa en ærli' Maa'e.

Et Væddemaal.

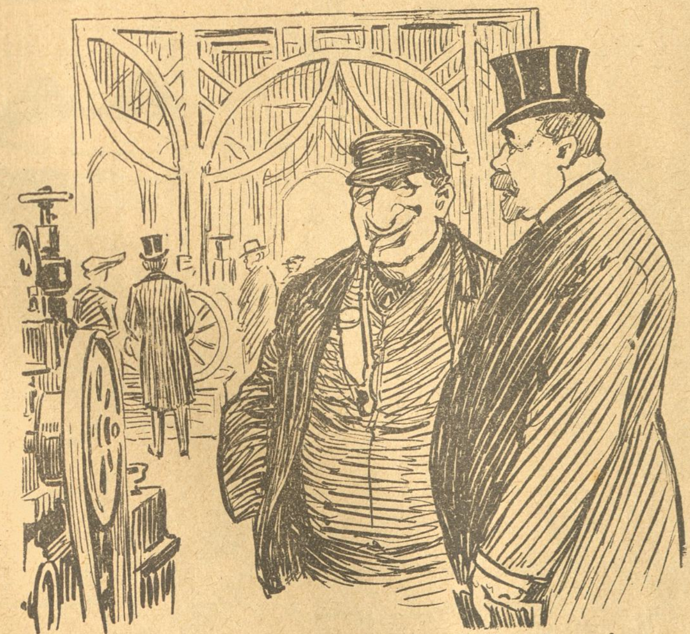

— Du forstaar Dig nok paa Maskiner," sagde en Ingeniør til en Bonde, der paa en Udstilling betragtede en Dampmaskine.

„Det vil jeg dog ikke paastaa," svarede Bonden, „Men jeg tør dog holde 10 Kroner paa, at jeg ved, hvad den der er til!"

„Saa? Jeg holder 10 Kroner paa, at Du ikke ved det." —

„Den er til Salg", sagde Bonden og vanndt Væddemaalet.

Pigtraad.

Mel.: Columbusvisen.

I de gode gamle Dage
— vistnok i Kong Frodes Tid —
kunde Kvinden ikke klage,
hun til Manden satte Lid.
Hvorhen skal hun nu fly?
Her findes jo knap en By
hvor et stakkels lille Pigebarn bevare kan sin Dy'.

Vi tro'de at Alberti
var vores Redningsmand;
med ham er vi nu færdig,
han os ikke frelse kan.
Han loved' Bøller Bø'st,
ja, fik de Kløene fø'st,
men, at prygle dem bagefter er for os en daarlig Trøst.

Vi samlede Underskrifter
om mere Politi —
de Folk har vel ogsaa „Drifter",
la' os heller' være fri.
En Politiperson
er vel ingen Dydsdragon,
og vi er værre faren, hvis saadant et Skarn vil spille Jon.

Hør kære Pigebørn!
som jeg, I gøre maa:
Jeg gaar aldrig ud af Døren
uden Pigtraadsbukser paa,
de volder vel lidt Mas
og krøller Enses Stads
og er en Smule ubekvemme, naar man skal paa Dass.

Gud ved, om saa de Herrer
kan la' os Piger gaa,
om de om os sig kærer,
naar vi har den Slags — noksagt — paa.
Hvis der alligevel
kom saadant et Mandfolk fæl',
vil jeg for min Part vente og se om hans Hensigt er reel.

Jeg har en Skat at værne,
og det ser man allevegn'
at, for Røvere at fjærne
sætter man et Pigtraadshegn.
Men ønskes jeg til Brud,
saa slaar jeg til, ved Gud!
hvis ikke, ja, saa vender jeg skam Pigtraadshegnet ud.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"
kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"
udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Kor af Højre-Rotter: Naa, saa Fr. Hansen vil gaa imod Venstre-Regeringen.
Han skal ske Satan, skal han!

Nr. 22.

Ravnen

Søndag d. 29. Maj

1904

Han ogsaa!

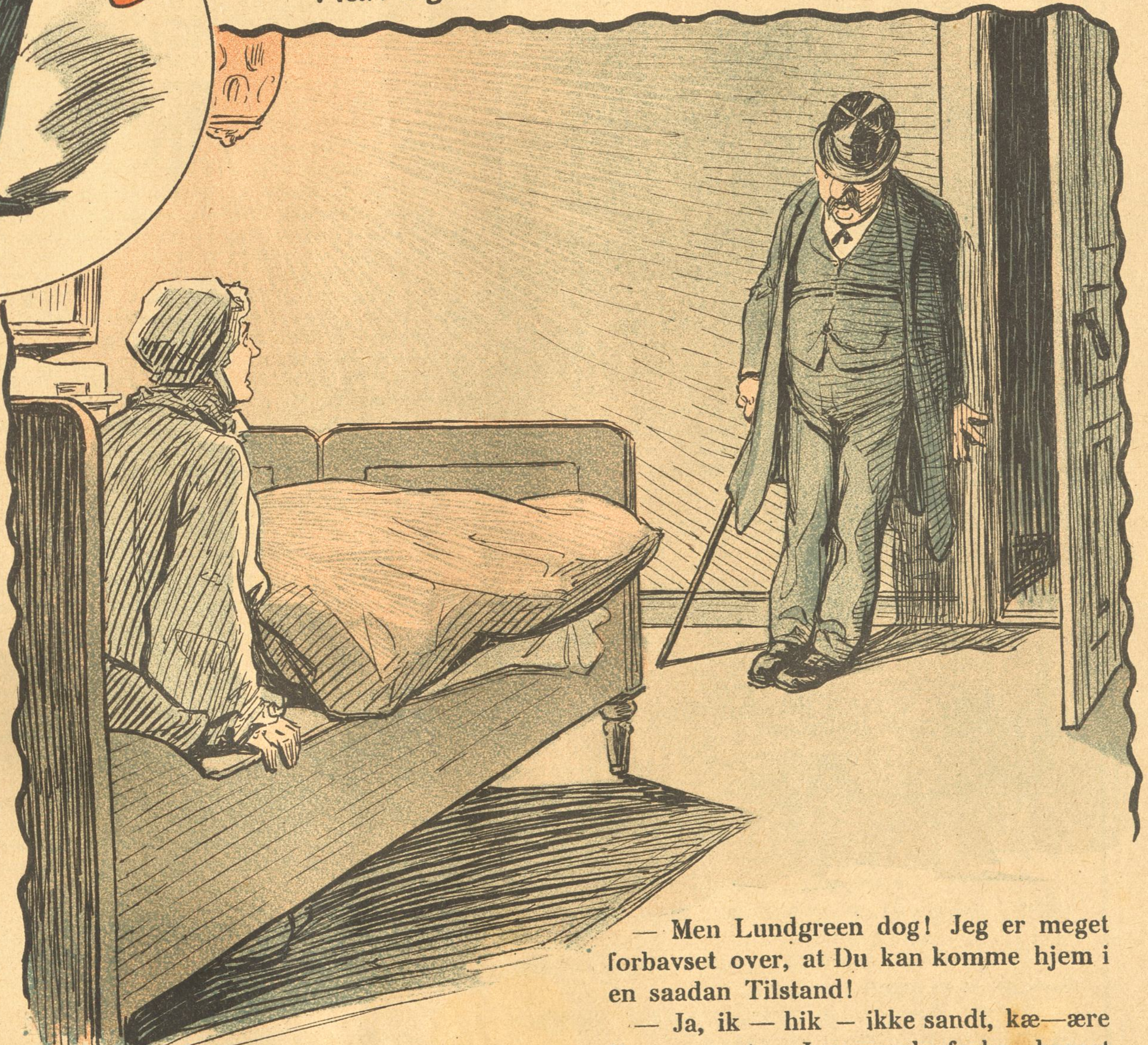

— Men Lundgreen dog! Jeg er meget forbavset over, at Du kan komme hjem i en saadan Tilstand!

— Ja, ik — hik — ikke sandt, kæ—ære Pe—pe—petra. Jeg er selv forba—bavset over, at jeg ku—unde komme hjem — *ga—anske alene!*

Maj.

Mel.: Der var engang en tapper Mand.

Ej passer mer den gamle Sang:
„Kom Maj, Du søde, milde“.
De Ord har ganske mistet Klang
og lyder næsten ilde.
Ak nej, den Tid er længst forbi
da Maj var mild — nu alle
vil tage det som Ironi,
hvis Maj man mild vil kalde.

Kun sparsomt Sol, desmere Blæst,
og Regn i stride Strømme,
en Hagelbyge som Protest
mod blide Sommerdrømme.
Hver Aften man af Kulde gøs
og krøb til Ovnens Lue,
der sad man ganske lunt og nøs
og plejede sin Snue.

I festlig Stemning fødtes Maj
og til Musikens Toner
de røde Faner viste Vej
ud under Løvets Kroner.
En mægtig Hær, for fælles Sag,
til Søndermark marschered'.
For otte Timers Arbejdsdag
vi stolte demonstrered'.

Den sjette Maj i festligt Skær
vor Hovedstad sig viste;
den store Børnedag enhver
i høje Toner priste.
Af sand Begejstring for den Sag
hver Københavner lued. —
Et Folkeliv som denne Dag,
man ingensinde skued'.

Med Solskin og med Himmel klar
vi fik to Pinsedage.
Vi over Majs Finale har
ej nogen Grund til Klage.
Er Enden god, er alting godt,
et gammelt Ordsprog siger.
Farvel da Maj! — Ret snart som Drot
paa Tronen Juni stiger.

Lægen: Har De fulgt min Recept?

Patienten: Dersom jeg havde gjort det, havde jeg brækket Halsen, den er nemlig fløjet ud af Vinduet!

Hestehandleren: Jeg siger Dem, Hr. Greve, køb den Hest, det er et meget sundt Dyr.

Greven: Det tror jeg gærne, min Kære, thi ellers var den vel næppe blevet *saa gammel!*

Hun (sværmerisk): Jeg elsker at høre Fuglene synge!

Han: Jeg ogsaa — de forsøger i det mindste aldrig paa at synge noget, de ikke kan.

Instruks for Sporvejsfunktionærer.

1. Det forbydes at ringe med Allarm- eller Signalklokken, naar Vognen passerer forbi Kirker og Menighedshuse, Slotte og Gesandtskabsboliger, Raad- og Domhuse og Retslokaler, Rigsdags- og Ministerialbygninger samt i eller forbi Gader, hvori der bor kongelige Personer eller Ministre og ministerielle Embedsmænd. Det samme forbydes ogsaa i eller forbi Gader, der bærer Navn efter kongelige eller adelige Personer.

2. Det forbydes at køre udenom, ovenpaa eller paa Siden af kongelige Herskabsvogne, ligesom det er Vognstyrerens Pligt at drage Omsorg for ikke at møde saadanne. Skulde dette imidlertid ske, maa Funktionæren staa af Sporvognen, trække Støvlerne af og kravle paa Hænder og Fødder hen til Stedet, hvor Vognen passerer; han bliver liggende i denne Stilling med bøjet Nakke til Vognen er kørt forbi. Passagererne kan nøjes med at rejse sig op i Sporvognen, gøre Front mod Herskabskøretøjet og hilse underdanig, dog maa de ikke sætte sig igen, før Vognen er ude af Syne.

3. Funktionærerne er forpligtet til at anvende deres Fritid paa en sømmelig og ordentlig Maade, og for at forhindre demoraliserende Ophold paa Beværtning, maa han hver halve Time trække et Kontrolur op, der er stationeret paa Vagten ved Trianglen.

4. Det er forbudt at skifte Skjorte eller Undertøj uden forud indhentet Tilladelse hos Direktionen.

5. Funktionæren har Ret til Fribefordring til og fra Remissen, dog ikke inden i Vognen eller oven paa denne heller ikke paa For- eller Bagperronen.

6. Funktionærerne modtager hver Maaned sin Løn med Fradrag af 10 %, af hvilke Halvdelen henlægges til et Alderdomsfond, der kan komme ham tilgode efter 50 Aare tro Tjenestetid, og den anden Halvdel anvendes til Indkøb af Sikkerhedsskærme til Sporvognene, da Selskabet ikke selv ser sig i Stand til at bære denne nødvendige Udgift.

7. For hvert Ulykkestilfælde, der indtræffer ved Selskabets Vogne, betaler Vognstyreren en Mulkt af 1000 Kr., hvoraf 900 Kr. indgaar i Selskabets Kasse som en Mulkt, medens 100 Kr. udbetales den tilskadekomne eller hans Efterladte.

Overtrædelser heraf medfører Fængsel fra 10 Aar til Livsstraf, eller Bøder fra 10 Kr. til 1000 Kr. samt Ærestab.

For Selskabet —gaard.

— Der er en Ting ved Deres lille Søn, som jeg sætter særlig Pris paa, sagde en Herre, der taalmodig havde fundet sig i at blive trukket i Skægget og trampet paa Ligtornene i over en Time af den lille yndige Dreng.

— Og det er? spurgte Mama smilende.

— At han ikke er en Tvilling!

Snobber.

Mel.: Her har jeg nu spildt de glade Ungdomsaar.

Jeg ynder alle Former for Velgørenhed,
den sjette gik jeg ud og slog til Søren med;
til Hverdagsbrug saa er jeg nærmest ungefær nevtral,
men saa imellem bli'er jeg Filantrop, som jeg var gal;
naar der er Fest i Gaderne
og pyntet paa Facaderne,
saa ofrer jeg min Sparegris
i Betty Nansens Paradis
og tænker: Du er ligegodt en Snob, Snob, Snob.

Forleden blev der holdt en lille Festlighed,
foruden baade Fa'en og og anden Gejstlighed,
„den kære Murer“ lod sig vie hos Borgmesteren,
og han fik ej Velsignelse af Stadils Præstemænd;
men Ifversen han rejste bort,
i Sindet var han grumme sort,
saa faldt han ned ad Trapperne
og stødte Kjoleknapperne,
ja, Herrens Haand har ramt den sorte Snob, Snob, Snob.

Jeg kørte tidt med Sporvogn, for det var saa rart
at kunne komme Byen rundt i hurtig Fart,
men ak, den gode gamle Tid, ja, nu er den forbi,
for nu er Vognene et Led i vort Diplomati,
de har kun Lov at køre til,
som Kongens Rosinante vil —
de burde ganske stille staa
og ha'e en Drejeskive paa
og bukke underdanig som en Snob, Snob, Snob.

Alberti staar paa højre Fløj i Venstrespænd
og manøvrerer Satans fint med Venstremænd,
Reformer har nu altid væ't hans Specialitet —
og der er Trang til mange af dem paa Grev Frijs Gebet.
Alberti, jeg beundrer Dig,
Du er saa spaltebred og sejg —
saa længe gamle Danmark staar
med Smør og Æg og Dyssegaard,
skal Du ha' Prædikatet Over-Snob, Snob, Snob. —

Carl Jacobsen er Doktor uden Videnskab
og dyrker Kunst etcetera med Lidenskab,
han samler mange Grunker til det gamle Carlsbergfond
og brygger mange Bayere i gamle Jacobs Aand,
men at han laver „Krone“ Øl
og kalder det for Trone-Øl
med „Hof“ paa Etiketterne,
(mon det gør Pilsner lettere?)
det smager i for høj en Grad af Snob, Snob, Snob.

Det hjalp.

Enkefru Hansen beboede sammen med sine 2 voksne Døtre en komfortabel 4-Værelsers Lejlighed paa en 3die Sal i et fint Hus.

Enkefru Hansens Haandtering bestod i at hjælpe Smaaborgere til Verden, og derfor var der ogsaa udenfor paa Husets Facade anbragt en Klokkestræng fra Gadedøren op til hendes Lejlighed, til Brug for eventuelle Lysthavende om Natten. Endvidere fandtes en rød Lygte, paa hvilken stod: „Natklokke til Jordemoderen“, og denne Lygte kastede hver Nat sit røde Skær ud i den stille, triste Ensomhed.

Enkefru, Jordemoder Hansens tvende Døtre var begge besjælede med fænomenale Musiktalenter, og disse Talenter udnyttedes da ogsaa i Brugen af alle Slags Musikinstrumenter.

Naar den ene hørte op, saa begyndte den anden, eller de betjente hver sit Instrument paa en og samme Tid; og det var ikke blot hele Dagen, men det udvidede sig ogsaa snart til at omfatte det meste af Natten med.

Nu vilde Skæbnen imidlertid, at Lejligheden nedenunder beboedes af en gammel Herre, som, foruden at lide af alle af den moderne Lægevidenskab kendte Sygdomme, ogsaa havde en panisk Skræk for Musik. Det hjalp ikke, at han klagede til Husets Ejer. Uvæsnet tiltog, og tilsidst maatte han selv finde paa en Udvej for at blive dette Klimperi kvit. Han havde hos sig en Tjener, Johan, som var ganske genial til at udklække Planer, og Johan fandt saa paa en List. En Aftenstund, da Lygten som sædvanlig kastede sit røde Skær ud i Landskabet, gik han ned, tog Glasset ud af Lygten og indsatte et nyt hvorpaa stod: „Natklokken til Jordemoderen er afbrudt.“

Og se, i 5 Dage og Nætter fik Enkefru Hansen ikke Tilgang af nye Klienter. Der kom først Gang i Forretningen igen da hun opdagede Pudset.

Imidlertid hjalp det ikke, de to Talenter trillede videre paa Klaver og Orgel, Violin og Mandolin, Fløjter og m. m.; men saa fandt Johan paa nyt Raad.

Han forbandt Klokkestrængen med en Snor, som han fastgjorde i en nærliggende Gade, og i denne Ende af Snoren fastgjorde han det lækreste Karbonadeben, som en Hund aldrig nogensinde før havde smagt.

Det kan nok være, der kom Liv i Kludene; hele Kvarterets Hundebestand kappedes om at faa fat i det dejlige Ben, og hver Gang en Hund havde Bid, saa ringede Natklokken hos Jordemoderen.

Denne Gavtyvestreg gentog Johan saa ofte Kødbenet blev snappet, men Vanens Magt er stor, til sidst udeblev Kødbenene ganske; thi Johan havde opdaget, at Hundene sled i Snoren, selv om der ikke var Madding paa Krogen; de havde sikkert en Fornemmelse af, at et Ben ganske automatisk vilde komme glidende ned ad Snoren.

Saa flyttede Enkefru Hansen med samt sine tvende Døtre plus Musikinstrumenterne, og den gamle, gigtsvage Herre fik Ro. Det hjalp.

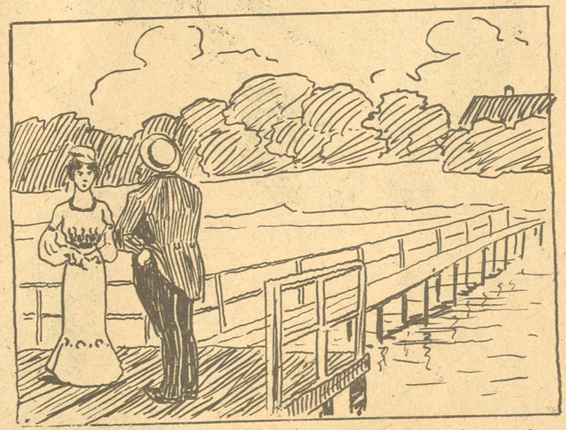

— Kære, søde Fader, Du har intet Begreb om, hvor højt han elsker mig! Han vilde med Glæde dø for mig, hvad Øjeblik det skulde være.

— Naa — ja, det har jeg ikke noget imod. Jeg var bange for, at han vilde gifte sig med Dig.

Frk. Hansen (skændende): Har jeg ikke forbudt Dem at komme saa pludselig ind, naar Hr. Schmidt besøger mig? —

Pigen: Pludselig! Kalder Frøkenen det pludseligt, naar jeg har lyttet ved Døren og kigget ind af Nøglehullet i de sidste tre Kvartér?

Halveret.

Hun: — Men hvad er da i Grunden Forskellen mellem en Ungkarl og en Ægtemand?

Han: Naar Anfægtelsernes Time kommer, maa Ungkarlen udkæmpe Striden med sig selv, medens Ægtemanden kun behøver at kæmpe med sin bedre Halvdel.

Provst *Krogh* (til den bedragne Ægtemand): Hvor tør De understaa Dem i at trænge herind?

Dommer Schrøder.

Mel.: Hr. Peter kasted' Runer.

Hr. *Schrøder* var i Skolen et godt Ho'de,
at sige, det var nog't, hans Fader tro'de.
Til Studierne kom han,
han være sku' Jurist,
og det kan ikke nægtes, at
han blev det skam til sidst.
Hos van Wül-
lich han paa Kontoret
kom, og snart
der han førte Ordet.
Store Ord.

Hr. Wüllich var til Tider noget svag'lig,
saa blev han hjemme, det er mere mag'lig'
end sidde paa sin Domstol
og pleje Ret og Skel.
Han sagde til Hr. Schrøder: Ta'
og klar de Œrter sel'!
Det var no'et,
Schrøder kunde lide.
Domme faldt,
og de var ej blide
at gaa paa.

Et Pantelaanerpar i Kløerne fik han,
saa paa en Postkusk løs med krum Hals gik han.
Han skældte og forhørte,
var ej at komme nær,
saa Høj'steret, den sa'e: Aa
hør, Schrøder, la' nu vær'
med at ta'e
alt for haardt paa Folk, hva',
som om de
Røvere med Dolk va'
hver og En.

Hr. Schrøder blev derover mut og gnaven,
fik Hjerteklemmelse og ondt i Maven. — —
Hvis ikke jeg kan dømme
I Stødre til Behag,
saa vælg en anden Jer, som er
mer efter Jeres Smag!
Orlov tog
Schrøder, drog til Syden.
Ude paa
Fred'riksberg er Fryden
meget stor.

Kunstmaleren: Hvordan synes De om dette Billede af Adam og Eva i Edens Have?

Handelsgartneren: Udmærket, men — —.

Kunstmaleren: Men, hvad?

Handelsgartneren: Det Æble, som Eva har i Haanden, er en Art, der kun har eksisteret i ca. en halv Snes Aar.

Je' gik op aa ner forant Vognen for aa holde Varmen aa tænkte ve' me' sel': De' æ nu li'egodt en rar mild Vinter, vi har i Sommer! — saa kom der en pen Bundemand heng te' me' aa lettede paa Kasketten.

„Go'dav!" sa'e han.

Je' ga' Hatten et Skub aa sa'e osse „Go'da'" — For høfli' de' æ je' den Une mane aa flintre me', om de' saa ska' koste me' tyve Kroner i Mul't bavetter.

„Je' sku' ner te' Minnesteriet!" sa'e han aa nikkede nok saa sjemytli'.

„Naa, ska' Du de'?" sa'e je' aa fikserede han me' de' ene Øje, som je' ha' lært a' Tazemeter-Søren, naar han ha' de' Ho'ede paa.

„Ja, je' ska'!" sa'e han, „men derfor ka' vi ju godt ta'e vos en lille Indiotseksaatreds fo'st, hvis atte Di ha' Lyst."

„En Seksaatreds!" sa'e je', for je' ska' jo'nte nægte, a' je' be, forbavset.

„Ja, hvoffor itte?" sa'e han. „De' æ et Spil, je' hulder mejet a', aa vi behøver ju'tte aa spille om hele Dalere, hvis atte de'tte sku' konfe'mere Dem."

„Komfe'mere?" sa'e je'. „Je' vi' ønske for Dig, Din Grødkamel, a' Du va' li'esse godt komfe'meret, som je' æ, aa de' baa'e med Skriftste'er aa Ravrør aa de' Hele. Saa ha'de Du ka'ske drevet de' te' no,e' vi'ere i Verden."

„De' æ nok muli'," sa'e han, „men vi ka' jutte allesammen si'e Hyp. Der maa osse væ' no'en te' aa sitte ingen i Vovnen."

„Du æ'nte nær saa to'skedum, som Du se' u' te'," sa'e je. „Der ka' saam'n godt b'i'e et Menneske a' Dig innu, hvis a' Du skynder Dig lidt. — Aa saa for Resten," sa'e je', „hva' de' aubelanger me' et lille Bla' i Bønnebo'en, saa æ der'nte no'et i Vejen fra min Si'e a', foru'sat a' Du betaler i Timevis. Saa æ je' li'egla', hvo' vi kører hen, om vi saa ska' b'i,e holden'es her hele Da'en."

„Saa længe behøver de'tte aa vare, sa'e han. De' æ nærmest for at ærre min Kollega, aa han kommer her forbi om lidt."

„De' æ vel osse saad'n en Møddingprins som Dig sel'?" sa'e je'.

„Næ, de' æ Menister Hage," sa'e han.

„Hva' æ'et?" sa'e je'.

„Ja, de' æ'et." sa'e han.

„Hør", sa'e je', „nu ve' Du vis' gøre Grin me' me', aa de' æ no'e' farli' saa ti'li' paa Morningen førend a' je' rigti' ha' faa'en Frokkest. — Si'er Du, a' Menister Ha'e æ Din Kollega?"

„Ja, Gu' æ han saa, sa'e han, aa han ve' forby'e me' aa faa me' en Seksaatreds paa Færre'ne, saa nu ve' je' vise ham, a' saa ka' je' faa'en i Land. Mit Navn æ Ole Hansen, aa je' æ Landbru'smenister."

„Tø' Du — Omfela'else — tø' Di si'e Alberti paa de'?" sa'e je'.

„Je' tø' si'e Adler e'e me'! paa'et." sa'e han. „Tror Di me' saa? Aa ska' vi saa se aa faa den Seksaatreds?"

Je' fik jo Hatten a' aa de' i en Ruf.

„Næ, sa'e je', de' æ vis' inte vær'."

„Hvaffe no'e'?" sa'e han.

„A' vi spiller, sa'e je'. „Di æ vis' for van' te' aa ha'e Kongen paa Haanden. Men hvis a' je' ska' køre for Dem," sa'e je', „saa æ je' villi' te' de', aa de' behøver Di'nte aa sla' me' te' Ri'er for."

Saa grinte han aa sad se' ing i Vovnen.

„Ja' saa kør me' da der ner! sa'e han aa smækkede se' te'baves i Sæ'et, li'essom de' ku' være paa et Læs Ru'halm.

Genial Undskyldning.

Professoren: Mejer, hvor er Derer Stil?

Mejer: Jeg har lige givet Professoren den!

Professoren: Saa — hvornaar har De skrevet den Stil?

Mejer: Imorges, medens jeg spiste Frokost!

Professoren: Saa! Maaske De selv vil overbevise Dem om, at den Side, hvorpaa Stilen skulde staa, er fuldstændig tom!

Mejer: Tom! — Det er umuligt, Hr. Professor! — Tom? — Jeg har netop gjort mig saa megen Umage med den — Aa, nu ser jeg, at jeg i min Iver maa have dyppet Pennen i mit Mælkeglas i Stedet for i Blækhuset.

Romance.

En Ungmø, Johanne, paa Kvistkamret sad
og for sig i Tanker en Vise hun kvad.
Hun grublende skued ud i Nattens Blaa,
og anede næppe, hvad hun tænkte paa.

Da hævede Maanen sig blodigrød
langt borte paa Himlen i Horizontens Skød.
Den smilede til Pigen og spørgende saa,
„min søde Johanne, hvad tænker Du vel paa."

Da rejste Johanne sig pludselig op
og kastede Kjolen om sin slanke Krop.
I hendes mørke Øjne en barnlig Uskyld laa,
men hvad mon den skønne Johanne tænkte paa.

Som havde hun Vinger, og som den lette Vind,
fløj hun ud af Kamret i Skovens Tykning ind.
Mens Lokkerne flagred, hun stadig om sig saa,
hvad mon Skøn-Johanne i Grunden tænkte paa.

Dog pludselig medens hun tankefuld gik,
hun mødte en Ungersvends drømmende Blik.
Han nærmede sig hende, hun frygtsomt paa ham saa
Jeg gad for Resten vide, hvad Herren tænker paa.

Ej længe de vandred' han hende bød sin Arm,
hun tog den saa gærne, den var saa dejlig varm.
Men snart af Angst hun bæved„ naar hun paa ham saa;
i Tankerne hun spurgte: „hvad mon han tænker paa?"

Den Ungmø Johanne nu sidder igen
i Kamret og græder over troløse Svend.
Hun græder for sin Uskyld, ej mere hun den saa;
til Gengæld ved hun sikkert, hvad Svenden tænkte paa.

Bevis ved Haanden.

Han: Har De aldrig lagt Mærke til, at Folk, der er meget sammen, kommer til at ligne hinanden.

Hun: Jo, det lagde jeg netop Mærke til i Aftes. Da De havde spadseret ene med Frk. Madsen i Haven, var Deres ene Kind bleven hvid af Pudder.

A: Frøken Holm er en af disse Damer, der siger alt, hvad hun ved.

B: Ja, Du har Ret — hun siger ikke meget!

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Det unge Højre.

Dr. phil. *Møller:* Vælgerne bør have Lov til at tale med altid, hvor almindelige Sager foreligger til Drøftelse. Kun hvor der foreligger Sager af Vigtighed, bør Afgørelsen rettelig forbeholdes os, der betaler de store Skatter . . .

„Vort Land."

Nr. 23.

Ravnen

Søndag d. 5. Juni

1904

— Hvor bliver dog Fru Nielsen af?
— Hun kommer straks, hun vilde blot gaa i Bad.
— I Bad? Er hun da bleven syg?

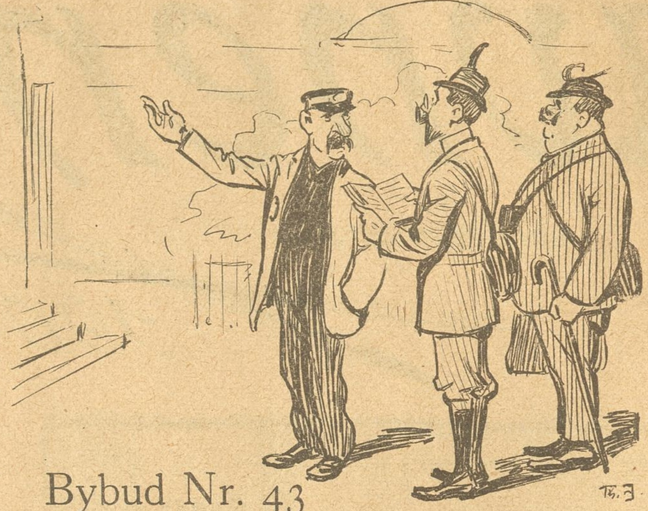

Bybud Nr. 43 som „Fremdenführer.“

To tyske Turister (til Nr. 4J): Fremdenführer?

Nr. 43: Fremdenführer, meine Herrschaften, mit Liv und Sjæl, durch und durch, saadan helt igennem, verstaaen Sie und nur til 2 Kroner in Timen und gratis Øl! Abgemacht? Schongut, diesen Vej mit deu Sølvtøj. Sehen Sie meine Herrschaften, das ist Thorvaldsens Museum, wo die Arbeiten des verdensberømten Billet'gehugger aufbewahret werden.

Verstehen Sie? Wirklicher tüchtiger Manne dieser Thorvaldsen, dessen Billet'gehuggerarbeiten, nok wert sind, zu sehen. Desværre er der nicht geaabnet nu, men I kan en Da', von 12 bis 2, naar jeres Vej vorbeifallen, gaa indenfor og kiggen paa den Sager.

Tyskerne: Wunderschøn! Wunderschøn!

Nr. 43: Begreiflig! men nu maa I flytte jeres Skanker lidt mere geläufig. Fo'slav, meine Herrchaften, Fo'slav, saa gaar det bedre fremad. Sehen Sie meine Herrchaften, der paa den anden Seitedes Kanals wo die Ficherkonen jeden Morgen paa den Maarenkvist sidden og sælgen dereses Rødspætten und Torsken, ligger das kongelige Assistentshus, ein Etablissemang erster Klasse, verstehen Sie. Ein grosser Anstalt, som aufbewahren Folks Tøj von Pinse til Pinse. Man gehenter det Pinselørdag und abgeleverer det igen efter Pinsen. Sehr prachtisch, meine Herrchaften, für die, som ingen Plads har i deres Klædeskab für des Pinsetøj. — So meine Herrchaften nun bare ikke staaen der und glanenforlange, kommen Sie denne Vej mit Kraasetøjet, nun drejen wir herned af Farvergade. Sehen Sie meine Herrchaften hier ist „Holger Danske“. Kemmen Sie nicht „Holger Danske“? Sehr netter Mann dieser „Holger Danske“ Wird einmal in Nødens Time, naar Tyskerne kommer og muler os, vaagner op og sla' jer allesammen paa Tæven, und dass wird nicht morsomt sein, for de dansken Øretæven er slemme, das können Sie stolen paa!

Sind Sie nicht tørstig meine Herrchaften? Kan I ikke forstaa mej, I tykhovedede Bæster? Ich meine fühlen Sie nicht Trang den Nedløbsrende mit ein „Stjernebajer“ zu skyllen? Nicht? Naa so kan I krafte'me vær' lassen, so wollen wir weiter sjaasken. Hier, meine Herrchaften, sehen Sie das neue Rathhaus, ein Prachtgebygning. Was? Hat auch mange Penge gekostet„ das können Sie fan'e'me' bannen paa, ohne zu nüsen. —

Aber jetzt muss Ich Ihnen Adjø' sagen meine Herrchaften; for nun ist die Time forløben, und nun haben Sie osse nok gesehen, für die fnattede 2 Kronen, uden Drikkepenge. Adjø' meine Herren.

Ugen, der gik!

Mel.: Jeg har væ't Tollerist.

DEN er krukkevarm nu,
ja, i Fald man blot ku'
flytte ud til en Villa paa Landet,
ja, saa fik man det rart,
og hver Dag, det er klart,
vupti, gik man paa Ho'det i Vandet.

Saadan li'som Grev *Frijs*,
han sku' tegnes af *Thies*,
for hans Stilling er rentud forbandet,
han er morderlig ked
af den Redelighed,
da *Alberti* paa Prygl gik i Vandet.

Lille *Lassen* gaar ud
som et sømmeligt Bud
for at klare den, tror De, han kan'et?
han er kæphøj og grov,
han er Klown, han er sjov,
og saa gaar han saa dejlig i Vandet.

De *Witzanskyske* Faar
holder Grundlov i Aar,
nu til Daad de sig op haver mandet,
Venstrestyret faar Tak,
Madsen gi'er dem en Snak,
og saa gaar de med Glæde i Vandet.

Vodroflund laver Blus,
og der er *Magius*,
han i Øjne strør Ynglinge Sandet,
og han taler saa blidt
om hvor ofte og tidt
vores Højreparti gik i Vandet.

Men i Søndermarks Ly
møder Folk fra vor By,
som Idè sig og Mening har dannet,
det er dem, der gaar frem
for at højne vort Hjem
og berede Kulturen i Landet.

— „Deres Majestæt“, sagde Menneskeæderkongens Køkkenchef forlegent, „den Missionær, som blev fanget i Aftes, og som Deres Majestæt ønskede til Middag i Dag, er klædt i fuldstændig Panser fra Top til Taa!“

— „Saa væk med ham“, sagde Majestæten, „jeg vil ikke smage en eneste Bid af ham, Du ved jo, at jeg ikke kan fordrage Kød i Blikdaaser!“

I det høje Nord.

Mel.: Tænk blot, naar Maanen skinner der.

DET var en Dag i *Julius:*
aa hiv! o ho!
ombord gik Erik Mylius.
Aa hiv! o ho!
Han agtede sig op mod Nord,
aa hiv! o ho!
hvor alle Menn'sker er Eskimoer.
Aa hiv! o ho!
Bare fortæl!
Har Du set en Sæl?
Har Du set en Hval og en Isenbjørn?
Skaal, lille Børn!

Mod Grønland stævned' Skibet hen
med Erik, Moltke og Rasmussen.
En Dag gav Erik et vældigt Hop;
han saa den første „Sukkertop".
Bare fortæl o. s. v.

Ved Middagstid de gik i Land,
og fik en Bøf, der var stegt i Tran.
Desserten var en Portion Is.
Man har den deroppe til Indkøbspris.
Bare fortæl o. s. v.

Da Natten kom med Stjerner smaa,
i „Hotel Sovepose" de laa.
De drømte sødt om Dannevang,
mens Lopper lystigt paa dem sprang.
Bare fortæl o. s. v.

Den næste Dag med Knald og Raab
de drog fra Julianehaab.
De sad i en Kane, jeg siger Tak,
som flere Tusinde Hunde trak.
Bare fortæl o. s. v.

I et Par Aar de borte var,
og grumme spændt vi her nede var.
Vi tro'de dem ædt af vilde Dyr,
og ynkede Erik, stakkels Fyr.
Bare fortæl o. s. v.

Nu er paa Vejen hjemad de,
aa hiv! o ho!
og glade er her nede vi.
Aa hiv! o ho!
Nu kan vi vente os snart en Bog,
aa hiv! o ho!
om Erik Mylius' Grønlandstog.
aa hiv! o ho!
Bare fortæl!
Har Du set en Sæl?
Har Du set en Hval og en Isenbjørn?
Skaal, lille Børn!

Han gyste ved Tanken.

A: Man siger, at Tobakken slapper Hukommelsen.

B: Det kan jeg aldrig tro. Jeg har da endnu ikke glemt den Cigar Du gav mig for et halvt Aar siden!

Det maa man ikke.

Det var til megen Skade for Høker Knallesen, og til stor Sorg for hans ægteskabelige Halvdel, at hans Næringsbevis ikke gav ham Adgang til at forhandle spirituøse Drikkevarer fra sin Bod.

Skaden og Sorgen blev større og større, de voksede som et Lavineskred, der under sin Fart river alt med sig, og saaledes gik det ogsaa Knallesen. Den første Gang slap han med en Advarsel, og næste Gang regnede han med det samme Faktum.

Imidlertid fandt Byens Dommer, at Høker Knallesens Overtrædelse af Næringsloven indbragte saa store Bøder, at Forretningen ikke i Længden vilde kunde bære saa store Udgifter, hvorfor han besluttede, at lade Knallesen afsone med simpelt Fængsel, naar den næste Lejlighed fremkom.

Det varede jo heller ikke længe før Byens Betjent en Dag anmeldte Knallesen igen for lignende Forseelse, hvorfor han nu ialt 7 Gange havde været mulkteret.

Stor var imidlertid hans Ærgrelse, da Dommeren forkyndte Dommen, som lød paa 30 Dages simpel Fængsel, og han indgav derfor straks Ansøgning, om at maatte faa Tilladelse til at afsone med Vand og Brød, hvilket ogsaa blev tilladt ham.

Dagen oprandt, og Knallesen var just i Færd med at tage en hjærtelig Afsked med Mutter, da hun faar en lys Idé.

Hun sprættede nogle Sømme i Frakken op, skar 2 Pund røget Flæsk i Skiver og anbragte disse indenfor Foret.

Paa denne Maade traskede Knallesen af Sted, besjælet af den Overbevisning, at Vand og Brød var de dejligste Retter, han kunde faa.

Knallesen var naturligvis lidt betænkelig ved at passere Fangevogteren; men han satte sin Lid til Ordsproget „Frækhed belønnes", og se, det gik ogsaa godt, Vogterens skarpe Øjekast bemærkede ikke de indsyede 2 Pund røget Flæsk.

Imidlertid vilde Skæbnen det anderledes. Knallesen havde nu spist sit Brød og drukket sit Vand og delikateret sig med det medbragte røgede Flæsk, i de første 4 Dage, og glædede sig allerede over den nærforstaaende Befrielsens Time, da han blev kaldt frem for Dommeren. som holbt følgende Tale til ham:

„Carl, Peter Knallesen, Høker her i Byen er for Overtrædelse af Næringslovens § 45 anset med 30 Dages simpel Fængsel for uberettiget at have udskænket Spiritus. Dommen er imidlertid omsat til Vand og Brød i 5 Dage, hvoraf de 4 allerede vilde have været afsonede, om ikke Høker Knallesen havde forsynet sig med Flæsk fra sin Forretning. Efterdi han saaledes har omgaaet Loven og dens Ord, vilde de 4 Dage, han allerede har sonet være at tilintetgøre, og bør Lovens Bogstav Fyldest ske, og Høker Carl, Peter, Knallesen paany afsone, som kun kan ske med simpelt Fængsel i 30 Dage!"

„Den Høker græd gudsjammerligt, da man ham førte væk."

Aandsnærværelse.

Ved en Skiveskydning skød en Menig fem Gange forbi Maalet.

Løjtnanten (arrig): „Ræk mig Geværet, saa skal jeg vise Dem, hvorledes man skyder." Han skyder — men desværre forbi.

Hurtig fattet siger han:

„Se, saadan skyder De!"

Han skyder igen med samme Uheid, min siger roltgt:„ Og saaledes skyder Deres Ven, Hansen."

Tredje Skud træffer endelig Maalet. Løjtnanten giver rask Geværet tilbage, og siger stolt:

„Men saaledes skyder Deres Løjtnant!"

Hvi ser Du Skæven —?

— Som jeg siger Dem, Fru Jensen, Nutidens Tjenestepiger er grusomme til at sladre paa Trappen. Som nu Grosserens og Agentens Pige paa første Sal, Gud forlade mig, om de ikke staar og sludrer fra Morgen til Aften! Jeg hører dem hver eneste Gang, vi to staar her og taler et Par Ord sammen!

— Hils hjemme!
— Hvadbeha'r?
— Hils hjemme!!
— Hvadbeha'r?
— Hils hjemme — i hede Helvede!!!

5te Juni.

Mel.: Naar man faar lidt gogt at drikke.

FRED'RIK FOLKEKÆR en Aften,
sa'e: »Nu har jeg længe haft en
god Idè; jeg vil i Morgen
kalde Raaadet op paa Borgen,
forebringe hvad der kan
gavne baade Folk og Land;
jeg ved, hvad mit Folk kan li'e,
nu vil jeg en Grundlov gi'e!«

Folket fik 'en, og saa gik 'en
godt i nogle Aar, men sik'en
Red'lighed, da Pengemagten
hensynsløst fik ødelagt 'en.
Ved Fortolkning, List og Rov
sled de i den arme Lov,
og omsider saa den ud
som en gammel laset Klud.

Matzen dypped' stille Tuden.
talte varmt og rørt for »Kluden«;
med den blinde Børstenbinder
drøftede han gamle Minder.
Dagen efter, Rosenborg
saa med dyb, vemodig Sorg
paa det plyndrede Buskads,
Flaskeskaar og knuste Glas.

Nu maa Højre ta'e tiltakke
med paa Wodrofflund at snakke.
La' dem det, endskønt jeg tror nok.
»Danas-Have«, den var stor nok.
Og Sergent Witzansky kras,
paa en Eksercéreplads,
Hovedstadens Venstrering
kommanderer: Højre Sving!

Lad kun Folk fra andre Lejre
deres Grundlovsfester fejre.
Vi til Folkefest vil samle
Mænd og Kvinder, Unge, Gamle.
For vor store Frihedssag,
under Broderskabets Flag
vi i Søndermarken vil
mødes glad ved Sang og Spil.

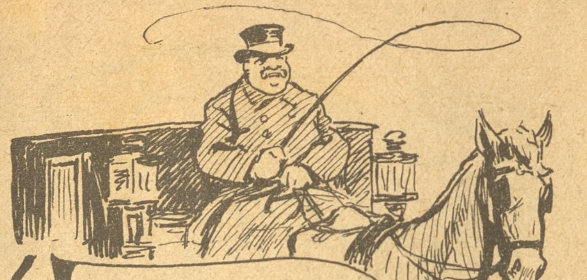

Ugens Droschetur

Je' sa' i min Dør aa to' me' en go' Cigar etter Frok'sten, som je' plejer vant, naar je'nte ha' faaet for mange Sorte om Aftningen, for saa ha' je'nte Smag for aa ry'e — saa pludseli' stod der den dejli'ste Pakke Mad forant me', som man ku' se for sine Øjne.

„Ka' Du jolle u' te' Dagmar me' me', Du Gamle?" sa'e hun.

„Te' Dagmar!" sa'e je'. „Hun ska'nte synge hos Fugmann", sa'e je', „saa hun æ vis inte her i Byen for Ti'en."

„De' ka' Du rive Dig i Nakken paa, a' hun æ", sa'e hun aa saa paa me' me' et Pa' Øjne, der gik li'e igemmel me' som et Pa' Dumdumdummelum-Kugler.

„Nu ska' Di snar' ha'e Tak." sa'e je'. „Di æ jo sel' Dagma' Hansen. Nu kender je' Dem paa Vognløgterne."

Den grinte hun a'.

„Naa", sa'e hun, „ska' vi saa se aa komme op a' Sengen — je' mener op paa Bukken, aa a' Ste'?"

„Ve' Di me' op paa Bukken?" sa,e je'. „Der æ lidt snæver Plads, men de' gaar nok, naar vi rykker sammel."

„Næ, de' æ vis' inte værdt", sa'e hun; „nu, da je' ka'ske ska' te' aa være Didriktrice i Jernbanega'e, maa je' hellere b'i'e inge i Vovnen."

„I Jernbanega'e!" sa'e je'. „Ska' Di være Didriktrice der?"

„De' æ'nte umu'li'," sa'e hun aa slo' me' Hattef'erene, saa de' susede.

„De' va' Satens!" sa'e je'. Ska' vi nu ha'e en Var'jeté te' her i Byen. Ja, hvoffer inte? Je' aa Lotte, vi æ li'e gla'e i alle fire Ender. — Saa ska' den ka'ske ligge der, hvo' Jokkemsen boede i gamle Da'e?" sa'e je' aa to' Dækkenet a' Dyret.

„Hva' ve' de' si'e?" sa'e hun. „Maa je' be'e! Je' foragter Var'jetélivet. Næ, nu ve' je' te' aa sla' me' paa den rigti'e Kunst, de' dramatiske, min Ven! Dagma'teatret, Du Gamle!"

„Naa, Tak!" sa'e je'. „De' va' jo en køn En! Aa hva' si'er Ma'tiniussen te' de'?"

„Hva' han si'er te' de'?" sa'e hun. „Hva' sku' han si'e te' de'? Ha' je' ka'ske inte li'e saa go'e Ben som han?"

„Jo, beva's!" sa'e je'. „Je' ve' endosse si'e, a' hvis je' sku' vælle, saa ve' je' nok, hva' je' to'. De' b'e'nte Ma'tiniussens, b'e' de'."

„Sikken Di staar aa si'er!" sa'e hun. „Di sku' skamme Dem. Di faar me' li'efrem te' aa rø'me ve'et, Gavstrik."

„Man æ jo kuns et Mandfolk!" sa'e je' aa sendte hinner et morderli' Blik, saa hun lie'frem stejlede ve'et."

„Naa, skav De' nu'nte, Din gamle Ge'ebuk!" sa'e hun aa dikkede me' i Si'en me' Parresollen, saa je' li'efrem maatte snuppe etter Vejret. „De' æ jo'nte no'et for Dig alli'evel. La' vos før komme a' Ste' deru' a' te' Jernbanega'e, saa ska' Du faa go'e Drikkepenge. De andet maa Du vis' hellere opgi', tror je'. Tror Du'nte sel'?"

Je' sukkede aa aavnede Vovndøren for hende, aa saa grinte hun aa knev de' ene Øje te', aa saa sukkede je' igen aa sad me' op paa Bukken, aa saa smur'e vi u' i Jernbanega'e, hvor der li'efrem va' sort a' Skuespillere i lysegraa Sommersæt aa hvi'e Hatte, der sto' aa ventede paa vos aa raslede me' Pottemenikserne, saa de' var hel' øredøven'es.

Af et Brev til Dramatisk-Forfatter N. N.

Kære Ven!

Vær saa god at sende mig en Billet til Theatret, jeg hører, at det er et af dine Stykker, der opføres, og at det skal være saa udmærket.

E. S. Du kan forresten godt sende mig Billet til et af de andre Theatre i Stedet for — det er mig fuldstændig ligegyldigt hvilket.

A: Jeg hører at Du er bleven gift og har gjort et udmærket Parti!

B: Ja, min Hustru er Fuldkommenheden selv. Hun er hjemme i alt, i Literatur, i Musik, i Kunst, men — men —

A: Men?

B: Ellers er hun aldrig hjemme.

A: Vil du se mit store Maleri?

B: Er det allerede færdigt? Det maa jeg sige er hurtigt — det gaar jo som det var smurt!

Moderen (stolt): Min Datter er et lovende Musikgeni!

Frieren: Saa faa hende endelig til at love, at hun ikke vil spille mere.

A: Hvorfor blev Ole afskediget som Stationskarl.

B: Fordi han var farveblind!

A: Saa, hvordan det?

B: Jo ser Du, den nye Stationsforstander er jo aldeles ildrød i Hovedet, men desuagtet sagde Ole til ham, at han var for *grøn* til at lære ham noget!

Hvad en Tanke er.

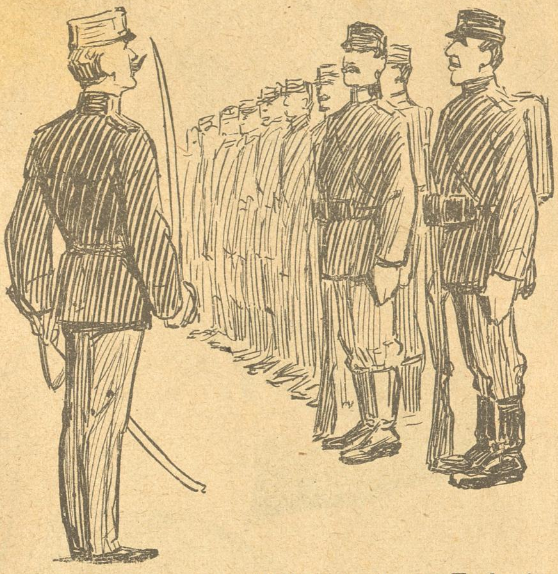

Løjtnanten: „De, Møller, træd *en Tanke* længere frem!"

Møller gør et helt Skridt frem.

„Brrr — hvad er dog det? De skulde jo kun gaa *en Tanke* frem."

Møller: „Ja, men en Tanke betyder et Skridt hos mig, Hr. Løjtnant!"

Løjtnanten: „Saa — da kan jeg fortælle Dem at en Tanke hos mig betyder omtrent det samme som ingen Ting!"

En portugisisk Statsforordning lød for nylig saaledes:

„Alle Artikler, saasom Vine, Krydderier og Næringsmidler, der ved Undersøgelsen viser sig at være skadelige for Sundheden, konfiskeres og fordeles mellem Hospitalerne og de velgørende Stiftelser.

Fru Jensen: Var De til Fru Møllers Begravelse igaar?

Fru Madsen: Naar hun skylder mig en Visit! Nej, ved de hvad, kære Fru Jensen, det vilde dog være at at drive Høfligheden *for* vidt.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Prokurator Ritzau i Køge er allernaadigst dekoreret med Dannebrogsordenens Ridderkors. —

KØGE

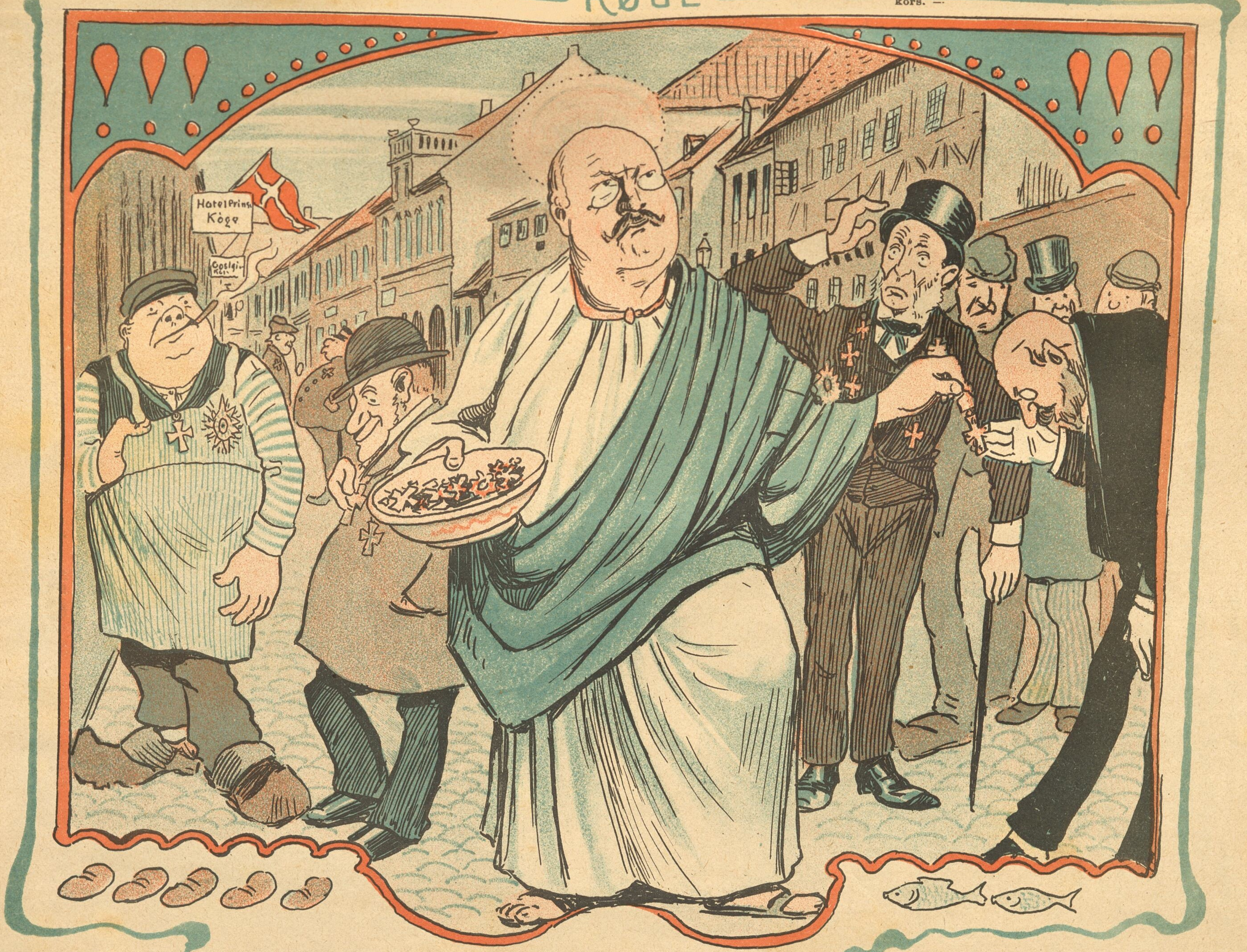

„Var det ikke Synd at lade dem gaa sultne herfra, naar jeg kunde mætte dem?“

Nr. 24.

Ravnen

Søndag d. 12. Juni
1904

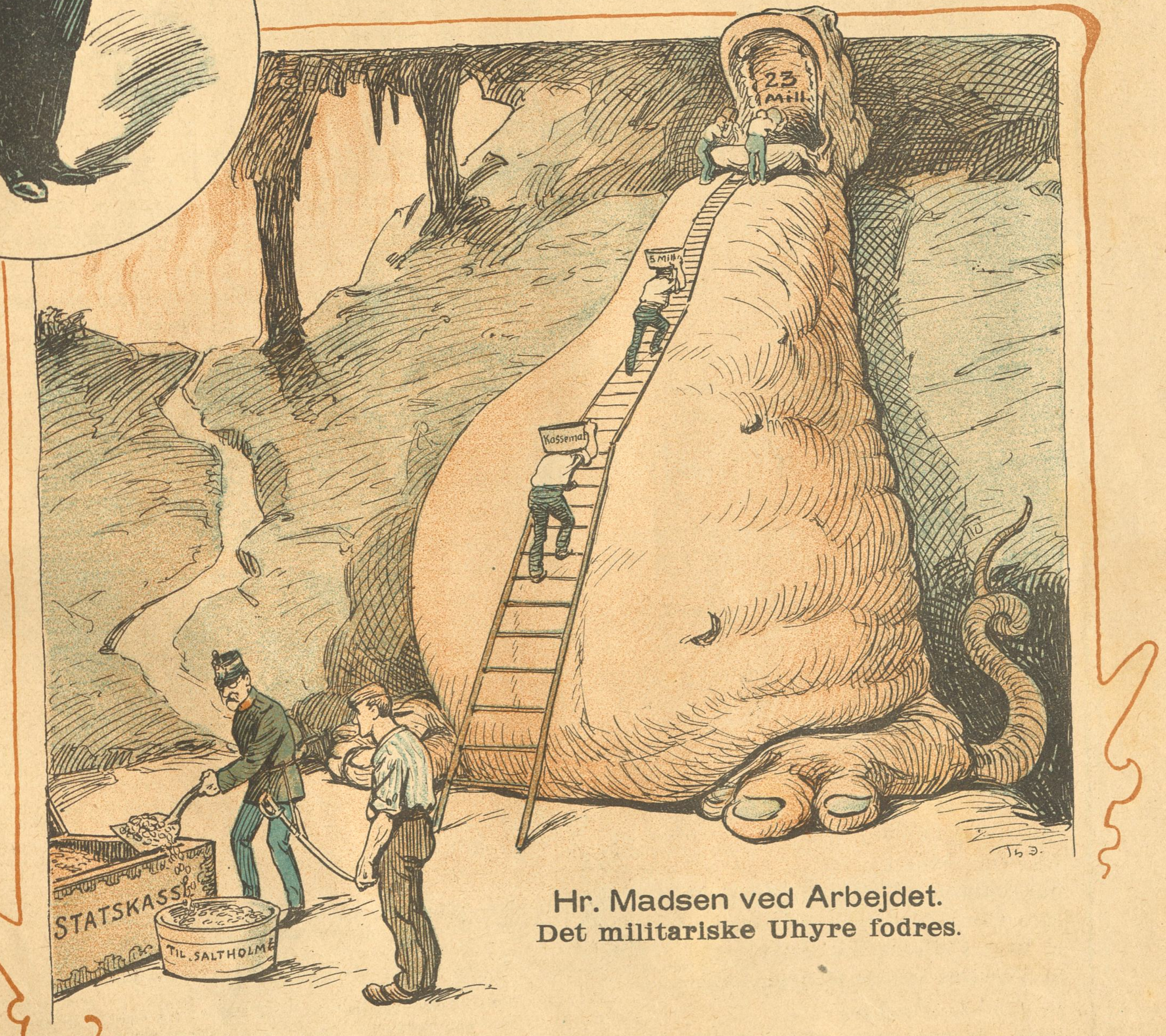

Hr. Madsen ved Arbejdet.
Det militariske Uhyre fodres.

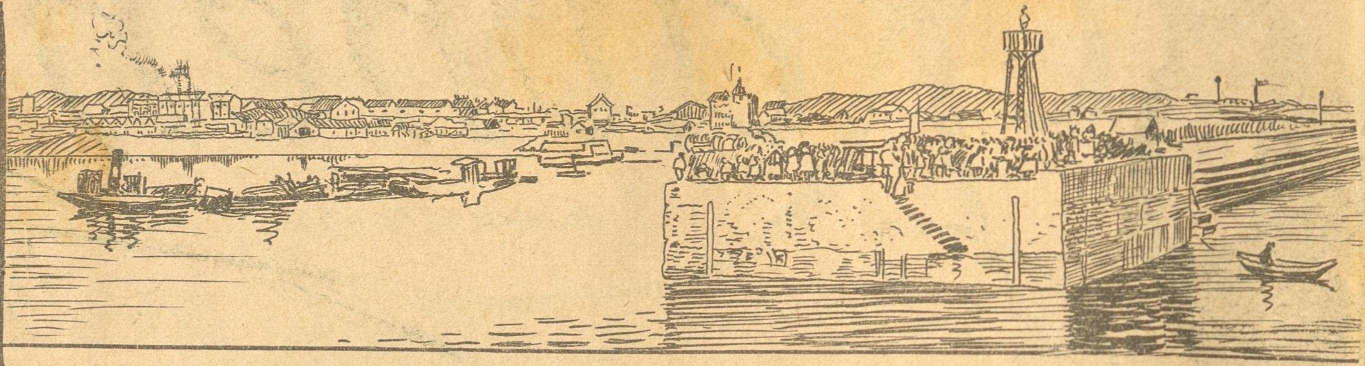

Dalny er en moderne Storstad, som Russerne i Løbet af to—tre Aar har anlagt ved Talienvan-Bugten. Den har en ypperlig Havn med store Dokker, men efter Slaget ved Kintschau- og Nantschau-Bjergene ødelagde Russerne Havnen og Dokkerne, saa godt de formaaede og trak sig tilbage fra Byen, som derefter den 29. Maj blev besat af de fremrykkende Japanesere. Paa vort Billede ser man fra Rheden ind over en Del af Havnen.

Distræ.

Baronen: Vil De meddele Deres Herre, at jeg har været her for at aflægge ham et Besøg!

Tjeneren: Tør jeg spørge, hvem jeg maa hilse fra?

Baronen: Det behøves ikke, vi er gamle Bekendte.

Ugen, der gik!

Mel.: To og to i Rad.

Femte Juni i Dag
blev der slaaet mangt et Slag,
der var Tale og Ministre,
de var alle bistre,
hist ved Bakkens Fod
talte *Madsen,* han var god,
og sin »Brod« glad han atter til Syne lod,
Witzansky tog sig Sagen meget *Leth,*
han i Hæren jo Sergent har væ't,
og »Pind,« der blev kasseret som Soldat
skrev, aah! — et Referat,
som selve Krigsminister *Madsen* fandt probat.

Hist i Herthadal
Ole Hansen stod, den Ka'l,
talte pænt om Skattelove,
ah, hvor tør han vove!
Husmænd tænkte: »Føj«
lille Ole, hvor Du løj!
Skattelovene er ikke Bras men Møg.«
Men Ole fordrede, ja det ved Gud,
at hver Utilfreds sku' smides ud
af Venstres yndige Reformparti,
ja, det ku' Ole li'e,
men Vælgerne slaar meget heller alle ni.

Og *Alberti,* hov!
han gik paa i Klosterskov
hos den Dorup Sygekasse,
Ordene var hvasse,
Vælgerne de smaa
ikke til *Alberti* slaa,
skønt den Pryglelov Rigsdagen ej gik paa,
han talte værdigt om sit Venstresind,
selv han kom i Folketinget ind
ved Højrestemmen og ved Hørups Fald,
og nu har han sit Kald —
vi nævner blot at Festen sluttede med Bal.

Vores *Enevold*
stod som Venstretaler bold
i sin Valgkreds, fik et Leve,
talte — Tak for Seve! —
»Socialen« han
stilled sammen med »Vort Land,«
lille Enevold, sig os, hvordan Du kan?
Og *Stadil* i Ringkøbing talte glat
om den nye Bisp, som han gad ha't,
om Friheds Maal, og Madsens rustne Skjold,
og Venstres Sammenhold,
som vistnok inden længe er gaat Fa'en i Vold.

Rødt, blaat, gult.

Fra Fædrene vi kun har kunnet arve
Smag for den svage, sammenløbne Farve.
Men, Gu'skelov, moderne Smag nu kræver
at rødt og blaat og gult for Øjet svæver.

— *Graa*brødretorv, paa Dig vi nu skal mærke
om Farverne, naar de er saftig-stærke,
betyder, at vor Smag sig løfter, hæver,
— aah, rødt og blaat og gult for Øjet svæver.

Grundlovsfester.

Mel.: Der er Glæde nu hos alle brave Røde.

GRUNDLOVSFESTER har vi fejret Landet over,
hver en Borger er for 5. Juni glad.
Det er Synd, at gamle Fred'rik Syvtal sover,
for han ku' ha' faaet en Stjerne-Øl fra Fad.
Han ku' have hørt de løjerligste Taler
og for mindre Udgift end en Rigsbanksdaler
ku' han med tre, fire andre glade Gæster
have taget Del i *fire* Grundlovsfester.

Højre havde fra »St. Thomas« flyttet Liget
til St. Croix — nej, Sludder, ud til Wodrofflund,
og man muntrede sig ganske rædsomt i'et,
medens Magius og Münster brugte Mund.
Højre svært af Alderdommens Svaghed tynges,
det er derfor ej saa sært, det vil forynges;
men Scavenius kan ej de unge samle
paa at alt skal blive ved »det gode gamle«.

Vor *Liberale* tog til Skovs Billetten
og slog Lejr om gamle sønderjydske Sten.
Alfred Christensen han letted paa Kasketten,
mens til Publikum han rev en lille En.
— Og i Fred'riksberg paa Slottet Lirekassen
gik sin Gang: Musik af Krigsminister Madsen!
mens *Witzansky,* som er baade Top og Roden,
med skæ'santligt Mod holdt Lirekassefoden.

— Nej, det eneste, der battede den 5te,
var »*de Røde*«s Fest i Søndermarkens Skov.
Der er Stemning hos de Folk, og de kan skæmte,
mens de baner Vej som Samfundsskibets Bov.
Rigt og stort i Tal som Søndermarkens Blomster
samles de og lægger Plan, som ej omsonst er.
Der er Grøde i »de Røde«s brede Rækker,
Broderhaand de over Landegrænser strækker.

En Mørkets Gerning.

Tys! — — Vi befinder os i et ægteskabeligt Sovekammer ved Nattetid. — Heldigvis er der bæl'ravendemørkt, og saavel Mand som Hustru slumrer blideligt. — — Han trækker store Havtorsk i Land, — det har han nu Raad til, — men hun aander tyst og stille, som en Zephyrvind, letsovende, formedelst det, at hun har den mindste „Lille“ hos sig i Sengen og han har ondt for Tænder. Babyen klynker isøvne, hvorpaa Moderen øjeblikkelig vaagner, farer forstyrret op, og lytter aandeløst:

„Mathies! — Mathi—es! — Sover Du?“

Han: Øh!

Hun: Ma—thi--i—is! — So—ver Du?

Han: Hva'? — Ja! — Nej — (gnaven) — Ja gu' sover jeg. — Troede Du maaske jeg spillede Kegler. — Kæ! —

Hun: Uf! — Hvor kan Du dog tale saadan, naar jeg ligger her i den dødeligste Angst, og der er fuldt af Tyve ude i Kykkenet.

Han: Hva'? — Tyve i Kykkenet? — Sludder Mutter, — det har Du bare drømt.

Hun: Jo, jo! — Jeg hørte dem selv tydeligt pusle derude for lige et Minut siden. — — Aah, jeg er saa angst, saa angst. — Tag engang og se ad Mathies, — er Du sød!

Han: Se ad, — hæ! — Staa op a' sin go'e Seng. — Æn! — for slige Narrestreger. — Det er jeg s'gu'tte mejet for, Johanne. -- Hvor Fa'en sku' osse de Tyve komme fra? — Der plejer jutte van aa' være saameget som en Umage Tvebak at stjæle derude i Kykkenet, det jeg ved a', — Hva', Hanne? —

Hun: Ikke det? — Naa — aa — det ved jeg dog ikke. — Iaften staar der da baade det Ene og det Andet derude, og desuden er der en stor Kande kold Mælke-Punsch, som jeg lige har lavet til vore Fremmede imorgen. —

Han (pludselig livlig): Va'ba'? — Kold Mælkepunsch, siger Du. — Og den vil de stjæle fra os, i denne Varme, hvor man saa inderlig godt kan drikke den selv. — Nej stop lidt, Godtfolk, — det lader vi os da ikke byde. — Bi bare lidt til jeg har faaet Buksørne paa — Puh! saa varmt det er! — saa skal jeg være derude i en Ruf. —

Og Mathies springer op som en otteaars Yngling, faar i en Fart Permissionerne paa og famler sig frem ud i Køkkenet. — Han bliver derude noget længe — idetmindste synes hans ængstelig lyttende Hustru det, som, siddende oprejst i Sengen, aandeløst lytter til hans Færden. — Men alt hvad hendes Øren kan opfange, er nogle svage „Kluk-Kluk“, der hver Gang følges af et dybt, fuldtonende „A—a—h!“ — — —

Hun: Nu, hvad var det saa, Mathies?

Han (noget tyk i Mælet, rømmende sig): Kun godt — kun godt — min søde Pige. Det vil sige, der var slet ingen Verdens Ting. — Du maa alligevel have drømt, lille Hanne. — Ha, ha! —

Hun: Naa, maaske da. — Men i alt Fald er jeg nu rolig, da Du har set efter. — Tak min Vén!

— — —

Straks derpaa falder hun i Søvn. Men *han* kan *mærkeligt nok* — ikke finde Ro. Han ligger en lang Stund og grubliserer, saa farer han pludselig op, griber sin Ægtefælle i Skulderen og rusker:

„Hanne! — Johanne! — Sover Du?“

Hun: Hva'? — Ja — ja vist sover jeg. — Hvad ellers? —

Han: Naa, ja — hm — men ved Du hvad, kære Johanne, jeg tror nu ligegodt, at Du har Ret med Hensyn til de Tyve — for der er virkelig noget der pusler. — Skulde jeg ikke endnu engang staa op og se ordentlig efter? — Hm!

Hun (søvnig): Aah nej, Søde, bliv nu. Du har jo selv set, at der ingen er. Det var dog Synd, om Du atter igen skulde have Ulejlighed for min tossede Angst Skyld.

Han: Paa ingen Maade, min Skat. — Skulde jeg sky en Smule Ulejlighed for Din Skyld? — Nej, sligt kunde aldrig falde mig ind — det ved Du da ogsaa, at jeg har sagt saa tidt, elskede Johanne. Næ, la' bare mig Du. — — —

Hun (lidt senere, da han atter er kommen i Seng): Men Gud dog, lille Mathies — jeg synes, Du lugter af Punsch. — Du er da ikke kommen til at vælte Kanden derude i Mørket?

Han (beflippet): Hva' — Kanden? — Næ—h — ikke Spor! — Næ, jeg lettede saamænd bare paa Laaget for at mærke, om den var der endnu. — — —

Næste Morgen tidlig.

Fruen (ude i Køkkenet): Me—en Du Godeste! — Saa har der jo dog været Tyve herinde i Nat. Kanden er saamænd ganske tømt, og der er ikke en Draabe tilbage i den. — Mathies! — Mathi—es! — Hører Du det?

Mathies (inde fra Sovekammeret med ulden Stemme): Jo vel, jo — vist hører jeg det min Skat. Men det er mig ganske umuligt at begribe naar dette Tyveri er sket. Jeg var jo dog selv to Gange oppe og saa grundigt efter.

Fruen (ser vist paa ham): Aa nej, saamænd — man skulde virkelig ogsaa tro, at Tyven har været paa Færde akkurat samtidig med Dig. —

Mathies rødmer og skynder sig bort.

Klara: Tænk Dig, Doktor Thomsen dristede sig til at lægge Armen om mit Liv i Aftes!

Emmy (hendes bedste Veninde): Kunde han naa rundt?

Selvgjort er velgjort.

— Synes Du ikke, at Frøken Jensen er lovlig stærkt sminket og udstoppet?
— Jo, hun er, om jeg saa maa sige, en *»self made«* Skønhed.

Fra Grøndalshuset.

Damen: Ih! hvor Du sveder.
Kavalleren Ja, jæ ska' si'e daj, je' er inte vant te' a' gaa mæ Kravetøj.

Navneforandring.

„Ulfeldtsplads“ — „Graabrødretorv“, „Det blaa Øje“.

Mel.: Se først er der Herren Etaserod Munk.
af („Redaktionssekretæren“).

Engang kaldtes Graabrødretorv Ulfeldtsplads,
thi der havde Ulfeldt sin Gaard,
men han var som Statsmand en værre Bajads,
(ja, det er det Skudsmaal han faar).
Forræderisk var han mod Land og mod Drot
og saa blev han puttet i Kassen;
:,: man Gaarden rev ned, og til Spe og til Spot
en Skamstøtte rejstes paa Pladsen. :,:

Den stod en Del Aar, indtil Folk raabte: „Fy,
den Skamstøtte pynter skam ej!“ — —
Saa rejste, istedet, man Boder med „Ky“
og saa stod den hver Dag paa Steg.
Da Bodernes Tidsfrist omsider forfaldt,
saa blev den nok ikke fornyet,
:,: og dermed var Bodernes Dage jo talt
og „Kyets Gang“ gik derfor „Kyet.“ :,:

En pæn lille Plæne, med Gitter omkring,
blev anlagt hvor Boderne stod.
Nu ser man af Blomster de dejligste Ting,
istedetfor Slagterkvægs Blod. — —
Til Byens Forskønnelse, en Kommité,
har prægtige Sager præsteret,
:,: og efter dens sidste pikante Idé,
bli'er Graabrødretorv koloreret .,:

Stod Graabrødremunkene af deres Grav,
da vilde de næppe forstaa
at Nutiden stiller sig helt andre Krav,
der helst søger bort fra det graa.
De vilde vist korse sig over det Syn,
af Husenes brogede Rader,
:,: og sikkert nok vilde de vredt rynke Bryn
og banlyse Torvets Facader .,:

Det graa maatte svinde, man fandt det for trist
og snart satte Penslen sit Spor. —
I Regnbuens Farver, fra Kælder til Kvist,
staar nu de Smaahuse og „glor“
Og „Graabrødretorv,“ nej, det lyder for graat,
det Navn maa man nu lade falde;
:,: det passer kun ilde til Gult, Rødt og Blaat.
— — „*Det blaa Øje*,“ kan man det kalde! :,:

— Kan De sige mig Frue, hvem den ualmindelig grimme Mand er, der taler med Komtesse M.?

— Det er min Mand, Hr. Baron!

— Saa er det altsaa alligevel sandt, at det er de grimmeste Mænd, der har de smukkeste Hustruer?

— — Damen smiler — og tilgiver.

Ugens Droschetur

Je' kom li'e netop sporenstriks forbi Klampenber'-Stationen i Sønda's hena' Aftningen, saa va'et, a' der kom en Herre og en Dame u' a' Stationen aa raafte me' an. —

„Ka' Di køre en sla'et Mand hjem?“ sa'e han.

„De' ka' je'“, sa'e je', „naar han da'nte æ sla'et hel' te' Plukfisk.“

„Ta' De'et nu'nte saa nær, Torvaldt!“ sa'e hinner, Damen, der va' me', aa trøstede ham.

„Næ, hva' æ de' me' Dig, Torvaldt?“ sa'e je' for aa gøre han i bedre Humør. Saa falder der immer be're en Drikkeskilling a', ska' je' nemli' ta' aa si'e vos.

„Kender Di mig a' U'seende“, sa'e han, „si'en Di si'er To'valdt?“

„Ikke Spor!“ sa'e je', „men de' hørte je' li'e, den Dame der kald'e Dem, aa saa ku' je' jo nok regne u', a' de' maatte være Dereses irrede Navn.“

„Naa!“ sa'e han; „je' troede, Di ha'de set me' køre.“

„Næ“, sa'e je', „men de' haaver je' aa faa aa se nu.“

„Je' mener paa Sikkelbanen“, sa'e han.

Saa ska' je' jo'nte nægte, a' der gik li'e som en tændt Vovnløgte op for me'.

„Hva'beha'r!“ sa'e je', „æ de' Dem, der he'er Torvaldt El'gaard aa æ fra O'ense a'?“

„Ja, de' æ'et“, sa'e han, aa saa sang han paa'et li'e-som en Natte'gal.

„Saa æ'et altsaa Dem, der æ Verrensmester for hele Fyen?“

„Hva' ve' de' si'e: Fyen?“ sa'e han. „Je' æ Verrensmester for hele E'ropa aa Amerika aa Asjen aa Agurken aa de' Hele. De' ve' si'e, nu æ je' de' vis' sna't inte mer'“ sa'e han, aa saa li'esse ulykkeli' u' som Lotte, naar hun hører, vi ska' u' a' Skoven te'.

„Hvoffer inte de'?“ sa'e je'. — „Æ der no'en, der ve' gøre Dem Ranken stri'i'?“ sa'e je'. „De' ku' li'ne dem, di Rakkerpukler!“

„Je' æ b'e'en sla'et tre Gange a' Ryt i Da',“ sa'e han aa va' li'e ve' aa græ'e.

„Vær en Mand, Torvaldt!“ sa'e Damen, der va' me', — „Du har taft et Slav, men der æ Ti' te' aa vinde et nyt.“ —

„Sa'e Di Ryt?“ sa'e je'.

„Næ, je' sa'e nyt!“ sa'e hun.

„Je' spør', om de' æ Ryt, den Labant he'er?“ sa'e je'.

„Ja, de' æ,“ sa'e han. „Hvoffer spør' Di om de'?“

„For a' je' ska' huske han i min Aftenbøn,“ sa'e je'. Di ka' tro, je' ska'nte ligge Fingrene imemmel.“

„Ja' hva' ka' de' nytte?“ sa'e han aa saa li'esse fortaft u' som en Li'vovnshest, der ska' ha' Skavrakke' paa.

„Næ, nytte ka'et s'gu'nte,“ sa'e je', „men de' æ alti' en Trøst, aa de' maa man som'ti' nøjes me' her i denne Verden.“

Saa sukkede han, aa de' g'ør'e Damen me' aa je' s'gu osse aa Lotte me' for den Sa's Skyld — hun æ nu alti' saa delta'en'es — aa saa sad di se' ing i Vovnen, aa saa jolrede vi ing a' Vesterbro te'. Der bor di nemli', men hvor, de' ve' je'nte si'e, for je' æ distræ, aa ve' inte om di bry'er se' om Besøj i disse Da'e, aa de' ska' man være, naar man æ Sjentlemand, selv om ma'nte faar en rø' Reje i Drikkepenge.

Trikiner i Aarhus.

(Frit efter „Demokraten“.)

Mel.: Lille Egern sad.

Folk i Aarhus Stad
ynder Skinkemad
Skinke er en Ret,
som de ej bli'er træt
af med Røræg gul;
fra Nytaar til Jul
vælger Skinke de blandt andet Sul.

Tænk Dem derfor, hvad
Sorg for Aarhus Stad
det forleden Dag
var i alle Lag,
da man i en fin
Skinke, tænk! midt i'en
fandt en lille levende Trikin.

Den saa hyggeligt
sad, og tryggeligt
Livet, glad og fro,
nød i lune Bo;
aned' intet ondt,
passede sin Dont,
nynnede en Sang og saa sig rundt.

Fryded' sig, den smaa,
over Himlen blaa,
over, hvor ved Bugt
Aarhus ligger smukt,
over Skoven grøn,
hvor paa Borgen skøn
residerer Kongens Sønnesøn

Ak! men lutter Grin
for en brav Trikin
som for Mennesker
Livet ikke er.
Den opdaget ble',
og — Hop, en! to! tre!
var den Genstand for Forfølgelse.

Ingen ku' den li'e,
Presse, Politi
var paa Nakken den,
selv Borgmesteren
mødte gram og bøs,
ond, maliciøs,
kort! for vor Trikin var Pokker løs.

Angst den i Galop
satte med et Hop
over Stok og Sten,
blev ved Vingeben
grebet, trods Protest,
puttet i Arrest,
og fik næste Dag ved Dom sin Rest.

Nu i Aarhus Stad
ej man Skinkemad
spiser mere tryg;
den er dog for tyk,
at en lille fin,
dannet, ung Trikin
volde kan al Skinkemads Ruin.

Herren: Hvor kan det dog falde Dem ind at putte Deres Hænder i min Lomme?

Lommetyven: Ja, De maa virkelig undskylde. men jeg er saa forfærdelig distræt — jeg havde engang et Par Benklæder akkurat Mage til dem De har paa.

Nyt Abonnement paa „Ravnen“

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Port Arthur og Kvantung-Halvøen.

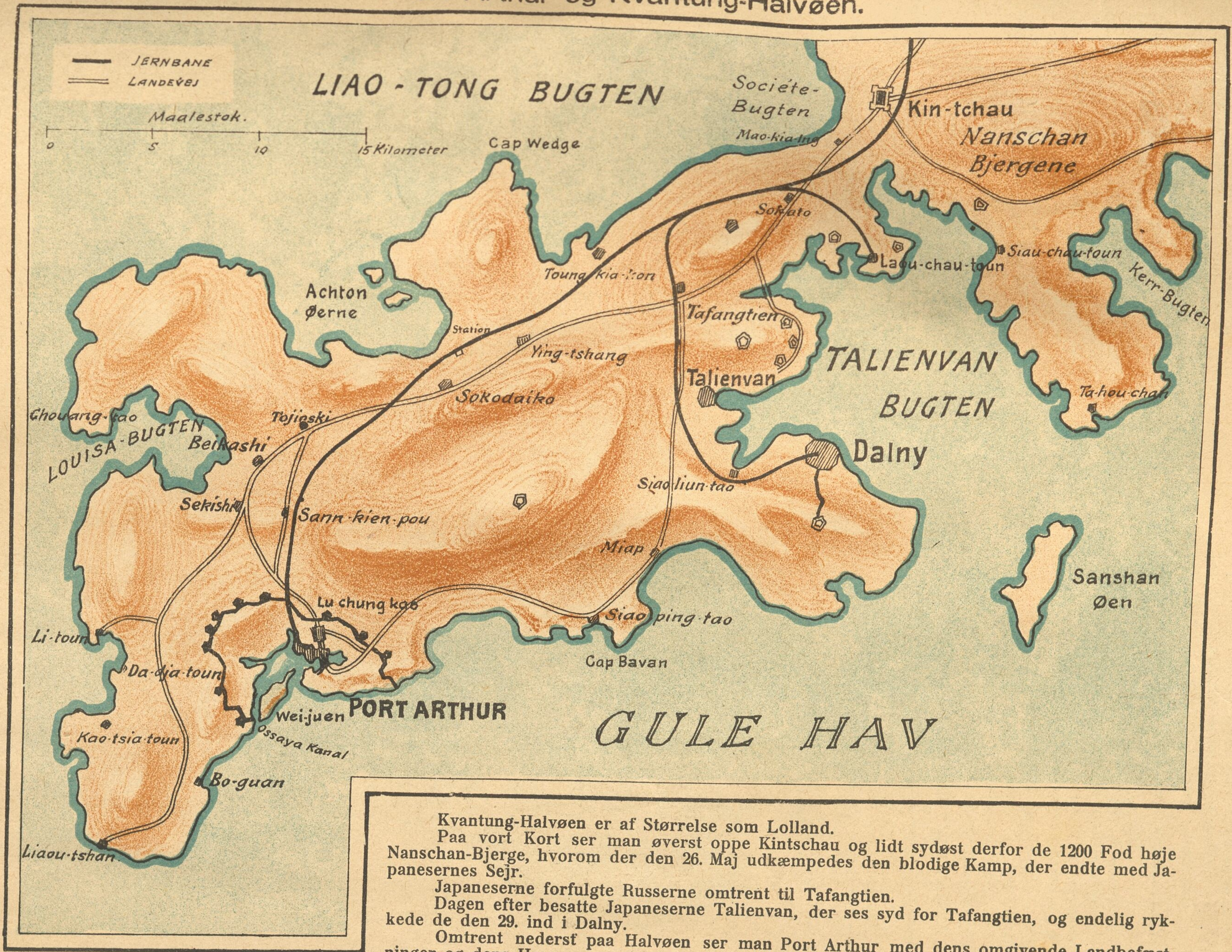

Kvantung-Halvøen er af Størrelse som Lolland.

Paa vort Kort ser man øverst oppe Kintschau og lidt sydøst derfor de 1200 Fod høje Nanschan-Bjerge, hvorom der den 26. Maj udkæmpedes den blodige Kamp, der endte med Japanesernes Sejr.

Japaneserne forfulgte Russerne omtrent til Tafangtien.

Dagen efter besatte Japaneserne Talienvan, der ses syd for Tafangtien, og endelig rykkede de den 29. ind i Dalny.

Omtrent nederst paa Halvøen ser man Port Arthur med dens omgivende Landbefæstninger og dens Havn.

Sydvest derfor ser man Liaoteschan, ud for hvilken de japanesiske Krigsskibe plejer at bombardere Port Arthur, da Kanonerne fra Port Arthur ikke kan bestryge dem her.

Nr. 25.

Ravnen

Søndag d. 19. Juni 1904

For Tiden kan man sige, at hele Venstres Ministerium stikker i Mogens Frijs Støvler.

Cand. mag. *Vilh. Rasmussens*
Grundlovstale i Odsherred.

Ugen, der gik!

Mel.: Og Mads han var en pudserlig Fyr.

DEN elvte Juni, aah hvilken Malhør,
saa er det Termin!
paa Veksler mangen en Borger kør',
det er ikke Grin,
han sidder kanske i gemytligt Lag,
og morer sig ved lidt Sold,
saa kommer den elvte, uha, sikken Dag —
gaa Fanden i Vold!

Den tiende hujus *Alberti* holdt Fest
— Geburtsdag han har —
Witzansky var indbudt som Hædersgæst,
ih Gud, hvor den skar!
De paa Socialisternes Undergang drak
til Klokken var lidt over tol',
men »*Anti*«, det vil med det øvrige Pak
gaa Fanden i Vold.

Derovre i Koldingkreds *Enevold* stod
og roste sin Lov,
man grinte, Ministren blev rød som Blod
og inderlig flov,
han mærked', at Tampen brænder, ja vel,
hos Venstre paa alle Hold,
og Vælgerne ønsker til Danmarks Held
Reformvenstre Fanden i Vold.

Vi synger »Lad falde hvad ikke kan staa»,
den Sang er bekendt,
i Løgn og i Sult vil vi ikke forgaa,
det faar de paa Prent,
det lyder fra Sommerens Møder i Land,
og Enighed det er vort Skjold,
vi udrydder Løgnen ved Sandhedens Brand,
saa Løgnen gaar Fanden i Vold.

Nu gaar vi hen mod det nye Kvartal,
og »*Ravnen*« er rap,
nyt Abonnement, det er »Ravnens« Moral,
— hvor var det vi slap?
Læs Arbejderblade og kæmp for Din Sag,
det gavner Dig mange Fold,
den kapitalistiske Stat er et Vrag.
som sejler Fanden i Vold.

A: Hvor skal Du hen?
B: Ingen Steder!
A: Lad os saa følges ad!

Ordenen.

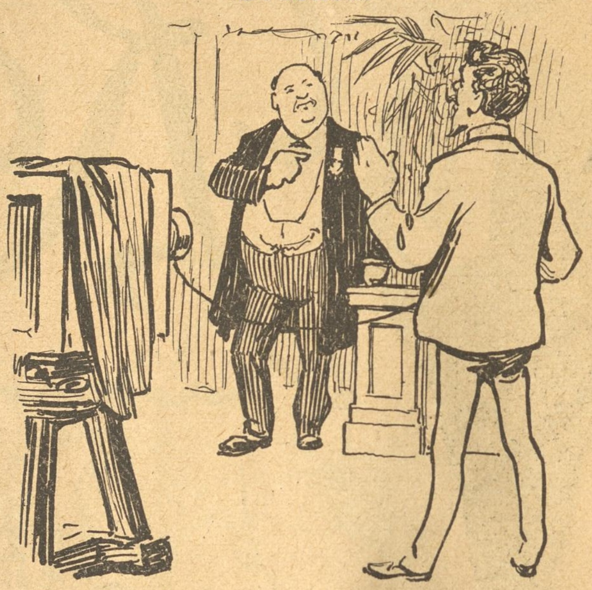

Kammerraad Berg har faaet en Orden og føler Trang til at blive fotograferet med den paa.

Kammerraaden staar ikke rolig. En Plade er spoleret og Fotografen gør opmærksom paa, at alt paa Billedet bliver dobbelt, naar han ikke staar rolig.

Fotografen begynder paa den anden Plade og ser til sin Forbavselse, at Kammerraaden i det afgørende Øjeblik trækker i det ene Kjoleskøde.

„Men, Hr. Kammerraad," siger han bebrejdende, „De bevæger Dem jo!"

— Naa ja, er det saa underligt (peger paa Ordenen)? De siger jo at den kommer dobbelt naar jeg bevæger mig.

Smuld

Restauration paa Landet.

Gæsten: Vil De give mig to Stykker Franskbrød med Æg, Men Æggene maa være aldeles friske.

Opvarteren: Det kan De stole paa. Nu lader jeg Jomfruen smøre Smørrebrødet og saa gaar jeg selv ud i Hønsegaarden og lader Hønen lægge Ægget ovenpaa det.

En Amerikaner købte en Del fine Cigarer og forsikrede dem sammen med sit Løsøre i et Brandforsikringsselskab.

Da han havde røget dem forlangte han Erstatning fordi de var brændte, og det saa ogsaa ud, som om Selskabet skulde blive dømt til at betale dem; men saa fik Direktøren en lys Idé. Han anlagde Kontrasag mod ham for Brandstiftelse og da der var Udsigt for Amerikaneren til at blive idømt en større Straf, gik han paa Forlig med Selskabet.

Vennen: Skammer Du Dig dog ikke ved at gifte Dig med en grim, vanskabt oven i Købet døv Pige, blot fordi hun har 100,000 Kr.

Den nygifte: For en Helt gælder det om at sælge sit Liv saa dyrt som muligt.

Farvel!

Mel: Rundt om i Landet

Rundt om i Byen er der Sorg og Suk!
Tænk! vores Væbning, den, som er saa smuk
og saa krigerisk at se,
er nu ikke mere te',
og forbi for denne Sommer er nu den Fornøjelse.
Nu tælle den
paa Fælleden
kan „Drengene“ rolig,
og drøfte Haps,
og ta'e en Snaps
i Klynge fortrolig.
De tapre Borg're, som fo'r frem
i Krigens Larm fra Klokken fem
til syv, er nu civile Folk og gaaet hjem.

Ej gør de mere deres Eksercits,
og river af sig mangen saftig Vits
om Kaptejn og Korporal,
og den tapre Løjtnant Prahl,
der gik om-kring med draget Sværd og var en
Fandens Ka'l.

Nu Bajonet,
Kanon, Kasket
og Frakke er gemte
til Hvile hen,
samt Remmen, den,
som om Maven klemte.
Først midt i Maj til næste Aar
vor tapre Væbning genopstaar,
og uforfærdet atter ud i Kampen gaar.

Lad os da ønske den en Hvile sød,
til vi igen ser Skulderstroppen rød,
ønske, den maa sove vel,
ja, helst sove sig ihjel,
vor brave Væbning, som er saa agtværdig og riæl.
Den gjordt sin Pligt
foruden Svigt
og Klage har immer
til Landets Pryd
og *Madsens* Fryd,
foragtende Glimmer.
Jeg hilser Dig, Du stolte Kor!
og ønsker her med følte Ord,
at, før vi ses, Du være maa gaa't i din Mo'er!

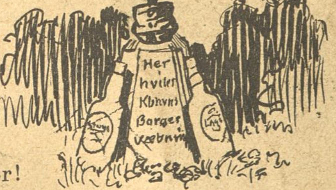

Knust Haab.

Karen (til sin Veninde): Tror Du at den unge Hansen derovre kan høre at jeg spiller.

Veninden: Ja, det er jeg ganske sikker paa, for han lukkede Vinduet straks, da Du begyndte.

For *Venus-Templet* er der Gru
og Levemanden sukker.
Venus'erne paany i Bru'
har taget Mammelukker.

I Aarhus spiser Folk saa galt,
at man sit Legem piner
med førend Maden er betalt
at ædes af Trikiner.

Forsynlig.

Herren i Huset: Vil De ikke gøre os den Fornøjelse at spise en Tallerken Suppe med os?

Studenten: Jeg er Dem virkelig meget forbunden, men jeg kan først modtage Deres ærede Indbydelse i Morgen, thi Deres Frue har allerede været saa elskværdig at invitere mig til Middag i Dag.

Den unge Generalinde (til en ældre Oberst, der byder hende Armen for at føre hende til Bords): Det glæder mig overordentlig, at netop De vil føre mig til Bords, Hr. Oberst.

Obersten (smigret): Det er en stor Ære for mig at høre Dem sige det, Fru Generalinde, jeg ved ikke hvormed jeg har fortjent — —

Generalinden: Ærligt talt — De er den eneste Officer, som min Mand slet ikke er skinsyg paa.

— Er det virkelig Tilfældet, at Deres Mand er saa distrait?

— Ja, desværre. Vi har nu været gift et halvt Aar, og De kan tænke Dem, at mange Gange hænder det om Aftenen, at han ved Elleve-Tiden tager Hat og Frakke, rækker mig Haanden og takker mig for den behagelige Aften. Hvis jeg saa ikke erindrede ham om at han var gift, vilde han upaatvivlelig gaa sin Vej — Guderne maa vide hvorhen!

A: Det var dog skrækkeligt med den store Brand hos Dem, og saa havde De maaske ikke en Gang assureret.

B: Jo, jeg havde oven i Købet godt assureret, men de dumme Karle reddede næsten al Ting.

I Theatret.

A: Véd De, hvad der undrer mig?
B: Nej,
A: At man ikke piber dette kedelige Stykke ud?
B: Det forundrer ikke mig!
A: Hvorfor?
B: Man kan jo da ikke baade gabe og pibe paa én Gang.

Reklame.

— Du, Nikkelaj, saad'n en lille Pisk er li'efrem en ren Anbefaling for os.
— Saa ka' Folk da se, at vi to gaar et pænt Byærinde!

Hos Storkapitalisten.

— Det maa være meget anstrængende for Nerverne at tumle med saa svimlende Summer?

— Ja, det har De Ret i. Jeg har ogsaa to Kasserere under Behandling paa Bistrup og tre paa Vridsløse.

„Muslingskallen“.

Mel: Hil Dig, Du gamle Borger.

DET nye Raadhus staar som
en Pryd og Stolthed for vor By,
Aa ja aa ja aa ja —
Aa Singsalia
Og Taarnets Tinde naar som
en Jakobs-Stige højt i Sky.
Aa ja aa ja aa ja —
Aa Singsalia.
Vort Raadhus har et Klokkespil, som lyder hvert Kvarter,
naar Lynet ej „slar ner“
og anden Skade sker.
Og saa har det en ganske dejlig overdækket Hal,
og udenfor paa Pladsen, tænk — en „Muslingskal“!

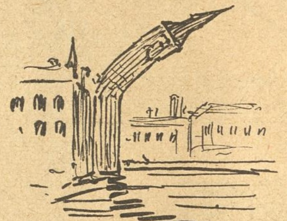

En Kæmpemusling, større
end selv den største Elefant,
Uha, uha, uha, —
Aa Singsalia,
ku' ha' det paa det Tørre
og leve der saa brilliant.
Aa ja, aa ja, aa ja, —
Aa Singsalia.
Men nu fornylig har en mageløs opfindsom Mand
udregnet at man kan
i Skallen komme Vand,
og den Idé er ærlig talt i Grunden ej saa fejl,
thi saa kan jo vort Raadhus se sig selv i Spejl.

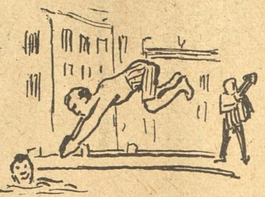

Og tænk om man saa ha'de,
naar man paa Strøget sveder Tran,
Ak ja ak ja, ak ja —
Aa Singsalia.
Tilladelse at bade
i „Muslingskallens“ klare Vand.
Aa ja, aa ja, aa ja —
Aa Singsalia.
Og Droskekuskens lille Lotte, som har Stade nær
ved dette Gadekær,
ku' prægtigt vade der, —
Som Surrogat for Duerne, der Vandet ej kan li',
kan man jo sætte nogle Ænder ud deri.

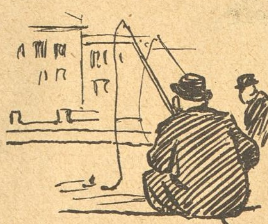

Langs „Muslingskallens“ Bredder
man skulde ugenert ha' Lov
Aa ja, aa ja, aa ja. —
Aa Singsalia
at fiske Aal og Gedder
og stryge Rejer; det blev Sjov.
Uh ja, uh ja, uh ja —
Aa Singsalia.
Lidt Lystsejlads om Sommeren, det vilde være sundt.
Af Turen „Skallen“ rundt
fik næppe nogen ondt. —
Om Vinteren en Skøjtebane bør naturligvis
indrettes med Kafé paa „Muslingskallens“ Is.

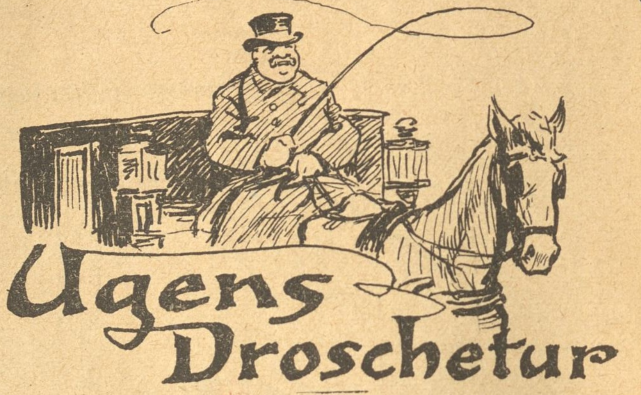

Je' ha'e Tur torle'on fra Klambenbor' Banen a' me' den lille Beggeto', ham, Di ved, fra Cirkus a'. De' va' dov morderli', som han va' storsnu'et aa se' te'.

Nu kender je' han jo fra a'skilli'e Gange, a' je' ha' kørt for han, aa de maa je' si'e, a' en Sjentlemand, de' æ han, den Fjærmer sparke me', li'e u' te' Neglemansjetterne, baa'o me' aa la'e de' sla' li'e te' aa stikke en Segar i Næven, aa di Dele.

Jo' vo' al'saa si'e, a' vi æ, hva' je' ve' kalde, no'enle'es fortroli'e me' hverandre, sel' om vi jus' inte køsses, naar vi mo'es. De' æ snarere saad'n lidt lidt me' Højagtelse aa don Sla's fra begge Si'er a'; ikke me': Ævl aa go' Da', Du Gamle! aa hva' je' ve' kalde den mere ingtimere Fortroli'he'.

„Naa!“ sa'e je' „hvo'd'n gaar'et me' Besøjet i denne herne krukkevarme Sommerti'?“

„Ve' Du holde Deres Smovl!“ sa'e han. „Je' tror, Si sind forrykt aa tale te' me' højte etter a' den Kronprins ha' kompletteret me' u'e paa Travvebanen.“

„Ha' Di tal' me' Kronprinsen?“ sa'e je'.

„Om je' ha' tal' me' den Kronprins!“ sa'e han. „De' sku' je' mene, je' har. Je' sto' deru'e paa Travvebanen aa saa paa Præstesjonerne, saa va' der pludseli' en Zimmerjunker elle hva' de' hedder paa Danske, der kom heng te' me' aa sa'e: Entskyldigen Sie, Hr. Direktør, aber der Kronprins vil sehr gærne hilse paa dem.“

„De' va' Satens!“ sa'e je', „gaar de' værkeli' saa højti'li' te' for aa ta' Hatten a'.“

„Hold Smovl!“ sa'e han, „und hør etter, hvis Di ve' høre.“

„Je' æ lutter Toøre“, sa'e je' aa ga' me' et morderli' nysgærri' U'trøk i Ansigte'.“

„No“, sa'e han, „je' ful'tes jo me' den Hofkaveller heng te' Kronprinsen. „Guten Dag, min lieben Direktør!“ sa'e han. „Es fryder mig und se Dem! Haben Sie es godt und Ihren Fru und di smo Kinderbørn?“ „Ich danske Ihren kongeli'e Højhe'!“ sa'e je'. „Wir haben es rigtig gut, und hober snart at se Ihren kongeli'e Højhe' i Cirkus igen.“ — „Es hoben je' me',“ sa'e han, „Das ist eine utmærket Cirkus, Sie har, min lieben Direktør! Es ist mig immer en gros Fornøjeise und komme i den und se Ihren Fraus storartl'e Skoleridt.“ — „Ja, Sie ist gut,“ sa'e je'; „Ich habe hende auch selbst dressi'ert, Ihren kongeli'e Højhe!“ — Saa lo han und trykte mig i den Hand und sa'e: „No, Ad'e, min lieber Direktør! Es fryder mig und habe hilst auf Ihnen. Sie sind ein brillante Fyr! Lebe nu recht wohl und verdienen fil mange Penge.“ — Und so var den Avdijens forbi.“

„De' va' nu'nte saa mejet,“ sa'e je'.

„Mejet!“ sa'e han. „De' va' so mejet, de' ku' være! Denke Dem, das den Kronprins kalder mig heng te' se' und drykker mig i Handen. Sind Sie gal? Mejet! — Ich glemmer de' aldri'. De' æ for mig wie en Adelsdiplom. Je' ve' næppe, hvad for en Ben je' ska' staa paa.“

„Saa sku' Di ta'e aa sidde Dem ing i Vovnen!“ sa'e je'.

De' g'or'e han, aa saa sa'e han:

„Skynd Dem nu aa køre hen te' Cirkus! Je' ska' ing aa fortælle Pedder de', aa se, hvo' gal han b'i'er i den Kopf. De' ha' han aldri' oplevet und je' ved, a' de' ve' ærge han, for han æ min gute Frøjnd und vi to har ingen Gehemmeli'he'er for hverandre. Allè!“

Aa saa lo' je' Lotte ligge se' i Tøjet aa lo' de' gaa ing a' Farimakken, saa de' li'efrem raslede i F'e'rene.

Brandvise.

Digtet til Trøst og Opmuntring for de rædselsslagne Indbyggere i Fredensborg. Synges til den letfattelige

Mel.: Rullen gaar.

Nu gaa'en s'gu atter løs igen!
Rullen gaar, Rullen gaar.
Nu blusser det oppe hos Drejeren.
Rullen gaar, Rullen gaar.
Vægteren mærkede allerførst Heden,
for Hundens Hale lugtede sveden.
Rullen gaar, Rullen gaar,
nu skal i høre hvor Rullen gaar.

„Oh, ha'de jeg“ skreg han „*en* Spand Vand,
saa slukked' jeg selv den hele Brand“!
Saa foer han ind til Mælkemanden,
han ha'de ikke Spor i Spanden.

Trommen hvirvled' og Vægteren peb
og Folk, der sig en Skraber sleb
rullede ud af Fjerene, trætte
og glemte at gøre Toilette.

Først kom Asminderødderne,
for de er lette paa Fødderne.
Vi andre raadsloge med Kaptejnen
der mente, vi kunde vente paa Regnen.

Han Sprøjterne i Forvaring har,
han, og vores Ven Svend Sallemar.
Men Slottets Sprøjter vi knapt kan bru'e,
thi lugter de Vand, saa faar de Snue.

Saa stak vi over til Neiendam
og trøstede os ved en Morgendram,
saa gik det ned til Bagerdammen,
der stod vi ved Pumpen allesammen

Barberen fører os alle an,
for han er vor første Sprøjtemand.
Saa kom der større og mindre Bønder
baade med mindre og større Tønder.

Tønderne var fulde af Vand.
Sprøjter nu alle som sprøjte kan!
— Det var en Skam at I kom saa silde,
for nu kunde de' gaa Ilden ilde!

Nu joller vi hen i Bru'sen*) glad,
for vi trænger svært til et „Brusebad“.
Nu er jo hele Stadsen futtet
og Fyrværkeriet, det er sluttet.

Den Mordbrænder ska' ta' sig i Agt.
for nu gaar vi allesammen Vagt.
Vi maa jo hjælpe Politiet,
— det kan ej selv hitte Rede i 'et.

Nu sender vi til vort Herskab Bud;
om det vil naadigt se herud,
hvis det det hvide Slot vil finde
og os — før vi alle er brændt inde.
Rullen gaar, Rullen gaar.
Nu skal I høre hvor Rullen gaar.

*) Brugsforeningen.

Misforstaaet.

Faderen: Ja, min Søn, nu kan Du se, hvad man kan drive det til ved Flid og Sparsommelighed. David ejede ikke engang en Skjorte, da han kom her til Byen, og nu ejer han en Million,

Sønnen: Jamen, Fa'r, hvad vil han dog med en Million Skjorter?

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **I Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

10. Juni. — Fandens Fødselsdag. — 11. Juni.

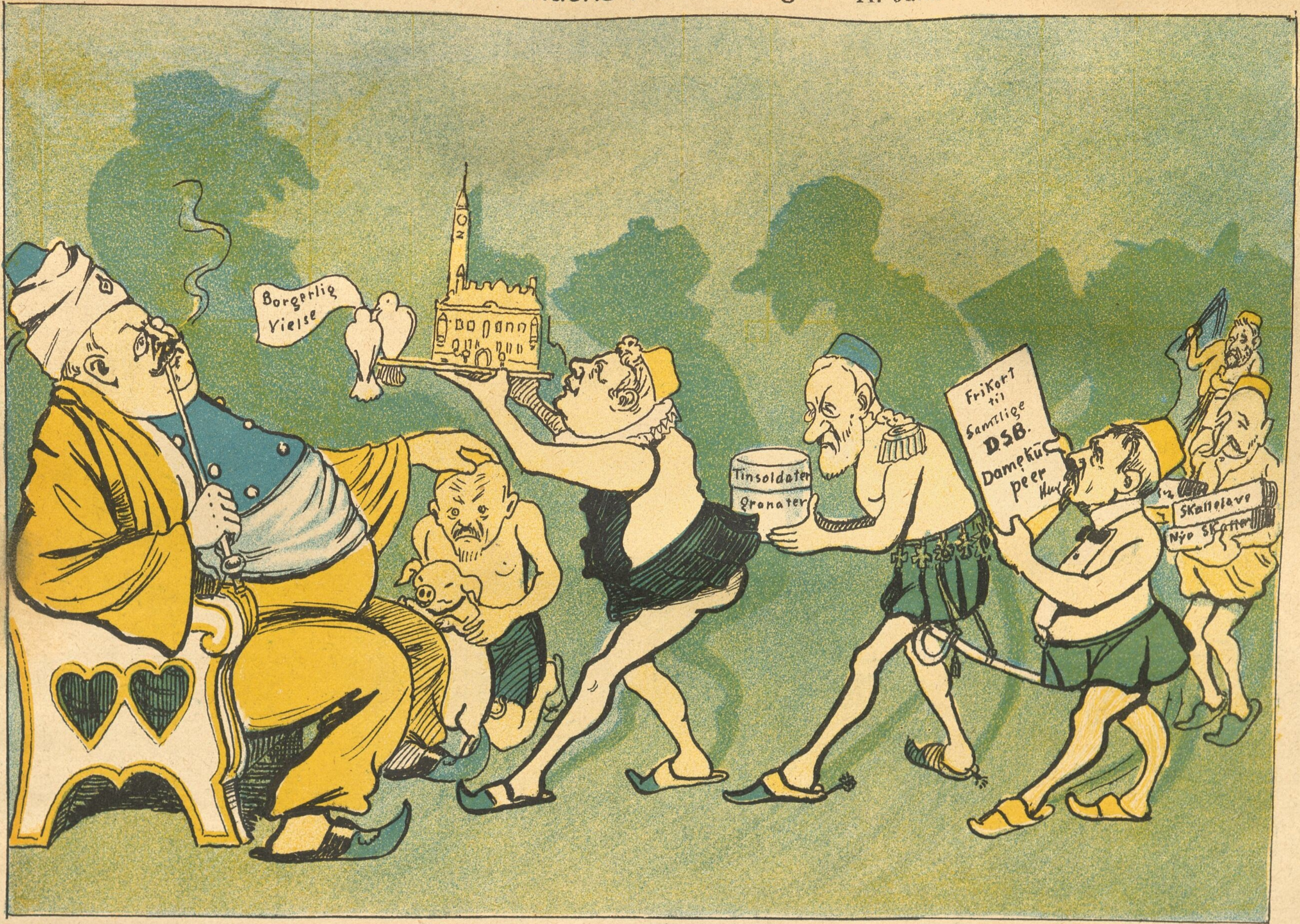

Vi siger ej, hvem helst vi gratulerer
— Alberti eller Fanden,
der begge holder Fødselsdag
saa nær hinanden.
Men det er vist, vi gerne ser
den ene hos den anden.

Nr. 26.

Ravnen

Søndag d. 26. Juni

1904

Godsejeren: Nu ejer jeg 400 Tdr. Land, og dog kan de forbandede Fluer ikke finde noget andet Sted at sætte sig paa end netop min Næse.

Ugen, der gik!

Mel: Naar mit Øje er lukt.

JEG har kendt en Pastor
længer end fra i Fjor
han var Præstemand udi Stenlille,
Kraven klædte ham godt,
men han havde nu blot
dette Kald, og det var saamæn' lille.

Han holdt af Politik,
og til Møder han gik.
hvor man *Estrup* det ønskede ilde,
han blev snart populær,
og han blev det især,
fordi Kaldet var temmelig lille.

Han blev afsat en Da',
blot fordi at han sa'
Jesus i Rømersgade sku' stille,
Kultuspeter blev gram,
Præsten misted' saa Skam
Præstekaldet, skønt det var saa lille.

Han blev Rigsdagsmand snart,
det maa gaa i en Fart,
naar til Indtægt man mister en Kilde,
Ekspastoren tog fat,
Ordet flød jo saa glat,
skønt hans Kald til det Fag kun var lille.

Han var li'godt en Ka'l,
fik i vor »Social«
opta'et Indlæg, som ikke var ilde,
han var hel Socialist,
det er sikkert og vist
for 12 Kroner — det Kald var ej lille.

Han paa Rejser gik ud,
og han talte om Gud,
han var vttig og ejede Snille,
han var vant som Pastor
til at forme sit Ord,
men som Præst var hans Kald altfor lille.

Saa ved Fotografi
han sig øvede i
at faa Folk til at være lidt milde,
han fik Søgning, den Rad,
han var morderlig glad,
Kaldet var ej — som Bierhverv — lille.

Men hans Tragten gik vidt,
og saa saa han sit Snit
til paa helt nye Strænge at spille,
Redaktør, det gik glat,
aldrig havde han ha't
saadant Kald, skønt han følte sig lille.

Og alt, hvad han har lært,
det, han haver haft kært
fra den Tid, da han først slog sin Trille,
ja det spytted' han paa
simpelthen for at faa
sig et Kald, som var ikke for lille.

Læreren: Hvilken Maaned har 28 Dage?
En opvakt Dreng: Det har alle, Hr. Lærer!

Usandsynligheder.

Mel.: Og det kan man ikke fortænke dem i.

KENDER Du vort Ministeriums Knop?
Kender Du Menneske-Madsen?
Ham, der er Venstreforsøgs-Oversnob,
den sødeste Dengse i Klassen,
Han ofred' sit Fødeland mangen Miljon,
men ak, kun en Smule forslaar'et,
han gerne vil købe os hver en Kanon,
naar blot vi betaler ham for'et.
Og saa, naar Assyriens Flaade han ser,
saa ligger han ude paa Fortet og ler —
naar blot ikke Flaaden bli'er borte i Aar,
for det er der megen Sandsynlighed for.

Herhjemme vi har Demokrater i Flok,
jeg nævner Gresserer Hr. Peschke,
han samler paa Frihed, men han har den nok
forvar't i en Tændstikkeæske;
han ved, hvad en Væver kan faa for sin Løn:
En Hybel deroppe paa Kvisten,
et Par Træsko om Aaret til sig og sin Søn —
og Sild og Kartofler for Resten.
Ja, 'gu er en Væver Misundelse værd,
men den, der har Plads hos Hr. Peschke især —
at Kø'et sku' bli' rig're, naar vi Toldloven faar,
nej, det er der ingen Sandsynlighed for.

„Dagmar" med Ære og Dyd staar til Fals
— er der no'en, der vil hjælpe, saa skynd Jer,
for ellers saa faar vi Riis-Knudsen paa Hals
med Skjold og med Hjælm og med Brynjer;
Riis-Knudsen har Penge, han er Matador,
Martinius, han leder Kantussen, —
men over dem begge der vogter en Bro'r —
den Bangsbopatron Johan Knudsen;
man prøver hinanden med Magt og med List,
Gud ved, hvordan Farcen vil ende til sidst?
Den kan afgøres ved, at Martinius gaar,
men det er der ingen Sandsynlighed for.

Oppe mod Norden der ligger et Land,
det har Kulturen i Eje;
nylig det evned' at se sin Tyran
for Hævnerens Kugle at neje.
Først fik det Lov under Frihed at se,
hvordan det gik Elsass og Polen,
men saa kom jo Manden til det med sin Le,
og nu skal det gennemgaa Skolen.
O, Rusland, Din Laban, Du skulde ha' Prygl,
saa Ekko til Japan det gav Dine Hyl — —
at Finland herefter faar blidere Kaar,
det er der nu ingen Sandsynlighed for.

En Tur i „Luna-Park".

Fra vor amerikanske Korrespondent.

Mel.: Kejseren af Kinesiens Land.

KENDER Du ikke „Luna-Park"?
— Der, kan Du tro, er Spænd og Spark;
havde Du Vinger som en Stork,
burde Du flyve til New-York.
Rejsen Du vilde ej fortryde,
Du vilde Dig ved Livet fryde.
Jo, jo, jo, Du kan tro,
„Luna-Park" er minsandten go'!

„Tivoli" i jert Dannemark
er saa omtrent mod „Luna Park"
som et Glas Vand mod et Glas Vin,
som en Citron mod Appelsin.
Amerikanerne vil føjes,
ej de med Alpelandskab nøjes.
Nej, nej, de vil endda
nervepirrende Morskab ha'.

„Looping the Loop", en dristig Spøg,
stilles til Publikums Forsøg.
Benene op og Ho'edet ned,
det er en værre Red'lighed.
Det var en Tur for „Venstremænder",
som op og ned paa al Ting vender.
Jo, jo, tro Du kun mig,
der kunde „Klumpen" boltre sig.

Ned ad et kunstigt Vandfalds Brus
(højt som et 5-Etages-Hus)
rutscher man lynsnart i en Baad
uden at blive Spor af vaad.
Næsten berøvet alle Sanser,
midt paa en lille Sø man standser.
Jo, jo, jo, gamle Jas,
det er en rigtig Lystsejlads!

Og er saa Dagens Fakkel slukt,
illumineres der saa smukt.
Blændet af al den Glans, jeg saa,
tog jeg kulørte Briller paa.
Ja, al den Pragt kan ingen ane.
her var Idéer for Hr. Thrane.
Jo, jo, jo, Du kan tro,
„Luna-Park" er minsandten go'!

Den tapre Meyer.

Mel.: Visen om Søren Madsen.

FORLEDEN Dag spadsered tryg
paa Jørgens-Søens Svineryg
vor A. C. Meyer.
Han svinged' sin Spadserestok
af Glæde over Livet og
det skønne Vejer.

Da hør' han Skrig og smider fluks
sin Jakke, derimod ej Buks-
er — det gør Meyer
og kaster sig i Søens Vand
for, som en heltemodig Mand,
at fange Sejer.

Hans Mod belønnes, han faar frelst
en Pigelil — det vil han helst,
vor A. C. Meyer.
Hun kom iland — o, hvilken Svir!
Fru Winter Frelsermanden gi'r
til Straf en Bajer.

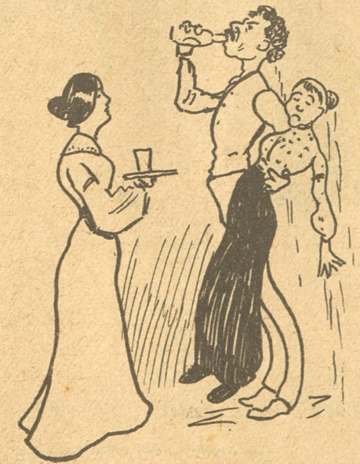

— Paa Svineryg ved Søens Rand
hver Aften Ungmø'r øjnes kan
som sultne Hajer,
for straks med Lyst af gaa i Vand,
naar blot de skimtvis ser en Mand
som A. C. Meyer.

Herren: Jeg vilde gerne tage Dem i min Tjeneste — men sig mig, drikker De Spiritus?

Kusken: Ja, Tak som byder.

Poesi og Prosa.

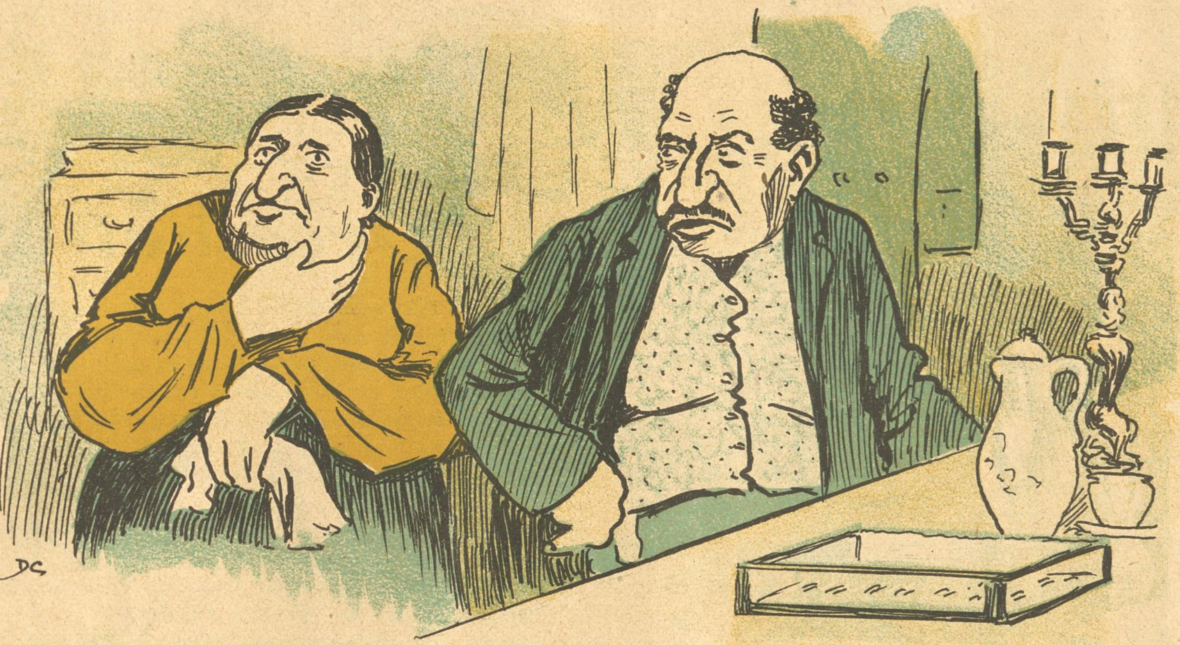

Rebekka: Naar jeg hører om alle de mange Forlovelser, tænker jeg paa den skønne Ungdomstid da ogsaa jeg var ung og smuk.

Nathan: Og jeg tænker paa de mange Penge, de kunde spare, om de købte mine ægte Forlovelsesringe til 1 Kr. 50 Øre Stykket.

— Træffer De virkelig ikke Forsigtighedsregler saa kort Tid efter, at Tyve har stjaalet hele Deres Vinlager? —

— Næh — — De kan stole paa — de kommer ikke igen! —

Tournering

Mel.: General Langsom (gl. Soldatervise).

:,: General Bahnson
han rykker tappert frem. :,:
Æren har lidt et Skaar,
Bahnson von Thorupgaard
rykker mod Sabroe
drabeligt frem.

:,: Valpladsen er den
Viborger Overret. :,:
Bahnson med draget Sværd
møder til Holmgang der,
medens hans Øjne
de skyder Lyn.

:,: Sabroe for Skranken
holder til Kamp beredt. :,:
Lanserne krydses der,
ikke de kysses der,
Bahnson og Sabroe
kysses ej der.

:,: Dommerne sidder,
ser paa den vilde Dyst; :,:
Kampen er gram og bold,
Bahnson faar flakt sit Skjold,
knækket sin Lanse,
kløvet sin Hjælm.

:,: Hør, hvor Trompeten
skingrer til Bahnsons Tort. :,:
Dommeren, klog og vis,
møder med Kampens Pris,
rækker til Sabroe
Sejerens Pris.

:,: Tilskuerskaren
spreder sig, tager bort. :,:
Bahnson von Thorupgaard
med røde Strimer staar,
ser paa sin Ære,
der fik et Knæk.

En Bygherre spadserede ned ad en Gade i hvilken han havde nogle Bygninger under Opførelse. Pludselig opdager han paa et Stillads en Mand, der staar med begge Hænder i Lommerne og konverserer de andre Arbejdere. Bygherren gaar sagte op ad Stigen, stiller sig pludselig foran Manden og siger: „De er en dejlig Herre, Det er en halv Time over Arbejdstiden og saa staar De her og sludrer. Her har De Løn for de forløbne Dage i Ugen, og vil De saa forsvinde."

Manden stak Pengene i Lommen og skyndte sig bort. I det samme kom Formanden til og Bygherren fortalte ham det passerede.

„Ja," sagde Formanden, idet han kløede sig i Hovedet, „den Mand havde slet ikke Arbejde her — han søgte Arbejde!"

Je' sa' i Døren aa tænkte paa, a' der illi'eveller æ skøn' i gamle Danmark, naar man ha' faaet se' en Pa' Hyppenkrassere te' sin Frokkost aa en go' Cigar ovenpaa, saa kom der en Mand heng imo' me' me' en stor bre' Hat paa aa Briller aa lang' Skæg aa flagren'es Havelaage.

„Kan Di age me' ner te ollenordisk Museum?" sa'e han. —

„Age æ godt!" sa'e je'. „Sid Di Dem bare ing i Æsken, saa ska' vi snar' komme derner."

„Je' ve' kvaje min Aand ve' Fædrenes Minder!" sa'e han aa saa paa me' gemmel Forløverne.

„Ja, de' sku' Di ta'e aa gøre", sa'e je'. „De' ska' være sund' en Gang imemmel."

„De' va' en Ti'!" sa'e han aa kiggede op paa Himlen li'essom Gæssene, naar de lyner.

„Ja, de' va'et!" sa'e je', „men de' æ no'en Maanejer si'en."

„Da va' danske Dannemænd stolte a' aa værre deres Land!" sa'e han. „De' æ'nte som nu."

Næ, nu kniver di u', naar di ka' komme te'et." sa'e je'.

„Da byggede Tyre Dansebo' sin Vold!" sa'e han.

„Ja, aa saa gik hun i Fu'len bav etter", sa'e je' aa sme' Slæverne.

„Stille!" sa'e han. „Inte røre ve' Minderne! Di æ helli'e!"

„De' kommer an paa, hva' de' æ for no'ne", sa'e je'.

„Voreses stolte Minder," sa'e han aa nøs.

„Prosit!" sa'e je'.

„Vi æ sejsten!" sa'e han.

„Næ, je' for min Part æ s'gu et Pa' Aar ovver," sa'e je'.

„Vi æ sejsten, der ve' værre voreses Land!" sa'e han.

„Ja' de' æ jo alti' no'et", sa'e je'.

„Vi æ den danske Højskole!" sa'e han. „Mit Navn æ Skrødder."

„Saa æ de' vel Dem, der optræ'er u'e paa Sommerløst?" sa'e je.

„Næ, je' æ fra Asko' a'," sa'e han.

„Hcusa!" sa'e je'. „Æ de' Dem? Saa ha' je' læst om Dem i Bla'ene. De' va' Dem, der stillede for Dem i fir'aatreds."

„Ja, men nu ve' je' værre mit Land!" sa'e han.

„Hvorme'?" sa'e je'. „— Me' Næverne?"

„Næ, me' Pennen!" sa'e han. „Je' ha' sat mit Navn under Opraave'."

„Di æ s'gu'nte bange a' Dem!" sa'e je'.

„Næ, je'nte for ingen Ting en Etterkommer a' di gamle Vikkinger," sa'e han; „dem, der indto' England aa u'bredte Ræssel i Frankri'."

„Uha!" sa'e je'; de' maa ha'e væ't no'ne slemme Drenge!"

„De' va' Mænd!" sa'e han.

„Ja, je' ka' nok tænke, a' de'nte va' gamle Varto's-l oner", sa'e je'.

„Di dro' Svær'et fra dereses Lænd!" sa'e han.

„Je' ve' nødi' ha'e væ't i Nærhe'en", sa'e je'."

„De' samme ska' vi gøre!" sa'e han.

„Ja, nu ska' vi straks!" sa'e je'.

Saa begyndte han Kraf'stejleme aa synge:

„Sol æ oppe! — Skovvens Toppe!" sang han.

„Æ Di gal?" sa'e je'. „Ve' Di ha'e en Mul't? Se nu blot te' aa kryve ing i Æsken, a' je' ka' komme lidt avsi'es me' Dem ingen som a' Betjenten drejer om Hjørne' aa faa' Haandsnøren frem."

„Den ku' ha'nte staa for. Han smut' ing i Vovnen li'esse vævver som et Ejern, aa sa'e ikke et Muk før han sku' betale ve' Prinsens Palæ.

„Æ de' saa mejet?" sa'e han saa.

„De' æ'et!" sa'e je'. „Je' æ nemli' osse en Etterkommer a' di gamle Vikkinger", sa'e je', „aa di holdt s'gu heller'nte a' aa gi'e Penge te'baves, naar di fø'st ha' faa't fat i Tremarken."

Saa sa'e han: „Godt! De' æ osse li'e mejet!" sa'e han, aa saa gik han ing a, Porten li'sse stolt som om han ha'de erobre' de' Hele fra Tyskerne a'.

Militær.

Mel.: Ja, Gøgleri er en nobel Kunst.

Hr. Madsens Soldater gaar omkring —
i Godtfolks Rødbeder og Grønkaal de trasker,
de gør baade Højre- og Venstre-Sving
og slæber paa Bøsser og Sabler og Tasker,
og *Hagemanns* Have
bli'r ganske af Lave
— der blomstrer ej Grønt til en sulten Mave
:,: kun Militær! :,:

Hans Stikkelsbærbuske er Nødtørftshus,
Aspargerne Afløb for Madsens Soldater,
og Hagemann bliver en fattig Lus,
man ændser ej „Adgang forbudt" paa Plakater.
Og Hagemann bander,
mens Haven han vander:
„Den skal blive hvas for de Løjtnants-Pander —
:,: sligt Militær!" :,:

Saa fører han Sag mod Hr. Madsen og
forlanger, at naar til hans Frugter man sparker,
saa skal der — og rimeligt er det dog —
ham gives Erstatning for Have og Marker.
Ulf Hansen for Skranken
helt klarlægger Tanken
og klemmer saa paa med en læsterlig Banken
:,: af Militær. :,:

Men Højesteret giver Madsen Ret,
og Krav paa Erstatning den ganske afviser;
Soldater skal stadig løbe sig træt
i Haver og rent „gøre Kaal" paa Radiser,
og saa kan vi Stakler
ej uden Mirakler
faa anden Gemyse, end det man forkvakler
:,: af Militær! :,:

En Dag da Kong Karl den 2dens Kappellan prædikede ved Hoffet opdagede han at Kongen og flere Tilhørere vare faldne i Søvn. Han holdt saa pludselig inde, skiftede Tone og raabte:

„Lord Landerdale! Lord Landerdale!"

Lorden vaagnede og rejste sig, og Kapellanen sagde da ganske roligt:

„Jeg beder Dem undskylde, Mylord, at jeg forstyrrede Dem i Deres Ro, men det skete blot for at bede Dem ikke snorke saa højt, De kunde ellers let vække Hans Majestæt."

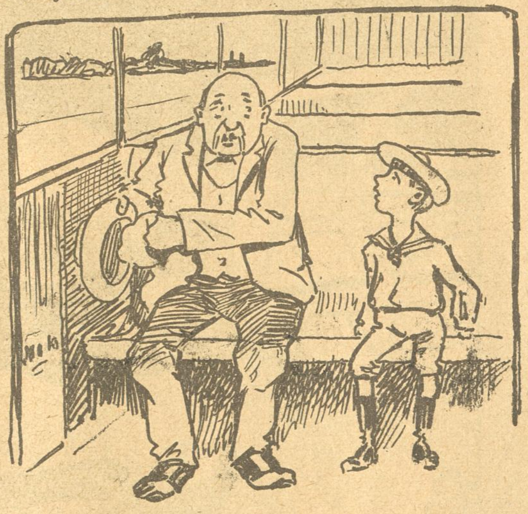

— Fader, hvad er Punktlighed?

— Punktlighed! Det er en slet Vane mange Mennesker har med altid at komme i rette Tid og derpaa sidde og kede sig ihjæl med at vente paa dem, som altid kommer for sent.

Nyt Abonnement paa „Ravnen"

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN"

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmank **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47, Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Mennesket Madsen.

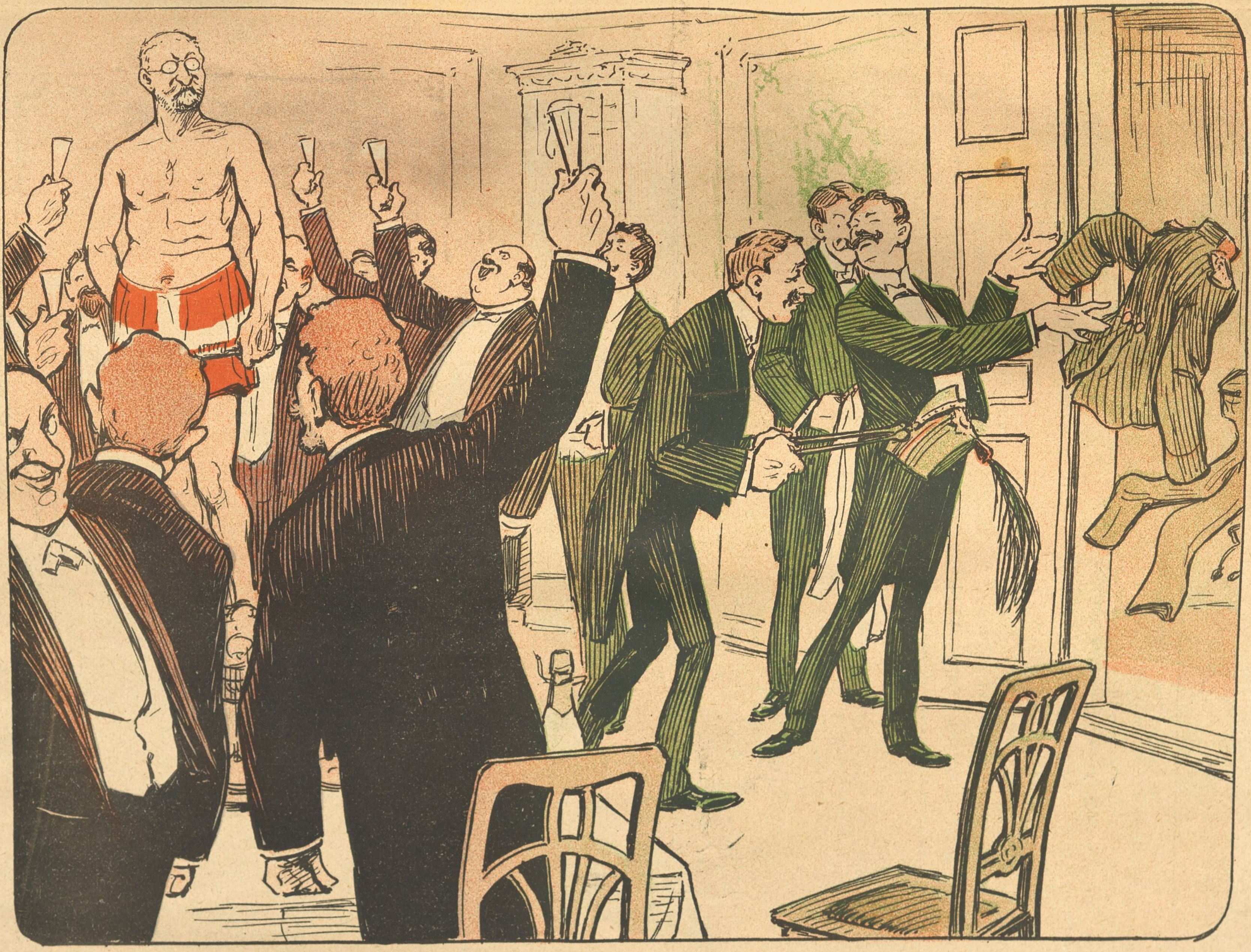

Der blev forsøgt et Leve for Krigsministeren, men det var der ingen, der vilde være med til, hvorfor det ændredes til et Leve for *Mennesket* Madsen. (Hobro Avis).

Nr. 27.

Ravnen

Søndag d. 3. Juli 1904.

1904

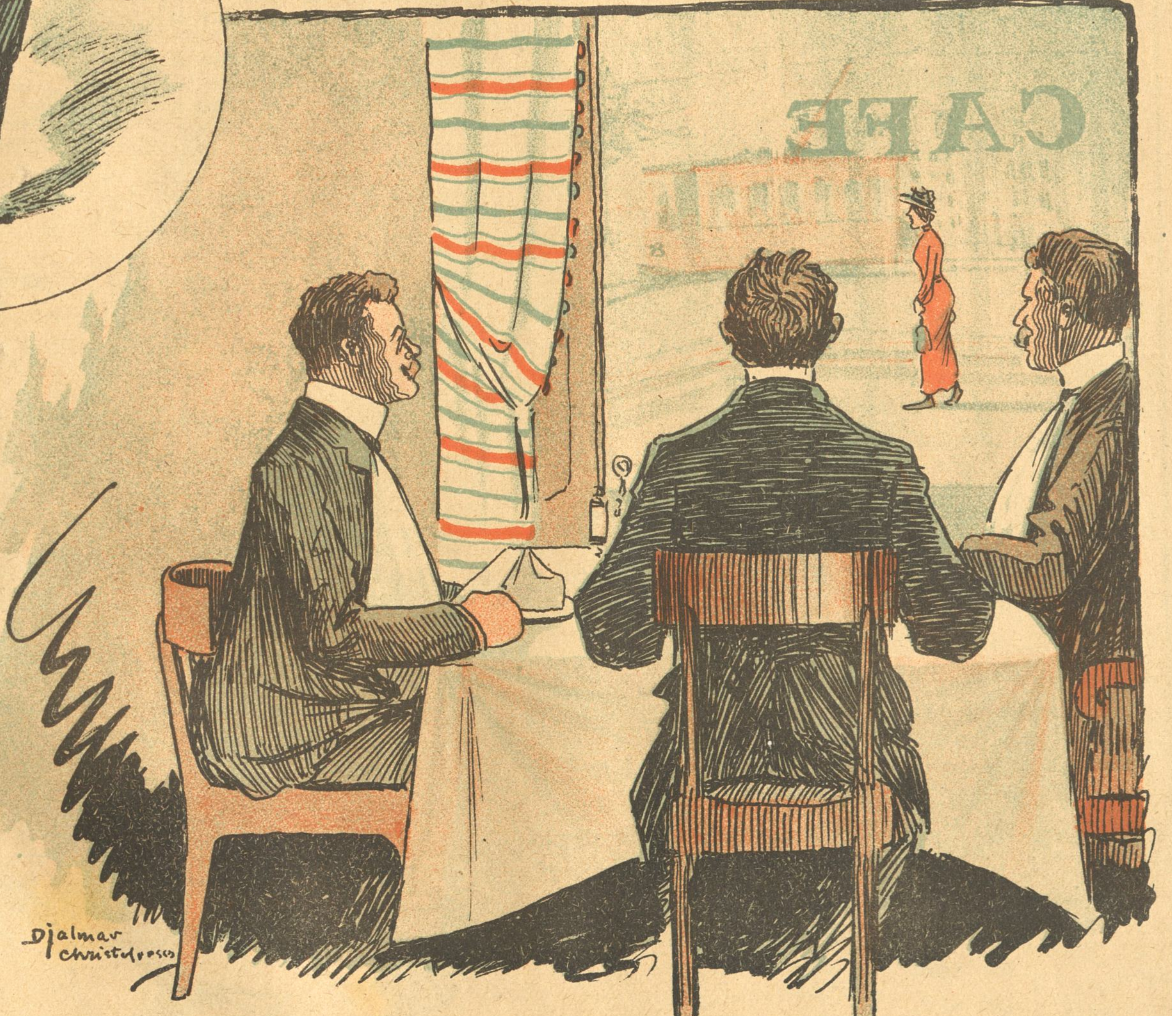

— Stakkels Frøken B. Hun har lidt meget for sin Tros Skyld.

— Hvad har hun da troet?

— Hun har troet, at hun kunde faa Støvler Nr. 35 paa Fødder, der er for store til Nr. 40.

Ugen, der gik!

Mel.: Stop nu lidt, Smit!

Ovre paa Øen Saltholm er vældig Hurlumhej,
det er vor kære *Madsen,* som gaar og muntrer sig.
vældige Blokke lægges ned til det Fundament,
hvorfra Hr. Madsen selv med Kikkert mod Sundet vendt
vil staa,
den smaa
og for vores Land passe paa,
den lille Madsen
er svært gelassen,
og Venstres Mænd
er med paa den,
og *Bahnson* griner,
Gud, hvor det ligner
hans egen Tid, aa, den Gang var der Spænd.

Tolstoy har sagt sin Mening om unge *Nikolaj,*
»Tænk Jer om«, Børn, og lad saa vær' med at være Kvaj,
der er dog ingen Mening mer i at riv's og slaas, —
bare vi havde Tolstoy blot et Aarstid hos os,
han ga'
uha
nok *Madsen* en paa hans Godda',
og selv *Alberti*
blev vist kendt værdi'
til Eftersyn, han trænger haardt,
jo her blev Gilde,
hvis Tolstoy vilde,
med Løgn eg Svig gaar han ej paa Akkord.

Ovre i Aalborg var der en Sæd'lighedsdebat,
og der var Rufferi, og Højesteret tog fat.
»Stop nu lidt Smit« i Aalborg Byraad ja tænk har sagt
»flabmundet« om en Advokat, Smit tag Dig i Agt,
for som
Du ved,
Alberti kan let blive vred,
saa stop dog lidt, Smit,
Du gik for vidt, Smit,
krænk ej Justitsens Broderskab,
Du fik en Næse,
og Du kan læse
at retorsionsvis Du kan kaldes Flab.

En Næse.

Mel.: Hist. hvor Vejen slaar en Bugt.

Hvor Limfjorden slaar en Bugt
ligger der en By saa smukt.
Aalborg er dens væne Navn,
Smit som Politi gør Gavn.
Han til Tider bruger Mund,
baade med og uden Grund.
Nys han kom i en slem Knibe
ved at sige Flab om *Liebe.*

Liebe til *Alberti* gik
og beklaged' sig og fik
Trøst af Ekscellencen stor,
vel den største her i Nord.
Græd ej! sagde Adler god;
tør Dit Øje og fat Mod.
Smit skal faa en Næse a' mig!
Tror Du ikke? — Fanden ta'e mig!

Barsk og myndig sad paa sit
Embedssæde Mester*) Smit,
da der fra hans Amtmand kom
Bud med en Anmodning om,
Smit saa god ej vilde være,
gøre *Bornemann***) den Ære
at se hen en Dag, helst snart,
kunde straks han, var det rart.

Død og Pine! tænkte Smit,
klædte sig i Kjol' og Hvidt,
jeg maaske skal ha'e et Kors!
Fluks han sadlede sit Hors,
red til Slottet***) ned saa stolt,
statelig han Tømmen holdt.
Hesten lod koket han danse,
stejle og med Bagen svandse.

Her, Hr. Amtmand, her er jeg! —
Ja, kom kun lidt ind til mig. —
Døren luktes efter Smit,
men tilsyne kom han lidt
efter med en „Næse" lang,
helt den ned paa Brystet hang,
kunde øjnes gar i Nibe,
Det var Tak for sidst af Liebe.

*) Politimester.
**) Amtmandens Navn.
***) Hvor Amtmanden bor.

Hr. Schmidt: Jeg hører at Deres Broder er bleven sindssyg; det gør mig virkelig ondt.
Hr. Nielsen: Ja, det er sørgeligt!
Hr. Schmidt: Han skylder mig nogle Penge fra forrige Aar. Det har han vel næppe omtalt?
Hr. Nielsen: Nej, *saa* gal er han dog ikke!

Skaal!

Mel: I Lille Kongensgade.

KONG Edeward ved Gilder
er meget ivrig efter vaadt
— aa ja, aa ja, aa singsalia —
han intet af det spilder,
fordi det smager ham saa godt
— aa ja, aa ja, aa singsalia.
Hvad Under da, at han i mangen sildig Aftenstund
med Toddy-Dunst om Mund
maa sejle hjem til Blund
og før han gaar i Seng, han hælder Sprit paa Glædens Baal
og drikker nok et Glas paa Sejlsports-Klubbens Skaal.

Han samt den tyske Kejser
er begge i en Sejlsports-Klub,
til Skum de begge splejser,
naar Skudens Fart er mange Knob.
Saa kysser de hinanden, græder, Kinden bliver vaad
med Tak fra Fredens Daad,
de begge gaar fra Baad
og klinker paa, at de selvfølg'lig har det samme Maal:

De gode, gamle Fyrster
de tog hinandens Land med Storm,
— aa ja, aa ja, aa singsalia.
Nu Tøjet pænt man børster
og bytter bare Uniform
— aa ja, aa ja, aa singsalia,
Den Skik er ikke ilde — Fjenden kækt man møde tør,
og, som det Fjender bør,
til Admiraler gør
man Fjenden — hvorfor skal man paa hinanden »gøre Kaal«!
Nej, lad os være glade for hinanden — Skaal!

— Kære Mand, Din fattige Broder skriver, at han lever i meget smaa Forhold, men fortjente at have det bedre, fordi han for hvert Haar, han endnu har paa sit Hoved, har gjort en gavmild og ædelmodig Handling.

— Han er dog den samme udspekulerede Gavtyv, han alle Tider har været, for nu er han saa skaldet som en Billardkugle.

Forslag til Udnyttelse af „Muslingeskallen" foran Raadhuset.

1 „Muslingeskallen" fyldes med Vand og overlades Hr. Krigsminister Madsen, saa at han sættes i Stand til helt at gennemføre Reformen med Soldaternes Benyttelse af Tandbørster. Det vil kunne lade sig gøre at udvide Reformen til ogsaa at omfatte Paabud til Soldaterne om at tage hyppige *Fodbade*. — Da der næppe bliver Tale om at skifte Vandet i „Skallen", henledes Opmærksomheden paa det hygiejnisk rigtige i at foretage Tandbørstningen *før* Fodbadet.

2 „Muslingeskallen" fyldes med Blomster og overrækkes Raadhusets geniale Bygmester som en ringe Erkendtlighed for hans Mod under Diskussionen om, hvorvidt han skal have paa Skallen for „Skallen".

3 „Skallen" løftes 4—5 Alen og Bunden vendes i Vejret. Den vil anvendt paa denne Maade yde behagelig og kølig Skygge og egne sig fortrinligt for en entrepenant Øludskænker.

NB. Hvis der er Vand i „Skallen", tømmes den før den vendes.

Min Tøs.

NAAR til min Færd jeg iler
med Arbejdslyst i Sind,
naar hele Verden smiler
og vil mig byde ind,
naar modne Druer lokker mig,
saa river jeg mig løs
og glæder mig ved Tanken om
at favne Dig, min Tøs!

Naar Mismod helt mig fylder,
naar Dagen den er trist,
naar ingen Sol forgylder
Skovloftets Grene-Rist,
naar alle Verdens Trolde vil
imod mig være bøs,
saa finder jeg min Glæde ved
at favne Dig, min Tøs!

Om alle Verdens Glæder
paa én Gang blev mig bragt,
om hele Verdens Lykke
blev mig for Foden lagt,
og om Vorherre viste sig
og sagde til mig: „Øs!"
saa vilde jeg ham svare: „Giv
mig blot min egen Tøs!"

Og derfor vil jeg smile,
naar Dagen falder lang,
naar jeg skal gaa til Hvile,
og naar jeg skal i Gang.
Jeg ved, at om jeg svedte, eller
om en Nat jeg frøs,
saa fandt jeg ingen større Lykke end
hos Dig, min egen Tøs!

Motiv: Vi vil elske vort Land.

Vi vil male vor By og med Penslen i Haand
skal hver indenbys Maler beredte vi finde,
vi vil male i den Møller-Jensenske Aand
saa det skærer i Øjnene, selv paa de Blinde.
Først males hver eneste Brosten i Gaden
og saa gaar det løs med en Kost paa Facaden
og naar „Blaat bli'r til Lyst"
da vil svulme vort Bryst
over Regnbueskæret, der aldrig skal vigê fra Staden.

Vi gaar vid're endnu — gaar til Borgernes Dragt
og til Sporvogne, Kiosker og Hunde og Heste;
det skal altsammen ha' — om fornødent med Magt —
ha' for 10 Øre rødt eller grønt af det bedste.
Naar Malernes Farver vi kun har en Rest a',
og hver Dag i Aaret er gjort til en Festda',
da tør vi vædde paa,
saa vil Publikum naa
til det Standpunkt, at graat er dog det, som vi
alle har bedst a'!

Ugens Droschetur

Je' gik op aa ner aa snakkede me' Lotte, som jo kuns æ et Fruentømmér aa trænger te' aa faa se' en Passejar en Gang imemmel, saa va' de', a' der kom en lille sortsmusket Herre heng te' me', som li'nede en Sy'lænder eller saad'n en Rottefældemand.

„Je' sku' en Tur u' a' Fred'sber'," sa'e han.

„Ja, de' ka' Di godt komme", sa'e je' aa gik heng for aa ligge op.

„De' ka' je'," sa'e han, „men je' ha'de rennok troet, a' de' sku' ha' væ't paa min ejen Linje."

„Di æ ka'ske Linjedanser?" sa'e je'.

„Næ, je' æ Heide", sa'e han.

„De' va' Satens!" sa'e je', „saa æ de' Dem, der har arret denne herne Appetitgen eller hva' de' va', han hed."

„Ja, de' har je'," sa'e han, aa saa knejsede han aa slo' me' Nakken akkurat liessom Lotte, naar hun ha' ha't de' Held aa finde en Kærne i Posen — „de' har je'," sa'e han, „de' ve' si'e: hans Skemi, ikke hans Penge, for dem ha' ha'nte mange a'."

„Næ, saa ka' der jo heller'nte væ' mange aa arre!" sa'e je'.

„Di Penge, je' har", sa'e han, „har je' gifte' me' te' De' æ meje' bedre."

„De' æ et Spør'smaal", sa'e je', „der æ mange, der før vi, ha' undvæ't Pengene, naar di ha' faa't dem paa den Fasjong."

„Di æ nok Fillesof", sa'e han, aa saa grint' han.

„De' æ da i hver' Fald kuns, naar je'nte ha' Tur li'e i Øjeblikke'," sa'e je'.

„Ja' de' æ godt", sa'e han aa sad se' ing i Vovnen. De' va' lidt u' a' Fred'sber', je' sku'! Je' ve' lidt u' aa sondere Terrienen."

„Hvaffen Terrin?" sa'e je', for man ska' jo' si'e no'e Hva' ha' man elle's faa't Køssetøjet te'?

„Je' ve' u' aa se, hva' Fanen der gaa' a' dem," sa'e han.

„Æ der no'e', der gaa a' dem?" sa'e je'.

„Ja, de' maa der jo vær'," sa'e han, „si'en di'nte ve' i Forbindelse me' di køvenhavnske Linjer. Di maa jo væ' skøre," sa'e han, „a' di betænker se' et hal' Menut."

„Ja, hva' æ de' for no'en Skvadderho'der?" sa'e je'.

„De maa Di nok si'e", sa'e han. „Her kommer je' aa æ opoffren'es ve' aa ve' korrespendere me' dem, aa saa si'er di: Ja, de' ku' Du li'e! aa sla'r ikke te' me' Køshaand li'e me' de' samme."

„Di sku' ha'e et Pa' fla'e Øretæver!" sa'e je'.

„Sku' je'?" sa'e han aa b'e' ganske blej i Ansigte'.

„Næ'nte Di!" sa'e je'. „De' æ dem deru'e, je' mener."

„De' ka' je' li'e Dem for", sa'e han. Derfor ska' Di osse ha'e Fortjen'sten me' aa køre me' deru', Je' ku' ha' ta'et en Sporvogn," sa'e han, „men de' ve' je'nte gøre aa unde dem den Fortjen'ste."

„Næ, de' sku' da' Fanen!" sa'e je'.

„Jo, naar de' engang æ b'e'en mine egne", sa'e han, for saa kører je' paa Frikort."

„Saa æ de' godt, de'nte æ be'en de' innu'" sa'e je' aa sad me' op paa Bukken aa lo' Lotte gaa lidt heng a' Ga'en. —

Juni.

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

Juni kom med voldsom Hede,
puh, hvor man dog maatte svede!
Tyve Grader mindst i Skyggen,
varmt løb Vandet ned ad Ryggen;
men paa Junis sidste Rest
fik vi køligt Vejr og Blæst;
man i Sommertøjet frøs,
ligefrem af Kulde gøs.

5te Juni lystred' Solen
uden mindste Vrøvl Parolen,
den i Galla maatte stille,
lade sine Straaler spille,
mens vi samlede vor Hær
under Søndermarkens Træer;
da saa Dagens Sol var slukt,
tændte *Busch* sin Sol saa smukt.

Sankte Hans, trods Storm og Kulde
vi til Dyr'havsbakken skulde,
dér for Sjov vi glemte Sorgen,
lige til den lyse Morgen.
Der var Bakkesjov og Sjus,
Hujen, Tuden, „Gnist" og „Blus".
Ned til Kirsten Pil vi gik,
Olsens Rystetoddy fik.

Torvet med de mange kønne
Huse, røde, gule, grønne,
blev højtideligt indviet,
der var saagu Mening i'et,
Torvet pyntet var med Smag,
der var Vimpler, der var Flag,
og en Timestid vi fik
ganske dejlig Hornmusik.

Bobrikoff, den fæle Drage,
Finnernes Tyran og Plage,
for sin Voldsdaad maatte bøde,
han for Schaumans Kugle døde. —
Alting for en Tid kan gaa,
saa maa det en Ende faa;
Juni har sit Punktum sat,
nu kan Juli tage fat!

Spanderemmens rette Brug.

Peter havde længtes efter den Dag, da han skulde tiltræde en Læredrengs ret fordringsløse Stilling i Samfundet. Hver Gang han havde mødt en saadan i Bluse og Skødeskind med en Cigarstump i Mundvigen og Beg eller Sodpletter paa Næsen, misundte han den Lykkelige.

Nu havde han selv været i Lære, akkurat i 14 Dage, men Prøven var ikke falden ud til hans Tilfredshed. —

Mestersvenden paa det Skomagerværksted, hvor Peter havde faaet Ansættelse -- Hr. Hansen hed han — havde en efter Peters Mening højst uheldig Methode, som han anvendte for at sætte Peter ind i Skomagervidenskabens Mysterier og hvorved Kapitlet: „Spanderemmens rette Brug“, spillede en stor og vigtig, men for Peter yderst ubehagelig Rolle.

Utallige vare de Kneb, han havde forsøgt sig i, for at unddrage sig det forhadte Arbejde, og negle sig en halv eller hel Fridrag. Syg havde han været de utallige Gange, og lidt af saa godt som alt, lige fra Tandpine til Smærter i den store Taa, men aldrig var det endnu lykkedes for ham, at faa den forhadte Mestersvend til at hoppe paa Limpinden. — „Satans osse, saa vantro Menneskene er nuomstunder“, bandte Peter og spekulerede, saa han blev hel bleg paa de faa Steder, hvor det kunde ses. —

Lønnen for saa store Anstrengelser udeblev heller ikke — han fik virkelig en god Idè: „Hvad om han en Dag gik helt fra Snøvsen? — Gik hen og blev vanvittig, begrundet paa den haarde Behandling, han maatte lide.“ — Peter blev ganske rørt over sig selv ved denne Tanke. Og der skulde Hr. Hansen i alt Fald ikke snuppe ham, for den Rolle troede han sig i Stand til at spille med største Naturtroskab.

Som tænkt saa gjort. —

Næste Gang Hr. Hansen atter fandt det nødvendigt at give lille Peter et Kursus i Spanderemmens rette Brug, tog samme Hædersmand paa at hyle op, rulle med Øjnene og skabe sig, saa det var noget ganske mageløst. Først rendte han Hovedet ind i Maven paa Mestersvenden, saa denne gik i Beggryden, hvor han blev hængende fast i Buxesædet og kunde ikke komme op igen. Derpaa greb han en lang Pløksyl, svang den triumferende over Hovedet, og med en vild Mine og frygtelige

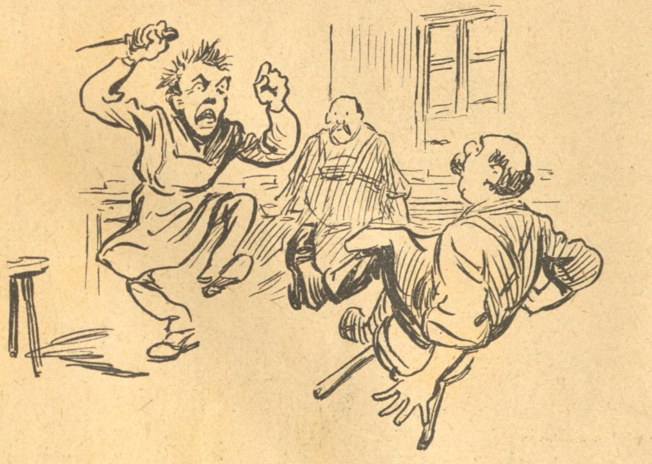

kanibalske Hyl foer han ind paa Livet af den intetanende Anden-Svend, med hvem han ogsaa havde noget Udestaaende. Forfærdet gik denne bagover med Trebenet, han sad paa, men havde dog Aandsnærværelse nok til gesvindt som en Mis at salvere sig bag Tilskærerbrædtet, just i samme Øjeblik, som Peter plantede sit Vaaben deri til Skaftet.

„Drengen er gal!“ raabte han — „ravruskende spilpine-tosset. — Han maa ha' faaet Solstik, den Rad, eller osse maa Du ha' sla'et ham Bræk paa Forstandskrukken Hansen.“ —

„Mig!“ raabte Hansen, som nu var kommen paa Benene igen. „Har je'nte Fa'en, har je'. — Hans Forstand sidder da'nte i den Ende, ved jeg, hvis han da ellers har no'en.“ —

Men nu rejste Værkstedets ældste Svend sig og vinkede Hr. Hansen hen til sig i en Krog. — Peter, som foreløbig havde trukket sig tilbage under Bordet, hvor han sad knurrende som en arrig Moppe, iagttog dem med mistænksomme Øjne. — Han vidste nok, at det var ham, de hvidskede om, og han begyndte saa smaat at ængstes for, hvad der nu vilde ske. — Desmere forbavset blev han, da Mestersvenden kom hen til ham med venlig Mine og rakte ham et Kronestykke med de Ord: „Hør Peter, Du ska'nte bryde Dig om, at jeg kom til at ta' lidt haardt paa Dig før — de andre Svende mener, at det er det, Du er bleven syg 'a', men jeg vil Fa'ens nødig ha' Vrævl og Halløj ud a'et for den Sags Skyld. — Ka' Du holde tæt me'et og inte sige noget til Mester, saa er her en Krone, som Du kan ta' aa gaa ud i Eftermidda' og more Dig for, at Du ka' bli'e helt rask igen. — Hva' Du, Peter — Du er jo en Svend helt igennem, ikke?“

„Ama'er“, sa'e Peter og trak Fingeren tværs over sin Hals. — I dette Øjeblik glemte han helt at spille vanvittig. — „Je' ska' ingen Ting si'e til Mester.“

Nen i sit Indre tænkte han: „Jo, Du kan tro jo min Ven — Mester skal nok faa at vide, hvordan Du behandler mig, og hvor jeg maa lide.“ — Det tav han dog klogelig med, og med et venligt Smil tog han Kasketten paa for at smutte igennem Døren ud til den gyldne Frihed, hvis Glæder vinkede ham. Da — haps! — følte han et fast Greb om sin Nakke, og idet han forfærdet drejede Hovedet tilbage, saa han ind i Mestersvendens barske, nu ikke mere venlige Aasyn.

„Din Labant!“ sagde han. „Den spillede Du ellers godt nok; men Du faldt bare ud af Rollen.“

Og saa vidste Peter, at den var opdaget. Han sukkede dybt, thi han vidste tillige, at der nu atter forestod ham et lille Kursus i „Spanderemmens rette Brug og Anvendelse.“

En Mand der ventede et Bud med nogle Penge vilde nødigt have at Buddet skulde gaa sin Vej uden at faa afleveret Pengene. Medens han gik et Ærinde i Byen satte han derfor en Seddel paa Døren med følgende Inskription:

„Kontoret lukket en halv Time.
Kommer straks tilbage. Jeg har allerede været
borte i tyve Minutter“.

Nyt Abonnement paa „Ravnen“

kan foruden paa Bladets Kontor tegnes paa samtlige Partiblades Kontorer.

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarrimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

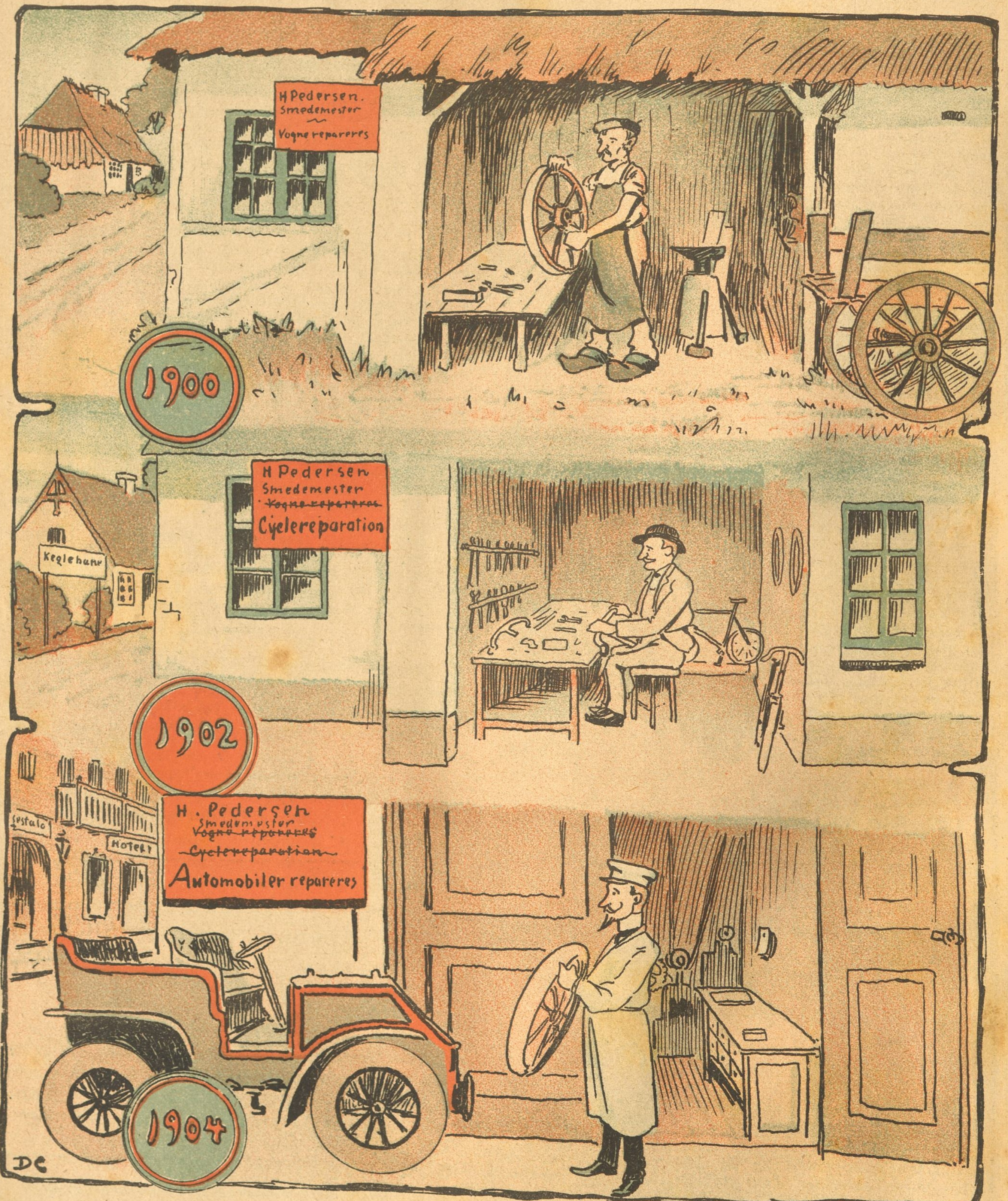
H Pedersen.
Smedemester
Vogne repareres
1900
H Pedersen
Smedemester
Vogne repareres
Cyclereparation
1902
H. Pedersen
Smedemester
Vogne repareres
Cyclereparation
Automobiler repareres
Hotel
1904
DC

Nr. 28.

Ravnen

Søndag d. 10. Juli

1904

Rædsel!

Vallødamen synger.

Mel.: Jeg er gift med Helene.

Jeg er :,: født Baronesse, :,:
hedder von Habenicht,
von Hu Ha Habenicht.
Ej ved :,: Disk eller Esse :,:
er jeg født, nej, sligt
det passer mig skam nicht.
jeg har mindst atten Aner hjemme paa min Væg!
Jeg de :,: fleste kan presse :,:
men ejer desto værre Salt ej til et Æg.

Men jeg :,: har Protektion, ja! :,:
og Protektion er go',
kan være meget go'!
Naar ens :,: Fa'r var Baron, ja! :,:
saa kan man ikke bo
i lumpne Stuer to.
Saa hører absolut man til i et Palads.
Thi der :,: først Ens Person, ja! :,:
sig vel befinder og er paa sin rette Plads.

Rundt :,: paa Øer og Hal'ø :,:
har jeg søgt og søgt,
brugt al min Flid og Kløgt.
Nu faar :,: her jeg paa Vallø :,:
Mad, Klæder, Pleje, Røgt,
min Pleje og min Røgt.
Tre Tusind Kroner i Kontanter faar hvert Aar
jeg som :,: Dame af Vallø, :,:
og tænk, mit Navn i Hof- og Statskalenderen staar.

Her er :,: jeg Hendes Naade! :,:
bliver feteret svært,
ja, bli'er feteret svært.
Dekanessen vil raade,
:,: 'nessen vil raade, :,:
men hun faar andet lært,
nok noget andet lært.
Vi gamle Frøk'ner og Komtesser Dit og Dat
er, om :,: man saa os flaa'de, :,:
selv hjemme — Vær saa god! og Karle for vor Hat!

Et Par Støvlebaand.

En Handelsrejsende, som besøger Hovedstaden, bor paa et meget fint Hotel. Om Morgenen ved 9-Tiden ringer han paa Tjeneren og siger til denne:

„Vær saa god at bringe disse Støvler til Skomageren, der skal nye Baand i."

Efter en halv Times Forløb kommer Hotellets Karl tilbage fra Skomageren med Støvlerne, som han giver til Portieren og siger:

„Et Par Støvler til Nr. 7, nye Baand 30 Øre."

Portieren betaler de 30 Øre, og bringer Støvlerne til Skopudseren: „Et Par Støvler til Nr. 7, nye Baand og syede, 50 Øre", hvilket Beløb betales af Skopudseren, som lader Støvlerne gaa videre til Kellneren, med de Ord: „Et Par Støvler til Nr. 7, 75 Øre, udlagt af mig." Kellneren betaler Pengene og bringer øjeblikkelig Støvlerne til Herren paa Nr. 7: „Værs'go', nu har Støvlerne faaet nye Baand og er syede i Svangen, jeg har udlagt 1 Kr."

Den Rejsende er ved at tabe Mælet af Forbavselse men betaler alligevel Kronen, hvorefter Kellneren fjærner sig. Efter nogle faa Minutters Forløb staar den Rejsende i Skomagerens Butik:

„Hvor meget har De i Grunden beregnet Dem for disse Baand til mine Støvler?"

Aah", svarede Skomageren, „der vises mig altid store Tjenester fra Hotellets Side, saa at jeg intet beregner mig for en sadan Bagatel som et Par Støvlebaand."

Systemskiftet.

Mel.: Peter Olden er fiks.

At vente er svært,
især naar man ej har Taalmodighed lært;
at vente paa Reformer er dog sværest af alt,
især naar man regeres af Mænd med Gehalt.
Vi ventede i Vintre, vi vented' i tre,
af Reformer der end ej er Skygge at se.

Systemskiftets Gny
gav Genlyd fra Køge og her til vor By;
i Takketog gik Folk paa Gaden til Majestætens Slot:
„Underdanigste Tak for det Ny, vi har faa't."
Men nu lyder der om Lande kun Ak og kun Vé,
af Systemskiftet er der ej Skygge at se.

Kanoner — Bum! — Bum!
I Vestfronten dejlige skudsikre Rum.
Hr. *Madsen* er som faa kun sit Ansvar bevidst,
hvad han ej kan faa godvilligt, ta'r han med List;
han tænker med Alvor paa, hvad der kan ske,
om Tysken en Dag lod ved Saltholm sig se.

I Sortkjolens Magt
er Landet fra Skagen til Ringkøbing lagt;
det Præsteregimente er nu Tidernes Tegn,
og naar det regner paa Præsten, det drypper paa Degn;
ja, hvem véd, hvad der kan komme, det kan hænde maaske,
at som Pave, vi *Christensen* opnaar at se.

Se, Prygl skal der til,
hvis man som *Alberti* regere vil;
han tiggede og bad: „giv mig Pryglene snart",
og at *han* trængte til dem, jo, det var soleklart.
Men Alberti gik i Vandet paa sin gode Idé,
thi Folket, det ønsked' ej Tampen at se.

Ved Titler og Rang
og Stjerner og Ordner og sligt Dingeldang,
han klared' dog Pynten til sidst med Bravur
og skal nu indlemmes blandt Statens Statuer.
Hans Navn har lødig Klang blandt Justitsrødderne,
— Reversen af Medaillen kan de slet ikke se.

Systemskiftets Mænd
véd alle paa en Prik, hvor at Tiden bær hen;
de fortsætter bravt deres Forgæng'res Værk,
de ere saa enige, og Enighed gør stærk.
Ja, de laver til os Vælgere en dejlig Kop The,
i hvis Dyb man den Bahnsonske Skygge kan se.

Ugens Droschetur

Je' sa' inge i Vovnen aa nø min Dosje Farnejensen, som Taxemeter-Søren kalder de', saa kom der en meje' fin Herre heng aa sto' u'enfor Døren aa saa ing paa me'.

„Go'mor'en!" sa'e han.

„Naa, Di æ ka'ske li'e staaen op?" sa'e je'.

„Næ, men hvis a' Di lidt villi' ku' komme u' a' F'e-rene", sa'e han, „saa va' de' rar'."

„Ha' Di travl'?" sa'e je' aa krøv u' a' Vovnen.

„Ja, de har je'," sa'e han. „Je' ska' u' paa Ærmetasjen te' Væ'eløv."

„Hva' ska' Di der etter?" sa'e je'. „U' aa tave Penge natyrlivis?"

„Næ, je' ska' u' aa dirregere de Hele," sa'e han.

„De' va' Satens!" sa'e je'. „Saa æ de' ka'ske Dem, di gaar aa griner a', Folk, aa kalder Parredisfu'len?"

„Naa, Parredis-Olsen!" sa'e han, aa saa grint' han sel. — „Næ, de'nte mig. Je' he'er Vegner."

„Æ Di værkeli'?" sa'e je'. „Saa æ Di kaske en Søn a' den gamle Vegner?"

„Jammen, inte a' Konferenseraa'en den brave," sa'e han, aa saa grint' han, „hvis a' de' æ han, Di tænker paa?" —

„Næ, de' æ'nte," sa'e je', „je' ve'nte a', a' je' kender no'en brav Konferenseraa; de sku' da være denne her'e Fejdi! eller hva' de' æ, di kalder han."

„Mener Di Heide?" sa'e han.

„Ja, han, der ha' bygge' Abselon," sa'e je', aa friet te' di seks Søstre paa én Gang. Je' kørt' for Resten me' han forgangen," sa'e je', „aa de' maa je' la'e han", sa'e je', „han æ en rejti' pen Mand, saad'n hva' de' anbebelanger me' aa la'e Kronen sla' li'e te'. I den Retning ku' saam'n mange ha'e godt a' aa ta'e ve' Lærdom etter han," sa'e je' og tænkte ve' me' sel': „Der fik Du den, gamle Ven! Nu ka' Du jo bi'e Spids paa den, mens vi kører i Skovven for Dine Penge."

„Ja, de' æ godt!" sa'e han. „La' vos nu b'ot se aa komme lidt deru' a' etter. Je' maa være der først paa Pletten aa mo'ta'e di kong'li'e Herskaver, naar di kommer." —

„Maa je' spørre," sa'e je', „hva' for et Sprog taler Di i te' di kongli'e Klæ'eskaver eller Herskaver, eller hva' de' æ, Di kalder dem?"

„Je' taler inte," sa'e han, undta'en som a' je' b'i'er spur' — aa de' æ længe imemmel," sa'e han, aa saa sukkede han, saa je' li'efrem ku' se Ovnlæ'ret i Skoene gie se' ve'et. „Je' nøjes me' aa bukke," sa'e han, „i æ'bødi' Gistangse aa me' Hatten i Haanden. Je'nte fræk nok," sa'e han, „je'nte som visse andre, som je'nte ve' nævne, der bo'r se' frem aa æ li'e gla' om di faar Li'tornene traad' fla'e a' Hestene eller kør' fla'e a' Vovnhjulene, bare a' di ka' komme heng aa gni'e se' op a' Herskaverne, naar di sti'er u'. Saad'n æ je'nte," sa'e han, aa de' æ min Uløk', men de' æ der'nte no'e aa gøre ve'."

„Jo, de' æ der!" sa'e je'. „Man ska' bare ta'e Mo' te' se' aa sidde Kasketten ner i Øjnene, aa saa mase paa. Æ der no'en, der'nte ve' te' Si'en, saa én paa Go'da'en aa et Knæ i Bavfjerringen. Undskyld! va' de' Dem? Je' tro'de, de' va' en hel anden! Aa saad'n paa den Maa'e. De gælder om aa væ' diplematis' aa'nte gaa fra Konfekterne, men bare mase paa. — Saa bi'er man te' no'e!" sa'e je'. De' andet duer'nte. De har je' maattet gøre, aa de' betaler se'. De' ka'nte nytte aa hænge me' Næven aa træ'e i Rendestenen me' Tæerne. Ma' maa mase paa!"

„Saa ha' Di vis' illi'evel inte maset te'strækkeli' paa," sa'e han aa sad se ing i Vovnen.

„De' æ nok muli'," sa'e je', „a' je' osse æ en Iddiot. De' ve' je' gi'e Dem Ret i," sa'e je'. „Vi æ to Alen a' et Stykke, vi to, aa de' behøver vi'nte aa skamme vos ovver."

Maa je' nu væ' fri! sa'e han. Aa ska' vi saa se aa komme lidt u' a' Ærmetasjen te'? sa'e han aa sad se' te'baves i Bavsæ'et som om han ejede hele Vovnen.

Nu ska' de'nte vare længe før vi æ paa Vejen, sa'e je' aa krøv op paa Bukken aa lo' Lotte røre Skankerne lidt heng a' Ga'en.

Haralds Navn.

NAAR Fattigmand vil lunte
sig til en Smule Snyderi,
er Politiet straks deri;
men træffer det en Munthe,
og man saa Politiet be'r:
„Se efter — er der noget der!"
saa si'r det: „Ved det s'gu'nte."

Det var kedeligt.

To Venner, som ikke havde set hinanden i et Par Aar, mødtes en Dag paa Gaden, hvor der udspandt sig følgende Samtale mellem dem:

„Hvordan har Du det?" siger den ene.

„Skidt!" svarer den anden.

„Hvad har Du ellers taget Dig for, siden vi sidst saas?"

„Giftet mig."

„Det var jo morsomt."

„Næh, det var ikke morsomt, for jeg blev gift med en rigtig Havgasse."

„Det var jo kedeligt."

„Næh, det var ikke kedeligt; thi hun bragte mig en lille Formue paa 60,000 Kr. i Medgift."

„Det var jo rart."

„Næh, det var ikke rart, thi jeg købte en Ejendom for Pengene, som kort efter futtede af til Grunden."

„Det var jo kedeligt."

„Næh, det var ikke kedeligt, thi jeg tjente godt paa Assurancesummen."

„Det var da morsomt."

„Næh, det var da ikke morsomt; thi jeg var nær bleven arresteret for Assurancesvig."

„Det var jo kedeligt."

„Næh, det var ikke kedeligt, thi Havgassen døde af Skræk."

„Det var da morsomt, nej, kedeligt, nej, morsomt, morsomt."

„Nej, det var s'gu kedeligt, for Aaret efter giftede jeg mig igen med et Fruentimmer, som stjal hele min Formue og rejste til Amerika med en anden Mand."

Vennen havde nu faaet nok og tog skyndsomst Flugten.

— Hvad forestiller det Maleri?
— Et Frieri. Han har faaet ja.
— Ja, — der staar jo ogsaa solgt underneden.

Fra Cirkus

Hjalmar Christoforsen

— Sig mig Peter, forstaar Du Dig paa vores ny Skattelove?

— Ja vel, jeg svarer selv ikke nogen Skat.

— Kan Du da sige mig. Hvad skal en Gaardejer betale, naar han i et Aar lever flot med sin Familie, køber nyt Indbo og fine Klæder, men har ingen Penge at sætte i Sparekassen!

— Saa skal han ikke betale Skat. Han har saa betalt sine Husmænd for dyrt, og de kan betale Skatten.

Fra den gode, gamle Tid.

Som bekendt er Apothekerne hvert andet Aar Genstand for en Visitats, der nu til Dags er adskillig mere nøjeregnende end i „den gode, gamle Tid“. – Herom følgende Historie:

For tredive Aar siden, foregik Visitatsen paa den Maade, at Fysikus i sin egen, magelige Fjedervogn kørte rundt fra Apothek til Apothek. Han kigged' i Krukker og Skuffer, snuste til Flasker og lugtede til Salver, og som Regel blev alt befundet saare godt. En god Middag var han altid sikker paa, og man tør vel nok gaa ud fra, at jo bedre denne var, desto færre af Apothekerens Varer fandt Fysikus noget at udsætte paa. Navnlig gjaldt det Rhabarberroden.

Der er ingen Tvivl om, at Rhabarberroden maatte være en meget fin Vare. Apothekerne satte en Ære i at kappes om at have den fineste Sort. Om der saa var aldrig saa meget at udsætte paa de andre Ting, Rhabarberroden kunde Visitator aldrig staa for. „Ja, men det er dog en usædvanlig fin Vare, De fører,“ sagde han det ene Sted. „En saadan Rhabarberrod har jeg endnu aldrig set Magen til!“ erklærede han begejstret det næste. Og saa videre.

Saa var det en Dag, der havde været Visitats paa F—ring Apothek. Der havde intet somhelst været at bemærke, den uundgaaelige Rhabarberrod havde faaet sin uundgaaelige Lovtale, og Fysikus var nu i Færd med at smage paa Apothekerfruens mange lækre Sager, der i Fortræffelighed fuldt ud stod paa Højde med hendes Mands. Og saa havde Apothekeren nogle ganske dejlige Vine, navnlig en Sherry, som var noget ganske *fin — fin*.

Endelig var Middagen forbi, og Fysikus gjorde sig rede til at drage hen til det næste Apothek. Han satte sig op paa Vognen, lidt tung var han jo i Hovedet, men det gik nok over, naar han kom ud i den friske Luft. Han rullede altsaa af Sted, mens Apothekeren smilede og nikkede med hele Hovedet.

Pludselig vender Fysikus sig om til Karlen. „Død og salte Pine, Jens, vi huskede da at faa Kassen med Rhabarberrod med?“ — „Jo, jo da“, forsikrede Jens med et lunt Smil.

Og saa kørte Visitator videre for paa næste Apothek at beundre den Rhabarberrod, som han aldrig i sine Dage havde set Magen til, skønt han selv havde den med i Vognen.

Zarens „Fri Forfatning“.

Mel.: Sommerrevüen 1895.

MAN si'er, at Zaren vil sit Folk en fri Forfatning gi'e;
hvad jeg nu'nte tror, han gør,
før han har aldrig gjort det før.
De undertrykte Russere han vil for Aaget fri,
han vil gøre det forbi
med det fæle Tyranni;
hvad jeg nu'nte tror, han gør,
for han har aldrig gjort det før.

Han vil omdanne Rusland til det lykkeligste Land —
hvad jeg nu'nte tror, han gør,
for han har aldrig gjort det før.
Man si'er, at Tolstoj uden mindste Vrøvl forfremmer han
li'esaa hurtigt, som han kan,
til sin allerførste Mand;
hvad jeg nu'nte tror, han gør,
for han har aldrig gjort det før.

Mod Finnerne man si'er, at han vil gøre meget godt,
hvad jeg nu'nte tror han gør,
for han har aldrig gjort det før.
For Eugen Schaumann vil han rejse, udenfor sit Slot,
tænk, et Monument saa flot,
som en Tak fra Land og Drot;
hvad jeg nu'nte tror han gør,
for han har aldrig gjort det før.

Sibirien han gi'er en rigtig radikal Avis;
hvad jeg nu'nte tror han gør,
for han har aldrig gjort det før.
De stakkels Deporterede af Zaren straks befries,
ja, Sibirien præcis
gør han til et Paradis;
hvad jeg nu'nte tror han gør,
for han har aldrig gjort det før.

Man si'er at Zaren samle vil en Rigsdag, resolut;
hvad jeg nu'nte tror han gør,
for han har aldrig gjort det før.
Dog si'er man, al Opposition skal være strengt forbudt,
blot en Rigsdagsmand bli'er mut
bruger Zaren flinkt sin Knut;
hvad jeg gerne tror han gør,
for han har jævnlig gjort det før.

„RAVNEN“

udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47. Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Man vil af dette Kort se, at Port Arthurs nærmeste Omegn bestaar af et bjærgfuldt Terræn, der i sig selv danner mange naturlige Hindringer for en Angriber.

Hertil kommer, at der omkring paa Bjærghøjderne er bygget en Mængde Forter, der er forbundne med skudsikre zigzagformede Løbegrave og endvidere beskyttet af 15 Alen brede Vandgrave.

Nedenfor bringer vi et Billede af et saadant Fort, indrettet efter alle Kunstens Regler. Man ser hverken Kanoner eller Mandskab. Alt er gemt i skudsikre Rum, og kun naar en Kanon skal afgive sit Skud, hæves den ved en sindrig Mekanisme af sit Skjul for i næste Øjeblik, naar Skuddet er faldet, atter at forsvinde deri.

Hvor mange Forter, der findes omkring Port Arthur, ved man ikke, men man ved, at der findes omkring ved 400 mægtige Kanoner anbragt i Fæstningsværkerne.

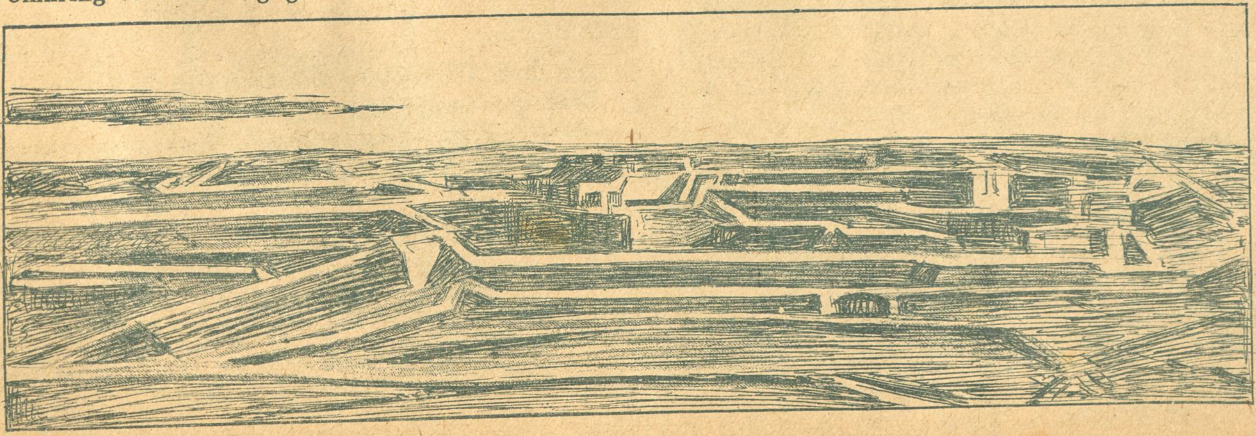

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER
Garanteret under Alkoholgrænsen

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

VARE-MÆRKE
J. E. SCHMALFELD AARHUS

Ryg altid
J. E. Schmalfelds Tobakker.
Faaes overalt!

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

N. J. Baltzer,
Pavillonen „Egely"
ved Sorte Stald,
Dyrehavsbakken
Bestillinger paa Selskaber modtages.
Tlf. Bellevue 102.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath Højbroplads

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksberggade 30. Telefon 913

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret
Kærnemælk
paa Flasker
10 Øre Potten.

Børnemælk samt
pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. **P. Svendsen.**

Køb Smør, Mælk og Fløde fra **Mælkeriet Enigheden.**
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 8

En probat Kur.

— Aa, Hr. Doktor, jeg synes, mine Øjne bliver daarligere og daarligere, saa jeg er bange for, at jeg bliver helt blind. Og nu skulde jeg have Bryllup.

— Hold De bare Bryllup og det snarest muligt. Der er intet, der er saa godt til at aabne Øjnene paa En, som Ægteskabet.

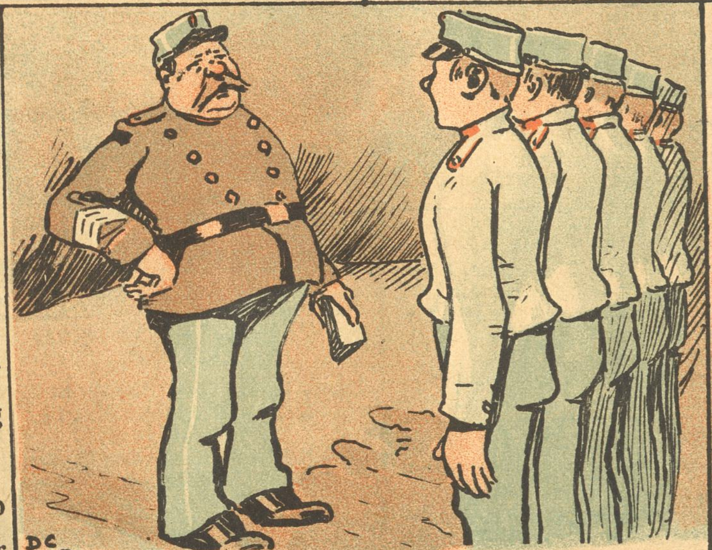

— Hvor mange Par Støvler har Soldaten?
— To Par!
— Hvoraf?
— Af Hestelæder.
— Det er dog mærkværdigt, at I Fæbæster ikke kan svare paa de simpleste Spørgsmaal. Ved I ikke, at der staar i Lærebogen: *hvoraf* det ene Par altid skal være pudset?

I Restaurationen.

— Hvordan er det, De gaar med den Tallerken, Kellner? De stikker jo hele Fingeren ned i Suppen!

— Det gør skam ikke noget, Herre, *den er ikke saa forfærdelig varm!*

Instruktion.

— Og et endnu, min kære Nevø, man skal aldrig prale med sin Dannelse. Du vilde for Eksempel kunne leve i 10 Aar sammen med mig uden at komme under Vejr med, at jeg er en dannet Mand!

Chr. M. Hahns
Afbetalingsforretning,
Herre- og Dameskræderi samt Sengeudstyr.
3, Slotsgade 3, ikke Nr. 1.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
"DOUBLE BROWN STOUT"
KØBENHAVN

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser.
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Daglig friskrøget
Lax
Jacob B. Krøll,
10, Klareboderne 10.
Telefon 817.
Forhandlere Rabat.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos
Jens Kjeldsen.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
A. Vollertsen.

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

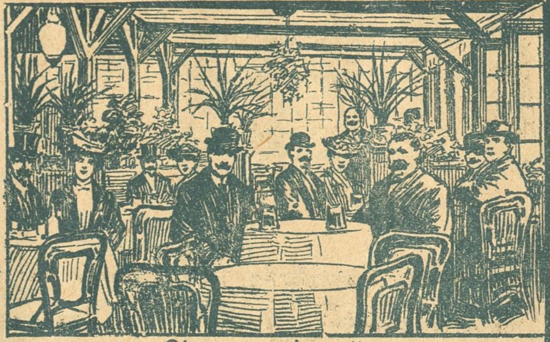

„Glasverandaen."

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
✱✱ Frilufts Alpe Panorama. ✱✱
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Slotskroen

anbefaler sig med Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Frederiksberg Tivoli.

(Wodrofflund).
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og 10 Øre om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Paa Frelsens Hærs Forlag

er udkommen (oversat fra Engelsk): **Vejledning til Hellighed** af Brengle. **C. G. Fennys Levned,** fortalt af ham selv. **Hjærtets Renhed,** af General Booth, faas i Bogladerne.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

PHØNIX.

Telef. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Thehaven,

Pileallé Nr. 16 anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Freja's Chokolade og Cacao.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

FIGARO

Stort Bal til Kl. 2
Søndag, Tirsdag, Onsdag, Fredag.

Kildeøen

i Dyrehaven.
Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Aldeles gratis

kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

HANSONS STEMPELFABRIK

Ny Østergade 2
TF. 354
MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Capes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Forlov

elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Cafè Rosenlund.

Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler.
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).
2 Billarder.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.
Gummi-Cigaretter og **Roules** 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50 à 2,00 pr. Ds.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. **42, 1. Pilestræde 42, 1.** Forsendes overalt mod Efterkrav.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves **uden Opsprætning.**
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Gæstgiveriet Bjørenstad,
Smallegade 48,
anbefales i Publikums velvillige Erindring. **Keglebane. Billard.**
Foreningslokaler til gratis Afbenyttelse.
Musik hver Aften. Billige Priser.
Tlf. Gth. 223. Knud Jensen.

En moderne Helt.

Fru d. M., en meget talentfuld Pianistinde, sad ved Middagsbordet ved Siden af en Oberst, som hun med den mest indsmigrende Stemme spurgte:

„Holder De meget af Musik, Hr. Oberst?"

„Musik?" svarede Krigeren, idet hans Øjne rullede vildt, „jeg er ikke bange for den!"

Stuepigen (til Kokkepigen, der er forlovet med en Neger og lige har modtaget Brev fra ham): Men Brevet er jo fuldt af *Klatter!*

Kokkepigen: Dit Fæ — det er jo hans *Taarer!*

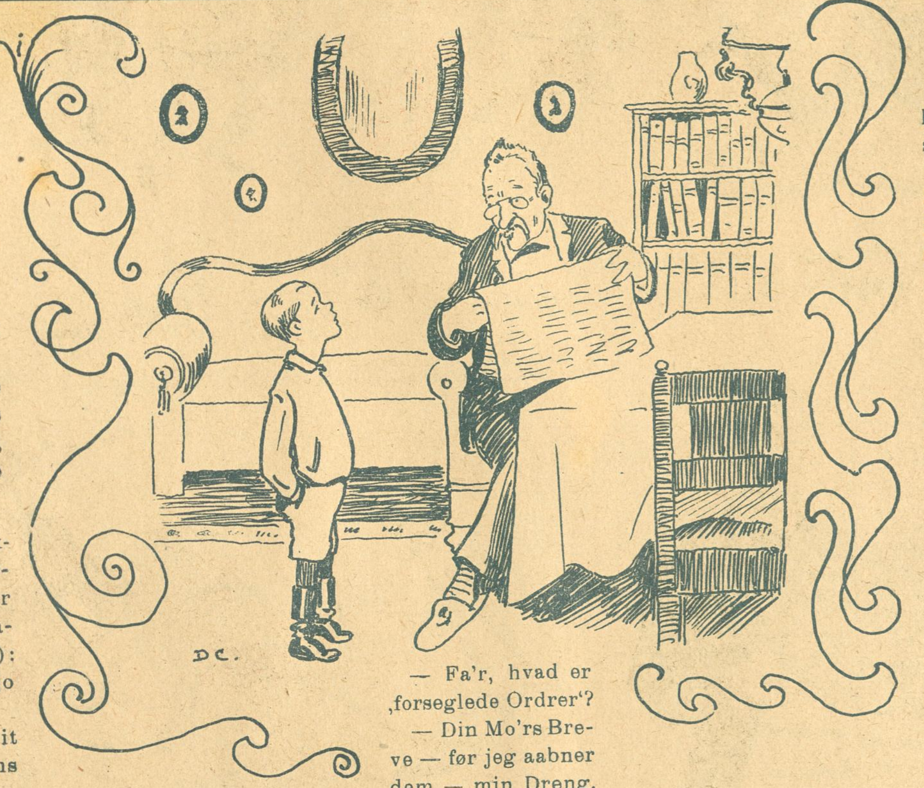

— Fa'r, hvad er „forseglede Ordrer"?
— Din Mo'rs Breve — før jeg aabner dem — min Dreng.

Klaret.

Gæsten: Hvorfor Pokker serverer De saa smaa Portioner?

Kellneren: Ja — Herren maa undskylde, men — det er for ikke at forsinke Toget. —

Praktisk.

Peter havde faaet i Stil-Opgave af sin Lærer: „Følger af Dovenskab."

Han mødte med blank og hvid Stilebog, og kunde slet ikke forstaa, at han havde gjort sig fortjent til at sidde over, fordi han paa en saa praktisk Maade havde klaret Opgaven.

D'Hrr. **Kellnere og Musikere.**
Fine sorte Benklæder fra Kr. 11 Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler Diplomatfr., Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Den lille hyggelige
Cafe og **Beværtning**
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

A. C. Meyers
Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Musik 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Bekendtgørelse
fra
Alm. dansk Vare- & Industrilotteri.

35te Series

4de Trækning begynder Onsdag den 13de Juli 1904.

Der fordeles i denne Trækning følgende Gevinster:

Paa et og samme Lod kan vindes 2 Gevinster i samme Trækning.

1ste Præmiegevinstrække.			
1	Gevinst	paa	1250 Kr.
1	—	„	600 —
1	—	„	500
2	—	à	300 —
10	—	„	250 —
70	—	„	100 —
105	—	„	50 —
140	—	„	25 —
135	—	„	12 —
2335	—	„	10 —

Hovedgevinstrække.			
1	Gevinst	paa	2500 Kr.
1	—	„	1200 —
1	—	„	1000 —
2	—	à	600 —
10	—	„	500 —
70	—	„	200 —
105	—	„	100 —
140	—	„	50 —
135	—	„	15 —
2335	—	„	10 —

2den Præmiegevinstrække.			
1	Gevinst	paa	1250 Kr.
1	—	„	600 —
1	—	„	500 —
2	—	à	300 —
10	—	„	250 —
70	—	„	100 —
105	—	„	50 —
140	—	„	25 —
135	—	„	12 —
2335	—	„	10 —

Ialt: 8,400 Gevinster.

Lodsedler til Trækningen sælges og fornyes à 3 Kr. Stykket overalt hos Lotteriets autoriserede **Kollektører** og i **Hovedkollektionen, Nørrevoldgade 19,** hvorfra Planen paa Forlangende udleveres **gratis.**

„RAVNEN"s Annonceekspedition, Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194,

„— Affæren."

For Veksler vi 'nte gaar i Borgen gerne,
naar de bli'r præsenter't af Madam *Morgenstjerne.*

Ole Hansen gerne ser, at
Svin sig osse gasser
med Rotterne fra Ama'rs
allerbedste Lossepladser.

„Den allersidste —."

Død og Pine, sagde — paa flydende Persisk — Shahen,
Løveordnen til Jensen — ja, Gu' minsæl ska' han ha'en.

Om Som'ren vilde Byen være trist og ræ'som,
hvis ingen kunde finde paa no'et at holde Kongres om.

Nr. 29.

Ravnen

Søndag d. 17. Juli

1904

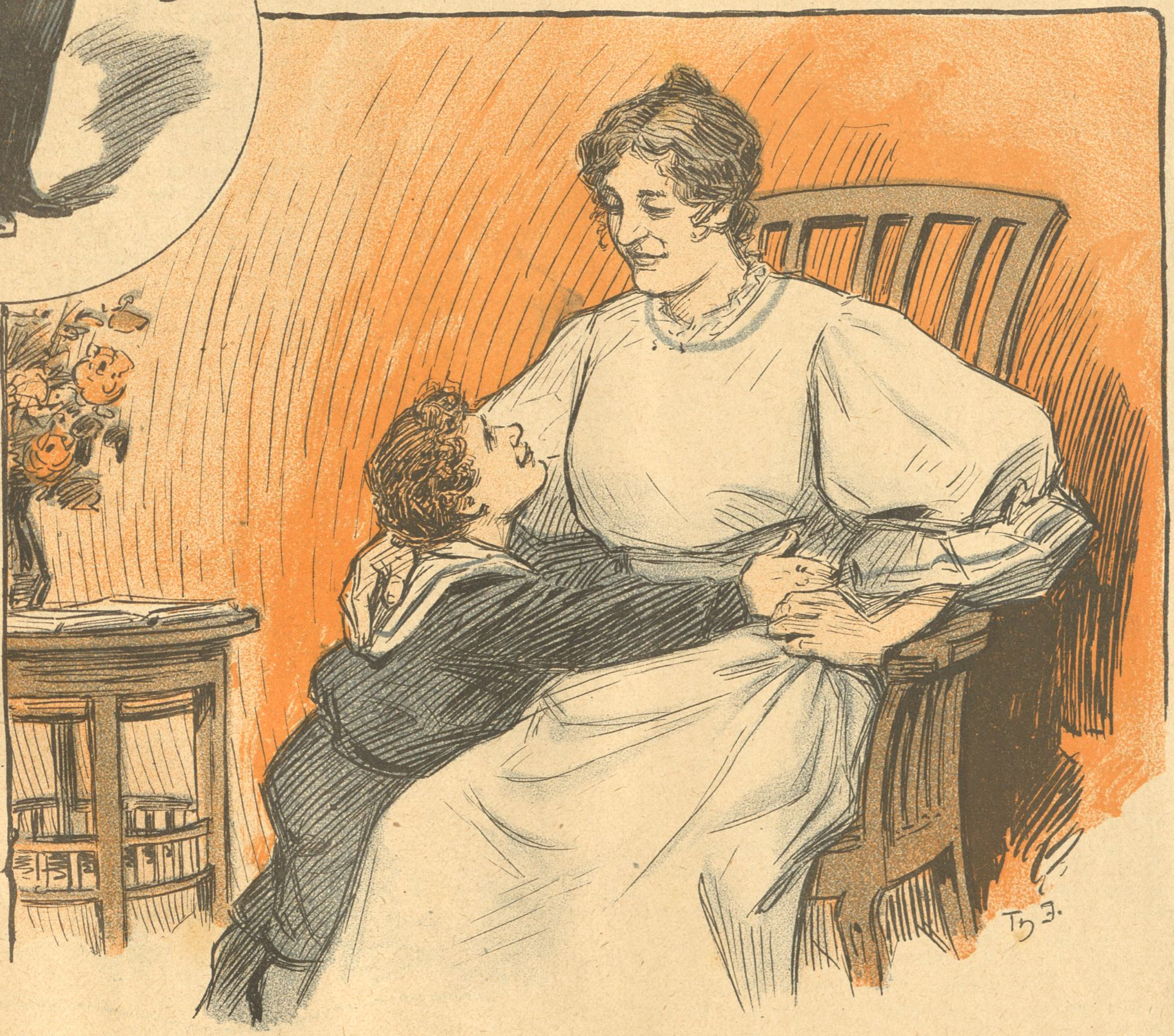

— Og for Resten, lille Frits, ved Du jo nok, at man aldrig skal opsætte til i Morgen, hvad man lige saa gærne kan gøre i Dag.

— Ja, men Mo'r, skal vi saa ikke spise alt, hvad der er i Kagekassen inde i Buffeten?

Ugen, der gik!

Mel.: Jo, jo, Gøgleri.

Mon *Madsen* har underskrevet paa
et kort »nix pille ved *Bahnsons* Forter?»
Mon *Hørup* først Dokumentet saa?
at hitte Rede i Sagen lidt haardt er,
var *Hørup* gelassen
til at gaa paa *Madsen*,
naar der kom nyt Stykke i Lirekassen
:,: med Pause — puh!

Kan *Deuntzer* da ikke gi' et Svar,
naar Landets Borgere angstfulde lytter?
Og skal »Politiken« staa til Nar?
hvor længe mon *Madsen* Skindet hytter?
Den stakkels *Rode*,
ak ja, Du gode-
ste Gud har ondt i sit stakkels Ho'de,
:,: han pauser — puh! :,:

Se nu har vi Varme, den er drøj,
men døjer jo 'nte ret meget, Kære,
en Bajer, vor sidste Trøster, røg,
og Snapsen den skal man helst la' være,
hver Afholdsherre,
fra *Trier* til *Bjerre*,
vil Vejen os til en Genstand spærre —
:,: hold Pause — puh! :,:

Skandalen med »Norge«, ikke sandt,
den maatte komme — de Store tigger,
med Haanden paa Hjærtet staar Hr. *Brandt*,
men Knutten henne paa Bordet ligger,
er »Norge« strandet,
naa ja, hvad andet,
vi elsker dog alle Fædrelandet
:,: med Pause — puh! :,:

Ravnens Sommerrevy.

„Ravnen" har begaaet et lille Provisorium. Den har i Aar faaet sin egen Sommerrevy, der løb af Stabelen i Aftes, og som vi paa ganske utilladelig Vis har unddraget Censuren, af hvilken Grund den er betydelig meret „krydret end dens Kolleger. Den hedder:

VI VIL ELSKE VORT LAND.

Midsommerfantasier i 2 Stationer og 1 Holdeplads.

Den er skrevet af en Morfinist uden Ansvar. Premieren blev en fuld Succes, og Jubelen steg i Aftenens Løb til en vild Begejstring.

Første Station er Kafé „Ministerpølsen" i Slotsholmsgade, hvor en entreprenant Københavner, Peter Oldenburg, har oprettet et Kommissions-Bureau, der paatager sig alt muligt mellem Himmel og Jord; her udarbejder man Forslag til Christiansborg Slots Genopførelse og om Besparelser i Kommunefunktionærernes Lønninger, der laver man Reglementer for Sporvejsfunktionærer; ja, selv en Minister dukker op en Gang imellem og skal have digtet et ondartet Bølleoverfald eller skrevet et særlig vanskeligt Dementi.

Det er St. Hans Aften, og Værten staar bag Disken og skænker smaa „Kanoner" og tier for Resten bomstille, hans Program er nemlig: Tavshed mens Kommissionen arbejder. Her træffer vi ogsaa en Mængde fortræffelige Persontyper, der er Bønhas og Vindhas, politiske Tvillinger, en Kaptajn Lobeskoves, der synger en Militærvise, en Frøken Messine Olsgaard, der engagerer tvangfrie Fabriksarbejdersker til høj Løn og Formiddagschokolade, og endelig Axel Hejdelberg, „noget i Ministeriet", hvis Vise om, hvordan man kommer ovenpaa, er en af Revyens bedste. I det Øjeblik Raadhusklokkerne slaar, styrter alle Gæsterne til Døre og Vinduer, hvorigennem man nu iagttager et ejendommeligt Skue: Op af en af Skorstenene i Ministerialbygningen stiger sorte Skikkelser, otte i Tal, og farer af Sted gennem Luften. Under Tonerne til „hver By har sin Heks og hvert Sogn sine Trolde" slutter Akten.

Holdepladsen er paa Bloksbjerg, og denne Afdeling er skildret meget barokt. Inde i et stort Baal, der er tændt paa Højens Top, danser en Masse røde Djævle, og rundt om danser Trolde og Hekse. Her kommer en ridende paa et Bøsseløb, en paa en Pryglestav, og der kommer en paa en trikinbefængt So. Efter Dansen samles man til et Festmaaltid, hvor Menuen ser saaledes ud:

Fædrelandssuppe med smaa Hjærter,
Falske Venstretunger i skarp Sauce,
Kongefugl med Prøvesalat,
Smaa Skattesild med Lovsauce,
Pryglebudding med Riis.

Pludselig lyder en dump Røst: „Det dages!" Baalet slukkes. Hele Gruppen opløser sig og forsvinder.

Anden og sidste Station er paa Saltholmen, der netop er overtaget af Axel Hejdelberg, der har oprettet et Badehotel her og nu er ved at udstykke Jorden til Villabyggelse, altsammen med krigsministeriel Servitut. Hotellet er bygget som Fæstning med højt Udkigstaarn og med Miner underneden, saaledes at det paa Befaling straks kan sprænges i Luften, og det samme gælder for enhver Villa, der opføres. Frokosten staar serveret, og Ministerraadet træder sammen. Alberti refererer: Peter Oldenborg har begaaet Misligheder med sit Bureau og skulde været anholdt, men det oplystes da, at han var adelig, og han har nu faaet Ansættelse i Krigsministeriet som Telegrafdirektør. Han er stationeret oppe i Taarnet, hvor han modtager traadløse Telegrammer fra de urolige Verdenshjørner og befordrer dem videre pr. Telefon; „stort russisk Tab" bliver straks rapporteret som „stor russisk Sejr". Samtlige Ministre synger en Vekselsang, hvori de udtrykker deres Syn paa Skattelovene, Oldenburg synger om, hvad han ser i Taarnet, og en Kærligheds-Duet mellem Messine og Journalist Bønhas mangler heller ikke. Ved Bordets Slutning indløber et Telegram fra Roskilde, det beretter om Tobakshandler Nielsens Valg og slutter med en Hilsen „til min Nabo Ole Hansen"; da tørrer Alberti en Taare bort fra højre Kind og siger: „Der er Taagerup for mine Øjne", hvorefter han griber Madsen ved sin højre Haand og Ole ved sin venstre og henvender sig stærkt bevæget til Forsamlingen: „Vi, mine kære Venner, vi vil elske vort Land", og under Salut fra Huskanonerne slutter Revyen, hvorefter en Masse Fremkaldelser fandt Sted.

Hun kendte ham.

Professoren (efter Vielsen): Nu hører vi sammen for bestandig — ikke sandt, kære Jane!

Den unge Kone: Jo, Nikolaj — men skriv det hellere op, for at Du ikke skal glemme det!

Slaget ved Aarhus.

Mel.: Vift stolt paa Kodans Bølge.

De Aarhus blaa Dragoner
til Øvelse udred
i strunke Ekadroner,
i Rækker og Geled.
Og Obersten, hin brave,
i Sadlen sad med Hop,
Han holdt sig paa sin Mave
og raabte højt: Galop!

Derover blev fornærmet
en ung og fyrig Ko.
For Øjnene den skærmed':
Kan man nu ej ha'e Ro!
Her ligger man og tygger
sit Drøv, gør fred'lig man!
Naa! saadan et Par Stykker
jeg sagtens flytte kan.

Den lettede paa Skiven
hist bag en Ager Korn,
og greb til Offensiven
med sine spidse Horn.
Da blev i Eskadroner-
ne Røre der min Tro!
De Aarhus blaa Dragoner
blev slagne af en Ko.

Ej Dagen den var smuk, den,
for vort Kavalleri,
det maatte tage Flugten,
snart Slaget var forbi.
Stolt Koen stod paa Valen,
den stod der som en Mand
og viftede med Halen
og brølte: Kom blot an!

Hvis Fjenden mod os kommer,
hvis han for Porten staar,
om det nu bli'er i Sommer,
hvad eller næste Aar,
hvor skal vel Pi'er og Koner
i Sindet fange Ro,
naar Aarhus blaa Dragoner,
maa flygte for en Ko?

Fejl Beregning.

En gammel rig men meget gerrig Prokurator havde en ung, smuk Datter, som var lidenskabelig forelsket i en ung Kollega til hendes Fader. Den Gamle havde naturligvis helst set sin Datter gift med en Pengematador; men han vidste, at hans Forestillinger ikke vilde frugte hos Datteren, og derfor gav han snart efter. Bryllupsdagen oprandt, og saavel Brud som Brudgom ventede at høre, hvori Medgiften bestod. Ved Bordet rejste han sig og holdt en gribende Tale til det unge Par, og udtalte i Slutningen af Talen, henvendt til sin Svigersøn, følgende:

„Den eneste Medgift, jeg har at kunne give Dig, er en overordentlig indviklet, og omfangsrig Proces. Egentlig er den for god at give bort, men Glæden over, at mit eneste Barn i Dag er viet til Dig, er saa stor, at mit Hjærte skænker Dig alt, og derfor skal Du fortsætte denne Proces. Klienten er en umaadelig rig Mand, og bærer Du Dig fornuftig ad, kan Forretningen blive overordentlig indbringende.“

— — —

Efter 4 Maaneders Forløb kom den unge Prokurator en Dag op paa den gamles Kontor og fortalte glædesstraalende, at det var lykkedes ham trods mange Forviklinger, og med Opbydelsen af al sin Energi, at naa til Bunds i Sagen, og at han havde vundet Processen for sin Klient.

Den unge Prokurator, som havde tænkt sig en hjærtelig Modtagelse, blev i Stedet for trakteret med følgende:

„Store Dumrian og Fæhoved! Denne Sag har nu født mig og min Familie i 3 Aar; om Du havde handlet klogt, kunde den have ernæret Dig og dine i 6, men i Stedet for gaar Du Slubbert hen og slutter den paa 4 Maaneder, siger og skriver fire Maaneder. Havde jeg vidst, at Du undervurderede Penge i saa høj Grad, havde Du aldrig faaet min Datter.“

Afhold.

Mel.: Bal i Haven.

I gamle Dage drak man om en Hals
og tog sig mangen ærlig Rus om Dagen,
nu gaar det Hele i en ganske anden Vals,
nu er det no'et, der hedder Afholdssagen.
Med Kors og Baand og stjerneprydet Bryst
man tager med Kong Alkohol en Dyst,
man drikker Vand foruden Spor af Sprut i,
og tror, man er en Helved's Karl med Fut i.

En afholdt Afholdsmand er Herman *Trier*,
som Topfigur i Afholdskransekagen;
han har jo nemlig aldrig smagt en rigtig „Bier“,
derfor han tale kan med Kløgt om Sagen;
hans Skarpsind er jo meget velbekendt,
thi han er Formand overalt omtrent,
i Borgerraadet og i Parlamentet,
han burde dekorer's — han har fortjent det.

Der taltes nylig vidt og bredt og hedt
om Værtshushold og Alkohol med mere,
og Ganen, den blev tør, og man blev svedt,
saa drak man spritfrit Øl, først èn, saa flere.
Men ka' De fatte, at de ka' det li'e
det Skattefri? Det er ufatteli';
en ægte Whisky sjus med dobbelt Vægt
gi'r dobbelt Mod — det siger da *min* Læge.

Mon Ministeriet, det drikker Sprut?
Mon *Deuntzer, Christensen, Alberti, Hansen?*
Mon *Madsen* ta'r en Dram, naar han skal flytte Krudt
fra Kalleboderne og ud i Skansen?
Mon *Hage* af det Skattefri er Ven?
og hvad si'er indenrigs Hr. *Sørensen?*
Og *Jøhncke*, vil han Afholdstanken pleje?
han fo'r jo meget paa de vaade Veje.

Vi andre — ja, vi er kun Kød og Blod,
med Kødets Lyster og med Blodets Brusen,
vi ynder ej Askese eller Bod,
er Ven med alle, selv med Spiritusen,
Vi tager af og til en lille Rus
i Bajerskøl, til Tider i „Champus“,
og desuagtet er vi alle glade,
og maa jeg spørge, kan det skade?

Indsamling.

— Det skal selvfølgelig ikke mankere paa 2 Øre , mine Herrer — men anvend dem nu fornuftigt!

— Her skal vi lave os et rigtig lille Paradis!
— Saa skulde jeg maaske være Eva?
— Næ — lille Frøken — De er den forbudne Frugt.

Ugens Drosketur.

Je' ha'do li'e spist Frokkest aa ta'et den sidste Gibernakker for aa drone Trikinerne, aa nu sto' je' oppe ve' Køretøjet, aa va' i Færd me' Køretøjet, aa va' i Færd me' aa faa Fyr paa en Cigar. Saa kom der en Mand heng te' me' me' en stor Medalje i Knaphullet. Han gik li'e ing paa Sulet a' me' aa sa':

„Gav!" sa'e han.

Je' gavede.

„La' me' lugte!" sa'e han aa stak Næsen heng te' Munden a' me'.

„Væ'sgo'!" sa'e je', aa saa gavede je' igen.

„Di drikker jo!" sa'e han.

„Ikke i Øjeblikke'," sa'e je', „men je' ska'nte nægte, a' de'nte æ længe si'en je' smagte paa en lille Akkevitter, hvis De'nte ha' no'et imod'et.

„Jo, 'gu har je' saa!" sa'e han. -- „Dem ve' je'nte køre me'." —

„Hvis Di ovver Ho'det ve' køre," sa'e je', „saa ka' Di lissegodt sidde Dem ing i Vovnen me' de' samme. Je' garrenterer Dem for," sa'e je', „a' der æ ingen her paa Pladsen, der lugter a' Tevand i disse helli'e Øjeblik."

„Na'nte!" sa'e han. „De' ve' je' dov forsøje."

Saa gik han rund' te' dem, føst te' Taxemeter Søren, men sikken en Fart han kom væk fra ham me'. aa saa te' di andre, Neels aa Avgus' aa Fer'nant, aa hva' di nu he'er fra Daaven a'. Te'sidst kom han te'baves te' mej aa sa'e:

„I æ no'en fordrukne Labanter!" sa'e han. „Men de'nte sad underli' i et Land, hvo' hver syven'e Ingbygger dør a' Dillerium tremands."

„Gø' di de'?" sa'e je'.

„Ja, de' gø' di," sa'e han — „aa Læ'erne, di gaar i Spidsen, gø' di."

„Saa ka' de' vis' inte væ' saa usund', som man tror," sa'e je'. „Saa ku' je' næsten faa Lyst te' aa gaa ner aa ta' me' en lille en te'."

„Æ Di gal!" raafte han. „Ve' Di'nte, a' hver halle Bajer forkorter Derreses Liv i tre Minutter."

„Je' drikker inte Bajere saa ti'li' paa Formi'da'gen," sa'e je'. De' va' nærmes' en lille Better, je' tænkte paa."

„De' æ meje' vær'e!" sa'e han. „Den forkorter Derreses Liv mindst ti Minutter."

„De' ve' je' nok tro!" sa'e je'. „Hvem si'er de'?"

„De' gø' je'!" sa'e han aa slo' se' for Brystet, saa han nær var gaaen bav ovver i Rendestenen.

„Ja, Di!" sa'e je'. „Aa hvem æ saa di?"

„Je' æ Hindehe'e!" sa'e han. „Aa je' æ fra Skanderbor' a'."

„De' ka' Di godt so u' te'," sa'e je'. „Æ de'nte derovre i Nærhe'en a' Molboerne?"

„Je' æ Dokter!" sa'e han.

„Saa ve' je' nødi' væ' en a' Derreses Passiender", sa' je'. „De' æ vis' en rar Meddesin, di faar aa størke se' paa."

„Ja, den æ'nte paa Klukflasker," sa'e han.

„Næ, de' æ'en vis' inte," sa'e je'. „De' æ natyrli'vis derjor, Skanderbor' inte æ b'e'en større eng som den æ."

„Skanderbor' æ en sund lille By," sa'e han. „Den æ'nte som Na'skov, hvo' hver fjer'e Mandfolk drekker se' ihjel."

„Al Respekt for de'," sa'e je'. „Saa ka' der da b'i'e en Tur te' Kirkegaar'en en Gang imemmel."

„Ja' dem æ der nok a'," sa'e han, „Di sku' ta' derovver aa ne'sidde Dem som Drosjekusk. De' va' no'et for Dem."

„De' ku' je' ha' svær' Lyst te'," sa'e je', „men Gu' ve', om der illi'evel inte æ bedder ovre i Skanderbor'?"

„Der dør i hver' Fald inte hver fjer'e a' Drik," sa'e han. —

„Næ, men saa dør di ka'ske a' Tørst?" sa'e je'.

„De' behøver Di'nte," sa'e han. „Di har den dejli'e Sø."

„De maa være en tør Omgang," sa'e je'."

„De' ska' Di'nte bry'e Dem om," sa'e han. „Ve' Di væsse go' aa køre me' ner te' Aalfollovpalæet?" sa'e han.

„Je' ska' ner aa skælle Læ'erne u'."

„De' ska' Di væ' varsom me'," sa'e je'. „Der æ no'en a' dem, der sla'er en proper Næve."

„Je'nte bange!" sa'e han.

„Heller'nte for Derreses Kone?" sa'e je'.

„Kør!" sa'e han aa smak se' te'baves i Sæ'et."

Aa saa smur'e vi a' Ste' derner i mindre Ti' eng som de, koster En aa drekke en Bajer aa to smaa Konjakker."

Nu maa je' le! Hi, hi, hi, ha, ha, ha!

Trikiner.

Mel.: Lad dadle Kvinderne, hvo vil.

De gamle Guder holdt paa Mjød,
naar de sku' dyppe deres Snuder,
og dertil nød de Svinekød,
som den Gang var en Ret for Guder.
Flæsk, nuomstunder, er en Ret,
som kan forvolde slemme Piner,
thi man i Flæsket finder let
de farlige Trikiner.

For Folk, hvis Penge kun er smaa
og derfor nødes til at spare,
er Flæsket, kan man nok forstaa,
en uundværlig Vare.
De rige Folk kan klare sig
med Ting som Hummer og Sardiner,
med Kyllinger og Haresteg,
saa undgaar de Trikiner.

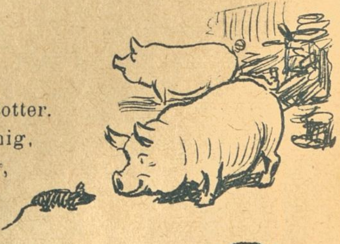

Paa Ama'er er en Losseplads,
hvor Svinene sig rigtig flotter,
og de er ej forknyt for das,
de æder al Slags Snavs, selv Rotter.
Langt heller' maa man tæske mig,
indtil af Smærte højt jeg tviner,
end jeg vil spise Flæskesteg
med ristede Trikiner.

Hvad si'er vor høje Øvrighed
og hele Sundhedskommissionen?
Do si'er: „Hvad kommer det os ved,
vor' Bys-Børn er vel ej Kujoner. —
Kog Flæskestegen rigtig godt,
saa er der ingenting, der piner,
men hvis I spiser Flæsket raat,
saa vogt Jer for Trikiner!"

Omkring i alle Landets By'r
Trikin-Kontrol man etablerer,
for København er den for dyr,
hvad gør det saa, om Folk kreperer. —
Hvem er det, som med Ironi
betragter sligt og stille griner?
dem vi vil gærne være fri
de slemme smaa Trikiner!

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

„Jeg staar ganske til Deres Tjeneste," sagde hun og forsøgte at lægge Ansigtet i elskværdige Folder, medens Mundvigene og Furerne ved Næsen trak sig sammen til et Smil.

„Jeg haaber nemlig ved Hjælp af Fotografien at opdage, hvor Arthur er bleven af."

„Hvadbeha'r? — jeg forstaar ikke." Smilet forsvandt ligesaa hurtigt, som det var kommet.

„Jeg skal forklare mig nærmere. Foruden min Lidenskab for Fotografien har jeg ogsaa et Ideal."

„Et Ideal? Hvor henrivende! Gift Dem med hende."

„Nej, det gaar ikke."

„Saa, hvorfor?"

„Fordi det er en Mand. Kender De Sherlok Holmes?"

„Nej, hvem er det?"

„Om han har levet, ved jeg ikke. Maaske er han en Fantasifigur, men hvad enten han nu eksisterer eller ikke, mit Ideal er han alligevel. Han er Detektiv og det den genialeste, jeg kender. At opnaa hans Berømmelse er min største Ærgerrighed. Men saavidt jeg ved, saa mangler der endnu et i det Arsenal af Vaaben, som han anvender mod Forbrydelsen, nemlig Fotografien. Den vil faa Betydning netop i vort Tilfælde. Allerførst maa De sige mig, om Politiet allerede har taget Deres Nevøs Fotografier med sig?"

„Ja, et Billede, hvor hans eget Ansigt var paa, har de medtaget; men de Billeder, som han selv har lavet, har de ikke brudt sig om."

„Det er dem, jeg har Brug for, det andet skænker jeg Politiet. Deres Nevø fortalte mig engang, at han havde indrettet sig et Mørkkammer her i Huset. Vil De tillade mig at bese det?"

Hun tøvede lidt; disse Undersøgelser syntes ikke at være hende rigtig behagelige. „Jeg ved næsten ikke, her er saadan et Roderi i Dag. Vi har nemlig Hovedrengøring. Politiet har ganske vist paalagt mig, at lade alt staa, saadan, som da Arthur gik herfra, men det bryder jeg mig ikke det mindste om — jeg hader alt, hvad der hedder Politi· Men maaske De en anden Gang —."

„Nej, nej, naadige Frøken, jeg be'r Dem instændig nu straks. Man kan aldrig vide, om man skader Sagen ved Opsættelse. At her er lidt Uorden, generer mig absolut ikke. Jeg er jo Ungkarl."

„Naa ja, saa kom."

Nu tøvede hun ikke længer, men førte ham gennem et Par Stuer, hvor der stank af Naftalin ind i et lyst, lille Værelse. Her stod forskellige Fotografiapparater; en Skylleindretning var anbragt ved den ene Væg og lige overfor stod der et Bord med Skaale og Vædsker til Fremkaldelsen af Billederne. De færdige Plader og Fotografier var ordnede i smaa Papæsker, der igen var anbragt i Skabe. Paa hver Æske var klæbet en Seddel, som angav Indholdet. Alt bar Vidne om en stærk udpræget Ordensans, og Frøken Sedlmayers Omkalfatringsforsøg var endnu ikke naaet her ind. Her lugtede af Kemikalier; ind ad Vinduet faldt et skarpt, klart Lys, men det kunde — hvad Romanow øjeblikkelig overbeviste sig om — lukkes ude ved Hjælp af Skodder; saa var Mørkekammeret færdigt.

Da han igen havde lukket Skodderne op, gav han sig til at undersøge alle Enkelthederne i Værkstedet og han kom snart til det Resultat, at alle de færdige Plader og Billeder allerede var ham bekendt.

„Han er altsaa ikke gaaet ud for at fotografere," bemærkede han.

„Hvoraf kan De vide det?"

„Ganske simpelt. Jeg ved, at han havde fire Apparater, og at han ikke tænkte paa at købe noget nyt. Tæl nu engang efter: her er et, to, tre, fire. Altsaa er han gaaet bort herfra uden Apparat og har derfor ikke haft til Hensigt at fotografere. Men hvad der saa har ført ham til Isardalen er mig ikke rigtig klart. Dog maaske kan vi faa det at vide af de andre Sager her."

„Saadanne Apparater er vel forfærdelig dyre?" spurgte hun i Stedet for andet Svar.

„Ja, men forøvrigt satte Berger en Ære i at lave gode Billeder med tarvelige Apparater. Han havde en særlig Forkærlighed for dette Delta-Camera her, fordi det var hans første Apparat. Mon det er ladt?"

„Ladt?" Frøkenens Stemme klang pludselig noget langt borte fra, og da Karl vendte sig, saa han hende krybe sammen i den længst bortliggende Krog. „Bliver den Slags Ting ladte?" spurgte hun angst. „Det har jeg aldrig anet — kan de gaa af? Aa, det maa De endelig ikke! Jeg er saa forfærdelig bange, naar De skyder."

Karl beroligede hende og fortalte leende, at man kaldte et Apparat med ubenyttede Plader i for ladt. Derefter undersøgte han Tælleapparatet paa Cameraen.

„Ganske rigtig," sagde han, „det er ladt, og der er yderligere tre eller fire ikke fremkaldte Fotografier i det. Nu gælder det om at konstatere, naar Deres Nevø har taget disse sidste Billeder. Lad os engang se. Vi har i Dag den 23. Oktober; den 17. savnede man Berger, som jeg i Parantes bemærket ikke har opgivet Haabet om at se igen. Den 13. var jeg oppe til Eksamen. Dagen forinden spiste jeg sidste Gang til Middag i Sleichs Restaurant, og den Dag var Berger der. Altsaa var jeg sidste Gang sammen med ham den 12. Oktober. Straks efter Eksamen tog jeg hjem for saa skaansomt som muligt at underrette min Gamle om Resultatet og i Dag er jeg kommen tilbage til München.

I Sleichs Restaurant læste jeg saa for en Times Tid siden den triste Efterretning."

„Ja, den stakkels Arthur!" sagde Frøken Sedlmayer og forsøgte at lægge en deltagende Klang i sin haarde Stemme.

Da vi sidste Gang var sammen, altsaa den 12. Oktober, viste Berger mig sine sidste Billeder, som han udtrykkelig erklærede at have taget Aftenen forud. Det var et Par Fotografier fra den engelske Have. Den 17. forsvandt han, astsaa maa de Billeder, som findes her i Apparatet, være taget i Tiden mellem den 12. og 17. Oktober. Det videre kan Fotografierne selv fortælle os."

„Saa kan De vist komme til at vente længe."

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

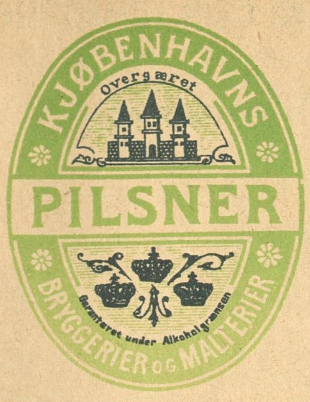

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

DEN ÆGTE

skal have
2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

N. J. Baltzer,
Pavillonen „Egely"
ved Sorte Stald,
Dyrehavsbakken
Bestillinger paa Selskaber modtages.
Tlf. Bellevue 102.

VARE-MÆRKE
J. E. SCHMALFELD
AARHUS

Ryg altid
J. E. Schmalfelds
Tobakker.
Faaes overalt!

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg .Hansen,
Bestyrer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. * Daglig nyrøget. * Billigste Pris. **Lax!**

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret
Kærnemælk
paa Flasker
10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. P. Svendsen.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3

En Herre sagde til Doktoren, der ordinerede ham en meget stræng Diæt:

Nej, hør ved De hvad, min gode Doktor, jeg har skam ikke Lyst til at sulte ihjæl, for at faa Lov til at leve lidt længere.

— Naar De har seks Døtre, saa maa De da ofte have ønsket Dem en Søn?

— Ak, ja, selv om det kun var en Svigersøn!

— Jeg vilde ønske, jeg var en Bog — sagde Professorfruen, der mente, at hendes Mand negligerede hende — saa vilde Du sikkert skænke mig en hel Del mere Opmærksomhed.

— Ak, ja — svarede han — og jeg vilde ønske, at Du i saa Fald var en Almanak, saa at jeg kunde ombytte Dig med en ny hvert Aar.

Teori og Praksis.

— Kære Ven, Lykken ligger i at *stræbe* efter Maalet ikke i at naa det!

— Saa—aa! Naar Du løber efter den sidste Sporvogn om Aftenen, er Du da ikke lykkeligst, hvis Du naar den?

Under et Selskab viser Husets Tjener sig i Døren, vinker ad Fruen, rækker Tunge, peger paa den og ryster paa Hovedet.

Fruen: Hvad skal det dog betyde, Niels?

Niels (sagte): Frue, jeg vilde kun fortælle Dem, at vi ikke har mere Oksetunge.

— Den Gang vi var forlovede, gav Du mig altid fikse og dyre Presenter. Det gør Du aldrig mere!

— Forbavser det Dig? Har Du nogensinde set en Fisker give en Fisk Madding, naar han først har faaet den paa Krogen?

Under Tagkanten paa en skaansk Kirke findes følgende Inskription:

Aar attenhundredogfire,
Gud til Ære,
blev dette Tag
bestrøget med Tjære.

Chr. M. Hahns
Afbetalingsforretning,
Herre- og Dameskræderi samt Sengeudstyr.
3, Slotsgade 3, ikke Nr. 1.

F. THOMSEN'S MUSIKVARELAGER
ST. KONGENSGADE 21

Største og billigste Lager af alle Musikinstrumenter

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
"DOUBLE BROWN STOUT"
KØBENHAVN

Daglig friskrøget
Lax
Jacob B. Krøll,
10, Klareboderne 10.
Telefon 817.
Forhandlere Rabat.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
A. Vollertsen.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30. Telefon 913.

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

„Glasverandaen."

TIVOLI

Entrè inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

AAHUSET

Koncert og Varietè hver Aften.
Fri Entrè. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og 10 Øre om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro. Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

Lærerinden: Hvem stødte Hunnerne paa, da de drog over Volga Aar 375?

En Elev (hvisker til sin Sidekammerat): Hannerne naturligvis.

Cafe du Pont,
Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen
i Dyrehaven.
Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven,
Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

FIGARO
Stort Bal til Kl: 2
Søndag, Tirsdag, Onsdag, Fredag.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7267. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Frederiksberg Tivoli.
(Wodrofflund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

Telef. **PHØNIX.** 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang. Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

ARENA THEATRET
HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Slotskroen
anbefaler sig med
Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

Cafè Rosenlund. Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro). **2 Billarder.**

D'Hrr. **Kellnere og Musikere.**
Fine sorte Benklæder fra Kr. 11 Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler Diplomatfr., Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Gæstgiveriet Bjørenstad,
Smallegade 48,
anbefales i Publikums velvillige Erindring. **Keglebane. Billard.**
Foreningslokaler til gratis Afbenyttelse.
Musik hver Aften. Billige Priser.
Tlf. Gth. 223. **Knud Jensen.**

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Freja's Chokolade og Cacao.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde **Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel** etc. alt i **kurante udmærkede Varer.** Skriv efter mit nye rigt ill. **Katalog,** som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Paa Frelsens Hærs Forlag
er udkommen (oversat fra Engelsk): **Vejledning til Hellighed** af Brengle. **C. G. Fennys Levned,** fortalt af ham selv. **Hjærtets Renhed,** af General Booth, faas i Bogladerne.

Hvad hun vilde.

— Kære Emmy, giv mig dog bare et eneste lille Bevis paa Deres Velvillie.

— Nuvel, De skal faa Lov til at betale min Kræmmerregning.

— Og saa?

— Saa vil jeg bestille mig ny Toiletter!

Beskeden.

— Kære Baron, Dem modtager jeg ikke mere. Mig forsømmer De aldeles, men De gør Kur til min Stuepige!

— Af lutter *Beskedenhed,* Kære! Jeg kunde erobre Husets Herskerinde og nøjes med Stuepigen!

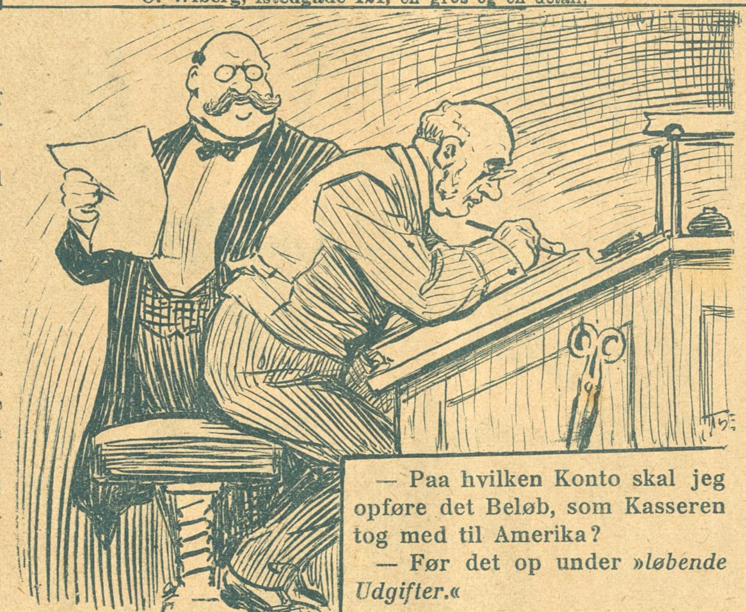

— Paa hvilken Konto skal jeg opføre det Beløb, som Kasseren tog med til Amerika?

— Før det op under *»løbende Udgifter.«*

Ingen Risiko.

Lærerer: Jeg har hørt, at Din Moder har Nervefeber, Peter. Du maa derfor ophøre med Din Skolegang, til hun er rask. Ellers kunde Du let faa Sygdommen af hende, og vi igen faa den af Dig.

Peter: Det behøver Magisteren ikke at være bange for. Det er bare min Stifmoder, og hende har jeg aldrig faaet noget af.

Forudseende.

— Nu skal lille Erik gaa hen til Tante Mine, og fortælle hende, at Mo'r har faaet en lille Dreng paa sin Fødselsdag.

Lille Erik: Men hvis Tante nu spørger, hvem der har givet hende den?

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves **uden Opsprætning.**
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. **Raadmandsg. 2.**
Tlf. 17537. **Tlf. Tgv. 113.**
Grundlagt 1868.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Capes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

Hotel Bispebjerg,
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
C. Jensen.

Ryg den **ægte**
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. **Spermophile** m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. **Fiske-Bl.** gar. udsøgt 4, 6 à 8. **Buts americain** 4. **Capots anglais** 4. **Svampe** 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. **Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter** for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. **Dame-Pr.** 3 à 4. **Inductors** 2,50 à 3,50. **Pollutionsappar.** ny Facon 2,50 à 3. **Suspensorier prima** 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. **Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler** for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog **gratis.** Sendes **discret** med Postopkr. i **solid** Emball. Special-Firmaet Gl. **„Grand Depot“, 91, Gothersgade 91, København.**

Udgivet af socialdemokratiske Foreninger.
Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Telefon 4194.

„RAVNEN“s Annonceekspedition, Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194,

Krigsminister Madsens Haandfæstning.

Scene paa „Politiken"s Kontor. Den udenlandske Post er lige modtaget. —

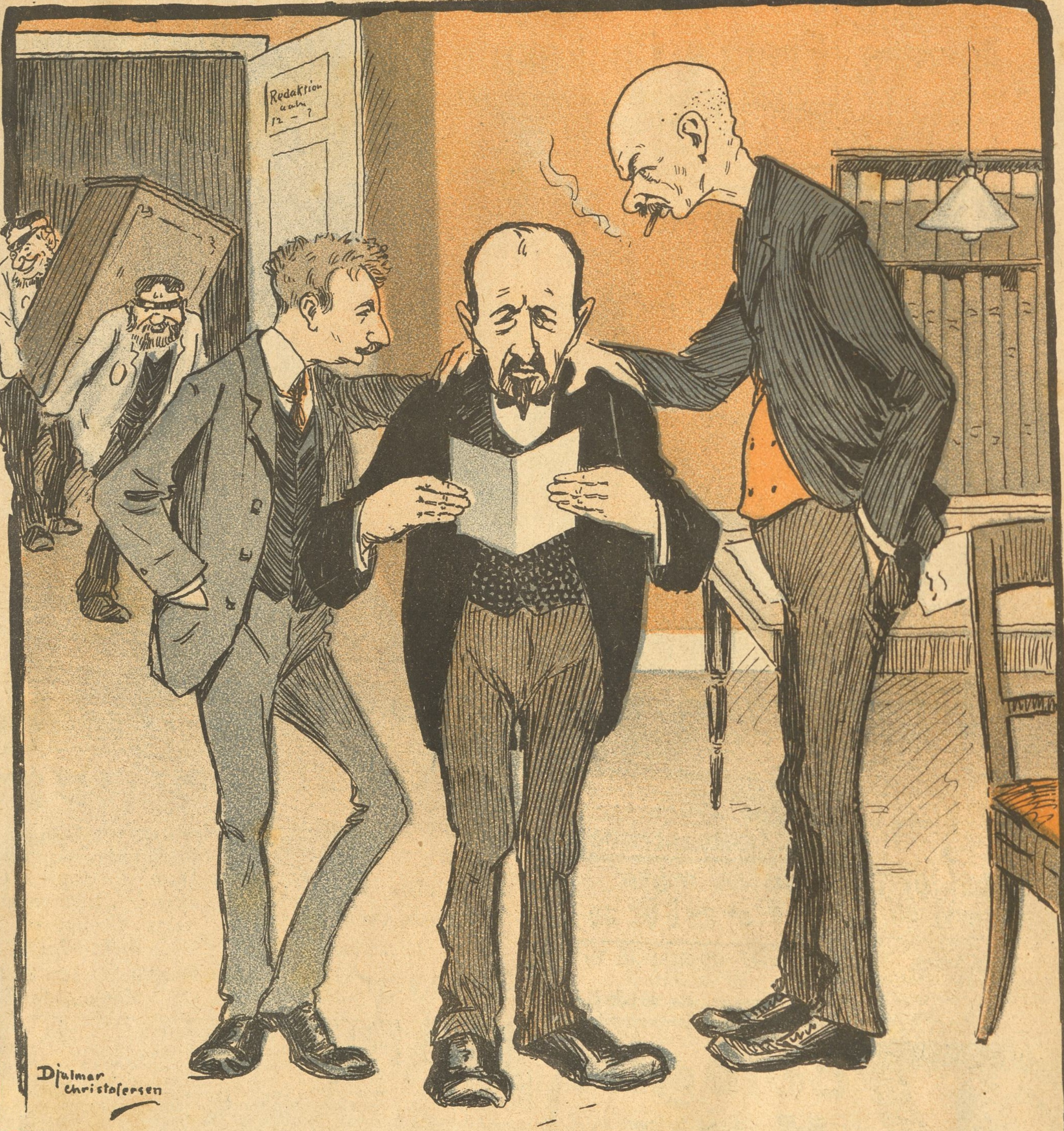

Kære Edvard Brandes!

Jeg har selv været i en lignende Forlegenhed. — I Nøden skal man lære sine Veninder at kende. — Sender Dem mit Pengeskab til at gemme Dokumenterne i. —

Slid'et med Helsen

au revoir

Therese Humbert.

Nr. 30.

Ravnen

Søndag d. 23. Juli 1904.

1904

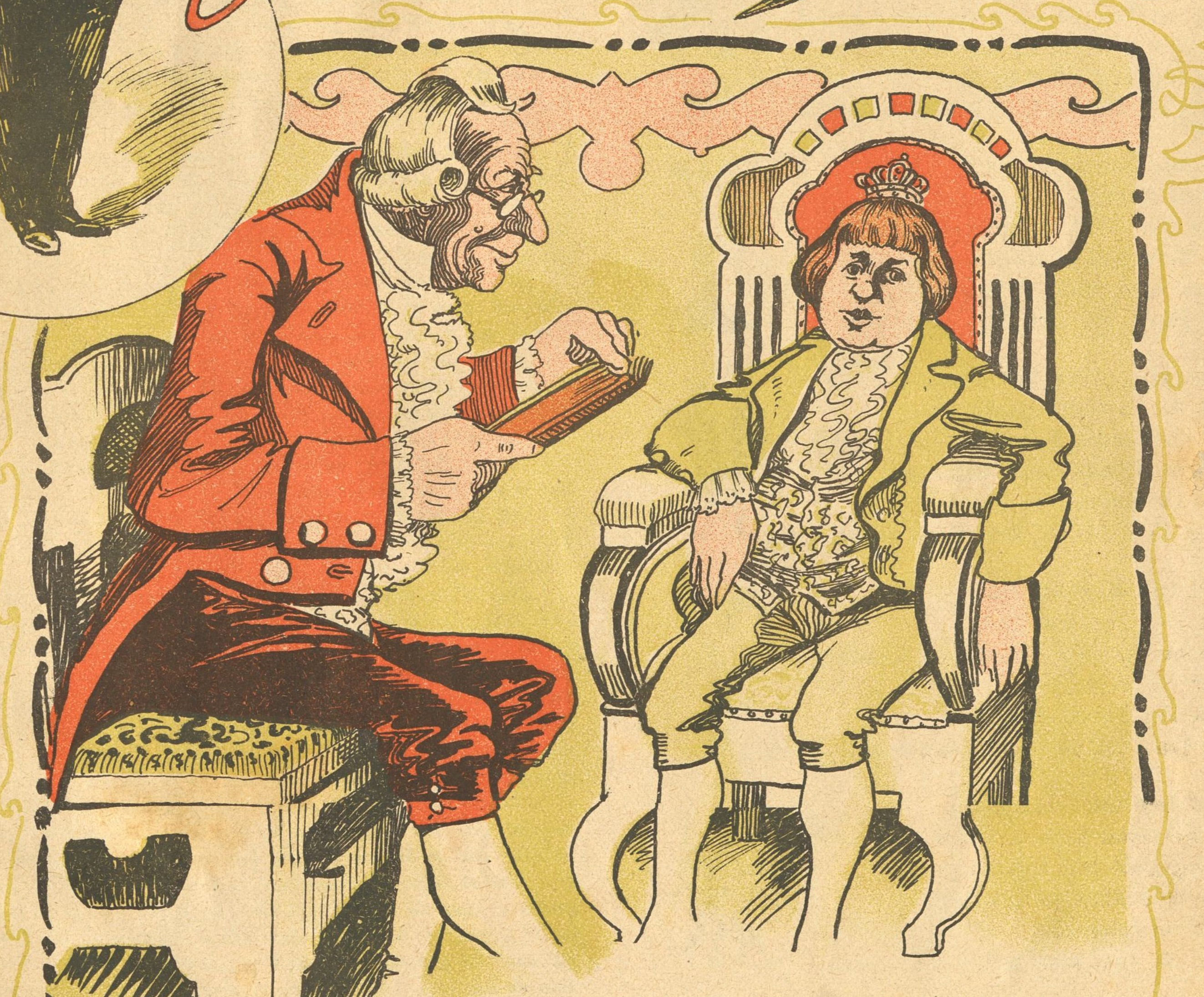

Læreren: Ved Amerikas Opdagelse tilførtes der os paa denne Side af Oceanet et Fødemiddel, som snart blev uundværlig i Massernes Økonomi. Kan Deres kongelige Højhed sige mig Navnet paa dette?

Prinsen: Østersen!

Læreren: Ganske rigtigt! Proletariatets Østers, hvis latinske Navn er *Solonum tuberosum* paa Dansk kaldet Kartoflen.

Ugen, der gik!

Mel.: Jeg har væ't Tollerist.

Vi har Sommer, min Far,
og den Storborger ta'er
sig en Tur til en Villa paa Landet,
Fruen trænger til Bad
og jeg ved ikke hvad,
han betaler, han kan ikke andet.

Vi har Sommerrevy
i vor herlige By
hos *Per Vilh.* og paa Amagerlandet,
ja, selv paa Vodroflund
gaar hver mild Aftenstund
en Revy, for den kan ikke andet

Den er gnaven for *Brandt,*
for de Skibbrudne fandt,
da de vendte Retur her til Landet,
at den Hjælp, man dem gav,
var en Kende for lav,
men D. F. D. S. kan ikke andet.

Nys har *Enevold* talt,
det var ikke saa galt,
om at vige fra Styret paa Landet,
kære Enevold, bli',
støt Dig til dit Parti
det Du kan, selv om Du'nte kan andet.

Man har faa't Telegram,
og det gaar jo saa Skam
stadig galt hist i Korealandet,
Russerne faar pø om pø
af Japanerne Kløg,
men de kan inte heller faa andet.

Jeg har Vers nok endnu,
og hvad mener du, du
om lidt Skattelovssjov hist fra Landet?
nej, lad være, min Far,
jeg synes ikke, jeg har
Lyst til det — hit før paa noget andet.

Ugens Droschetur.

Je' sa' aa ventede paa, a' der sku' b'i'e en aa anden u'enlandsk Torsk paa Krukken — je' ha' nemlig faaen et Pa' Plakater sla'et paa Vovnen, hvo' der staar: „Her sprik man ikke en Døjt!" aa: „Engelsk op paa Bokken her!" eller hva' de' nu ska' forestille — naa, li'e meje'! — saa va' de', a' der li'e me' et dukkede en pen ældre Sjendtlemand op me' lang Kasket aa elle's klædt etter alle Kommodens Fordringer, som man si'er.

„Go'da'!" sa'e han.

„Go'da'!" sa'e je'. „Hvorme' ka' je' ha'e den Ere aa køre for Dem?"

„Je' ve' lidt u' a' Skovven te'," sa'e han.

„De' æ no'et langt i den Varme, vi har, for Dyret der," sa'e je'."

„Aa, skidt!" sa'e han. Den har jo Straahat paa.

„De' har'en", sa'e je', „men derfor ka' de' godt væ' besværli' aa stampe u' a' Strandvejen, sel' etter a' den æ b'e'en vande' me' Petrolium, naar Termemetret staar hel oppe paa no'en aa tred've Gra'er Rikkemo'r i Skyggen under et Lavrbedtræ."

„Je' ve' helst deru' a'," sa'e han, „men vi ka' ka'ske osse finde et anget Ste', der æ no'e nærere herve'."

„Ja, la' vos de'!" sa'e je'. „De' ska' vel helst væ' i Nærhe'en a' en Beverding, ka' je' tænke me'?" sa'e je' aa blinkede te' han.

„De' ka' væ' li'e meje'!" sa'e han, aa saa sukkede han. „Je' ve' bare u' et Ste', hvor je' i Ro aa Mav ka' ta'e aa hænge me'," sa'e han, „saa a' je' ka' faa en Ende paa'et."

„Paa hva'?" sa'e je'. „De' ka' da vel'nte væ' Kærrestesorrer, der pla'er Dem i den Alder, Di har", sa'e je', „aa me' di Furer", sa'e je', for aa ta'en me' Gemytlihe', „som Ti'ens Visdomstand ha' gnavet i Deres intillesjente Aasyn."

„Je' æ Døjnser!" sa'e han. „Ka' Di saa forstaa, a' je' ha'e Lyst te' aa hænge me'?"

„Æ Di Døjnser?" sa'e je', „aa Di ve' hænge Dem! Ikke Tale om de', saa længe desse Arme her æ i Stand te' aa forhindre de'."

„Je' b'i'er kør' om Hjørnet me' a' dem allesammen!" sa'e han. „Saa æ de' Alberti me' Pry'lelovven, som han ligger aa ru'er ovver innu; de' ve' je' godt! — aa saa æ de Madsen me' Fæstningen — aa saa æ de' Dokkementet, di nok ve', aa nu æ' de', Herren straffeme' Hejde, som fik me' te' inte aa sælle Øerne, bare for a' han ku' faa se' en Lotterikollesjon derovre. Al' de' ka' ta' paa en Mand!" sa'e han, aa nu æ'et je' ve' se aa hænge me' aa faa en Ende paa'et."

„Ja, de' ku' di li'e!" sa'e je'. „Nej, min kære Døjnser!" sa'e je'. „ha' man sagt A aa B, maa man osse si'e Kat, Abe-kat — de' æ der'nte no'e aa tale om. Di hænge Dem! — hva' Fan'en sku' vi andre saa ta'e aa gøre? — Næ, den gaar'nte, men nu ska' je' si'e Dem èn Ting." sa'e je'. „Di æ ke' a' Livet, de' ka' man osse b'i'e a' Ne'erdelen te' Ti'er. Nu ska' Di ganske roli'," sa'e je', „sidde Dem ing i Vovnen, aa saa kører vi u' aa ser Sommerrivyen paa Morskaven, den æ s'gu'nte for go' te'et, etter hva' Folk si'er, aa saa venter Di ganske gelinge me' aa hænge Dem te' de' b'i'er Regnvejr. Æ de' svart?

„Ja, la' gaa me' de'!" sa'e han, aa saa smur'e vi u' a' Alléen, al' hva' Lotte ku' flytte Danseskoene.

Men se, Døjnser, de' tror je' nu'nte, de' va' alli'evel, for se, Doinser, han æ vis inte saa sjangsibel a' se', a' han sku' ta'e aa hænge se' for'et, etter hva' man kender te' han.

I Varmen.

Mel: Se til Molberg, Dansemester.

Gu'bevares sikken Hede,
den er saagu hamper;
godt man ej er af de fede,
saa blev den for hvas.
Skrive Vers i disse Dage,
hvor Daktyl og Jamber
rentud kaldes kun en Plage,
jo, jeg siger Pas,
Det er bestemt
urimeligt at rime,
man saare nemt
af Varme kan besvime;
Sveden løber ned ad Ryggen,
tænk engang i Skyggen
vi en hel Snes Grader har,
jo, den er saagu rar.

Solen al sin Magt opbyder,
alt den gennembager.
I de usle, snevre Gyder
er dog Varmen størst.
Læben tørres, Ganen brænder,
men en „Stjærne-Lager"
er det bedste nogen kender
til at slukke Tørst.
Ved Du hvordan
Du sikkert kan Dig værne
mod Solens Brand,
Du køber Dig en „Stjærne".
Selv om nogle faa Minutter
før Du Livet slutter,
pyt, hvad saa, drik med Humør,
blot ej af Tørst Du dør!

Rige Folk kan snildt beskytte
sig mod Byens Hede,
ud paa Landet kan de flytte,
ud til Blomsterduft.
Vi maa os for Skæbnen bøje,
blive i vor Rede;
Byens Varme maa vi døje
og dens kvalme Luft.
Godt for de Smaa
som ud paa Landet kommer,
at de kan faa
et lille Pust af Sommer; --
vender glade de tilbage
fra de skønne Dage
bringer de en Tak i Kor
til Børnenes Kontor.

Lotterigevinsten.

Mel: Min Fæstemand var skaansk Husar.

Hr. Hans af Lotteriet mindst
har ventet sig saa stort et Held,
at han sku' faa en stor Gevinst —
han havde nærmest ventet Gæld.
— Tolv hundred' og halvtreds den søde Sjæl
har vundet paa et Brædt og Fyren kysser ømt sin Se'l
og gør et Rejehop.

Han lejer en Karet og kør'
fra Arbejdspladsen ganske gal.
Paa Vej'n han sig i Hatten klør
og si'r til Kusken: „Jorcks Central!"
Her sti'r han ud: „Hallo! Naa er her no'n?
Vil De skynde Dem at sende mig privat en Telefon
for det er just min Lyst!"

Saa ringer han den ganske Dag
men deraf bli'r han ogsaa ked.
dog slide, nej, det er en afgjort Sag,
dertil er Dagen da for hed.
Han bæller Stjærneøl og Cognakssjus
og bli'r med flere Værtshusholderkoner hurtigt Dus
og bliver tidt smidt ud.

Der gaar en Uge, der gaar to
og Klodsen løber vældig op
han tæller ej mens Klodsen er go',
men end'lig si's der Stop!
Han køber sig et splinter nyt Sæt Tøj,
— Jens Kjeldsen gi'r i Tilgift ham en Kvalmepind med Røg,
og saa ry'r Hans til Hus.

Han gennemgaar sit Regnebræt,
og det er saa gevaldigt stort;
han tænker lidt — bli'r — næsten træt
ved Tanken om hvad han har gjort.
Og Facit bli'r — ja, det er sgu' for galt,
at han nu skylder hundred' Kroner, naar han har betalt
Gevinsten, som han vandt.

Paa Strøget.

— Frøken pas paa, man kan se Deres Ben!
— Passiar! — Jeg har jo Strømper paa!

Cyklisten: Hej, Kellner! 3 Æbleskiver til, men de maa ikke være for højt Gearede.

Kært Barn har mange Navne.

Ekspeditricen: De ønsker?
Han: Aa — je' sku' bare se paa lidt nyt Støv te' min Sommerfugl!

Prøve-Sortiment.

Storken har bragt Trillinger til Huse. De præsenteres for lille Jens. Han betragter dem meget nøje og siger saa:

»Du Fader, ham der synes jeg vi skulde beholde!«

Op ad Trappen.

Min Søn, hvis Du vil lære Din Faders Kissekat,
saa hør nu efter hvad jeg har at sige:
det gælder om med sikker Haand at gribe Tøjlen fat,
hvis Du vil op ad Livets Trappestige;
min unge Arving, nu skal Du lære
at sno Dig i Livets Bølgegang,
gift Dig med Fordel, lad ellers være,
tag en Veninde, hvis Du har Trang;
men vil Du vælge Kone, se ej paa om hun er fiks,
saa meget som Du ser paa Svigerfa'ers Port'monniks: — —
Du skal bukke for de store, Du skal sparke til de smaa,
saa vil Du en Gang med Tiden komme ovenpaa.

Saa skal Du lægge Mærke til med hvem jeg er paa Hat,
det er de Folk, der skriver Landets Love,
det er Børsens faste Støtter, der har Lettelse i Skat,
og det Hartkorn, der ejer vore Skove.
Du skal ha' Tillid til Din Regering,
vær immer loyal og Patriot,
Du skal ha' Evne til Konvertering
og høste mer, end Du selv har saa't;
og Du skal støtte Kirken, for den støtter altid Dig,
naar blot Du sørger for at vandre paa den rette Vej,
en Døbefond, en Alterkalk kan sagtens Du formaa,
naar det er Vejen til at komme ovenpaa.

Der kan tjenes mange Penge paa et Sporvejsmonopol —
det er bare et Eksempel, jeg vil skikke;
en Gang om Aaret skal Du ta' en Tur til Sydens Sol,
for hvad er Helten uden Mad og Drikke;
stil Dig i Spidsen for Komitéer,
og lad som Du er velgørende,
det koster lidt nok, men godt det klæ'er —
giv aldrig noget ved Dørene;
vær maadelig med Arbejdsløn, Du klarer den jo let,
naar blot Du siger, at det overstiger Dit Budget, —
den Kæphest skal Du ride, den gaar ikke let i Staa,
og det er Maalet til at komme ovenpaa.

Din Faders Hus i Ære, Du skal holde Flaget rent,
skift ej Mening, som Du skifter Permissioner, —
det samme som Din Bedste- og Din Oldefa'r har ment,
det er den sande Vej til Millioner.
Naar Du har Børsen paa venstre Side
og Kirkeporte paa højre Haand,
saa vil ad Guldstrømmen trygt Du glide
med Brystet pyntet med Ordensbaand.
Du ser paa mig med Skepsis, Dit lange Hummelrær,
men Du er ung og grøn, og jeg er Mange-Miljonær —
mit søde Barn, mit Jødebarn, min Grundfond skal Du faa,
naar Du vil bygge videre der ovenpaa.

Tiggeren: Herren skulde vel ikke kunde bytte en 10-Øre?

Herren: Lad mig se. Jo, jeg kan.

Tiggeren: Ja, Herre, jeg har skam ingen 10-Øre Men jeg tænkte, at De maaske kunde unde en fattig Mand en 5-Øre. De andre Herrer, jeg har spurgt, har ingen Smaapenge haft.

Militær Vise.

Mel.: Pengeskabsvisen

Den Gang jeg var en lille Dreng med Lokker ned i Panden
med korte Knæ og Bluseliv med Snore paa,
da slog mit Hjærtes Trommestikker altid mod hinanden,
hver Gang jeg saa en kæk Soldat med Sporer paa;
jeg fulgte Vagtparaden, naar den trak hveranden Da',
og saa en Søndag Morgen sa'e jeg stille til Papa:
Jeg vil bære et Gevær,
jeg vil se, hvordan det klæ'r,
det ku' være Sjov at blive Militær

I Skolen var jeg Donsevang og Fuks, jo, den var lækker,
og havde tidlig Øje for Tobak og Skraa,
jeg skulked' tidt og leved' frit som rigtig Skallesmækker
og kunde sige „Fanden ta' mig" med det raa;
naa, Tiden gik, og jeg blev konfirmeret og blev stor,
og da saa Dag og Time kom, da jeg sku' væk fra Mo'r,
saa sa'e Papa: „Eksercer!
nu skal vi paa Fred'riksberg,
der er nemlig Skolebænk for Militær."

Det hændte tidt, maaske for tidt, at jeg gik over Stregen;
naa, Herregud, man var jo ung og intressant;
jeg Veksler skrev og Elskovsbrev med Svip i Bolledejgen,
og De sku' set mig, den Gang jeg blev Løjtenant —
ja, jeg var just i Slaget lige til at svinge Knut,
og De kan tro, der vanked Stroppetur til hver Rekrut,
og saa skreg jeg: „I Gevær!
Hvalpe af en Bondemær,
jeg skal lære Jer at springe Militær!"

Det gælder om at vise sig og lufte Uniformen,
naar man er Ætling af Fru Thyre Danebod,
i Skeden har jeg Slagterkniv, jeg venter kun paa Stormen,
saa skal jeg vise Heltedaad og Mandemod —
det spiller ingen Trille her, om Sindet det er raat,
om Aanden er lidt svækket, blot det ydre det er flot,
for naar man er Officer,
har man intet Hjærte mer —
det passer sig s'gu ikke for en Militær.

Se nu er jeg Kaptajn, og jeg staar højt i Rang og Klasse
— det første lille Baand, det har jeg faa't i Gaar —
men her i Hullet er der Plads til Ordener i Masse,
som jeg er sikker paa, at jeg med Tiden faar;
det gælder bare om, naar alting har det rette Tag,
paa Rheden skal man være, man skal ogsaa ta' til Trav —
jeg er jo i Kongens Klæ'r,
jeg er jo i Madsens Hær,
kan jeg da'nte være stolt som Militær?

Vort lille Land ved Skov og Strand det elsker jeg saa saare
og Land og Folk det elsker mig saa højt igen;
se før, da var jeg Højremand, men da var jeg en Daare,
men nu er vi jo allesammen Venstremænd,
Ja, jeg bli'r maaske Krigsminister, førend jeg gaar a',
saa skal jeg reformere paa Soldaternes „Godda" —
hilse paa en ny Manér,
plante Næver her og der,
det skal være mit Program som Militær,

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

„Nu faar vi at se. Saadan et Fotografi er ofte hverken mere eller mindre end et Stikbrev, som forraader dets Ophavsmands Tilstedeværelse paa et bestemt Sted til en bestemt Tid".

„Ja, saa. De gør mig virkelig nysgerrig".

„Allerførst skal jeg vise Dem et lille Eksperiment. Hvad ser De f. Eks. paa dette Billede her?"

Han havde aabnet en af Papæskerne og taget det øverstliggende, uopklæbede Billedblad ud.

„Hvad jeg ser paa det? En Kirke".

„Og hvad mere?"

„Der løber en lille Pige. Ellers ikke andet".

„Er det det hele".

„Jeg kan ikke se mere".

„Hør nu engang efter Kirken der er formodentlig St. Paulskirken ved Theresienwiese og den er taget fra Engen, hvad den aabne Plads i Forgrunden beviser. Og se her, hvad er dette?"

„En Vogn, — en almindelig Arbejdsvogn".

„Akkurat; en lang, sammenkoblet Vogn, som benyttes til Transport af Træ og Brædder".

Hun forsøgte at le, men hendes Stemme klang noget tomt. „Det havde jeg nu nok funden ud af, eftersom der ligger et Træ paa den".

„Fuldstændig rigtig. Men det er bare ikke noget almindeligt Træ. Det er malet i to forskellige Farver, blaat, og hvidt — hvad jeg ser af Tonenuancen i Billedet — og har altsaa gjort Tjeneste som Flagstang ved Oktoberfesten. Nu bliver den kørt væk — kan De se, Kudsken sætter netop Hestene i Bevægelse. Altsaa har jeg kun at forvisse mig om, hvornaar den paagældende Vognmand har ladet Flagstængerne paa denne Side af Engen køre bort, hvad sikkert kan ses af hans Bøger. Lad os sige, at det er sket den 12. Oktober Og vær nu saa venlig, at kaste et Blik paa denne Kirke; Uhret viser fem Minutter over halv tre, — hvad følger heraf? At Deres Nevø den 12. Oktober, Kl. 2,35 om Eftermiddagen befandt sig paa Oktoberfestpladsen, og paa hvilken Kant af den, kan Fotografiet matematisk nøjagtig paavise".

„Det maa jeg sige, De kan rigtignok! Og at De netop skulde faa det Billede søgt ud! Det er jo noget lignende som Tankelæsning".

Karl undersøgte endnu nogle Fotografier og prøvede de tre andre Apparater.

„Se nu engang her", sagde han og viste hende et Billede. Det forestiller Ludvigsgade; de korte Skygger og Damernes Dragter siger mig, at det er Sommer. Den Postvogn her angiver mig Tiden med samme Nøjagtighed som et Uhr, idet den altid kommer til regelmæssige Tider. Nu er der kun tilbage, at bestemme Dagen, og det er i dette Tilfælde uhyre let.

Her ligeoverfor Statsbiblioteket har vi en Plakattavle med Teaterprogrammer; de smaa Typer lader sig ikke læse, men med Forstørrelsesglas kan jeg tyde Titlen paa Stykkerne og jeg behøver kun at henvende mig paa de forskellige Teaterkontorer for at udfinde den Sommeraften, da alle disse Stykker gik sammen. Dermed har vi bestemt baade Dag og Time, næsten paa Minut. Og paa den Maade gives der hundrede andre Hjælpemidler til at bestemme Tiden: Børn, der gaa til Skole, Arbejdere, der spiser Frokost, Betjente, som gaar til Afløsning, o. s. v. Men da Politiet aabenbart ikke interesserer sig for dette Gebet, saa tillader jeg mig, at tage dette Apparat med hjem for at fremkalde de Plader, som endnu er i det. Det vil sikkert give interessante Oplysninger".

„Ja, lad os haabe det", føjede Frøkenen til, men det forekom Romanow, at hendes Ord alligevel ikke klang rigtig ærligt. Hun vilde føre ham tilbage til Salonen, men han skyndte sig straks at anbefale sig. Først stillede han hende dog endnu et Spørgsmaal, og det netop et Øjeblik, hvor Karoline Sedlmayer stod lige ved Vinduet og hendes Ansigt saaledes var fuldt belyst.

„Hvis det sørgelige Tilfælde skulde indtræffe, hvad jeg, som sagt, ikke tror, at den forsvundne virkelig ikke kommer tilbage, vil han saa efterlade sig mange Paarørende?"

„Mange? Nej. I vor Slægt har Døden hærget som i ingen anden, det vil altsaa sige i forrige Generation. Nu, — ja, hvad synes De? — nu er jeg den eneste af hans Familie som lever. Ja, det er skrækkeligt!"

Uden nærmere at tænke over, hvordan dette sidste Udbrud skulde forstaaes, sagde Romanow hurtigt: „Den eneste, — ja saa. Saa er De vel hans Universalarving?"

„Jeg be'r Dem, lad os ikke tale om det. Min stakkels Arthur, mit Hjerte bløder, bare jeg tænker paa ham. Det kan jo godt være, han har lavet et Testamente, som jeg ikke ved noget om. I hans Skrivebord ligger der ikke noget, men han kan jo have deponeret det hos en Sagfører, ikke sandt? Det tænker jeg forresten aldrig paa. Hvad skulde jeg ogsaa med denne store Ejendom?"

Romanow svarede ikke, men tog Afsked for Alvor.

Men da han igen stod nede paa Gaden, vendte han sig endnu engang om, betragtede den elegante Villa med et langt, prøvende Blik og sagde i Tankerne til den naadige Frøken med Støvhandskerne:

„Mon Du, lille Ven, skulde være den, som Berger sagde vilde glæde sig, naar han døde?"

— — —

Karl havde endnu ikke drevet det til, at faa indrettet sig et Mørkekammer i sin Ungkarlebolig. Han maatte derfor hjælpe sig med Sovekammeret, men dette kunde kun anvendes om Aftenen, naar Mørket faldt paa. Tidligere end sædvanligt spiste han til Aften og skyndte sig derefter hjem, brændende af Iver efter at tage fat paa sin Opgave.

Efter at have hængt tykke Tæpper for Vinduerne og tilstoppet Nøglehullerne med Vat, tændte han Lampen med den røde Cylinderkuppel og hældte Vædske i Skaalene. Saa aabnede han Apparatet og sænkede den første Plade ned i den fremkaldende Vædske. Med spændt Opmærksomhed iagttog han den lysegule Plade, medens han forsigtig bevægede Skaalen frem og tilbage. Disse Sekunders Venten paa et Billede, som ved en Tryllemagt opstaar paa en ganske tom Flade, var for ham den største Nydelse ved at fotografere og idag var endda Spændingen ti Gange saa stor som ellers.

(Fortsættes.)

ÆGTE HAFNIA EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret PILSNER Garanteret under Alkoholgrænsen BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er

TØNDE COGNAC

Etiketten paatrykt Flasken med *Guld!*

erholdes overalt i *DANMARK*

Ægte Schweitzer Bitter — Carl Østberg & Sönner. — Ægte Pommerantz Likør.

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Forlang altid **OTTO MØNSTEDs** Margarine.

DEN ÆGTE

skal have **2 korslagte Piber.**

15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Merians Konditori,

15, Vesterbrogade 15.

Specialitet:

Is og Isfigurer

N. J. Baltzer,

Pavillonen „Egely"

ved Sorte Stald,

Dyrehavsbakken

Bestillinger paa Selskaber modtages.

Tlf. Bellevue 102.

VARE-MÆRKE J. E. SCHMALFELD AARHUS.

Ryg altid

J. E. Schmalfelds Tobakker.

Faaes overalt!

Holm & Larsen

Falkoneralle 50

MØBEL & LAMPELAGER

10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige

Cafe og Beværtning

Hyskenstræde 3

anbefales.

Georg Hansen,

Bestyrer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling

1 à 2 Kr. om Ugen.

Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.

97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI ·STJERNEN· KØBENHAVN LAGERØL BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN Pilsner Øl BRYGGERIETS AFTAPNING.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

under Anførsel af Herr Sophus Stokmar.

Kafé Vangehuset.

85, Strandvej 85.

Lysthave for Familier. Musik hver Aften.

P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**

Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret
Kærnemælk
paa Flasker
10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS
Salonkeglebane
anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. **P. Svendsen.**

Køb **Smør, Mælk og Fløde** fra
Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 8

Ikke vatteret.

Løjtnant A (lige ved at springe ud fra Badehusets Springbrædt): Goddag, Hr. Kammerraad!

Kammerraaden: Gudbevares, er det Dem Løjtnant? De er jo ikke til at kende igen, naar De er civil.

Han kendte Kvinderne.

— Er Du nu ogsaa vis paa, at Pigebarnet holder fast ved Dig?

— Ja, Du kan tro det. Hele Familien er imod Partiet.

Langt ude beslægtet.

— Maa jeg faa Lov at præsentere min Søster. Kan Hr. Grossereren se, at vi er Søstre?

— Oprigtigt talt nej, men De er muligvis kun Kaffesøstre.

Naar Munden løber.

— Hvor gammel er De, min Frøken?

— *23* Aar!

— Og Deres *yngre* Søster?

— Hun er *26*.

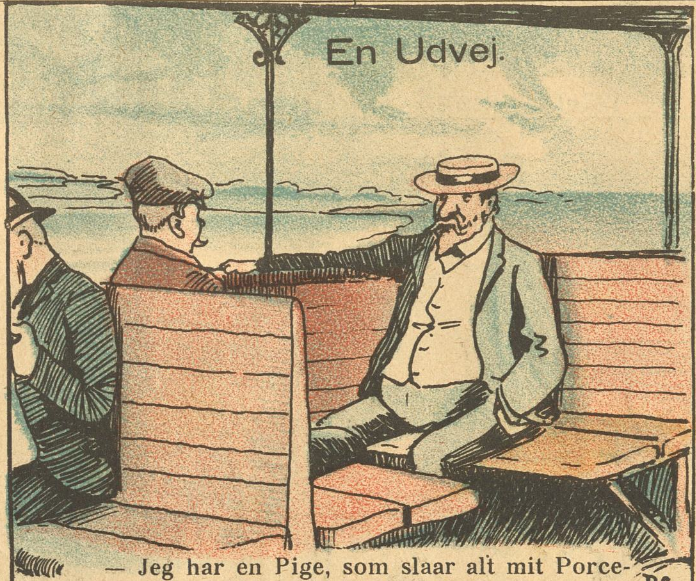

— Jeg har en Pige, som slaar alt mit Porcelæn i Stykker, uden at hun kan betale. Jager jeg hende nu bort, mister jeg mine Penge, og lader jeg hende blive, slaar hun bare mere i Stykker.

— Lad hende betale af sin Løn!

— Den har jeg trukket af hver eneste Øre.

— Saa maa De forhøje hendes Løn.

— Ja, det kan jeg da ogsaa. Det var virkelig et godt Raad.

Praktisk.

— Saadan en Kridtpibe er det nemmeste, man kan ha'e.

— Synes Du?

— Ja, for taber man den en Gang, behøver man ikke at bukke sig for at ta'e den op. Den duer ikke mere.

Sikkert Bevis.

A: Hvorfor tror Du, at Grosserer Jensen er bleven formuende?

B: Det skal jeg sige Dig. Før sagde man altid, at han var gal. Nu hedder det, at han er en Original.

En vittig Vaskekone.

Fruen: Hør Marie, der mangler 2 Uldtrøjer i den sidste Vask. Hvor er de bleven af?

Marie: Det ved jeg ikke?

Fruen: Men de kan da ikke blive borte af sig selv.

Marie: Ja, hvorfor ikke. Uld kryber jo ind i Vask, saa kan det vel ogsaa krybe ud.

Chr. M. Hahns
Afbetalingsforretning,
Herre- og Dameskræderi samt Sengeudstyr
3, Slotsgade 3, ikke Nr. 1.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
-DOUBLE BROWN STOUT-
KØBENHAVN

Daglig friskrøget
Lax
Jacob B. Krøll,
10, Klareboderne 10.
Telefon 817.
Forhandlere Rabat.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
A. Vollertsen.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30. Telefon 913.

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

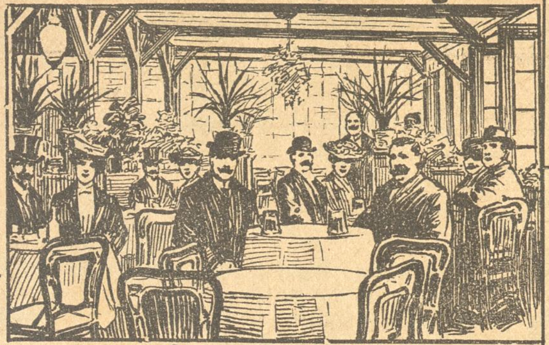

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.

Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen anbefaler sig med

Foreningslokaler, hyggelig Have samt **Keglebane.**
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2

TF. 3541 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og **10 Øre** om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

Du Kresjan, hvornaar ska' I til aa holde op me' aa ha'e Aabning om Sønda'en?

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen

i Dyrehaven.

Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven,

Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: **Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.**
Søgnedage: **Koncert og Sang.**
Gratis Adgang!

Hotel Bispebjerg,

Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Telef. PHØNIX. 8476.

Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodrofflund.)
Hver Aften fra 7—12 Koncert og Forest.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: **50 Øre.**
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
✱✱ Frilufts Alpe Panorama. ✱✱
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Café Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. **2 Billarder.**
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* **spares mange Penge. Forsøg!!**
Th. Brinck Clausen,
„Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj. af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

En Vej til Formue.
Lav altid Deres **Cognac, Rom, Whisky** og **Likører** selv. Brug kun **Reuchels ægte originale Essentser.** Hovedoplag: V. Topp, Helgolandsgade 19, St. **Forlang dem hos Deres Købmand.**

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres **Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj** samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. Vinstuen Vesterbrogade 66 St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

D'Hrr. **Kellnere** og **Musikere.**
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Paa Afveje.

Fægtemesteren: Undskyld, Hr. Kommerceraad, paa min Gennemrejse til Hamburg tillader jeg mig ærbødigst at bede om en lille Understøttelse.

Kommerceraaden: Paa Deres Gennemrejse? Gaar den gennem mit Kontor?

Sabbathshvile.

Løjtnanten: (ved Søndagsparaden) „I Dag vil jeg ikke sværge, da det er Søndag, men i Morgen skal i Kraft stejle mig blive trukket saadan igennem, at I skal glemme Jeres Fa'r og Mo'r, I skal glemme Vorherre, men I skal den O... st... m... aldrig glemme mig. Forstaar I det. I Svinepelse!"

Ada: Hvor min Broder kommer i Besøg, der indbydes han altid til at komme igen.

Ester: Ja, det tror Pokker! Han er jo Inkassator for en Afbetalingsforretning.

Den mest uoverensstemmende, og dog mest velsmagende Drikker — en Toddy.

Først tager Du Sukker for at gøre den sød, saa tager Du Citron, for at gøre den sur, saa tager Du Cognak for at gøre den stærk, og saa tager Du Vand for at gøre den svag. — Saa hæver Du dit Glas, viser Din Ven det og ønsker ham Sundhed; men Du drikker *selv* Toddyen og kommer i Stemning — —.

I Yachtklubben.

— Hvorfor giver De altid Deres Kuttere Damenavne?

— Det kommer af, at de er saa dyre at holde.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) **Nicolajgade 13.**

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
= Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr. Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves **uden Opsprætning.**
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. **Dekartering** af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Paa Frelsens Hærs Forlag
er udkommen (oversat fra Engelsk): **Vejledning til Hellighed** af Brengle. **C. G. Fennys Levned,** fortalt af ham selv. **Hjærtets Renhed,** af General Booth, faas i Bogladerne.

Ryg den **ægte Troika**
Cigaret 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten.
En russisk Slæde.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

FIGARO
Stort Bal til Kl: 2
Søndag, Tirsdag, Onsdag, Fredag.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.
Gummi-Cigaretter og **Roules** 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50 à 2,00 pr. Ds.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. **42, 1. Pilestræde 42, 1.** Forsendes overalt mod Efterkrav.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Børnenes Kontors Feriekoloni
i Jonstrups Vang ved Søndersø.

Nr 31.

Ravnen

Søndag d. 31. Juli

1904

— Tror Du ikke ogsaa, at Emilies Haar er farvet?
— Nej, det ved jeg bestemt, at det ikke er.
— Saa—aa?
— Jo, jeg var selv med hende, da hun købte det.

Ugen, der gik!

Mel.: I Skoven skulde være Gilde.

Ja, det gaar løs i Sommer,
Ministrene ta'r fat,
til Møderne de kommer
og kives der om Skat
og om Nevtralitet
og det, som her er sket
i Danmarks Venstrepolitik
og om Hr. *Slengerik.*

Alberti var i Næstved
for Venstresagens Skyld,
fandt, Venstre stod sig bedst ved
at skæres for sin Byld,
det onde maatte ud,
for ellers — det ved Gud —
Alberti vilde gaa sin Vej,
hvor vil han hen?! Aa, nej!

For Resten var *Alberti*
slet ikke utilfreds,
og Talen den blev færdi',
og Talen den blev »Spids«
i *Sechers* »Dannebrog«,
Reservation han to',
og hvad han sa'e, saa vidt jeg tror
ej rager *Deuntzer* Spor.

Og alle smaa Ministre
har travlt i denne Tid,
de lapper og de klistre
med overmaade Flid.
Især Hr. *Madsen* maa
hver Dag gaa vældigt paa,
for nu er Engelskmanden vred
paa Russens Re'lighed.

Men frygt kun ikke, Manne,
Hr. *Madsen* er parat,
de fremmede skal sande,
han er en haard Krabat,
han snakker ej, men slaar,
han løs paa Fjenden gaar.
han sidder i sin Kasemat
god rolig Nat, god Nat!

Den rigtige Løsning.

Det var i et Selskab af unge Damer og Herrer. En Engel var gaaet gennem Stuen, som man siger. Disse unge Mennesker havde nu i et Par Timer ligesom de skønne Damer og Herrer hos Bocaccio moret sig med at fortælle Historier — ikke saadanne løsslupne og uanstændige Geschichter som hans — nej, pæne, moralske Fortællinger hvor Dyden blev belønnet, og det onde fik sin Straf.

Nu sad de fleste af dem i Grunden og haabede paa, at en eller anden vilde fortælle saadan en rigtig pikant Historie, som kunde faa Damerne til at rødme og gøre Forsøg paa at se uforstaaende ud. Alle havde de en paa Læben, som var ganske udmærket, hvis blot de havde turdet; men ak, de turde ikke.

En ung Gentleman, som var paa den Side af de tyve, hvor man begynder at holde omhyggeligt Regnskab med de første spæde Haar, der viser sig paa Overlæben, ligesom man ogsaa fornøjer sig med at skrive daarlige Vers, sad og tænkte stærkt paa, til gensidig Opbyggelse, at deklamere nogle af sidstnævnte Aandsprodukter, der bare den ikke ubekendte Titel: „Til En!"

Lykkeligvis fik en af de andre i samme Øjeblik Kig paa ham og anede straks Fyrens nederdrægtige Hensigt. Han rejste sig derfor hurtigt og begyndte: „Mine Damer og Herrer! Jeg har en Idé — lad os gætte Gaader! Jeg har f. Eks. en udmærket Gaade, som jeg vil bede Dem om at gætte. Har vi en Lysestump?"

Jo, det havde man da.

„Se, nu stiger den Herre der," fortsatte han og pegede paa Digterspiren, der sad og ærgrede sig over, at han var brændt inde med sine Smertensbørn, „op paa dette Bord, og saa giver jeg ham denne Lysestump i Haanden, efter at jeg først har tændt den. Kan saa nogen af Dem fortælle mig, hvad man kan forstaa derved?"

Det forsøgte de jo alle sammen paa, men nej, der var ingen, der kunde finde den rigtige Løsning. Saa er der endelig en ung Dame, som siger: „Jo, det skal betye, Oplysningen stiger."

Den unge Mand paa Bordet bukkede smigret og gjorde Forsøg paa at se uhyre intelligent ud.

Men nej, det var heller ikke det rigtige. Ja, saa opgav de det allesammen og bad den, der havde stillet Gaaden, selv sige det.

„Jo," sagde han og smilede mildt op til Ynglingen, der pligtskyldigt holdt fast paa sin Lysestump. Løsningen er: „Den ene Praas tager den anden i Haanden!"

Tvivlraadig.

Lille Anna var forleden Dag med sine Forældre i Zoologisk Have. „Se her," sagde Moderen, „har Du en Kage. Gaa hen og giv Elefanten den."

Anna gik hen til Gitteret, men vendte straks om igen.

„Hvorfor gav Du den ikke Kagen?" spurgte Moderen.

„Jamen, jeg vidste jo ikke, hvilken Ende, jeg skulde række den."

A: Hvorledes er det gaaet det usunde Sommerhotel her i Byen.

B: Det er indrettet som et prægtigt Sanatorium og er bleven en rigtig god Forretning.

Ugens Droschetur.

Je' hold' u'enfor Tivveli aa tænkt' me', a' der maaske ka'ske sku' ku' b'i'e en lille Forretning te' ingen som a' je' aa Lotte gik hjem a i Kasmerokken, — saa kom der li'esom je' allerbedst sto' aa ikke anede de' mindste, et hel' Opto' u' a' Porten ve' gamle Hartmand, ham, Di ve', der ha' kompeneret den bekendte om Flyv Fu'l, flyv ovver Fure-Sørens Vover.

Naa, je' kiggede jo — hva' Fan' har man elle's Kighuller te' i Ho'det? — aa saa va' de' han, den tykke Pjerro' Larsen, omgi'en a' Venner aa Beundreinder, der kom etter a' ha' hold' Jubbelæum aa væ't fem aa tyve Aar i Tivveli, hva' je' nu nok ve' si'e, va' en lidt langstrakt Fornøjelse, hvis a' de' va' i et Køre.

„Kusk!" raafte di te' mej. „Di ska' æ'e den Nyre aa køre Jubbelaren hjem. Ve' Di ta'e aa aavne Vovndøren, saa vi ka' faa alle Gaverne ing paa Forsæ'et."

„Nu' ska' je' li'e straks!" sa'e je', aa va' jo henne ve' Vovndøren li'essom en Klat Lak*), eller hva' de' æ, man kalder de'.

Aa saa begyndte di aa lange Drikkevare' ing i Æsken. Herre jemelaj! sikken Bunke afproppet Dilerium, tre Mands aa Blæreforskrækkelse!

Aa saa sku' Di se en Masse Blomster, der va'. Je' ha' set a'skilli'e Primmadonner i min Ti', baade naar di kom u' a' Theatret aa a' Konsjertpalæet, men di ha' væ't no'ne rene Fastelavnsris, ve' Si'en a' tykke Oska', som vi kalder han nere i Snasken, hvo' han osse en Gang imemmel æ om je' saa maa si'e, en agte' aa velset Gæst te' en lille Konnijak me' kold Vand.

De' va'nte længe, førend Vovnen va' hal' fuld, aa di b'e' ve' aa høvle ing, de' bedste, di ha' lær'.

„Den gaar'nte," sa'e je'. „Hvo' Fan' ska' vi ha'e den Tykke der, for de æ vel'nte Mejningen, a' han ska' gaa aa traske bav etter li'essom te' sin ejen Li'begængelse.

„Der ska' nok b'i'e Plads, Du Gamle!" sa'e der en Stemme, aa den ku' je' høre te'hørte Jubbelaren, for den va' li'essom de' ingvendi'e a' en Melon a' bare Rørelse aa Bevajelse. —

„Tak, kære Venner!" sa'e han. „I gø' alt for majet u' a'et!"

„Hold Du bare Din Kæft!" sa'e En, aa saa lukkede han jo osse Kajen et lille Øjeblik, li'e te' de' begyndt' aa putte han ing i Vovnen.

„La' væ'!" raafte han. „I maa den Onde torne me' inte sky'e saad'n bav paa! „Je, ha' faa't Snuden li'e ing i en Buket Roser, for Saten!"

Naa, saa hold' di op, aa han b'e' anbragt paa Bavsæ'et, saa man li'e ku' se Øjnene paa han. Aa saa begyndte di' aa raave Hurra for han.

„Længe leve Pjerro' Larsen, Hurra!" raafte di.

Saa kom der en Panser ovver te' vos.

„Passér Ga'en!" sa'e han.

„Æ Di gal, Betjent!" sa'e En. „De' æ Jubbelaren Oska' Larsen!"

„Æ de' værkeli'?" sa'e Betjenten. „Æ han fuld?"

„Jammen de' æ a' Glæ'e aa Taknemli'he'! sa'e der En inge i Vovnen, aa de, va' natyrli'vis Oska'.

„Ja, de' æ godt, ska' vi saa se aa faa den Gade passéret?" sa'e Betjenten aa ga' mej et Vink om aa køre.

„Naa, Lotte!" sa'e je'. Aa Lotte, hun begyndte jo aa røre paa se', først me' de ene Ben aa saa me' de' andet. Saa va' der En, der ga' se' te' aa skri'e: „Holdt!" -- aa natyrli'vis holdt je'.

„Hva' æ der nu i Vejen?" sa'e Betjenten.

„Ha' Du faa't Tivvoli's Gave me', Oska?" spurgte den, der ha'de raaft holdt.

„Næ, den kommer i Maaren i en Fløtteomnibus," sa'e Oska' Larsen inge i Vovnen. Aa saa grint' di alle.

„Hva' ha' han faa't a' Tivveli?" — hørt' je' Betjenten spør'e, idet vi kørte.

„Denne her!" raafte Oska' Larsen aa hold' en Søl'medajlle u' a' Vinduet i Vovnen.

Aa saa grint' di innu mer' aa Betjenten sa'e: „Passér Ga'en! — aa saa kør' je hjem i Sky'ebanega'e med Jubbelaren.

*) Skal vist være Kakerlak.
Red.

Juli.

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

Lummervarm var Julimaaned,
Folk saagar af Varme daaned.
Pengemænd tog ud paa Landet,
og vi andre gik i Vandet.
Dukkerten i Øresund
svaled' yndigt for en Stund;
naar en Timestid gik hen
var man li'esaa varm igen.

Børnenes Kontor fik atter
mangen lille Søn og Datter
bort fra Byens mørke Stræder
ud til Landets mange Glæder.
Drengene i Jonstrup-Vang
glade ud fra Teltet sprang,
naar den lille Tambur kry
slog Appel ved Morgengry.

Afholdsmænd fra hele Landet
kom og prækede om Vandet.
„Vandet er det rene Væsen,
blot man ikke er for kræsen." —
Jeg si'er ogsaa for min Part;
Vand kan være meget rart,
er der Rom og Sukker i,
saa er Vand mit Sværmeri.

Af Revy'r vi fik en Mængde
af forskellig Form og Længde,
„Sommerlyst" dog foretrak man
for at høre Esmann, Drachmann. —
— Paa vor Strandvej blev saamænd
hældt Petroleum, mon den
ikke uden stor Staahej
kunde kaldes Lampe-Vej?

„Det Forenede" bli'er ikke
kigged' paa med milde Blikke.
Skønt det ejer Millioner,
tigges der af Børsbaroner. —
Russer Brandt, hjælp ej paa skrømt,
hvad i Juli blev forsømt,
med lidt Vilje kan Du just
genoprette i August!

En Vogn, der desværre blev forsent færdig til at kunne komme med i Haandværker-Optoget.

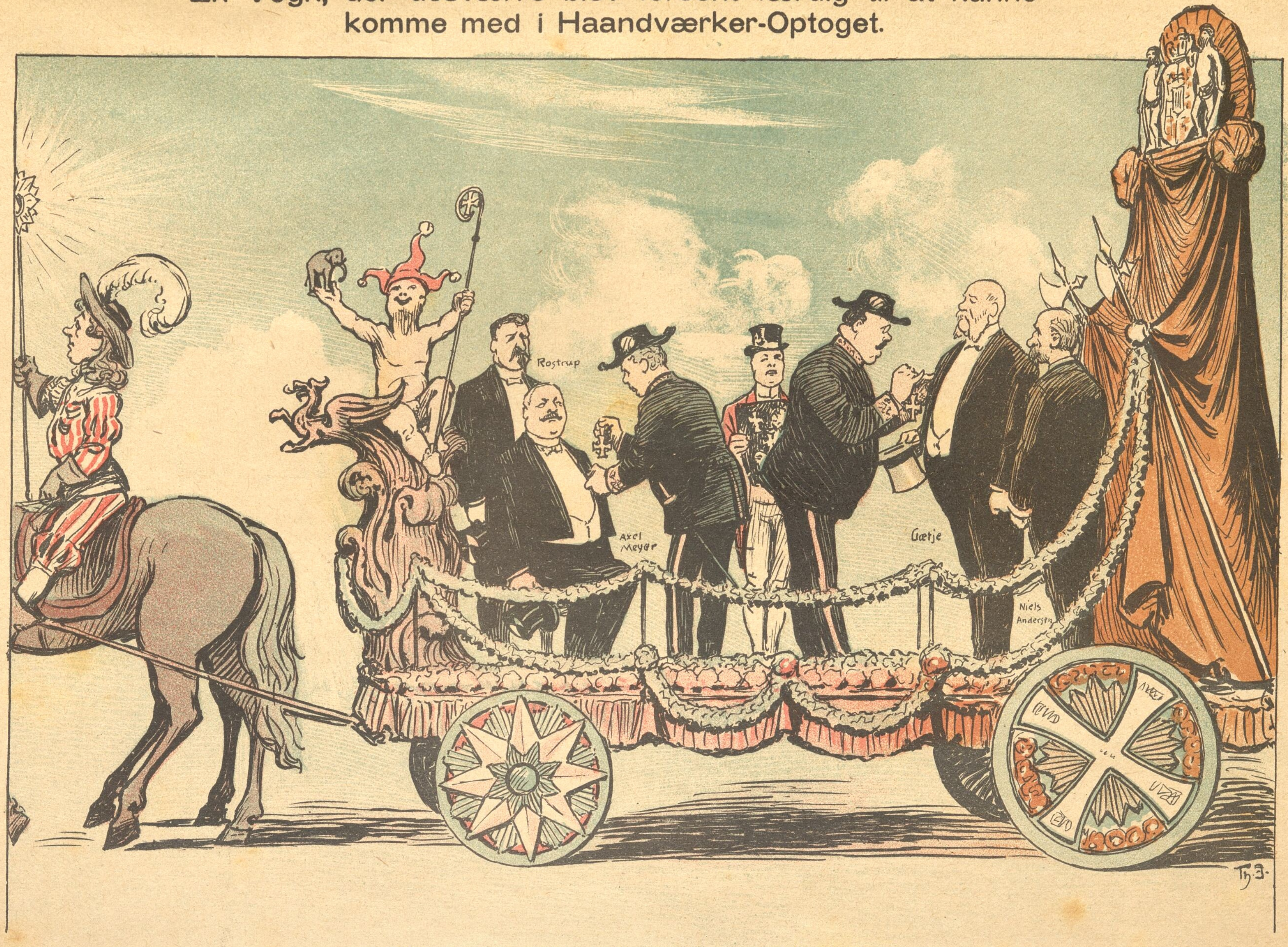

Et arbejdende Dekorationsværksted.

Den nye Pige.

Fruen: Det er dog et grueligt Sprog, de fører Maren — det hedder ikke *Flab,* det hedder *Mund* — og man siger ikke *Tud* men *Næse* —.

Frue, nu koger Vandet, te de' stor yd a' Næsen.

Drikke Vise.

DANMARKS store noble graanede Hr. Drachmann
med sin Ungdoms Glød og med sit hvide Haar,
var paa Sommerlyst forleden Aften, ak man
kan skam se paa Holger, hvordan Tiden gaar;
dog blev lille Esmann ganske distanceret,
den Gang Holger han stod op og deklamered.
Hans Ungdoms Ideal var en Varieté
med Poesi og med et Glas og med en Pige te' —
(og saa kævede han den)
aa, hvor han kæved' den i Brændevin
i denne Vin,
i Brændevin,
for selv i den ædelige Brændevin
kan han hitte Poesi'n.

Hr. Ambt-, naa ja, De kender ham jo alle,
— vor Genius, naar vi rejser her til Lands —
hans Idéer, de kan gaa og staa og falde,
de er næsten li'saa gode som Hr. Brandts;
han har regnet ud, at Folkene ved Banen,
de blev Drank're allesammen saad'n med Vanen,
det var næppe nok de selv ku' trække Bjørnene,
naar de gik hjem til Konen og til Børnene —
(for de kævede den)
aa, hvor de kæved' den i Bajersk-Øl,
det slemme Spøl,
det koster Søl',
men nu faar de aldrig mere Bajersk-Øl
for Økonomiens Skyld.

Ser De, førend jeg gik med til Afholdsfesten,
forkorted' jeg mit Liv i tre Kvarter,
Gu' kan Vandet være meget godt for Resten,
men det skaber et uroligt Folkefærd;
naa, i Søndermarken faldt de da til Patten,
der var vældig Blus paa Lampen hele Natten,
og da de saa gik hjem, da Klokken var tre—fir',
saa tog de hver en Lampe med som Souvenir —
(og saa kævede de den)
aa, hvor de kæved' den i Skattefri,
jeg ka'tte li'
det skattefri,
for selv er jeg s'gu'tte skattefri,
og en Cognak kan jeg li'.

Naa, et lille Stænk af vaadt kan ikke skade,
naar man ta'r i Skoven paa en lummer Da',
man kan trave, man kan svede, man kan bade,
man kan særlig drikke paa en Sommerda';
det kan lige gaa, naar man ta'er ud ad Vandvej'n,
men hvis det støver, naar jeg ta'er hjem ad Strandvejen,
saa drikker jeg s'gu ikke dens Petroleum,
heller ikke Børnemælken fra Trifolium —
(nej, jeg kæver den)
aa, hvor jeg kæver den i Stjerne-Øl,
det Kærneøl,
det Stjerne-Øl.
De sku' bare se mig drikke Stjerne-Øl,
men ej af Fingerbøl.

Da Domkirken brændte.

Mel: Pjaltenborgvisen.

HØJT Solen sad paa Himmelen,
stor var paa Gaderne Vrimmelen,
det var en Søndag maa De vi'e,
oven i Købet en Søndag i
:,: Juli, ja! :,:
:,: Juli, ja, hopsasa. :,:

Da hørtes der et Rædselskrig,
Gud! hvor det var uhyggelig!
Dampsprøjten kom i fuld Galop,
Fuglene tav og sagde Stop!

Hvor brænder det? lød rundt omkring.
Brandvæs'net svared' ingen Ting.
De sad og holdt paa Slangerne
og piskede løs paa Gangerne.

Men Rygtet det tog grusom Fart,
snart var det alle aabenbart,
at vi nu maatte si'e Farvel
til fjerde Krissjans Gravkapel.

Med andre Ord: det Roskild' Domkirke var, det sig drejed' om.
Den stod i Flammer og i Røg
lige op til den venstre Fløj.

Ej nogen saaes da at le.
Herregud! at det skulde ske,
at vores gamle Kirke hist
sku' futte a'. for en lumpen Gnist.

Folk gik og græd i Tivoli,
Thrane sa'e: Den er jo liveli'!
Vi maa la'e *Joachim* gi'e en Touche,
og bestille en ekstra Sol hos *Busch!*

Da Sorgen var paa sit højeste
og Kvalerne paa det drøjeste,
kom der et Telegram: Hurra!
Domkirken er ej futtet a'!

Den fejler ikke Spor af Spor
hverken i Syd og Vest og Nord.
Der brænder kun et Brænderi!
— Da blev der Glæde i Tivoli.

For Solen Puklikum blev snydt,
naa! det er ikke noget nyt!
Folk ku' igen Druesaften li'e,
og nød den skønne Aften i
:,: Juli, ja! :,:
:,: Juli, ja, hopsasa! :,:

Port Arthurs Forsvar.

Russiske Ingeniører styrker Fortifikationerne om Port Arthur ved uigennemtrængelige Pigtraadsanlæg.

I Kongelunden.

Mel: I Kongelunden skal Bryllupet staa

I Kongelunden der holdtes Fest
med Sang og klingende Spil.
Med blomstret Slips og Silkevest
jeg tog derud — ad Magleby til,
:,: til Festen :,: i Kongelund.
Tralalalala!

Jeg havde købt et Kørekort,
men gik halvanden Mil.
Det er i denne Varme haardt,
jeg maatte holde mangt et Hvil
:,: paa Vejen :,: til Kongelund.
Tralalalala!

Naa! end'lig naaed' jeg mit Maal,
til Kongelunden jeg kom.
Men Jøsses! sikken Skrigen og Skraal,
Festkomitéen løb avet om
:,: blandt Træ'rne :,: i Kongelund.
Tralalalala!

Den tykke *Stribolt* var engager't,
at synge er jo hans Fag.
Han gik omkring og var helt gener't,
thi hjemløs under det røde Flag
:,: var Kunsten :,: i Kongelund.
Tralalalala!

Af Journalister fra København
var indbudt et Dusin,
De skulde gøre med Pennen Gavn,
men tænk Dem bare: til Spot og Grin
:,: blev Pressen :,: i Kongelund.
Tralalalala!

Da Solen daled' bag Solen ned,
jeg vilde tage hjem;
jeg maatte gaa, med trætte Fjed
jeg naaed' København Klokken fem
:,: fra Festen :,: i Kongelund.
Tralalalala!

Om Ama'er sig et Museum faar,
jeg bryder mig ej en Døjt,
men aldrig mere til Fest jeg gaar,
det sværger her jeg Dem dyrt og højt,
:,: der ude :,: i Kongelund.
Tralalalala!

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overskæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er.
TØNDE COGNAC.
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i DANMARK
Carl Østberg & Sönner.
Ægte Schweizer Bitter — Ægte Pommerantz Likør

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

VARE-MÆRKE
J. E. SCHMALFELD AARHUS
Ryg altid
J. E. Schmalfelds
Tobakker.
Faaes overalt!

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

En Vej til Formue.
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv. Brug kun Reuchels ægte originale Essentser. Hovedoplag: V. Topp, Helgolandsgade 19, St. Forlang dem hos Deres Købmand.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI ·STJERNEN· KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Sepavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Frederiksborggade 30. Telefon 913.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. **P. Svendsen.**

Køb **Smør, Mælk og Fløde** fra **Mælkeriet Enigheden.**

Bestil ved Vognene.

2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:

Blundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.

Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3

Snedkerne jubilerer.

Heller ikke efter Fyraften var Svenden Herre over sin Tid. Han maatte ikke klage over Mesterens Øl og pænt følge med ham i Kirke hver Søndag. Sekretær R. Bergs Festskrift.

Chr. M. Hahns

Afbetalingsforretning,

Herre- og Dameskræderi samt Sengeudstyr

3, Slotsgade 3, ikke Nr. 1.

Rhinen. Tlf. Ø 205.

Strandboulevarden **24.**

Familiehave. — Musik.

Madkurve kan medbringes.

Yderst billige Priser.

Øl fra Fad 8 à 12 Øre.

Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI

STJERNE PORTER

"DOUBLE BROWN STOUT"

KØBENHAVN

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Den lille hyggelige **Cafe og Beværtning**

Hyskenstræde 3

anbefales.

Georg Hansen, Bestyrer.

Nørrebroes Tivoli

(Brøndshøj).

Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.

Anbefales alle Foreninger.

A. Vollertsen

Frederiksberggade 30. Telefon 913.

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften
Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

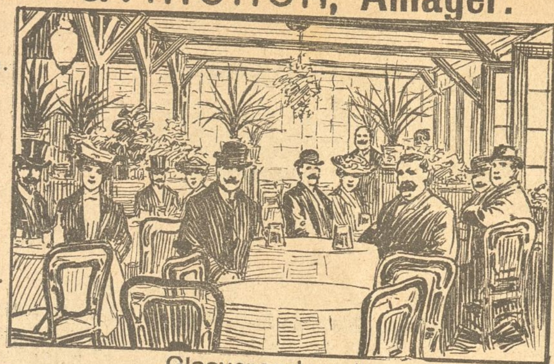

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester Valdemar Larsen med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen

anbefaler sig med **Foreningslokaler, hyggelig Have** samt **Kegleba**ne
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og **10 Øre** om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro. Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

Hotel Bispebjerg,

Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Hun: Du elsker mig ikke mere, Arthur. Før Brylluppet fortalte Du, at Du kunde dø for mig, og nu vil Du ikke engang spise mit hjemmebagte Brød.

Han: Jeg er stadig parat til at dø for Dig, min Skat, men jeg vil ikke begaa Selvmord.

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen

i Dyrehaven.
Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven,

Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Telef. **PHØNIX.** 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodrofflund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: **50 Øre.**
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
✱✱ **Frilufts Alpe Panorama.** ✱✱
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. 2 Billarder.
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves **uden Opsprætning**.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. **Raadmandsg. 2.**
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

En Vej til Formue.
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv. Brug kun **Reuchels ægte originale Essentser**. Hovedoplag: V. Topp, Helgolandsgade 19, St. Forlang dem hos Deres Købmand.

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Trumf igen.

— Pokkers kedeligt. Jeg fik nogle Punschepletter paa min Overfrakke i Gaar.

— Ikke værd at tale om. Jeg fik hele 10 Kroner paa min.

Bryllupsaftenen.

— Lov mig nu, Karen, at Du ikke tager nogen anden Mand, hvis jeg dør — —.

— Jamen, hvis Du nu ikke dør?!

Drøj Kritik.

Forlæggeren: Deres Manuskript har en god Side.

Forfatteren: Det smigrer mig. Hvilken mener De?

Forlæggeren: Det er desværre den ubeskrevne. —

— Ak ja, Ærlighed varer nu alligevel længst.

— Du siger det med en saadan Overbevisningens Varme, saa — —.

— Ja, jeg har prøvet *begge Maader!*

Da det gik op for ham.

Han: Du behandler mig, som var jeg Din Slave!

Hun: Kommer Du endelig til Bevidsthed?

Kunstnerliv.

Maleren: Er Du mig ubrødelig tro, Agnes?

Modellen: Ubrødelig, Georg!

Maleren: Saa er der ingen anden Udvej — jeg maa *pantsætte* et Maleri!

Den Stakkel.

Hun: Her var det, Du kyssede mig første Gang!

Han: Ja, og hvor Din Moder *overraskede* os!

Hun: Den Stakkel — i *tre Timer maatte hun vente!*

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* **spares mange Penge. Forsøg!!**
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj. af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54[1].
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmånd. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

Paa Frelsens Hærs Forlag
er udkommen (oversat fra Engelsk): **Vejledning til Hellighed** af Brengle. **C. G. Fennys Levned**, fortalt af ham selv. **Hjærtets Renhed**, af General Booth, faas i Bogladerne.

Ryg den **ægte Troika**
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

FIGARO
Stort
Bal til Kl. 2
Søndag, Tirsdag, Onsdag, Fredag.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 á 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball.
Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Den gik ikke!

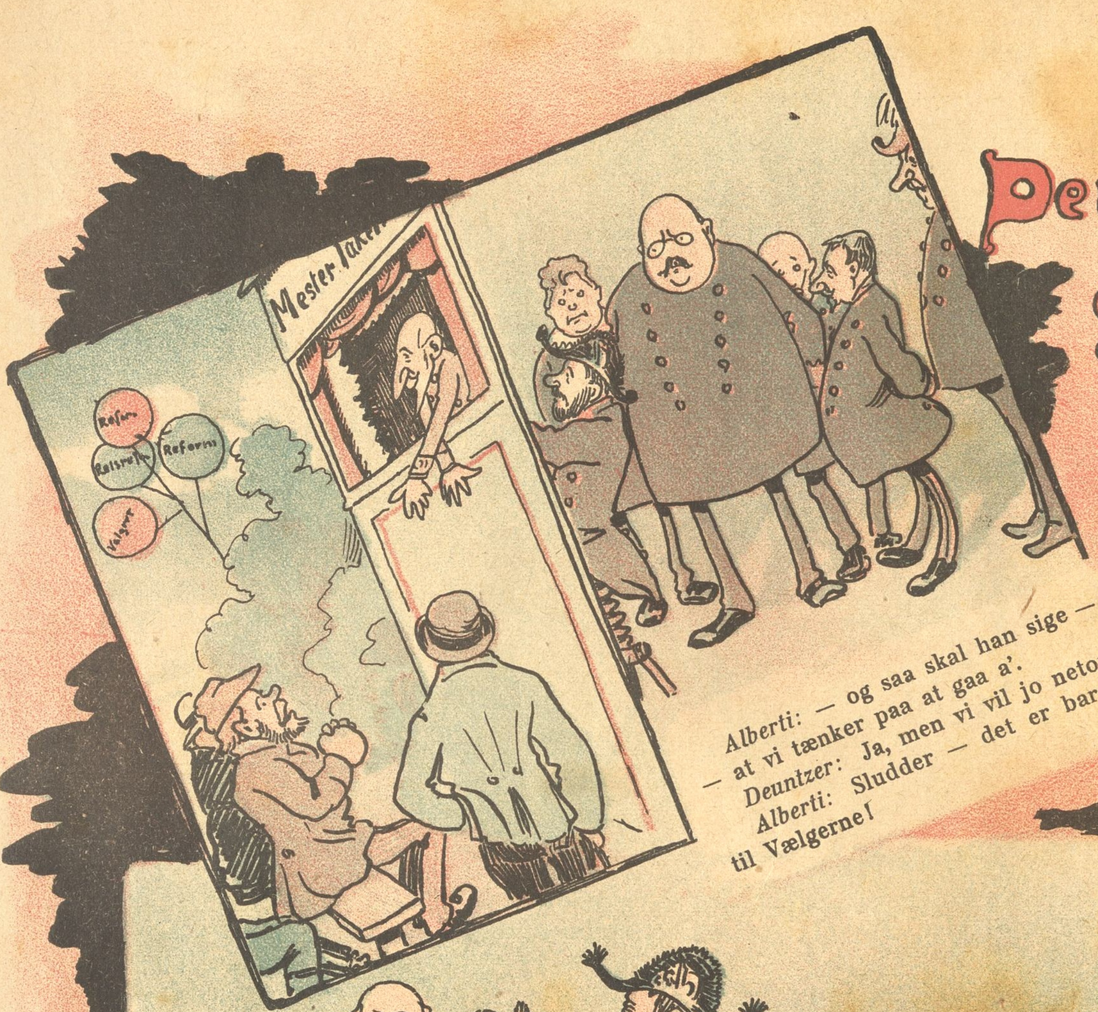

Alberti: — og saa skal han sige — Sørensen — at vi tænker paa at gaa a'.
Deuntzer: Ja, men vi vil jo netop ikke gaa!
Alberti: Sludder — det er bare lidt Blaar til Vælgerne!

Deuntzer: — det var med Prygleloven — det var Fæstningen — altid er det Dig, Alberti, der faar os i Fedtefadet — nu har vi ventet i 3 Uger — men endnu er der ingen — slet ingen, der vil be' os om at blive — ingen andre end det lille Pus, Witzansky —.

Nr. 32.

Ravnen

Søndag d. 7. August

1904

Det kan naas endnu.

— Din Pokkers Dreng, hvorfor slaar Du ham?
— Det er en Jøde, og det var Jøderne, der slog Kristus ihjel«.
— Aa Passiar! Det er saa længe siden.
— Ja, men jeg fik det først at vide i Skolen igaar.

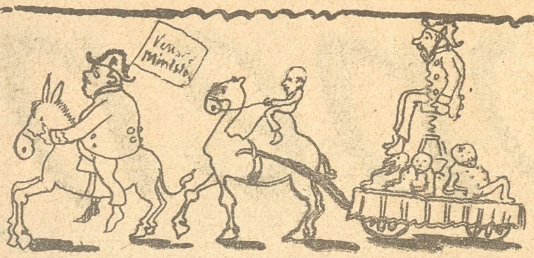

Ugen, der gik!

Mel.: Saa ljunka vi saa smaaningom.

Og »Ravnen« sad ved Vesterport,
det Vogntog var gevaldig stort,
Ministervognen godt var gjort
og løb som den var smurt,
forrest red Hr. *Lassen* som Herold
med et gammelt revnet Venstreskjold,
saa kom Fanen, ved Gud,
den saa skrækkelig ud,
og falmet var de gamle Bud.

Med daarlige Forslag frem det gik
til Krigsministerens Musik,
og tænk Dem bare: *Slengerik*
stak ud hvert Øjeblik,
og endskønt *Alberti* med Krabask
gav hver Udtraadt nogle slemme Dask,
blev de ved paa hver Led,
Anders Nielsen han sled
den Stakkel, i sit Ansigts Sved.

Paa Vognen sad Hr. *Deuntzer* træt
og nikked fra sin Taburet,
han var saa bleg, han var saa slet,
som han har aldrig væ't.
Folk, som udenom det Optog stod
ligefrem højst uærbødig lod,
ja, de grinte, jo Tak,
sikke dog noget Rak!
og til den stakkels Deuntzer stak.

Saa Vognen gjorde brat et Sving,
da Hestene stak af i Spring,
den stakkels Deuntzer, ak, fik Sting,
men sagde ingen Ting,
og saa vælted' Vognen med et Brag,
det var sgu' en Tycho Brahes Dag,
Anders Nielsen han græd
over al den Fortræd —
aa Gud ja sikken Re'lighed!

Folkefest i Skagen.

(Referat fra vor Korrespondent.)

Grundstenen til Skagens Havn nedlagdes. „Folkets" Ministre mødte. Folkets Digter arrangerede Folkefest og holdt følgende versificerede Folke-Taler.

For Marineministeren.

Hvad *var* en Admiral? — En Helt som mødig
sig hviler efter Kampen, men gør det nødig.
Hvad *er* en Admiral? — Lad os aldrig klynke
saa længe Admiralen hedder *Jøhnke.*
Han har paa Kommandobroen længe tilbage
og er, som enhver kan maale, større end Hage.

For Krigsministeren.

Hvad *var* en Krigsminister? — Den første Mand paa Pladsen,
naar Talen var om det, at suge Pengene af Kassen.
Hvad *er* en Krigsminister? — Til samme Sport gelassen,
og derfor elskes Madsen ogsaa højt af Folke-Massen.
Man priser hans Reformer saa ligefrem man tørster
efter flere Klæde-, Sko- og Tand- og Neglebørster.

For Trafikministeren.

Fra Esbjerg og til Kastrup, fra Wamdrup og til Skagen
kør' Banerne i Luntetrav den meste Tid af Dagen.
Og derfor takkes Hage — han jævnlig inspicerer
Kupéerne, men navnlig dem, hvor Damerne kupérer.

For Udenrigsministeren.

Den stouteste Skikkelse og Chef for Kabinettet,
hvis Byrder vilde været betydeligen lettet,
om Leddene paa ham havde været mindre løse;
men stadig vi Gavn af hans Kræfter ville øse.
Man forstaar jo saa godt, at det er vanskeligt at styre
et Kabinet med saa mange (leverede, levende) Fyre.

For Justitsministeren.

Stor og bred i al sin Jura,
vanskeligst fra Plads at Jura,
altid der, hvor haardt man slog
og i Ly af „Dannebrog".

— De øvrige Talere druknede i Hobens larmende Jubel indtil *Indenrigsministeren* staar frem, slaar ud med Haanden og improviserer:

Drachmann, Danmarks hvide Skjald!
Tiden kræver, at jeg skal
hædre Dig ved dette Knald,
som *Digterkonge* her i Landet.

Under øredøvende Bifald overrakte Ministeren derpaa Skjalden en blank *Krone.*

Digteren takkede og sagde, at det var ham en glad og uventet Overraskelse. Men — ærlig talt — han vilde gærne selv give 25 Øre til, hvis han i Stedet for maatte blive Ridder — —

(Stor Opstandelse, da der bliver Ro, fortsætter han)

— — *Damernes* Ridder naturligvis, for at jeg kan bøde noget paa Hages Synder!

Jubel paany. Ministrene danser Runddans med Skjalden. Da Morgenen gryr, har denne forsøgt at begaa Selvmord ved at tømme et Glas Whisky.

Ugens Droschetur

Je' ha'de faaet Tur me' en pen Familie u' fra Landet a', som va' kommen ing for aa se paa alle di fine Fabrikander aa Didriktører, der gik i Toget i Manda's Ettermidda's,

De' va' Mand aa Kone aa en hal' Snes Unger li'e fra mejet spæ'e a' aa hel' op til den mo'nere Alder. Først kør'e vi ner forbi Raa'huset, men saa ku' vi'nte komme længere, fordi a' der va' a'spærret, aa saa b'e vi hol'en'es aa saa paa hele Sta'sen.

Se, forant kom der en Fan'ens flot Fyr ri'en'es paa en Kule, der baa'e slo' aa be' aa helst vi' ha'e fløjen li'e ing paa de' højs'ærede Publikum aa lavet det te' Hakkebøf.

„De' æ en Herold!" sa'e Familiefa'eren inge i Vovnen. Æ de' Herold! tænkte je'. Bare ha'nte gi'r se' te' aa synge, for saa b'i'er Ralliken da hel' splintren'e tossi.

Men de' g'or'e ha'nte. Han ha' nok aa gøre me' aa holde den fra aa ry'e ing paa Te'skuerne aa sparke Benene ovver paa dem. De' va' en Fan'ens te' Kamel! Je' tur'e inte ha'e den memmel Stængerne, om je' saa ku' b'i'e forgyld' for'et.

„Næsse der!" sa'e Familiefa'eren. „Sikken et Spil Kegler! De' æ rennok no'et andet eng som dem i Sky'eforeningens Have! Dem ku' man da ramme Forhjørnet a'!" sa'e han aa slikkede se' om Munden, akkerat li'essom Lotte naar hun ser en regti lækker Byggegrund me' Græs paa, som hun gærne vi' ner paa aa stifte no'e nøjere Bekend'skav me'.

„De' æ Drejerne,!" sa'e en a' di mere mo'nere a' Børnene, aa en anden en a' dem raafte:

„Nu kommer Stukketørerne! Hva' æ de' for no'en, Far?"

„De' æ nok en Sla's Kondittere!" sa'e Familieovverho'det. Hold nu Mund aa la' vos se paa Bø'kerne!"

„De' g'or'e vi saa, aa di va' s'gu osse mejet go'e bare di'nte ha' sla'et saa djævels, paa Tyreho'edet, som di g'or'e.

„De' æ Hanskema'erne!" sa'e Familiemo'eren. „Je' ku' forresten snar' trænge te' et Par."

„Næsse der," sa'e Familiefa'eren. Se Dværrene inge i Højen! De' æ Gørtlerne."

„Da æ de' s'gu'nte alle Gørtlere, der æ Dværre! tænkte je'. Je' ha' en Gang kend' en, der va' saa stor som Bekolsen, aa sikke no'ne Øretæver, han ku' dele u'!

„Mej en K'ingle!" raafte en a' de mere spæ'e inge i Vovnen, aa saa va' de' natyrli'vis Baverne, der kom.

„Stik den Unge en paa Kassen!" sa'e Familiefa'eren. — „Der æ Farverne."

Aa de' var di s'gu! Der va' Kulør te' blaa Øjne for hele Køvenhavn aa di inglemrede Gistrikter me'.

„Næ, hvo' de' æ ny'li'!" sa'e Familiemo'eren. De va' Parykma'erne i Glaskareten, aa je' maa si'e, a' di ku' trænge te' aa klippes no'en a' dem.

Saa kom Sne'kernes Høvl; — de' va' dov Satens te' Stykke Værktøj! — aa Tømmerne me' en hel Villa under Bygning — aa Glarmestrene. Je' kiggede etter den lille raske nere fra Snasken, men ku'nte faa Øje paa han! — Saa kom Karetma'erne, aa je' ku' li'efrem mærke, a' de' ga' et Sæt i Lotte, da den saa de Køretøj. De' ha' nu heller inte væ't saa morsom' aa slæve te' Sjalottenlund aa te'baves igen, ve' je' nok si'e.

„Der æ Bogbinnerne!" sa'e Familiefa'eren aa svingede me' Hatten. „Go'da' Pe'rsen! aa Go'da' Madsen!" raafte han.

„Fald nu bare endeli' inte u' a' Vovnen!" sa'e Familiemo'eren.

„Hva' ve' de' si'e?" sa'e han. „Maa je' nu'nte engang helse paa mine egne Kollegusser?"

Saa kom Skræ'erne! Je' ve' si'e, a' je' ve' nødi' klippes a' den Saks. — Aa Konditterne — aa Sallemaverne — Lotte b'e hel tovli', da hun saa deres u'stoppede Hest — etter dem Tappeser'ne aa Revsla'erne — aa Garverne — aa Kunstdrejerne — sikken en Pive, de gik aa røj paa! — aa Naalema'erne aa Blikkensla'erne — hva' Saten! der var jo min gamle Ven Bliktuden! — aa saa kom Balbererne aa Broliggerne.

„Ve' I bare se Jomfruen!" sa'e Familiefa'rén. „De' æ en orrenli' Ka'l."

„Hvodden ka' en Ka'l væ' en Jomfru, Fa'er?" sa'e en af de di mellemmo'ne.

„Pas Dig sel' Dreng! -- der æ Murerne — aa der Garte-ne'rne. Nu ska' vi se, om vi ka' hitte Onkel!"

Men de' ku' di'nte, for nu kom Malerne — aa bavetter en stor Kule me' Landkort paa.

„Mo'er, maa je' faa den Bold!" sa'e en a' de spæ'e.

„De' æ ingen Bold, lille Søren, de' æ en Globes!" sa'e hun. — Hvis Du inte æ arti," sa'e hun, „saa kommer Skorstensfejeren der!"

Saa blev Ungen s'gu arti. Aa saa kom Cigarma'erne aa Skommerne aa Sme'ene aa Bogtrykkerne aa Bundema-'erne —.

„Mej klappe Hunden." sa'e den spæ'e igen.

„De' æ ingen Hund, Din uarti'e Dreng, sa'e hun, „det æ en Løve!"

„Naa, aa saa kom Guldsmedene — aa Uhrma'erne — aa Bille'skærerne aa Hattema'erne — aa Stenhuggerne — aa Fan'en aa hans Pumpestok — aa te' allersidst Slagterne me leven'es Kør aa Faar aa Oldermand aa de' hele.

„Bravo!" sa'e je', „de' va' u'mærket" — aa de' var'et s'gu osse, for je' fik ikke alene de' alsammen aa se, men osse to Kroner aa hal'treds Øre i Timetakst, skønt han vred sej ve'et, Familiefa'eren, aa sa'e, at det var Blo'su'eri — aa saad'n no'et.

„De kender je'nte no'e te', sa'e je', aa saa maatte han jo op med Sylene, al det han bandede aa skældte uj aa sa'e, at nu ble' der'nte Raad te' aa komme i Tivveli.

Aa Jøsses, hvor Ungerne gav sej te' aa vræle, da han sa'e de'!

Lille Es.

A: Har De hørt, at Esmann har faaet en Udnævnelse

B: Nej!

A: Jo, han er nok bleven Konferrenceraad.

Militært.

Sergenten: Ret Dem op i Stolen for S.... — naar jeg taler til Dem — —
— tror De maaske, de' e' 'n »Rør«-Stol, De sidder paa?

„– Ded ser yd te a der æ
kommen et Tog!"

Raad dertil. —

Mel.: Ved Du en forhærdet Sjæl. (af Redaktionssekretæren.)

Sikket dejligt Sommervejr,
det til Friluftsture frister,
derfor stadig kommer her
Masser af Turister.
Svenske og Norske — Tyske og Franske
pludrer i Munden om Kap med os Danske.
Rejse, ak ja, allesammen vi vil,
:,: blot vi havde Raad dertil. :,:

Haandværk-Jubilæumsfest,
Vogntog gennem Byens Gader,
Riddere med mer' tilhest,
Folk i lange Rader.
Vilde et Vindu' man sig reservere
maatte man op med en Blaa eller mere.
— Lad Folk kun more sig li'esom de vil
:,: naar de blot har Raad dertil. :,:

Frygt ej *„D. F. D. S.“* for
deres mangelfulde Baade.
Løs Billet, bed Fadervor
og lad Skæbnen raade.
Tænk, hvis det hænder at ikke Du „droner“,
river de sig med et halvthundred' Kroner,
ja, selv Billetten erstatte de vil,
:,: tænk at de har Raad dertil, :,:

Tivolis den hvide Mand
kunde Jubilæum holde,
femogtyve Aar har han
spillet Pjerrots Rolle.
Tivoli hædrede flot Jubilaren,
der var ej Tale om Kniben og Sparen.
Han fik Medaille af Sølv for sit Spil —
:,: tænk, at der var Raad dertil. :,:

Den er gal for Venstremænd,
de maa ikke opponere.
Af Alberti fik de Skænd,
han kan dem regere.
Vil de ej lystre ham, bliver han bister,
saa vil ej længer han være Minister.
Mon han vil gaa? — Nej, saagu om han vil,
:,: *han har ikke Raad dertil!* :,:

Overtrumfet.

Tre glade Svende sad en Dag paa en Kafé og nød hver sin Stjærnebajer. Hver havde givet sin Omgang, og tilbage af Øllet var netop saa meget, at de omgikkes med saa skumle Planer, som at faa endnu en Bajer, for dermed at fjærne den sidste Rest af Tørsten i den tropisk varme Sommer.

De kunde formodentlig ikke blive enige om, hvem der skulde sige „vær's'go'“ til en ny Omgang; thi pludselig foreslog den ene, at den, som kunde ønske sig de største Rigdomme, havde vundet Omgangen, medens de to andre derefter skulde trække Lod om, hvem der maatte give den. Altsaa begyndte den Første:

„Jeg vilde ønske, at alle Jordens Træer i Stedet for Blade havde Diamanter, og at disse Diamanter tilhørte mig!“

„Aa—h, ikke andet“, svarede den næste sejrsstolt. „Jeg vilde ønske mig en Rigdom saa stor, at den hver Sekund trak en Rente af 1 Miljon Kroner fra Verdens Skabelse at regne“.

Den Tredje sad og gloede dumt, og antoges allerede af de andre som overvunden, da han udbrød:

„Saa vilde jeg ønske, at I begge kreperede, og jeg blev indsat som Jeres eneste retmæssige Arving til Herlighederne“.

Han vandt Omgangen.

Skorstensfejeren synger.

Mel.: En Sekstur, ak i det lille Ord.

Ja, ser De, jeg er nu Fejersvend,
Bestillingen er ikke Leg og Spænd;
nej, krybe man maa
og let paa sin Taa
tilvejrs i hver Skorsten gaa.
Paa Samfundsstigen Trin for Trin
man stiger op og bliver „fin“;
men vi ser nærmest ud som Svin,
naar vi har ta'et vore Trin.
Humøret blusser dog ikke bort,
i Kælderhalsen jeg ta'er en „Sort“,
til Skorstenshalsen jeg saa gaar op
med Fyr og Fut i min „sorte“ Krop

Ja — Sko—or—stensfej—ej—eren i Mor'n,
de Ord har Klang som forlængst tilforn;
den Klang er lidt bøs
for Smaadreng og Tøs,
som tror, nu er Pokker løs! —
Men hver Kamin jeg gør saa fin,
saa nysselig som „Postelin“.
Jeg har slet ingen „Rist“ og Ro,
før den er forholdsvis go. —
Naar jeg er rigtig paa Tæerne,
jeg Rørene rager — paa „Knæerne“.
Saa De Røgen pst, jeg er fløjen pst,
tilvejrs fra Kælder og op til Kvist!

I Skorstenspiben er ingen Fryd,
men „Piben“ faar s'gu en anden Lyd
om Søndagen, naar
man Friheden faar
og Tur jeg med *Mille* gaar.
Med „Skorstensrør“ og Ravrør paa,
jeg „rør'“ i Friluft saa den Smaa.
Jeg „svimmel“ bli'r af Kærlighed,
ja, sikken en Herlighed!
Til Kille-Klampenborg ta'r vi ud,
jeg Mille svinger, og det ved Gud
saa let som en Kost, og blødt paa Taa
hun snor sig i Dansen, den søde Smaa.

Bestandig lægger jeg „Knapper“ bort;
vor „Udsigt“ er skam af første „Sort“.
Snart Bryllup der bli'er
med Mille, jeg si'er,
hun bedst er blandt alle Pi'er. —
Se hende komme svajende
i Valsen — *den* er „fejende“!
Det gaar som Leg, ja, hun og jeg
os baner sagtens en Vej.
Som Spindelvæv er den værste Sod
for mig, naar Tøsen hun er mig god.
Hej hop, maaske til næste Aar,
at Mille en rask lille „Fejer“ faar!

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Nu tegnede de første Antydninger af Billedet sig paa Pladen. Karl begyndte at tale med sig selv: „Det bliver nok Himmel, det der oppe. Og her kommer et Træ og et Hus. Lad os nu se, hvad det kan være".

Forsigtig tog han Pladen op af Skaalen og holdt den op mod Lyset. Nu traadte Billedet tydeligt frem, ganske vist i svag Schattering, men med sikkre Linier det var aabenbart en elegant, af Træer og Hække omgiven Villa.

„Den har jeg ikke set før", sagde Karl og lagde Pladen tilbage i Skaalen. „To Etager og fire Vinduer i Facaden. En Naturhæk af stedsegrønne Planter; intet Gitter, altsaa temmelig langt ude ad Byens Grænser til, hvor man endnu har Tillid til sin Næste. Hvis den da overhovedet ikke ligger ude paa Landet, — nej, det gør den ikke, dette her finder man ikke paa Landet".

Fuld af Iver rykkede han sin Stol nærmere hen til Bordet og holdt Billedet endnu en Gang op mod Lyset En klar Dobbeltstreg løb langs den underste Del af Pladen og aflokkede ham et tilfreds Smil.

„Sporvognsskinner, ej, ej! Saa har vi noget at holde os til. Formodentlig er det taget i Forbifarten fra Sporvognen, — ja akkurat, ellers vilde der have været mere Forgrund; han har altsaa staaet noget højere end Jorden. Lad os se — han er kørt forbi fra venstre til højre, ellers kunde dette Spor her ikke være kommen med paa Fotografiet, da vi jo her i Byen altid kører paa højre Spor". Billedet var færdigt. Karl lod Pladen dryppe af, vadskede den og lagde den derefter ned i Fixerbadet.

Saa tog han fat paa den næste Plade og lod den gennemgaa den samme Proces.

Det Billede, som viste sig paa denne, forestillede en Gruppe Træer, foran hvilken der laa et lille, paafaldende smalt Hus, der saa ud til at være opført af mørkerøde Sten.

Men hvad han videre saa fyldte ham med en Forundring, der straks gav sig Udtyk i en Monolog.

„Det var som Pokker! Der staar jo et Nummer — Nummer otte — og der en Telegrafstang, der nok en Stang og her kan man se de underste Traade. Det maa altsaa være et Banevogterhus — men Skinnerne mangler.

En Løjtnant uden Uniform kan passere, men et saadant Hus uden Skinner — for hvis Skyld det jo overhovedet kun existerer — det forstaar jeg ikke".

Han gik i Gang med den tredje Plade i det Haab, at den maaske vilde give ham Forklaringen, men han blev skuffet. Den lod sig overhovedet ikke fremkalde. Med den fjerde og sidste gik det ham ikke bedre, og han blev derover saa ærgerlig, at han kastede Pladen hen ad Gulvet, hvor den splintrede i hundrede Stykker.

Det gik dog hurtig op for ham, at en Sherlock Holmes aldrig vilde have nedladt sig til et saadant Vredesudbrud og at en ægte Detektiv først af alt maa bevare sin Ro. Han satte sig derfor atter ned og gav sig til at overveje. „Nu gaar vi systematisk tilværks", ræsonnerede han. Her har vi to Billeder, af hvilke det ene er klart og tydeligt, medens det med Banehuset uden Skinner er urent og uforstaaeligt. Altsaa lægger vi det tilside og klemmer løs paa det første. Det forestiller en Villa; nu skal vi fastslaa hvor den ligger, hvem der beboer den og hvilken Betydning den kan have haft for Arthur Berger".

Og uden at spilde et Minut slukkede han den røde Lampe, trak i Overfrakken og forlod sin Bolig. Paa Banegaardspladsen, der hvor Sporvognene krydse hverandre, gjorde han Holdt og gav sig til nøje at betragte de forbikørende Vogne; dog saa han ikke saa meget paa Retningen i hvilken de kørte, som paa Betjeningen. Det var netop ved den rolige Tid mellem otte og ni. En Sporvogn til en af Forstæderne kom kørende. Paa Bagperronen stod Konduktøren alene. Det var en stor, svær, ikke længer helt ung Mand med et rundt Ansigt og smukke, godmodige brune Øjne. Karl steg op til ham og gav sig i Snak med ham. Linien havde først for nylig faaet elektrisk Drift, og denne Omstændighed afgav en passende Indledning.

„Naa, hvad synes De om Forandringen?" spurgte Karl.

„Ganske godt, der er bare saa Pokkers mange Mennesker, som kører i Sporvogn nu".

„Det kan da kun glæde Dem".

„Ja, men det gi'r mere Ulejlighed, og jeg holder af at tage den med Ro. Bare man kunde ligge i sin Seng altid, det er dog den største Nydelse man har her i Verden".

„Og jeg vilde endda invitere Dem ind paa et Glas Øl efter Tjenestetid".

„Ikke om De saa afhentede mig med fire Heste for Vognen".

Romanow lo. „Heller ikke naar jeg gør det ene Glas til fire?"

„Nej Tak".

„Det gør mig ondt. Jeg vilde nemlig gerne have stillet Dem nogle Spørgsmaal".

„Det kan De jo gøre nu".

„Mener De her paa Vognen?"

„Ja, hvorfor ikke?"

„Godt. Jeg sætter altsaa, at jeg her havde en Sporvognsbillet".

„Det har De, for jeg har lige givet Dem en".

„Ja, men jeg mener en gammel Billet, en som jeg har funden, f. Eks. Hvad kan De se af den?"

„Hvad jeg kan se af den?"

„Kan De konstantere, hvilken Dag den er udstedt, til hvilken Linie den hører o. s. v.?"

„Nu forstaar jeg Dem. Ja jeg kan sige Dem, hvilken Linie og Vogn den hører til. Og hvis det er en Omstigningsbillet, saa staar der endnu mere paa den."

„Se, se".

„En Herre har fortalt mig, at saadanne Omstigningsbilletter findes der kun her i Byen: man kan se paa dem, baade hvor Passageren er steget ind og hvor han er steget af og Klokkeslettet ogsaa".

„Vis mig en af dem".

„Her er en hel Bog. Se her. Paa den ene Side er Datoen; hvis De ogsaa vil vide Maaneden, saa behøver De bare at opgive Billettens Nummer inde paa Sporvognskontoret. Her underneden staar Liniens Nummer. Men nu kommer det vigtigste".

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE

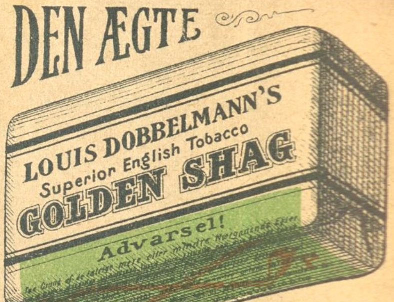

skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pk.: Faaes overalt.

Merians Konditori,
'15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels** ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Ryg den **ægte**
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN LAGER ØL BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN Pilsner Øl BRYGGERIETS AFTAPNING.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane
anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. P. Svendsen.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3

Hun: Elsker Du mig virkelig, min Ven?
Han: Ja, jeg tilbeder Dig og vilde gærne give Dig et Bevis derfor, naar det blot ikke overstiger 100 Kroner.

Dommeren: Du hørte altsaa, Johan, at Hansen henne paa Kroen kaldte mig en Æsel?
Johan: Ja.
Dommeren: Sagde han andet?
Johan: Ja, han sagde, at han gærne vilde give mig det skriftlig!
Dommeren: Tog Du imod det?
Johan: Nej, jeg sagde, at jeg troede ham paa hans Ord.

Snedkerlauget har fejret sit Jubilæum med fuld Kraft. Adskillige Snedkermestre er gaaede i Spaanerne, og dem, der er til Rest, lever ikke 350 Aar til!

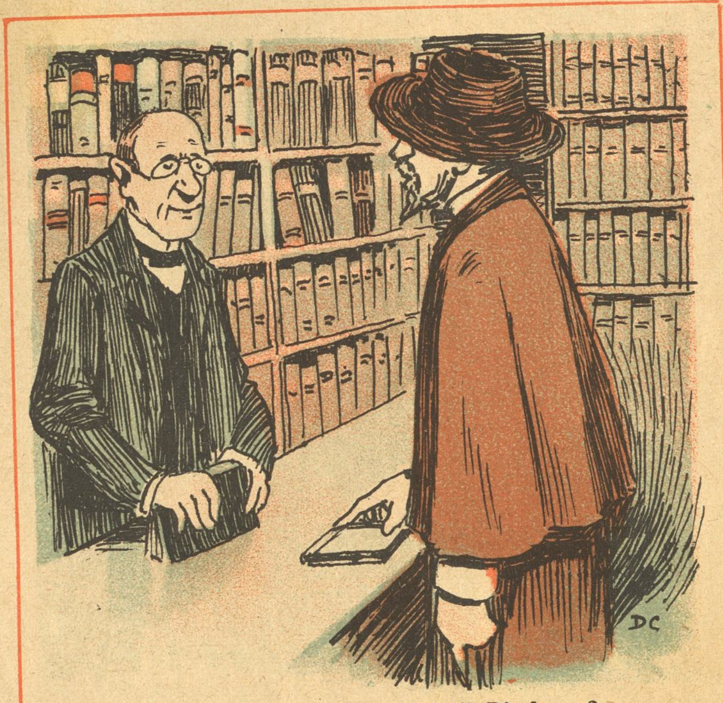

— Har De »Den korteste Vej til Rigdom«?
— Ja, til Tjeneste — — — De ønsker ikke samtidig dette lille »Uddrag af Straffeloven«?

Af Jokumbine Hansens Novelle: — — Hun sad som en Marmorstatue og smilte saa koldt, som kun Marmor kan smile.

Parvenuens Moder (til en Gæst): Alle disse Portrætter er af min Søn. Her ser de ham som Barn, her som Mand og her som — Baron!

A: Synes De ikke, at Fotografien har gjort forbavsende Fremskridt i den senere Tid?
B: Jo, Folk er ikke til at kende igen.

Faderen: Naa, saa Du er Nr. 20 — nederst i Klassen!
Peter: Ja, jeg kan da ikke gøre for, at der ikke er flere Drenge.

Enevold Sørensen — siges der — har andraget Alberti om Navneforandring. Han ønsker Navnet »Fa'n—i—vold«. Der er flere, der ønsker Ansøgningen bevilget.

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54[1].
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

F. THOMSEN'S MUSIKVARELAGER
ST. KONGENSGADE 21

Største og billigste Lager af alle Musikinstrumenter

Daglig friskrøget
Lax
Jacob B. Krøll,
10, Klareboderne 10.
Telefon 817.
Forhandlere Rabat.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
A. Vollertsen.

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

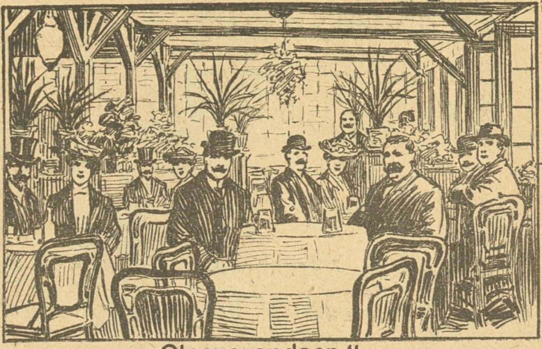

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen anbefaler sig med

Foreningslokaler, hyggelig Have samt **Keglebane.**
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2

TF. 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og 10 Øre om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

Hun: Du ærgrer mig halvt ihjæl.
Han: Ja, Du var vel igen lige ved at beklage Dig over, at jeg kun gør alting halvt!

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen

i Dyrehaven.

Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven.

Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: **Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.**
Søgnedage: **Koncert og Sang.**
Gratis Adgang!

Hotel Bispebjerg,

Tlf. Tgv. 187.
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Telef. PHØNIX. 8476.

Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodrofflund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitterature Forlag,
Læderstræde 5, København.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. 2 Billarder.
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden **Opsprætning**.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. **Raadmandsg. 2.**
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels ægte** originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres **Sommerfrakker**, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

D'Hrr. **Kellnere** og **Musikere.**
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Køhler har gjort meget for *Alberti* og *Alberti* meget for Køhler. — Bare Alberti ikke for-køhler sig paa Viborg-Affæren.

„D. F. D. S."s Skibe mangler Redningsmidler. Brandt kunde passende paa hver af Skibene opslaa en Plakat med Indskriften: „Ingen Redning". Og vi andre kunde passende ombytte hans Dørplade med en lignende Plakat.

„Hvor gammel er jeg?" spurgte en gammel Kokette Naboens Barn, hvorpaa den ugalante Fader svarede:

„Det kan Barnet ikke sige, Frøken, han kan kun tælle til 50!"

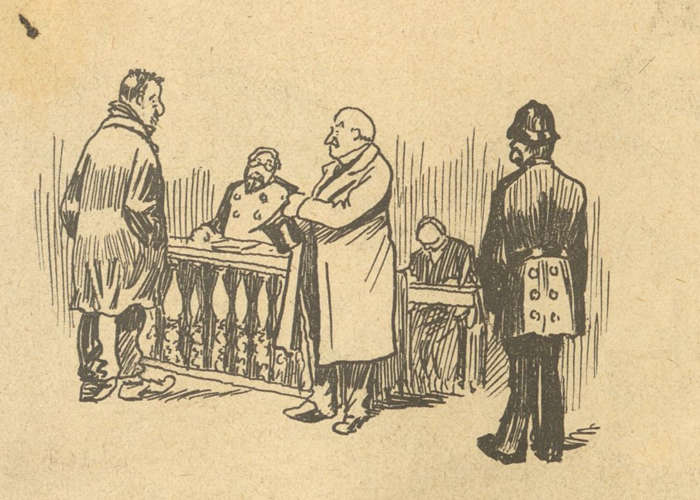

Dommeren: De har kaldt denne gamle Herre for „Svinehund". Har De noget at tilføje?
Anklagede: Nej, jeg tror, det er tilstrækkeligt.

Sylte-Opskrift.

Sylt et Pund Jordbær og et Pund Morbær — det giver 2 Pund Jord'morbær.

Uventet Virkning.

Værten: Det kan maaske ogsaa interessere Dem, Hr. Svendsen, at fra første Marts begynder min Datter igen at tage *Sangundervisning.*

Lejeren: Meget vel; jeg modtager *Opsigelsen!*

I Zoologisk.

Bonden: Mæ Fo'lov, hvorfra kommer de høje Brøl, man kan høre?

Opsynsmanden: Ih, det er jo Kammersanger Simonsen, der synger.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) **Nicolajgade 13.**

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* **spares mange Penge. Forsøg!!**
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23. Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand.
Tlf. 8143. *(Disp.)*

Paa Frelsens Hærs Forlag
er udkommen (oversat fra Engelsk): **Vejledning til Hellighed** af Brengle. **C. G. Fennys Levned,** fortalt af ham selv. **Hjærtets Renhed,** af General Booth, faas i Bogladerne.

FIGARO
Stort Bal til Kl. 2
Søndag, Tirsdag, Onsdag, Fredag.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde **Præmier** saasom **Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel** etc. alt i kurante udmærkede **Varer.** Skriv efter mit nye rigt ill. **Katalog,** som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.
Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. **42,1. Pilestræde 42,1.** Forsendes overalt mod Efterkrav.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Fra den politiske Circus.

Gallaforestillingen den 24de Juli 1904.

Nr. 33.

Ravnen

Søndag d. 14. August

1904

— Fa'r, hvad er en Fonograf?
— Det er en Talemaskine, min Dreng.
— Hvad laver De saadan en af?
— Hm — ja — den første blev lavet af et Ribben!

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: To Drosler sad paa Bøgekvist.

OG »Ravnen« fløj til Ribe By,
hvor Domen staar i Klæder ny,
paa Gaden mødte den Jens Busk,
som klaged' over Regn og Rusk.

Ja, sagde »Ravnen«, vi har faa't
et Omslag, men det er da godt,
skønt »snydt og narret« — nyt Bestik,
i demokratisk Politik.

Jens retter paa sin hvide Slips
og trak i Pjækkerten og vips
saa var han væk og løfted' glat
for Kongen paa sin høje Hat.

Og »Ravnen« traf sin gamle Ven
fra Stadil, *J. C. Christensen,*
hans Ansigt skinnede saa fedt,
en Kirkens Primas har det hedt.

Alberti »Ravnen« ikke saa
som folkelig Minister gaa,
han sig en Stjernepilsner drak,
før han til Ribedomen stak.

Saa fik man Fest i Kirkens Rum.
der kom en Bisp, og han bar Krum-
stav og ud i hans Hyrdespor
gik Præster i et vældigt Kor.

Da det var endt, man drak og aad,
for Statens Penge har man Raad,
en anden Middag dog man ga'
til Kroner tre ved Siden a'.

Og *Busk* en Tale holdt loyal,
for han er jo en Pokkers Ka'l,
han talte ligefrem symbolsk,
for han er, som De ved katolsk.

Da Aften kom, saa var der Blus,
Alberti holdt med Piger Sjus,
og *Stadil* slumred' i en Krog
med Haanden om en Salmebog.

En Spyflue.

Man kan træde en Kat saa længe paa Halen, at den tilsidst vender sig om og siger: „La' vær for Satan!" Jeg har forsøgt det samme med en Spyflue, den rynkede paa Næsen og grinte af mig.

Det var forleden Nat. Jeg laa og vendte og drejede mig, idet jeg haabede paa, at Gud Morfevs i Mangel af noget bedre vilde tage mig i sine Arme. Da hørte jeg pludselig en snurrende Lyd, som kom nærmere og nærmere. Jeg skælvede og forbandede den Time, jeg blev født, thi nu kendte jeg min Skæbne: *Jeg var spærret inde med en Spyflue!*

Nu var den lige over Hovedet paa mig og for at overbevise sig om, at jeg ogsaa virkelig havde hørt den, røg den lige ind i Øret paa mig. Jeg jog en Finger ind og ødelagde det meste af en Trommehinde. Asenet havde naturligvis forlængst bragt sig i Sikkerhed. Et Øjeblik efter hørte jeg den velbekendte Lyd nede ved Fodenden af Sengen. Jeg ilede af Sted med udspilede Fingre, ramlede en Stol overende, og da jeg vilde rejse den op, hev jeg et Blækhus paa Gulvet. Jeg gramsede efter Blækhuset og kladskede Vandkanden ned. Jeg ledte rasende efter det, der var bleven tilbage af Kanden, idet jeg holdt mig fast i Bordtæppet. Det lykkedes mig at finde nogle Skaar, som jeg omhyggelig holdt fast paa. Desværre gav Bordtæppet, som jeg havde glemt at sømme fast, efter for mit energiske Tag, og lidt efter laa det, som jeg havde forsømt at smide ned, paa Gulvet.

Fortvivlet greb jeg mig til Hovedet uden at tænke paa, at mine Fingre var indsmurte i Blæk. Jeg sparkede en Stol omkuld. I det hele taget undrede det mig, saa mange Stole der pludselig var kommen i Værelset, men senere har jeg tænkt mig, at da Bordet var rundt, og jeg stadig rendte langs med det, har det sandsynligvis været den samme Stol, jeg blev ved at løbe paa.

Under alt dette havde jeg glemt Spyfluen, indtil der tilfældigvis ikke var noget i Nærheden, jeg kunde rive omkuld, saa hørte jeg atter Uhyrets væmmelige Summen, og mit Raseri steg til Kogepunktet.

Heldigvis havde jeg nu faaet Fingre i Bukserne og fik endelig Lampen tændt. Gud bevare mig vel, sikken Værelset saa ud! Men det havde jeg ikke Øje for, min Fjende summede haanende om Ørerne paa mig, jeg brændte efter Hævn.

Først forsøgte jeg at fange den med Fingrene, det gik ikke, saa fik jeg den Idé, at faa den lukket inde i et Vandglas. Den grinte bare af mig og fløj sin Vej, idet den brummede noget om Fjols eller sligt. Nu kendte jeg ikke til Skaansel, dø skal Du, dit væmmelige Bæst, hvæsede jeg og spændte Hanen paa min 6-løbede Revolver, jeg netop har anskaffet mig, skønt ikke netop til det Brug.

Jeg tog omhyggelig Sigte og fyrede løs. Kuglen borede sig ind i Rammen paa et Maleri, jeg havde faaet af en god Ven. Jeg glædede mig over, at Billedet ikke var bleven beskadiget — og sendte den næste Kugle i Bagdelen paa en Ko, der havde lagt sig ned for at fordøje. Jeg husker ikke, om den fik rejst sig op, jeg havde kun Tanke for min Fjende, men Maleriet var jo ødelagt.

Nu kan De tro mig om De vil, men 5 Skridt fra mig sad Bæstet og skvatgrinte, medens Taarerne randte ned ad Kinderne paa den.

Jeg skælvede af Fryd, thi den var saa udmattet, at den med Lethed lod sig tage. Jeg dunkede den gemytligt i Ryggen, og da den fuldstændig var kommet sig, rev jeg med en indre Glæde, som ikke kan beskrives, Tungen ud af Halsen paa den, drejede dens grimme Kæber af Led og masede tilsidst hvert Ben i dens syndige Krop.

Saa lukkede jeg op for de Mennesker, der havde dundret paa Døren i den sidste Times Tid. Det var to Betjente og alle Husbeboerne. Jeg saa roligt paa dem, men i mit Blik maa der have været noget, som har bragt dem paa den Tanke, at der vilde blive begaaet et Par Mord i en nær Fremtid, thi de skyndte sig alle som En at forsvinde.

Saa saa jeg mig i Spejlet: mit Ansigt var ravende sort, men mit Haar var blevet snehvidt i Løbet af én eneste Nat!

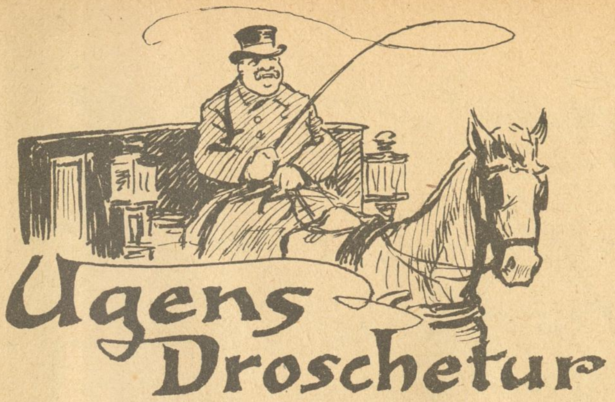

Ugens Droschetur

Der kom en morderli' stram General aa se paa i Sivil me' Baand i Knaphullet heng te' me' aa ve' køres u' paa Orlodsværftet.

Saa æ han s'gu alli'eveller inte General, tænkte je', men A'miral eller saad'n no'et.

„Saa gærne!" sa'e je', „Gaa Di blot ombord, saa ska' vi snart komme deru' for en trerevet Kule."

Man maa jo være Værtensmand aa tale me' den Sjagong, som Passesjere'ne æ født aa opdra'en i.

„Æ de' den der, Di kalder en trerevet Kule?" sa'e han aa pejede paa Lotte.

„Ikke saa mejet i Øjeblikket," sa'e je', „de' va' bare saad'n en lille Sømandsvending ve' Guds Førelse for aa hæ're den Stand, Di te'hører."

„Je'nte Sømand," sa'e han, „je' æ Kri'sassesser aa Danse- aa Svømmelærer."

„Ja, der ka' Di sel' se," sa'e je'. „Saa hører Di jo alli'eveller paa en Maa'e te' de' fly'en'es Eljement."

„Kender Di mej inte?" sa'e han aa rettede se' li'essom der b'e' stukken en knyttet Næve op op under Næsen paa han. —

„Je' ve'nte a', a' je' har den Ere." sa'e je'.

„Mit Navn æ Poul Peddersen," sa'e han aa saa paa me', li'essom han ha'e ventet, je' sku' gaa bav ovver aa sla Nakken i Smadder mo' Brostenene.

„Je' tro'de, a' Di mindst hed Pedder Tordenskrald," sa'e je' aa ga' me' te' aa ligge op aa ta'e Muleposen a' Lotte.

„Der æ'nte et Barn i hele Byen," sa'e han, „som inte kender Poul Peddersen. I hver' Fald inte a' di fornemmere Stænger," sa'e han aa strøj se om Skæget.

„Ja, je' æ jo heller'nte no'e' Barn mer'," sa'e je', „aa hører forresten heller'nte te' de' fornemmere Stænger — saa Di maa ha' me' mejet undskyld'," sa'e je' aa hev Muleposen op paa Bukken.

„Hvem ha' lær' Dem aa danse?" sa'e han.

„De' ha' je' sel'," sa'e je'. — „U'e i Klodsen," sa'e je', „om Di husker de' Ste' fra Derreses Børnelærdom a'."

„Nej, de' gø' je'nte," sa'e han. „Je' ha' aldri' ne'ladt me' te' den Svære."

„Svære!" sa'e je'. „Ja, 'gu va' di svære, no'en a' di Kæfe'ter, man saa deru'e, men elle's va' Bulen s'gu mejet pen, aa der kom osse di bedste Pi'er aa di flotteste Slagtersvende, der va' paa Vesterbro den Gang."

„Je' ve'nte høre Tale om saad'n no'e'!" sa,e han. „De' oprører min Blufærri'he'."

„Osse min!" sa'e je'. „Men de' æ nu'nte saa mejet, a' de' gø' no'et."

„Se, nu ska' je' u' paa Orlodsværftet," sa'e han, „aa pressentere mine Damer i Svømning. — Tror Di, je' la' dem komme op paa Broen aa springe u'? — Næ, je' la' dem kryve ner i Vandet ingen som di Fremmede kommer, aa b'i'e der nere, saa ma'nte ka' se andet a' dem eng som Ho'ederne. De' kalder je' for Blufærri'he', aa de' æ je' bekend' for —."

„Al Respekt for de'," sa'e je', „men hvis a' di nu faldt paa aa sla' en Kolbøtte, som vi g'or'e i vorreses Ti', hva' saa?"

„De' gø' di'nte," sa'e han. „Di vi' før dø eng som gøre de'. — Aa la' vos nu bare komme deru' a', saa ska' Di faa Lov te' aa komme ing aa se, hvo' blufærri'e, vi æ, mej aa mine Damer."

„Hvis a' je'nte ka' se andet eng som Ho'ederne a' dem," sa'e je', „saa ve' je' li'essaa gærne væ fri. Saa æ de'nte no'e' for mej. De' si'er je' ren'ud."

„Saa æ Di al'saa en ækel Vellys'ning," sa'e han aa sto' op i Vovnen.

„Næ, men je' æ et Mandfolk," sa'e je'. „Je' æ en a' Adams Børn, aa di ve' gærne ha'e Pandekager, ved Di nok."

„Kør!" sa'e han aa smækkede se' te'baves i Vovnen saa de' sa'e svub i han.

„Aale rejt!" sa'e je' aa lo' Lotte gaa lidt heng a' Ga'en.

Danmarks Phehve.

Mel.: Alle marsch, alle bom.

Alberti er stor,
han kan næppe være i det Land, hvor han bor.
En saadan Minister har ej før vi haft.
Han svulmer af Ister, af Saft og af Kraft.
Han — —
er i Sandhed Danmarks Plehve
og Zar under et.
Mod ham er en Greve
kun usselig lidt.

Alberti er tyk!
Uf, sikken en Mave og sikken en Ryg!
Hans Hoved har Plads for en Masse Forstand;
ja, han er en Pryd for sit Fædreneland.
Han — —
Socialisterne vil „knalde"
og Landet se frelst.
Han sendte dem alle
til Siberien helst

Alberti, pas paa!
at ikke Du revner; saadan kan det gaa,
naar Frøen til Okse vil puste sig op.
En Stund ses den vokse, men saa siger det Stop;
Der — —
lyder pludseligt et vældigt,
et revnende Knald.
Pas paa, at saa uheldigt
ej gaa Dig det skal.

Høflig Anmodning.

Fru Madsen sagde forleden til sin Pige, at hun intet maatte gøre uden at have indhentet Tilladelse.

Den næste Dag kom Pigen spadserende ind i Dagligstuen og sagde yderst høflig:

„Frue, Katten sidder inde paa den tredie Hylde i Spisekammeret og æder Andestegen; tillader Fruen, at jeg jager den bort?"

Fra Krigsskuepladsen.

Vi bringer et Kort over Krigsskuepladsen med Angivelse af, hvorledes de russiske og de japanesiske Hære stod overfor hinanden den 4de Juli og den 4de August. Tegnet viser de japanesiske Troppers Stilling den 4de Juli, Tegnet de russiske Troppers Stilling.

Tegnet viser, hvor Japaneserne stod den 4de August, og × hvor Russerne nu staar.

Som man ser, har Situationen ændret sig væsentligt i denne Maaned, Japaneserne er rykket frem paa alle Punkter, og Russerne har maattet vige.

Beroligende.

— Marie, førend De bader Barnet, ønsker jeg, at De hver Gang grader Vandet med Thermometret.

— Ja, Frue, men det gør jeg meget lettere uden Thermometer. Naar Barnet bliver rødt i Vandet, saa er det for varmt, og naar det bliver blaat, saa er det for koldt!

Mit System.

Mel.: Tingeningenater.

I. P. Møller skrevet har en Pjece,
det er om, hvordan man vasker sig,
det er en, som alle Folk bør læse,
enten de er raske eller ej —
om hvordan han klæ'er sig a',
og hvordan han gaar i Bad —
om de Grader han kan ta',
og hvordan han bær' sig ad;
selv det gamle Grækenlands Artikler
er for I. P. M. som Svovlestikker —
i Antiken,
i Plastikken
er der ikke'n
Mand som han.

Først slaar han et Kraftspring op til Maanen,
og saa stryger han sin Overarm —
saa behandler han sig selv i saadan en
Fart, saa han bli'r tampet rigtig varm;
saa en Vending ud at sejle
i fire fem Reamur,
et Par Rejespring til Vejle
og et Luftspring retur —
saa gaar han en Mil tilbunds i Fjorden,
og gaar saa op og svaler sig paa Jorden —
op i Reck'en —
Gymnastiken
ejer ikke'n
Helt som han.

Han er Idealet af et Mandfolk —
han er Danmarks første Adonis —
hans System skal vise, saadan kan Folk
transpirere sig til Skønheds Pris;
han er kobberrød i Huden
og har den skæreste Teint,
og Klæ'er gaar han foruden
indtil han skal i Seng —
og hvis Du gør li'som I. P. Møller,
drikker mere Vand og færre Øller,
skal Du sikken
Gymnastikken
sætter Skikken
paa Dig selv.

Naar han viser sit System i Klassen,
saa er han skam mange Penge værd —
saa beundrer selv en Men'ske-Madsen
Løjtnant Møller og hans rene Tæer;
der er Manddom i hans Ribben
og i hans Muskelspil,
man kan tyd'lig se paa de Ben,
hvad han har drevet det til;
og fra Bøllen til den høj'ste Greve,
om han dør, saa skal dog Manden leve —
hele Kliken
Gymnastikken
frelser — sikken
Filantrop!

Fra Varietéen.

Artisten: Jeg skal nu have den Ære at imitere alle Slags Dyrestemmer for Dem. Jeg beder Dem selv nævne et Dyr — —.

Efter et Par Minutters pinlig Tavshed høres en Røst fra de bageste Bænke:

„En røget Sardin i Olie."

Forberedende Øvelser.

— Har Du ingen Cigarer?

— Nej, min Ven — jeg har aldeles ophørt at røge!

— Saa? — altsaa af Hensyn til Din Fremtidiges Sundhed! — Naar skal Brylluppet være?

A: Befolkningsantallet i Frankrig gaar nok stadig tilbage?

B: Ja, det er jo ikke saa underligt; man kører jo saa meget med Automobil der.

Aabent Brev til Fru Justitia.

Mel.: Min Lanterna magica.

Kære Fru Justitia
sig hvor kan det være,
at til hver en Tid Du ska'
Bind for Øjet bære? —
Du, som netop klart bør se
for at Ret og Skel kan ske,
handle maa i Blinde,
stakkels lille Kvinde.

Naar af Fattigdom og Nød
sultent Skrog tilvender
sig en lille Smule Brød,
Straf man ham tilkender.
Naar en fornem Kavaller
sig paa andres Gods forser,
bli'er han som en agtet
Kleptoman betragtet.

Rigmands Søn et Tusind ta'r
frækt fra Principalen,
men han straffes ej, thi Fa'r
„dækker" jo Skandalen.
Fattigt Barn for Rapseri
meldes straks til Politi,
strengt med Ris og Rotting
straffes han for Smaating.

Er Du fattig, vogt Dig vel,
skriv ej andres Navne,
Du kan for en Bagatel
let i Tugthus havne. —
Har en Adelsdame stort
Falskneri med Veksler gjort,
redder snilt man Æren,
hun er „blød i Pæren".

Kære Fru Justitia,
frigør Dine Øjne
for det grimme Bind, thi da
ser Du Livets Løgne.
Hold paa Sandhed og paa Ret,
gør ej Forskel, mærk Dig det;
Fattige som Rige,
døm dem alle lige!

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

„Rebellerne".

Mel.: Og nu vil jeg indvie Jer i.

MIN søde, fortryllende Cristen,
skal vi dele vor Skæbne, vi to,
skal vi lege en Hybel paa Kvisten
og leve vor Ende i Ro?

Min Ven og min Trøstermand, Madsen,
kan Du gøre vor Fæstning i Stand?
kan Du lire et Nummer paa Kassen?
kan Du værge dit Fædreneland?

Min kære bedaarende Søren,
kan Du spinde en Ende for mig? —
og alle mine kæreste Børen,
her sidder aleneste jeg.

Fy, Fogtmann og Petersen-Sandby
og saa ham, denne her Slengerik —
skal I skaffe Jert Venstre i Vanry?
dikke, dikke, dikke, dikke, dikke, dikke, dikke, dik.

Og Zahle og Kristjansen-Beder
— Status en, Status to, Status quo —
og hvad I nu allesammen hedder,
vil I blive en Bondeven tro?

Hvordan har du'et i Dag, Jensen-Knudstrup,
vil Du følges med det andet Krapyl?
Herre Jemini, si'er ogsaa Du Stop,
hvordan skal det saa gaa mine Prygl.

Poul Christen vil Du med mig i Skoven,
skal det være fra Morg'nstunden a', —
Du stemte dog for Prygleloven,
saa Du gi'er vel ikke mig en god Da'.

Du sku' skamme Dig, Laust, Du fra Brædstrup,
Du ku' blive en fin Diplomat;
vi kan sagtens bli' Venner med Estrup,
naar blot at I andre vil ha'et.

Anton Jensen, Fikse fakse, fikse Fakse,
og Stub, Stubbe, Stubbe, Stubbe, Stubbe, Stubbe, Stub,
hvorfor er ogsaa I af den Slagse?
Med Madsen sku' I før følge Trup.

Og alle I andre Rebeller —
skal I køre med Peter i Ring?
naa, Jeg elsker Jer allirenveller —
dinge, ninge, ninge, ninge, ninge, ninge, ninge, ning.

Vil I følge med mig, skal I faa Jer
Provisorietiden igen,
og jeg skal sgu' nok passe paa Jer —
I skal blive til „Dannebrogs" Mænd.

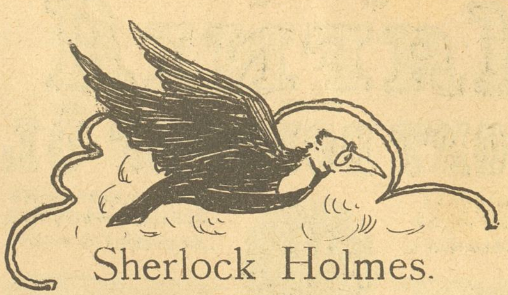

Sherlock Holmes.

Mel.: Og kender I Ditlev Madsen.

HR. Honnens bor ovre i Randers,
der bor ogsaa vor gode Ven Anders.
Honnens han plejer Retfærdighed,
og deraf han bliver aldrig ked.
Hjortshøjmordet spøger i hans Hjærne end:
Hvordan skal jeg dog faa fat i Morderen?
I maa kalde i min Grav mig blind og døv og dum,
hvis ej jeg trænger ned til Bunds i det Mysterium!

En Bondekarl gik ude paa Landet
og pløjed' og saaed' blandt andet.
Han var lidt „skør", men ellers god,
og kunde ikke taale at se Blod.
Men da en Dag, han havde drukket sig en Pæ'l.
sa'e han: Det var mig, der slog Marie ihjel!
Ingen Menn'sker troed' det' men Honnens blev saa glad:
Jeg har vidst det hele Tiden! det var ham, den fule Rad!

Saa blev Fyren sat i Kasjotten,
og nu var han rigtig paa P . . . . .
Honnens bag Skranken sa'e: Tilstaa!
Din Skæbne kan Du dog ej undgaa.
Bonden græd og sa'e, at det var inte ham;
Honnens svared': Jeg Dig nok skal gøre tam!
Du maa ikke tro, min Ven, at jeg er noget Fjols.
selv om ogsaa at jeg bor og virker lidt for nær ved Mols.

Saa blev Pinebænken gjort rede,
da maatte den Bondekarl svede.
Honnens har ingen Barmhjertighed,
naar det gælder Forbrydere, De ved.
Helst han Ho'edet af dem allesammen slog,
gik saa ind og sig en veltjent Hvile tog.
Sejstrup! slib Din Økse, der for den snart bliver Brug,
stod til Honnens det, Du mejed' Ho'eder som vi Rug.

Ja, vi kan for Honnens være glade;
han gør Gavn og ikke megen Skade.
Han er Sherlock Holmes ved Gudenaa;
gid snart han sin *Conan Doyle* maa faa.
Var han ikke no'et for *Palle Rosenkrands?*
Palle er af alle bedst jo her til Lands
til at skrive Bøger med den rette pænding i.
Maa jeg anbefale Honnens til Din Pen og Dit Geni

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overskæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er TØNDE COGNAC. Etiketten paatrykt Flasken med Guld! erholdes overalt i DANMARK. Ægte Schweizer Bitter. Carl Østberg & Sönner. Ægte Pommerantz Likør.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG skal have 2 korslagte Piber. 15 Øre Pkt.: Faaes overalt.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.

anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.

Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv. Brug kun **Reuchels** ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN LAGER ØL BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN Pilsner Øl BRYGGERIETS AFTAPNING.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon **5858 & 2712.**

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. **P. Svendsen.**

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3

Stedet, hvor den russiske Minister v. Plehve blev myrdet.

(Efter en Skitze, taget af et Øjenvidne.)

Smede og Maskinist Kavitter, garanteret ægte i Vask. **5 Kr. Sættet.**
En gros Lageret **Nørrebrogade 54** [1]. ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
"DOUBLE BROWN STOUT"
KØBENHAVN

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
SMIDT

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

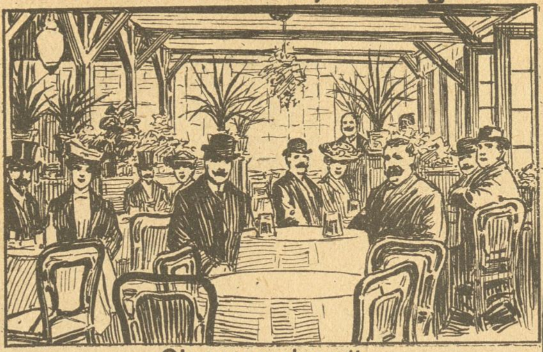

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen

anbefaler sig med **Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.**
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Yale Laase & Nøgler

Nyøstergade 2

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster **5 Øre** om Hverdagen og **10 Øre** om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro. Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

A: Jeg kan ikke forstaa, at Kvinder sætter saa megen Pris paa Soldater.
B: Aa, det er ikke saa underligt. Soldater er jo vante til at lystre Kommando.

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen

i Dyrehaven.

Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven,

Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: **Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.**
Søgnedage: **Koncert og Sang.**
Gratis Adgang!

Hotel Bispebjerg,

Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.

Eneestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Telef. PHØNIX. 8476.

Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodrofflund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Aldeles gratis

kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde **Præmier** saasom **Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel** etc. alt i **kurante udmærkede Varer.** Skriv efter mit nye rigt ill. **Katalog,** som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Heste-Auktioner

afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hv
Nørrebrogade 148 (Ølundshus). Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. **2 Billarder.**
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels** ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding,
fhv. Vognmånd.
(*Disp.*)
Tlf. 8143.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Veninder.

„Jeg er nu 28 Aar og har aldrig tilladt en Mand at kysse mig."

„Herregud, er de døde allesammen?"

Vanskeligt Spørgsmaal.

Lille Hans har hørt, at en Missjonær er bleven ædt af Menneskeædere, og der opstod da følgende Samtale mellem ham og hans Moder:

„Kommer Missjonæren i Himlen, Mo'r?"

„Ja, mit Barn."

„Kommer Menneskeæderne ogsaa derop?"

„Nej, vist ej."

„Men hvor kan Missjonæren da komme alene i Himlen, naar han ligger inde i Menneskeæderne?"

Mislykket Forsvar.

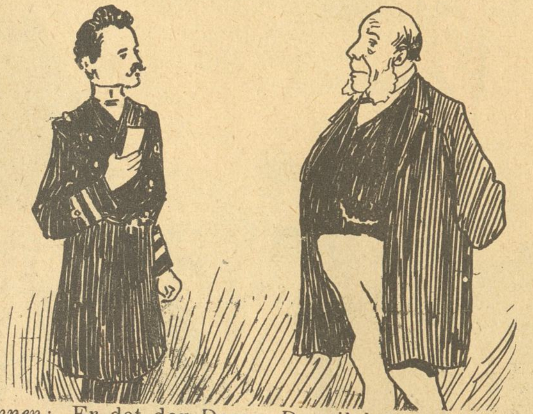

Sønnen: Er det den Dame, Du vil have mig gift med?

Faderen: Ja, hun er meget rig.

Sønnen, Men hvor hun ser mager og gammel ud her paa Billedet.

Faderen: Aa, det skal Du ikke regne efter. Det Fotografi er 5—6 Aar gammelt.

Tvetydig Kompliment.

Herren (til en meget dekolleteret Dame): Frøken, De er som et Syn fra Paradisets Have.

Han kendte ham.

Tilskæreren: Baron H er her, og han er lynende vred...

Skræderen: Lad ham bare komme ind. Naar han er saa fræk, har han Penge paa Lommen —.

Besynderligt.

Hvor meget besynderligt, der findes her i Verden, filosoferede gamle Candidat A. Her gik Fru Petersen, før hun blev gift for at være en gammel Pige, og nu efter at Manden er død, er hun pludselig bleven en ung Enke.

Bekendtgørelse
fra
Alm. dansk Vare- & Industrilotteri.

35te Series

5te Trækning begynder Onsdag den 17de August 1904.

Der fordeles i denne Trækning følgende Gevinster:

Paa et og samme Lod kan vindes 2 Gevinster i samme Trækning.

1ste Præmiegevinstrække.

1	Gevinst	paa	1500 Kr.
1	—	„	750 —
1	—	„	500
3	—	à	300 —
12	—	„	250 —
85	—	„	100 —
120	—	„	50 —
164	—	„	25 —
138	—	„	12 —
2675	—	„	10 —

Hovedgevinstrække.

1	Gevinst	paa	3000 Kr.
1	—	„	1500 —
1	—	„	1000 —
3	—	à	600 —
12	—	„	500 —
85	—	„	200 —
120	—	„	100 —
164	—	„	50 —
138	—	„	15 —
2675	—	„	10 —

2den Præmiegevinstrække.

1	Gevinst	paa	1500 Kr.
1	—	„	750 —
1	—	„	500 —
3	—	à	300 —
12	—	„	250 —
85	—	„	100 —
120	—	„	50 —
164	—	„	25 —
138	—	„	12 —
2675	—	„	10 —

Ialt: 9,600 Gevinster.

Lodsedler til Trækningen sælges og fornyes à 3 Kr. 60 Øre Stykket overalt hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Nørrevoldgade 19,** hvorfra Planen paa Forlangende udleveres **gratis.**

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag, Læderstræde 5, København.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

„**RAVNEN**" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Præsten: Skam Dem, Gaardejer Jens Jensen, at være misundelig paa de glade københavnske Arbejdere, de ere besiddelsesløse, medens De er Herre i Deres eget Hus og Ejer af Jord og Besætning.

Gaardejeren: Spot mig ikke, Præst. De ved jo godt, at Hus og Jord tilhører Kreditforeningen, medens Besætningen er pantsat til en Jøde.

Nr. 34.

Ravnen

Søndag d. 21. August 1904

— Hvorfor græd Grossererens lille Else saa forfærdeligt før?

— Jo, hun havde gravet et dybt, dybt Hul, og nu vilde hun have, at hendes Moder skulde tage det med op i Hotellet!

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: Det var en Aften i Tivoli.

Og »Ravnen« flagred' til Fødselsda'
hos vores Tivolis *Thrane*,
en bedre Aften han saamænd ga',
og »Ravnen« fugted' sin Gane,
ved Mørkets Frembrud blev livlig Tonen,
og »Ravnen« fandt, Illuminationen
:,: var ovenud. :,:

Saa napped' »Ravnen« endnu et Bær
og tog sin Hat fra en Knage,
gik ud i Haven og mødte Hr.
Alberti — har De kendt Mage —
han med den russiske Konsul snakked',
de enig var om at knutte Rakket
:,: og »Klokken 12«. :,:

Med et den Russer fik en Impuls,
han gav Alberti et Vink, a'
de skulde ind hos Arena-*Schultz*
og kigge lidt paa *Olinka,*
»ja«, sa'e Alberti, »det maa jeg sige,
hun var s'gu noget for mig, den Pige,
:,: spørg Nikelaj!« :,:

Naa, »Ravnen« drev paa Terrænet om,
der faldt imellem lidt Væde,
tilsidst den ind hos Bodega kom,
der traf den s'gu til sin Glæde
vor Krigsminister, den gæve *Madsen,*
Tivoligarden trak op paa Pladsen
:,: til Madsens Fryd. :,:

»Hør Eksellence«, sa'e »Ravnen« flot,
»vil D'inte drikke en Toddi?«
»jo«, sa'e Madsen, »det kan vi godt,
hør — Thrane sidder vist smaat i
Bedriften her, han sku' meget mere
gaa ud paa det at mobilisere
:,: en større Hær.« :,:

Da i det samme der lød et Skud
saa Madsen vælted' Pokalen,
»mon Fjenden kommer? Du gode Gud!«
— her sank han helt ned paa Halen.
»Jeg har endnu ikke Brodden rede,
hvor har vi *Anders,* den store, brede
:,: Statsrevisor?« :,:

»Aa Snak«, sa'e »Ravnen«, »det var jo *Busch,*
som mælder Fyrværkeriet!«
og op mod Skyen saa sort som Tusch
Raketten tossede i'et,
men ak, saa kom der et Skybrud, Kære,
og Fødselsdagen blev paa min Ære
:,: til bare Vand. :,:

Svogeren.

Det var i gamle Dage, da Gejstligheden levede højt paa de „vantro"s Bekostning.

Historiens Helt er en ung Sømand, som efter at have pløjet Søen et Par Aars Tid atter kom hjem. Uheldigvis for Sømanden faldt han i Kløerne paa en Præst, og denne fik ham til at bekende alle de Synder, som han under sit Ophold i Udlandet havde begaaet. Søgutten havde lige sluttet sit Synderegister og havde fortalt løst og fast om de Synder, som han alt havde faaet Syndsforladelse for ved Hjælp af en Mængde ny, blanke Gulddukater, som laa opstablede paa Bordet, og Præstens smaa Katteøjne glinsede om Kap med det skinnende Guld.

Da den skriftende Sømand tav, tog den ærværdige Præst Ordet og sagde: „Husk Dig nu om min unge Ven, har Du nu ikke forsyndet Dig mod Herrens Bud ved andre Lejligheder? Du ved, at jeg tager imod Dig med aabne Arme og giver Dig Syndsforladelse!"

Efter nogen Betænkning svarede Sømanden:

„Ærværdige Fader, en Ting har jeg skjult for Dig. Det var for mange Aar siden, at jeg under et Ophold i Riga bedrog en ung Pige".

„Det var en slem Ting", sagde Præsten, „det tror jeg ikke, jeg kan give Dig Syndsforladelse for. Det vil sige, naar Du vil ofre 1 Rulle blanke Dukater til, skal jeg nok ordne Sagen, hvor vanskelig det end er. Du maa huske paa, at der staar i Biblen, at vi alle ere Søskende og Brødre, og Herren kalder os selv sine Søstre og Brødre, saa det er virkelig en stor Synd, Du der har begaaet!"

Den unge Sømand, som opmærksomt havde lyttet til Præstens Ord, fik pludselig en lys Idé. I et Nu havde han fejet alle Guldpengene ned i sin Pung, idet han sagde:

„Naar I, ærværdige Herre, siger at Herren kalder os sine Brødre og Søskende, saa maa Herren jo være min Svoger, og under de Omstændigheder tror jeg hellere jeg vil afgøre det hele med ham. Derefter forsvandt han hurtig ud af Døren, til stor Ærgrelse for Præsten.

Ugens Droschetur

Der kom en mejet fin Mand heng te' me'.

„Sprækken Si døjs?“ sa'e han.

„Næ“, sa'e je', „men je' sprækker Dansk. De' va' de' eneste, vi lært' i Sumsga'es i min Ti'“.

„Køre!“ sa'e han aa pejede paa Lotte.

„Jawohl!“ sa'e je'. „Hvo'hen gælder Rejsen?“

„Wie?“

„Ja, vi to“, sa'e je'.

„Ah!“ sa'e han. „Ja so! — Jej mejet godt forsto Danske“.

„De' glæ'er mig!“ sa'e je'. „Saa ska' vi nok b'i'e eni'e om de' øvri'e“.

Saa grint' han aa sad se' ing i Vovnen.

„Bre'ga'e!“ sae han.

„Der ka' Di se!“ sa'e je'. „De' gaar jo u'mærket. Hvikket Numer?“

„Di Kærke!“ sa'e han.

„Ve' Di i Kærke?“ sa'e je'. De' maa Di vis' vente me' te' paa Sønda'“.

„Messe!“ sa'e han.

„Æ de' nu te' Messen, Di ve'?“ sa'e je'. „Saa æ de' jo op paa Kø'ma'erga'e, vi ska“.

„Nejn!“ sa'e han. „Je' mene' en Takkemesse. Di forsto: Tak! — Danke!

„Ingen Aarsag“, sa'e je'. „Dank Di bare li'esse mejet Di ha' Lyst“.

„Je' æ russisk Skesandt!“ sa'e han.

„Æ Di de'“, sa'e je'. „Saa ha' Di al'saa tre Snore paa, naar Di æ i Uniformen“.

„Wie?“ sa'e han.

„Ja, de' æ godt!“ sa'e je'. „Klø Di bare *vi'*ere“.

„Vi' Di, fillej inte væ' gla'“, sa'e han, „hvis de' va' Dem, der ha'de faaen Citronføller“.

„De æ nok muli'!“ sa'e je'. „De kommer an paa, hva' saad'n En æ vær' i Handel og Vandel“.

„De' æ alles for enhver jeder Russer!“ sa'e han.

„Æ de' værkeli'?“ sa'e je'.

„Ja, naar de' da ikke ist en Nillelist eller Annakist“ sa'e han.

„De' manglede sgu' bare“, sa'e je'.

„Ka' Di so forsto“, sa'e han, „a' vi føller Trang te' aa takke den helli'e Jomfru?“

„Ja“, sa'e je', „de æ je' svær' me' paa“.

„Hun ha' vist, a' hun æ mit Rusland“, sa'e han, „aa holder sin Haand ovver de'“.

„Ja, de' ka' man ty'eli' mærke“, sa'e je', „naar man læser Tellegrammerne fra Kri'en a'“.

„Je' mener inte jus', hva' Kri'en angaar“, sa'e han, „men med aa gi'e Kejseren en Søn“.

„Naa!“ sa'e je', „de' æ de', Di æ saa gla' for, aa nu ve' Di ner i Kærken“, sa'e je', „aa takke Mutter Marie for'et“.

„Wie?“ sa'e han.

„Næ, Di alene“, sa'e je'. „Je' æ sgu' lie gla' i begge Ender“.

„Ja, la' os so faren!“ sa'e han.

„Fa'ren!“ sa'e je'. „Æ de' Fa'ren te' Barnet, Di mener?“

„Je' mene', a' vi ska' komme a' Ste'“, sa'e han. „De' gaar ikke an, di vente' paa Skesanten“.

„Hvis de, æ Rekrutterne, der venter paa han“, sa'e je', „saa gør'et inte saa mejet. De' va' værre, hvis de' va' Kaptajnen, eller Obersten“.

„Wie?“ sa'e han.

„Akkurat sgu'!“ sa'e je'. „Nu æ je' osse færdi' te' aa stikke a'. Hvis a' Di saa ve' passe godt paa Haaret“, sa'e je', „a' de'nte ska' fly'e a' Dem, for nu la'e' je' Lotte trække te'“, sa'e je', „aa saa kniver de' for Potte Arthur!“

Saa smu're je ner i Bre'ga'e me' han, aa fik to Kroner for'et, aa di slo' li'e te'

„De' maa je' si'e“, sa'e je' senere te' Taxemeter-Søren; „de va' en flot Skesant! Vores passer sgu' bedre paa Lønningen“.

„Du æ et Skvadderho'ede“, sa'e han. „De ha' natyrli'vis væ't den russiske Gesandt. Du ku' maveli' ha'e faa't et Andre'skors eller en anden fin Dekkerasjon a' han“, sa'e han, „hvis a' Du ha' g'or' Dig en Smule Uma'e for'et, aa ku' ha' faa't en a' Menistrene te' aa anbefale Dig. De' ha'de pyntet paa Bukken, aa saa æ je vis paa, a' Du ha' gi'et en lille En“.

„De' ha'de je'“, sa'e je'. „De' ka' Du stole trygt paa“.

„Naa, skidt!“ sa'e han. „Du ka' jo gø'et alli'evel“.

„De' ka' je' sgu' godt!“ sa'e je', aa saa gik vi ner i Snasken aa to' os et Pa' smaa Slaver me' kold' Vand te'.

Veski maa man jo'nte drikke, si'er Drakmand, aa Bajere, dem forkøler man jo bare Maven paa aa kommer te aa sve'e a' bavetter,

Forandring fryder.

Gæsten: Hr. Vært, jeg ser mig nødsaget til at klage over en af Deres Tjenere . . .

Værten: Det glæder mig virkeligt!

Gæsten: Hvad behager! Glæder det Dem?

Værten! Ja forstaar De. — Ellers hører man jo aldrig andet end de kedelige Klager over Maden.

Vedvarende Uvished.

— Jeg skrev til hende, at jeg ikke længer kunde udholde Uvishedens Kvaler. Hvis hun elskede mig, skulde hun bære en rød Rose i Theatret i Aftes, i modsat Fald skulde hun bære en hvid.

— Bar hun saa nogen Rose?

— Ja, en gul.

Jeg hilser i Ærbødighed.

Fra den kejserlig russiske Barselaffære leverer den stedlige Presse følgende højkomiske Beskrivelse:

Til Stede i Barselstuen var Kejseren, hans Moder Enkekejserinde Dagmar og Storfyrstinderne Xenia og Olga, Kejserens to Søstre. Kejseren holdt den fødende Kvinde i Haanden, da Overhof-Accoucheuren Professor Ott højtideligt udraabte:

— *Jeg hilser i undersaatlig Ærbødighed Hans kejserlige Højhed, Storfyrst-Tronfølgeren!*

Svar paa Tiltale.

— Fy, Din slemme Dreng, hvor kan Du nænne at løbe med den Rede? Tænk, hvor Moderen vil blive bedrøvet, naar hun ikke kan finde sine Æg.

— Moderen? Det tænker hun vist ikke paa, hun sidder jo oppe paa Deres Hat!

— Bedstefa'r, for et Par Aar siden fortalte Du, at Du i dine unge Dage havde skudt 6 Harer i et Skud, saa blev det til 5, og nu siger Du, at der var 4!

— Gjorde jeg —? Ja, ja — der kan I selv se, hvor min Hukommelse svækkes Aar for Aar!

Skyllepenge.

Personerne:
1ste Bryggeridirektør Hr. van der Kühle,
2den do. Hr. Dessau.

(De møder hinanden paa Gaden.)

1ste Direktør: Godt, at jeg træffer Dem, kære Kolega. Jeg har faaet en fortræffelig Idé.

2den Direktør: Er den saa god som min med Navnekonkurrencen?

1ste Direktør: Meget bedre. De ved jo, at *Alberti* har givet Apotekerne Lov til at opkræve 5 Øre i Skyllepenge for hver Flaske.

2den Direktør: Javist —?

1ste Direktør: Nuvel! Hvad Apotekerne kan gøre, kan vi ogsaa.

2den Direktør: Jeg begynder at forstaa Dem. De mener, at vi — —.

1ste Direktør: At vi ogsaa vil have 5 Øre i Skyllepenge for hver Flaske, vi sender ud.

2den Direktør: Det er en ypperlig Idé. Intet kan være bedre regnet ud. — Kære Kollega! De har min Agtelse.

1ste Direktør: Tak! Jeg kunde jo nok tænke, at De vilde synes derom.

2den Direktør: Udmærket! Det er et genialt Paafund. — Men nu Fadøllet?

1ste Direktør: Skal Glassene maaske ikke ogsaa skylles? Og kan man forlange, at vi eller rettere vore Udskænkere skal gøre det gratis?

2den Direktør: Nej, naturligvis, De er et Vidunder af Kløgt, kære Kollega! — Der er kun et, der gør mig betænkelig — —.

1ste Direktør: Sig frem! Jeg slaar alle Indvendinger ned.

2den Direktør: „Stjernen".

1ste Direktør: Av! den havde jeg ikke tænkt paa. De Folk gaar aldrig med hertil.

2den Dieektør: Ikke paa nogen Maade. Og saa kan vi heller ikke indlade os paa det. Det er umuligt.

1ste Direktør: Det var Skade! Det gør mig ondt for min gode Idé.

2den Direktør: Naar det kommer til Stykket, er min med Navnekonkurrencen vist bedre i Længden. God Morgen, kære Kollega!

1ste Direktør: God Morgen!

(De gaar hver til sit.)

Tæppet falder.

Ildløs i Haslev.

Mel.: Pjaltenborgs Brand.

I Haslev var fornylig Brand
og om denne Ildløs beretter man,
at den en Aften Klokken *syv*,
kom listende li'esom en snedig Tyv.
Julia, Julia,
Julia Julia Hopsasa,
Julia, Julia,
Julia Hopsasa

Man efter Sprøjten sendte Bud,
Stafetter paa Heste man sendte ud.
Man skreg Gevalt pr. Telefon
til Byens fortrinlige Brandstation.
Julia, o. s. v.

Med Ilden drabeligt man stred,
at Savværket ikke sku' brænde ned.
En rædsom Masse Vand blev brugt;
omtrent Klokken *otte* var Ilden sluk't.
Julia, o. s. v.

Man vilde vende Næsen hjem,
men tænk blot, saa rullede Sprøjten frem.
Med Sneglefart den satte i
og ankom til Stedet paa Slaget *ni*.
Julia. o. s. v.

Var Sprøjten mødt, saa vilde den
ej ganske omsonst vende hjem igen.
Man søgte Ilden og tilsidst,
saa fandt man en lille uskyldig Gnist.
Julia, o. s. v.

Paa Slaget *ti* tilfældig kom
den stedlige Tambur i Tanke om,
at Brandallarm han skulde slaa,
i dundrende Hast lod han Trommen gaa.
Julia, o. s. v.

En Time rørtes Trommen nok
til Sjov for den samlede Børneflok,
og først da Klokken *el've* slog
det haslevske Brandvæsen hjemad drog.
Julia, Julia,
Julia Julia Hopsasæ,
Julia, Julia,
Julia Hopsasa.

En Rekord.

— De taler om lange Sygdomme, mine Herrer, sagde Zoologisk Haves gamle Dyrpasser i et Familieselskab. Den længste Sygdom jeg har kendt, traf jeg hos en Giraf, der havde ondt i Halsen.

Naar Munden løber.

Fru B. (møder en sortklædt Dame): Men Gud, kære, hvad er det, jeg ser — De er i Sorg; har der fundet noget Dødsfald Sted i Familien?

Fru C: Desværre ja, min Mand —.

Fru B: Stakkel — og De havde vel kun den samme?

Længsel.

En ung Kone skrev til sin bortrejste Ægtefælle:

„Dag og Nat tænker jeg paa Dig, min elskede Mand, og hver Gang jeg ser Din Natskjorte hænge paa Væggen her hjemme, tænker jeg med bankende Hjærte: Om det dog var min kære lille Mand, som hængte der i Stedet."

Paa Charlottenborg.

Han: Hvad synes Du om det Dameportræt?

Hun: Aa jo, Ansigtet er kønt nok, men det er dog en frygtelig Kjole, hun har paa.

Han: Hvorfor det? Jeg synes, at den klæder hende.

Hun: Ja, men den er jo slet ikke moderne.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Han viste Karl Billettens Bagside, der var forsynet med fem Talrækker, som løb fra oven nedad; de to yderste til højre og venstre bestod af arabiske Taltegn, den midterste af romerske. Romanow betragtede opmærksomt disse mystiske Tal, som han hundrede Gange før havde set, uden at tillægge dem nogen Betydning.

„De yderste to Rækker er Tiden, der bliver markeret, naar Passageren stiger ind. Den anden Række angiver, i hvilken Sektion han er kommen paa Vognen; den romerske Talrække i Midten, i hvilken Linie han er stegen ind, og den fjerde Række den Sektion han stiger ud i."

Romanow lo fornøjet. „Saadan en Billet fortæller En jo næsten mere end et Fotografi, og naar jeg nu kunde kombinere hegge Dele —."

Han afbrød sig, da han saa den anden kigge uforstaaende paa sig. „Værs'god, her er en lille Drikkeskilling for Deres Venllghed."

Romanow kørte med helt ud til Østbanegaarden og tog saa med sin nye Ven tilbage til det Sted, hvor han var steget paa.

I største Spænding kom han hjem. Længe og skarpt betragtede han de to fremkaldte Plader, uden at de dog forraadte ham nye Hemmeligheder.

Straks næste Morgen gennempløjede han Aviserne, men der fandtrs ikke noget som helst om den forsvundne, og Romanow følte med en vis Tilfredsstillelse, at han udelukkende var henvist til sine egne Efterforskninger.

De færdige Billeder bekræftede til Overmaal, hvad Pladerne havde antydet, dog saa han nu, at de var tagne ved forskellig Belysning, altsaa formodentlig paa forskellige Dage. Villaen laa i stærkt Solskin med stærke Slagskygger; Vogterhuset derimod fremviste ingen udprægede Skyggeflader, og var altsaa aabenlyst taget i overtrukket Vejr. Nu lod Dagene, paa hvilke Billederne var tagne, sig med Sikkerhed fastslaa; overhovedet kom jo kun Tiden fra 13 til 17. Oktober i Betragtning, da den forsvundne endnu den 12. Oktober havde vist sin Bordfælle nogle nylig fremkaldte Billeder. Vogterhuset maatte senest være fotograferet den 16., da han jo allerede var forsvunden den 17.

Saa snart Romanow var kommen til dette Resultat, sprang han op og gik ud. Med lette, elastiske Skridt ilede han afsted i Retning af Dronningensgade.

Hans Formodning om, at Karoline Sedlmayer endnu ikke var staaet op, bekræftede sig; ikke destomindre gav hun, til hans store Overraskelse, Tilladelse til en lille Undersøgelse i sin Nevøs Værelse, som han havde udbedt sig gennem Tjeneren. Denne var noget mindre gnaven end ellers og stak Drikkepengene i Lommen med en nogenlunde venlig Mine.

Faa Minutter efter stod Karl i Bergers Garderobe og kunde foretage den ønskede Eftersøgelse. Man havde allerede konstateret, at Berger den skæbnesvangre 17. Oktober havde været iført en lys, let Sommeroverfrakke. I Tiden forinden gik han stedse med en lang, mørk Frakke, da Vejret var temmelig køligt. Denne hang paa en Knage i Garderoben, og Karl gav sig med bankende Hjærte til at undersøge den. Allerførst greb han ned i Billetlommen og halede med et Fryderaab en hel Pakke Sporvognsbilletter op af den. Af disse interesserede Omstigningsbilletterne ham mest, men ingen af dem viste den ønskede Dato. Da endelig, paa den allersidste Billet, lyste det ominøse Tal 13 ham imøde. Det vilde sikkert vise ham Vejen til Rokokovillaen.

Han fjernede sig saa hurtigt, at Karoline Sedlmayer, som nu var kommen til Stede, med Nød og Næppe fik ham standset ved sine Raab.

„Hør engang, min Herre, jeg drømte i Nat, at ham, Kneiszl, der myrdede hele Forpagterfamilien i Vinter, og som ingen endnu har kunnet faa fat i, pludselig stod i mit Værelse. Han rakte tre Fingre i Vejret og raabte: „Mig fanger man ikke, og hvad der er forsvunden, det er forsvunden." Se, dermed kan han jo kun have ment den stakkels Arthur, og derfor kan det vist ikke nytte noget, at De søger efter ham. Jeg tror paa Drømme lige saa sikkert som paa Bibelen."

Karl unddrog sig med Møje denne Talestrøm; han besteg en elektrisk Sporvogn og kørte til Banegaardspladsen. Her ventede han utaalmodig til hans Konduktør kom anstigende og gik saa op i hans Vogn.

Karl holdt den fundne Billet op for ham. „Sig mig, hvornaar og hvor er denne Billet bleven benyttet?"

„Meget gærne. Den er jo ovenikøbet fra min egen Linie. Lad os se. Den Herre, som har benyttet denne Billet — eller var det maaske en Dame? — er steget ind i Vognen ved Middagstid mellem 12 og 1, er steget om ved Karlsgade og kørt videre med Ringlinien til Hovedjærnporten."

„Han er altsaa sandsynligvis kommen fra Nymphenburg," føjede Karl til ved sig selv. „Maaske ligger Villaen derude." Karl havde taget Fotografiet frem og stirrede opmærksomt paa det,

„Hvis det er Villaen der, De søger," lo Konduktøren, „saa havde De bare behøvet at spørge mig. Den ligger ude i Romangade."

I første Øjeblik blev Karl lidt ærgerlig. Nu havde han sat saa stort og genialt et Apparat i Bevægelse og saa kom denne Mand og gav ham alle ønskede Oplysninger. Han følte sig noget blameret i sin Egenskab af Sherlock Holmes.

„Kommer vi forbi den?" spurgte han kort.

„Ja."

„Hvem bor i den Villa?"

„En enlig Dame."

„Ved De, hvad hun hedder?"

„Nej, men vi kalder hende altid Damen med Hunden. Hun gaar aldrig ud uden at have sin Hund med sig."

„Er hun gammel?"

„Nej, hun er ganske ung, og køn er hun ogsaa. Men hun er noget overspændt, særlig hvad Klædedragten angaar. Forleden Dag havde hun en hel Kløvermark paa Hatten."

Nu drejede de ind i Alleen til Nymphenburg, og Karl gav sig til at betragte Husene saa grundigt, at han ikke fik Tid til nye Spørgsmaal.

„Fald dog ikke af," maatte Konduktøren gentagne Gange advare ham, og da Karl et Øjeblik efter, medens Vognen var i fuld Fart, pludselig gjorde Mine til at springe af greb han ham i Armen og hold ham fast som i en Skruestik lige indtil Stoppestedet.

(Fortsættes.)

Hafnia
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS
Overgæret
PILSNER
BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i Danmark
Carl Østberg & Sönner.

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S
Superior English Tobacco
GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Ryg den **ægte**
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels ægte** originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Café „Mosgaard".
Mine ny istandsatte Lokaler samt nyt Billard anbefales det ærede Publikum.
Obs.: Klubber og Foreninger kan erholde gratis Lokale.
135, Gothersgade 135.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr **Sophus Stockmarr.**

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske M ælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. **P. Svendsen.**

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.

Bestil ved Vognene.

2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:

Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. ∗ Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.

Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. ∗ Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3

Uhyggelig Gæst.

— Deres Majestæt, de lader sig ikke afvise.

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54[1].
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* **spares mange Penge. Forsøg!!**
Th. Brinck Claussen,
„Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj. af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
„DOUBLE BROWN STOUT"
KØBENHAVN

Daglig friskrøget
Lax
Jacob B. Krøll,
10, Klareboderne 10.
Telefon 817.
Forhandlere Rabat.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften
Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

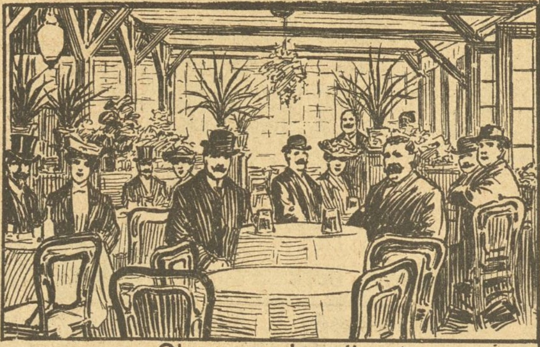

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen anbefaler sig med

Foreningslokaler, hyggelig Have samt **Keglebane.**
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2

TF-354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og 10 Øre om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

Hotel Bispebjerg,

Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Jeg haaber da, at De og Deres Mand lever lykkeligt sammen?

Lykkeligt! Ja han skulde have vovet ikke at leve lykkeligt med mig.

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen

i Dyrehaven.

Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven.

Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.

Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: **Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.**
Søgnedage: **Koncert og Sang.**
Gratis Adgang!

Telef. PHØNIX. 8476.

Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.

Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodroffiund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. **2 Billarder.**
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Garuin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. Tlf. 17537. Raadmandsg. 2. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels ægte** originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Billionærdatteren: Du gør ham Uret, Papa. Han tager mig ikke, fordi jeg er rig. Han bryder sig ikke Spor om Penge.

Billionæren: Hvad Bevis har Du for det?

Datteren: Det er ikke længere siden end i Gaar Aftes, at han sagde, han var lige glad, om han aldrig i sit Liv kom til at fortjene en Cent, bare han fik mig.

~

Hun: Det interesserer mig altid at læse berømte Mænds sidste Ord. Hvad tænker Du bliver Dit sidste Ord?

Han (mismodig): Jeg kan aldrig tænke mig at faa det sidste Ord.

Smiger.

— Jeg gaar altid i Kirke, naar De præker Hr. Pastor.

— Nej virkelig, Frue . . .

— Ja, jeg skal sige Dem, saa er det altid saa let at faa en god Plads.

Baronen: Var Fyren, De kastede ud, uforskammet og skældte Dem ud?

Tjeneren: Ja, næsten som det kunde været Hr. Baronen selv.

~

Mellem Veninder.

Mrs. A.: Ja nu har vi saamæn været gift i elleve Aar, og min Mand er stadig væk forelsket.

Mrs. B.: I hvem?

~

Fruen (til Barnepigen): Jeg synes at Deres Latter minder om en Hest's Vrinsken.

Barnepigen: Ja, der var heller intet underligt i det — saa meget Hestekød jeg maa spise her.

Stort Salg fra Lager af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmånd. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

Ærede Fuglevenner!

For Tiden haves i meget smukke Eksemplarer og i stort Udvalg af alle i Handelen værende Arter Papegøjer, Kakaduer, Sang- og Pragtfugle, Harzer Kanariefugle, alm. Kanariefugle, Race Duer og -Høns, Paafugle, Svaner, Sirænder, Guldfisk, Sirfisk, Skilpadder, Løvfrøer m. m. m.

Endvidere anbefales: Fuglebure, Redskaber til Fuglenes Røgt og Pleje, maskinrenset Fuglefrø og Foderstoffer for alle Arter Fugle.

Prisliste sendes imod Svarporto.

Enhver Fugleven bør gøre et Forsøg, da alle sikkert vil blive tilfreds.

Forretningen er tilkendt 70 Ærespræmier, Sølvmedailler og 1. Præmier etc.

Jysk Fugle-Export,
Randers.

Nordens største Exportforretning i denne Brance.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Den internationale Kongres i Amsterdam.

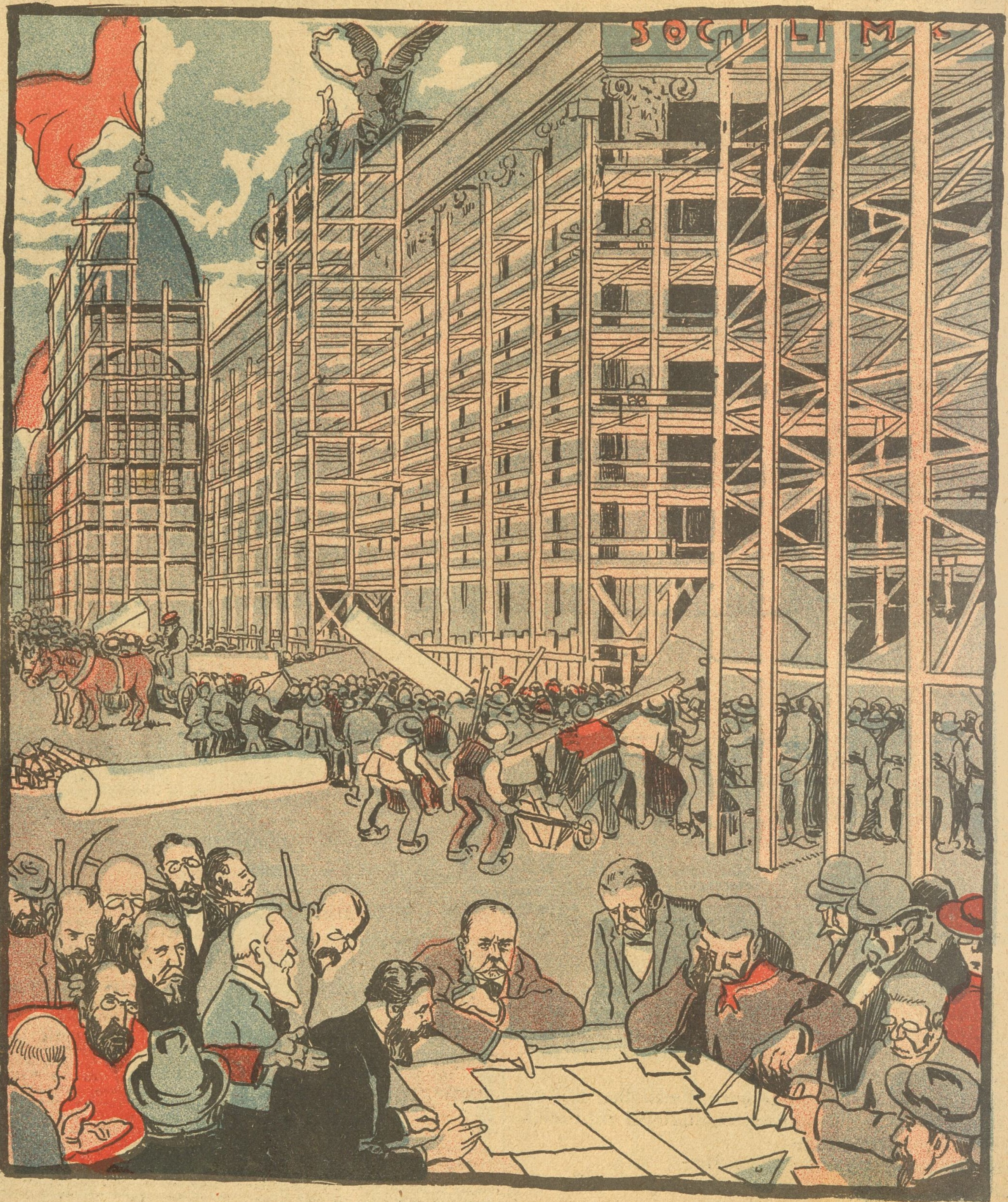

Organisatorerne ved Arbejdet.

Nr. 35.

Ravnen

Søndag d. 28. August

1904

Passagereren: Kunduktør! hvor langt er der fra København til Korsør?
Kunduktøren: Seksten Mil!
Passagereren: Men hvor langt er der da mellem Korsør og København?
Kunduktøren: Ja, det kan der jo ikke tages fejl af — det er vel det samme?
Passagereren: Ja, det ved jeg dog ikke. Der er jo f. Eks. kun 8 Dage mellem Jul og Nytaar, men mellem Nytaar og Jul er da en Helvedes lang Tid.

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: Jeg har været til Middagsmad.

RAVNEN kom med Korsørtog ind
ude fra Ferie paa Landet,
»Ravnen« blussed i Sjæl og Sind —
Solskin og Skovluft og Vandet.
»Ravnen« raabte en Drager an,
for der var ingen Droskemand,
:,: men hør, hvad Pokker er den a' *Theodor* og *Eugen?* :,:

Tænk blot, *Adler Alberti* sel'
maatte en Droske forsage,
saadan Strejke den er riæl,
»Ravnen« har aldrig kendt Mage.
Og køre med Taksameter, nej,
hellere gaar »Ravnen« til Fods sin Vej,
:,: nej, hør, hvad Pokker er den a' Theodor og Eugen? :,:

«Ravnen« sku' paa Kondolencevisit
til Pastor *Ifversen,* Kære,
K. F. Madsen, det siger jeg frit,
han skal s'gu have den Ære,
»Ravnen« kan kun ta' i Droske hen,
hvordan nu komme til *Ifversen?*
:,: nej, hør, hvad Pokker er den a' Theodor og Eugen? :,:

Hele Byen er ked a' de',
naar den ej har sine Drosker,
bliver til Vinter det saadan ve',
køber »Ravnen« Galoscher,
trave i Sne og Skidt og Slud,
saa kom man til at se farlig ud,
:,: nej, hør, hvad Pokker er den a' Theodor og Eugen? :,:

Kusken maa ikke røge paa Buk,
han skal ha' Knapper i Frakken.
Kusken maa ikke sige et Muk,
hvis han faar *Th.* paa Nakken,
han maa ej holde her eller der,
Kunsten at køre er morderlig svær,
:,: men hør, hvad Pokker er den a' Theodor og Eugen? :,:

Hun: Det er en forfærdelig stejl Bakke' Blot jeg havde et Æsel at ride paa.

Han: Støt Dig til mig, min Engel!

Indviklede Familieforhold.

En Mand, som havde en Søn paa Sct. Hans Hospital, tog en Dag ned for at besøge ham.

Med sorgbetyngt Sind tog han Plads i en tom Kupé for i Fred og Ro at tænke paa den sørgelige Skæbne, der var ramt hans eneste Søn, som han havde saa kær. Kort før Togets Afgang blev han forstyrret af tre Bønder, der tog Plads i samme Kupé og som ved deres højrøstede Tale og drøje Vittigheder i høj Grad ødelagde den Ro han ønskede.

Tilsidst henvendte en af Agrarerne — som forresten alle saa noget enfoldige ud — sig til Manden og spurgte ham, hvorhen Rejsen gjaldt, og med en Nysgerrighed, som er Bønderne egen, fik han pillet ud af Manden, at han skulde ned paa Sct. Hans, for at se til en Patient. Men med denne Besked var Bønderne ikke tilfreds og de blev trolig ved med deres nysgerrige Spørgsmaal, om det var en Slægtning eller en Bekendt, Mand eller Kvinde, hvorlænge vedkommende havde været gal o. s. v. Alle disse Spørgsmaal var pinlige for Manden, der nødig vilde indvie de medrejsende i sine private Hemmeligheder, og han fandt nu paa følgende List:

„Jo ser De mine Herrer“, sagde han. „det er en fjern Slægtning af mig, som ligger saa langt ude i Familien, at jeg ikke engang selv ved, om han hører til min Slægt. Pas nu godt paa, saa skal jeg forklare Dem Forholdet, som er meget indviklet. Ser De, vedkommende, som jeg skal aflægge en Visit, hans Søsters Moders Mand, er min Faders eneste nulevende Søn, af tolv Børn, hvoraf de fire var dødfødte og Resten omkom ved den frygtelige Jærnbane-Ulykke ved Gentofte. Som De ser, er det et meget indviklet Forhold, som jeg selv ikke kan blive klog paa“. —

Manden havde opnaaet sin Hensigt, alle tre Agrarer nedsatte sig hver i sit Hjørne af Kupéen, for i Stilhed at udforske det mærkelige Familieforhold, og Manden fik atter Ro.

Selvforglemmelse.

En Advokat var bleven uenig med sin Klient, og vilde nu afgive Sagen. Han gjorde det med den Bemærkning til Dommeren:

„Jeg afgiver Sagen, thi min Klient er den største Kæltring og den mest durkdrevne Løgner, der eksisterer“.

„I glemmer Eder selv, Hr. Advokat,“, bemærkede Dommeren tørt.

Meget lykkelig.

En Dame spurgte en ung Pige, som skulde giftes med en Enkemand: „Gjorde han sin første Kone lykkelig?

— Om han gjorde hende lykkelig! Hun har den smukkeste Gravsten paa hele Kirkegaarden.

Ufejlbarligt Middel.

En Husmoder spurgte en Dag Gartneren, om han ikke kendte et Middel, der kunde bevare Æbler imod Pletter.

„Jo“, sagde Gartneren, „send dem til en Familie med mange Børn. Der faar de aldrig Pletter“.

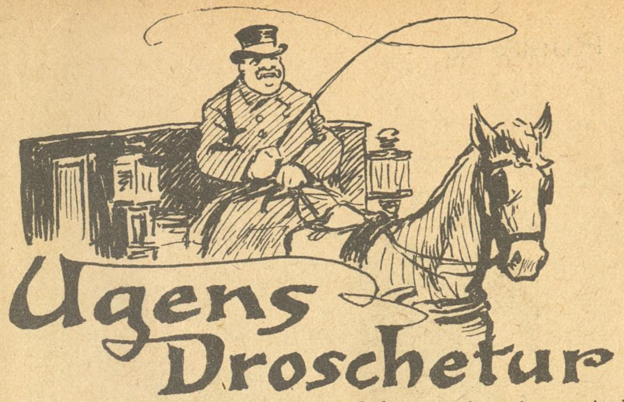

Ugens Droschetur

Der kom en regti' pen Mand heng te' me' aa to' sin Hat a'.

„Go'da'!" sa'e han.

„Go'da'!" sa'e je'.

„Ka' Di køre for me'?" sa'e han.

„De' æ li'e, hva' je' ka'," sa'e je'. „Sid Di Dem bare ing i Vovnen aa la' me' vi'e, hvo' Di agter Dem hen. Saa ska' de'nte vare mange Menutter, før vi æ paa Vejen."

„De' ka' je' li'e!" sa'e han. „Di æ, saa vidt je' ka' se, en roli' aa fornufti' Mand, der'nte la'e' Dem bru'e te' aa gaa andres Æringer."

„Je' maa gø' Dem opmærksom paa," sa'e je', „a' je' æ Drosjekusk, aa'nte Bybu', saa der'nte no'e aa rose me' for, hva' de' anbelanger."

„Di misforstaar me'," sa'e han.

„Ja, han sa'e saa, Ræven," sa,e je'," da han b'e' greven i Hønsehuset."

„Je' mener," sa'e han, „a' Di ser u' te' aa holde Dem for go' te' aa følle visse Folk i Tyk og Tynd!"

„De' kommer an paa, hvem di visse Folk æ," sa'e je'. De' ka' je' nok li'e aa vi'e i Førvejen," sa'e je', „saa ska' je' si'e Dem Beske'."

„Kort aa godt!" sa'e han. „Je' venter no'en Familie me' To'et fra Jylland i Aften. Ha' Di no'e' mo' aa køre me' u' te' Ankoms'stasjonen men aa vente der, te' mine Fremmede kommer?"

„Je' ha' kuns de' imo' de'," sa'e je' „a' den æ for tyk, den æ opda'et!" sa'e je'. „Di maa lidt længer u' a' Landet me' den!" sa'e je'. „Her æ Di kommen te' en Fejler."

„Hva' ve' de' si'e," sa'e han. „Nægter Di aa køre for me'?"

„Næ," sa'e je', „je' ska' køre Dem hele Byen rundt, om Di ve'. Di ska' komme baa'e u' i Frihavnen aa paa Thorvaldts Museum aa i seologisk Have, hvis Di har Lyst aa vel aa mærke ve' betale for'et"

„Je' ska' hverken de' ene eller de' andet Ste'," sa'e han. „Je' ska' u' te' Ankoms'stasjonen, aa der nægter Di al'saa aa køre me' u'?"

„Nægter!" sa'e je'. „Gu' velsigne Dem! A' hva' Grund sku' je' nægte aa køre Dem deru' te'? De' ku' aldri' falde me' ind. Næ, men aa holde deru'e aa vente paa Dereses fine Familie fra Jylland a'," sa'e je', „de' æ den, je'nte hopper paa. De' maa Di faa en anden Habbekuk te'. Je' kommer der'nte."

„Di tror ka'ske, de' æ Løgn, a' je' ha' Familie i Jylland?" sa'e han.

„Løgn!" sa'e je'. „Næ, Gu' beva's! Hvoffer sku Di'nte ha'e Familie i Jylland? De' ha' je' sel'," sa'e je', „aa de' ovven i Købet en regti' pen Familie, Manden æ Drejer, aa han æ gift me' en kø'li' Kusine a' me'. Hun hedder Marie, aa Di ka' tro, de' va' en Svend i sine unge Da'e. Jøsses Dælen lyneme'! sikke Øjne hun ha'de, aa sikken Skavelon i de' hele ta'et. Je' ka' huske en Gang, a' je' — —

„Hold Kæft!" sa'e han. „Hva' Fan'en raver de' mig? — Ve' Di køre, eller ve' Di'nte køre?"

„Jo, je' ve' godt køre," sa'e je, „men je' ve'nte holde deru'e aa vente paa Dereses Familie."

„Ve' Di, hvem Di taler me'," sa'e han, „de' æ Polletiet."

„Ja, je' ku' næsten tænke de'," sa'e je'. „Di har saad'n et skarp' Blik, aa saa ha' Di glemt aa knappe Vesten helt, saa a' man ka' se no'et a' Skiltet. Men li'e mejet," sa'e je', „ve' Di deru', saa ska' Di osse komme de', sel' om Di va' Tevedo' Peddersen sel' i ejen høje Mand. Sid Di Dem kuns ing i Vovnen, saa ska' je' si'e de' te' Lotte."

„Næ Tak!" sa'e han. „de' ka' væ' de' samme. Men je' ve' raa'e Dem te' aa ta'e Dem i Agt for Fremti'en," sa'e han. „Je' ska' ha' et vaagent Øje med Dem, kan De stole paa."

„De' ska' Di ha'e Tak for." sa'e je'. „De' æ alti' rar, naar no'en ingtressere' sig for En."

De' sa'e han ingen Ting te', men han gik sin Vej li'esse gal i Ho'edet som en Tysker, der ha' traadt paa en a' sine egne Pølser.

„Fa'vel, aa hils Dereses Familie fra Jylland a'!" raafte je' etter han.

Saa, e'en'li' va' de' jo ingen Tur i den Forstand, men je' syn's, a' den ska' i Bla'et alli'evel.

I Drømme.

Mel.: Pengeskabsvisen.

At det er højst besynderligt, som man kan ligge og drømme
i Løbet af en syv til otte Timers Nat,
maa ved at læse dette her enhver dog vist indrømme,
skade kun min drømmen standsed' alt for brat.
Se, det va' i Aviserne, je' læste noget om,
at hele Verden skaved' sig helt ner til Rom,
fordi en fornem Kone i en fornem Barselseng
under Bøn og Dundren fik en lille fornem Dreng.

Ja, je' maa ærligt sige, at det faldt mig tungt for Brystet,
da je' om Drengen læste i min „Social",
og je' blev ved at tænke saa gevaldig gennemrystet,
at je' engang imellem troed', je' va' gal;
og i stærk Angst og Spænding spurgte je' min gamle Brud:
„Hvordan Fanden er'ed? ser je' ej forstyrret ud?
Er je' bleven fjollet mon? eller hvad er dette her?
Det va' dog Satens, som de gør Stads af Drenge dèr?

Om Aft'nen je' ganske voldsomt under Dynen laa og grunded' —
en tandløs General med Pattesut og Ble —
og da je' i min Køje langt om længe stille blunded',
drømte je' om Drengen, saa je' immer maatte le,
Je' syntes at en Amme i den fine Sovesal
sad og tygged' Mad til den lille General,
og naar han rigtig skaved' sig og skreg med voldsom Kraft,
fik af Ammens Bryster Generalen Mælkesaft.

Og naar han rynked' Øjenbryn og viste sure Miner,
ih Du forbarmede! hvor Lægerne saa sprang.
Det ka' nok være, der er ej en eneste, som griner,
naar den lille General øver sig i Sang.
Med Ærefrygt den ene ta'r den Lilles Temp'ratur,
mens en anden lytter til Hjerteslagets Dur;
en tredje føler Pulsen, om den banker rigtigt, jo,
og paa Knæ han mælder, at den regelmæssig slo'.

Lille — Rusland,

eller *so ein Ding müssen wir auch haben.*

Hun: Jeg ønsker mig saa tit, at jeg havde Penge — mange Penge!
Han: Hvis jeg skulde ønske mig noget, skulde det kun være Visdom.
Hun: Ja, ja — man ønsker sig jo kun det, man ikke har.

Et Barn er født.

Mel.: Napoleon var en tapper Kriger

I Rusland var nylig voldsom Spænding,
Zarinden sku' en Lille ha'e,
Med Længsel man vented' hvilken Vending
Begivenheden vilde ta'e.
I Kirkerne man bad og bad:
„Du store Gud og Fader lad
Zarinden faa en Søn,
o hør vor Bøn!"

Da Stunden oprandt for Kejserparret,
nt det for Alvor sku' gaa løs,
sa'e Zaren: „Blot jeg nu ej bli'er narret
og atter faar en sølle Tøs;
saa gribes jeg af Raseri,
men derimod saa vil jeg gi'e
en fri Forfatning, naar
en Søn jeg faar!"

Der hørtes et Skrig fra Barselstuen,
en Jord'mo'er raabte Zaren an:
„Jeg Herren sku' hilse pænt fra Fruen;
nu har hun faa't en Dengsemand".
Af Glæde Zaren græd og lo — — —
„Til Generaler begge to
udnævnes skal saagu'
i samme Nu!"

Han listede glad ind til sin Kone
og stilled' sig ved Sengen hen,
den Nyfødte fik saa blank en Krone
med Ret til straks at bære den.
Hans kejserlige Højhed sov,
derfor fik Hoffet bare Lov
til En for En at se
hans Højheds Ble.

Der festes omkring i hele Landet
for denne kejserlige Søn;
ej Præsterne kan faa Tid til andet
end kaste sig paa Knæ i Bøn.
Der laves Fest til Drengens Pris; —
paa samme Tid bli'er tusindvis
af Landets Sønner slæbt
i Krig og dræbt!

En ung Skræddersvend søgte Ansættelse ved et Provinstheater. Direktøren, der vilde have lidt at vide om hans Færdighed i Kunsten, underkastede ham et skarpt Forhør.

— Sig mig blandt andet, kan De fægte?

— Ja, Hr. Direktør!

— Nu vel, saa vis mig hvilken Stilling De indtager.

Den unge Mand aabnede uden videre Døren, holdt sin Hat henimod Direktøren og sagde i en klagende Tone: En fattig Rejsende beder om lidt!

Lige efter hans Smag.

Man fortalte i en ung Mands Nærværelse om en ung Pige, der var hovedrig, og hverken havde Fader, Moder eller fjernere Slægtninge.

Den unge Mand sad et Øjeblik hensunken i Tanker. Saa siger han med Overbevisning:

„Det var en Familie, jeg kunde lide at komme ind i".

Formering.

Mel: Op med Femøren!

Rundt til Dyreskuer
Ole Hansen turer
og beundrer Jørgen Munkedal,
Proprietær Hr. Jensen
hilser Eksellensen,
og saa hører man en Bunke Tal;
Ole ser paa de Dyr, paa de Kø'r og de Faar:
sikket Stadsdyr,
sikken Statstyr,
han faar Præmie i Aar, —
ja, i Kærehave
der har sgu' alle Dage
Ole lagt et lille Lod i Vægten;
Hartkorns-Proprietæren
staar og klapper Mæren —
han ved nok, hvem der formerer Slægten.

Ovre i Zarens Rige
der er født — en Pige?
Nej, alle gode Gange blev en Prins —
Zaren er saa lyk'lig,
Prinsen eftertryk'lig
straks blev gjort til Chef for en Provins;
Generalen in spe, Generalen med Ble,
han skal hævne Plehve
— Plehves Minde leve! —
og i Japan skal han dyrke Te.
Zaren ryster Ho'edet,
han kan næppe tro det,
at han selv er rigtig Fa'r til Knægten; —
Hatten af for Kvinden!
særlig Kejserinden,
hun er Mand for at formere Slægten

Kvinden skabt af Manden,
Manden skabt af Konen,
Konen skabt af Mandens lille Ben —
saadan er Parolen,
den har jeg lært i Skolen,
da jeg var en ganske lille en.
Den Gang Eva gik rundt uden Figenblad paa,
spekulered' Adam
paa, hvordan hans Madam
sku' saa mange Børn som mulig faa,
nu har han fortrudt det,
Malthus har forbudt det:
vær saa god, her har I Oversigten,
der maa hurtig vend's om,
Videnskaben skænd's om,
hvem der egenlig formerer Slægten.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Romanow ilede et Stykke tilbage og stod nu ved Maalet. Der laa den foran ham, den ivrigt eftersøgte Villa, hvid og sirlig, omgivet af et koket Gitter.

Egentlig var det jo temmelig frækt, at aflægge Besøg hos en Dame, som han ikke engang kendte af Navn. Men Hensigten maatte hellige Midlet og uden et Øjebliks Tøven trykkede han paa den elektriske Knap.

Straks efter aabnedes Døren af en Tjener, en usædvanlig smuk ung Mand, som med stor Belevenhed modtog hans Kort.

Faa Øjeblikke senere stod Karl i en lille, ottekantet Salon med Ovenlys. Saa meget hans Tanker end beskæftigede sig med den forestaaende Samtale, saa blev han dog ganske overvældet af dette Rums usædvanlige Skønhed. Her var Møbler fra alle Tider og fra alle Lande, rundt om var anbragt pragtfulde Draperier og Blomsteropsatser, kostbare Malerier smykkede Væggene og over alt dette laa et afdæmpet, rødligt Lys, som fik sin Farve gennem Mosaikglasset i Loftet.

Pludselig gled et tyrkisk Forhæng tilside og ind traadte Herskerinden over denne lille smukke, duftende Idyl. Hun var høj og slank, ung og elegant. Med lette, elastiske Skridt gik hun midt ind i Stuen, idet hun kastede et spørgende Blik paa Romanow.

Denne stod aldeles forblændet uden at kunne fremføre et Ord. Noget saa mærkeligt og paa samme Tid yndefuldt havde han aldrig set før. Hun bar et Gevandt, som i rige Folder flød ned til Gulvet, og over Haaret, som var snoet op i en græsk Knude, snoede sig matte, rosenfarvede Baand. Der var noget saa fremmedartet over hele hendes Fremtoning, at Karl følte sig ganske nøgtern tilmode over det prosaiske Spørgsmaal: „Hvad forskaffer mig Æren af Deres Besøg?“

Paa Vejen herhen havde han lagt allehaande Planer med Hensyn til hvordan han skulde gribe Sagen an, men ved Synet af denne usædvanlige Aabenbaring besluttede han at prøve noget ualmindeligt og muligt vinde Sejren ved en Overrumpling.

„Tør jeg spørge Dem, nadige Frøken, om De kender Arthur Berger?“ spurgte han, idet han fæstede et skarpt Blik paa hende.

Men han saa kun, at en let Skælven overfor hendes Ansigt, der hurtig antog et noget køligt, spottende Udtryk.

„Jeg synes vi kende hinanden for lidt til at diskutere fælles Bekendtskaber“, svarede hun kort, men med en dyb, melodisk Stemmeklang.

„Jeg spørger ikke af Nysgerrighed“, sagde han. „Arthur Berger er for kort Tid siden forsvunden, og jeg har foresat mig at bringe Lys i Sagen saa vidt det er mig muligt“.

„Er De en Ven af ham?“ Hun spurgte hastigt, forskende, aabenbart spændt paa Svaret.

Romanow overvejede et Øjeblik hvad han skulde svare men han indsaa hurtigt, at der overfor dette gennemtrængende Blik ikke var andet at gøre, end at sige Sandheden.

„Hans Ven kan jeg egentlig ikke kalde mig. Vort Bekendtskab var overfladisk, vi spiste paa samme Sted. Men hans sørgelige Skæbne har vakt min Interesse, og nu søger jeg at komme tilbunds i Sagerne“.

Endnu et Sekund saa hun paa ham og hendes Blik brændte ham helt ind i Sjælen. Saa sagde hun hurtigt og bestemt:

„Da De har været saa oprigtig mod mig, saa skal jeg ogsaa besvare *Deres* Spørgsmaal. Nej, jeg har ikke kendt Hr. Berger. Jeg har læst om hans Forsvinden og har mærket den underlige Gysen, som man altid føler ved saadanne Efterretninger. Men kendt ham har jeg ikke“.

Talte hun Sandhed? Hun havde vendt Øjnene bort fra Karl, men hendes Ord blev fremsat saa klart og bestemt, at enhver Tvivl syntes umulig.

For at forsøge det sidste Stormangreb tog Romanow Fotografiet op af sin Brystlomme og holdt det hen foran hende.

„Saa maa jeg tillade mig at motivere mit Besøg for Dem. Arthur Berger var nemlig en lidenskabelig Amatørfotograf, og dette er et af de allersidste Billeder. Tør jeg bede Dem kaste et Blik paa det.

„Min Villa! Og nu har De altsaa tænkt, — men det er da aldeles ikke nødvendigt, at man kender Ejeren fordi man fotograferer hans Hus, vel“. Hun saa leende paa ham, og saa henrivende hendes Latter end var, saa følte han dog, at der skjulte sig nogen Spot i den.

„Ganske vist, med det var dog sandsynligt. Og da jeg er fast besluttet paa, at forfølge, selv det allersvageste Spor af den Forsvundne, saa tog jeg heller ikke i Betænkning at gaa herhen. Det har altsaa været forgæves, og jeg skal ikke længere lægge Beslag paa Deres Opmærksomhed“.

„Derfor behøver De jo ikke ligestraks at løbe Deres Vej“, sagde hun venligt. „Jeg holder meget af at passiare lidt og er jo saa meget alene. Her er ingen andre i Huset end min Jomfru, min Tjener, min Kokkepige og min Ven; og jeg gaar aldrig i Selskab“.

„Deres Ven?“

„Ja, netop. Den bedste Ven paa Jorden Vent et Øjeblik, saa skal De faa ham at se“.

Hun greb en lille Sølvfløjte, som hang i en Kæde om Halsen og blæste i den. I samme Nu bevægede Forhænget sig, et mægtigt Hoved skubbede det til Side og ind kom en pragtfuld, gul St. Bernhardtshund.

„Maa jeg saa forestille Herskaberne for hinanden: Herr Trofast og Herr Romanow. Naa, værs'god og gi'e Poten“.

Det vældige Dyr satte sig lydig ned paa Halen og strakte Poten frem, som Karl hjærtelig rystede.

„Nu er altsaa Venskabet sluttet. Den havde ellers lige saa samvittighedsfuldt revet Dem i Stykker, hvis jeg havde forlangt det af den“.

„Men det er vel bedst vi udsætter denne lille Opmærksomhed til en senere Lejlighed“, lo Karl. Han følte sig saa underlig let og glad tilmode i denne unge Piges Nærhed.

ogsaa hun lo fornøjet og strøg kærtegnende Dyret over den tykke Pels. „Er det ikke en prægtig Skabning? Jeg elsker Skønhed og maa overalt være omgiven af den!“

Med komisk Forskrækkelse greb Karl efter sin Hat. „Saa vil jeg for anden Gang anbefale mig“, sagde han hurtigt.

(Fortsættes.)

HAFNIA

ÆGTE

EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS PILSNER

BRYGGERIER OG MALTERIER

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Forlang altid

OTTO MØNSTEDs

Margarine.

DEN ÆGTE

LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG

Advarsel!

skal have 2 korslagte Piber.

15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Merians Konditori,

15, Vesterbrogade 15.

Specialitet:

Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK)

Cafe, Restaurant og Billard.

TELEFON 3558.

Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

En Vej til Formue!

Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun Reuchels ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Holm & Larsen

Falkoneralle 50

MØBEL & LAMPELAGER

10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

F. THOMSEN'S MUSIKVARELAGER

ST. KONGENSGADE 21

Største og billigste Lager af alle Musikinstrumenter

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

ARBEJDERNES BRYGGERI -STJERNEN- KØBENHAVN

LAGER ØL

BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN

Pilsner Øl

BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.

85, Strandvej 85.

Lysthave for Familier. Musik hver Aften.

P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**

Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. P. Svendsen.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden. Bestil ved Vognene. 2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. (Telefon Tg. 219.) * Nørre Farimagsgade 40. (Telefon 4584.)
Haderslevsgade 3. Vesterbro. (Telefon 2761.) * Rosenvængets Allé 7. (Telefon Ø. 3)

Den bedste Plads.

Faderen: Naa Frands, hvad Nr. i Klassen har Du nu faaet?

Frands: Jeg har en meget bedre Plads i dette Halvaar. Nu er jeg Nr. 20.

Faderen: Men Du var jo Nr. 10 i Sommer.

Frands: Ja det er sandt, men i Vinter sidder jeg lige ved Kaminen.

En udsøgt Fornøjelse.

— Jeg kan ikke begribe, at Du vil søge Selskab med de kedsommelige Mennesker.

— Aa, det kan somme Tider være meget morsomt.

— Morsomt? Naar de kommer?

— Nej, men naar de gaar.

De to Tanter.

Lille Anna: Jeg har en Tante, der har falsk Haar og falske Tænder.

Jenny: Aa, Fa'r sa'e i Gaar, at min Tante havde en falsk Tunge.

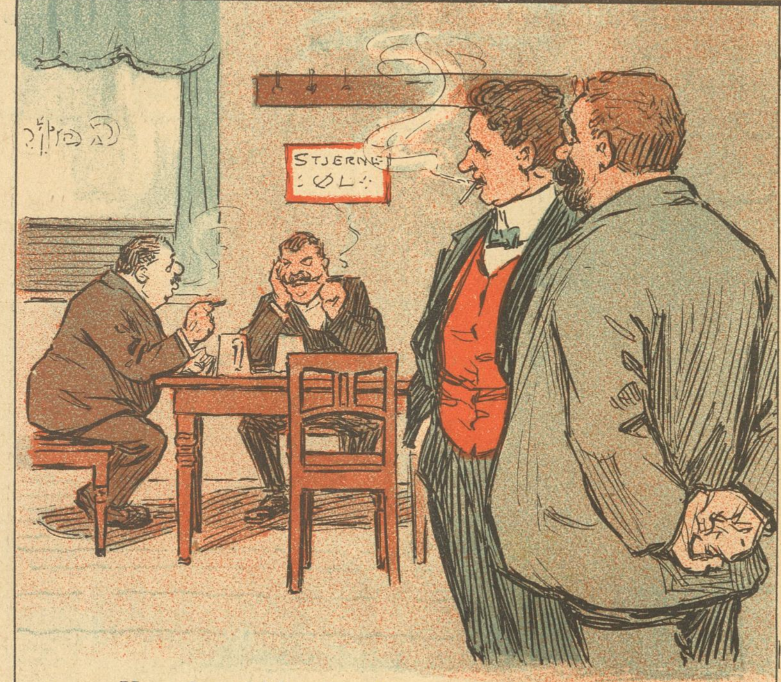

— Hvorfor sidder den Herre hver Aften og drikker saadan en ugudelig Masse Øl med den forløbne Tysker?

— Jo, han vil lære at tale *flydende* Tysk.

Tydeligt Vink.

Han: Frøken, hvor kan jeg træffe Dem i Morgen?

Hun: I Juvelerforretningen ligefor Kiosken.

Han: Ah, de er maaske *Sælgerinde* dér?

Hun: Nej, *Køberinde*, hvis De vil træffe mig dér!

I Vinkælderen.

En Herre tæller de Penge, som Kyperen har givet ham tilbage, og giver derefter Kyperen den ene Krone i Drikkepenge. Denne ser paa Pengestykket, og siger derpaa i en fornærmet Tone:

»Jeg tillader mig at gøre Herren opmærksom paa, at det er den falske Krone Herren har givet mig«.

Elskovs-Dille.

Løjtnanten (til en ung Dame): Hvor jeg er lykkelig, fordi jeg faar Lov at *sole* mig i *Skyggen* af Deres Yndigheder!

Smede og Maskinist Habitter, garanteret ægte i Vask. 5 Kr. Sættet.
En gros Lageret Nørrebrogade 54¹. ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, Linnesgade 18, forh. Rømersg. 9.

Café „Mosgaard".
Mine ny istandsatte Lokaler samt nyt Billard anbefales det ærede Publikum.
Obs.: Klubber og Foreninger kan erholde gratis Lokale.
135, Gothersgade 135.

Simon Nielsens **Pianofabrik,** St. Regnegade 26. København K. Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Rhinen. Tlf. Ø 205. Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik. Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser.
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

N. J. Baltzer, Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen. Middag 45 Øre. Telefon Nr. 144.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Den lille hyggelige **Cafe og Beværtning** Hyskenstræde 3 anbefales. Georg Hansen, Bestyrer.

Nørrebroes Tivoli (Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København. Anbefales alle Foreninger. L. Schmidt.

Heste-Auktioner Nørrebrogade 148 (Ølundshus). afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen

anbefaler sig med **Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.**
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Yale

Laase & Nøgler
Nyøstergade 2

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Motor-Baadene

fra Overgaden o. V. Nr. 6 anbefales til det ærede Publikum. Turen koster 5 Øre om Hverdagen og **10 Øre** om Søndagen. Tag en Lysttur og bese Kommunens Badeanstalt og tag et forfriskende Bad i de sølvklare blanke Vover. Det er en dejlig Sejltur op under den nye Langebro og forbi det store, nye Havneanlæg. *En udmærket Restavration forefindes med billige Priser; ingen Drikkepenge; udmærket Have og ny Landgangsbro. Madkurve kan medbringes. Første Baad* afgaar fra *Nr. 6 Kl. 10 Formd.* og *sidste Baad* fra *Badeanstalten Kl. 9 Aften.*

O. Jensens Enke, forhen „Johannedal".

P. Thomsen, Motorfærgen.

Hotel Bispebjerg,

Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Journalisten: Min Kompliment for den naturlige Maade, Frue, hvorpaa De spillede den forfulgte Hustru!

Skuespillerinden: Aa. det er jo ganske let. Skurken spilles nemlig af min Mand.

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Kildeøen

i Dyrehaven.

Smukkeste Lysthuse. Bedste Varer. Hurtig Betjening og billige Priser. **Hans Olsen.**

Thehaven,

Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Folkets Have,

Enghavevej.
Hver Søndag: **Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.**
Søgnedage: **Koncert og Sang.**
Gratis Adgang!

PHØNIX.

Telef. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodrofflund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: **50 Øre.**
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. **2 Billarder.**
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun Reuchels ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Standhaftighed.

— Kære Fru Petersen. Tænker De ikke snart paa at gifte Dem igen. De har jo snart været Enke i et Aar?

— Jeg gifte mig igen! Nej det gør jeg ikke om jeg saa bliver Enke 10 Aar.

Fri Oversættelse.

En ung Mand, der gerne vilde bruge fremmede Ord, uden at have rigtig Kendskab til deres Betydning, ytrede en Graavejrsdag, da Solen just brød frem gennem Skyerne:

„Jeg tror, der bliver Emballage i Vejret“.

Han havde ganske bestemt hørt, at Emballage betød Omslag.

A: Tør jeg betro Dem en Sag, som jeg vil bede Dem om at lade blive mellem os.

B: Mig kan De stole paa!

A: Jeg er i stor Forlegenhed for ti Kroner!

B: Stol paa mig; jeg er tavs som Graven! Jeg har ikke hørt et Ord!

Ny Zoologi.

Læreren: Til hvilken Slægt hører Bjørnen?

Børnene: Til Rovdyrene.

Læreren: Og Droslen?

Børnene: Til Sangfuglene.

Læreren: Og Silden?

Alle tier. Saa siger lille Peter alvorligt:

„Den hører til Kartoflerne“.

Efter Haandværkerfesten.

Herren: Jeg kan ikke begribe, hvad der gaar af mit Ur i Dag. Jeg maa have sendt det til Urmageren og faa det gjort rent.

„Det behøves ikke“, indskød lille Ellen, „Carl og jeg har vadsket det en hel Time i Dag“.

Ryg den ægte Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding,
fhv. Vognmånd.
(Disp.)
Tlf. C143.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 á 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 8. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot“, 91, Gothersgade 91. København.

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr. Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

„RAVNEN“ udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

En Universalminister.

Saa kludrer danske Mænd fra jyske Strande.
De samles til Middagsmad,
Stadil kender sin Pligt:
om Konge, Fæstning og Kirke
begaar han ærbødigst et Digt.

Saa kludrer danske Mænd fra jyske Strande.
De samles om Skolebord,
lærte de smaa at sy
de vidtberømte Særke,
der fæsted Hr. Stadils Ry.

Saa kludrer danske Mænd fra jyske Strande.
De samledes i Høj'steret,
hørte paa Ifversens Dom,
og Stadil straks den tyder:
»Hvad *jeg* vil, spø'r *han* ej om!«

Saa kludrer danske Mænd fra jyske Strande

Nr. 36.

Ravnen

Søndag d. 4. September

1904

Inspektøren: Hvad er Din Fa'r, Peter?
Peter: Jeg har ingen Fa'r, Mo'r er skilt ad.

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel: Min Søn om Du vil i Verden frem.

OG »Ravnen« pynted' sig strunk og stram,
var fin,
saa fløj den ud uden Brask og Bram
ad sin
sædvanlige Vej op til Fatter *Alberti*
og sagde: »nu er *Vilhelm Møller* jo færdi',
men jeg kender Dur'en
og nu bliver Turen
vel min?«

Alberti retted' omhyggeligt
sit Lin,
»Censur — det er vederstyggeligt,
men din,
din Tur, kære Ravn, nej det tror jeg dog ikke,
til den Post jeg næppe tror Du Dig vil skikke,
og som Du nok gætter,
Hr. Ferslev har væ't her — — —
Levin«.

Borchsenius vilde jo blevet straks
til Grin,
og N. I. B. er af samme Slags
som hin,
for sædelig maa jo Censuren ej gøres,
og Blyanten der lidt forsigtig skal føres,
ja, det er han go' til,
det tør jeg betro til
Levin«.

»Selvfølgelig, skrive det maa man ej
som Svin,
man lige ud til den tynde Streg
kan gi' 'n,
Dikkedik og Forplantning og tju og »la' rulle«,
— lad gaa! jeg har selv kendt saa mangen en
Tulle,
for det tør jeg svare,
det skal han nok klare
Levin«.

Men jeg vil min tro være fri for Sjov
og Grin,
til Politik gi'er jeg ikke Lov,
Gud fri En!
Skriv blot, hvad I vil, men jeg taaler s'gu ikke,
at man vil til mig og til *Enevold* stikke
og *Madsen* — hvad falder?
til Posten Jeg kalder
Levin!«

August.

Mel.: Kejseren af Kinesiens Land.

SOMMERENS sidste Maaned gik
Varmen omsider Ende fik.
Længe man gik og svedte Tran,
nu man dog atter aande kan.
Folk, som i Sommer laa paa Landet,
laa li'saa megen Tid i Vandet.
:,: Hu—ha, hvor det var hedt,
bare ved Tanken bli'r man svedt. :,:

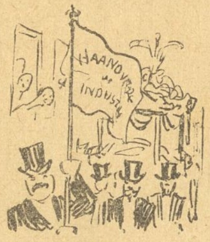

Maanedens første Levedag
pyntede Byen sig med Flag.
Haandværkerfest med voldsom Pragt
fik saagu Liv i Byen bragt.
Vogntog fra Slotsholms Kolonnaden
kørte igennem Hovedstaden.
:,: Jo, jo, jeg siger blot:
Tænk, hvor August begyndte godt. :,:

Festerne fulgte Slag i Slag,
der var snart Fest hveranden Dag.
Odense fik en ny Kanal,
Ribe ombygt sin Katedral.
Her fik en Prins vi konfirmeret,
Sporvejstrafiken blev generet.
:,: Tys — tys, kast Dine Sko,
Prinsen til Tænkning skal ha' Ro. :,:

Tivoli til Geburtsdagsfest
fik som sædvanlig Regn og Blæst. —
„Dagmar" dog ej, som Rygtet si'er,
kongelig Talescene bli'er. —
Svejstrup fik sig diverse Næser
for sit Forsøg som Tankelæser. —
:,: Lov — Lov — Helligdagslov
fik vi, Kommisserne til Sjov.

Ankomststationen blev forladt,
derfor „Kasket" og „Høje Hat"
kom med hinanden lidt paa Kant;
Publikums Gunst „Kasketten" vandt —
Ifversen vældigt fik paa Kassen
for sin Bedrift mod F. K. Madsen.
:,: Præst — Præst, pas paa Din Mund,
husk, selv en Præstesæk har Bund. :,:

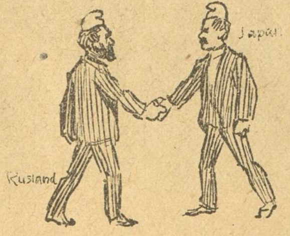

Krig blev alvorligt gjort til Skam
paa vor Kongres i Amsterdam.
Rusland og Japan redebon
rakte hinanden Broderhaand.
Gid det maa gode Frugter bære,
blive Nationerne en Lære. —
:,: *Fred, Fred — Fred over Jord*
det er det store Løsningsord. :,:

Fra Skøjtebanen.

En ung Herre spurgte en 12aarig Pige, hvorfor hendes ældre Søster ikke viste sig mere paa Isen?

„Hvorfor skulde hun det", fik han til Svar. „Hun blev jo forlovet for otte Dage siden?"

Ugens Droschetur

Je' sa' i Æsken u'enfor Tivveli aa ventede paa en lille Nattur te' dobbel' Takst me' Løvefødder aa Gesvejsninger, som Taxemeter-Søren si'er, naar han ska' være vitti', saa kom der en fin Herre me' lang Kasket aa et sort Overskæg i Ansigtet heng te' me' aa sa'e:

„Ka' Di køre en Ridder hjem?"

„De' ka' je' vel nok," sa'e je', „foru'sat da, a' han'te æ Ridder a' Ellefanten aa ha' Dyret me' i den natyrli'e Størrelse."

„Næ," sa'e han, „han æ kuns Ridder a' Dannebro' innu, men han b'i'er nok te' mer', hvis a' han lever, aa holder se' paa den regti'e Si'e."

„De' gø' han s'gu nok," sa'e je', „aa Justi'srod me', hvis han da'nte æ'et i Forvejen. De' ka' man jo li'efrem inte undgaa aa b'i'e nuomstunder," sa'e je' aa to' me' en frisk Skraa aa bod han en me'.

„Næ Tak," sa'e han, „de' ka' være de' samme. — Naa, saa de' mener Di," sa'e han aa saa nok saa storsnu'et paa me'. —

„Hva' æ de', je' mener?" sa'e je'.

„A' man'te ka' undgaa aa b'i'e Justi'srod, sel' om man gærne ve'," sa'e han.

„De' æ vanskeli'," sa'e je', „men de' ka' maaske dov la'e se' gøre."

„Da æ je' vis paa," sa'e han, „a' der æ ingen, der ha' te'bo'en Dem aa b'i'e de'."

„Naar je' ska' være ganske ærli'," sa'e je', „saa ha' Di s'gu Ret deri. De' æ der heller ingen, der har. Men de' kommer nok." sa'e je'. „Fan'en smaddre me'! de' kommer s'gu nok."

„Næ, maa je' saa be' om Korset," sa'e han, „De' ve' man da, hva' æ."

„De' gø' man," sa'e je', „aa de' ka' man gaa hen aa laane paa i en snæver Vending. De' ha' osse sin Betydning i do'li'e Ti'er som di herne, vi gaa omkring aa lever i."

„Aldri' i Livet!" sa'e han. „Før ve' je' dø."

„Hvoffer ve' Di de'?" sa'e je'. „De' æ der s'gu heller'nte mejet Sjov ve', naar de' kommer te' Stykket."

„Jo," sa'e han, „di' ve' je', før je' ve' gaa heng aa laane mit Kors. De' ska' følle me' saa længe je' lever, aa naar je' æ dø', ska' de' ligge paa Kisten."

„Bare den inte æ reven ner te' den Ti'," sa'e je'. „Je' ha' hør' en lille Pipfu'l synge om, a' den nok ha' staaen sin bedste Ti'."

„Je' mener inte den Kiste," sa'e han, „de' æ min ejen, je' mener."

„Naa," sa'e je', „ja, de' æ sandt. Den der æ nok osse Tranes, etter hva' je' ha' hør', aa han ha' jo sel' et Kors aa ligge paa'en, hvis a' han ha' Lyst te' de'."

„Ja," sa'e han, „nu æ vi begge to Riddere. Nu ha' han 'nte no'e' aa la' mej høre, hva' de' anbelanger."

„Hvem?" sa'e je'.

„Trane!" sa'e han.

„Han der inge?" sa'e je'.

„Ja, min Me'dire'tør," sa'e han.

Saa ga' je' me' te' aa fløjte.

„Nu ve' je'," sa'e je', „hvem je' ha' den Ære aa staa her aa konse'vere. Di æ Arne Peddersen."

„Tjen me' i aa si'e Hr. Ridder, naar Di taler te' me'," sa'e han. „De'nte fordi je' bry'er me' om de', men nu æ je' de' en Gang, aa de' ha' je' s'gu ventet længe paa."

„Hr. Ridder!" sa'e je'.

„De' æ regti'!" sa'e han. „Saad'n ska' de' være."

„Hr. Ridder!" sa'e je' igen.

„Ja, hva' æ'et?" sa'e han'

„Di staar li'e i en Vandpyt, Hr. Ridder!" sa'e je'.

„Saa sku' da osse Saten i'et!" sa'e han aa krøv ing i Vovnen.

Je' benyttede Lejli'he'en te' aa komme op paa Bukken, aa saa jolrede je' a' me Ridderen, saa der sto' fire Alens Gnister a' Brostenene.

Prøvelse.

(Pastor Ifversen sidder i sit Lønkammer. Der bankes paa Døren. To Mænd træder ind.)

Mændene: Vi vilde gærne —

Pastoren: Jeg ved, hvad I vil. I kommer i Djævelens Ærinde for at faa Lov til at lade den røde Fane vaje ved en Begravelse. Men jeg siger: Nej! nej! og atter nej!

Mændene: Det var ikke det, Hr Pastor.

Pastoren: Nu ved jeg det. Satan har sendt Jer som Forlovere for en Fraskilt. I vil have mig til at vie to Syndens Børn, men jeg gør det ikke. Jeg trodser endnu engang hele Kleresiet, ja, Kongen selv.

Mændene: Det var heller ikke det, Hr. Pastor.

Pastoren: Saa kommer I i den store Arvefjendes Navn som Faddere til et Barn, der er født udenfor Ægteskab, og som I vil have mig til at døbe. Aldrig i Verden! lad det være fordømt og fare til Helvede.

Mændene: Hr. Pastoren tager atter Fejl.

Pastoren: Nu ved jeg det. Den onde har indskudt Jer, at I skal se at faa mig til at kaste Jord paa En, der er død i Vantro og Gudsfornægtelse. Før vil jeg gaa i den gloende Ovn som Daniel.

Mændene: Hr. Pastoren er ganske paa Vildspor. Vi kommer for at forkynde Dem en Dom.

Pastoren: En Dom! — har Herren atter givet mig Sejr over de Ugudelige og Ryggesløse?

Mændene: Nej, denne Gang er det Hr. Pastoren selv, der er i Fedtefadet. (De oplæser Hof- og Stadsrettens Dom over Ifversen for Ærefornærmelser mod Typograf *Madsen.)*

Pastoren: 50 Kroner i Bøde og 80 Kroner i Sagsomkostninger! O, min stakkels Pengepung! Hvilken Prøvelse af Gud! Jeg apellerer! I Herrens velsignede Navn! jeg appellerer Dommen!

(Mændene bukker og gaar. Pastoren synker ned i Bøn.)

Tæppet falder.

Hun: Er jeg den eneste Kvinde Du har elsket?

Han: Den eneste! Du er den sjette!

Hun: Den sjette! (besvimer.)

Han (efter et Ophold): Er det saa slemt? Der har været fem før Dig: Min Moder, mine 3 Søstre og saa min rige Tante! Hende elsker jeg endnu som en Vanvittig!

Kuløren.

Herren: Hvad græder Du for, min Dreng?
Drengen: Jeg kan ikke finde hjem.
Herren: Hvor bor Du?
Drengen: Istedgade 64².
Herren: Højre eller Venstre?
Drengen: Socialist.

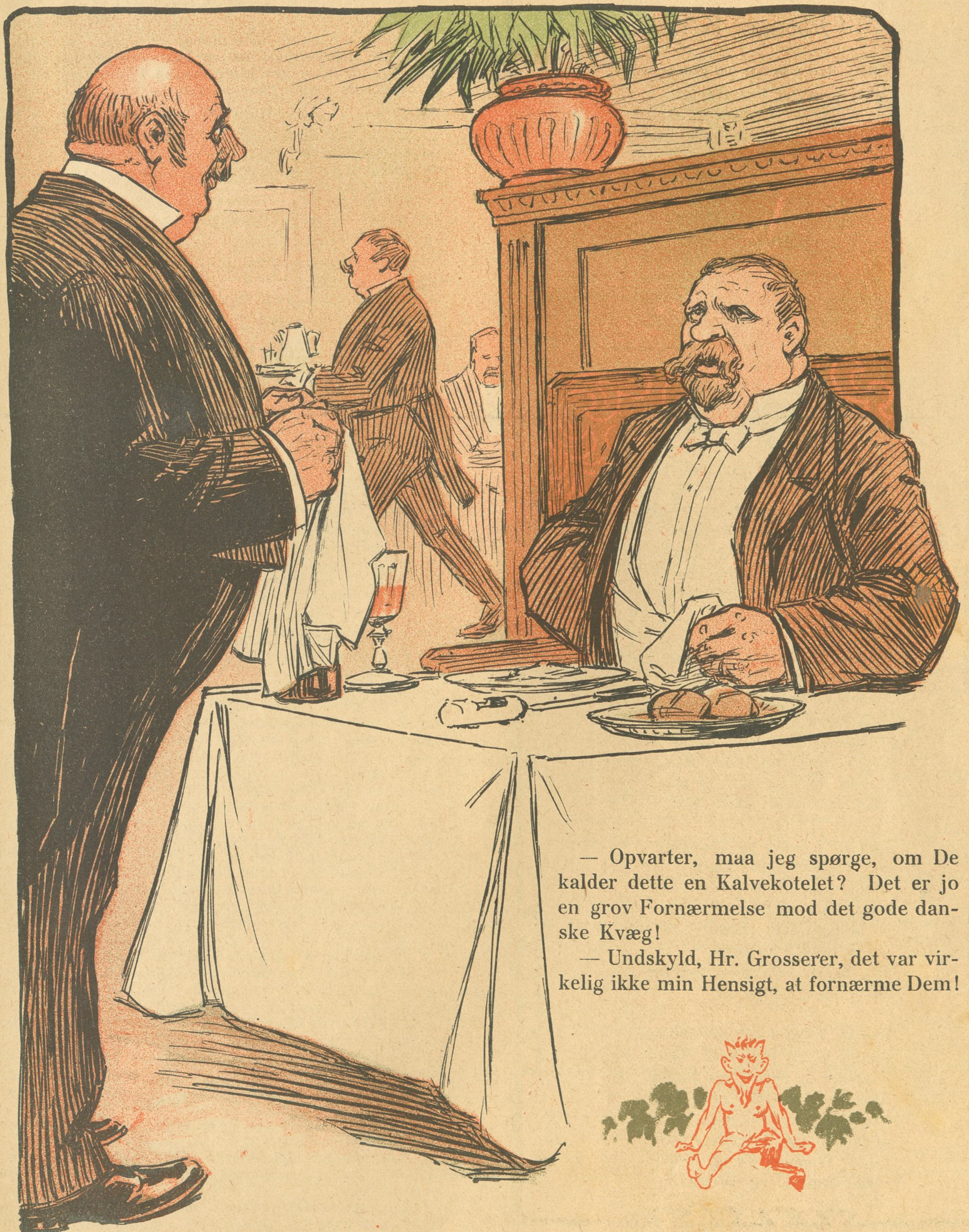

— Opvarter, maa jeg spørge, om De kalder dette en Kalvekotelet? Det er jo en grov Fornærmelse mod det gode danske Kvæg!

— Undskyld, Hr. Grosserer, det var virkelig ikke min Hensigt, at fornærme Dem!

Odense K'nal.

Mel: Naar man faar lidt godt at drikke.

ODENSE har fine Gæster,
derfor hele Byen fester,
hver en lille Haandværksmester
pynter Hus, og et Orkester,
samlet sammen i en Snup,
gi'r den glade Stemning Skub.
Propperne de siger: „Svup!“
— Kongen kommer i Chalup,

Byen fin paa alle Kanter;
Flag og Skjolde og Guirlander.
Alt er Alvor — Ingen fjanter
— Dithmer er nervøs og skranter.
Man kan næsten blive gal,
naar man naar sit Ideal:
saadan ny og dyb Kanal
spredt paa sligt et Areal.

— „Dannebrog“ paa Bølgen vipper,
fra sit Følgeskab den slipper,
Raadet bleg paa Kajen tripper
iført Sort og stive Flipper.
Næppe har de ta't en Tørn
med den gamle Konge før'n
Skolen slipper ud af Dør'n
flere tusind' Synge-Børn.

Trods sin Sygdom Dithmer møder.
han af hellig Iver gløder,
taler Velkomstord og føder
Bifaldsstorm bag Frakkeskøder.
Jubelen fra Skarens Bryst
stiger, varm som Sol i Høst,
op fra Nord og Vest og Øst
mod hans Tales klare Røst.

Lys og Lamper og Raketter,
Vin til flere kolde Retter,
Skum bag fine Etiketter,
Taage, der til Regn fortætter.
— Kongen si'r: „Marott, Du, pst!
Du er da'nte Anarkist?“
— „Nej. Hr. Christan, jeg var sidst,
da vi saas, Infanterist!“

Kongen letter pænt paa Hatten,
nipper til sit Glas med Sjatten.
Dithmer og Marott om Natten
drømmer fælt om hele Klatten,
vaagner i den Morgen sval
efter Lørdags Bacchanal
op til Fremtids Vé og Kval;
Tømmermænd og ny Kanal.

Af en norsk Forfatters Dagbog i København.

Den 24. August.

Ær kommen til København, jæj! Fan til kedelig By, den! Maa nok selv se, om jeg kan sætte lidt Liv i den, jæj! Har lige drukket syv klippestærke Pjoltere og vil nu gaa ud og hævde gamle Norges Ære, jæj!

Den 25. August.

Ær lige kommen hjem fra Politistationen, jæj! Huf! for en Aften, san! Var to Gange i Slagsmaal og fik den ene Gangen en slig Juling, jæj, saa jeg daarligt kan se ud ad Gluggerne mine.

Ær gløgge Folk, disse Danske, men kan dog paa langt nær maale sig med Nordmændene. Fan hakkeme!

Den 26. August.

Traf i Dag en af Vennerne mine ifran Kristiania. Goddag, Du! sa'e jeg. — Dér, Du! sa'e han og knak sin Stok i fire Stykker paa min Skal, den, saa det seg med Gnister for Øjnene af mæj. Jeg har allerede brugt otti Øre til Blyvand alene, jæj!

Den 27. August.

Var i Gaar Aften paa Terrossen hos Wivel, jæj! Drak Champagne, som jeg ikke betalte selv, jæj! Isch! kunde aldrig falde en rigtig Nordmand ind, san! Smed Glasset bort over Ho'edet mit, der jeg sad, saa det ramte nogle Damer. Fan! — Blev smidt ud og fik Juling ude paa Gaden, jæj, af nogle Herrer, jeg skøv til og skældte for Fanter og Skøjere.

Ær nu ked af København, jæj, og rejser i Morgen til Kristiania. Naar jeg kommer did, skriver jeg en Bog om København og Københavnere. Isch! Den skal ikke bli rar at læse for de Kærer her, san.

Jeg er sikker paa, at jeg kan faa Gyldendal til at udgi'e den, jæj, for Peter Nansen elsker Nordmændene, han, og det har han, Fan hakkeme, god Grund til

Klaret Situationen.

Toget bruste frem foran Stationen. Den tykke Handelsrejsende Herr Mayer, med høj Hat og Silkeopslag paa Frakken, stod netop paa Perronen og ventede taalmodig, Toget holdt, og Herr Mayer steg diplomatisk ind i en 1. Klasses Kupè. Som Medrejsende i denne Kupè fandtes foruden to ældre Damer ogsaa en ung, lovende Herre paa ca. 17 Aar, som i al Ro og Mag sad henslængt i et Hjørne, og med Veltilfredshed nød en Cigar, saa stor, at han næsten maatte holde paa den med begge Hænder.

„Denne Kupé er ikke for Røgere“, udbrød tykke Mayer. Men den unge Herre lod sig ingenlunde forstyrre; han røg rolig videre. Mayer gentog Sætningen, og da Pattegrisen ikke saa meget som saa op, tilkaldtes Stationsforstanderen.

„De maa ikke ryge i denne Kupé, og maa derfor straks forlade den“. sagde Stationsforstanderen.

„Saa holder jeg op med at ryge“, — svarede han, — „men den svære Herre der, bliver ikke indladt her“.

„Hvorfor ikke?“ spurgte Stationsforstanderen.

„Fordi han vil køre i 1. Klasse paa 3. Klasses Billet“.

Herr Mayer maatte nu fremvise Billetten, og ganske rigtig, den unge Herre havde Ret, Mayer vilde snyde. Denne blev nu anvist en almindelig 3. Klasses Bumlevogn, og faa Øjeblikke efter, raslede Toget videre. De to Damer sad som forstenede over den unge Herres kække og resolute Optræden, og da de havde kørt en halv Time, rullede Toget atter frem foran den næste Station. Herren gjorde sig parat til at forlade Kupèen her, da den ene af Damerne dristede sig til at spørge:

„Hvorfra vidste De i Grunden, at den svære Herre havde 3. Klasses Billet?“

Han aabnede Kupédøren, og sprang ud, óg da han fandt sig godt garderet mod flere nærgaaende Spørgsmaal, svarede han:

„Jo, jeg skal sige Dem, hans Billet stak halv op af Brystlommen, og den havde akkurat samme Farve, som min!“

Og derpaa forsvandt Ynglingen.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

„Aa, bliv De bare lidt endnu. De kan saamænd meget godt lade Dem se. Fremfor alt har De gode Øjne, — det er Menneskets største Skønhed".

„Frøkenen gør mig ganske indbildsk".

„Har De set min Tjener? Er han ikke smuk? Jeg beholder ham kun paa Grund af hans Skønhed. Han bestjæler mig og drikker min Vin, men jeg kan ikke undvære Synet af ham. Min Jomfru er ogsaa en Skønhed. Forleden fik jeg den Idé at ville fotografere dem nede i Haven og købte mig i den Anledning et Apparat. Men jeg kunde slet ikke finde ud af at bruge det".

„Maa jeg ikke lære Dem det?"

Den unge Pige hævede Hovedet og saa et Par Sekunder paa ham. Saa nikkede hun og sagde: „Gerne, hvis De vil. Jeg tror at man kan stole paa Dem".

Karl, som nu var inde paa sit Yndlingsthema, begyndte at slaa om sig med Udtryk som Fixerbad, Fremkaldelse, Belysning og Mørkekammer.

„I Mørkekammeret? Ja, det er det allervigtigste".

„Men jeg kan vel tage Trofast med?"

„Jeg tror ikke, han duer til at fotografere, Han vil bare slaa alle Pladerne itu for os".

„Naa, saa maa vi vel lade ham blive uden for".

De aftalte nu alt nødvendigt og fastsatte den følgende Dag til at begynde Undervisningen.

Efter at have fundet et Værelse, som ved Hjælp af Tæpper og Rullegardiner lod sig indrette til Mørkekammer, tog Romanow endelig for Alvor Afsked. Idet han rakte den smukke Pige Haanden kom han pludselig til at tænke paa den egentlige Hensigt med sit Besøg. Og som et Udslag af en lidt daarlig Samvittighed kom det fra ham:

„Kan De heller ikke nu, da vi kender hinanden bedre fortælle mig noget om Arthur Berger?"

Blev hun virkelig overrasket, eller var det kun hans Fantasi, der forgøglede ham, at hun et Øjeblik blev usikker og unddrog sig hans Blik? I al Fald var hun fuldstændig fattet, da hun svarede: „Nej, jeg kender intetsomhelst til den stakkels Mand".

Romanow forlod Salonen i en fuldstændig Lykkerus. Ude i Garderoben hjalp Tjeneren ham Frakken paa, men Karl skænkede næppe den smukke Mand et Blik, han havde noget helt andet i Tankerne.

„Hvad er det nu den naadige Frøken hedder?" spurgte han pludselig i en saa ligegyldig Tone som mulig.

Tjeneren saa meget forbavset ud.

„Von Gebhardt, hedder hun".

„Det ved jeg nok. Selvfølgelig besøger jeg ikke en Dame, uden at kende hendes Navn! — Jeg mente hendes Fornavn?"

„Aa, Fornavnet! Hun hedder Marga — Marga von Gebhardt".

„Marga von Gebhardt, — det er godt, Farvel".

Karl von Romanow var hverken sentimental eller synderlig poetisk anlagt, men idag syntes han dog, at Solen skinnede klarere end ellers og hvor han saa gik og hvad han saa foretog sig, drejede alle hans Tanker sig i en lysende Ring om det ene Navn: Marga von Gebhardt!

* * *

Da Romanow vaagnede næste Morgen, vendte han sig ikke om paa den anden Side, som han plejede, men kastede et nysgerrigt Blik mod Vinduet, for at se om det var Vejr til at fotografere i. Han blev skuffet; Solen havde skjult sig bag et tykt, graat Forhæng og det smaaregnede ustandseligt. Der var ikke meget Haab om et Gensyn med Marga von Gebhardt den Dag.

Hans Humør sank adskillige Grader ved denne triste Opdagelse og det blev ikke bedre, da pludselig Karoline Sedlmayer traadte ind over hans Dørtærskel.

Hun var aabenbart stærkt ophidset, hendes graa Haar stod ret i Vejret og Ordene formelig snublede over hverandre.

„Her er jeg, Herr Romanow! God Morgen! Ja, er det ikke skrækkeligt, at jeg Kl. 9 om Morgenen befinder mig hos en enlig Herre paa hans Værelse. Men jeg vil ikke komme til at fortryde det, vel? De giver mig Deres Æresord, ikkesandt?"

Romanow satte en Stol hen til hende og uden at svare paa hendes Spørgsmaal, søgte han at faa ud af hende, om der var noget Nyt med Hensyn til hendes Nevø.

„Ja, nu skal De bare høre. Ganske tidligt imorges var der en Politibetjent hos mig, og han sagde, at hvis Arthur ikke allerede var myrdet for fjorten Dage siden, saa maatte han ganske sikkert være dræbt inat".

Og nu fortalte hun en Historie, som gav Romanow en Del at tænke paa. En Mand fra en af Forstæderne, der paa Vejen hjem, passerede Isarbredden omkring ved Tolvtiden den foregaaende Nat, hørte pludselig en højrøstet Ordveksel nede ved Vandet. Han gik efter Lyden og saa to Mandspersoner, der øjensynlig var kommen i Klammeri med hinanden. Snart gik Skænderiet over til Haandgribeligheder, under hvilke den Ene gav den Anden et Slag med en Stok. Derover blev denne saa rasende, at han kastede sig over ham, der havde slaaet og bearbejdede ham med Næverne, alt imedens han — til Tilskuerens Forfærdelse — trængte ham længere og længere ned imod Vandet. Vidnet løb nu ned til de kæmpende for muligt at skille dem ad, men han kom akkurat tidsnok til at se den underliggende forsvinde i Floden, medens den anden skyndsomst tog Flugten. Vidnet løb nu efter ham langs Strandbredden, men da han indsaa det Umulige i at indhente ham, gjorde han omkring og løb den samme Vej tilbage, for at fiske ham op, der var styrtet i Floden.

Men han var sporløst forsvunden, kun Stokken laa endnu tilbage paa Strandbredden. Og om denne Stok var anbragt en Sølvplade, paa hvilken stod: Arthur Berger.

Vidnet havde lagt Mærke til, at de to Mænd var af Middelstørrelse og ret elegant klædte. Nogen Sikkerhed for, at den ene var den forsvundne Berger havde man dog ikke. Men hvis det virkelig var ham, hvor havde han saa opholdt sig i den sidste Tid, og hvorfor havde han ikke givet blot det svageste Livstegn fra sig?

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i Danmark
Carl Østberg & Sønner.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: *Faaes overalt.*

Ryg den ægte Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels** ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Café „Mosgaard".
Mine ny istandsatte Lokaler samt nyt Billard anbefales det ærede Publikum.
Obs.: Klubber og Foreninger kan erholde gratis Lokale.
135, Gothersgade 135.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI ·STJERNEN· KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane
anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. P. Svendsen.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3.

Ebba: Naa, Frederik mistede ikke Forstanden af Sorg over at Du gav ham en Kurv forleden Aften. En Time senere friede han til mig!

Olga: Gjorde han virkelig? Saa maa han have mistet Forstanden af en anden Aarsag.

Paa Væddeløbsbanen.

— Tror De ogsaa, at der er Lykke ved en Hestesko?

— Ja, ubetinget — naar den sidder paa den Hest, der vinder.

Faderen: Hvor kan det dog være, Louise, at Du altid faar daarlig Karakter for Din engelske Stil — ?

Moderen: Ja, og Anna faar altid ug.

Louise: Det er fordi, Annas Forældre er saa dygtige.

Peter: Vi har Halvsorg hjemme hos os!

Hans: Saa — hvem er det, der er halvdød?

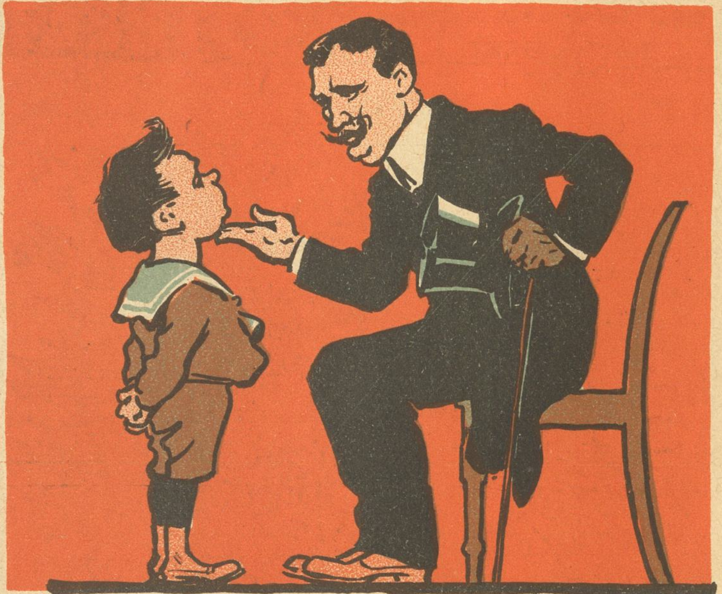

Adolf (til Hr. Petersen, der gør Kur til hans Søster): Jeg har seks Kroner i min Sparebøsse!

Hr. Petersen: Hvor har Du faaet alle de Penge fra?

Adolf: Hver Gang Marie er ifærd med at blive forlovet, plejer jeg at faa 25 Øre for at gaa ned i Gaarden.

Naar en Mand tror, at han er et Geni, lader han sit Haar vokse nedad Nakken.

Naar en Kvinde tror, at hun har en Mission, saa klipper hun sit Haar kort.

En Kokkepige havde brændt 5 Pund Kalvekød og beskyldte Katten for at have ædt det.

»Det var dog en forfærdelig Appetit, den Kat har haft,« sagde Fruen, »men lad os engang se ad.«

Hun hentede Vægten og satte Katten paa den, den vejede nøjagtig 5 Pund. »Se her er altsaa de 5 Pund Kalvekød,« sagde hun, »men hvor Pokker er saa Katten?«

Marie: Moder skal jeg være god mod Katten?

Moderen: Ja, naturligvis, men hvorfor spørger Du om det?

Marie: Jo, for jeg har givet Katten al Fløden, og nu er der ingen Fløde til Kaffen.

Smede og Maskinist Bavitter, garanteret ægte i Vask. 5 Kr. Sættet.
En gros Lageret Nørrebrogade 54 1.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, Linnesgade 18, forh. Rømersg. 9.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

Daglig friskrøget Lax
Jacob B. Krøll, 10, Klareboderne 10.
Telefon 817.
Forhandlere Rabat.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner Nørrebrogade 148 (Ølundshus). afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksberggade 30, Telefon 912

Cyclist-Pavillonen, Amager.

5 Min. fra Amager Sporvogn.
Flotteste Pavillon i Danmark.
Yderst elegante Spisesaloner.
Italiensk Terrasse.
Stor Glasveranda.
Hver Aften Trio-Koncert.
Større og mindre Selskaber modtages.

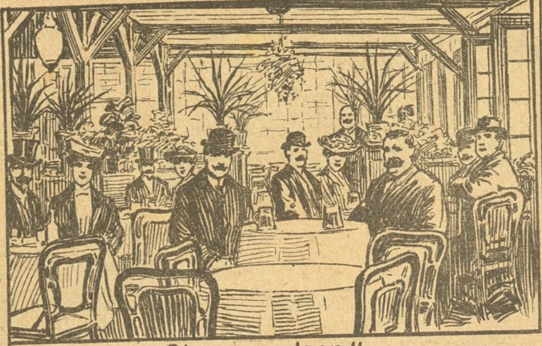

„Glasverandaen."

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Slotskroen anbefaler sig med

Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET

Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8.
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2

TF. 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Cafe du Pont,

Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

„Georg", sagde hun med hviskende Stemme, „Vil Du gøre en Opofrelse for min Skyld?"

„Selvfølgelig!"

„Vil Du høre op med at røge for min Skyld?"

„Høre op med at røge for Din Skyld?" gentog han. Efter et Øjebliks Tavshed mumlede han: Du ved jo godt at jeg ikke kan nægte Dig noget. Naar jeg herefter røger, gør jeg det for min egen Skyld!"

Privat Detektiv-Bureau.

Undersøgelser udføres, Efterforskninger besørges, Oplysninger foreskaffes, Talrige Anbefalinger forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

Thehaven.

Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Telef. PHØNIX. 8476.

Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans. til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Bispebjerg,

Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Kildevæld

STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.

Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.

Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Frederiksberg Tivoli.

(Wodroffiund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

ARENA THEATRET

HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!

Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. **2 Billarder.**
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

✶ Blæksprutten gratis! ✶

Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis** Blæksprutten.
Billig Pris. Solidt Arbejde.
Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Stort Salg fra Lager af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

En Vej til Formue!

Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels ægte** originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Ved en Middag blev en aandsfraværende Kirurg anmodet om at skære for af Stegen. Han skar et dybt Indsnit i Kødet, tog derefter et Bundt Chapi og nogle Lærreds Bind op af Lommen og forbandt Saaret efter alle Kunstens Regler idet han sagde:

„Ved Hvile og omhyggelig Pleje vil han nok komme sig hurtigt!“

~

Man paastaar at Kvinden lever længere end Manden. Det er uden Tvivl rigtigt. Vi kender saaledes en ung Chansonette-Sangerinde, der for femten Aar siden var tyve Aar. Nu er hun kun to og tyve.

Fru Schmidt staar tillige med sin anden Mand ved sin første Mands Grav: „Ja, her hviler han, den brave Hædersmand! Du havde sandelig ikke været min Mand nu, hvis min kære John ikke havde lidt Heltedøden paa Valpladsen“.

Hr. Schmidt (tankefuld): Ja, Krigen er Menneskehedens Forbandelse!“

Fruen: Marie, hvem er den Herre, der beærer Dem med Besøg i Køkkenet?

Marie: Det — det er min Broder!

Fruen: De ligner ikke Deres Broder ret meget!

Marie: Jo, Frue, vi *har* lignet hinanden, men saa gik min Broder hen og lod Skægget tage af!

~

Frk Madsen: Jeg har lige læst en interessant Historie om en Jæger, der blev borte paa Gemsejagt i Alperne. — Er De nogensinde bleven borte, Hr. Petersen?

Hr. Petersen: Kun én Gang, Frøken, og det var den første Gang jeg saa Dem! —

Ærede Fuglevenner!

For Tiden haves i meget smukke Eksemplarer og i stort Udvalg af alle i Handelen værende Arter Papegøjer, Kakaduer, Sang- og Pragtfugle, Harzer Kanariefugle, alm. Kanariefugle, Race Duer og -Høns, Paafugle, Svaner, Sirærder, Guldfisk, Sirfisk, Skilpadder, Løvfrøer m. m. m.

Endvidere anbefales: Fuglebure, Redskaber til Fuglenes Røgt og Pleje, maskinrenset Fuglefrø og Foderstoffer for alle Arter Fugle.

Prisliste sendes imod Svarporto.

Enhver Fugleven bør gøre et Forsøg, da alle sikkert vil blive tilfreds.

Forretningen er tilkendt 70 Ærespræmier, Sølvmedailler og 1. Præmier etc.

Jysk Fugle-Export,
Randers.

Nordens største Exportforretning i denne Brance.

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand.
Tlf. 8143. *(Disp.)*

Har De Tandpine,

brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

Enhver

Handlende, Haandværker og Industridrivende bør være Medlem af

den danske Kautions- og Kreditforening.

Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk Kosulation. Gratis Oplysning for Medlemmer.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser
Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. **42,1. Pilestræde 42,1.** Forsendes overalt mod Efterkrav.

Forlov-elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

„RAVNEN“ udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

— Vi, Mændene fra Halvfjerdserne, lagde os i Selen — og trak Læsset frem et godt Skub . . . og vore Rygge er ikke blevne krøgede derved —

. . . Hage er elsket og beundret paa Skagen.
Drachmann.

Hvad *er* en Admiral?
En Helt, som sig drister
til at blive „det nye System“s Minister.
Hos Admiral Jøhnke paa Mod det aldrig skorter
ved flydende Varer og flydende Forter,
og hans glimrende Hoved har det Lovord fortjent
at være selv en Hages Kammerat og Konkurrent.
Drachmann.

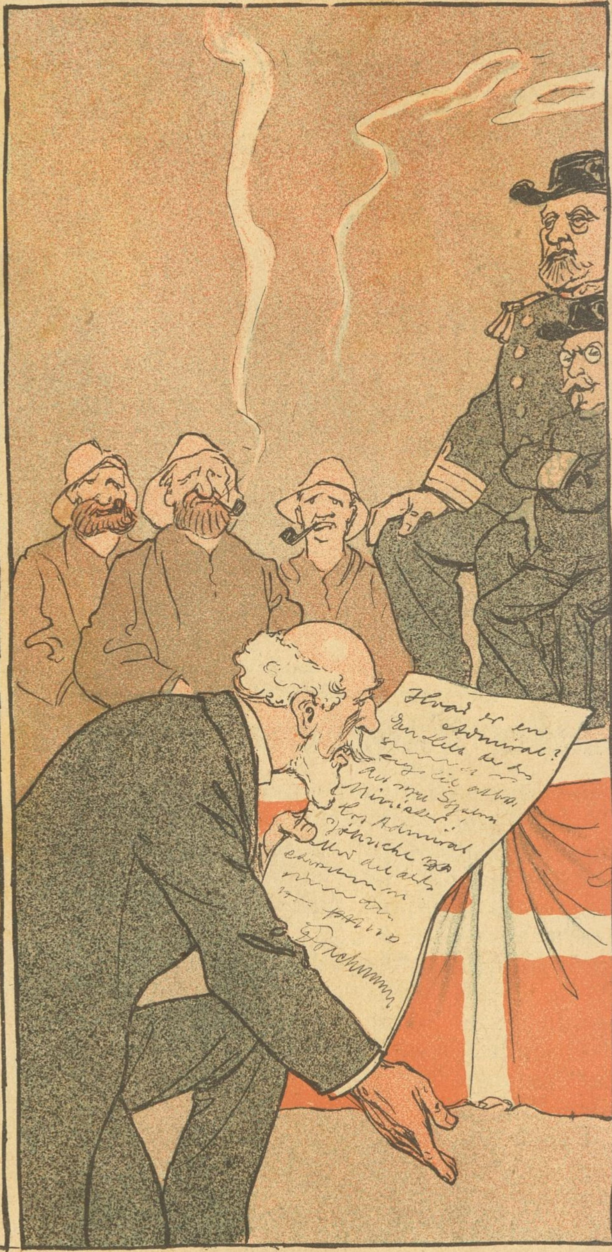

— — — — — tværtimod!

Drachmann i Politiken d. 24. Aug.

Nr. 37.

Ravnen

Søndag d. 11. September

1904

Teori og Praksis.

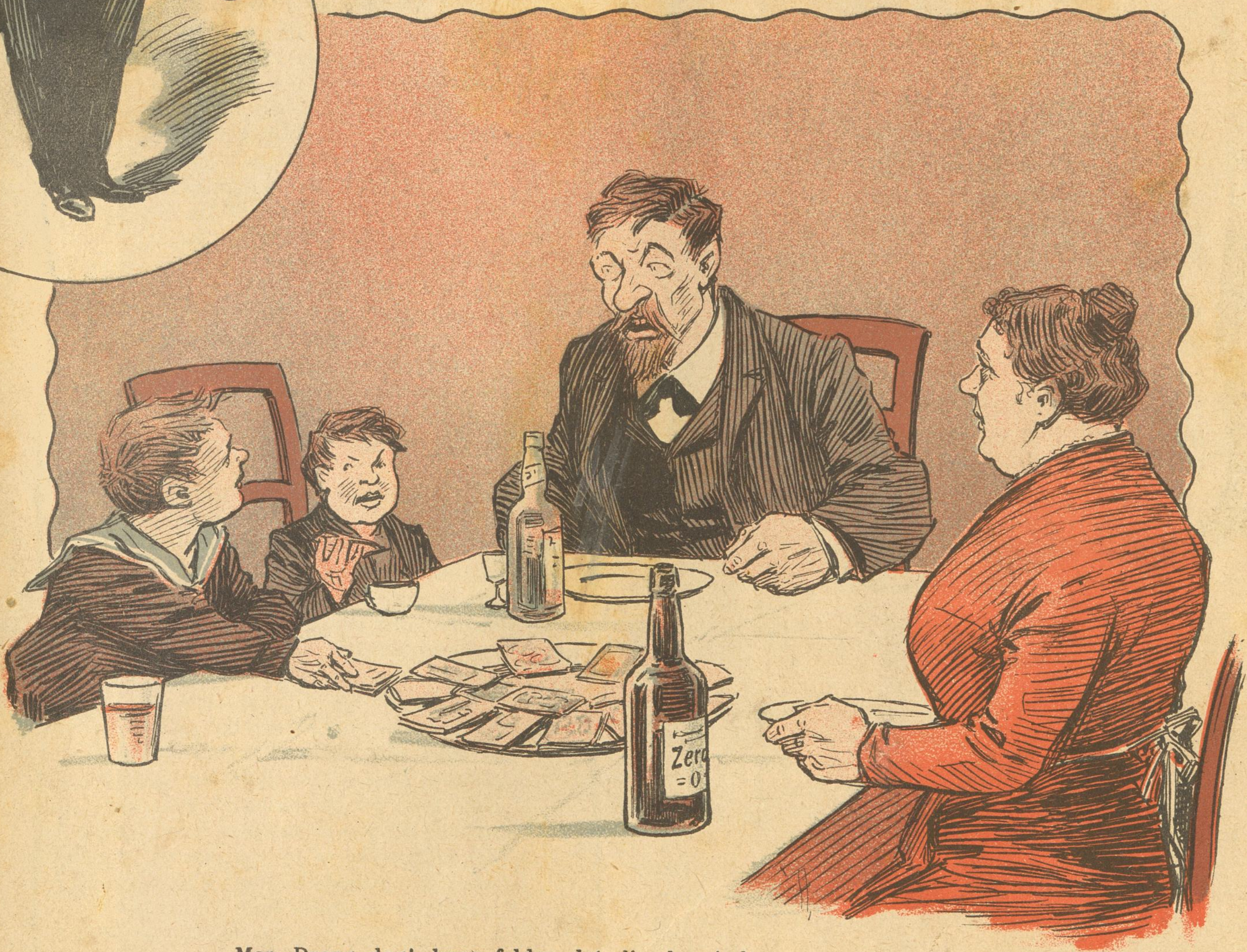

— Men Dreng dog! hvor falder det dig dog ind og sidde og udsøge de bedste Stykker af Maden?

— Jo Fa'er, du sagde jo forleden Dag paa Skolemødet: Det bedste er ikke for godt, naar der er Tale om vore Børn.

Gustav Esmann.

Du havde vel næppe drømt Dig det?
Du, der tog Dig Livet saa let
og lo ad de fede, fromme Fraser,
som Middagsherrer og Middagsfruer
fordøjede i deres Dagligstuer,
hvor Blomster dufter i gyldne Vaser.

Du ejed netop det skarpe Vid,
som passede Snobberiets Tid,
Du lo ad al den hysteriske Jammer,
en *Farce* var Livet Dig, klædt som Kvinde,
og dog i et *Drama* Du skulde finde
for Kvindehaand Døden i eget Kammer.

Esmann, saa slap Du selv ej fri
for Livets evige Ironi,
som skærende Dissonans den dannes:
i Gaar i Taksameter ad Strøget
med Dame paa og med Blink i Øjet,
i Dag paa Lighuset »St. Johannes«.

Phosphoros.

Fru Knudsen laa paa sit Dødsleje. „Albert“, sagde hun, „hvis jeg skulde dø, synes jeg, at en Mand med Dine Vaner og Dit Temperament burde gifte sig igen“.

„Synes Du det, min egen Fiemor?“

„Ja, det gør jeg — det vil sige efter passende Tids Forløb!“

„Du er dog en Engel! Ved Du, at Du har lettet en tung Sten fra mit Hjærte? Den lille Enkefru Petersen har vist mig saa megen Venlighed siden Du blev syg. Hun er naturligvis en hel anden Slags Kvinde end Du er. Hun savner jo Din Karaktér, Fasthed og Intelligens, men hun er jo en ganske net, buttet lille En, og jeg tror, at hun kunde blive en rigtig rar Kone“. —

— Den næste Dag kunde Fru Knudsen sidde oppe i Sengen, den følgende Dag spadserede hun omkring i Lejligheden og den tredje Dag talte hun om en ny Kjole!

— Død og Pine! Der har jeg købt mig en Trækharmonika med Bælg og Taster, og nu da jeg vil spille paa den, kan jeg ikke, fordi mit Værelse er for lille!

For en Nemheds Skyld.

— Fru Grevinde, den nye Kusk er her!

— Vis ham her ind! — Naa er De der? De er bleven mig godt anbefalet; men De har jo et rædsomt Navn! Hvad er det nu De hedder?

— Nebuchadnesar, Fru Grevinde!

— Ih, Gud bevares! Hvor i Alverden skulde man kunde huske det Navn. Jeg vil bede Dem om at forskaane mig for at kalde paa Dem. Naar jeg gør saaledes (vinker med Haanden) maa De komme!

— Meget vel, Deres Naade! Og naar jeg gør saaledes (ryster med Hovedet), saa kommer jeg ikke!

Hygiejne.

Mel.: Naar man faar lidt godt at drikke.

Til Kongres i Aarhus samles
de der kæmper mod de Gamles
Syn paa Snavset — ej der famles;
ud mod Griseri der ramles.
Landet staar mod Stad og By —
Gødning, W. C., Nattely,
Spyt og Uhumskhed og Spy
faar sig her en Omgang Stryg.

Sundhedspleje, Hygiejne
nu om Stunder alle Vegne
dyrkes — alle vore Egne
trygt den kan som Talsmænd regne.
— Skidtet bort fra hver en Dør!
Har vi været Grise før,
nu vi rundt med Sæbe smør'
og om Renlighed kun spør'.

Gødning, det er godt for Planter,
men naar man med Gødning fjanter
saa det smøres rundt paa Kanter
af „Poeter“ og Servanter.
saa er Gødning skadeligt —
vi maa pænt astadeligt —
rense uafladeligt,
og det gør vi gladeligt.

Snavset efter vor Fortæring,
og hvad ellers gaar i Gæring,
bli'er et Plus til vor Ernæring
uden at vi gør Besværing.
Men blandt Raa-Materier
har vi flere Serier
Smaadyr og Bakterier —
— hidtil kun Mysterier.

Dette Kryb tillivs vi stræber.
Nogle det med Vaaben dræber,
andre bruger Pen og Kæber,
atter andre fine Sæber.
Men Kongressen si'r vi Tak —
fyldte hver end sin Kloak
med det „Lak“ og Skum, man drak,
saa fik vi dog Sundhedssnak.

Der kom en mejet fin Herre heng te' me'. Han va' hva' je' ve' kalde de', i en go' Fo'rstand, aa saa'nte u' te' aa ha' levet ve' bar' Hakkelse i sin Ti'.

„Hva' ska' Di ha' for aa køre me' op paa Kø'ma'erga'e?" sa'e han.

„De' æ li'e en Krone foru'en Drekkepengene," sa'e je'.

„Je' ve' gi'e Dem femoghalvfjers," sa'e han.

„Di ka'nte væ' bekendt aa prutte om Prisen, en Mand som Dem," sa'e je'.

„Je' æ nød' te'et," sa'e han. „Je' b'i'er nø'sa'et te' aa begynde paa aa spare."

„Saa, hvoffe' de'?" sa'e je'. „De' ser Di'nte u' te'."

„Fordi a' mine Folk di bestjæler me'," sa'e han.

„Gi'er Di dem en orren'li' Løn?" sa'e je'. „De' plejer aa væ' de', der æ i Vejen."

„Orren'li' Løn!" sa'e han. „Je' æ ovven i Køvet en mejet flot Betaler. Di begynder me' ti Kroner om Maaneden aa sti'r snar' te' femten aa tyve. Kalder Di'nte de' orren'li'?"

„Je' ve'nte regti', hva' je' ska' si,e te'et," sa'e je'. „Hvis a' de' æ en Mand me' Kone aa fem Børn, der ska' leve a'et," sa'e je' „saa b'i'er der s'gu'nte te' Gaasestej hver Da'."

„Hvem si'er osse, a' di ska' ha'e Gaasestej?" sa'e han. „Vi maa s'gu være gla' i disse Ti'er, naar bare je' ka' faa de' —."

„Ja, de' ka' der være no'et i, set fra Derreses Synspunktum," sa'e je', „men de' æ jo'nte sikkert, a' di andre si'er saad'n."

„Næ, de' ka' li'ne dem," sa'e han. „De' æ mo'by'eli', saa Folk æ begærli'e nu om Stunder. Di raaver bare paa mere Løn, gø' di."

„Sikke no'en Labanter!" sa'e je'. „Ve' Di ha' mer' eng som femten Kroner om Maaneden?"

„Der æ osse no'en, der faar tyve," sa'e han.

„Ja, de' æ uforskamme'," sa'e je', „Di sel'," sa'e je'. „Di ve' vist væ' gla', hvis Di ha'de tyve Kroner om Maaneden."

„Hvem — je'?" sa'e han.

„Ja, Dem!" sa'e je'. „Men Di maa pæn' nøjes me' mindre. Ikke sandt?"

„Naa, de' ve' je'nte si'e," sa'e han, „men je' æ jo osse Chefen for Forretningen."

„Saa ha' Di ka'ske tredive Kroner?" sa'e je'.

„Di ka' godt sidde et Nul te'," sa'e han.

„De' va' Satens!" sa'e je'. „Ha' Di tre Hundrede Kroner om Maaneden?"

„Næ, om Da'en," sa'e han.

„Nu ve' Di gø' Grin me' me'," sa'e je'. „Tre Hundrede Kroner om Da'en, de' æ cirkus ti Tusend' Kroner om Maaneden. Ve' Di bilde me' ing, a' Di tjener de'?"

„Ja, saad'n no'et li'nende æ'et vel," sa'e han. „Men hva' ka' de' nytte," sa'e han, „naar di stjæler femten Tusend' fra me' paa èt Bræt. Saa æ der jo et Undersku' paa fem Tusend' Kroner den Maaned. Aa derfor æ'et," sa'e han, „a' je' maa te' aa spare. Ve' Di saa køre me' derop for femoghal'fjers Øre?"

„Næ," sa'e je', „je' ve' køre Dem ganske gratis. De' va' Synd, a' en stakkels fatti' Mand, som Di æ, sku' betale no'et for aa b'i' kørt op paa Kø'ma'erga'e. Sit Di Dem b'ot ing i Vovnen," sa'e je', „saa ska' vi snar' væ' der. Di ka' betale me', naar Di faar di femten Tusend Kroner tebaves, der æ stjaalen fra Dem."

„Di æ en brav Mand," sa'e han aa sad se ind. Hvis a' Di har en Søn, saa kom b'ot op te' mej me han, saa ska' han b'i'e Lærling i min Forretning aa faa ti Kroner straks aa begynde me' om Maaneden."

„Tak!" sa'e je'. Je' æ rennok Enkemand u'en Børn, men nu ska' je' li'e straks gifte me' aa faa en Søn, som ka' komme op te' Dem. De' va' Synd ikke aa benøtte se a' saa godt et Te'bud."

„Ja, de' æ'et," sa'e han aa sad se' te'baves i Vovnen, aa saa lo' je' Lotte gaa lidt ing a' den gamle By te'.

Paa Session.

Den Værnepligtige kommer ind.

Sessionschefen: Hvad er De?

Den Værnepligtige: Nøgen!

Sessionschefen: Sludder! hvad er De i det civile Liv?

Den Værnepligtige: Paaklædt!

Sessionschefen: For Fanden! jeg mener, hvad lever De af?

Den Værnepligtige: Af Mad.

Sessionschefen: De maa jo være varm, Mand!

Den Værnepligtige: Nej, tværtimod! Jeg er iskold over hele Kroppen.

Sessionschefen: Jeg spørger om, hvilken Stilling De indtager.

Den Værnepligtige: For Øjeblikket staar jeg her!

Sessionschefen: Jamen udenfor. Før De kom. Hvad var De da?

Den Værnepligte: Jeg var ked af at skulle herop.

Sessionschefen: De er en Idiot! Det kan man jo ikke leve af.

Den Værnepligtige: Jo, jeg kender en Mand, der har levet af det i mange Aar.

Sessionschefen: Af at være ked af det?

Den Værnepligtige: Nej, af at være Idiot.

Sessionschefen: Væk med ham! Uduelig til al Krigstjeneste. Skrub Dem!

Den Værnepligtige: Saa gærne, hvis De vil laane mig en Skrubbe.

Sessionschefen: Smid ham ud! Den næste!

Den Værnepligtige bliver smidt ud. Sessionen fortsættes.

(Tæppet falder.)

A: Jeg skulde købe en Fødselsdagsgave til min Kone men det er Pokkers dyrt.

B: Bær Dig ad som jeg!

A: Hvorledes?

B: Ganske simpelt. Det første Aar jeg var gift gav jeg min Kone en Tikrone i Fødselsdagsgave. Den gav hun mig tilbage paa min Fødselsdag, og saaledes bærer vi os fremdeles ad!

1ste Forretningsmand: Hvorledes gaar det med Forretningen, Petersen?

2den Forretningsmand: Udmærket! Jeg har lige tjent 12 Kroner.

1ste Forretningsmand: Hvorledes det?

2den Forretningsmand: Der var lige en Kunde, der vilde have et Par Støvler paa Kredit, men jeg sagde nej.

Udregnet

Rektoren: Nu har De igen sovet $3^1/_2$ Time bort af Skoletiden.

Læreren: Jeg kommer da kun en halv Time for sent.

Rektoren: Ganske rigtig — — men 7 Drenge har ventet *hver* en halv Time paa Dem — ser De!

— Frk. Jørgensen er meget ældre, end jeg troede!
— Umuligt!
— Jo, jeg spurgte hende forleden, om hun havde læst Wessels Digte, og saa sagde hun — at hun havde læst dem straks, da de udkom.

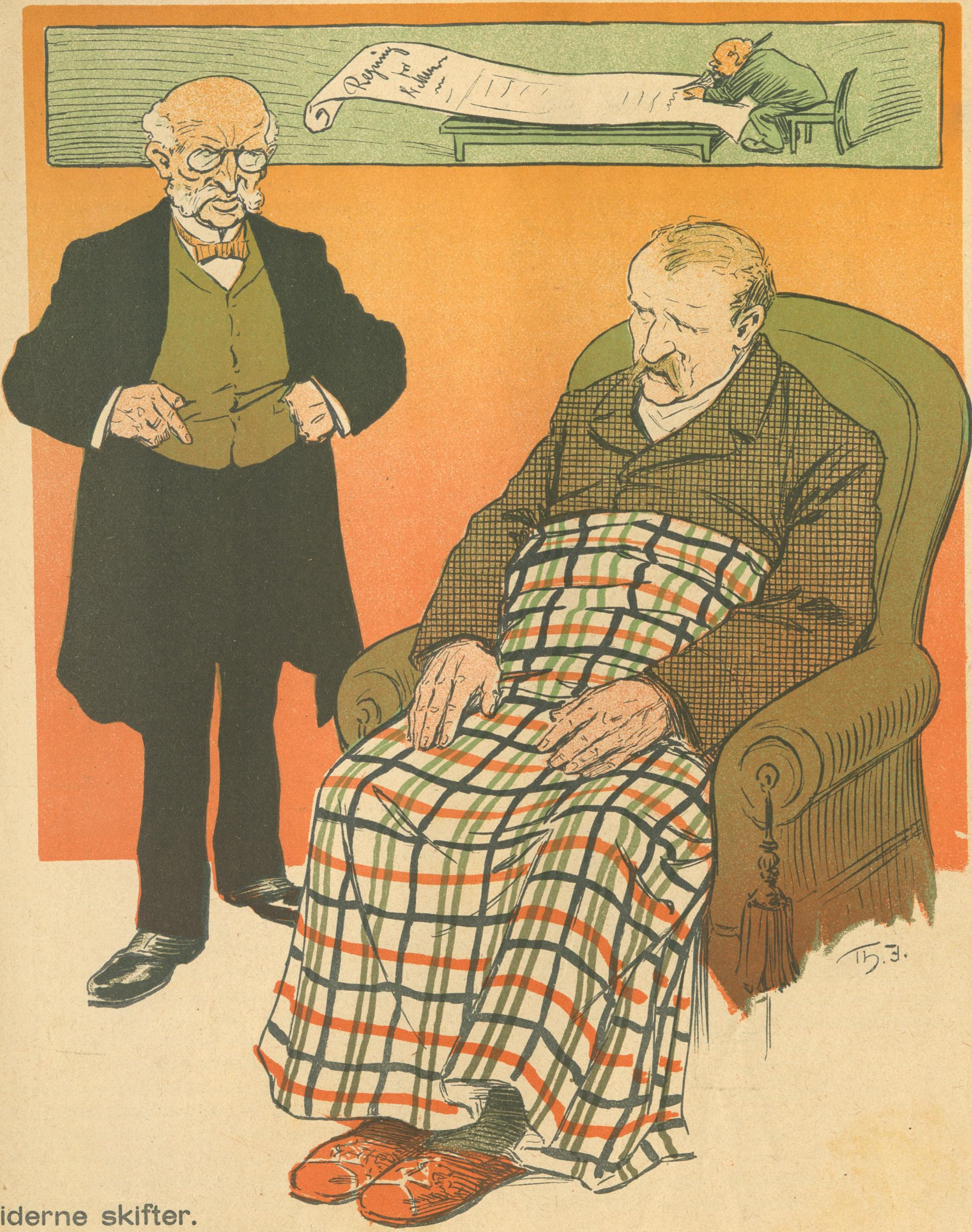

Tiderne skifter.

Den gamle Læge: Jeg erindrer endnu tydelig den gode gamle Tid, da vi Læger gik rundt med Lancetten og aarelod alle vore Patienter.

Patienten: Ja — nu om Stunder gør De det jo hyppigst ved Hjælp af Pen og Blæk!

Ved Sæsonskiftet.

Mel.: Der var engang en tapper Mand.

DEN bedste Aarstid er forbi,
paa Skillevejen staar vi;
mod Vintertidens Bryderi
i sikker Skridtgang gaar vi.
Den Tid desværre kommer snart,
vi skal i Ovnen fyre.
Det bli'er minsandten ikke rart
hvis Koksene bli'er dyre.

Desværre kun, de er forbi,
de lange lyse Dage;
tilsidst kun Mellemstykket vi
af Dagen har tilbage,
thi daglig svinder mer' og mer'
af Ho'edet og af Halen; —
hver Uge svinder et Kvartér,
det bli'er til mange Alen.

Den grønne Skov med Fuglesang
vil snart staa mørk og øde,
og snart kan ej i Mark og Vang
en Fugl opdage Føde.
Snart ligger ej i aaben Strand
man mere for at pjaske;
man foretrækker lunkent Vand
naar man sin Krop skal vaske.

Snart Cirkus smækker Porten i,
Beriderne bortdrage;
selv med vort kære Tivoli
vi Afsked snart skal tage,
men i Teatret kan man gaa
og vil man ret sig gotte,
saa gaar man hen og hilser paa
vor egen søde Lotte.

Et nyt Kvartal snart stunder til,
paa Morskab kan det skorte;
den lange Vinteraften vil
man søge at forkorte.
Lyt til mit Raad, det lyder saa:
Man Læsning bør probere,
og fremfor alt, især man maa
paa „*Ravnen*“ abbonnere!

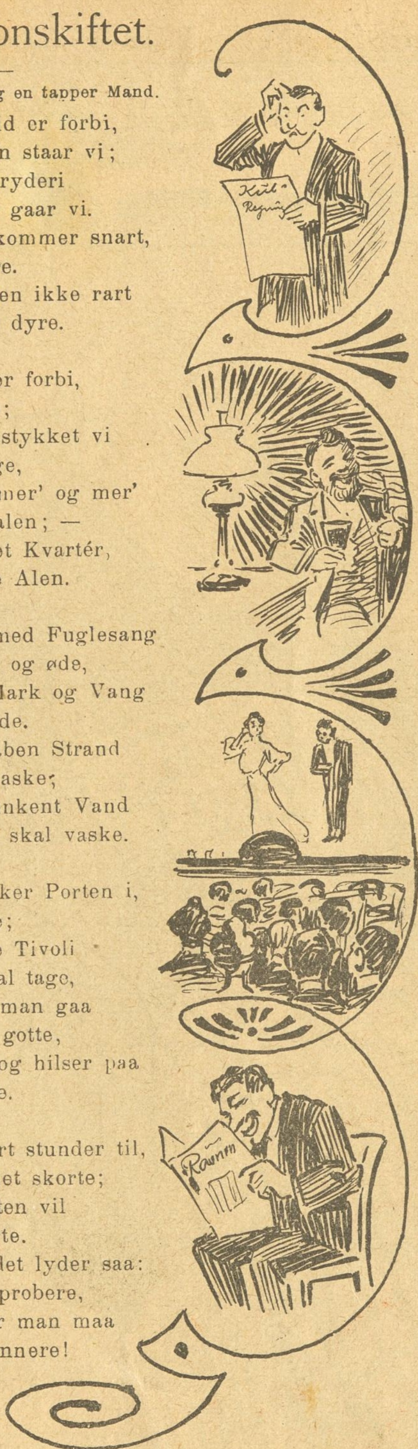

Fluen paa Tøsesjov.

Lille Christian er meget dygtig i Tegning, hvilken god Egenskab han dog ofte benytter paa en mindre heldig Maade.

Han karikerer sine Lærere og navnlig sin gamle Lærerinde Frøken Spreckelsen eller „Regnormen“, som hun kaldes i Skolen. Utallige ere de Gange, at Frøken Spreckelsen har fundet sin Person foreviget ved Hjælp af Christians Blyant, der ubarmhjertigt har taget hende under Behandling og forvandlet hende til en Gris eller et andet Husdyr. Ved slige Lejligheder er der selvfølgelig evig Grin i Klassen, naar „Regnormen“ træder ind med sine Briller og sin Strikkepose.

Forleden Dag, da Frøkenen skulde begynde Undervisningen, fandt hun paa sin Plads, et stort Ark Papir, hvorpaa der var tegnet en Flue, der tog sig saa naturlig ud, at selv Frøkenen antog den for levende, og forsigtigt søgte at jage den væk med sit Lommetørklæde.

Fluen flyttede sig naturligvis ikke og saa var Spøgen opdaget. Samtidig var Dommen ogsaa fældet over lille Christian, der straks blev udpeget som den skyldige.

Christian blev nu ført frem for at modtage den sædvanlige Omgang Klø, men forinden holdt Frøken Spreckelsen en lille Tale for ham, hvori hun bebrejdede ham, at han over for hele Klassen havde gjort hende til Grin.

Christian kunde jo ikke fragaa, at han var Ophavsmanden til Spøgen, men paastod dog samtidig, at han ikke havde gjort det for at have Frøkenen til Grin, og med et frejdigt Ansigt forklarede han derfor følgende:

„Det var slet inte Frøkenen vi grinte a', men den store Hanflue, der sidder dér oppe under Loftet, for jeg skal sige Frøkenen, Fluen, som jeg havde tegnet, var en Hunflue, og Hanfluen havde været en 2—3 Gange nede for at gøre Kur til den, men maatte hver Gang vende slukøret om, og nu sidder den deroppe og skammer sig — — — — og det var kuns det, vi allesammen lo a'“.

Lille Christian slap for Klø denne Gang.

Praktiske Vink for Jægere.

(Tilegnet Begyndere)

(Det er altid uheldigt for en Begynder at skyde et tamt Dyr i Stedet for et vildt. For det første er Æren mindre og for det andet forlanger det tamme Dyrs Ejer som Regel Erstatning. Dette forringer Jagtglæden. Derfor disse Vink.)

Hjorten adskiller sig fra *Hesten* derved, at Hesten intet har paa Hovedet, medens Hjorten har et anseligt, mere eller mindre forgrenet Gevir.

Hinden skælnes navnlig fra Hesten derpaa, at den mangler Hestesko.

Koen adskiller sig fra *Raadyret* ved Stemmen saavel som ved Halens Længde. Raadyret har nemlig kun en Antydning af Hale. Koen springer heller ikke hverken saa højt eller saa langt som Raadyret.

Det *tamme Svin* adskiller sig fra *Vildsvinet* ved, at det i Regelen er lysere i Farven og ikke har saa travlt. Vil man være ganske sikker paa, om et Svin er tamt eller vildt, stiller man sig i Vejen for det. Det tamme Svin viger til Side; det vilde gaar paa.

Haren adskiller sig fra *Katten*, ved at den næsten altid sidder paa Jorden. Hvad der sidder i et Træ er saa at sige altid en Kat. En Hare river ikke og rejser ikke Børster.

Saavidt Dyrene. At anskyde Jagtfæller eller Klappere undgaas bedst, ved at man fyrer sin Bøsse af i lodret Stilling. I de Luftlag, som befinder sig over Hovedet paa Jægeren, færdes som Regel ingen.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Da Karoline Sedlmayer med stor Omstændelighed havde givet denne Forklaring tilbedste og Karl godt og vel havde faaet hende paa Døren igen, satte han sig til at overveje denne nye Sagernes Vending. Hans første Tanke var, selv at gaa til Politiet og lade sig alt detailleret berette, men det opgav han straks: han vilde selv føre Sagen tilende. Nu havde han opdaget Marga von Gebhardts Villa, tilbage stod at finde Banevogterhuset.

Han hentede det gaadefulde Fotografi frem og undersøgte det nøje paa alle Kanter; men alt hvad det sagde ham var kun, at der bag ved Huset laa en Naaleskov og at der førte en med Grus bestrøet Sti fra Leddet og hen til Indgangsdøren. Utaalmodig og irriteret sprang han op og gav sig til at gaa op og ned ad Gulvet. „Et nederdrægtigt, forrykt Billede“, mumlede han, „hvad Pokker skal Du stille op med det?“

Men pludselig blev han staaende og rettede følgende Formaningstale til sig selv: „Nu bare rolig, Gamle! Selvfølgelig gives der ingen forrykte Billeder, men maaske nok Billeder af Forrykte!“

Næppe var disse Ord kommen over hans Læber før et Lys gik op for ham. Det Hus, som her var afbildet, var bygget af en Vanvittig! En Mand med en fix Idé, havde her indrettet sig et Banevogterhus som Legetøj, to Master forestillede Telegrafstænger og som Krone paa det Hele havde han konstrueret en Bom, der nok saa nydelig lod sig lukke op og ned. Blot Skinnerne manglede! Dem havde han ikke kunnet faa fat i. Ja, saadan hængte det sammen. Nu havde han fundet et brilliant Udgangspunkt for videre Undersøgelser. Og som om Skæbnen yderligere vilde staa ham bi, opdagede han ved Hjælp af en Lup endnu ét paa Billedet. Ved Husmuren laa nemlig et Stykke Avispapir, paa hvilket der tydelig stod at læse: „Neueste Nachrichten“. Husets Ejer læste altsaa temmelig sikkert dette Blad, men før han anstillede nye Kombinationer i den Retning, tog han endnu engang Bergers Fotografiapparat frem og undersøgte særlig det tilhørende Stativ med stor Opmærksomhed. Paa dettes Jærnspidser fandt han noget graagult Ler, som han omhyggelig skrabede af og gemte i et Stykke Papir.

Det var jo ikke meget, hvad Karl her havde opnaaet, men han sagde sig selv, at Sherlock Holmes ofte havde haft mindre at gaa efter. Saa satte han sig da ned ved Skrivebordet og affattede følgenge Annonce til „Neueste Nachrichten“:

„Den Herre, som bebor Banevogterhus Nr. 8, bedes venligst indlægge Billet med Oplysning om Beliggenheden af nævnte Hus under Mrk.: Hip, Hip, Hurra 700,000, paa dette Blads Kontor, da man ønsker en Samtale med ham i et vigtigt Anliggende“.

To lange Dage tilbragte han i nervøs Venten og for dog nogenlunde at faa Tiden slaaet ihjel, studerede han Geologi og Botanik i den Hensigt, at opspore, hvor Leret fra Stativet skrev sig fra. Men denne Opgave var ham dog for vanskelig, og han begyndte allerede at hænge lidt med Hovedet, da han den tredie Dag modtog en Billet, som med et Slag gengav ham hele hans Energi.

Den bar Udskriften: Hip, Hip, Hurra 700,000 og Indholdet lød som følger:

„Deres Højvelbaarenhed! Endelig kom det da! I firetyve og et halvt Aar har jeg ventet paa Dem og mine Hjul har stadig drejet sig rundt for Dem, — venstre om, venstre om, venstre om, De forstaar nok, hvad jeg mener. Men hvorfor har De søgt mig gennem Avisen? Siemens og Halske har jo min Adresse, Ikke destomindre er jeg altid hjemme for Dem og er jeg med fortrinlig Højagtelse

Deres ærbødige
Leopold Gericke,
Overingeniør hos Kejseren af Kina og Indehaver af den gule Ridejakke, p. p

P. S.

Tag med Banen til Ebenhausen, gaa derfra ned til Isarfloden og spadser over Broen til Fischerwirt. Hold Dem saa i sydøstlig Retning, derefter i nordvestlig og siden atter i sydlig, til allersidst drejer De stadig venstre om, venstre om, venstre om, saa kan De ikke gaa fejl. Rebekka siger rigtignok, at De nemmere finder herud, naar De spør i Dejning, hvor den Mand bor, som Bønderne kalder Overspindemesteren, men det tror jeg ikke. Som videnskabelig dannet Mand, maa De hellere følge min Anvisning. Modtag endnu engang Forsikringen om min Højagtelse!“

Romanow gav sig hjertelig til at le, ikke mindst ved den Tanke, at Hjulene som i firetyve og et halvt Aar havde drejet rundt for ham, sikkert befandt sig i Herr Gerickes Hjerne. Han var straks klar over, at Rebekka maatte være den mest tilregnelige Person i Banevogterhus Nr. 8 og besluttede derfor at følge hendes Vink.

En halv Time efter var han paa Vej til Ebenhausen. Derfra og til Dejning var Vejen ham bekendt, og den første Bonde han mødte, gav ham, med et bredt Grin, de nødvendige Oplysninger, da han spurgte efter Overspindemesterens Hus.

Der var endnu en halv Mils Vej tilbage og Karl vandrede glad og vel tilmode afsted gennem den smukke Skovegn, indtil han naaede en firkantet Lysning mellem Stammerne — saa blev han overrasket staaende. Dér, lige foran ham, laa det røde Vogterhus, som havde forvoldt ham saa mange Kvaler. Han havde gerne taget det noget nøjere i Øjesyn, hvis han ikke ved sin Tilsynekomst var bleven hilst med en livlig Raaben og Vinken. I et Vindue paa første Sal stod en Mand, der tiltrods for det kølige Vejr, var klædt i hvidt Flonel. Han rettede en kæmpemæssig Kikkert mod Karl, medens han med venstre Haand svingede et rødt Lommetørklæde. Kikkerten var ham paa den korte Afstand til megen Gene, men han mente aabenbart at skylde sin videnskabelige Dannelse, at betjene sig af dette Hjælpemiddel. Først da den fremmede var ganske nær ved Huset, lagde Herr Gericke Instrumentet tilside og raabte:

„Rebekka, Rebekka, træk Bommen op!“

Noget langsomt og ikke videre henrykt over sin Opgave, viste Rebekka sig paa Tærskelen, gik hen ad den grusbestrøede Sti og begyndte sindig at dreje paa et Hjul.

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER og MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS
Overgæret
PILSNER
Garanteret under Alkoholgrænsen
BRYGGERIER og MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC

Etiketten paatrykt Flasken med Guld!

erholdes overalt i Danmark

Ægte Schweizer Bitter — Carl Østberg & Sønner — Abricotine Liker

---

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE

LOUIS DOBBELMANN'S
Superior English Tobacco
GOLDEN SHAG
Advarsel!

skal have 2 korslagte Piber.

15 Øre Pk.: Faaes overalt.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.

Specialitet:

Is og Isfigurer

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.

à la Carte hele Dagen.

Middag 45 Øre.

Telefon Nr. 144.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels** ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Holm & Larsen
Falkonerallé 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

F. THOMSENS MUSIKVARELAGER
ST. KONGENSGADE 21

Största og billigste Lager af alle Musikinstrumenter

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.

Lysthave for Familier. Musik hver Aften.

P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Dagligt nyrøget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**

Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. P. Svendsen.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.

Bestil ved Vognene.

2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:

Ølundshus, Nørrebrog. 140. (Telefon Tg. 219.) * Nørre Farimagsgade 40. (Telefon 4584.)

Haderslevsgade 3. Vesterbro. (Telefon 2761.) * Rosenvængets Allé 7. (Telefon Ø. 3)

Guldsmedens nye Jomfru: Der er en ung Dame ude i Butikken, der gærne vil se paa nogle Ringe af samme Slags, som den, hun har paa. Hun siger, at hun vil købe Mage til den.

Guldsmeden: Spild bare ikke Tiden paa hende. Det er en Ring hun har faaet af sin Forlovede, og nu vil hun bare have at vide, hvad den har kostet.

~

Tanten: Du kommer aldrig og besøger mig, uden naar Du trænger til Penge.

Nevøen: Jeg kan da heller ikke godt komme tiere.

~

Faderen: De anholder om min Datters Haand? Har De noget at leve af?

Frieren: Jeg har de bedste Udsigter!

Faderen: Saa har De mere Brug for en Kikkert end for en Kone.

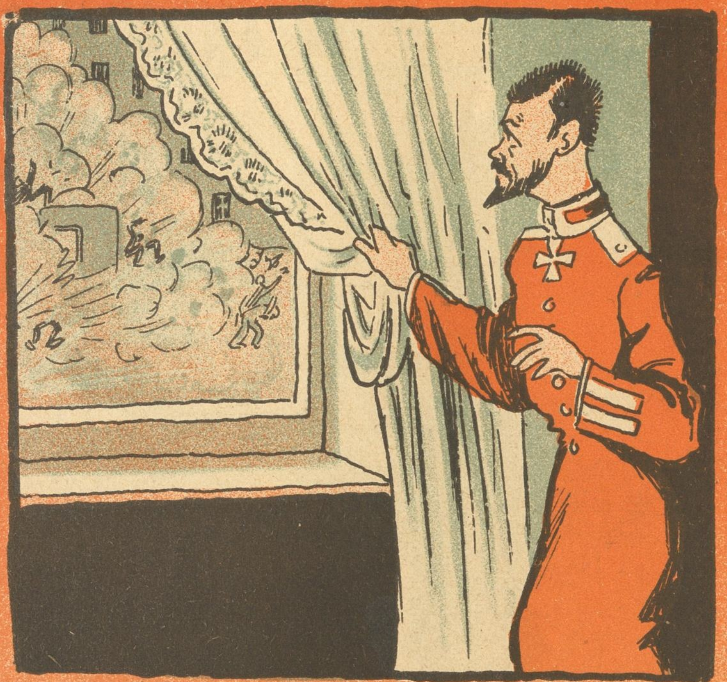

Nikolaus: Aah — Gud ske Lov — kun et Attentat — jeg tænkte allerede, at Japanerne var der. —

~

— Jeg haaber at De er tilfreds med Skrivemaskinen, Hr. Grosserer, spørger Agenten med et dybt Buk.

— Storartet! raaber Grosserer Jensen. Kan blot ikke begribe, at jeg saalænge har kunnet undvære dette glimrende Instrument!

— Glæder mig særdeles! — Der er maaske intet til Hinder for, at jeg kan faa en lille Anbefaling.

— Ikke det ringeste!

Grosserer Jensen smider Frakken og skriver i utrolig kort Tid følgende Anbefaling:

»Eft erat jeg ha rbrugt denye amerik anskeskriv emaski nefor Hurtig hedensskylderk lærer je gatdena rbejderg ansk efortrinl igo gatjs kriv erfulds tændigk orre ktm eddensaa led esa teth vertord ert ydel iglogk_orrek tch rjensen«

~

Ryg den ægte Troika

Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.

Pas paa Etiketten:

En russisk Slæde.

Afbetaling

1 à 2 Kr. om Ugen.

Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.

97, Ryesgade 97, St. Ø.

Simon Nielsens Pianofabrik,

St. Regnegade 26. København K.

Grundlagt 1889.

anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.

Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Rhinen. Tlf. Ø 205.

Strandboulevarden **24.**

Familiehave. — Musik.

Madkurve kan medbringes.

Yderst billige Priser

Øl fra Fad 8 à 12 Øre.

Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI

STJERNE PORTER

»DOUBLE BROWN STOUT«

KØBENHAVN

Det bedste Spisested i København, og **Det bedste Hotel** i København er **Hotel Union,**

Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Den lille hyggelige **Cafe og Beværtning**

Hyskenstræde 3 anbefales.

Georg Hansen, Bestyrer.

Nørrebroes Tivoli

(Brøndshøj).

Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.

Anbefales alle Foreninger.

L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30, Telefon 913

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

SCALA.

Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester **Valdemar Larsen** med sit store Eliteorkester. **Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger.** Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Slotskroen anbefaler sig med
Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

AAHUSET Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2

Efter Kronprinsens sidste Tale.

— *Skal De nu ogsaa rose det Ministerium?*

Cafe du Pont,
Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

A. C. Meyers
Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Ægteskab!

Ved Henvendelse til
Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

Thehaven.
Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Telef. **PHØNIX.** 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Bispebjerg,
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

D'Hrr. **Kellnere** og **Musikere.**
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Frederiksberg Tivoli. Hver Aften fra 7—12
(Wodroffllund.) Koncert og Forest.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

TIVOLI

Entré inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Ryg den ægte russiske Cigaret **Korea** fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. **Faas overalt.**

Café Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. **2 Billarder.**
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

✶ Blæksprutten gratis! ✶

Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**
Billig Pris. Solidt Arbejde.
Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres **Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj** samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao

En Vej til Formue!

Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels** ægte originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Læreren: Hvilken er den højst udviklede Dyreart?
Duksen: Giraffen!

~

Paa Ballet.

— Jeg gad i Grunden vide, om det grimme, tykke Dyr har i Sinde at kokettere med mig.
— Det kan vi snart faa at vide ved at spørge hende. Det er nemlig min Kone.

~

Han: De har arvet Deres Moders underskønne Øjne!
Hun (der føler et afgørende Øjeblik nærme sig): Jeg arver ogsaa min Faders Sparekassebog.
— En halv Time efter var deres Forlovelse almindelig bekendt.

Ritmester Mattachich. Den flygtede Prinsesse.

Vennen: Naar Du elsker hende, hvorfor gifter Du dig da ikke med hende?
Ung Læge: Gifte mig med hende? — Nej, hun er en af mine bedste Patienter!

~

Hun: Hvad synes Du om mit Portrait?
Han: Oprigtigt talt — det er ikke smukt, men — Ligheden er slaaende.

~

Babylonisk Forvirring.

Første Dame: Ak, jeg er saa fortvivlet, jeg føler Kolumbus' Sværd hænge over mit Hoved.
Anden Dame: De mener vist Damokles Æg — ikke sandt, min Kære!

Alm. d. Vare- og Industrilotteris

6te Trækning
begynder Tirsdag den 13. September.

Fornyelsen
maa ske senest Lørdag den 10. September.
De ufornyede Lodder sælges Mandag d. 12. Septbr.

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Enhver

Handlende, Haandværker og Industridrivende bør være Medlem af
den danske Kautions- og Kreditforening.
Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk **Kosulation.** Gratis Oplysning for Medlemmer.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. **Fiske-Bl.** gar. udsøgt 4, 6 à 8. **Buts americain** 4. **Capots anglais** 4. **Svampe** 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. **Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter** for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. **Dame-Pr.** 3 à 4. **Inductors** 2,50 à 3,50. **Pollutionsappar.** ny Facon 2,50 à 3. **Suspensorier prima** 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. **Modersprøjter. Irrigators. Brystersorier. Livbind for svangre. Balloto des Dames,** Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog **gratis.** Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

Forlov-

elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

„**RAVNEN**" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Hvorledes det gik, da den russiske Stormogul lukkede Munden altfor højt op.

Nr. 38.

Ravnen

Søndag d. 18. September

1904

Passageren: Fy, for Fanden, hvor her lugter!

Kusken: Ja, Krikken har faaet Højhedsvanvid, — den tror, at den er en Automobil!

Ugen, der gik!
(Ravnesang.)

Mel.: Af „Abekatten".

Og »Ravnen« fløj til Hr. *Beketow*,
som nu forlader Landet,
»Du tjente Grunker, aa, jøsses dov,
hvor ku det være andet?
Men nu skal Du ikke komme mer,
før vi Dig atter til Byen ber,
Du tjente vist for mange Knapper.

Hr. *Hindenburg*, ham De ved nok X,
der skrev saa fælt og bister,
som i »Avisen« var helt konveks
og haded' Socialister,
skal ej som Kammeradvokat
saa rart og lunt nu længer ha'et,
han tjente vist for mange Knapper.

Hr. *Madsen* skyder, hør hvilken Larm!
og *Jøhncke* følger efter,
vel er jeg Skræder, men sikken Arm,
uha, om jeg har Kræfter!
Hr. Madsen knapper sin Uniform,
Kanonen dundrer, nu frem til Storm!
det koster Landet mange Knapper.

Men Tivoli fik en god Sæson,
af nyt dog lidet fik man,
at gaa i Tivoli er bon ton,
nu vel Godtfolk saa gik man,
og *Thrane* ser paa sit Regnskab, aah!
en høj Procent vi i Aar kan faa —
Gud sikke mange rare Knapper!

Men »Ravnen« tænker paa Fattigfolk,
som maa gaa arbejdsløse,
og »Ravnen altid var Smaamands Tolk.
men Stormænd er saa bøse,
for Pokker sæt Arbejd rask i Gang,
saa Arbejdsfolket, naar der er Trang,
kan skaffe sig en Smule Knapper!

En ung Dame forklarede forleden en Bogtrykker Forskellen mellem at trykke og publicere. Hun endte sit Foredrag med følgende illustrende Eksempel:

„De kan *trykke* et Kys paa min Kind, men derfor har De ikke Lov til at *publicere* det!"

Brød og Kristendom.

Personerne:
Den hellige Trængende.
do. do. Hjælper.

(Handlingen foregaar i vore Dage.)

Den hellige Hjælper: God Dag og Guds Fred, kære Søster i Kristo!

Dn hellige Trængende: Tak! o Tak for de kærlige Ord! (faar ondt af Sult.)

Den hellige Hjælper: Hvad er der, kære Søster? Er Du syg?

Den hellige Trængende: Jeg har ikke smagt Mad i Munden i to Dage.

Den hellige Hjælper: Guds Ord er bedre end Mad.

Den hellige Trængende: O ja! ja, det ved jeg, men alligevel —. Havde jeg blot et Stykke Brød!

Den hellige Hjælper: Der staar skrevet, at Mennesket lever ikke af Brød alene.

Den hellige Trængende: Nej! nej! jeg vil jo gærne sulte, men — (faar ondt igen.)

Den hellige Hjælper: Du har vist ikke den rette Tro, naar det kommer til Stykket, kære Søster.

Den hellige Trængende: Jo, jeg har! Giv mig blot en Krone, at jeg kan købe Mad og stille min Sult.

Den hellige Hjælper: Penge kan Du ikke faa af mig, kære Søster, men jeg skal bede for Dig.

Den hellige Trængende: Tak! tak! — kunde jeg ikke faa blot en Femogtyveøre?

Den hellige Hjælper: Du skuffer mig, kære Søster! Hvor kan Du tænke paa det usle Mammon, naar Guds Rige er Dig aabent. Farvel og tab ikke Modet! Det, Du har, kan ingen tage fra Dig (gaar ned til sin ventende Ekvipage.)

(Den hellige Trængende besvimer af Sult.)

(Tæppet falder.)

Digteren Per Sivle, afdød norsk Partifælle.
Tegning af *Gustav Lærum.*

Proletarer i alle Lande, forener Jer!

(Se Billedet.)

I Mænd med bøjede Rygge, —
I stirrer ad Glarret i Karmen.
Føler I Jer saa trygge,
og fylder Lykken Jer Barmen?
Tvinger Jer Døgnets Sliden
i knoklede Fingre Lønnen?
Ser J en Udvej — blot liden —
for Datteren og for Sønnen?
Mærker I Livet for Alle er?
— Nej, først maa i op Jer mande.
Proletarer i alle Lande,
forener Eder.

Du Kvinde, ved Husets Arne,
Dit Ansigt har Modgangens Furer —
hvordan er Hjemmene farne,
hvor ikke *Du* koger og skurer?
Men Livet Din Lykke lod knægte
saa Smilet ej frem kan finde,
det trykked' med blytunge Vægte
Din Virken bag Væggene inde.
— Et eneste rummer den Frelse, der er,
det vil Du med Tiden sande:
»Proletarer i alle Lande,
forener Eder!«

— I sidder med Eders Længsel
og nøjes med Livet at drømme.
Ad Vindvet til Eders Fængsel
de tusinde Lyde strømme.
Og Lydene formes til Stemmer.
mens kraftigt paa Døren det banker
— det sitrer i trætte Lemmer.
det klarer i Eders Tanker —
Spændstig staar han i Døren. Han er
en Yngling med oprejst Pande:
»Proletarer i alle Lande,
forener Eder!«

Granus.

Septemberkrigen begynder.

Hr. *Madsen* drager i Ledingsfærd
— o hør, o hør, hvor det dundrede! —
Han spænder om Lænd sit gode Sværd
og samler saa hele den danske Hær,
alle de mange Hundrede.
Saa skal vi da atter mod Fjenden slaas,
han skal ikke finde os bange,
vi viste jo sidst, vi tør byde ham Trods,
naar *Madsen* og Lykken følger med os
ud over de danske Vange.
Til Vaaben Brødre! tag Bøssen fat
og de nye Krupske Kanoner,
vor Bane véd vi, vort Maal er sat,
det er i den kolde Septembernat
at lyde de *Madsenske* Toner.
Til Hest, til Hest, Du jyske Dragon!
Du muntert i Marken skal springe,
og ikke sidde og drive paa Kroen;
i Trøjen maa nu hver voksen Person,
som evner et Vaaben at svinge.
Leen og Plejlen hænge vi bort,
Ploven maa andre køre.
Nu skal vi bemande Fort ved Fort,
saa Fjenden kan se, at han kommer tilkort
naar Krig han med *Madsen* vil føre.
Op alle Mand! Tornistrene paa!
og glem ikke Tandbørsten hjemme.
Nu skal vi atter paa Forpost gaa,
ingen maa nu ved sit Haandværk staa,
hører I Krigs-*Madsens* Stemme.
Fremad Soldater! Ser I da ej
Fjendernes vældige Skare.
Se, hvor de stormer, stands deres Vej!
Septemberkrigen er slet ingen Leg,
naar Saltholmen staar i Fare.
Men Dansken skal sejre og Fjenden skal fly,
stolt skal vi hævde Pladsen.
Rygtet skal flyve fra By og til By,
at fremad vi gik mod det dræbende Bly
Til Tidsfordriv for Hr. Madsen.

En mærkelig Liste.

En Mand kom forleden Dag op paa et Bogtrykkeri og bad om at faa trykket en lang Liste med følgende Sætninger:

„Go'aften søde Albertine!"
„Er Du vred paa mig?"
„Det har Du skam ikke Grund til, jeg er kommet hjem i pæn Tid".
„Klokken er ikke mere end 12".
„Ja saa er den da allerhøjest 1".
„Næh, jeg lavede ingen Støj paa Trappen".
„Hvor kan Du dog nænne at slaa mig?"
„Jeg fuld, nej det er jeg ved Gud ikke".
„Søde Albertine, min egen Pige, vær nu ikke saa haard ved mig!"
„Jeg har højest drukket et Par Runde".
„Jeg stinke af Spiritus! Det maa være en Fejltagelse, min egen søde, rare, kære, lille Tinemor!"
„Om Forladelse, jeg mente ikke, at Du var lille".
„Jeg sagde Dig jo, at jeg højest havde faaet et Par Runde".
„Naa ja maaaske 3".
„Næh ingen Konjakker".
„Ja maaske har jeg faaet en Whisky eller to".
„Nej ikke flere".
„Mine Støvler! Ja dem har jeg glemt nede i Gadedøren".
„Gamle Svin! kalder Du mig. Fy skam Dig!"
„Javel, jeg skal nok holde Kæft!"
„Drukkenbolt! siger Du, og jeg, som kun har været et Par Timer henne i — — — —"
„Værs'go' der er Gadedørsnøglen".
„Næh, aldrig oftere".
„Ja det er bestemt, det lover jeg Dig".
„Javel nu skal jeg skrubbe i Seng".
„Go'nat, søde Tinemor, go'nat".

„Vil De være saa god at trykke mig de Sætninger paa en lang Liste, med store, fede Typer", sagde Manden.

Bogtrykkeren, som troede at Manden var gal, dristede sig til at spørge, hvad han vilde med det.

Manden svarede: „Jo, jeg skal sige Dem, jeg kender jo min Kone ud og ind, og kender alle de Spørgsmaal hun stiller mig, naar jeg i en sen Nattetime vender Næsen hjem fra Kluben, og da jeg nogenlunde ved i hvilken Rækkefølge de kommer, er det jo en stor Behagelighed at kunne stikke hende hele Listen"

København som Turistby!

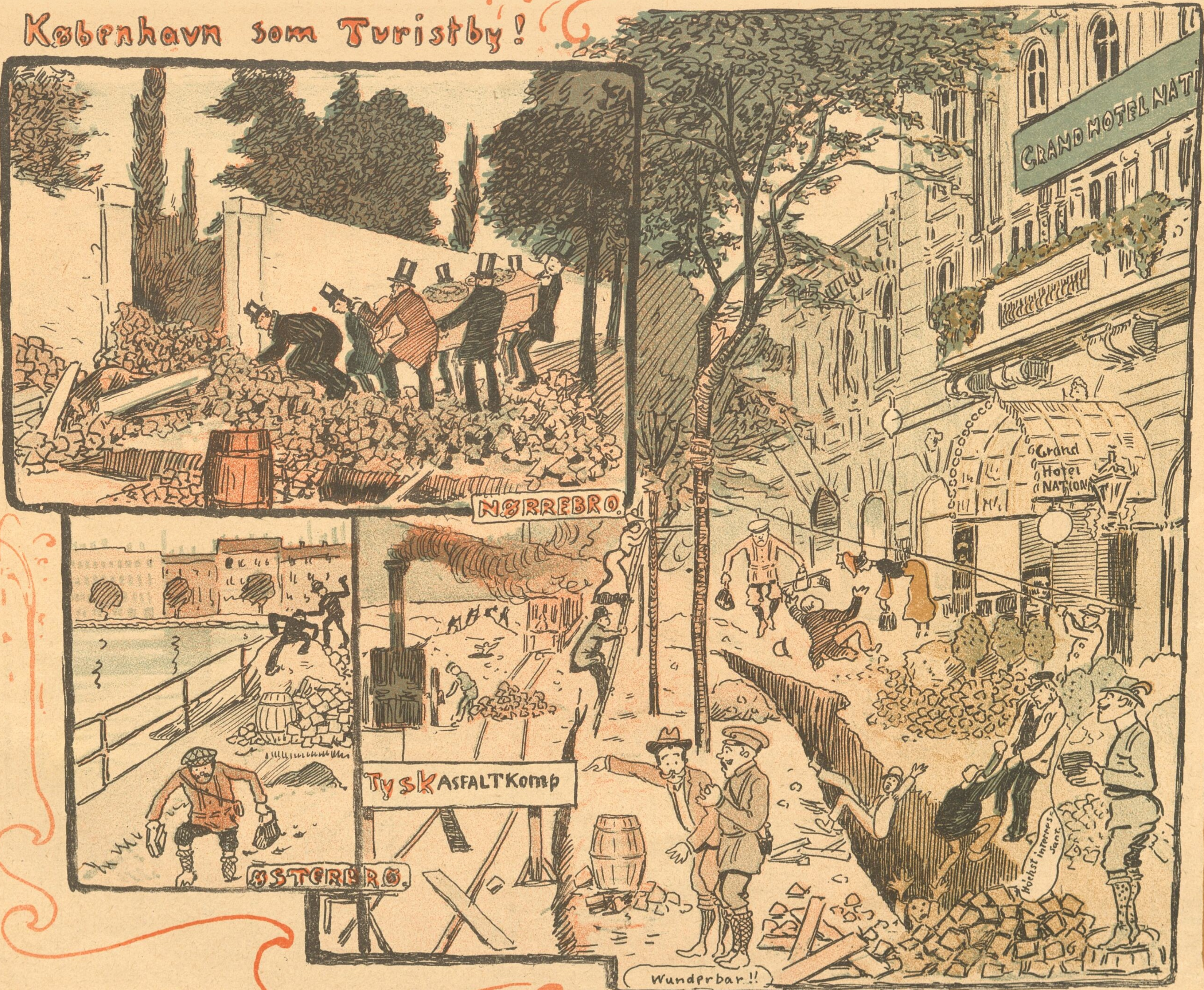

»— Den unge Mikkelsen er en hel Tietgen Nr. 2. Naar han er ude i Forretninger og skal køre med Sporvogn, saa kører han aldrig i Bivogn, fordi den kommer senere til Bestemmelsesstedet end Hovedvognen!«

— Næh, hvad Fodsport angaar, saa er der ingen der kan hamle op med Bornholmerne!

— Hm —?

— Jo, jeg kendte en gammel »Bornholmer«, der gik otte Dage i Træk!

Ugens Droschetur

Je' sku' forle'en Aften·li'e te' aa ligge op aa se aa komme hjem me' Lotte aa Køretøjet, saa kom der en mejet fin Offecer heng te me', aa da je' sku' se nøjere te' saa va' de' jo selle Kri'smenisteren, je' kendte han paa Brellerne.

„Go' Aften!" sa'e han.

„Go' Aften!" sa'e je'. „Ve' Deres Eksellengse køre en lille Tur?"

„Kender Di me'?" sa'e han.

„De' mangleje bare!" sa'e je'. „Sku' ma'nte kende Danmar's Molte, hvem sku' man saa kende her i Verden?"

„Kalder man me' saad'n?" sa'e han.

„Ja' de' gø' man," sa'e je', „men de' æ bare for Grin, saa de' ska' Di'nte bry'e Dem om."

„Je' vi' hellere ha'e, a' de' va' for Alvor," sa'e han.

„Da holder je' s'gu'nte a'," sa.e je', „a' di si'er Konjaksen te' mej, for de' æ nu mit Øjenavn."

„Danmar's Molte æ'nte no'et Øjenavn," sa'e han; „de' æ et Hæ'ersnavn."

„De' æ en anden Si'e a' Sagen," sa'e je'. „— Naa, aa hvor agter Deres Eksellengsje Dem heng paa denne Ti' a' Aftningen?" sa'e je'. „De' ska' vel være e, lille Slag hjem te' Gemalinden?"

„Næ, je' sku' lidt u' a' Strandvejen," sa'e han aa sad se' ing i Vovnen.

„Strandvejen!" sa'e je'. „De' va' Satens! De' æ no'et langt u'e aa komme tebaves fra."

„Je' ta'r Dem hele Natten," sa'e han. „Di ska'nte væ' ke' a'et, for Pengene æ sikre nok. De' æ Staten, der betaler." —

„Ja, den æ go' nok," sa'e je'. „Hvor ska' vi først køre te'?" —

„Ikke no'en bestemt' Ste'er," sa'e han. „De' æ en Inspe'tionstur, je' gø'. Je' ve' bare deru' a' aa passe paa, a' di'nte sparer paa Krudtet."

„Hvem?" sa'e je'.

„Landbefæstningen," sa'e han. „Jynke angriber dem fra Søsi'en i Nat."

„Hvoffer inte fra Kø'si'en?" sa'e je'.

„Hold Mund!" sa'e han: „man maa aldri' spotte me' Fæ'relandets Forsvar. De' æ en hellig Sag."

„Al Respekt for de'," sa'e je'. „De' æ vel'nte me' skarp', di sky'er deru'e?"

„Næ, je' vi' gærne," sa'e han, men de' ka' je'nte faa Lov te'. Vi maa nøjes me' løs' Krudt."

„De' gø' heller'nte saa stor Ska'e," sa'e je'. „De' va' ingen Spøj aa faa en Granat eller saad'n en anden Bisma'chsklump gemmel Kareten."

„De' vilde være for Fæ'relandet!" sa'e han.

„Jammen, hvis a' Di nu sad inge i Vovnen?" sa'e je'.

„De' g'or'e je' ikke i saa Te'fælde," sa'e han.

„Næ, de' ka' der være no'e' i," sa'e je'. „Saa va' Di'nte saa tossi aa ta'e u' mellem Ku'lerne."

„Hva' va' je' ikke?" sa'e han. „Jo, de' ka' Di stole paa, je' va', men saa sto' je' øverst oppe paa en a' Skanserne aa le'ede de' hele."

„Omfela'else!" sa'e je'. „Je' mente ikké no'e' ondt me'et.

„De' æ godt!" sa'e han. „Danskerne kender me'nte regti' innu, men di ska' lære me' aa kende."

„De' vi' vis' være dem en stor Fornøjelse," sa'e je'.

„Hvem — mej?" sa'e han.

„Næ, Danskerne," sa'e je'.

„Je' tvi'ler paa'et," sa'e han, „men de' æ der'nte no'e aa gøre ve'. Je' ska' vise dem, a' je'nte bærer Navnet Danmar's Molte forgæves."

„Ja' la' vos se de'," sa'e je'.

„Hold Mund!" sa'e han. „Nu æ je' i Kri'shumør."

„Je' si'er jo ikke et eneste Muk," sa'e je'.

I Kantonnement.

Mel.: Vort Fødeland var altid rigt

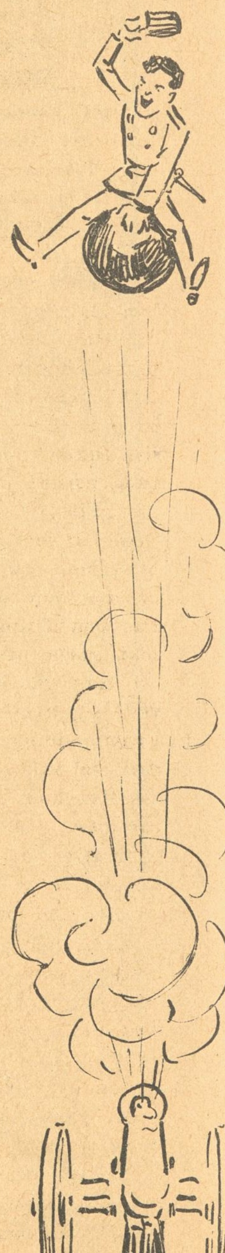

Til Trommer lyd Trompeters Klang
de tapre „Jenser" drage
i Kamp for gamle Dannevang,
men kommer vel tilbage,
thi heldigvis, det er kun Leg,
med løse Skud der plaffes.
Det hele er en Narrestreg,
som burde helt afskaffes.

Bort fra et samfundsnyttigt Kald
de unge Svende jages.
Til ingen Verdens Nytte skal
med Krigskommers de plages.
De Hus og Hjem forlade maa
paa Grund af Krigerlegen.
Hvor Børn og Kone Mad skal faa,
den Sag bli'er deres egen.

Det koster svært at føre „Krig";
der spares ej paa Krudtet.
Frem gaar det over Fjendens „Lig",
men er saa Slaget sluttet,
bli'er Fjenden atter gjort til Ven,
som store Børn der leger.
De døde rejser sig igen — —
Ja, sikke Narrestreger!

Der kæmpes ofte Nat og Dag
og mange Mil marcheres.
Med Tøjet paa, parat til Slag
paa aaben Mark kamperes.
Paa fugtig Jord at lægge sig
ej Sindet blidt skal stemme,
naar ellers man kan strække sig
i Dynerne derhjemme.

Er „Jens" saa kommen hjem igen
og „Krigen" overstaaet,
det hænder at en anden Svend
er i hans Arbejd' gaaet.
I Kamp mod Nød han uforsagt
maa ofre sine Pjalter.
Et kostbart Offer han har bragt
paa Fædrelandets Alter.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

At dømme efter hendes Dragt var hun ingen Slægtning af Herren i det hvide Flonel, men snarere hans Husholderske og hun udførte hans Befaling korrekt om end med synlig Ulyst.

Nu var Bommen hejset i Vejret og Karl holdt sit Indtog i Herr Gerickes Rige gennem denne mærkelige Æresport.

Husets Herre var imidlertid steget ned i Haven og kom nu Karl imøde med fremstrakte Hænder.

„Naa, endelig kom De da! Sexogtyve Aar, — ved De nu ogsaa, hvor mange Minutter det er?“ Jeg skal regne det ud paa et Stykke Papir og sende Dem det pr. anbefalet Brev. Der kommer et vældigt Tal ud deraf, et altfor stort Tal for et stakkels, utaalmodigt Menneske! Men det kan De jo ikke gøre for; det er Siemens og Halskes Skyld. Endnu engang: hjertelig Velkommen!“

Medens Karl grundede over, hvilken Forbindelse han vel kunde have med det store Berliner-Firma, betragtede han Manden nøjere.

Han havde et udpræget Musikerhoved, med et langt graat Kunstnerhaar, der faldt ned paa begge Skuldre. Ansigtet var graagult og rynket; under den store, skarpe Næse hang en lang, graa Knebelsbart, som gjorde et helt krigerisk Indtryk, og i de kolde, graa Øjne var der en egen energisk, næsten truende Glans.

„Vil De straks bese Maskinerne, eller vil De udhvile Dem lidt først?“ fortsatte han, og rystede Karls Haand, saa at Armen var ved at gaa af Led. „Nej, det er sandt, De er kommen til Fods. Saa er det bedst vi gaar lidt op. Pas paa Trappen, den er noget stejl; første Gang falder man gerne ned af den“.

Han gik hurtig foran ind i Huset og medens Karl lavede sig til at følge ham, traadte Rebekka helt hen til den Fremmede og hviskede: „Hvis han byder Dem Vand, saa drik det ikke. Det er giftigt — Tyfus“.

Hverken Udsigten til Trappen eller til Drikkevandet var altsaa synderlig opmuntrende, men hans Nysgerrighed efter at se, hvordan Sagerne nu vilde udvikle sig, var altfor stor til at lade sig afskrække af slige Bagateller.

Saa lod han da Herr Gericke føre sig ind i et hvidtstrøget, tofags Værelse, som forestillede Arbejdsværelset. Et Bord med Tegnebrædt stod ved det ene Vindu; her laa forskellige Tegninger, som var kradsede ned med sort og rødt Blæk, men hvad de skulde forestille, formaaede Romanow ikke at udgranske. Rundt om paa Væggen hang lignende barnagtige Billeder og imellem dem, hist og her, nogle ganske flotte Karikaturtegninger i Kul; under en af disse stod med sorte Kæmpebogstaver: „Patentraaden“.

Herr Gericke pegede paa en Stol og spurgte med et indladende Smil:

„Hvad maa jeg byde dem? Chateau, Lafitte eller Veuve Cliquot?“

Disse Ord klang lifligt i Romanows Øren, men desværre kunde han ikke faa Øje paa andet, end to forskelligt slebne Karafler med Vand og et Par Glas. Han kom til at tænke paa Rebekkas Advarsel og skyndte sig at erklære, at han var streng Afholdsmand. Dette hjalp imidlertid ikke; Gericke fyldte Glassene, bød ham det ene med en truende Mine og sagde:

„Et Glas skal De drikke, Vinen gør Dem ingen Skade, der er ikke Spor af Alkohol i den“.

Romanow maatte, saa nødig han vilde, føre Glasset op til sine Læber, men han benyttede et Øjeblik, hvor Gericke vendte ham Ryggen, til at kaste Indholdet ud af Vinduet.

Den mærkelige Mand havde imidlertid taget en hvid Hue ned fra en Knage og sat den paa sit Hoved. Den var prydet med et stort, forgyldt 8-Tal.

„Det er min Tjenestehue. Den har jeg nu baaren i 200 Aar, den er ikke til at slide op. Noget anstrengende er det jo, saadan altid at have Nattjeneste, men jeg maa jo saa sove om Natten. Hver Midnat kommer nemlig Evigheds-Toget forbi, og saa maa jeg ud og vise fri Bane. Det er nu min Bestilling“.

Karl mumlede et Par deltagende Ord og ansaa nu Øjeblikket for kommet til at undersøge, hvorvidt der var nogen Forbindelse mellem Husets Beboere og Arthur Berger.

„Tør jeg spørge, om De har nogen Familie?“

Gericke lo, som om der var bleven sagt en fortræffelig Vittighed. „Familie? Om jeg har Familie? Nej, det har jeg ingen Tid til“.

Men pludselig holdt han op at le og saa Romanow lige ind i Øjnene: „Nu skal vi kigge paa Maskinerne“.

I tre Spring var han nede ad Hønsestigen og ilede gennem en Bagdør ud paa Engen og hen til et lille Vandløb ved Skoven.

Her befandt sig Maskinerne, der viste sig at være et Par smaa, legetøjsagtige Vandhjul. Herr Gericke foreviste dem med Stolthed og Rørelse. „De ved jo nok, at Jorden drejer sig rundt fra Vest til Øst. Alle de Tog, der gaar østpaa, skal altsaa først overvinde den i modsat Retning løbende Jords Modstand! Paa den er min Opfindelse baseret; se paa mine Hjul; de drejer alle venstre om, venstre om, venstre om! Er det ikke storartet. Med saadanne Hjul har Togene ingen Modstand mere at overvinde og de kunne køre dobbelt saa hurtigt. Evighedstoget har allerede indført det, men de andre Banemyndigheder vrager det stadig“.

Romanow nikkede stum, øjensynlig ganske overvældet, hvad der i højeste Grad opvakte Herr Gerickes Begejstring. „De er en udmærket Mand, De forstaar mig! Og nu skal De forresten gaa Deres Vej“.

Herr Gericke ligefrem skubbede sin Gæst ud af Huset og gav sig end ikke Tid til at følge ham hen til Bommen. „Gaa“, raabte han, „jeg skal til at arbejde — der er en Skrue løs“.

„Der er vist flere“, tænkte Romanow, idet han tog Afsked med et tavs Buk og ilede ud i Haven, hvor han traf Rebekka. Han gav sig øjeblikkelig i Snak med hende, og søgte paa flere Maader at komme under Vejr med, om hun kendte noget til den forsvundne. Men hans Anstrengelser kronedes ikke med Held. Han tog derfor en resolut Beslutning, drejede sig rundt paa Hælen og gik. Men da han naaede Bommen hørte han en Stemme fra oven raabe af fuld Hals: Husk altid venstre om, venstre om, venstre om!“

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER og MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

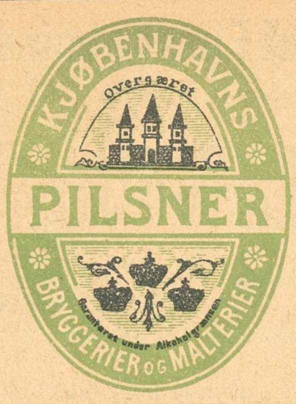

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

DEN ÆGTE

skal have **2 korslagte Piber.**
15 øre Pk.: *Faaes overalt.*

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

En Vej til Formue!
Lav altid Deres Cognac, Rom, Whisky og Likører selv.
Brug kun **Reuchels ægte** originale Essentser.
Hovedoplag:
V. Topp, Helgolandsg. 19 St.
Forlang den hos Deres Købmand.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Lax! Største Lager. ✱ Daglig røget. ✱ Billigste Pris. **Lax!**
Chr. C. Soldath. Højbroplads 2.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

TIVOLIS Salonkeglebane

anbefales i Publikums velvillige Erindring. Hyggel. og lune Lysth. for Familier. Vand faas paa Maskine. **P. Svendsen.**

Køb SMØR, MÆLK og FLØDE fra Mælkeriet Enigheden

Bestil ved Vognene.

2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:

Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.

Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3

Brød.

(Efter Maleri af den italienske Maler Luigi Onetti.)

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54 l.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, Linnesgade 18, Herm. Simonsen.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos **Jens Kjeldsen.**

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
"DOUBLE BROWN STOUT"
KØBENHAVN

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, **Kronprinsensgades nye Materialhandel** 9.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Aktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater I Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

SCALA.
Københavns fineste Varietéetablissement. Kapelmester Valdemar Larsen med sit store Eliteorkester. Hver Lørdag og Søndag store Gallaforestillinger. Direktør Lorentzen afsluttede Engagements til 120,000 Kr. fra Amerika.
Selv Wintergarten i Berlin slikker Fingre efter Scalas Artister.

AAHUSET
Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF. 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.
Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Cafe du Pont,
Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Ryg den ægte
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Doktoren: Er det endnu lige galt med Fordøjelsen? Fulgte De da ikke mit Raad og drak kogende Vand en Time inden Middag?

Patienten: Jeg prøvede det, Hr. Doktor, men kunde ikke døje det en hel Time. Jeg maatte holde op efter tyve Minutters Forløb!

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Thehaven,
Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Privat
Detektiv-Bureau.
Undersøgelser udføres,
Efterforskninger besørges,
Oplysninger foreskaffes,
Talrige Anbefalinger
forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

A. C. Meyers
Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Hotel Bispebjerg.
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Frederiksberg Tivoli.
(Wodroffflund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Stort Lager
af
Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

TIVOLI
Entrè inden Kl. 2: 20 Øre. Derefter: 50 Øre.
Store Koncerter
af flere Orkestre, ca. 100 Musici.
Vaudeviller. Operetter. Plæneforest.
Ballonopstigninger.
Frilufts Alpe Panorama.
Pantomimer. Illumination. Fyrværkeri.

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. 2 Billarder.
Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro).

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

Blæksprutten gratis!
Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes gratis Blæksprutten.
Billig Pris. Solidt Arbejde.
Au bon Marchè. Søndergade 12.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. Vinstuen Vesterbrogade 66 St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Kunsten at skrive Breve.

En Professor siger til sine Elever: Den store Kunst at skrive Breve bestaar i, at man skriver aldeles, som man taler — —.

En ung kvindelig Elev: Men Hr. Professor, hvorledes forholder det sig saa, naar man taler igennem Næsen?

Rigelig forsynet.

Baronen: Henrik, mine Cigarer svinder saa mistænkelig hurtigt; jeg kan da ikke tro —.

Henrik: Nej, Hr. Baron, De behøver virkelig ikke ængste Dem, thi jeg har endnu tre Kasser fulde i Behold fra min forrige Plads.

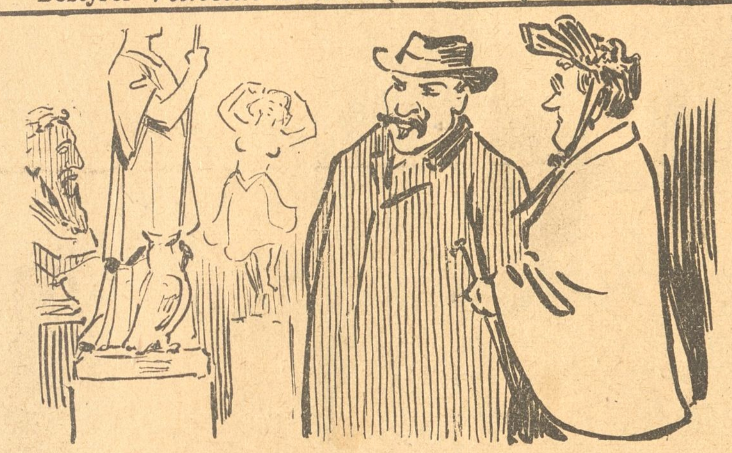

Paa Skulptur-Samlingen.

Schmidt (gammel Pebersvend): Se der staar Visdommens Gudinde, hun giftede sig aldrig!

Enkefru Hjort: Nej, det er sandt nok; men der staar Kong Salomon, den klogeste Mand der har levet, og han havde tusinde Hustruer.

Julie: Han sagde til mig, at jeg var den smukkeste og mest interessante Pige han havde kendt!

Alma: Og Du tænker virkelig paa at forlove Dig med en Mand, der binder Dig en saadan Løgn paa Ærmet, den første Gang han ser Dig!

„Jeg ser i Avisen", sagde Fruen, idet hun skænkede Kaffe til sin Mand, „at en Præst siger, at Kvinderne skulde have Lov til at fløjte."

„Ja", svarede Manden elskværdig, „han har Ret. Vi skal sandelig ikke nægte Kvinderne en Ret, som vi indrømmer Bugserbaade og Lokomotiver,

Ærede Fuglevenner!

For Tiden haves i meget smukke Eksemplarer og i stort Udvalg af alle i Handelen værende Arter Papegøjer, Kakaduer, Sang- og Pragtfugle, Harzer Kanariefugle, alm. Kanariefugle, Race Duer og -Høns, Paafugle, Svaner, Sirænder, Guldfisk, Sirfisk, Skilpadder, Løvfrøer m. m. m.
Endvidere anbefales: Fuglebure, Redskaber til Fuglenes Røgt og Pleje, maskinrenset Fuglefrø og Foderstoffer for alle Arter Fugle.
Prisliste sendes imod Svarporto.
Enhver Fugleven bør gøre et Forsøg, da alle sikkert vil blive tilfreds.
Forretningen er tilkendt 70 Ærespræmier, Sølvmedailler og 1. Præmier etc.

Jysk Fugle-Export,
Randers.
Nordens største Exportforretning i denne Brance.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Godt Billard forefindes.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Enhver
Handlende, Haandværker og Industridrivende bør være Medlem af
den danske Kautions- og Kreditforening.
Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk Kosulation. Gratis Oplysning for Medlemmer.

Pariser-Artikler
en detail Salg — en gros Priser
Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. 42,1. Pilestræde 42,1. Forsendes overalt mod Efterkrav.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Proletarier fra alle Lande, forener Eder!

(Se Digtet inde i Bladet.)

Nr. 39.

Ravnen

Søndag d. 25. September

1904

Sergenten: De vil tale med en Soldat, der hedder Hans. Dem har vi mange af. Kender De ikke hans Efternavn?

Bondepigen: Næh — je' ved kuns, at han har ligget i Kvarter hos vos, en stor og stout Ka'l æ han, saa har han Overskæg og æ Fa'r til mit Barn. — Ellers kender je' ham itte!

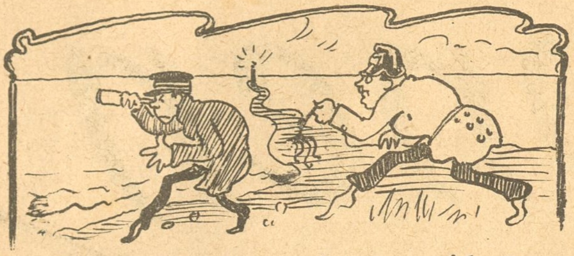

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: Jo jo, Gøgleri er en nobel Kunst.

De haver vel hørt om en Spion,
Hr. *Takikova*, en rædsom Japaner,
i Skagen han gik, den snu Person,
og hvad han vilde, De sagtens nok aner,
men rask Politiet
blev hurtig indviet
i Sagen, og han blev stoppet i'et,
:,: Gud fri os vel! :,:

Fra Czaren kom Takketelegram,
og Politimester *Schwartz* fra *Alberti*
fik Skrivelse, Adler takked' ham,
og Schwartz bliver Ridder, dertil er han værdi',
han klarede Sagen,
han bragte for Dagen
at her spioneres, har man kendt Magen!
:,: Gud fri os vel! :,:

Se, nu er der Fred i Danmarks Land,
det var s'gu da godt, vi fik nappet den Laban,
og nu kan det være, at vi kan
faa Lov at komme i Krig med Japan,
vi slaar paa Kassen,
for vi har *Madsen,*
man soll sich nicht mehr verblüffen lassen,
:,: Gu' fri os vel!«

Og Danmarks Ry om Verden foer,
vel er vi smaa, men vi ved, hvad vi evner,
og i *Alberti* vi har en stor
og mægtig Statsmand, som Uret hævner,
her skal man vare
sig for al Fare,
naar Russen slaas, for jeg siger bare:
:,: Gud fri os vel! :,:

Den gik ikke.

— Kære Edvard. Du sender mig hver Dag en Buket. For hvad den koster blot i en Maaned kunde Du give mig en smuk Silkekjole.

— Vær kun rolig kære Aurora. Jeg er slet ingen Ødeland. Jeg tager simpelt hen Blomsterne i min Tantes Have.

En Gaade.

Jeg mødte Fjolset paa Gaden. Der gik en Lysning over hans idiotiske Fjæs, da han saa mig, og han pillede sig dybsindigt i Næsen.

Jeg hagede mig fast i den øverste Knap paa hans Redingote. Den gik af, jeg skældte ham ud og rakte ham Knappen, som han stak i Lommen med et dumt Smil. Saa tog jeg et Tag i den næste, den holdt, og følgende Samtale udspandt sig.

Jeg: „Kan Du sige mig, Fjols, hvad det er, som har to Ben, er sort, som flyver i Luften og siger Krah Krah?"

Fjolset (lykkelig): „Det er en Krage!"

Jeg: „Rigtigt! Men hvad er saa det, som har fire Ben, som flyver i Luften, er sort og siger Krah, Krah?"

Fjolset (hæsblæsende): „Det er en Kra— næ nej, den har kun to Ben — — lad mig se, lad mig se . . . en Ørn, næ, det mener jeg ikke . . . hvad kan det dog være — —".

Jeg: „Du er et Fæ, Fjols — det er selvfølgelig to Krager. Men pas nu paa; hvad er det, som flyver i Luften, har 6 Ben, og som er sort?"

Fjolset (med straalende Ansigt: „Det er tre Krager!"

Jeg: „Du er en Torsk! Det er naturligvis en Flue!"

— Jeg gik ligegyldig min Vej, mens Fjolset fortvivlet søgte at standse den Strøm af Sved, som rendte ned ad hans Ansigt.

En Tilstaaelse.

A: Jeg skal føre Proces. Hvilken Advokat skal jeg henvende mig til?

B: Har Du Uret saa gaa til Advokat X, men har Du Ret saa henvend Dig til Overretssagfører Y.

A (efter nogen Betænkning): Hvor bor Advokat X?

Præstehjælp.

Mel: Der er Glæde nu hos alle brave Røde.

Har Du trofast ofret Penge til Missionen
gennem slidfuldt Liv i mange drøje Aar,
og Du bliver gammel, saa at Du og Konen
ej kan klare Jer med Alderdommens Kaar,
saa bank trøstig paa — Du kender Kirke-Blokken —
eller skriv et venligt Brev til „Kirkeklokken".
Brødrene i Herren dér er straks paa Tæerne,
sender Dig mod Sult et — Brev fra Makkabæerne!

Hvis Du stoler paa, at kun Treenigheden
er den Tro, som Dine Børn skal prentes ind,
saa gaa med dem hen til Daab i Menigheden,
men tag Faddere med underdanigt Sind —
ikke underdanigt overfor Vorherre,
nej, ejheller Øvrigheden; thi desværre
vi af Øvrigheden nøjes maa med Resterne
— vi regeres Alle sammen nu af Præsterne!

Held da den, der forud skrev sit Testamente,
saa for Præstebavl- og vold man véd sig fri.
Vi kan hver en Tid det store Opgør vente,
men for Præsten er vor Dør saa lukket i.
— Der skal ej for mig fra Præst til Klokker rendes,
jeg vil borgerligt i Jorden elller brændes.
„Borgerligt" det er især for mig opbyggeligt
og vil gøre mig det næste Liv saa hyggeligt.

Ugens Droschetur

Der kom en regti' pen Herre — En, som je' ve' kalde ung, smuk aa mavver — heng te' me' aa vi' ha' me' te' aa køre —.

„Me' Fornøjelse!" sa'e je'. „Sid Di Dem bare op."

„De' ka' je'nte saa godt," sa'e han.

„Hvoffer inte?" sa'e je'.

„Næ", sa'e han.

„De' va' mærkeli'," sa'e je'.

„Næ, for Di ska' køre ovver min Mave," sa'e han,

„Hva' ska' je'?" sa'e je'.

„Ja, de' ska' Di," sa'e han. „Hi'te' ha' je' brugt en Trillebør," sa'e han, „men de' te'fredsstiller me'nte mer'."

Han æ gal! tænkte je'. De' æ en Tur u' te' s'ætte, men hva' — de' æ jo'ssse Penge. Højt sa'e je':

„De' æ da'nte Deres Meni', a' je' ska' køre ovver Maven paa Dem me' baa'e Hest aa Vovn."

„Jo, Gu' æ de' min Meni'!" sa'e han. „De' æ for aa demmestrere, hvo' stærk Muslingerne æ."

„Ha' Di spist Muslinger?" sa'e je'.

„De' æ mine egne Muslinger," sa'e han. — „Kender De me'nte?"

„Næ, je' ve'nte a', a' je' har den Ere," sa'e je'.

„Je' he'er Møller," sa'e han, „aa de' æ mej, der ha' u'gien „Mit System."

„Naa, e'et de'?" sa'e je'. „— Ja, de' kender je' heller 'nte." —

„De' va' mærkeli'," sa'e han. „De' tro'de je', hele Byen talte om."

„Ikke saa mejet i di Lav, hvo' je' bevæjer me'," sa'e je'.

„Jo," sa'e han, „de' æ mej, der æ Verdens smukkeste skafte Mandfolk."

„Ja, de' ka' man ty'eli' se paa Dem," sa'e je', men ingvendi' tænkte je' jo rennok ve' me' sel':

Han æ li'e te' en a' Cellerne. De' æ ty'eli' nok!

„Ser Di," sa'e han, „en Trillebør me' tre Hundrede Pund Sten i; de' æ ingen Ting for mej, eller rettere sagt for min Mave. Nu æ'et. a' je' ve' prøve me' en Drosje. Je' ligger me' ganske roli' ner her paa Ga'en, aa saa kører Di heng ovver me', men pas en'li' paa, a' Hesten inte træ'er paa me'."

„Væ' Di bare ganske roli'," sa'e je'. „Lotte der ve' nok, hvo' hun ve' sidde sine Fødder."

„Saa æ de' aale rejt," sa'e han. „La' vos saa begynde."

Aa Kraf'stejleme', om ha'nte laa so' li'e ner paa Ryggen aa pustede Maven op, aa saa sa'e han:

„Kør saa!" sa'e han.

„Æ de' værkeli' Deres Meni'?" sa'e je'.

„Ja, Gu' æ de' min Meni'," sa'e han. „Skynd Dem lidt, elle's ligger je' her aa faar en Lungebetændelse a' den kolde Stenbro."

Naa! tænkte je'. Skidt væ' me'et! De' æ jo'nte Din Mave, Du Gamle.

Saa, li'e, da je' sku' te' aa la' Lotte gaa heng ovver han, kom der jo en Panser faren'es aa grev fat i Lotte.

„Hva' Satan æ de'?" raafte han. „Ve' Di køre Manden ovver?"

„De' æ bestilt Tur!" sa'e je'.

„Ja, de' æ al'sammen i Orden," sa'e han, om je' saa maa si'e, min Passeser.

„Saa æ de' al'saa Sel'mor'!" sa'e Panseren, aa saa pev han i Fløjten, aa saa kom der jo et Pa' andre Kaluriusser ansti'en'es.

Nu ve' je' si'e, a' Lotte, hun æ elle's mejet renli' a' se', men naar hun b'i'er nervøs, hænder de' jo, a' Naturen gaar ovver Opda'elsen, som di kalder de'. Paa en Gang, saa begynder min Passeser ne'en under Vovnen aa skri'e:

„For Satan! ta'e den Hest væk, for Satan!"

Saa va' de', ve' Di tænke Dem, Lotte, der a' bar' Nervøsitet ovver hva' al' dette hersens her sku' bety'e, sto' aa tafte no'e li'e ner i Ho'edet paa han.

Naa, Panserne fik han jo frem, aa han sa'e sit Navn, aa saa b'e' di høfli'e aa sa'e, a' saa ku' vi slippe for denne Gang. Aa je' fik en Krone for Turen, aa de' maa je' si'e, a' de' æ li'e ve' aa være den letteste Krone, je' ha' tjen' i min Ti'.

Hvis a, alle dem, der laver ny' Systemer, va' li'essom han, saa vi' je' s'gu'nte ha'e mo' en Smule Systemskifte et Pa' Gange eller tre om Da'en.

Buksekampen i Tivoli.

Mel.: Hil Dig, Du gæve Borger. (Absalonsvisen.)

Tænk, Tivolis den gamle
og velbekendte Sal af Glas,
aa ja, aa ja, aa ja,
og singsalia,
var nylig ved at ramle,
fordi en Fruelil blev kras.
Aa ja, aa ja, aa ja,
og singsalia.
Til Folmers Benefice, i forfærdelig Galop,
sku' „Hekseføjten" op,
men Fruen sa'e: „Nej, stop!
Jeg har da heldigvis Idè om, hvad der passer sig,
— i saadan Bukser vil jeg ikke vise mig!"

De Bukser var saa hvide
og li'esaa skinnende som Sne.
Men Fruen ku' ej lide
for nogen Pris paa dem at se.
Med Fruen taltes vidt og bredt om Længde og om Snit,
men man kom lige vidt,
thi Fruen blev ved sit,
Hun sa'e: „Med saadan Bukser bli'er jeg kun til Spe og Spot,
man hellere maa kalde mig for — — Sansculot*)!"

Hr. Folmer tog Affære
og sendte Bud til Peter Vil'
„Du et Par Bukser Kære
maa laane mig — aa vær saa snild."
Og Peter Vil' sa'e: „Gu'bevares vel, det ska' Du faa,
det ka' Du nyse paa,
ta' mine Lyseblaa!" —
Den lille Frue gik dog stadigvæk med Sorg i Bryst;
for hende var nu Bukserne ej „blaat" til Lyst.

De Blaa blev sendt tilbage;
det lyder sørgeligt men sandt.
Hr. Folmer paa en Knage
omsider et Par Røde fandt.
Da Fruen saa de Røde, blev som en Kalkun hun vred,
hun blev i Kammen hed,
gav Folmer ren Besked. —
I Hast til Jylland førtes hun af Ærgrelse og Damp;
ja, saadan endte denne fæle Buksekamp!

*) Bukseløs.

Fra Indgangen til Noahs Ark.

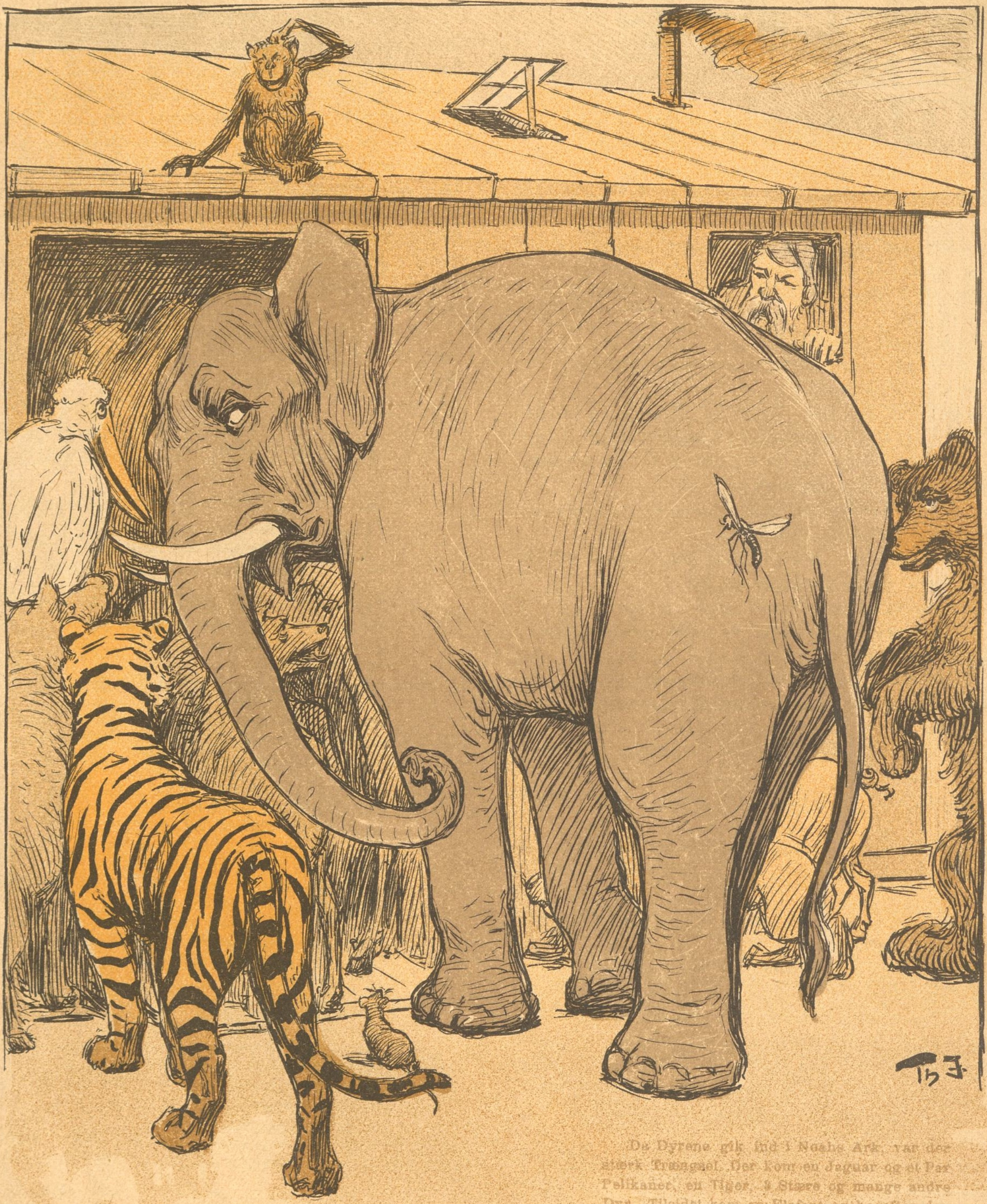

Da Dyrene gik ind i Noahs Ark, var der stærk Trængsel. Der kom en Jaguar og et Par Pelikaner, en Tiger, 2 Stære og mange andre Dyr. Tilsidst kom en Elefant og bagefter den en Myg. I Døren vendte Elefanten sig om og sagde til Myggen: „Hvad! Skubber Du?"

Elefanten (til Myggen): Naada, skubber Du?

Hun vilde hævne sig.

Fruen: Professoren maa endelig spille lidt for os! De fantaserer saa henrivende paa Klaveret!

Professoren: Er det ikke for sent, kære Frue! Tænk paa Naboerne!

Fruen: Pyt med dem! Deres afskyelige Hund var ved at tage Livet af mig i Aftes med sin Hylen!

Hun og jeg.

Mel.: Elselil.

Vi blev kendt en Vaar, da Løvet sprang
hun og jeg,
og som glade Turtelduer vi sang —
hun og jeg;
men en Dag hun hvisked' bleg:
„der er noget galt med mig",
og saa blev vi gift i Maj —
hun og jeg.
Hvem skal døbe vort Barn?
Ifversen, gamle — Ven,
han vil ha' os i sit Garn —
hun og jeg;
Harboore-Bertelsen
han kan faa Fortjenesten,
for vi syn's han er en Svend —
hun og jeg.

Vi skal ha' en Villa nær ved Sund —
hun og jeg,
maaske Stranden ved Charlottenlund —
hun og jeg;
vi vil være svært velgør'n',
hilse pænt paa Hoffets Børn,
saa faar vi „den hvide Ørn" —
hun og jeg;
vi med Lyskastere
hver en Nat, skal De se,
kaster Lys ad Kastrup te' —
hun og jeg,
vi vil værge København,
Prøvesten og Fedestavn
i den gule Fares Navn —
hun og jeg.

Vi kan sagtens leve af vor Gæld,
hun og jeg,
tolv Procent vi gi'er for Penge selv —
hun og jeg;
men er alle Sunde luk't,
og er alle Midler brugt
øjner vi endnn en Slugt —
hun og jeg,
saa i „Berlingske" vi
averterer deri:
„Ved Bortrejse sælger vi" —
hun og jeg,
Chaiselonguer, Massevis
købt og solgt til billig Pris
skal os redde fra Forlis —
hun og jeg.

Naar vi saa bli'er ked af Livet her —
hun og jeg,
og for Resten ej kan klodse mer —
hun og jeg,
ta'er vi ud et Sted i Ro
til en enlig Landsbykro,
hvor vi skyder os, vi to —
hun og jeg,
først skal jeg skyde Dig,
saa skal Du skyde mig
Fa'en i Vold fra Livets Vej —
Du og jeg;
ud til Vestre Kirkemur
gaar den sidste Drosketur
saadan ender vor Amour —
hun og jeg.

Jagtregler.

Nu, da Jagten er gaaet ind, opfordrer „Ravnen" alle Jægere til at holde sig nedenstaaende Regler efterrettelige:

Tamme Katte, Vogterdrenge og Trefødder til Malkning, selv om De befinder sig paa aaben Mark, hører ikke til Vildt og er fredet i Følge Loven.

Naar man vil affyre et Gevær, skal man først paase, at der ingen tøjrede Lam eller gamle Koner, der er ude at flytte disse, befinder sig i Skudlinien.

Til Skudlinien regnes ikke aabenstaaende Sovekammervinduer, Vejfarende, Vogne og Havelysthuse. Endvidere heller ikke Ens egne Tæer, Mave og Næsebor.

Hvis man har Jagthund med, skal man, mest for sin egen Skyld, ikke animere denne med et Skud Hagl i Bagdelen eller et andet Sted. Klappere hører heller ikke til Vildtet og bør være fredede, selv om de ikke er det i Loven.

„Slaar" Ens Bøsse, skal man ikke slaa igen, men anbringe en Kryderpose mellem Kolben og sin højre Kind.

Man skal ikke give sine Børn en ladt Bøsse at lege med.

Hvis der er Skud i Bøssen, naar man kommer hjem, skal man ikke kigge efter det med et tændt Lys.

Man skal overhovedet helst ikke holde Bøsse og gaa paa Jagt, men købe sine Harer hos Vildthandleren. Det er billigere i Længden, og det sikreste for En selv og Ens Omgivelser.

Neu Ruppin'ere.

Japaneren.

Naar hist i Vesten Japan vil Rusland chikanere,
saa chikanerer vi, hvad vi ser af Japanere.

En Japaneser sig i Nyborg og ved Skagen viser
og Politiet ved saa straks at det er en Officer.

Ved Nyborg har han kigget paa „Havhestens" Hvilestæder,
men si'r til Jøhncke og til Madsen: „Vi kan gør'et bæder!"

Ved Skagen gennem Kikkert han Skagerak betragter;
Policen skælder ud paa japanesisk, men med Fagter.

Mens vore Jenser øver sig i „Tyskerne" at myrde,
saa bliver Japaneseren i Haandjærn fluks hjemførte.

— Af Zaren straks Alberti udnævnt er (dertil er di vant)
til Overpolitikommisærinspektøraspirant!

Adolf Bech og Thomas Schmidt
ligner nok hinanden lidt;
men mange skulde sig stærkt forandre
hvis ikke vi Alle sku' ligne hverandre.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Spørgsmaalet om, hvordan Arthur Berger var kommen ud til Vogterhuset og hvorfor han havde fotograferet dette, var altsaa stadig en Gaade. Der var derfor intet andet for Karl at gøre, end foreløbig stille denne Side af Sagen i Bero og saa trøste sig ved Haabet om, snart at skulle se Marga von Gebhardt.

Saa tidlig den følgende Dag, som Skik og Brug tillod, stillede han derude i den sirlige Villa, for at indvi dens skønne Ejerinde i Fotografiens Mysterier. Det blev lykkelige Timer og Glæden kulminerede, da det højtidelige Øjeblik kom, hvor han skulde forklare hende Mørkekammerets forskellige Indretninger.

„Men hvad er det De gør?“ raabte Marga, da der pludselig blev næsten mørkt omkring hende.

„Jeg slukker Lyset“, sagde han roligt. „Nu skal vi begynde“.

„Men jeg kan jo slet ikke se Dem — jo, der er De igen. Ved De hvad, jeg er slet ikke rigtig hyggelig tilmode“.

Den sælsomme tête-á-tête i det røde Skær fra Fotograf-Lampen gjorde hende aabenbart nervøs.

Men snart var baade Lærer og Elev fuldt optagne af deres fotografiske Opgave.

Romanow tog en Plade ud af Apparatet og lagde den hurtig i Skaalen. „Nu skal den rystes lidt“, sagde han livlig og anbragte den i hendes Hænder, som han saa atter omfattede med sine egne. Derefter vuggede de Skaalen frem og tilbage, som gjaldt det om at visse et Barn i Søvn.

„Tak, nu kan jeg alene“, sagde Marga. Det forekom hende nemlig, at Karls Hænder sluttede sig lidt vel kraftig om hendes.

„Gaar det virkelig allerede?“ spurgte hendes Lærer i en lidt skuffet Tone og trak sine Fingre tilbage med en mærkelig Langsomhed.

„Saa, nu skal De have Lov til at se paa det“, sagde han i det stille Haab, at han paa ny kunde komme hende til Hjælp.

„Jeg ser hele Tiden paa det“, gav hun til Svar, „men jeg kan ikke faa Øje paa andet, end et Par Pletter“.

„De maa holde det op mod Lyset. Skal jeg vise Dem det?“

„Nej Tak, jeg kan godt selv“.

„Saa, der kradsede De Hul paa det. De burde have ladet mig hjælpe Dem“.

„Hvad skal vi gøre ved det“, spurgte hun angerfuld.

„Vi prøver paa at gøre det færdigt alligevel. Man maa jo altid betale Lærepenge. Men hvad er der i Vejen med Lampen?“

En sveden Lugt bredte sig i Værelset. Høje Flammer stod op af Lampen og den var øjensynlig ved at eksplodere.

„Sluk den, sluk den!“ raabte Karl og sprang op, men inden han endnu var naaet hen til Marga, havde denne med et kraftigt Pust raadet Bod paa Uheldet.

De stod nu pludselig i Bælgmørke.

„Her er mørkt“, sagde Marga, efter at den første Skræk havde sat sig.

„Det er her“, bekræftede Karl, men hans Stemme klang slet ikke, som om han var ked af det.

„Hvad skal vi dog gøre? Vent lidt, jeg stryger en Tændstik“.

„Paa ingen Maade! Saa vil jo alle Pladerne blive ødelagt“.

„Ødelagt?“

„De vil allesammen paa en Gang blive kulsorte“.

„Men hvad skal der da nu ske?“

„Ikke noget særligt. Vi fortsætter i Mørke“.

„Men det gaar dog virkelig ikke!“

„Det gaar storartet. Bare De vil ryste Skaalen“.

„Jeg kan ikke finde den“.

„Her er den“.

„Men hvad er det De gør?“

„Jeg? Jeg er ved at fremkalde“.

„Der var En, som greb min Haand“.

„Umuligt!“

„Jo, der var, og nu, — nu gør han det igen“.

„Det var mærkeligt. De har en livlig Fantasi“.

„Jeg mærkede det ganske tydeligt, og jeg maa paa det bestemteste bede den usynlige Herre, —“

„Det spøger altsaa her?“

„Ja, naar en vis Herr Romanow er tilstede“.

„Jeg forsikrer Dem —“

„Nej, nu gaar det dog for vidt!“

„Hvad er der i Vejen?“

„Nu har han saagar kysset min Haand“.

„Det er frækt“.

„Ja, det véd Himlen“.

„Vent bare til vi faar Lys, saa skal vi nok gi'e ham Besked“.

„Saa, der fik jeg hele Fixerbadet ned af mig!“

Hvad der var Skyld i dette Uheld, udtalte hun sig ikke nærmere om, og han spurgte ikke. Han vidste det nok allerede, den Gavtyv. Han gjorde sig dog Umage for at synes overrasket.

„Var det slemt?“ spurgte han i en medlidende Tone.

„Temmelig. I hvert Fald maa jeg klæde mig om. Tænd nu Lys“.

Romanow maatte lystre saa nødig han vilde. Det første de gjorde, da de igen var i Stand til at se hinanden var, at bryde ud i en hjertelig Latter, indtil det faldt Marga ind, at hun jo egentlig skulde være fornærmet. Nu satte hun pludseligt et meget alvorligt Ansigt op! „Jeg maa lade Dem vide, at jeg aldeles ikke er tilfreds med Deres Undervisning, Herr Romanow. Jeg tror, jeg vil se mig om efter en anden Lærer“.

Han saa i den Grad sønderknust ud, at hun skyndte sig at tilføje: „Nu kan De gaa ind i Dagligstuen, saa drikker vi en Kop The sammen ovenpaa den Forskrækkelse“.

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS PILSNER
overgæret
BRYGGERIER MALTERIER
Garanteret under Alkoholgrænsen

Fineste Cognac til Prisen er.
TØNDE COGNAC.
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i DANMARK
Ægte Schweitzer Bitter
Carl Østberg & Sönner.
Ægte Pommerantz Likør.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

F. THOMSENS MUSIKVARELAGER
ST. KONGENSGADE 21

TELEFON 2203
Störste og billigste Lager af alle Musikinstrumenter

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Telefon 796. Søpavillonen. Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. ∗ **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. ∗ **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3

Alma: Og det allersidste, Emil gav mig, var et Kys!

Marie: Ja, han sagde ogsaa forleden, at det var det sidste, han vilde give Dig.

~

For en Ordens Skyld.

A: Jeg gad vide, hvorfor Etatsraad Lund har faaet de tre Ordener.

B: Kan Du ikke forstaa det? Han fik den tredje, fordi han havde de to andre, den anden fordi han havde den første, og den første fordi han den Gang slet ingen havde.

~

— Hvorledes kender De en ung Høne fra en gammel?

— Paa Tænderne.

— Sludder! En Høne har jo ingen Tænder.

— Nej, men det har jeg!

~

Naar vi er Børn, praler vi af vore Forældre. — Ungdommen praler af sig selv. — Naar vi bliver gamle, praler vi af vore Børn.

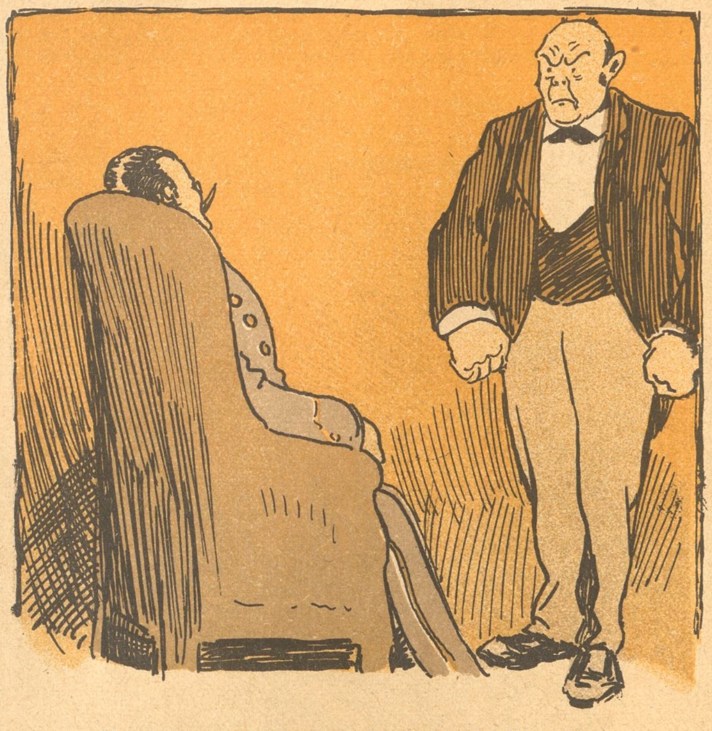

— Hr. Løjtnant! De har forført min Kone!

— Det er nok muligt! Hvor bor De, og hvad hedder De?

Bonden: Jeg har ikke kendt værre Idiot end denne Maler.

Skolelæreren: Hvorledes det?

Bonden: Han sidder hver Dag her paa Marken og maler den gamle raadne Lade af, og der staar dog en ganske ny ved Siden af.

~

En Præst fortalte sine Konfirmander om »den forlorne Søn« og tilføjede:

»Og læg Mærke til, at Kalven, som Faderen slagtede, ikke var en almindelig Kalv, men den gamle afholdte Kalv, *der i mange mange Aar havde været i Familiens Eje.*«

~

A: Hvad! Skal Du have Bordklokken med, naar Du skal ud at ride?

B: Ja, jeg skal sige Dig, min Hest har tidligere gaaet for en Sporvogn, derfor maa jeg altid slaa et Slag paa Klokken naar Dyret skal sætte sig i Gang, og ligedan naar den skal staa stille!

Ryg den **ægte Troika** Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54¹.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, **Linnesgade 18,**
Herm. Simonsen.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krydsstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser.
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

Det bedste **Spisested** i København, og **Det bedste Hotel** i København er **Hotel Union,**
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos **Jens Kjeldsen.**

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater I Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Slotskroen anbefaler sig med
Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

AAHUSET
Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

Yale Laase & Nøgler
NyØstergade 2

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

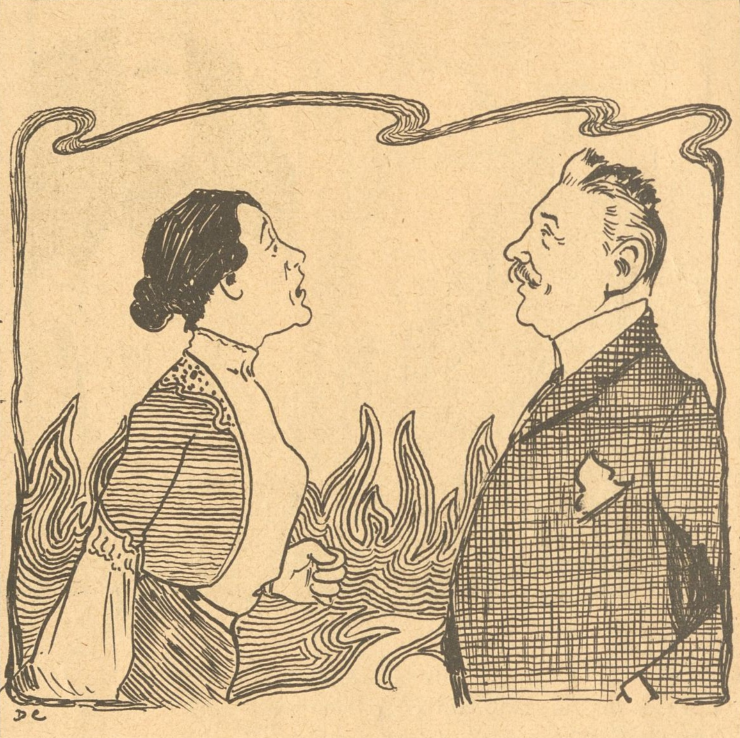

Han (overlegen): Kvinder og Høns! — —
Hun (hvislende): Ja, og Mandfolk og Spyfluer!

Cafe du Pont,
Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Thehaven,
Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Frederiksberg Tivoli. Hver Aften fra 7—12
(Wodrofflund.)
Koncert og Forest.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Hotel Bispebjerg,
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tav. 187.

ARENA THEATRET
HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Forlov-elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens
Specialforretning
Gothersgade 34,
lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser
til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

Café Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro). **2 Billarder.**

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

✱ Blæksprutten gratis! ✱
Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**
Billig Pris. **Solidt Arbejde.**
Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. Tlf. 17537. **Raadmandsg. 2.** Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

En livlig Fantasi

maa den Mand have, som en Aften i et Selskab præsenterede *en Tændstik paa en Bakke*. — Han blev nemlig helt poetisk stemt ved Synet af dette „Brudstykke af en Fyrreskov paa en en Bakke i Aftenbelysning".

Tro ikke paa Drømme.

Tjeneren: Fruen kan tænke sig, at jeg i Nat drømte, at jeg fik en Kasse Cigarer i Julepresent af Herren og 20 Kroner af Fruen.

Fruen: Tro ikke paa Drømme Jens. De betyder ofte det modsatte.

Tjeneren: Naa ja, saa faar jeg jo Cigarerne af Fruen, Det er jeg meget godt tilfreds med.

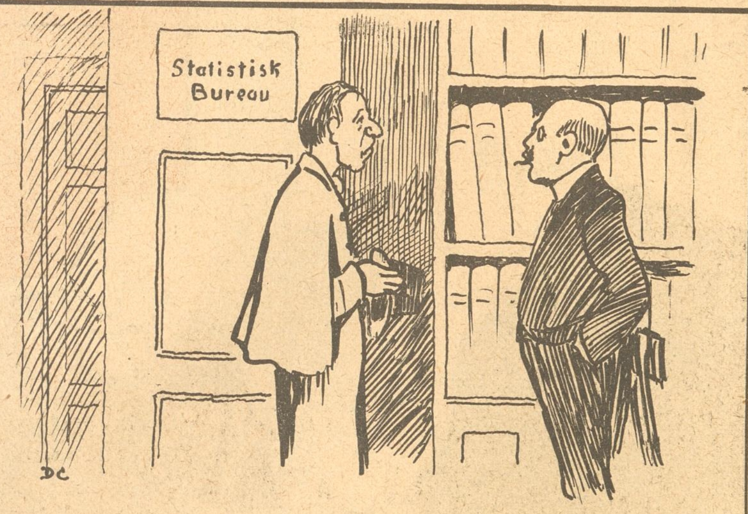

— Ja, Pladsen er ledig, men den, som skal antages, skal være kendt med Statistik. — Er De det?

— Ja, Direktøren ku' ikke ha' truffet en bedre, jeg har været ansat som Statist i ti Aar.

Strengt Reglement.

Konduktøren: Det er forbudt at røge her

Rejsende: Men jeg er jo ganske alene i Kupéen.

Konduktøren: Om der saa slet ingen var i Kupéen, havde De alligevel ikke Lov til at ryge her.

Paa Beverdingen.

— Næ, se, hvad Næring angaar, saa mener jeg nu, at man meget hellere maa smide et Rugbrød ud af Vinduet end en Snaps!

— Det var Pokkers!

— Jo, for, ser De, Rugbrødet kan man gaa ned og tage op igen, men det kan man sgu'nte ved Snapsen!

Ærede Fuglevenner!

For Tiden haves i meget smukke Eksemplarer og i stort Udvalg af alle i Handelen værende Arter Papegøjer, Kakaduer, Sang- og Pragtfugle, Harzer Kanariefugle, alm. Kanariefugle, Race Duer og -Høns, Paafugle, Svaner, Sirænder, Guldfisk, Sirfisk, Skilpadder, Løvfrøer m. m. m.

Endvidere anbefales: Fuglebure, Redskaber til Fuglenes Røgt og Pleje, maskinrenset Fuglefrø og Foderstoffer for alle Arter Fugle.

Prisliste sendes imod Svarporto.

Enhver Fugleven bør gøre et Forsøg, da alle sikkert vil blive tilfreds.

Forretningen er tilkendt 70 Ærespræmier, Sølvmedailler og 1. Præmier etc.

Jysk Fugle-Export,
Randers.
Nordens største Exportforretning i denne Brance.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

Enhver
Handlende, Haandværkere og Industridrivende bør være Medlem af
den danske Kautions- og Kreditforening.
Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk Kosulation. Gratis Oplysning for Medlemmer.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Naar de stiller til Kløø.

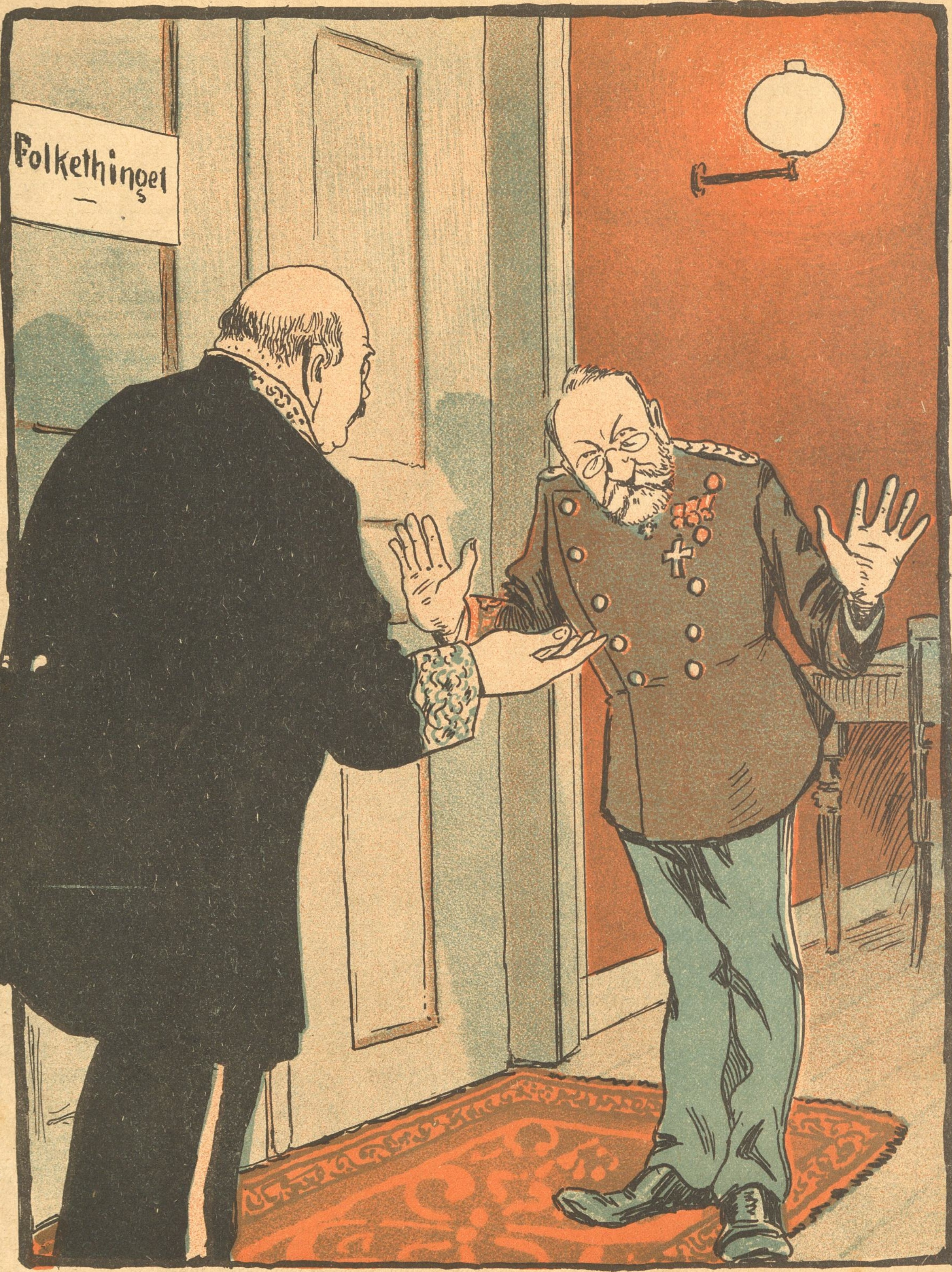

Alberti: Nej, bevares! — De først, kære Krigsminister!

Nr. 40.

Ravnen

Søndag d. 2. Oktober

1904

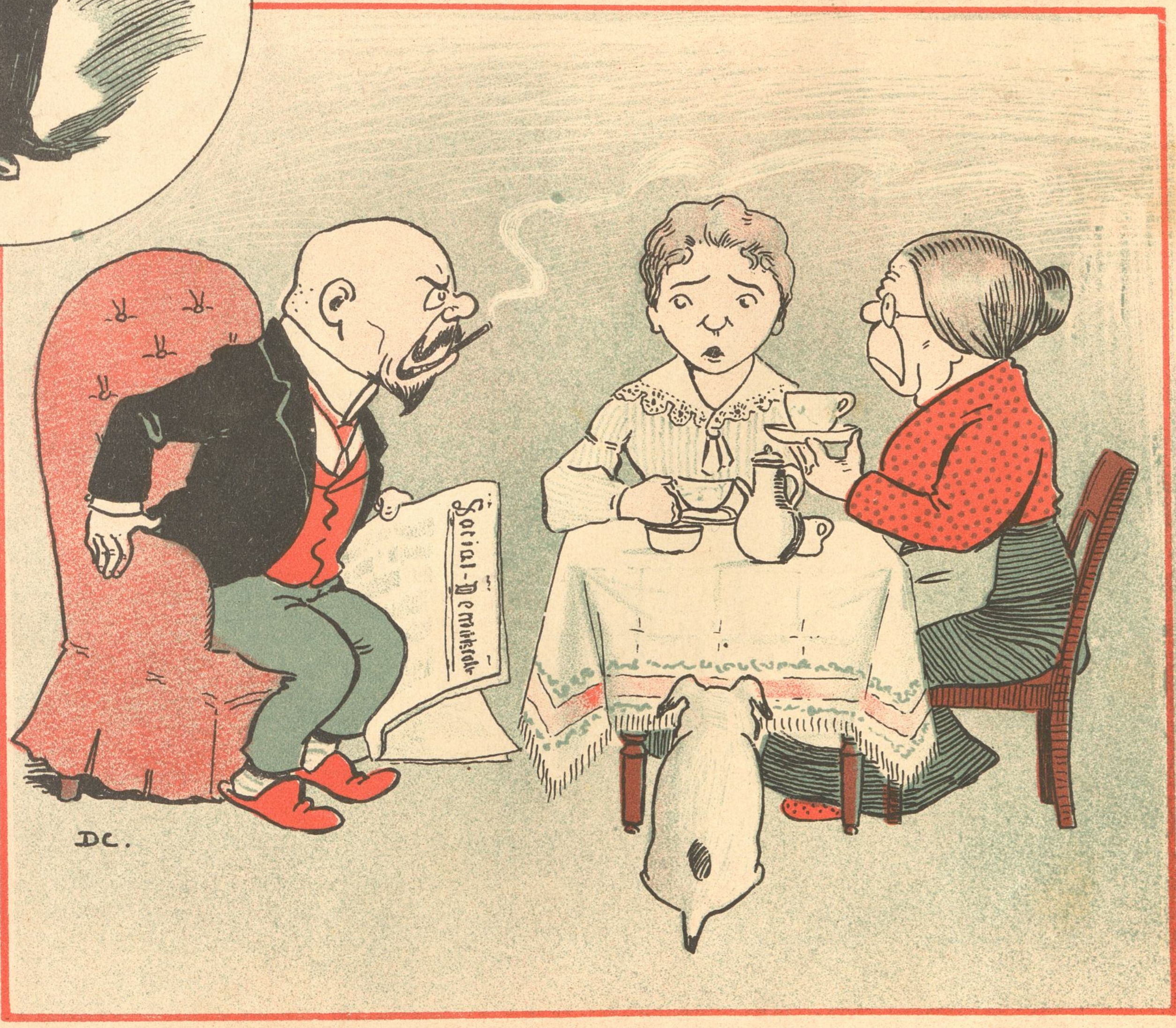

— Hvorfor skabte Gud Eva?

— Fordi han fandt, at det var for godt for Adam at være alene.

Ugen, der gik!
(Ravnesang.)

Mel.: I det bare Sengehalm.

Nu skal I bare høre,
en Præst i Harboøre
sin Pligt ej vilde gøre
men lukked' Kirkens Døre,
Der er et vældigt Røre
over Pastor Berthelsen.
Men *Rønn* han sa'e! hæng bare i
jeg vil mig aldrig, aldrig gi'e!
hvortil mon det kan føre
mon Hr. Berthelsen bli'r fri?

Det snart gaar over Græensen,
at vrage Pastor *Jensen!*
det kunde gærne hænd's en
skøn Dag vi fik Tendensen
til at ta' Konsekvensen
af den Kamp mod vor Mission.
Hæng i, hæng i, hæng bare i,
den Købmand Rønn tog sit Parti,
men det kan *Søren Svendsen*
og Præst *Ifversen* ej li'e.

I J. C.s Samfundslære
man finder intet, Kære,
som Præster Pligt kan lære,
og J. C. selv paa Ære
fandt Pligterne lidt svære,
han er nemlig noget blød.
Hæng i, hæng i, hæng bare i
hæng i Hr. Rønn og tvi Dig tvi,
hvis Du Dig la'er besvære
af de Helliges Parti!

Lad *Anton Jensen* bare
som Fadder Sagen klare,
frygt ej Missionens Snare,
Vorherre Dig bevare
for al Slags Helveds Fare
og Halløj i dette Land.
Men hvis Dit Barn ej Fadder faar,
og J. C. til Aktion ej gaar,
saa lad ej Haabet fare,
»Ravnen« ved Din Side staar!

„Rykkeren."

I.
Hult Midnatsklokken i Taarnet slog
paa Helliggejstes Kirke.
Da steg Ridder Grand af Graven op,
ved Borgers Dør han mon dirke.

II.
Døren gik op, og ind han tren
om Tænderne ganske mulden.
Saa gik han hen til Stig Hvides Seng,
— se, den var rigtignok ulden. —

III.
„Hør, Ridder Stig, jeg siger forsand,
Du skylder mig fem Mark og ni.
Betal mig dem fluks, for nu er jeg ked
af alt dette Gengangeri.

IV.
Jeg længes efter Hvile snart;
thi mine Ben er saa møre;
og Du kan tro, det er slets inte rart
at gaa ud i saadant et Føre —."

V.
Men op Ridder Stig sig rejser paa Stand
og siger: *„Det er s'gu Lyv,*
de to Mark og to, dem har jeg betalt,
her har Du de tre Mark og syv."

Rapporten skrives.

Kuropatkin (er i Færd med at skrive en Rapport til Zaren.): Deres Majestæt! (til Adjutanten): Hvordan er Stemningen blandt Tropperne i Dag?

Adjudanten: De haaber kun paa at dø.

Kuropatkin (skriver): Vi er alle ved godt Haab og rede til at dø for Deres Majestæt og Rusland. (til Adjudanten): Hvordan gaar det med Fødemidlerne?

Adjudanten: Vi har en Mængde Konserves, men det er altsammen raaddent. Mandskabet kan ikke spise det.

Kuropatkin (skriver): Vi har Fødemidler i Mængde og vil have tilstrækkeligt i lang Tid. (til Adjudanten): Er der nogen Døde og Saarede i Dag?

Adjudanten: Kun forholdsvis faa. Folkene kaster deres Vaaben og lader sig tage til Fange.

Kuropatkin (skriver): Vi har i de sidste Dage næsten ingen Døde og Saarede haft. Himlen er aabenbart med os. (til Adjudanten): Hvorledes er Sundhedstilstanden i den senere Tid?

Adjudanten: Der er saa mange Syge, at Lægerne fortvivlet lægger Hænderne i Skødet.

Kuropatkin (skriver): Lægerne har næsten intet at bestille. De er lige ved at komme ud af Øvelsen. (til Adjudanten): Har vi set noget til Fjenden i Dag?

Adjudanten: Kun en Patruille paa fire Mand. Vore Forposter skød de to af dem.

Kuropatkin (skriver): Fjenden nærmede sig i Dag, men trak sig tilbage og efterlod Halvdelen af sin Styrke paa Valpladsen. (til Adjudanten): Er Soldaterne glade for de tilsendte Helgenbilleder?

Adjudanten: De spytter paa dem og siger, at de har ingen Magt.

Kuropatkin (skriver): Hæren stoler paa sig selv, endog mere end paa de os tilstillede Helgenbilleder. Vi vil sejre eller dø for Deres Majestæt og Rusland!

Allerunderdanigst
Kuropatkin.

Ugens Droschetur

Je' sa' aa nø' en Stinkadosis paa Bukken, hva' je' nok ve', ma'nte maa, men, som Or'spro'et si'er: Støtte Pærer sma'er bedst — eller hvo'd'n de' nu æ; — de' ta'er ma'nte saa nøje, naar man ha' væ't Drosjekusk i to aa tyve Aar aa ha' ha't Jubbelæum i den offen'li'e for mange herrens Ti'er si'en.

Naa, de' va' nu'nte de', vi sku tale om.

Li'essom je' sitter nok saa behaveli' midt i Solskinnet aa filleseferer ovver ingen Verdens Ting, saa kommer der en fin Herre heng te' me' me' lang Kasket paa aa Dippelmatfrakke aa de' hele i Orden, saad'n hva' den ydre Habakuk angaar, som Taxemeter-Søren si'r.

„Ka' Di køre me' ner te' Kasino?" sa'e han.

„De' ka' je'," sa'e je', „aa de' ska' være me' en stor Fornøjelse. Di ska' ka'ske u' aa køve Billetter te' i Aften?" sa'e je', ide' je' bøjede me' forovver aa to' Dækkene' a' Lotte.

„Næ," sa'e han, „de' ve' je' jus' inte si'e, je' ska'," sa'e han.

„Da ska' de' være et regti' godt Stykke, di spiller der-u'e for Ti'en, disse hersens smaa Lansestry'ere eller hva' dé' æ, de' hedder. Je' ku' godt li'e aa se de'," sa'e je', „men je' tænker immer ve' me' sel': La' de' vente te' næste Gang. I Kasino ka' Du alti' komme."

„Naa," sa'e han; „de' ska' Di nu'nte væ' saa sikker paa i Længden. De' ka' være, vi b'i'er nød' te' aa lukke Kasino en a' Da'ene."

„Hva' æ der nu i Vejen?" sa'e je'. „Ha' Ma'tinius glemt Pottemeniksen hjemme igen, eller æ de' denne herne Gardemaal, der ha' lukket a' for Vandet?"

„Næ," sa'e han, „de' æ Aksjenære'ne, der æ ve' aa b'i'e ke'e a' aa spille Komeje u'en aa faa no'e' u' a'et. Saa ve' di hellere rive Kassen ner aa lave Byggegrunde a' Terrinen aa de' ka' ma'nte fortænke dem i."

„Al Respekt for de'," sa'e je'. „De' æ Profitten, man ska' leve a' her i Verden. Men hvor ska' saa Skuespillerne gaa hen me' deres Ruller aa di andre Pakker Nilliker, di har?" sa'e je'.

„Hva' kommer de' vos ve'?" sa'e han. „Vi ha'nte no'e' aa gøre me' Skuespillerne. Hvis di'nte ka' komme et ande' Steds heng aa spille Theater," sa'e han, „saa maa di ta' se' no'e' nytti' for som alle vi andre."

„Jammen, hvo' ska' saa Folk gaa heng aa se Komeje?" sa'e je', „naar der ka'ske æ u'sol' di andre Ste'er."

„Saa ka' di b'i'e hjemme," sa'e han.

„De' gø' di'nte," sa'e je', „kender je' Køvenhavnerne ret. Di ve' u' om Aftningen, aa de' æ godt de' samme." sa'e je', „for saa b'i'er de' sommeti'er daarli' Vejr aa for sen' te' Spo'vognen, aa saa ka' der falde en Dalers Penge a' te' en anden En, naar de' æ først paa Maan'den."

„Ja, de' ve' je'nte," sa'e han, „aa de' æ me' osse li'e fedt. Faktus æ, a' hvis de'nte snar' gaar lidt be're der nere, saa lukker vi Butikken aa laver Sjenen om te' Byggegrunde."

„Di sku' se aa faa no'en Maskera'er der nere i Aar," sa'e je'. „Saa ku' da Aksjenære'ne komme paa Karnevalt en Gang imellem for derres Penge."

„De' bry'er di se'nte om," sa'e han. „Di ve' hellere sitte hjemme aa klippe Kuponer."

„Ja, de' vi' je' osse," sa'e je', „men je' maa s'gu nøjes me' aa klippe Lotte mellem Ørene en Gang imellem."

„Jammen, Di æ heller'nte Aksjenær," sa'e han.

„Næ, inte andet end som i en lille Sjavs en Gang imellem." sa'e je'.

„De' æ godt!" sa'e han. „Ve' Di saa væ saa go' aa køre!"

„Væ's'go'!" sa'e je' te' Lotte, aa saa rulrede vi ner a' Amaliegade te'.

Japaneren.

Mel.: Avtomobilvisen.

En fiks Japaner stejler rundt med mange Miles Fart,
Fandens Fart, han har Bart og er ualmind'lig smart,
hist i Korsør han kneb en Øl, en Rundtenom med bart,
a la cart, Paalæg: Bart, han fandt dette meget rart.

I Nyborg med en Sildejæger drak omtrent han Dus,
drak en Sjus, en med Brus, fik tilsidst en lille Rus,
og flittigt han spenderte, havde Lommen fuld af Krus,
blanke Krus, Glædesblus tændte hvert Beværterhus.

Mod Odense gik Turen, men her stod han ikke a',
ikke a', nikke a', men han sendte Blikke fra
Kupèen til Perronen, hvor han Øje fik paa Schwabach og sa' pænt Godda', hils Hr. Budtz, jeg stikker a'.

I Natten klam og kold han afla' Frederits Besøj,
fint Besøj, stort Halløj, tænk der traf han Anders Høj
og nød en Krikke-Bøf, tilsat halvandet Lispund Løj,
bløde Løj, røde Løj, slig en Kost er altfor drøj.

Til Skagen med Expressen saa den næste Dag han fo'r
rask han fo'r, mange tror, han skal hente Jordemo'r,
paa Banegaarden hugges han af Skagens Vægterkor,
og om Bord paa en stor Trillebør bli'rført i Snor.

Til Byens Raad- og Sprøjtehus derefter Turen gik,
den Butik er ej chic, saa han straks ved første Blik,
og Kosten var ej nærende, han fik kun Myggestik,
Myggestik, stygge Stik, den var svært uhyggelig.

Han sov i et Læs Skærver — det er drøjt — foruden Klæ'r
Frelsens Hær kom ham nær, talte, sang og faldt paa Knæ'r,
da der var gaaet en Uge, tabte han omtrent sit Væ'r,
blev lidt sær, mens hans Tær haarde frøs som Saalelæ'r.

Albertis haarde Hjærte endelig blev smeltet op,
smæltet op, æltet op og pr. Kabel mældte: „Stop!
Lad den Japaner løbe og spræt ej hans Mave op,
spræt ej op, sig nu stop!" — — Peter Adler er en Knop!

Hvorfor hoppe mer?

„Alfred", sagde den unge Frue, og hendes Stemme vibrerede, som om hun var ved at briste i Graad, Du elsker mig ikke længere".

Han tog Piben af Munden og lagde Avisen bort: „Hvoraf slutter Du det, min Ven?"

„Før vi blev gift sad Du ikke tidlig og sildig og røg Tobak og læste Aviser, saa snart Du var fri fra Kontoret. Du var livlig og munter og altid galant imod mig. Ja min Villie var Din Lov, og Du løb gerne en Mil for at tilfredsstille et af mine Ønsker."

„Hør min Ven", sagde Manden med et stille Smil. „Har Du nogen Sinde set en Dreng blive ved at gøre det ene Hop efter det andet for at naa et Kirsebær?"

„Ja vist saa —".

„Har Du nogen Sinde set ham blive ved at hoppe, efter at han har faaet fat i Bærret?"

„Nej, men hvad skal det sige?"

„Jeg har faaet Bærret —".

Distraktion.

— Det er Pokkers, saa man bliver distræt af den Studeren! I Forgaars sagde jeg »Skaal« til min Tante, da jeg skulde sige Godmorgen!

Fra Harboøre.

— Vær nu stille min Dreng, saa skal vi gaa hen til Præsten i Byen, naar vi har solgt ud paa Torvet, og se at faa Dig døbt. Saa faar Du lange Bukser paa i Morgen.

Da Per Vaalse blev konfirmeret.

I en lille Landsby levede for mange Aar siden en rig Gaardmand ved Navn Søren Vaalse. Han havde en eneste Søn og han hed Per.

Denne Søn var, foruden at være stokdøv tillige, i høj Grad indskrænket og maatte, som man siger have alting ind med Skéer.

Skolegangen var paa den Tid meget tarvelig og Skolelæreren var en gammel Mand, som ikke tog det saa nøje, om Børnene lærte noget eller ej; blot han fik sin Betaling og nogenlunde kunde klare Udkommet, saa var han tilfreds og Peters Fa'r saa ikke paa Skillingen naar det gjaldt Sønnen, han spyttede rigelig i Bøssen til Skolelæreren og ved Højtiderne kom det ikke saa nøje an paa en Gaas, et Par Ænder, nogle Snese Æg eller andre rare Sager.

Per luntede derfor sin Skoletid saa temmelig let igennem, men nu var han imidlertid kommen til den Alder, hvor man almindeligvis plejer at blive konfirmeret.

Præsten var en Mand paa de 70 Aar og tog det, ligesom Skolelæreren heller ikke saa nøje med Børnenes Kundskaber; kunde de blot Deres Fadervor, saa blev de konfirmerede, men Per kunde endda ikke engang saa meget.

Gamle Søren Vaalse maatte „smøre" Præsten godt for at faa Knægten konfirmeret og den gamle Præst herseoe til Gengæld godt med Per, men ligemeget hjalp det; Per var og blev uimodtagelig for al Lærdom.

Det begyndte at se noget tvivlsomt ud, om Præsten i det hele taget turde forsvare at konfirmere ham, men da fik Præsten en Idé, han vilde nøjes med at stille Per tre bestemte Spørgsmaal og Svarene paa disse maatte absolut kunde bankes ind i Pers tykke Hoved,

De tre Spørgsmaal lød:

Hvad hed Jakobs Morbro'r?

— Hvem blev Jesus korsfæstet sammen med? —

Hvor kommer de onde Mennesker hen efter Døden?

Svarene herpaa:

Laban — To Røvere — i Helvede — maatte Per saa gentage hver Gang han var hos Præsten og tilsidst lykkedes det virkelig at faa de tre Svar indprentet i ham.

Per var som sagt stokdøv og kunde ikke høre et Muk, men af Præstens Mund saa han, naar han skulde komme med sine Svar og alt tegnede til at skulde gaa efter Ønske, men til alt Uheld blev den gamle Præst syg Natten forud for Konfirmationsdagen og Nabosognets Præst maatte overtage Konfirmationen. Han havde ikke faaet nogen Underretning af den gamle Præst med Hensyn til Per og rettede derfor følgende Spørgsmaal til ham:

„Hvad sagde den udsendte Engel Gabriel til Jomfru Marias Trolovede?" — —

„Laban!" svarede Per meget frimodig.

Præsten blev bestyrtet ved det mærkelige Svar og sagde:

„Skam Dig Knægt at Du ikke bedre har bevaret den Lærdom, der er indpodet i Dig. — Hvad antager Du Din gamle Lærer og Præsten for?" — —

„To Røvere!" udbrød Per med det mest fornøjelige Ansigt.

Det blev dog Præsten for galt og han tordnede løs:

„Vogt Dig for Dine syndige Ord, Straffen vil komme over Dig naar vi paa Dommens Dag skal mødes!"

„I Helvede! kom det fast og bestemt fra Per.

Nu var Præstens Taalmodighed forbi, han nægtede bestemt at konfirmere Per, men gamle Søren Vaalse gjorde gældende, at Peter havde afgivet sine Svar korrekt, det var Præsten, der havde spurgt forkert og da det kom til en nærmere Forklaring, maatte Præsten bøje sig og saadan gik det til, at Per Vaalse blev konfirmeret,

Anna: Marie, Du burde gifte Dig.
Marie: Jamen, Mændene hænger ikke paa Træerne.
Anna: Passiar! Se efter i Bladene.

Bomben.

Chefen for et stort Bankfirma sad netop og nød sin Havanna paa sit Privatkontor, da Kontorlærlingen meldte:

„Bankier Smith fra London".

Bankier Smith blev indladt, og modtaget af Chefen med saa udsøgt Elskværdighed, som bliver gode Kunder til Del. Han bad Hr. Smith tage Plads, hvorefter denne begyndte:

„Min Herre, De er en stor og rig Mand; medens jeg var tilfreds, om min Rigdom kun androg den aarlige Rente af Deres Kapital.

Ser De, — fortsatte han — man skulde tro, at De ogsaa her paa Deres Enemærker var den store Mand, ikke destomindre skal jeg bemærke, at De i Øjeblikket er min Mand; thi hvilket Sekund det skal være, kan jeg forvandle Deres Hus til en rygende Grushob. (Her trak han en lille Æske frem af Lommen). Jeg anser Dem for mere værd end 50,000 Kroner, og dette Beløb affordrer jeg Dem øjeblikkelig.

Skulde De imidlertid ikke være tilbøjelig til at udbetale mig denne Bagatel, lader jeg Æsken falde mod Gulvet, og det er ude med Dem; men ikke en Bevægelse, forstaar De".

Chefen for Bankhuset sad som forstenet. Straks formaaede han ikke at fremsige en Stavelse; men da den forlorne Bankiers Ansigt synes at vise nogle medlidende Træk, mandede han sig op til en Kraftanstrengelse og udbrød med skælvende Stemme: „Tillader De, jeg skriver en Rekvisition paa Beløbet til min Kasserer?"

Røveren holdt stadig den lille morderiske Æske mellem sine 2 Fingre, medens han febrilsk greb efter Rekvisitionen. De 50,000 Kr. blev ham udbetalt, hvorefter han skyndsomst fjærnede sig. At Chefen blev greben af en flere Dage lang Nerverystelse, gjorde vel mindre til Sagen.

Men Dagen efter modtog han en Pakke med Posten, som, da han aabnede den, viste sig at indeholde den lille frygtelige Æske. Den var ledsaget af følgende Skrivelse:

Min Herre! For ikke unødig at forvolde Dem større Sindsbevægelser, sender jeg Dem herved mit frygtelige Vaaben. De kan trøstig tage Laaget af Æsken, thi saavel idag som igaar indeholder den kun — — — — Kartoffelmel!"

Læge-Historier.

Læge A: Du, jeg har oplevet en enestaaende Hændelse!

Læge B: Fortæl!

Læge A: Jeg var nærværende ved en Barnefødsel i Lyngby, og det nyfødte Barn havde Tænder!

Læge B: Det er da ikke enestaaende?

Læge A: Jo, hør nu blot — det var *forlorne* Tænder! Det opdagede jeg først lidt senere. — Jordemoderen og jeg lagde saa vore Hoveder i Blød for at bringe Klarhed i dette Mysterium — og det lykkedes. Tænk Dig, Barnets Moder kom i Tanker om, at hun for tre Fjerdingaar siden havde slugt sit Gebis!

Læge B: Jeg tror Dig. — Der hændte forresten mig noget lignende igaar paa Hospitalet. En af mine Patienter havde lige før Besøgstiden villet pudse sit ene Øje — han havde nemlig et Glasøje. Men han var saa uheldig at synke det, fordi han laa ned.

Om Aftenen da Sygeplejersken skulde tage hans Temperatur, falder hun om og besvimer og slaar Thermometret i Stykker. Endelig kommer hun til sig selv og udbryder: „Nu kan det være nok, Hr. Doktor! Jeg har ikke noget imod at blive „set paa Fingrene", men jeg har s'gu aldrig oplevet at ha' Patienter, der havde Øjne i begge Ender og kiggede efter, naar jeg gradede dem!"

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

„Altsaa er hun ikke meget vred“, tænkte Karl og tog Plads inde i den elegante Salon, hvor han straks gav sig til at mønstre Billederne paa Væggen. Men Længslen efter den Elskede lod ham ikke ret længe i Ro.

Han sprang op og gav sig til at vandre op og ned ad Gulvet. Pludselig fik han Øje paa et Fotografialbum, der var gemt hen helt øverst oppe paa en Etagère.

„En Julepresent, — hvem mon den er fra?“ tænkte han, idet han tog Albumet ned og bladede i det. Det indeholdt imidlertid ikke andet end fremmede og ligegyldige Ansigter, og han vilde netop igen lukke det til, da et usædvanlig tungt og tykt Portræt faldt ud af det. Det viste sig at være en Dobbelkarton med et Kvindeportræt baade paa For- og Bagsiden. Som anført var det meget tungt, og denne Omstændighed bragte Karl paa den Tanke, at endnu et tredje Billede laa indesluttet mellem de to andre.

En uimodstaaelig Nysgerrighed greb ham. Hvilken Hemmelighed mon disse to Portrætter dækkede over? Han maatte til Bunds i den, koste hvad det vilde. Med bankende Hjerte fjernede han det øverste Billede — og et Overraskelsens og Forfærdelsens Skrig undslap ham.

Det Portræt, som nu viste sig for ham, var — af Arthur Berger!

* * *

„De synes ikke at være meget diskret Herr Romanow“.

„Frøken von Gebhardt!“

Hun saa paa ham med et Blik, der funklede af Vrede. Karl var sprunget op; Skyldbevidsthed, Mistro og en pludselig opstaaet Skinsyge kæmpede i hans Sind.

„Jeg be'r Dem om Forladelse“, sagde han efter en lille Pause. „Men hvis jeg nu ogsaa har gjort noget urigtigt, — har De saa en ren Samvittighed overfor mig?“

Et Øjeblik syntes hun at være i Uvished om, hvad hun skulde svare. Men saa kastede hun stolt Hovedet tilbage og sagde i en kold, afvisende Tone:

„Jeg ønsker ikke at tale mere om den Sag“.

„Staar det dem klart, hvad det Svar betyder?“

„Fuldkommen“.

„— at De maaske ved Deres Taushed hindrer Opdagelsen af en Forbrydelse?“

„Jeg ved, hvad jeg gør“.

„Det kan jeg ikke tro, og jeg vil derfor endnu en Gang søge at klarlægge Dem Sagen. Altsaa: Arthur Berger er forsvunden, og man formoder, at han er myrdet. Mellem hans Sager finder jeg et Fotografi af Deres Villa; jeg kommer herhen og spørger Dem, om De har kendt ham. De svarer Nej, og nu — nu finder jeg hans Billede her i Deres Album!“

Marga havde under denne Replik stillet sig bag en Stol og idet hun let foroverbøjet hvilede sine Hænder paa dens Ryg, saa hun paa Romanow med et haanligt og noget spottende Blik.

„Er det udelukkende af Interesse for den Forsvundne, at De tager saa haardt paa Veje?“

Hun havde gennemskuet ham, — det mærkede han nu til sin store Ærgrelse.

Nej, Arthur Bergers Ulykke var det ikke, som nu jog ham Blodet til Kinderne og fik hans Hjerte til at banke. Ikke Forbryderens Opdagelse, men Svaret paa følgende Spørgsmaal laa ham paa Sinde: „I hvilket Forhold har den Forsvundne staaet til Marga von Gebhardt?“ Og at hun med sit skarpe Blik havde set tværs igennem ham, det bevirkede, at han endnu ivrigere forfægtede Usandheden.

„Om han ogsaa var mig det ligegyldigste Menneske under Solen, — jeg vilde være en Barbar, hvis jeg ikke satte alt ind paa, at opklare Sagen, nu da Tilfældet har ført mig paa Sporet“.

„Gid De da var en Barbar“, sagde hun med sin smukke, drillende Latter, der paa samme Tid henrykkede ham og gjorde ham rasende.

„Skal det betyde —“

„Ja, det skal betyde, at vi maa renoncere paa et fortsat Bekendtskab, saafremt De staar fast paa, at forfølge denne Sag. Jeg har jo sagt Dem, at jeg ikke ønsker at tale mere om den“.

„Saa er der ikke andet for mig at gøre, end at anbefale mig“.

„Som De vil“. — Hun trak paa Skuldrene. Karl vendte sig omkring for at gaa. Da han naaede Døren standsede han. Langsomt vendte han sig om igen mod Marga.

„Ærede Frøken!“

„Herr Romanow?“

„Skal vi slutte Fred?“

„Ja, saafremt De forpligter Dem til ikke mere med en Stavelse, at omtale Arthur Berger. Ellers ikke“.

„Ja, men saa hør dog“. —

„Jeg giver Dem tre Sekunders Betænkningstid. En, to —“.

„Stop! Der er min Haand. Men —“.

„Ingen „men“. Om ti Minutter gaar den sidste Sporvogn og det er Synd, at De skal spadsere den lange Vej. Altsaa paa Gensyn!“

„Naar?“

„Naar Pladerne er tørre“.

„Altsaa imorgen?“

„Naa, — saa hurtigt tørrer de vel næppe. Lad os hellere sige iovermorgen“.

Han havde nu ikke noget Paaskud til at blive længere og tog Afsked med et dybt Suk.

Men hans Blod var i altfor stærk Bevægelse til at han kunde udholde at køre i Sporvogn, hvorfor han langsomt slentrede gennem Gaderne og lod den duftende Høstvind køle sin Pande.

Til at begynde med, var Glæden over ikke at have brudt Broen til Marga af efter sig den overvejende, men jo længere han fjærnede sig fra hendes Villa, jo mere levende og gaadefuldt stillede det Spørgsmaal sig for ham, hvorledes Bergers Portræt kom i Margas Album. Hans Skinsyge voksede med uhyggelig Hast, og det vilde ikke have været heldigt for den forsvundne Berger, om han i Aften havde løbet paa Romanow. (Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS PILSNER
Overgæret
Overgæret under Alkoholgrænsen
BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC

Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i DANMARK
Ægte Schweitzer Bitter
Carl Østberg & Sönner.
Ægte Pommerants Likør.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

DEN ÆGTE
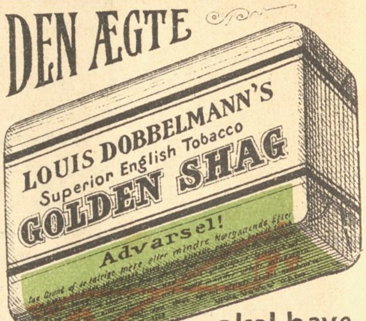

skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✡ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Sopavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

Ryg den ægte **Troika**
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 8

Mellem Veninder.

— Har Du hørt, at Anna har faaet en ny Forlovede?

— Ja, det er kun Skade, at alle hendes Forlovede er fødte i Krebsens Tegn. De trækker sig *tilbage* før Brylluppet.

En lovende Elev.

Læreren: Hvad forstaar De ved »nordlig Bredde«?

Eleven: Det er et Land, der er bredere i Nord end i Syd.

Et nyt Fag.

— Skammer De Dem ikke ved at tigge? Har De ikke lært en Profession? Hvad er De af Fag?

— Møntsamler, ærede Herre.

Han havde hørt noget.

Lille Carls Mo'r bebrejder ham, at han er bleven nederst i sin Skole, men lille Carl svarer med Værdighed:

»Man skal ikke altid stræbe efter de bedste Pladser Mo'r, saa bliver man let Egoist.«

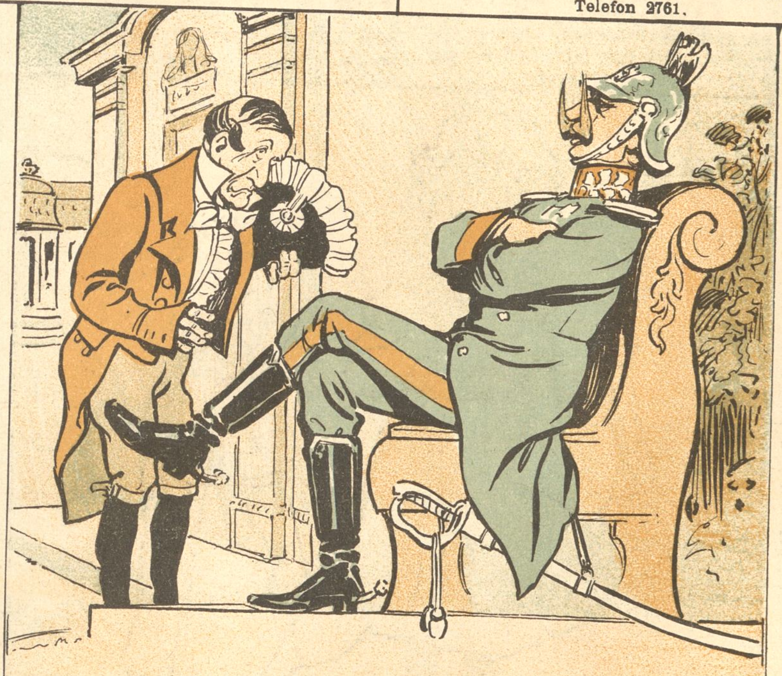

»Min Popularitet er i Aftagen, kære Hofraad. Man taler ikke mere om mig og vi har ikke i lang Tid haft nogen Majestætsfornærmelse. Hvad skal jeg gøre?«

»Hold en Tale, Deres Majestæt, saa kommer det altsammen af sig selv.«

Han laante Penge.

»Hvorfor sidder De i Fængsel?« spurgte en Besøgende, da han traadte ind i en Fangecelle.

»Jeg har laant Penge hos en Mand,« svarede Fangen.

»Aa Snak, man sætter ikke Folk i Fængsel her til Lands, fordi de laaner Penge.«

»Jo, ser. De, Manden, jeg laante hos, var saa treven, at jeg maatte slaa ham til Jorden en tre fire Gange, før han rykkede ud med Mønten.«

Jensen: Jeg har altid været overbevist om, at Svendsen vilde drive det til noget stort som Skuespiller.

Hansen: Er han bleven noget rigtigt?

Jensen: Ja, det skulde jeg mene! Kan Du huske, at han spillede Bagbenene paa Elefanten, der kom ind i »Jorden rundt i 80 Dage«?

Jensen: Ja, rigtigt!

Hansen: Nu spiller han Forbenene!

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54¹.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst
ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i
En gros Klædelageret,
Linnesgade 18,
Herm. Simonsen.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning. Frederiksborggade 30. Telefon 912

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver
Nørrebrogade ... Auktion ...

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte. Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater 1 Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Børst Deres Støvler med Nicola Créme.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Slotskroen anbefaler sig med
Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

AAHUSET
Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

FREDERIKSHAVN.
Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn.

Privat Detektiv-Bureau.
Undersøgelser udføres, Efterforskninger besørges, Oplysninger foreskaffes, Talrige Anbefalinger forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

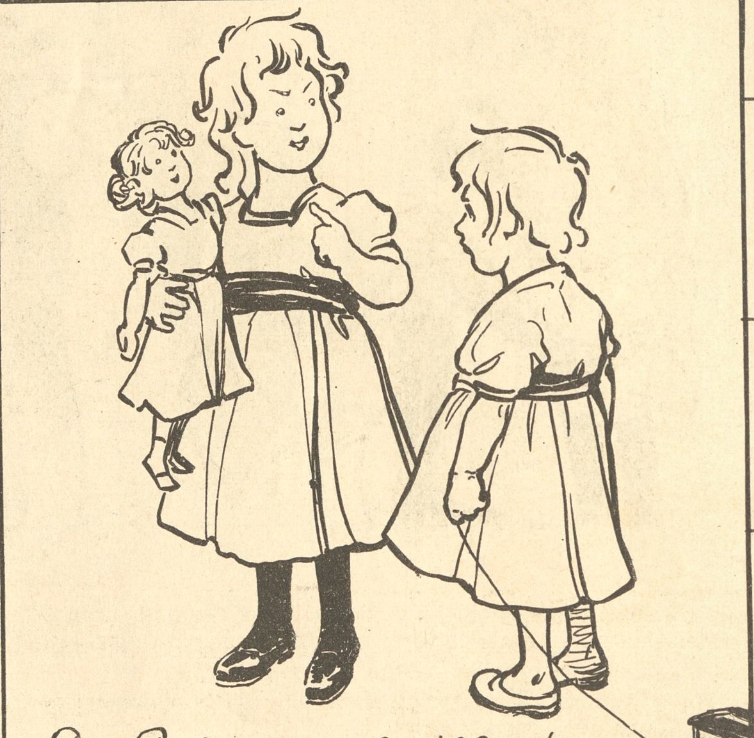

— Den Dukke maa du ikke røre — den skal mine Børn have — og hvis jeg ingen faar, skal mine Børnebørn ha' den.

Cafe du Pont,
Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Thehaven,
Pileallé Nr. 16, anbefales Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Frederiksberg Tivoli.
(Wodroffllund.)
Hver Aften fra 7—12
Koncert og Forest.

ARENA THEATRET
HVER AFTEN STOR FORESTILLING

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Forlov elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr. Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Hotel Bispebjerg,
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro). 2 Billarder.

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.

Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

★ **Blæksprutten gratis!** ★

Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**

Billig Pris. Solidt Arbejde.

Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:

Tlf. 7207. Vinstuen Vesterbrogade 66 St. o. G.

Berømt for sine iskolde Sjusser.

Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.

1, Dannebrogsgade 1.

Herman Just's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.

Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.

Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. 17537. Raadmandsg. 2. Tlf. Tgv. 113.

Grundlagt 1868.

Mislykket.

Herren: Paa Ære, jeg kunde næsten ikke kende Dem igen. De er saa forandret.

Damen (skælmsk): Til det bedre eller det værre?

Herren (galant): Til det bedre, naturligvis! En Dame med Deres Ydre, kunde selvfølgelig kun forandres til det bedre!

~

A: Giver Du Din Kone Lov til at gøre, hvad hun vil?

B: Ork nej! Hun behøver ikke min Tilladelse!

~

Hun: Det er rædsomt, saa Du snakker i Søvne, Petersen!

Han: Ja, jeg faar jo heller ikke Lov til at sige et Ord hele Dagen.

Fruen: Marie, jeg saa godt, at De imorges lod Mælkemanden kysse Dem. Det maa ikke ske oftere. Imorgen tager jeg selv imod Mælken.

Marie: Fruen behøver ikke at ulejlige sig! Han har svoret mig evig Troskab.

Sofie: Hvor de Tiggere dog er nogle ækle, sledske Personer. Jeg mødte paa Trappen en blind Mand, som sagde: Giv mig et Par Ører, *smukke* Frøken!

Karla: Det sagde han naturligvis, for at faa Dig til at tro at han virkelig *var* blind.

~

— Du, det er en Fornøjelse, at se en Enke danse.

— Tja, naar det ikke er Ens egen!

~

A: Hvad Forskel er der paa en Æggeblomme og en Missionær i Afrika?

B: ??

A: En Æggeblomme er omgivet af *Hvide,* men Missionæren er omgivet af *Sorte!*

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.

Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.

O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler

Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.

Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.* Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.

Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmænd. *(Disp.)*

Tlf. 8143.

Enhver

Handlende, Haandværker og Industridrivende bør være Medlem af

den danske Kautions- og Kreditforening.

• Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk Kosulation. Gratis Oplysning for Medlemmer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.

Rosenborggade 13, Kjæld.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).

Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.

Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.

Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.

Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.

Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.

Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.

Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.

Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.

Telefon 7712.

Aabent fra 11—7. 42,1. Pilestræde 42,1. Forsendes overalt mod Efterkrav.

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK)

Cafe, Restaurant og Billard.

TELEFON 3558.

Diner à 1 Kr. ★ Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

100 Kr. kontant

betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10 % billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen à 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*

Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.

Trykt hos Georg Andersen. — København.

Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Patriotisme og Kapitalisme.

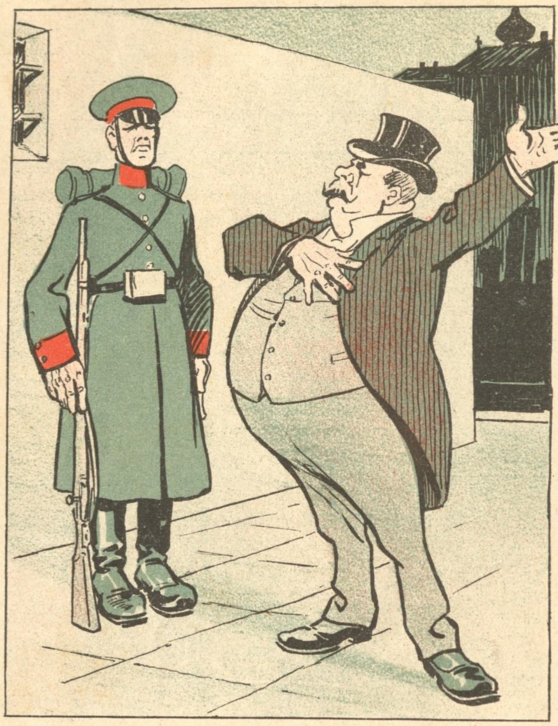

Nu gælder det at forsvare Fædrelandet til sidste Blodsdraabe.

Derfor drager ogsaa vi i den hellige Krig.

Men hvis dette var Tilfældet, vilde Freden snart være sikret — —

thi ingen Kapitalist vil dø den søde Død for Fædrelandet!

Nr. 41.

Ravnen

Søndag d. 9. Oktober

1904

Han havde talt efter.

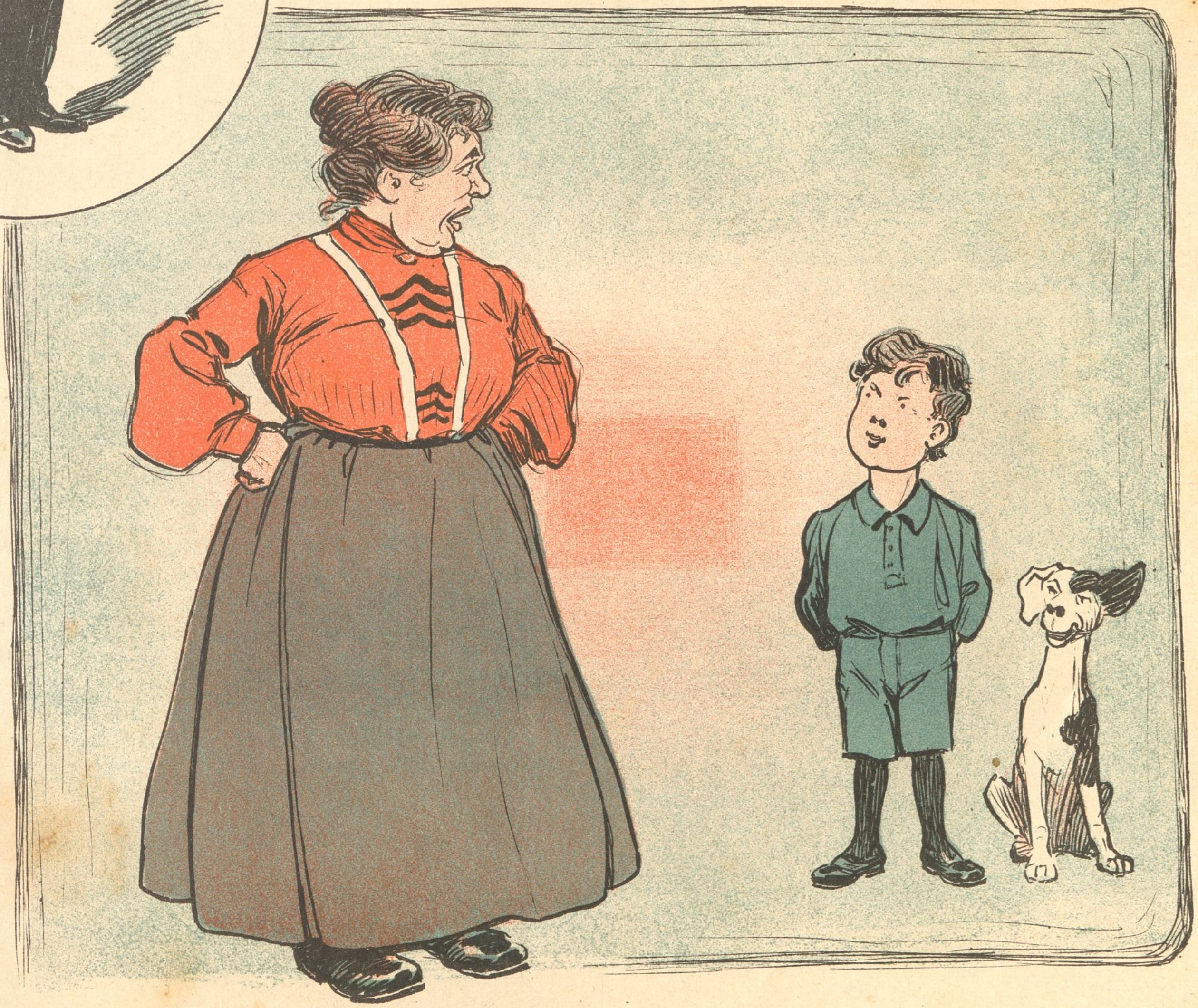

— Einar! Hvor mange Gange har jeg dog sagt Dig, at Du skal lade være at pille Dig i Næsen!

Einar (eftertænksomt): Syv Gange, Mo'r!

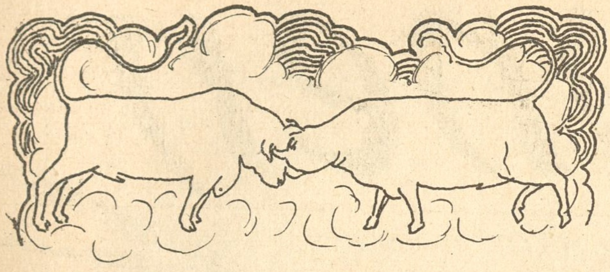

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: Nu skal Du ha' Din varme Mad.

VED Venstres Møde var der Sjov
i Mandags, Herregud,
Alberti kræved' Pryglelov,
og *Stadil* som en Stud
gik løs paa de Rebeller,
»dem sku' man meget heller,
nu, da det rigtig gælder,
af Venstre smide ud.
Trier — ham maatte man gaa paa,
Anders ku ej som Formand staa,
men denne *Krabbe*, ved De hva',
kam kan vi ikke ha'«.

Naa, der blev talt om Politik,
om Klø, Kanon og Krudt,
»ja hør nu«, sagde *Slengerik*,
»hvad *Madsen* har os budt,
om han sig end beflitter
og er en fin Konditer,
han kun blandt Bahnsoniter
bli'r regnet for en Gut,
ham gaar jeg ikke mere paa.
Hvis han skal for vort Forsvar staa,
saa si'er jeg Pas, nej, ved I hva',
ham kan vi ikke ha'!«

Der blev en ganske rædsom Larm,
Hr. *Anders* fluks sprang op
og raabte: »Den er krukkevarm,
nu maa der siges Stop,
jeg skal som Formand lære
det skal jeg paa min Ære,
I artige skal være
og al Tid holde Trop,
det kan i roligt bande paa,
jeg vil ved Madsens Side staa.
Slengerik, Fogtmann cetera,
dem kan vi ikke ha'!«

Saa sloges man, det var en Gru,
Alberti selv var med,
hans Frakke revet blev itu,
og »Ravnen« sikkert ved,
at *Stadil* fik paa Kassen,
højt vræled' *Vilhelm Lassen*,
bort luskede Hr. *Madsen*,
Gud, sikken Re'lighed.
Den gaar de aldrig mere paa,
det kan De sagtens nok forstaa,
Venstrefamilieliv uha,
det kan vi ikke ha'.

Højres Fremgang.

(Højre holdt Fest i Odd Fellow Palæet i Onsdags Aftes.)

1ste Indbyder: Jeg kan ikke forstaa, at der ingen Mennesker kommer.

2den Indbyder: Det er dog et udvalgt Program, vi byder paa.

1ste Indbyder: Her burde være fuldt Hus for længe siden.

2den Indbyder: Der er vist ialt kommen en Snes Stykker.

1ste Indbyder: To og tyve, og en lille Hund. Jeg har talt dem flere Gange.

2den Indbyder: Hm! — det er vist egentlig ikke tilladt at medtage Hunde.

1ste Indbyder: Nej, men jeg turde ikke fornærme Hundens Herre. Tænk, om han var gaaet sin Vej.

2den Indbyder: Ja, De har Ret! det vilde være slemt. — Pst., stille! — der kommer En.

1ste Indbyder: Det fryder Ens Sjæl at se.

(En Herre kommer ind. Begge Indbydere hilser dybt paa ham.)

2den Indbyder: Maa jeg skille Dem af med Deres Overtøj?

1ste Indbyder: Jeg skal vise Dem Vej til Festsalen.

Herren: Tak! det behøves ikke. Jeg er kendt her.

1ste Indbyder: De er maaske en af vore Trofaste.

2den Indbyder: Tillad mig at trykke Deres Haand. — Deres Navn, kære Ven?

Herren: Jeg hedder Petersen og er Opvarter ved Festerne her.

(1ste og 2den Indbyder ser paa hinanden. Herren forsvinder op ad Trappen.)

(Tæppet falder.)

— Møbelhandler *Betlowski* fik en Maaneds Fængsel.
— Ja, det er en Dom der „klodser"!
— Og som bidrager til at bedre „Sæderne".
— Mon man nu kan „stole" paa hans Møbler?

Hun: Ja, naar Du blot faar Din Vilje, kan Du sagtens være tilfreds.

Han: Det er ikke afgjort. Jeg fik min Vilje, da jeg fik Dig; men tilfreds —?

A.: Man burde ikke straffe Bigami!

B.: Hvorfor?

A.: Den ulykkelige Bigamist faar jo *to* Svigermødre!

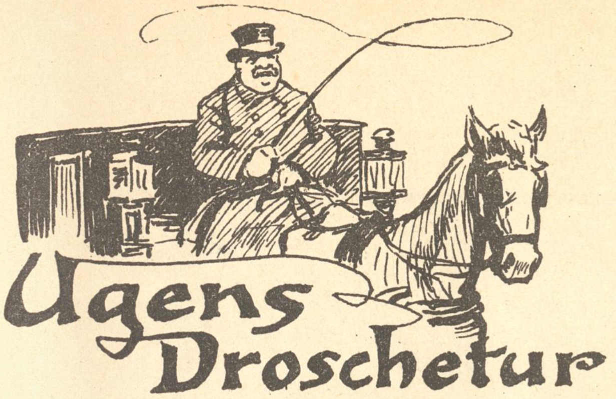

Ugens Droschetur

Je' sa' i Sønda's Ettermidda's inge i Bunden a' Vovnen aa lo' Midda'sma'en synge te' Bunds, saa kom der en vol'-som fin Herre aa en Dame heng te' me' aa vi' køre.

„Saa gærne," sa'e je', hvo' heng gælder Turen?"

„Madam aa je'," sa'e han, „ønsker aa køre u' te' Bol'-klubbens Bane. Gø' vi'nte, mit Lam?"

„Vi!" sa'e hun aa sad se' ing i Vovnen.

„Se, de' æ nu Fransk," sa'e han. „Ka' Di tale de'?"

„De' ly'er inte saa vanskeli'," sa'e je'.

„Jo, Di ka' tro, de' æ vanskeli'," sa'e han. — „Hun ku' li'essaa godt ha' sagt Naang, aa saa ha'de vi s'gu sittet net i'et. — Naa, la' vos nu se aa komme deru' a'," sa'e han, aa sad se' ing i Vovnen te' Madammen. „De' æ paa høje Ti'."

„Hvis de' æ for aa se Bry'ekamp," sa'e je', „saa haster de'nte saa stærkt. Den begynder først ved 4—5-Ti'en."

„De' ve' je' nok," sa'e han, „men je' ska' u' aa klæ' me' om først."

„Ska' Di deru' aa klæ' Dem om?" sa'e je'.

Saa grinte han me' hele Ho'edet.

„Di kender me' vis'nte?" sa'e han."

„Næ, je' ve'nte a', a' je' har den Ere," sa'e je'.

„Je' æ Jes Peddersen," sa'e han.

„De' æ vis' Løjn!" sa'e je'. „Æ Di værkeli' Jes?"

„Jes," sa'e han, aa saa grinte han igen. — Di ka' jo bare spørre Madammen."

„Vi!" sa'e hun. „Se Louis!"

„Hun si'er, a' Di hedder Louis," sa'e je', „men de' æ ka'ske Jes paa Fransk. For Resten ka' de' jo være mej li'e fedt," sa'e je', for nu va' je' b'e'en gal i Ho'edet ovver a' han løj for me'.

„Allong!" sa'e han, aa sme' se' te'baves i Sæ'et.

Ja, vis' saa, tænkte je'. Nu ska' vi li'e straks.

Saa krøv je' op paa Bokken aa lo' Lotte gaa ganske gelinge u' te' Bol'klubben. Der stak han me' en Daler aa sa'e: „De' sla' li'e te'. Nu ka' Di vente, te' je' ha' smidt Bæk, saa faar Di osse Turen hjem etter."

De' ku' der væ' no'e' i, aa je' ventede ganske roli'. De' æ me' li'e mejet, om no'en hedder Jes eller Louis, naar han bare inte æ for sparsommeli' me' gi'e tebaves Pengene.

Naa. je' ve' si'e, a' der gik vel en halvanden Times Ti'. saa b'e' der en Raaven aa Skri'en, aa lidt etter kom mine to Passesjerér u' a' Porten me' hverandre under Armen.

„Længe leve Jes!" raafte en hel Del Menn'sker, der va' bav etter dem.

„Mersi!" sa'e di begge to. aa saa grinte di, saa Vandet løb dem u' a' Øjnene.

De' la'er s'gu te' aa være han alli'evel, sa'e je'. Hva' Fanden kalder Kællingen ham saa Louis for?

Naa, op kom di i Vovnen, aa je' sku' li'e te' aa køre, men saa begyndte Folk s'gu aa spænde Lotte fra aa hive i Linerne for aa faa dem u' a' Haanden paa me'.

„Hva' Fan'en æ den a'!" sa'e je'.

„Hold Kæft!" sa'e der En og sku' li'e te' aa stikke me' en paa Go'da'en. Men saa kom heldi'vis Polisjen, aa saa b'e' Ga'en ryttet.

Da vi kom ovver paa Vesterbro aa hold' forant Hotellet, stak han me' en Daler igen aa sa'e:

„Je' æ flot, hva'? men de' æ heller'nte hver Da', man smi'er Bækolsen aa b'i'er Værtensmester. Vel, mit Lam?"

„Naang!" sa'e hun, saa Fan'en nær ha'de ta'et ve' Lotte me. Ekkipasjen aa hele Re'li'he'en.

Mit System.

Mel.: Ved Du en forhærdet Sjæl.

Læser, hvis Du lægger Vægt
paa vort Fædreland at pryde
med en sund og velskabt Slægt,
bør mit Raad Du lyde.
Vil du, at Slægten skal kendes herefter,
Pigen paa Skønhed og Drengen paa Kræfter,
Saa kan Du kun løse dette Problem
:,: ved at følge mit System. :,:

Hærd Dit Barn fra lille Nor,
før dets Helbred gaar i Løbet,
og som en fornuftig Mor
plag det ej med Svøbet.
Svøbet generer blot Brystet og Maven,
gør, at den lille bli'er vranten og gnaven.
Allerbedst trives minsandten den smaa
:,: naar den ingenting har paa. :,:

Køb saa til den smaa et Bur,
hvis ej selv Du kan det lave,
hæng det ud paa Husets Mur;
Luft skal Ungen have.
Lad den kun sove i Buret om Natten,
tag den blot ind, naar den vræler paa Patten.
Sommerens Hede og Vinterens Slud
:,: hærder rigtig Barnets Hud. :,:

Hvad det dernæst gælder om,
er at Maven ej spoleres,
derfor maa den Lilles Vom
ordentlig træneres.
Barnet maa nøgen i Solen sig bade,
dans paa dets Mave en rask Galopade.
Saadan en Mavedans, det kan Du tro,
:,: er for Barnets Sundhed go'. :,:

Vintertid, naar der er Sne,
tager Du den lille Tulle;
afklædt skal den, en to tre,
rundt i Sneen rulle.
Ungen bli'er hærdet fra Issen til Hælen,
Legemet styrkes, det samme gør Sjælen. —
Ungen bli'er sagtens de hundrede Aar,
:,: hvis den ej rabundus gaar! :,:

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Darwin kasseret.

Sergenten: Ikke engang de simpleste Geværgreb kan I gøre efter, og saa praler I af, at I nedstammer fra Aberne.

»Jo, det her Metermaalsystem er ikke saa svært at hitte Rede i, som man tror. En Meter er saa lang som et Ben — paa det nærmeste — en Centimeter er saa bred som en Negl og en Millimeter er knap saa meget som den sorte Kant paa Neglen!«

„En køn Ballon".

Mel.: Kejseren af Kinesiens Land.

RIGSDAGEN samles — den bliver varm,
Trier med Klokken gør Allarm.
Der bliver sikkert stor Halløj,
Resultaterne bli'r vel Møg.
Kræfterne nu skal aabenlyst brydes,
Spillet saa af os Me. ige nydes.
Vi gør os ej Illusion,
siger som Jøhncke: »*En køn Ballon!*«

Magnus og Jess tog Tag — aa, ve,
Magnus sin Ende maatte se.
Jess havde skrydet i vilden Sky,
hædres nu af sin Fødeby.
Odder af Jess ej mærkes længer,
nu hans Pariser ved Hjærtet hænger.
— Jess er ingen Kujon,
Magnus maa gaa med »*en køn Ballon!*«

Bryggerne rundt fra det ganske Land
nylig har faaet en Ring i Stand.
»Stjærnen« alene er fri endnu,
den skal vi støtte, thi jeg og Du
vil os dog føle lidt triste, i Fald vi
skal have Øllet fordyret — nej, skal vi
tavse os finde i slig Invasion,
saa gik vi rundt med »*en køn Ballon*«.

Foss og Caroc er i Vinden en Tur,
Mantin kan svinge en Svøbe, der dur.
»Brændslet« er lagt i et flammende Baal,
svider de Herrer — derfor deres Skraal.
Foss kan for Varmen sig slet ikke nære,
fyres der mere, saa springer den Blære.
Foss, vogt Din Inspiration,
ell's maa Du staa med »*en køn Ballon*«.

Paa første Klasse.

(Greven og Kammerherren kører i Kupè sammen hjem.)

Kammerherren: En særdeles fin Cigar, De ryger, kære Greve.

Greven: Aa ja, Tilværelsen var s'gu sort, hvis man ikke havde noget at live den op med — og hvad lever man for?

Kh.: Ja, det har De Ret i, kære Greve.

Gr.: Som nu den Befordring man byder os, og det endda paa Statsbanerne, er den ikke sjofel, hva', Hr. Kammerherre?

Kh.: Sjofel! den er . . . den er . . .

Gr.: Ja, vist: man mangler Ord. Og saa tænke sig, at man kan risikere at komme til at rejse sammen med en ganske almindelig Grosserer eller Fabrikant uden at kunne indvende det mindste imod det; hvad siger De? jeg siger: Føj for Satan!

Kh. (sukker.)

Gr.: Man maatte s'gu da i det mindste kunne forlange en A- og en B-Klasse, ikke? Gu'bevares, vor Trafikekselence er en meget dannet og — Gu'bevares — intelligent Mand, men han mangler social Forstaaelse.

Kh.: Netop, netop, kære Greve.

Gr.: Vi trænger til en vis . . Radikalisme indenfor Etaten, med Hensyn til alle Sider.

Kh.: Fuldstændig rigtig. Men der har vi jo deres Jorder, kære Greve. Jeg tror, med Respekt at sige, De holder Svin i Roemarken, eller hvad? . . .

Gr.: De ta'er fejl, Hr. Kammerherre, det er mine Polakker, he he!

Kh.: Hvordan kommer De ud af det med — den Bestand?

Gr.: Aa, man taaler dem jo. Godt, at jeg har en saa dygtig Forvalter, jeg beundrer ham, og saa mine Hunde. De skulde se „Pasop" og „Langøre", hvor kloge; de skal straks fortælle, hvis nogen driver den a'.

Kh.: Naa, Gudskelov. Og Deres Hingst? den tog jo Præmie?

Gr.: Første Præmie, Satan gale mig. Dejligt Dyr; siket Spilleværk, ja De har jo set den. Men Død og Pine, min nye Staldbygning, den har De ikke set endnu; De ved, den gamle truede med at falde sammen, og regnede igennem den gjorde det. Det gjorde mig s'gu ondt for Dyrene — men det er s'gu ogsaa en Mønsterstald, man har nu.

Kh.: Og den gamle er revet ned?

Gr.: Nej, der bor Polakkerne.

Kh.: Naa; sig mig forøvrigt, har De nylig været i Port Arthur?

Gr.: I Port — —?

Kh.: I Hovedstaden, vilde jeg sagt.

Gr.; Ja, jeg var der til Majestætens Fødselsdag.

Kh.: Bevares, det er jo snart en Menneskealder siden.

Gr.: Til Finsens Begravelse, mente jeg; ja, man tager saa let Fejl, for jeg siger: den Stads og den Røre! — — Gu'bevares, jeg yder Finsen al *al* den Anerkendelse, der kan tilkomme ham, Gu'bevares, men de Flag — det var jo, som det kun kunde være en Hoffest; man spørger dog uvilkaarligt: hvor er Forskellen — mellem Konge og Folk, mellem Adel og Borger, hva'beha'r? Som nu for Eksempel naar vi dør, Hr. Kammerherre, De og jeg; jeg har dog været Folketingsmand, og De har været — været —

Kh.: Jeg har i flere Aar været Medlem af Statsstyrekommissionen.

Gr.: Ja, ja, men hvorledes tror De, vor Begravelse vilde blive, hva'b'a'r, hvorledes? Nej, spyt der af det. Naa, nu fløjter det. Adjøs, Hr. Kammerherre. Jeg maa skynde mig, jeg skal have Krigsministeren til Middag, og flere højtstaaende Officerer til Aften. Farvel, farvel.

Kh., Farvel, kære Greve, og velbekomme. Deres Vogn er der vel? Naa, Gudskelov, nu aander jeg lettere. Maaske De vil hilse Eksellencen? Tak! Og (raaber efter ham) vær saa god at sende mig Adressen paa Polak-Importøren, jeg tror, jeg vil prøve de Ka'le til næste Aar!

En amerikansk „Kurv".

En ung amerikansk Dame gav en Frier følgende kraftige Svar: „De har spurgt, om jeg kan gifte mig med Dem, og dertil svarer jeg: Ja. Jeg kan gifte mig med en Mand, som hver Maaned gør Kur til en ny Kvinde. Jeg kan gifte mig med en Mand, hvis vigtigste Sysselsættelse synes at være den at stille ved Parker og Teatre for at give lydelige Anmærkninger om de Damer, som gaar ud og ind. Jeg kan gifte mig med en Mand, hvis eneste Eksistensmiddel er den Understøttelse, han faar af en gammel Fa'er. Jeg kan gifte mig med en Mand, som praler af, at enhver ung Pige kan vindes ved Hjælp af en dygtig Skræder og en letløbende Tunge. Jeg kan gifte mig med en saadan Mand, men jeg gør det ikke".

B: Hvilken Lighed er der mellem et Mandfolk og en Cigar?

A: ??

B: Naar en Cigar er gaaet ud et Par Gange, er der ikke mere noget ved den — og det samme er Tilfældet med et Mandfolk — siger min Kone:

Port Arthur efter de sidste Kampe.

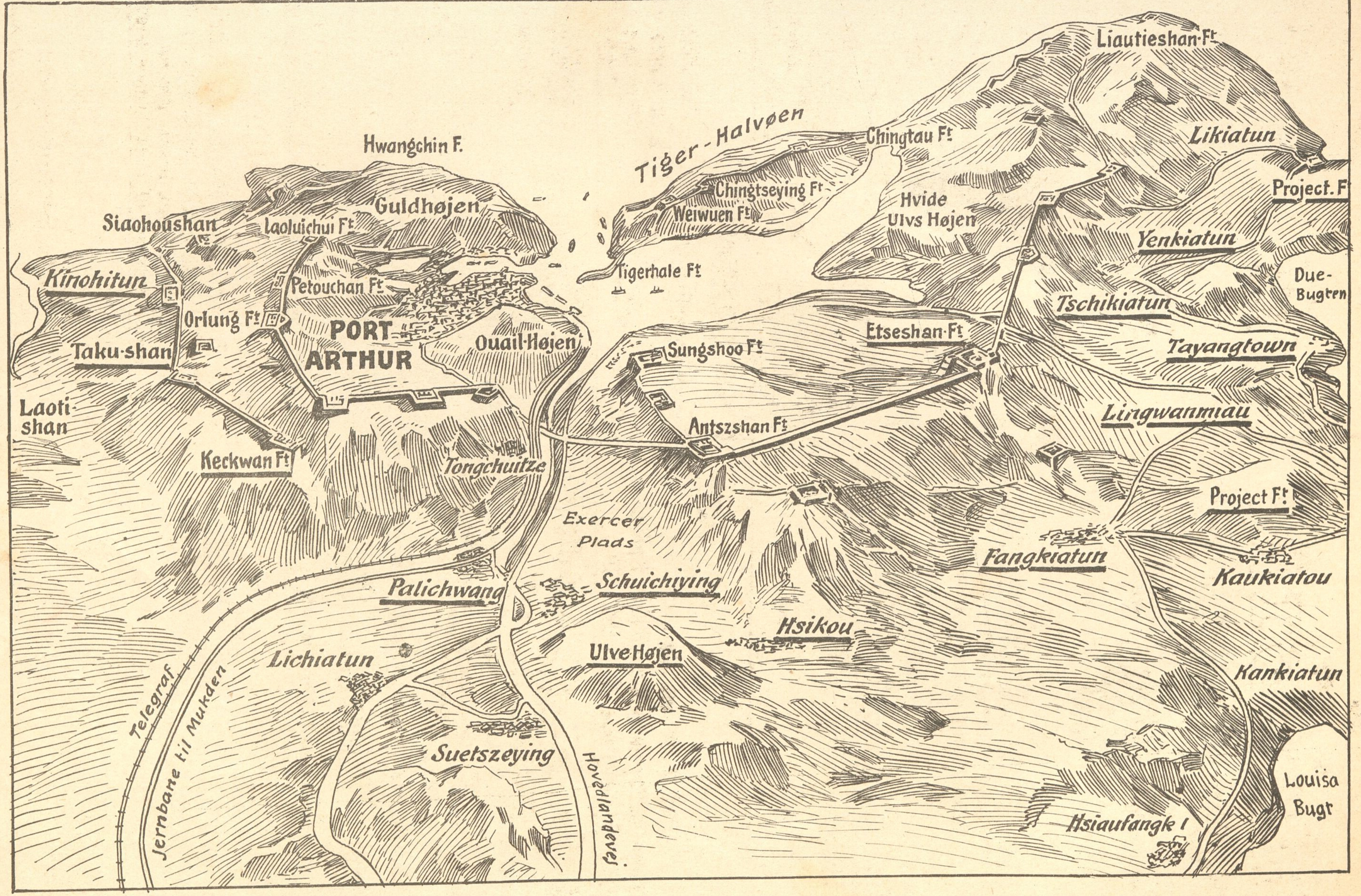

Vi gengiver her **Port Arthur** set i Fugleperspektiv. De understregede Navne er Navnene paa Byer og Forter, som man ved er i Japanernes Besiddelse, og af hvilke de vigtigste er *Etreshan* imod Vest, erobret for en Maanedstid siden, *Keckwan* og *Takushan* imod Vest, og *Kuropatkin*fortet. der maa ligge omtrent der, hvor Løbegrave og Skanser skærer Jærnbanelinien øst for Antsthan Fortet.

Naar man her paa Billedet ser hvorledes Bjærgene hæver sig op rundt omkring Port Arthur, med Tinderne kransede af stærke Forter. — Man ser forøvrigt kun Hovedforterne, men de er hver for sig omgivet af mindre Forter — og forbundne ved bombefaste Skyttegrave og Skanser og yderligere beskyttet af Pigtraadsspærringer og Minelægninger, saa maa man undres over, at det overhovedet er muligt for Japaneserne at vinde frem og Skridt for Skridt bringe det dertil, at Verdens stærkeste Fæstning falder i deres Hænder.

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS PILSNER
Overskæret
BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er.
TØNDE COGNAC.
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i DANMARK
Ægte Schweitzer Bitter
Carl Østberg & Sönner.
Ægte Pommerantz Likør.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S
Superior English Tobacco
GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97. St. Ø.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

F. THOMSENs MUSIKVARELAGER
ST. KONGENSGADE 21

Största og billigste Lager af alle Musikinstrumenter

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGERØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Telefon 796. Søpavillonen: Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Kafé Vangehuset.
85, Strandvej 85.
Lysthave for Familier. Musik hver Aften.
P. Hintz.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9. Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Køb **Smør, Mælk og Fløde** fra **Mælkeriet Enigheden**
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146.

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3.

Paa Vilkaar.

Fruen: Det er kommet mig for Øre, at De blev afskediget fra Berggreens, fordi De havde den Vane at lytte ved Dørene.

Jomfruen: Ja, det kan jeg jo ikke nægte, men . . .

Fruen: Nuvel, jeg tager Dem i min Tjeneste, naar De vil love at fortælle mig alt, hvad De har hørt hos Berggreens.

Nysgerrighed.

Lille Karl: Mo'er, hvorledes kan Doktoren vide, naar Japanerne har Gulsot?

Strenge Regler.

A: Kan Du tænke Dig, jeg blev slettet af Afholdsselskabet fordi Barberen kom Kognac i mit Haar?

B: Det gik mig endnu værre. Jeg maatte forlade vegetariansk Samfund, fordi jeg havde faaet den Vane, at tygge paa Spidserne af mit Overskæg —.

Fruen: Hvor kan Du dog staa saaledes og lyve mig lige op i Øjnene? Jeg hader Løgn og vil ikke vide af det i mit Hus. Skamme Dig, maa Du, Anna —.

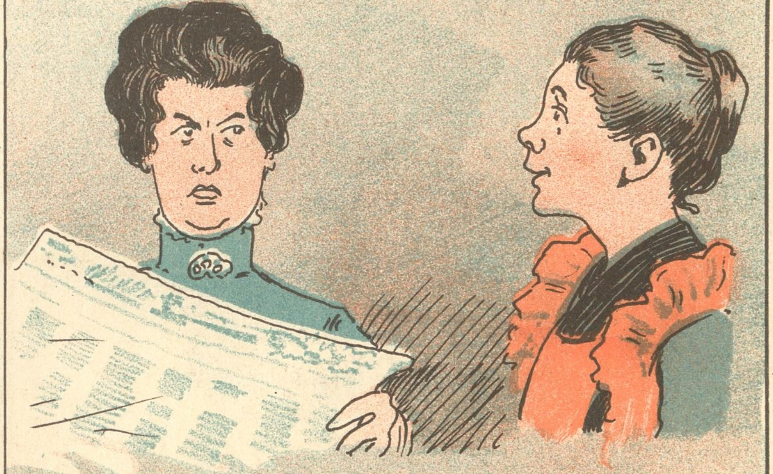

En Time senere.

Pigen: Smørmanden er ude med det bestilte. Han har Regningen med for sidste Uge.

Fruen: Aa, tænk hvor uheldigt! — Sig — ja, sig, at jeg ikke er hjemme i Øjeblikket.

Selvsikker.

Han: Jeg har kun truffet to Kvinder i mit Liv, som jeg kunde tænke mig at gifte mig med.

Hun: Hvem var den anden?

Korpus delekti.

— Hør Johan, Du begynder at blive lidt efterladende. I Morges har Du jo slet ikke børstet mit Tøj.

— Det har jeg rigtignok!

— Forsøg blot ikke at lyve. Jeg glemte en Krone i min Bukselomme i Gaar, og den ligger der endnu.

Uheldig Undskyldning.

— Min kære Svigersøn, hvor ofte skal jeg endnu minde Dig om at komme ud og besøge mig paa Landstedet?

— Ja, jeg har ogsaa saa mange Gange foresat mig, at nu skulde det være, men Svigermo'r ved nok, at Vejen til Helvede er brolagt med gode Forsætter.

Ryg den ægte Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

FREDERIKSHAVN.
100 Kr. kontant
betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10 % billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen á 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K,
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
-DOUBLE BROWN STOUT-
KØBENHAVN

Det bedste **Spisested**
i København, og
Det bedste **Hotel**
i København er
Hotel Union,
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Enhver Arbejder
bør købe sine
Klæder hos
Jens Kjeldsen.

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30, Telefon 913.

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater I Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Børst Deres Støvler med Nicola Créme.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11–3 og 5–7, Søndag 11–1.

Slotskroen anbefaler sig med
Foreningslokaler, hyggelig Have samt Keglebane.
Musik hver Aften. P. Christensen.

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

AAHUSET
Koncert og Varieté hver Aften.
Fri Entré. Madkurve kan medbringes.
Telefon 9333.

Yale Laase & Nøgler
Ny Østergade 2

Cafe du Pont,
Dosseringen 10.
Concert hver Aften.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr., paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

FREDERIKSHAVN.
Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. M. Christiansen.
Fiskehallen Frederikshavn.

Thehaven,
Pilealle Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

— Hvorledes gaar det med Deres Dreng, Madam Petersen?

— Jo Tak, det gaar udmærket nu. Han er slaaet ind paa Theaterbanen.

— Nej virkelig? Hvilke Roller spiller han da?

— Jo, se, han har nu ikke saadan spillet nogen bestemt Rolle endnu — han henter foreløbig Øl til Regissøren.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til
Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Frederiksberg Tivoli. Hver Aften fra 7—12
(Wodrofflund.) Koncert og Forest.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Musk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Forlov elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens
Specialforretning
= Gothersgade 34,
lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Hotel Bispebjerg,
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr.
Faas overalt.

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro). **2 Billarder.**

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

Blæksprutten gratis!
Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**
Billig Pris. **Solidt Arbejde.**
Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. Vinstuen Vesterbrogade 66 St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrenenings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Den sværeste Opgave.

„Hvilken er den sværeste matematiske Opgave, der kan stilles", spurgte en Elev sin dygtige Lærer.

„At faa Debet og Kredit til at gaa lige op", svarede den fattige Professor mørkt.

Pjat.

Hun: Jeg elsker Deres Nærværelse, Hr. Petersen, thi der er i Reglen noget virkeligt *mandigt* over Dem. Men somme Tider gør De ogsaa et noget blandet Indtryk.

Han: Det byder Arvelighedens Lov. Jeg skal sige Dem, at Halvdelen af mine Forfædre var Mænd og Halvdelen Kvinder. —

Kopisten: Nu har jeg været hos Dem i 20 Aar, Hr. Etatsraad!

Chefen: Ja, jeg er meget taalmodig!

Damen: Kan jeg nu ogsaa tro, at Deres Kærlighed til mig er ægte?

Grossereren: Paa min Forretnings Vegne maa jeg sige Dem, at jeg kun fører ægte Varer".

Dommeren: Hvad er Deres Fornavn?

Vidnet: Theresa, Karoline, Henriette —

Dommeren: Jamen hvad bliver De i Almindelighed kaldt?

Vidnet: „Lille Sukkerbasse!"

— Hvad mener Doktoren om den Svulst jeg har i *Nakken?*

— Ja, den ser jo ikke allerbedst ud. Jeg vil anbefale Dem at have et *vaagent Øje* med den.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand.
Tlf. 8143. *(Disp.)*

Enhver
Handlende, Haandværker og Industridrivende bør være Medlem af
den danske Kautions- og Kreditforening.
Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk Kosulation. Gratis Oplysning for Medlemmer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 8. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 8, o. G. Telefon 4194.

Mit System.

(I. P. Müller-Alberti.)

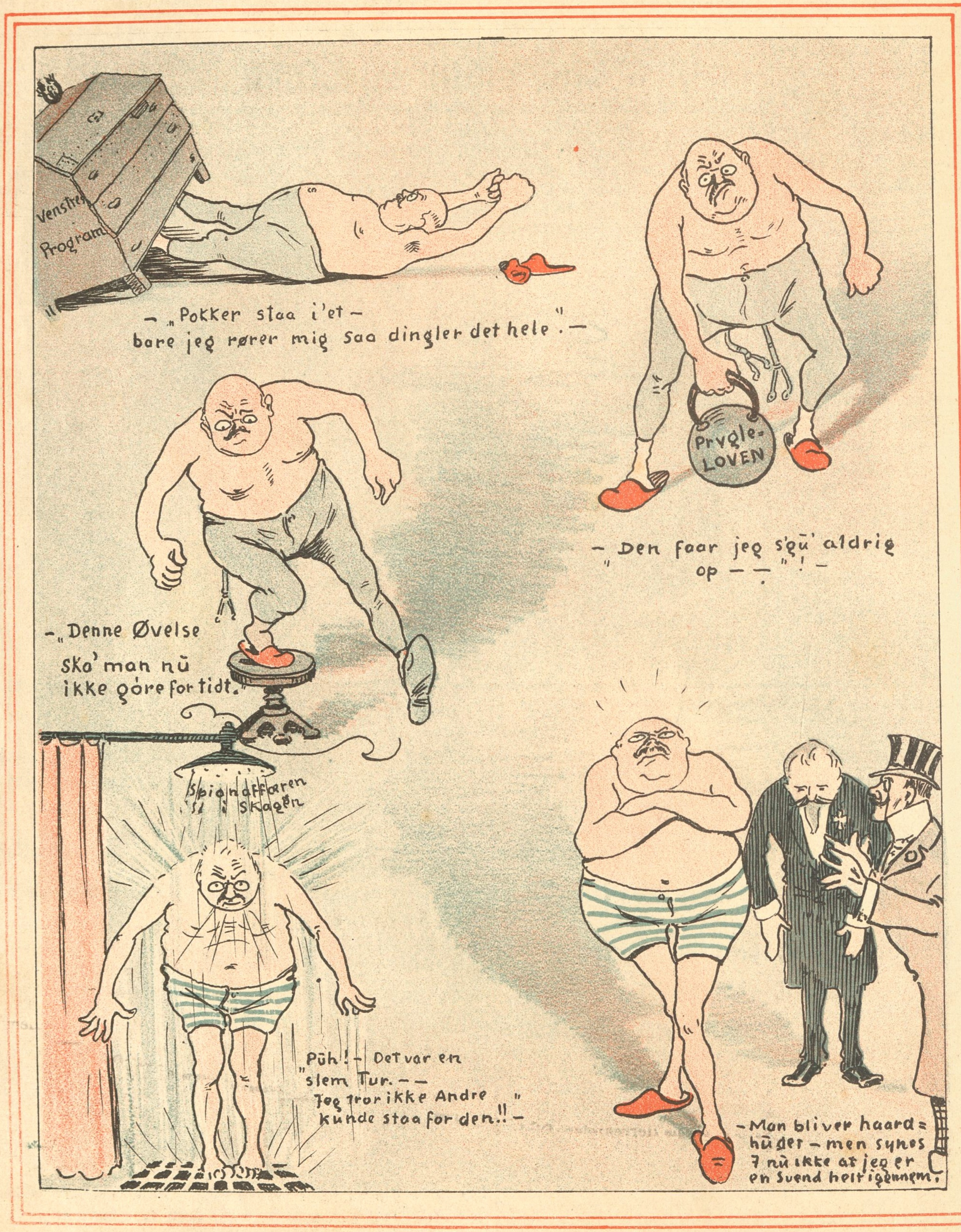

Nr. 42.

Ravnen

Søndag d. 16. Oktober

1904

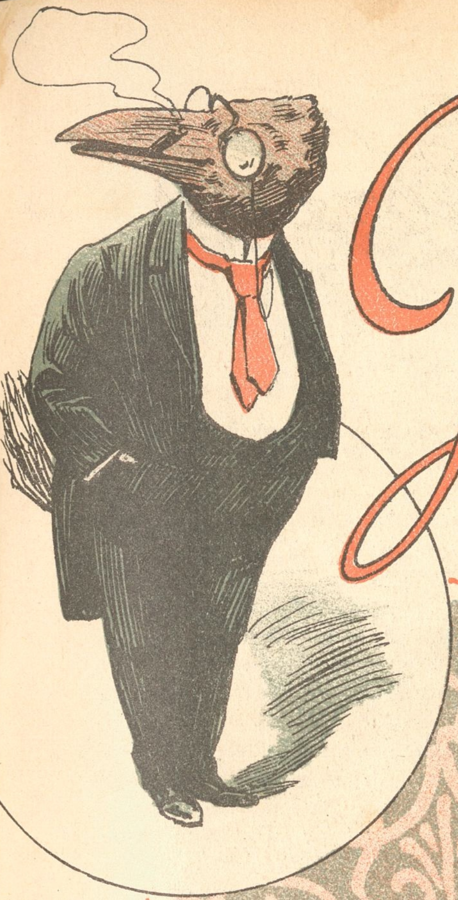

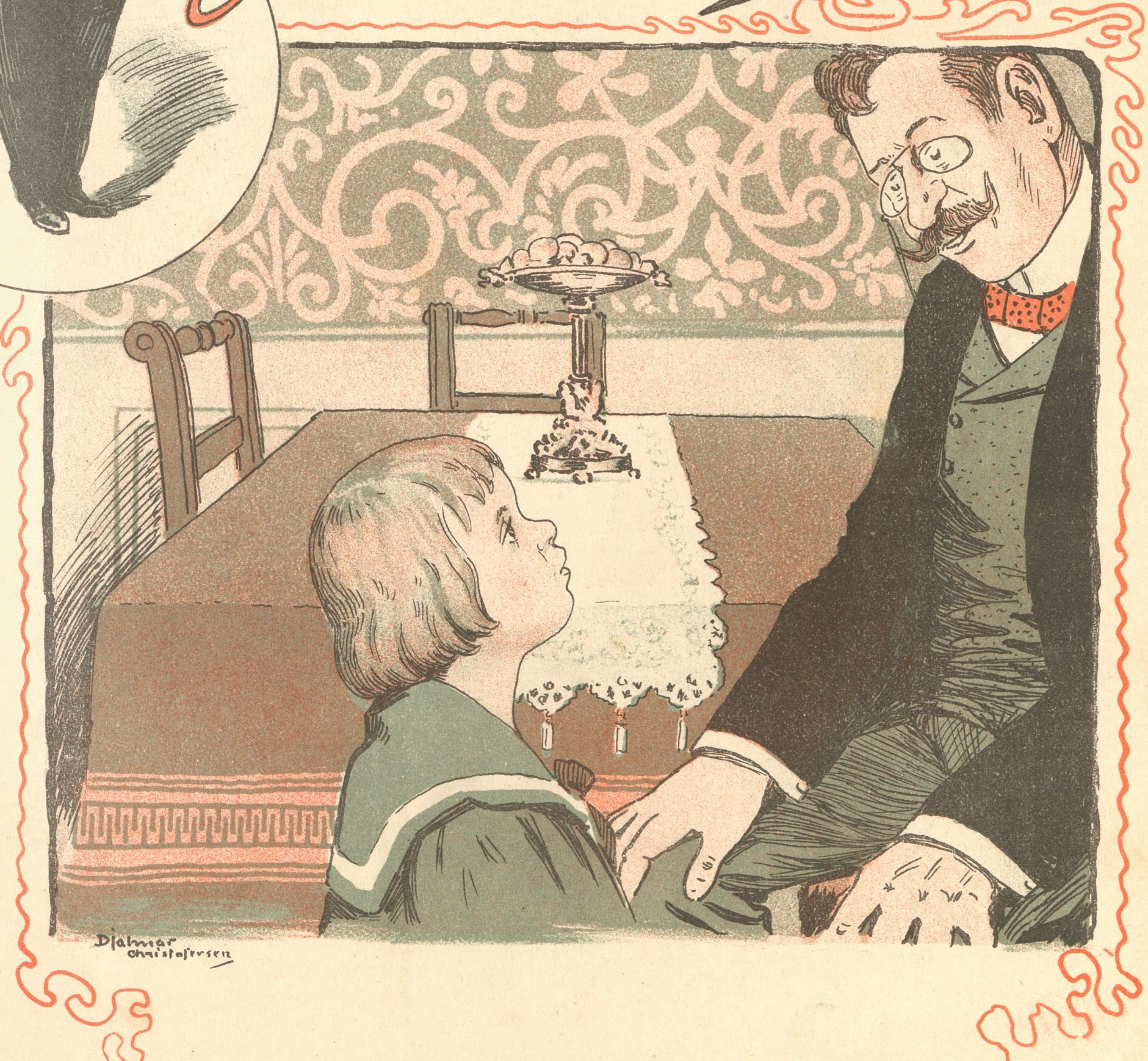

Møller: Naa, lille Peter, hvor ofte har Fætter Erik kysset Din Søster?
Lille Peter: Det ve' mig ikke, — mig tan tun tælle til hundrede!

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: Vel mødt igen, Kong Frederik.

Og »Ravnen« fløj til Fredericiagade,
hvor den Finanslov paa Tapetet stod,
i Fremmedlogen »Ravnen» tog sit Stade
og hørte paa Veltalenhedens Flod,
først *Anders Nielsen* fornemt førte Ordet
om Status og Regeringspolitik,
men der var ikke Spor af Slag i Bordet,
det hele var kun Husmandsspadestik.

»Aa,« sagde *Anders*, »er vi ikke brave,
vi Venstremænd, mod Smaamænd? Jo, min Tro,
hvor mange Love maa vi ikke lave.
snart har hver Husmand faaet sig en Ko,
og Fiskere kan komme ud at rejse,
tre Millioner vi til Gamle gi'er,
jo, vi reformler« (her saas Anders knejse,
imens han kiggede paa sit Papir).

Saa vævede han videre om Skatten,
den maatte prøves, før man laved' Fest,
sandt nok, der var jo Folk, som ej gad ha' den,
men Venstres Skat han fandt dog allerbedst,
og Forsvarsvæsnet! Det gik atter ned a',
hvad Socialister ikke lide kan,
»men«, sagde Anders, »jeg og alle ved, a'
Hr. *Madsen* er en dejlig Venstremand«.

Alberti sad og klukkede i Latter,
imens han holdt sig paa sin tykke Vom,
paa sit Papir slog *Madsen* store Klatter,
og *J. C. Christensen* sad myg og from,
Hr. *Hage* lagde Hovedet lidt paa Siden,
i Vinduesnischen man Hr. *Deuntzer* saa,
men *Jøhncke* saa til *Klausen* hele Tiden
og spyttede og napped' sig en Skraa.

Se saadan fik man da begyndt Finanslov,
det loved godt for baade Land og By,
med *Anders* skal vi sagtens lave Lands Lov,
men *Klausen* kan sig bare ikke dy,
han klædte *Madsen* af, den arme Madsen,
han var ej yndig, da hans Flitter faldt,
og klæ' ham paa, det svi'er s'gu til Kassen,
og Madsen er Albertis et og alt.

Mellem Prokuratorer.

1ste Prokurator (pr. Telefon): Hallo! Jeg kan desværre ikke komme til det aftalte Møde i Dag; jeg har faaet en gyselig Mavepine!

2den Prokurator: Hm, det er vel et af Deres sædvanlige Prokurator-Kneb.

Je' sa' oppe paa Bukken aa nø' Solskindet aa en go' Cigar, saa kom der en meje' fin Offecer heng te' me' aa sa'e:

„Ka' Di køre for me'?"

„De' ve' Gu', je' ka'", sa'e je'. „Ve' Hr. Overs'løjdnanden væ' saa go' aa sidde Dem op i Vovnen, saa ska' de'nte vare mange Menutter før vi æ paa Vejen.

„Je' æ'nte Overs'løjdnand", sa'e han. „Je' æ kuns Kaptajn inu aa hedder fond Rosen".

„De' va' et nysseli' Navn!" sa'e je'. „Va' de'nte fordi a' je' ha' daarli' Ti' te'et, vi' je' ta'e aa søje Navneforandring aa kalde me' fond Rosen".

„De' ha' Di'nte Lov te'", sa'e han. „De' æ et Slægtsnavn, som ma'nte maa røre ve'".

„Saa ve' je' kalde me' fond Tullepan!" sa'e je'. „De' ve' je' da, a' je' ha' Lov te'".

„Ja, væ's'go'!" sa'e han; „for min Skyld ingen Al'arm, hvis a' de' ka' more Dem. La' vos nu bare se aa komme a' Ste'".

„Hvo'te'?" sa'e je'".

„Te' Nørre Farrima'sga'e syv aa førre!" sa'e han.

„Hva' Fan'!" sa'e je'; „de' æ jo Socialen, dér bor".

„Ja, de' ve' je' s'gu forbandet godt", sa'e han. „De' æ osse derop, je' ska' aa tale me' P. Knudsen".

„Hva' ve' Di han?" sa'e je'. „Ja, mej kommer de' jo-'nte ve'", sa'e je', „men alli'evel, de' ku' je' s'gu godt li'e aa vi'e".

„Je' ska' op aa betale han no'en Penge, for Fan'en!" sa'e han,

„Penge!" sa'e je'. „De' æ s'gu pænt a' Dem, hvis a' de' æ for aa støtte Pa'tiet".

„Støtte!" sa'e han. „De' manglede s'gu blot, a' je' sku' støtte de'! Næ, de' æ Penge, je' æ b-e'en dømt te' aa betale i Sa'somkostninger".

„Te' P. Knudsen?" sa'e je'.

„Ja, de' æ da i al Fald i hans Sag, je' æ kommen a' me' dem", sa'e han.

„Saa sku' Di s'gu ha'e lad't være me' di Narrestrejer", sa'e je'.

„De' va' for Kompeniets Skyld, je' g'or'e de'", sa'e han.

„Ja, de' maa Di natyrli'vis osse sel' om", sa'e je'. „Hva' tror Di, Kompeniet gø' for Dem?" sa'e je', „nu, da Di æ kommen i Fedtefa'et? Nu ka' Di gaa op aa avlevere alle di mange dejli'e Mandeho'eder aa saa griner Kompeniet bare a' Dem aa si'er: A' de' gamle Fjols nu osse ku' være saa dum!"

„Hva' æ'et, Di si'er?" sa'e han.

„Je' for min Part si'er ingen Ting", sa'e je'. „Hva' kommer de' mig ve'? Je' reffererer bare, hva' Kompeniet si'er om Dem".

„De' tror je'nte", sa'e han. „Tredje Kompeni æ et rask Kompeni!"

„Ja, aa fjer'e li'esaa!" sa'e je'.

„De' ve'nte svegte sin Kaptajn", sa'e han

„Næ, de' ka' jo godt være", sa'e je'. „Man ha' hør' saa gal' før. — Saa æ de' vel bedst", sa'e je', „a' vi ser aa komme deru' a' ingen som a' Pengene brænder Dem paa Lommen."

„Ja, kør bare," sa'e han, aa saa sukkede han saa dyft, saa a' de' li'efrem knagede i F'erene.

„Nu ska' Di'nte væ' ke' a'et," sa'e je', „Treds Kroner æ nok mange Penge, men no'en Herregaard æ'et da'nte."

„De' æ inte saa mejet for Pengenes Skyld," sa'e han. „De' æ Principet."

„Skidt me' Principet." sa'e je'. „De' æ mit Val'sprog."

„Tak, de' æ godt." sa'e han. „La' vos se aa komme a' Ste'. Je' gi'er inte høre paa Deres upatriidiotiske U'ta'elser."

„Vi Di ka'ske hellere ha't, je' sku' ha'e talt om Taksten aa saad'n no'et?" sa'e je'.

„Kør!" raafte han aa smak se' te'baves i Sæ'et.

„Ska' vi saa, Lotte?" sa'e je', aa saa jolrede vi ganske stille u' a' Farrima'sga'e a'.

Et godt Raad.

Doktor Hansen har en Afsky for de Kolleger, som kalder sig „Sukkerdoktor" og han taler af den Grund altid nedsættende om dem, saasnart den mindste Lejlighed gives. Forleden Dag kom der en rig Herre op til ham, for at søge Raad for en farlig Mavelidelse. Doktoren undersøgte ham og erklærede, at Sygdommen var meget farlig, og spurgte ham, om han ikke havde søgt Lægehjælp tidligere.

„Jo", svarede Manden, „jeg har søgt den kendte Sukkerdoktor N., og jeg kan forresten fortælle Dem, at han — — —

„Var det Sukkerdoktor, De sagde?" afbrød Doktoren, „ja saa er det ikke saa underligt, at De er syg, men saa har De jo ogsaa kun Dem selv at takke derfor. Forresten kan jeg sige Dem, at De altid skal gøre lige det modsatte af, hvad en Sukkerdoktor siger".

Herren, som taalmodigig har hørt paa Doktoren, tog resolut sin Hat for at gaa. Da han var kommet hen til Døren standsede han og sagde:

„De afbrød mig før, da jeg fortalte Dem, at jeg havde søgt Sukkerdoktoren. Jeg vilde forresten blot have fortalt Dem, at han havde givet mig det Raad at konsultere Dem, men da De selv siger, at man skal aldrig bryde sig om de Raad en Sukkerdoktor giver, og at man altid skal gøre det stikmodsatte, maa jeg jo henvende mig til en anden Læge". Dermed forsvandt Herren ud af Døren, til stor Ærgrelse for Doktoren, der derved mistede en god Patient.

Kejserens Ord.

Telegram fra Kejser Wilhelm til Grev Leopold af Lippe Detmold.

Jeg forbyder Soldaterne af aflægge Ed til Dem.
Wilhelm.

Telegram fra Grev Leopold til Rigskansler Grev Bülow.

Kære Ven!
Hvad gaar der af Kejseren? Han er da ikke — —?
Din *Leopold.*

Telegram fra Grev Bülow til Grev Leopold.

Kære Ven!
Hys! Tys! Det er dejligt Vejr i Dag! Nærmere pr. Brev til Din Landdag.
Din *Bülow.*

Skrivelse fra Grev Bülow til Landdagen i Lippe Detmold.

Ærede Hr. Formand!

Jeg er af Hans Majestæt Kejseren bemyndiget til at erklære, at naar Hans Majestæt i Telegram til Hans Højhed Grev Leopold har udtalt, at han ikke vilde tillade Soldaterne i Lippe Detmold at aflægge Ed til Hans Højhed, saa er det netop Hans Majestæts Mening, at Soldaterne har at aflægge den paagældende Ed, hvilket jeg herved ikke undlader at meddele Deres Ekscellence.

Det er Hans Majestæt kært at se Hans Højhed Grev Leopold paa den ledige Lippe Detmold'ske Fyrstetrone. Hans Majestæts Udtalelser i modsat Retning er kun et Udtryk for denne hans Tilfredshed med Ordningen af Tronfølgespørgsmaalet i Hans Højhed Grev Leopolds Favør.
Efter kejserlig Ordre
v. Bülow,
Rigskansler.

Flyttevise.

Mel.: Nu kan man blive giftet.

I gode gamle Dage
paa Flyttedagen kunde man
paa Gaden Lopper jage,
det gaar ej længer an.
Nu flytter man med Lopper,
Li La Lopper;
paa Læsset frækt de hopper,
det bedste som de kan.

Kong Magnus sad paa Tronen,
saa kæmpestærk og skulderbred,
dog Scepteret og Kronen
„Stærk-Odder" fra ham sled.
Jess har i Næven spyttet,
spi spa spyttet,
og saa blev Magnus flyttet
fra Tronens Herlighed.

I Venstres „Klump" man kives,
der falder mange drøje Slag,
som gale Katte rives
man for „den gode Sag".
Et Slag fornylig slog man,
sli sla slog man,
i Krebsen Krabbe tog man,
saa han holdt Flyttedag.

Japanerne er Svende,
som ved at lave Russen til,
for sejrrig hjem at vende
de sætter alt paa Spil.
Paa Lejlighed de lure,
li la lure,
ind bag Port Arthurs Mure
de gærne flytte vil.

Alberti stadig tænker
paa sine Klø med Velbehag,
han Interesse skænker
dem som en hellig Sag.
Jeg ærlig talt vil sige,
si sa sige,
han helst til Knuttens Rige
maa holde Flyttedag.

Af Jens og Sørens Dagbog.

I.

De fotograferer ved Magniumslys.

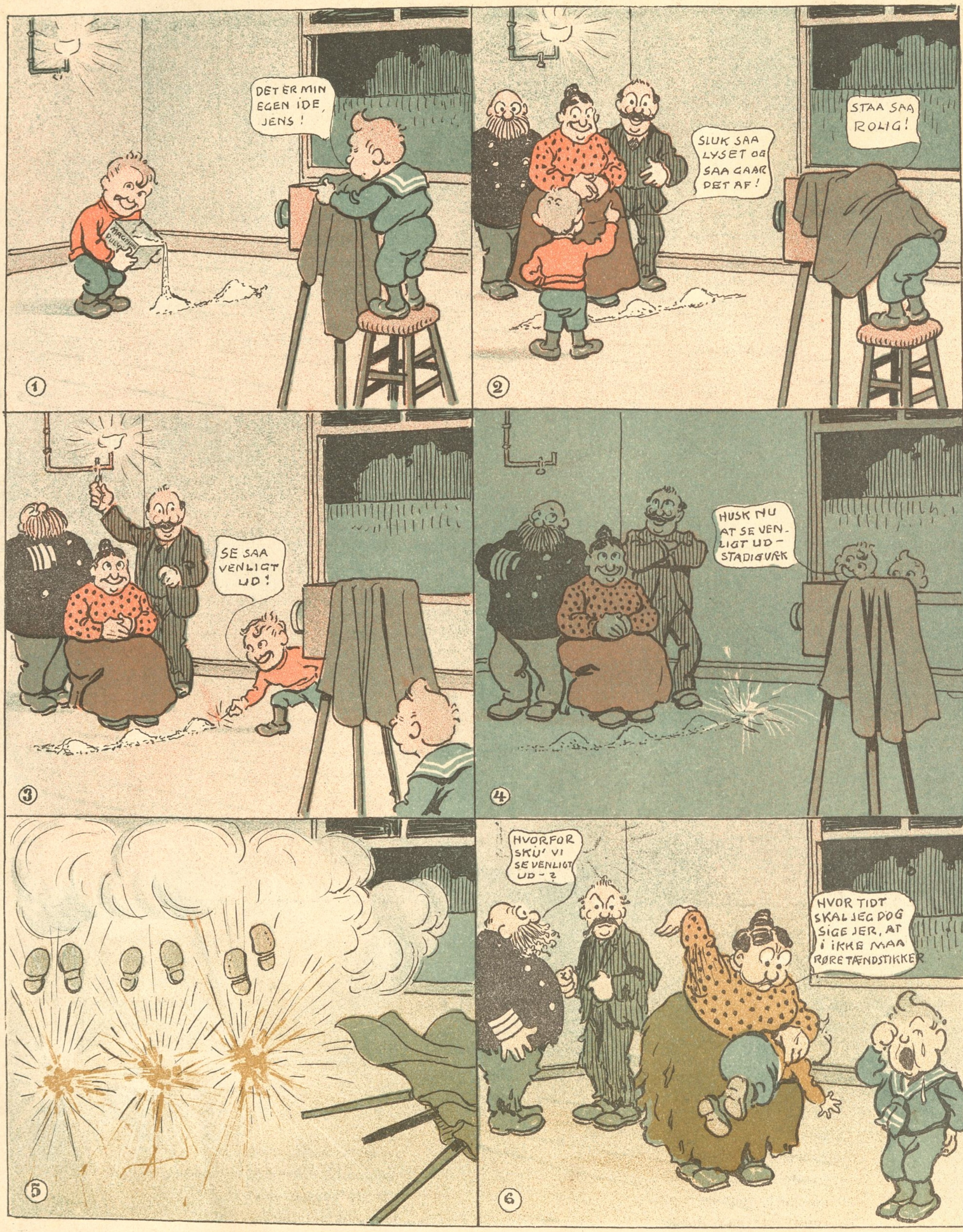

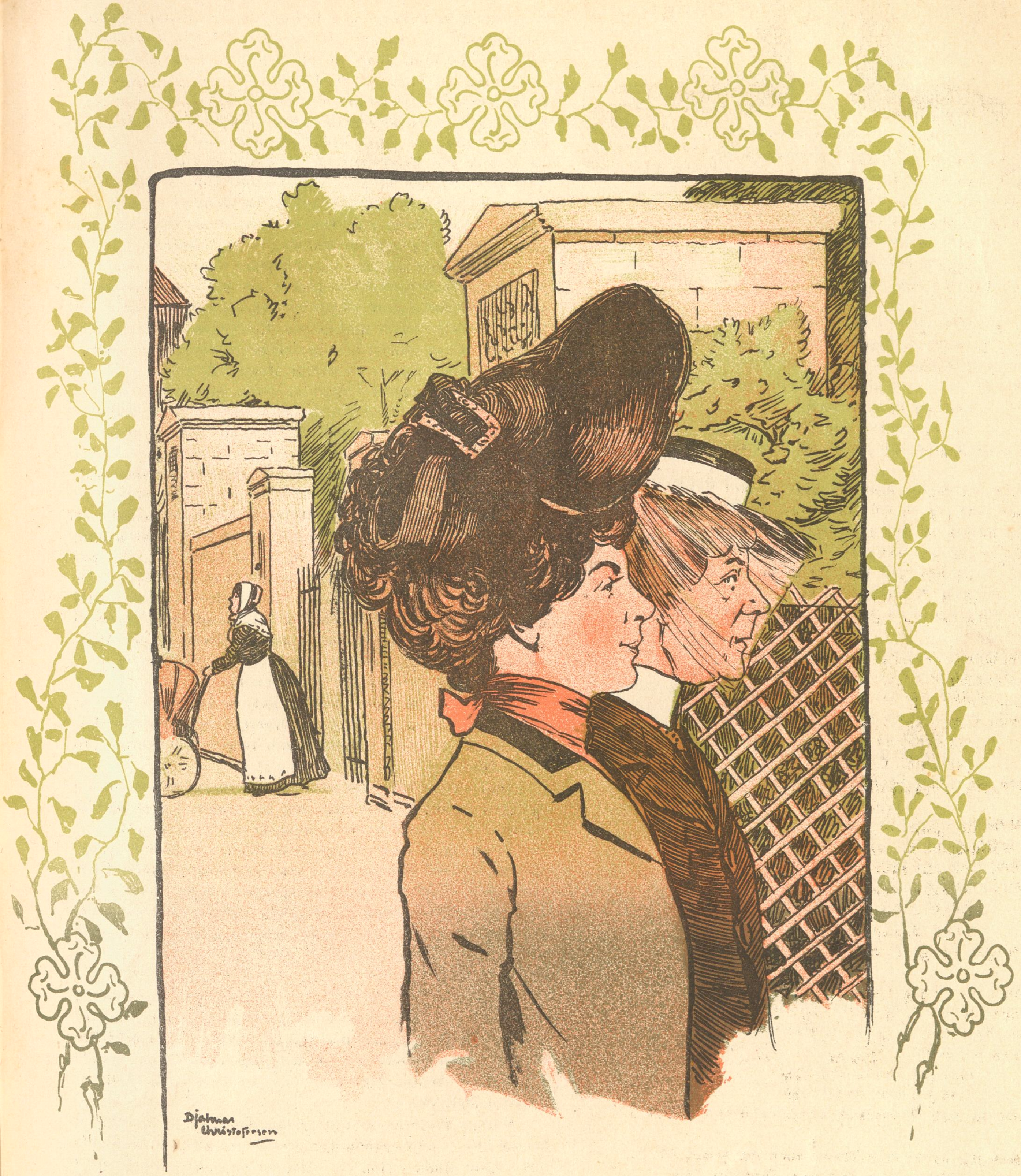

Tanten: Jeg havde ikke sagt Nej til den unge Mand, hvis jeg havde været Dig.
Niecen: Det vilde jeg heller ikke, hvis jeg havde været Dig.

En ung Piges Frygt.

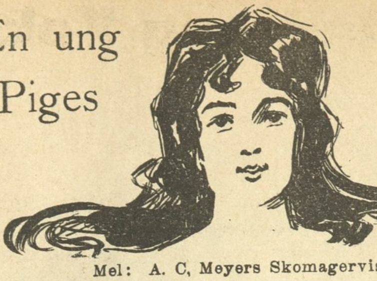

Mel: A. C. Meyers Skomagervise.

Se, jeg er en Pige af jævneste Kaar,
min atten Aars Fødselsdag var det i Gaar,
men nu har jeg hørt — derfor er jeg saa ræd —
man vil gøre en ung lille Pige Fortræd,
saa jeg kommer til Dem,
aabner Hjertet paa Klem —
vil De sige mig ærligt, om jeg er saa slem?

Jeg hører, Alberti har fremsat en Lov,
der rammer de Piger, som vil gaa paa Sjov,
ja, man kalder det vistnok for Prostitution,
det er no'et med at smudse sin egen Person;
kan jeg høre til dem?
for jeg vasker mig fem
Gange daglig, saa jeg er da ikke saa slem?

Om Morgenen, naar jeg gaar til min Butik,
saa faar jeg en hel Masse venlige Nik,
og kaster en Herre et Smil til mig hen,
bli,er jeg morderlig vred, men jeg smiler igen,
og naar jeg kommer hjem,
gaar det hele i Glem,
saa jeg synes da nok, jeg er ikke saa slem,

Af Sommerrevyen har ofte jeg let,
„Hans Højhed“ har tre, fire Gange jeg set,
paa Baller jeg danser gesvindt med enhver,
men dog med en vikset Mustache især;
saa omkring Klokken fem
gaar med Moder jeg hjem,
saa jeg synes da nok, jeg er ikke saa slem.

Men nu subskriberer jeg paa Maupassant.
saa Hasselbalchs „Sneklokke“ faar jeg en Gang
men hvor jeg skal stille den, aner jeg ej,
for den Dame passer vist ikke for mig.
Ellers „Dagmar“ og „Frem“,
den Lekture er nem —
saa jeg synes da nok, jeg er ikke saa slem.

Men nu vil jeg spørge hos Dem, hvad jeg maa,
maa jeg gaa med Korset og Reformbukser paa?
er det tilladt at eje et Herreportræt?
maa jeg nyde et Glas og en halv Cigaret?
maa jeg skøjte mig frem,
maa jeg røre hvert Lem
ved en rask Gymnastik, naar jeg ikke er slem?

Maa jeg aabne min Mund, maa jeg synge og le,
naar imellem jeg er hos min Tante til The?
maa jeg fodre en Harzer Kanarie-Han?
har jeg egentlig Lov til at ta' mig en Mand? —
det er Gaader, men hvem
kan besvare mig dem? —
mon Alberti nu synes, at jeg er saa slem?

Den ny Helbredelsesmethode.

Madam Sørensen stod i Køkkendøren. Madam Hansen kommer ned ad Trappen. De kommer i Snak. Kaffekedlen snurrer. Knebren gaar om alt muligt mellem Himmel og Jord. „Har De hørt,“ siger Madam Sørensen, „om ham Vidunderdoktoren med denne hersens ny Opfindelse, som kan kurere alle Slags Sygdomme; det er saadan en Slags Lys eller Straaler, som ikke brænder, men som lyser i Mørke, og som er saa mærkværdige, at man kan kigge lige igennem et Menneske og se alt, hvad der er inden i, baade Skelet og Rugbrød og det hele — alt det, som er haardt, kan man ganske tydelig se. Han er en af disse moderne Doktere, og jeg kender flere, som er blevne kurerede,“

„Gui! er det muligt,“ siger Madam Hansen, „saa kunde jeg skam have Lyst til at prøve, om han kan gøre noget ved den Svulst, jeg er sikker paa at have her i Underlivet Den har længe været mig til stor Ængstelse og Bekymring, men jeg er saa genèrt af mig, og saa synes jeg at saadan ligefrem blotte sig for et rigtigt Mandfolk — —.“

„Aa, skidt, naar De skynder Dem, saa er der da ikke noget i det — og desuden, for en Læge! og naar man saa kan blive helbredet! Jeg vilde da ikke betænke mig —.“

„Jeg prøver imorgen! Adjø, og Tak for Kaffe!“

Den næste Formiddag er Madam Hansen i Søndagsstadsen og naar forpustet op ad alle Trapperne i det Hus, hvor Vidunderdoktoren bor. Da hun aandeløs staar udenfor en Dør med en Mængde Skilte paa, og et lille blanktpoleret Skilt fortæller: „Døren er aaben“, gaar hun rask ind. Det dekorativt udstyrede Venteværelse fængsler slet ikke hendes Opmærksomhed, hun har kun Tanke for at blive hurtig ekspederet og løser under Overtøjet Livbaand og Skørtebaand og Knapper m. m. I det samme aabnes Døren til det Allerhelligste, og en Herre siger venligt:

„Værsaagod, Frue, det er Deres Tur!“

Madam Hansen gaar hurtigt ind, og hurtigere end det kan beskrives, lægger hun sit Overstykke, slipper de løsnede Baand og staar ganske nøgen overfor den venligt smilende Herre.

Han synes noget betuttet, men hun bliver utaalmodig og siger: „Skynd Dem dog, jeg har travlt, om et Øjeblik kommer min Mand hjem og skal have Middagsmad!“

Den venlige Herre kigger paa hende gennem et Apparat paa tre høje Ben og siger saa: „Færdig!“ Madam Hansen samler Tøjet om sig. Han spørger om hendes Adresse og lover hende Besked om tre Dage. Madam Hansen spørger om, hvad hun skal betale. — „Giv mig foreløbig fem Kroner!“

— — — —

Tre Dage efter staar Madam Hansen paa Trappen og taler med Madam Sørensen, da Postbudet bringer et Brev med et: „Værsaagod, Fru Hansen!“ Det er et tykt Brev, og er selvindlysende fra Vidunderdoktoren (hvem skulde ellers sende Madam Hansen Brev). Det aabnes under Spændingens Højtryk.

Madam Hansens Ansigt er som forstenet. I sin Haand holder hun 6 udmærkede Kabinets-Fotografier forestillende den nøgne Madam Hansen. Madam Sørensen vrider sig i Krampelatter paa Trappeafsatsen: „Ha, ha, ha — aa—aa, hold paa mig Madam Han—sen!

— Madam Hansen var gaaet en Trappe for højt. Der boede en Fotograf ovenover Vidunderdoktoren.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Naa, det var der jo ingen Fare for, og Karl søgte da ogsaa en Slags Trøst i den Tanke, at hvis Arthur ikke levede mere, saa kunde Marga heller ikke elske ham længer.

Det uholdbare i dette Ræsonnement gik dog snart op for ham og han sagde til sig selv, at hvis det ikke inden kort Tid lykkedes ham at skaffe Klarhed i Tingene, endte han med at blive ligesaa forrykt, som hans nye Ven i Banevogterhuset. Den uegennyttige Interesse han i Begyndelsen nærede for Bergers Skæbne, var med ét gaaet over til, at blive rent personlig; og han følte paa samme Tid, at Tilliden til hans egne Opdager Evne var bleven rokket betydeligt. Han havde opdaget Villaen og Huset, som Arthur havde fotograferet, men derudover kunde han aabenbart ikke naa. Det manglede jo nu bare, at man alligevel skulde nødes til at søge Politiets Bistand! — Pludselig kom han i Tanke om, at han jo havde en gammel Bekendt i Kriminalretten, Assessor Oberrieder. Hvad om han søgte ham? Det kunde da i hvert Fald ikke skade, og han maatte have en Ende paa Sagen — denne Tvivl og Usikkerhed var ikke til at udholde. Helt lettet ved denne sidste Idé skyndte Karl sig hjem og gik paa Hovedet i Seng — men det var ham umuligt at falde i Søvn. Alle mulige Tanker strømmede ind paa ham og i et elendigt Humør stod han op den følgende Morgen for at begive sig hen til Assessoren.

Herr Oberrieder var en stor, svær Mand, hvis røde, gemytlige Ansigt tydede paa, at han satte Pris paa et godt Glas Øl. Han hørte elskværdigt efter, hvad Romanow fortalte og da denne havde sluttet, kom han, til Karls store Overraskelse, med følgende Yttring:

„Vi er allerede paa Spor efter den Ene".

Karl udstødte et henrykt „Virkelig?" og fik som Løn for sin oprigtige Begejstring endnu et Par Meddelelser. Ja, Politiet havde virkelig fundet et Spor, og dette skyldtes Hændelsen ved Isarbredden, til hvilken Manden fra Bogenhausen havde været Vidne. I den bløde Jord havde de to kæmpende Mænds Fodspor aftrykt sig med overordentlig stor Tydelighed, men medens den ene havde en normal Fod, udviste den andens Aftryk, at den ene Fod maatte være et Stykke for kort. Dette havde ganske vist ikke hindret hans Flugt, men det ledte Mistanken hen paa en bestemt Person, en fordrukken Bølle, der holdt til i den nærliggende Landsby Haidhausen. Man havde imidlertid endnu ikke arresteret ham, men holdt Opsigt med ham, parat til at slaa ned ved første Lejlighed.

„Og den anden, — har man hørt noget om ham?" spurgte Karl spændt paa Svaret.

„De mener, om man ogsaa har genkendt Herr Bergers Fodspor? Ja, det er ikke godt at svare paa. Hvis det er hans, maa han den Dag have haft jernbeslsaede Bjergstøvler paa, hvad hans Tjener benægter. Han ejede saadan et Par, og det manglede i hans Bolig, men om det var forsvundet samtidig med ham, eller om han maaske tidligere havde foræret det bort, derom kunde Tjeneren intet sige. Efter Maalet at dømme passede Sporene paa hans Fod".

„Saa er der altsaa ikke andet for, end at faa ham, den anden arresteret. Ved man ikke, hvor han havde tilbragt Aftenen?"

Til Kl. elleve opholdt han sig i sin Stamkneipe. Og der var han sammen med en ung Knøs, som Værten ikke før har set. De var meget lystige, lo og sang og var ogsaa gaaet derfra sammen. Om denne fremmede Knøs oplyser Opvartningsjomfruen, at han bar Bjærgstøvler".

„Saa er vi jo sandsynligvis paa Vildspor! Naar disse to har holdt sammen hele Aftenen, naar de har gjort hinanden Selskab ned til Isarfloden, — men Stokken, hvordan er Bergers Stok kommen derhen?"

„Ja, det er netop Sagen. Om en af dem har haft Stokken, véd hverken Opvartningsjomfruen eller Værten. Iøvrigt tænker jeg, at vi snart erfarer det; idag eller imorgen arresterer jeg Fyren".

„Ja, gør endelig det!"

Assessoren lo af hans Iver. „Hvis De gerne vil følge Sagens videre Gang, saa hør, hvad jeg nu siger Dem. Mig kender Fyren jo — vi har ofte haft Lejlighed til at hilse paa hinanden — men De derimod kan rolig følge efter ham, og passe paa, naar han gaar ind i et eller andet Lokale. Der skal ikke ske Dem nogen Fortræd, vi er nemlig i Nærheden; kun maa De optræde i et andet Kostyme".

Romanow gik med Begejstring ind paa dette Forslag og aftalte udførligt Tid og Sted med Assessoren. De blev enige om, at Mørkningen var bedst egnet til Forehavendet og for ikke at spilde Tiden, vilde de træffes endnu samme Eftermiddag. I Mellemtiden skulde Karl saa finde en af sin mest afrakkede Klædninger frem.

Med bankende Hjerte kørte han paa det fastsatte Klokkeslet ud til Haidhausen, hvor Assessoren viste ham den Eftersøgtes Bolig, en elendig Hytte, mere egnet til Opholdssted for et Dyr end et Menneske.

En Betjent som stod godt skjult i Nærheden meddelte, at Schorschi — det var Bandittens Navn — for en Times Tid siden havde forladt Huset og var gaaet ind ad Byen til: efter al Sandsynlighed kunde man finde ham i hans Stamknejpe: „Aakanden".

Nu begyndte Karls egentlige Opgave, og efter forudgaaende Aftale traadte han ind i Lokalet, som han hidtil kun havde set udvendig. Det faldt ham ikke svært, at opdage den Eftersøgte, som var i Selskab med en anden, et rent Pragteksemplar af en Kæmpe, ligesom Schorschi selv. Karl satte sig hen ved et Bord i Nærheden, bestilte sig et Glas Øl og lyttede opmærksomt til deres Samtale.

Længe talte de om ligegyldige Ting, indtil Samtalen pludselig tog en Vending, der fik Karl til at anspænde sine Høreorganer til det yderste.

„Du, Schorschi, der var jeg for Resten nær røget lige lukt ned i Helvede, hvis det da var gaaet efter Dit Hoved."

„Lad os nu ikke tale mere om det, Kammerat. Jeg gi'r et Glas Øl til."

„Du gi'r alt, hvad jeg vil drikke her i Dag, har Du sagt. Tror Du, jeg vil lade mig kaste i Isar for et Par lumpne Bajeres Skyld, saa koldt som Vandet er nu? I det hele taget ved Du jo, at jeg ikke kan fordrage Vand!"

„Naa, Du laa der jo ikke ret længe, Luki."

„Det var s'gu længe nok. Og hvis der ikke havde været saa lav en Vandstand, var jeg druknet som en Rotte. Det er ikke Din Skyld, at jeg nu sidder her, og kan lade Dig traktere mig med Øl."

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET
GARANTERET UNDER
ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYG-
GERIER OG MALTERIER.
BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS
Overgæret
PILSNER
Garanteret under Alkoholgrænsen
BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac
til Prisen er
TØNDE COGNAC.
Etiketten paatrykt
Flasken med
Guld!
erholdes overalt
i
DANMARK
Ægte Schweitzer Bitter
Carl Østberg & Sönner.
Ægte Pommerantz Likør.

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO
MØNSTED's
Margarine.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S
Superior English Tobacco
GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have
2 korslagte Piber.
15 Øre Pk.: Faaes overalt.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Den lille hyggelige
Cafe og Beværtning
Hyskenstræde 3
anbefales.
Georg Hansen,
Bestyrer.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Telefon 796. Søpavillonen. Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

Chr. M. Hahns
Afbetalingsforretning,
Herre- og Dameskræderi samt Sengeudstyr
3, Slotsgade 3, ikke Nr. 1.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

Ryg den ægte Troika

Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Køb **Smør, Mælk og Fløde** fra **Mælkeriet Enigheden**
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3.

Mellem unge Piger.

Karla (læser): Ved Du hvad her staar? Et Kys uden Overskæg er som et Æg uden Salt. — Synes Du ikke ogsaa det?

Anna: Ved det virkelig ikke. Jeg har aldrig —.

Karla: — har Du aldrig —!

Anna: — aldrig spist et Æg uden Salt.

~

Fru Hansen: Naa, hvad synes Du saa om Fru Sørensen?

Hr. Hansen: Jeg synes, hun er en ren Engel at se paa.

Fru Hansen: Saa har Du vist ikke lagt Mærke til, hvor malet hun var!

Hr. Hansen: Kæreste Du, har Du nogensinde set en Engel, der ikke var malet?

~

Den unge Assessor (til Vidnet, barsk): Vi to har nok truffet hinanden før?

Vidnet: Det er meget muligt, Hr. Assessor, jeg har i flere Aar spillet i „Figaro".

Paa Kontoret.

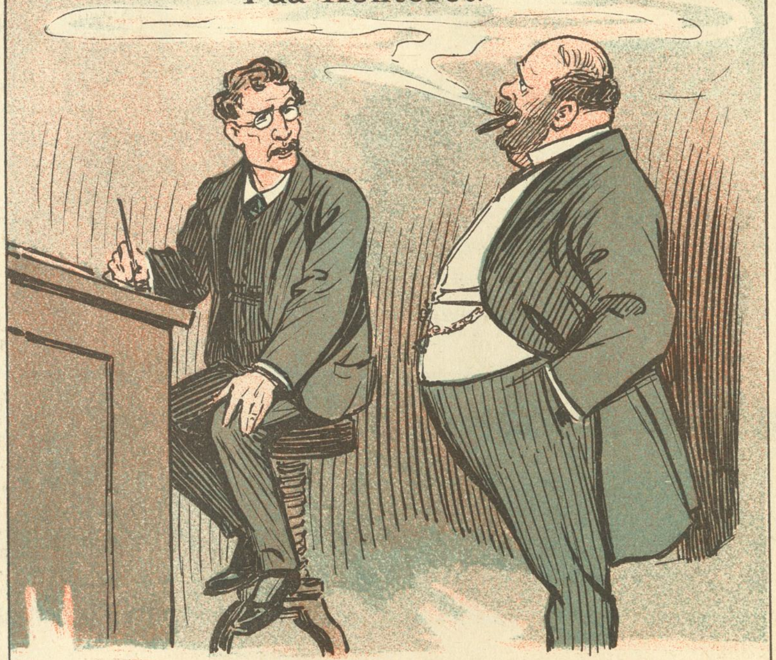

Chefen: Naa, lille Petersen, De er bleven Vegetarianer, hører jeg.

Kontoristen: Ja, jeg tænkte, at selv om jeg ikke kunde leve af min Løn, saa kunde jeg maaske dog *vegetere!*

Han: Du mangler ganske kritisk Sans!

Hun (ser op og ned ad ham): Ja, Du har ved Gud Ret!

~

Ung Forretningsmand: Kendte jeg blot den *korteste* Vej til Rigdom!?

Ældre Forretningsmand: Ja, Ærlighed varer *længst!*

~

Anna: Den unge Hansen er dog utrolig indbilsk!

Marie: Saa—aa?

Anna: Ja, først fortæller han mig, at jeg er den smukkeste, aandrigste og mest attraaværdige Kvinde i Verden, og bagefter forlanger han, at jeg skal blive *hans* Kone!

~

Fiskeri.

Han: Vil De med ned og se, hvorledes vi fanger Torsk? Vi ta'r Dem med Blink.

Hun: Pyt — det kender jeg fra Østergade!

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54 1.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe **Klædevarer eller færdigsyede Klædninger** i En gros **Klædelageret, Linnesgade 18,**
Herm. Simonsen.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
-DOUBLE BROWN STOUT-
KØBENHAVN

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater 1 Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer,

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen“,
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Ved Debuten.

„Saadanne Tølpere, der findes blandt Publikum“, sagde den unge Forfatter, da der var Premiere paa hans Skuespil. „De sidder jo og taler ganske ugenert sammen.“

„Ja“, sagde Direktøren, „men det allerværste er s'gu, at de taler i Søvne“.

Bal-Konversation.

Damen: Jeg kan ikke fordrage at danse med Urtekræmmer Petersen. Jeg føler et vist Ubehag ved at tænke paa, at han det ene Øjeblik tager en Spegesild i Halen og det næste Øjeblik tager mig om Livet.

Herren: Naa, det var da værre, hvis det var omvendt.

Krigsministeren (ved sig selv): Her har man gaaet og snakket vidt og bredt om den danske Hærs Faatallighed, og saa har vi 2000 Mand for meget!

Efter Forlydende vil „Kgl. dansk Yaktklub“ fremtidig søge Lovens Beskyttelse for at dens Medlemmer kan være ene om at bære et nyt Tilnavn, hvis maritime Betydning ikke maa misforstaas. Navnet er:

„*Torskepande*“.

— Mor, spiser man Mennesker her i Landet?

— Hvor kommer Du paa det?

— Jo, for Tante sa'e, at hun skulde ha'e Pastor Hansen til Middag. —

Bekendtgørelse
fra
Alm. dansk Vare- & Industrilotteri.

Overensstemmende med Lotteriets Plan for den kommende 36te Serie vil der paa **118,000 Lodder** blive fordelt

75,000 Gevinster

saaledes, at omtrent to Trediedele af Lodderne faa Gevinst i Seriens Løb. **Alle** Hovedgevinster, **ogsaa i 6te Trækning,** ere ledsagede af Præmier. **Paa et og samme Lod kan vindes 2 Gevinster i samme Trækning.**

Gevinstfordelingen
til
1ste Trækning.

1ste Præmiegevinstrække.

1 Gevinst	paa	600	Kr.
1 —	„	500	—
1 —	„	300	
3 —	à	250	—
30 —	„	100	—
55 —	„	50	—
70 —	„	25	—
103 —	„	12	—
1336 —	„	10	—

Hovedgevinstrække.

1 Gevinst	paa	1200	Kr.
1 —	„	1000	—
1 —	„	600	—
3 —	à	500	—
30 —	„	200	—
55 —	„	100	—
70 —	„	50	—
103 —	„	15	—
1336 —	„	10	—

2den Præmiegevinstrække.

1 Gevinst	paa	600	Kr.
1 —	„	500	—
1 —	„	300	—
3 —	à	250	—
30 —	„	100	—
55 —	„	50	—
70 —	„	25	—
103 —	„	12	—
1336 —	„	10	—

Ialt: 4,800 Gevinster.

Lodsedler til Trækningen, der finder Sted den 19de og 20de Oktober, **sælges** saalænge Forraad haves à 1 Kr. Stykket hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Nørrevoldgade 19,** hvorfra **Planen** paa Forlangende udleveres **gratis.**

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Hotel Bispebjerg,
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.
Tlf. Tgv. 187.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

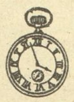

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Ryg den ægte russiske Cigaret **Korea** fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. **Faas overalt.**
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

Cafè Rosenlund, Østerbrogade 68. Flotte og nymonterede Lokaler. Ærb. M. Christensen (forhen Røde Kro). **2 Billarder.**

Enhver

Handlende, Haandværker og Industridrivende bør være Medlem af

den danske Kautions- og Kreditforening.

Foreningens Formaal er gensidig Kaution, fælles juridisk Kosulation. Gratis Oplysning for Medlemmer.

✱ Blæksprutten gratis! ✱

Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**

Billig Pris. **Solidt Arbejde.**

Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres **Sommerfrakker**, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.

1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER

FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

D'Hrr. Kellnere og Musikere.

Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.

Dannebrogsgade 5, l., PETERSEN.

FREDERIKSHAVN.

Fiskehallen, Fælledvej 17,

er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. *M. Christiansen.*

Fiskehallen Frederikshavn.

Urin Analyser 1 Kr.

For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:

St. Strandstræde 8, 3. Sal.

Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Pant Banken

med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra 8½ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).

Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

Hotel Vandkunsten,

Vandkunsten 8.

Cafe & Restauration.
Billard.

Varme og kolde Retter.

Thorvald Hansen.

Privat Detektiv-Bureau.

Undersøgelser udføres, Efterforskninger besørges, Oplysninger foreskaffes, Talrige Anbefalinger forelægges.

Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.

Aabent 10—12 og 3—7.

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Broderen (der er kommet til Byen for at besøge sin Søster, der er Tjenestepige): Hvor kan det være, Marie, at Du er bange for at bede om Tilladelse til at gaa ud i Eftermiddag, naar jeg, Din eneste Broder, kommer i Besøg?

Søsteren: Jo, ser Du Hans, der er saa mange Brødre, der har besøgt mig i den senere Tid.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.

Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.

Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.* Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.

Ærb. C. L. Sinding. fhv. Vognmænd. *(Disp.)*

Tlf. 8143.

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Kildevæld STRANDVEJ 49 A.

Hyggelig Have.

Enestaaende Udsigt. Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:

Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.

Berømt for sine iskolde Sjusser.

Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser

Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.

Telefon 7712.

Aabent fra 11—7. **42,¹ Pilestræde 42,¹** Forsendes overalt mod Efterkrav.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.

Rosenborggade 13, Kjæld.

Herman Just's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Tlf. 17537. **Raadmandsg. 2.** Tlf. Tgv. 113.

Grundlagt 1868.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København. Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Fra Venstres Partimøde.

Anders Nielsen: Om vi morede os i Onsdags? De kan stole paa det. Jeg havde ikke en hel Trævl paa mig, da vi gik hjem, og da jeg sparkede Krabbe ud af Partimødet, røg Guldbrandsen med af en Fejltagelse. Det var en storartet Aften.

Nr. 43.

Ravnen

Søndag d. 23. Oktober

1904

Diagnostisk.

— Kære Doktor! Min Sygdom er mere ubehagelig end just smertelig. Jeg har stærk Kløe i Fingrene og Uro i Fødderne m. m.

— Er De Bankkasserer?

Ugen, der gik!

(Ravnesang).

Mel.: Naar mit Øje er lukt.

Vi har Flyttedag ha't,
»Ravnen« ogsaa tog fat
for at hjælpe at læsse og binde,
Statens Læs er jo stort,
man maa se'et, før man tror'et,
alt det Skraml og det Stads, man kan finde.

Der var Menighedslov,
Stadil havde sit Sjov,
og han sled i sin Samfundslære,
lille *Hage* holdt Trop,
stabled' Toldskatter op,
han var tidlig og silde paa Færde.

Madsen bar en Kanon,
men med Lethed han to'en
og fik anbragt den, Taget han kendte,
Jøhncke slæbte Nybo'er,
men saa vidt som jeg tror,
bli'r Nybo'er hvor det er — det maa vente.

Ole Hansen var glad,
fedtet smilte den Rad,
han Agrartilskud læssed' paa Vogne,
Gud, hvor *Ole* hang i
for det Storbonderi
i de elleve hundrede Sogne.

Sidst *Alberti* man saa,
og han slæbte skam paa
Prygleloven — et fælt Stykke Skrammel,
højst paa Læsset han smed
Peters Redelighed,
og saa bandt han Reformlæsset sammel.

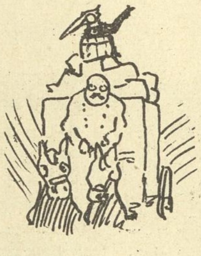

Og saa kørte man væk,
men til Venstremænds Skræk,
»Ravnen« Ho'det stak op af en Bøtte,
og saa raabte den: »Hov,
jeg ta'r med, mig Forlov,
det er ligegodt Grin, vi skal flytte!«

Je' sa' aa tænkte paa ingen Verrens Ting aa to' en Mundfuld frisk Luft te', saa li'e paa én Gang kom der en pen aa fin lille Herre heng te' me' aa sa'e:

„Skynd Dem aa køre me' hjem, men de' ska' gaa hurti'".

„Ha' Di travl'?" sa'e je' aa begyndte aa ligge op.

„Ja, frygteli'", sa'e han. „Je' ska' hjem te' Svi'erfa'er".

„Svi'ermo'er æ ka'ske inte hjemme?" sa'e je'.

„Jo, hun æ", sa'e han. „Di sidder hjemme begge to aa aner ingen Ting".

„Om hva'?" sa'e je'.

„Om a' vi æ b'e'en Dannebro'smænd", sa'e han.

„Hvem æ b'e'en de'?" sa'e je'.

„De' æ je' aa Svi'erfa'er", sa'e han.

„Ikke Svi'ermo'er?" sa'e je'

„Næ", sa'e han, „de' æ kuns vos to Mandfolk".

„Gratteleter!" sa'e je'. „Hva' for en ædel Daa' ha' Di aa Deres Svi'erfa'er bedreven, si'en Di æ b'e'en dekkereret paa den Maa'e".

„Han b'e' halvfjers Aar forgangen Da'", sa'e han.

„Va' de' derfor han b'e' de'?" sa'e je'.

„Ja, de' va'et", sa'e han. „De æ da en go' Grund, naar man ha' væ't kongeli' Skuespiller aa æ Ridder i Forvejen".

„Ja, de' æ'et", sa'e je'. „Han sku' e'en'li' ha' væ't Ridder a' Ellefanten", sa'e je'. De' va' sles inte for mejet te' han".

„Naa!" sa'e han; „vi æ gla'e for Søl'korset".

„De' ka' je' li'e", sa'e je'. „Man ska' være beske'en her i Verden. — Naa! aa hva' b'e' Di de' saa for?" sa'e je'. „Di æ da'nte fyld' halvfjers aa ha'e væ't kongeli Skuespiller".

„Je'", sa'e han. „Je' b'e' de' som Svi'ersøn te' min Svi'erfa'er".

„Æ de' de' eneste, Di ha' g'or'?" sa'e je'".

„Syn's Di'nte de' æ nok?" sa'e han.

„De' æ'et ka'ske nok", sa'e je'. „Je' kender inte den Dame, Di' æ gift me', saa je' ka'nte si'e no'e' om'et".

„Hva' mener Di me' de'?" sa'e han.

„Je' mener, a' der ka' jo være no'en stramtannede imellem", sa'e je'.

„Di sku' ta'e aa skamme Dem no'e'", sa'e han.

„Sku' je'?" sa'e je'. „Aa for hva', om je' maa være saa gelassen aa spørre om'et?" sa'e je'.

„De' ve' Di' vis' nok", sa'e han.

„Ikke de', der li'ner", sa'e je'. „De' ve' je' la'e me' gøre te' Dannebro'smand paa.

„Ja, de' ku' Di li'e", sa'e han.

„Gu' ku' je' saa", sa'e je'. „Je' ku' alti' tjene fem aa tyve Øre paa en Tur ve' en Tysker, naar je' gik me' saad'n et Kors paa Bringen".

„Næ“, sa'e han, „de' æ Di'nte værri' te'. Di'nte gift me' Datteren a' en forhenværen'es kongeli' Skuespiller aa æ sel' Professer“.

„Næ“, sa'e je', „Professer, de' ha' je'nte dreven den te' her i Verren, aa hva' min Svi'erfa'er angaar, saa va' han saam'n inte andet eng som Bybu' aa sto' paa Hjørne' a' Pustervi' i gamle Da'e“.

„Ja, der ser Di sel'“, sa'e han. „Aa saa er Di'nte en go' Ven a' Alberti aa ka' ligge et godt Ord ing for Dem sel' ve' Lejlihe'“.

„Næ“, sa'e je', „de' maa je' ingrømme, a' saad'n li'e-frem Dus me' han, de' æ je'nte“.

„Der ka' Di sel' se“, sa'e han. „Aa ska' vi saa se aa komme hjem etter? Je' længes etter aa gi'e Svi'erfa'er den glæ'eli'e Ti'ende“.

„Saa gærne! sa'e je'“. „Hvo'heng?“

„Hva'!“ sa'e han, „kender Di'nte mej aa ve' hvo' je' bor“.

„Næ, de' maa je' ha'e den Ære aa si'e, a' je'nte gø',“ sa'e je'.

„Mit Navn æ Borskenius“, sa'e han, „aa je' bor — —“ aa saa sa'e han Ga'ens Navn aa Nummer, men de' holder je' Kæft me', for je' æ distræ, hva' der angaar mine Passesjerer, ska' je' ta'e aa si'e vos.

Af „Hejmdal“ Journal.

Den 14. Oktober, Storebælt.

Saa i Dag noget graat dukke op i Sydvest. Troede, det var den russiske Flaade. Gjorde klart Skib. Fik selv en stærk Mavepine. Opdagede en Times Tid senere, at det var Skyer, der kom drivende. Lod Mandskabet pibe ned og skaffe.

Den 15. Oktober.

Prajede i Dag en Fiskerbaad, splrgte om der var Russere i Farvandet. Fik Svaret: „Nej, men der er usædvanlig mange Torsk i Dag.“

Troede, det var mig, han gjorde Nar af og tænkte paa at sende Fyren en Kugle. Betærkte mig, var bange for, at Lyden af Skuddet skulde naa Fjenden og gøre ham blodtørstig.

Den 16. Oktober.

Traf Russerne i Dag Tænkte paa at indlade mig i Slag, men blev enig med mig selv om at lade være. Saluterede det russiske Admiralskib, der heldigvis for det besvarede Hilsenen.

Havde ellers for Flagets Æres Skyld været nødt til at sende det en Kugle. Admiralskibet stod Nord paa. Fulgte med. Kunde ikke vide, om jeg skulde blive budt til Middag ombord hos Admiralen.

Den 17. Oktober.

Fulgte Russerne op i Kattegat. Blev ikke budt ombord paa Admiralskibet. Noget Pak, disse Russere!

Saa i Gaar en fordægtig Sejler i Øst. Troede det var en Japaneser og tonede Flag. Viste sig at være en Stenfisker, der skulde til Holbæk.

Den 18. Oktober.

Saa i Dag Russerne staa Skagen ud. Drog et Lettelsens Suk og satte selv Kursen efter Kanalen.

Gaar med halv Kraft for ikke at irritere Russerne ved at følge dem i Hælene.

Alt vel ombord. Fik i Dag Æblekage til Dessert.

Han talte fejl.

En herværende bekendt Grosserer er bekendt for de ualmindelig vellykkede Kæferter, han slæber hjem hver Aften.

Forleden Dag var han imidlertid bleven salig et Par Timer før Lukketid og stavrede med Besvær hjemefter. Hans Hustru havde paa samme Tid i Tillid til Mandens mangeaarige Vaner bevilget en af Husvennerne en Hyrdetime. Her var gode Raad dyre, det var umuligt at undslippe. „Læg Dig inderst i Sengen“, hviskede Fru Potifar til den forskrækkede Josef. Han gjorde saa, og Fruen fulgte efter, medens Manden med megen Besvær og under Hustruens kraftige Udskælden omsider blev af med Tøjet og lagde sit trætte Hoved til Hvile.

Pludselig for han op: „Her er seks Ben i Sengen Mo'r“, hviskede han angst. „Aa Snak“, vrissede Konen, „jeg tænkte nok, at det endte saadan med Dig. Det er jo den rene Dilerium“. „Jeg maa overbevise mig om det“, hviskede Manden og vaklede med Besvær hen til Fodenden af Sengen. Han slog Dynen til Side: „1—2—3—4“, talte han, „saa var det dog mig, der tog fejl“, og beroliget lagde han sig nu til Hvile og sov næsten øjeblikkelig ind.

Af en Roman.

„. . . . To smaa Fødder sneg sig lydløst ind i Værelset og slukkede Lyset“.

Her sælges ud.

Mel.: Lott ist todt.

Alberti vil ha' skaffet a'
Smaagaderne med Indhold,
og Hytterne bli'r plaffet a'
og skrabet bli'r hver Indvold.
Hver Pude blød skal hældes ud —
de grønne Persienner
skal bort, og Piger sælles ud,
hvorhen man Blikket vender.
:,: For den Slags Ting Butikkerne har haft
maa ej forhandles mere — det skal ryddes ud med Kraft. :,:

— Der gik man hen — ork nej, man fløj,
naar med en lille „Klister“
af Fremmede man fik Besøj —
— og Bunker af Turister
paa Byens „Kød“forsyning saa,
og mange af dem tænkte
vist, at vi burde ligge paa
det, som vi halvvejs skænk'te.
:,: thi det maa siges, at til billig Pris
man købte det, som ej kan nævnes i en pæn Avis. :,:

Ak ja, Alberti sælger ud —
raab, Sælger, ej forgæves!
Lad Navn og Prisen smældes ud
— raab: Handelen ophæves!
Og efter Udsalgstiden er
vor Hjærtero skam sikker
for, Bysbørn, ej I køber Jer
sligt mere i Butikker.
:,: Men mon I osse her tillands forlis
naar efterdags for alle Mandfolk *gratis* „Tjans“ der gi's? :,:

— Naa, lad os sælge — hvem gi'r Bud?
Skal Sakser-Kongens Trone
ej ha' en ny og vakker Brud —
— Giron løb med hans Kone.
Og Leopold — ja, turde man —
(men, man for meget røber)
saa fandt man den, der plejer van
til sligt at være Køber.
:,: og hvis det kniber med den sidste Rest
saa sælg den til Alberti eller Frederikssunds's Præst.

Albertiana.

— Je' ka' ikke forstaa, a' Du ikke ka' forstaa, a' man ikke ka' forstaa 'et, som Du forstaar 'et — ka' Du ikke forstaa *de',* ka' Du ingenting forstaa. Ka' Du forstaa de'?

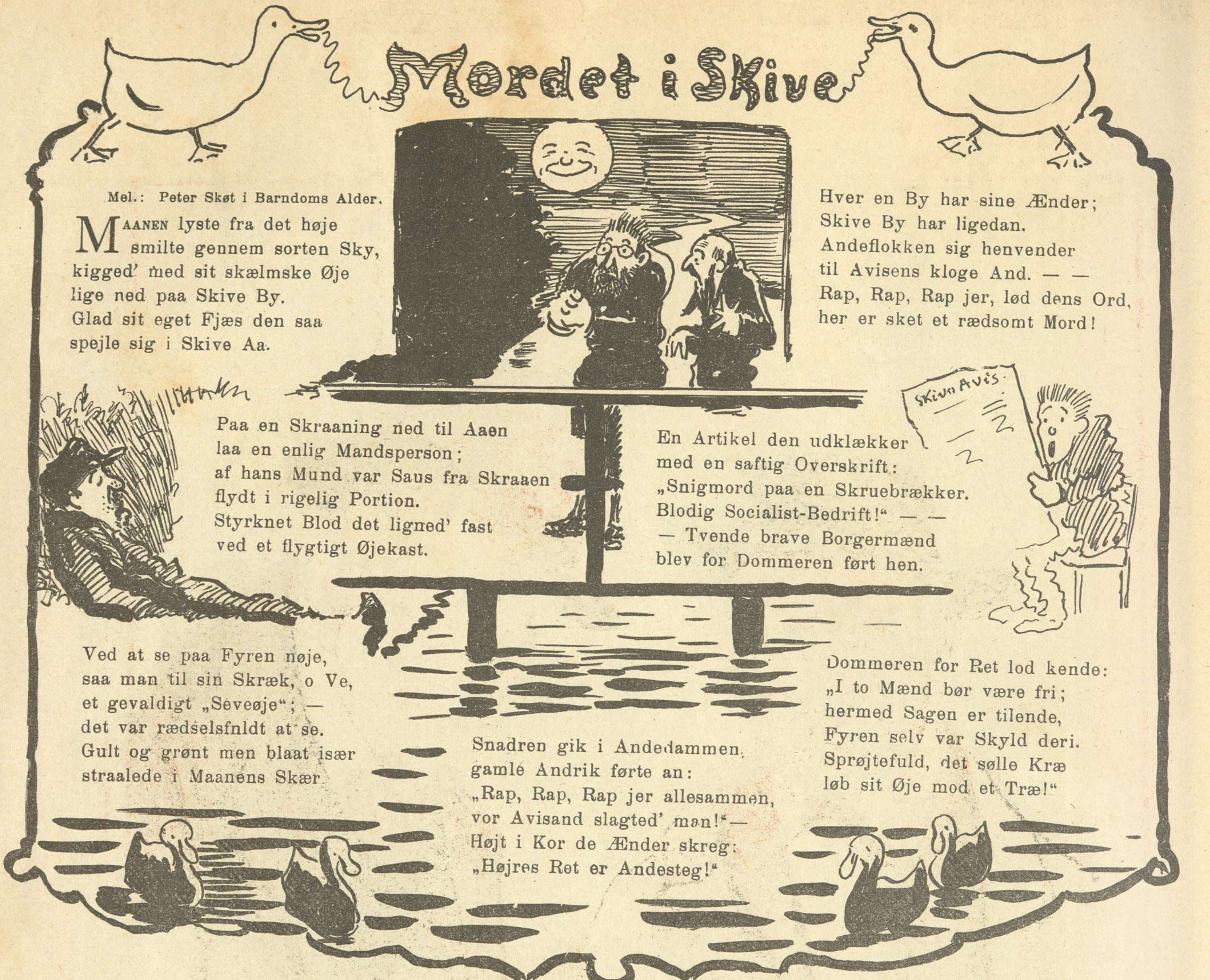

Mordet i Skive

Mel.: Peter Skøt i Barndoms Alder.

MAANEN lyste fra det høje
smilte gennem sorten Sky,
kigged' med sit skælmske Øje
lige ned paa Skive By.
Glad sit eget Fjæs den saa
spejle sig i Skive Aa.

Paa en Skraaning ned til Aaen
laa en enlig Mandsperson;
af hans Mund var Saus fra Skraaen
flydt i rigelig Portion.
Styrknet Blod det ligned' fast
ved et flygtigt Øjekast.

Ved at se paa Fyren nøje,
saa man til sin Skræk, o Ve,
et gevaldigt „Seveøje“; —
det var rædselsfnldt at se.
Gult og grønt men blaat især
straalede i Maanens Skær.

Hver en By har sine Ænder;
Skive By har ligedan.
Andeflokken sig henvender
til Avisens kloge And. — —
Rap, Rap, Rap jer, lød dens Ord,
her er sket et rædsomt Mord!

En Artikel den udklækker
med en saftig Overskrift:
„Snigmord paa en Skruebrækker.
Blodig Socialist-Bedrift!“ — —
— Tvende brave Borgermænd
blev for Dommeren ført hen.

Dommeren for Ret lod kende:
„I to Mænd bør være fri;
hermed Sagen er tilende,
Fyren selv var Skyld deri.
Sprøjtefuld, det sølle Kræ
løb sit Øje mod et Træ!“

Snadren gik i Andedammen,
gamle Andrik førte an:
„Rap, Rap, Rap jer allesammen,
vor Avisand slagted' man!“ —
Højt i Kor de Ænder skreg:
„Højres Ret er Andesteg!“

Da Frederiksholmsflaaden afsejlede.

Mit Navn er Peter Ulriksen fra Pimpeleje. Det staar udenpaa Skuden til Vejledning for det store købedygtige Publikum, der søger mine ægte Flaskeæbler til Dagens billigste Topnotering.

Som jeg nu forleden Dag staar i Kahytsdøren og spekulerer paa Prisen paa Mellemflæsket hjemme i Pimpeleje, kommer der en lille Gut hen til mig og stikker mig en Løbeseddel i Haanden: »Port Arthur er faldet«, staar der. »Død og Kridte, den er gnaven«, tænker jeg, for jeg tænker nemlig altid, før jeg handler. Saa kalder jeg paa min Nabo, ham Husar-Jensen, De ved, ogsaa kaldet »Gnisten«, fordi han holder meget af at tage sig et lille Bær, naar han er i det Slag. »Nationaliteten staar i Fare«, sa'e jeg, »vor Eksistens er truet«. Han grinte bare. »Tænk paa den gule Farve«, sa'e jeg. »Læg ti til«, sa'e Torsken, men saa kan det ogsaa nok være, jeg blev gal i Hovedet: »Kender Du Japanerne? naa ikke! ja, men det gør jeg, ser Du. Hvis de Fyre tager Port Arthur, saa varer det s'gu ikke mere end fjorten Dage, førend de staar her og sælger vore Æbler i Stedet for Du og jeg, og bliver Husarer og saadant noget allesammen, saa vi andre kan rejse over paa Shetlandsøerne og blive Myreslugere og saa videre. Og saa formerer de sig, Satan gale mig. Hvis Du sætter en Lus paa en Tjærespaan i Dag, saa sidder der Kraft stejle mig 3 Dusin Japanesere der i Morgen«.

Se, det overbeviste ham. »Vi maa ofre vor Flaade«, sa'e jeg. »Leve Rusland!« raabte han og tog sig en lille en, og saa gik vi i Gang med Forberedelserne.

Naa, vi fik jo snart skaffet et Par Orlogsskibe til Veje, selv havde vi to, og et Par gamle Pramme laa der ved Siden af, saa vi fik jo en pæn lille Flaade ud af det. Jeg havde nogle rigtig haarde Jernæbler nederst i Lasten, de skulde bruges som Skyts, og de finere Sorter udgjorde Provianten. Jeg var naturligvis Admiral, »Husaren« var Kaptajn, og en fælles Bekendt, en ung Mand, der i et Aars Tid havde sejlet med »De forenede«s som Skibsdreng, blev ansat som Styrmand, fordi han forstod at navigere i de store Farvande — og saa lettede vi.

Se, først sejlede vi lidt frem og tilbage i Kanalen for at henlede Opmærksomheden paa os (jeg havde hejst min Skippertrøje som Flag,) og saa stak vi til Søs, jeg havde straks indrettet mig det rigtig behageligt nede i Kahytten ved en Kande Kaffe og en Flaske Brøndummer og Sukker efter Behag, og her sad jeg nu og dirigerede det hele. Da vi var kommet et Stykke ud, telegraferede jeg hjem til Jøhncke: »Passeret Blaabærs-

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

huk $37,6^0$ nordlig Bredde, alt vel!« og saa inviterede jeg Mandskabet ned paa en Genstand. Naa, den ene Genstand blev til mange Genstande, og omsider begyndte Mørket at falde paa; saa pludselig syntes vi, at vi næsten laa helt stille, og det lød ligesom, vi slæbede mod nogle Træstolper. »Gaa til vej's og se hvad det er«, sagde jeg til »Husaren«, og han for jo op. »Det er bare, at vi gaar gennem Suez«, signaliserede han. »Fuldstændig rigtig, enhver fornuftig Sømand, der sejler paa Østen, gaar igennem Suez«. Og vi kom ogsaa igennem, og sejlede videre et Stykke Tid, indtil vi lige med et stødte mod Land, og nu sagde »Husaren«, at vi var i Havnen.

Der var meget roligt og fredeligt allevegne, ikke en Japaneserbaad var der at se i Nabolaget, men man kunde tydelig mærke, man var i Asien, for der var hverken Vej eller Sti, og saa pjaskregnede det. Vi overlod Flaaden til Styrmanden, fyldte Lommerne med Jernæbler og tog hver en Sæk Proviant paa Nakken, og saa stavrede vi af Sted; men vi var ikke gaaet ret langt, før »Husaren« laa og rodede oppe i en Grusdynge, og kunde hverken komme frem eller tilbage. »Det er Ulvehøjen«, sagde han, og det troede jeg ogsaa nok, det var, for nu saa vi Lys et Stykke Vej borte, det maatte være Port Arthur, — og vi gik jo derhen. Vi aabnede Døren, en ganske almindelig Dør, og gik indenfor: der saa meget fredeligt ud, der sad et Par Russere og drak et Glas Øl og saa stod der en rigtig pæn Mand henne ved en Slags Disk og skænkede Kognak'er. »Det er Generalen«, tænkte jeg, »her er Vaabenhvile«, og jeg træder jo frem og tager Ordet: »Deres Eksellence, General Støsselski! Den hellige Guds Moder bevare os! Her kommer jeg med Flaade, Vaabenski og Proviant«, men nu skulde De bare set »Husaren«, han slog sig paa Laarene og stak i at grine og saa farer han hen og stikker Støssel paa Næven, og saa siger han til mig: »Peter, Din Torsk, hvor tror Du, vi er? vi er Karen sparke mig i Flaskekroen«, og saa fik han Latterkrampe. Naa, jeg smagte lidt paa den, saa smed jeg Sækken paa Gulvet og bestilte en Skive over det hele, og saa købte Flaskeværten Flaskeæblerne, og næste Morgen sejlede vi tilbage til Kanalen igen.

Men nu spørger jeg, om De ikke tror, jeg kan blive Dannebrogsmand paa den Historie, for jeg har dog vist, at jeg har Fædrelandskærlighed.

Peter Ulriksen,
Pæreskudeskipper fra Pimpeleje.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Karl saa sig omkring, men han fandt ingen, paa hvem denne Historie kunde tænkes særlig at være møntet og han selv var jo i et, fra disse Omgivelser, saa lidt afstikkende Kostyme, at Samtalen heller ikke med Hensigt kunde være beregnet for hans Øren. Forholdt det sig saadan, var man atter paa Vildspor; han havde haabet at faa fat i Bergers Morder, og nu var han Vidne til, hvorledes Schorschi med et Par Glas Øl trøstede sin gode Ven Luki, fordi han til en Afveksling havde kylet ham ud i Isarfloden. Ak, i de amerikanske Detektivromaner gik det altsammen meget bedre! Der føjede det ene Spor sig til det andet, indtil Kæden var færdig, med hvilken man kunde lænke Forbryderen til Kirkemuren, — men her i det virkelige Liv spillede Skæbnen ham det ene Puds efter det andet og lod ham stadig synke dybere i Tvivl og Uvished!

Karl rejste sig hurtigt og gik ud paa Gaden, hvor han traf Assessoren og to Betjente.

„Jeg er bange for", sagde han, „at vi er gaaet forgæves. Efter al Sandsynlighed har det kun været et regulært Slagsmaal mellem to ellers gode Venner, som nu sidder og drikker Forlig derinde"

Han fortalte nu Assessoren hvad han havde hørt og drog derefter den nærliggende Slutning, at det ikke kunde være Arthur Berger, som man den Aften kastede i Vandet. Assessoren saa et Øjeblik betænksomt ned i Brostenene og sagde saa: „Men Stokken? Hvorledes har De faaet fat i Bergers Stok? Der er ikke andet for at gøre, end at arrestere dem begge".

Paa hans Vink sluttede Betjentene sig sammen om ham hvorefter de i Forening med Karl traadte ind i Lokalet, i hvilket der pludselig indtraadte dyb Stilhed. Kun Schorschi lod sig ikke genere. „Nu bli'r den gnaven", raabte han. „Skaal, Luki!"

„Det glæder mig, at I morer Jer saa godt", bemærkede Assessoren. „Jeg har forresten en Høne at plukke med Jer, — aa, kom lidt med ud paa Gangen, det er ingen Nytte til, at de andre hører paa det".

Begge Bøllerne gjorde gode Miner til slet Spil, drak deres Øl ud og fulgte med Politiet ud paa Gangen. Her sagde Assessoren til Schorschi: „Vi vil hurtigst komme til Rette med hinanden, hvis De for en Gangs Skyld siger Sandheden. Hør nu først, hvad jeg allerede ved. At De fornylig, af bare Vendskab, kastede Deres Kammerat i Floden, kommer jo egentlig ikke mig ved. Men før De lavede denne Vandpantomine har De opført et lille Koncertstykke, som Luki dér svingede Taktstokken til. Desværre var den Taktstok ikke hans egen, han har — skal vi sige: laant den. Og her er vi ved Sagens Kærne. Hvor har Luki faaet den Stok fra?"

Luki syntes at blive lidt ubehagelig berørt.

„Saa, til Helvede! Den fordømte Stok. Sagde jeg ikke ogsaa —"

„Mig har Du ikke sagt noget til, Luki".

„Saa har jeg tænkt det. Straks da vi fandt den —"

„Ah, saa De har funden den?"

„Naturligvis. Den laa paa en Bænk ude i Nymphenburgpark".

„Hvor længe er det siden?"

„Det kan vel være et Par Uger, eller saa.

Først synes jeg godt om Stokken, men da jeg fik Øje paa Navnepladen, med den forsvundne Herres Navn, saa tænkte jeg: .Vær forsigtig med den, gamle Dreng, og saa stillede jeg den hen i den mørkeste Krog af mit Værelse og tog den aldrig med, naar jeg gik ud, men den Aften, da Schorschi og jeg var sammen, har jeg alligevel i Skyndingen faaet den med hjemmefra".

Schorschi kløede sig i Haaret. „Havde Du bare ladet den blive hvor den var".

„Er det alt, hvad De har at sige", spurgte Assessoren.

„Nej, der er endnu en Ting", svarede Luki og begyndte at rode omkring i sine Lommer. „Dette Brev her laa og saa paa Bænken. Ovenpaa det laa Stokken, formodentlig for at det ikke skulde flyve væk. Jeg beholdt det hos mig, som et godt Vidnesbyrd — for det maa Assessoren indrømme: vilde jeg endelig stjæle, saa havde jeg stjaalet enhver anden Ting, end saadant et dumt Kærestebrev".

„Kærestebrev?" Karl greb med skælvende Hænder efter Papiret. Men Assessoren stillede sig imellem og tog selv Brevet, hvis Indhold han gennemlæste med pinlig Grundighed. Saa først rakte han det til Karl og sagde med ægte eller forstilt Ligegyldighed: „Ja, det er virkelig kun et Kærestebrev"..

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret **PILSNER** BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er. **TØNDE COGNAC.** Etiketten paatrykt Flasken med Guld! erholdes overalt i DANMARK. Carl Østberg & Sönner.

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG Advarsel! skal have 2 korslagte Piber. 15øre Pkt: Faaes overalt.

Afbetaling

1 à 2 Kr. om Ugen.

Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.

97, Ryesgade 97, St. Ø.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Holm & Larsen

Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

F. THOMSENS MUSIKVARELAGER
ST. KONGENSGADE 21

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN **LAGER ØL** BRYGGERIETS AFTAPNING

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN **Pilsner Øl** BRYGGERIETS AFTAPNING

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

LAX i alle Kvaliteter, **Gaasebryst, Oksetunger.** Alt i 1. Klasses Varer.
Handlende og Restauratører Rabat.
Telef. 817. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon **5858 & 2712.**

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene.
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 3

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30 ...

Skibskaptejnen skriver i Logbogen:

»1ste Styrmand har været fuld hele Dagen i Dag, hvilket jeg ikke undlader at bemærke.«

Styrmanden skriver for at hævne sig:

»Kaptejnen har været *ædru* hele Dagen, hvilket jeg ikke undlager at bemærke.«

Venlig Opmuntring.

Hun: Holder De meget af at danse?

Han: Overordentlig meget!

Hun: Saa skulde De se at lære det!

En Opfinder.

— Hvem var den nette unge Mand?

— En af vore største Opfindere!

— Nej, virkelig? Hvad har han opfundet?

— Han opfinder hver Maaned en ny Grund til ikke at betale Husleje.

Helvedes Kvaler

— Gud, jeg har været saa forkølet, at jeg ikke har kunnet tale i tre Dage.

— Stakkels Veninde, det maa da ha'e været rent forskrækkeligt.

Ung Læge: Hvem har ventet længst?

Skrædderen: Jeg, Hr. Doktor! Min Regning er et halvt Aar gammel.

Flegmatisk.

Han: Igen en ny Hat! Det kan s'gu ikke blive ved at gaa! Hvad vilde Du gøre, hvis jeg døde?

Hun: Ja, saa maatte jeg jo have en ny *sort* Hat!

A: Kan Du se den Herre dér? Han hører til de mest kendte Navne her i Byen!

B: Saa—aa, hvad hedder han da?

A: Han hedder Petersen!

Tiggeren: De skulde vel inte have taft Dereses Pottomonne, go'e Herre?

Herren (stikker Haanden i Lommen): Nej, Gu'skelov, da!

Tiggeren: Ja, Gu'skelov! Saa turde je' maaske be' om et Par Ører?

Ryg den **ægte Troika**
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. * Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Det bedste Spisested i København, og **Det bedste Hotel** i København er **Hotel Union,**
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianoele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Enhver Arbejder
bør købe sine
Klæder hos
Jens Kjeldsen.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* **spares mange Penge. Forsøg!!**
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen. ...
Nørrebrogade 148 (Ølundshus)

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen“,
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3 Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Kaptajnen: Kompagni omkring! I er nogle Dromedarer, men jeg skammer mig for at sige Jer det lige i Ansigtet. Men nu ved I det, I Knoldesparkere!“

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra 8½ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

FREDERIKSHAVN.
100 Kr. kontant
betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10 % billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen à 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

Thehaven,
Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Forlov elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.
Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Hotel Bispebjerg, Tlf. Tgv. 187.
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.

Til Nytte og Hygge
i smaa Hjem.
Patent-Sovepuffer
som Dobbeltseng.
Fabrik og Oplag:
Gl. Kongevej 39.

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Ryn den ægte Cigaret
Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr.
Faas overalt.

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.

Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

✱ Blæksprutten gratis! ✱

Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**

Billig Pris. Solidt Arbejde.

Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres **Sommerfrakker, Klædninger,** Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.

1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:

Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.

Berømt for sine iskolde Sjusser.

Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Herman Just's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves **uden Opsprætning.**

Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.

Dekartering af Dame- og Herrestoffer.

Pustervig 3. Raadmandsg. 2.

Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.

Grundlagt 1868.

Opmuntring.

Han: De er haardhjærtet; intet kan gøre Indtryk paa Dem!

Hun: Prøv engang med Diamanter! —

Hun: Jeg er saa frygtelig bange i Tordenvejr.

Han: Det har De ogsaa Grund til — De er overordentlig tiltrækkende.

I Theatret.

— Hvem er den Herre med Programmet i Haanden?

— Kender Du ikke ham? Det er jo den kendte Venstremand X.

— Hvor skulde jeg vide det fra. Det er længe siden, jeg har set en Venstremand holde paa sit Program!

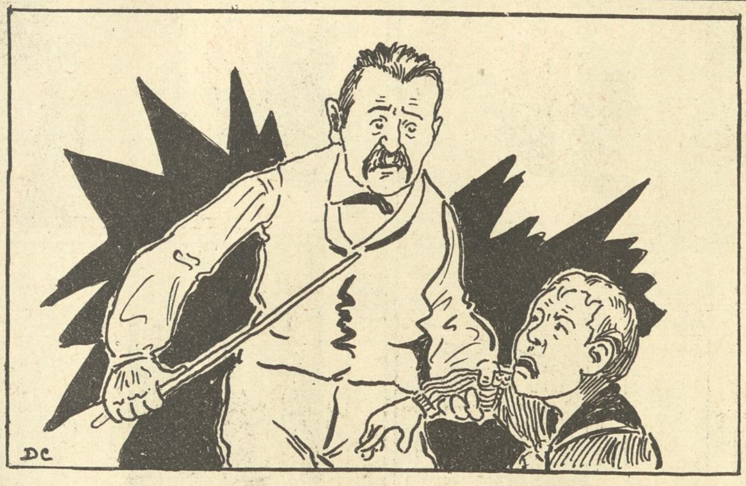

— Karl, Du ved naturligvis, hvorfor jeg kommer for at give Dig Stryg?

— Ja, Du er jo stærkere end mig. Ellers skulde Fa'r bare prøve paa det.

Faderen: Jeg har aldrig haft Gæld!

Sønnen: Nej, Du har ingen Kredit haft!

Ikke specificeret.

Dommeren: Kaldte den Anklagede Dem an Okse?

Klageren: Nej, han talte i Almindelighed ... et Stykke *Hornkvæg* sagde han.

Vel forberedt.

— Du kommer vel hjem til mig paa min Fødselsdag?

— Ja da, min Huslæge har givet mig Lov til at drikke to Toddy, men jeg gaar hen til to andre Læger ogsaa, og det kan jo være, at de ogsaa giver mig Lov til at drikke nogle Genstande.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.

Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.

O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler

Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.

Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.* Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.

Ærb. *C. L. Sinding,* fhv. Vognmand. *(Disp.)*

Tlf. 8143.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.

Rosenborggade 13, Kjæld.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).

Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.

Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. **Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.**

Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. **Spermophile** m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. **Fiske-Bl.** gar. udsøgt 4, 6 à 8. **Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe** 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. **Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter** for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. **Dame-Pr.** 3 à 4. **Inductors** 2,50 à 3,50. **Pollutionsappar.** ny Facon 2,50 à 3. **Suspensorier prima** 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. **Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind** for **svangre. Balloto des Dames, Urinaler** for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog **gratis.** Sendes **discret** med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. **„Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.**

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK)

Cafe, Restaurant og Billard.

TELEFON 3558.

Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København. Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Fra Jens og Sørens Dagbog.

II.

(Med Bedstefa'er, Krigsraad Absalon, i Rigsdagen.)

Nr. 44.

Ravnen

Søndag d. 30. Oktober

1904

Konen: Tag og stop Din Frakkestrop ned, Petersen, den stikker op i Nakken.
Manden: Næh, gu' gør jeg ej, har jeg endelig faaet en hel Strop i Frakken, vil jeg s'gu ogsaa ha'e Lov til at lade andre Folk se den.

Ugen, der gik!
(Ravnesang.)

Mel.: Poleon, mer' Napoleon.

RAVNEN sad i Kongelogen
i vort kære Folketing,
hvor Hr. *Trier* spiller Dogen
og kør' Talerne i Ring,
»Ravnen« lyttede til Talen,
Gud, hvor *Enevold* er klog!
han kan væve flere Alen,
naar han først er sat i Kog.
Enevold
med det rene Skjold
og Finansminister *Hage*, indirekte Told,
og *Alberti*, læs
hvor hans Vid er Kræs,
men det var kun Skade, at han var saa gruelig hæs.

»Ravnen« saa i Talerlisten,
uh, den var saa ækel lang,
Lauritz Birch, han talte vist en
Dag, jeg tror for fjerde Gang.
Men man følger nogenlunde
med, til han paa Hælding er.
derimod — aa, hvis man kunde
blive fri for *Ellinger!*
Meget bred,
og som nok man ved
Hr. Professor, Chef for hele Højres Re'lighed,
ret Jer, Højremænd,
selv *N. Andersen,*
for en kort Bemærkning Ordet har Professoren.

»Ravnen» var til Aftenmøde,
tegned' sig som Taler sidst,
den af *Trier* lod sig nøde,
rigtigt godt den talte vist,
Hr. *Alberti* sad benauet,
Hospitalet — den var køn!
og da »Ravnen« var i Slauet,
talte den om Købmand *Rønn*
og især
om vort Militær —
Krigsminister *Madsen* gnubbede sig her og der,
Jøhncke sad og saa
med et Smil derpaa,
og da »Ravnen« slutted', nappede han sig en Skraa.

„Offerild".

Naar *Schjelderup* ofrer Musikken
og *Gjellerup* Teksten faar læst,
er *Ejnar* helt ladet i Stikken
og „Ilden" af Scenen blæst.

Er Gjellerups Ild end slukket
og Schjelderups død af Tæring,
saa er det ej udelukket,
at der til en Brander bli'r Næring.

Jordskælv.

Mel.: Kolumbusvisen.

HAR I hørt, at Jorden skælved'
saa det rysted' rundt omkring —
— medens Himlen klar sig hvælved',
skete underlige Ting.
Selv Baromet'ret faldt,
Kursen, unge Piger, Alt —
det var ikke uden Grund, at højlydt man skreg Gevalt.

Da Alberti hørte Buld'ret,
blev hans „Aand"righed rebelsk,
det vil sige, han blev kul'ret,
og hans Legeme blev sprælsk.
Hans Bukser rystede —
til sin Barm han krystede
Prygleloven, medens Dommerstanden ømt ham trøstede.

Men i Aalborg, hvor det stærkest
viste sig syv-kvart Minut,
var det næsten straks med Lystig-
hed og Drikkeriet Slut.
Selv Smit sin Kvalme fik,
— jo, det var en køn Butik —
mange faldt i Rendestenen efter Vane, Sæd og Skik.

Pænt en Svensker gik paa Gaden;
Rystelsen ham ikke traf,
bare strakte frem han Halsen
som en lyttende Giraf.
Han fik et Opstød fælt,
og endskønt han var faamælt.
misted' han sit Modersmaal og taler „danska" ideelt.

Et Rabalder i en Kirke
satt' i Menigheden Skræk.
Præstens Knæer hørtes knirke,
og hans Teint blev sort som Blæk.
Dog, Menigheden kom
hurtig ud og saa sig om —
— det gik ganske let, da Kirken som sædvanlig jo var tom.

Snedker Plum, som just var kommet
hjem fra Nattens — Hm! — Besvær,
snakker noget halvt forblommet
om, hvad Møbler vel er værd,
og si'r til Kundens Fryd:
„Hørte De en buld'ret Lyd?
Saa De Bordet svimle? Det er ell's ej gode Møblers Dyd,"

Hos et Ægtepar i Sundby,
der fik Tvill'nger forr'ge Aar,
var der netop købt en Barne-
seng med smukke Pudevaar.
Og Sengen var bekvem,
men blev rystet — den var slem —
saa at Mod'ren ikke vidste, hvilken Tvilling der var hvem.

Jeg var netop hos en Aagrer,
der for „Skælvet" foer af Sted
og beklagede, at dø, hvis ej
han Pengene fik med.
— Jeg sa'e: „Tys, lille Ven,
der, *hvor Du* skal slæbes hen,
vil de smelte — giv dem hellere til Ofrene igen!"

Ugens Droschetur

Je' sa' paa Bukken aa kiggede etter, om der sku komme et Jordskæl' te' aa ka'ske opslu'e Lotte li'e for Øjnene a' me'. Man ha' hør' saa gal' før, aa je' va' regti' gla' for, a' je' ha' Dyret godt assereret. Saa æ de' aldri' saa slem', som naar man staar paa bar Bund med en Æske aa ingen te' aa sidde for'en. Man maa s'gu være forsigti' i disse Ti'er, naar ma'nte ve' rissekere aa komme paa La'gaar'en aa sla' Skærver i sin Livs Aftning.

Naa! je' sa' al'saa paa Bukken, aa saa va'et, a' der kom en fin Herre heng te' me'. Han va' i Unneform aa saa u' te' aa være Ammeral eller saad'n no'et.

„Klar Dæk!" sa'e han.

„Ja, de' ka' Di stole paa", sa'e je'.

„Di æ ingen hel To'skepande!" sa'e han.

„Næ", sa'e je'; „je' smi'rer me' da me', a' der æ no'et igen, ingen je' b'i'er de'".

„Javis' saa", sa'e han. „Di æ jo heller'nte Mellem a' kongeli' dansk Jaatklubs Bestyrelse".

„Næ, de' æ je'nte b'e'en innu", sa'e je, „men de' kommer ka'ske".

„Aale rejt!" sa'e han. „Di æ min Mand. Ska' vi saa se aa faa di Skø'er g'or' klar'?"

„Hvaffe Skø'er?" sa'e je'. „Tror Di, de' æ en Livkjole, je' ha' paa?"

„Væ' nu lidt opvakt a' Dem!" sa'e han. „Di ka' jo godt. Aa la' vos saa se aa komme fra Bolværke'".

„Naa!" sa'e je', „ja, nu forstaar je'".

Aa je' jo ner aa nappe Dækkenet a' Lotte.

„Væ'sgo'!" sa'e je'; „ve' Di behave aa gaa ombord, saa ska' je' lette Anker li'e me' de' samme".

„Godt!" sa'e han; „je' æ allere'e paa Falderevet".

Aa saa va' de' den Kurs, vi sku' ta'e?" sa'e je'.

„Di æ jo en hel Sømand", sa'e han. „De' glæ'er me'. — La' me' nu først faa lukke' de' bavbords Koøje", sa'e han, „saa ska' je' være te' Deres Dispessesjon. Saa! — ja, de' va' ner te' Langelinies Poulijong, vi sku'".

„Den nye?" sa'e je'.

„Ja, natyrli'vis!" sa'e han. „Æ der andre? — Di ve' vei nok, hvo' Jaatklubben ha' sine Lokaler".

„Naa, de' æ der, Di ska' ner", sa'e je'.

„De' ska' je'!" sa'e han. „Je' ska' ner aa glæ'e me' ovver mit Værk".

„De' æ ka'ske Dem, der ha' bygget Poulijonen?" sa'e je'.

„Næ, men de' æ mig, der ha' vippet Bestyrelsen aa faa't Prins Valtemar te' aa trække se' te'baves", sa'e han.

„De' va' Satens!" sa'e je'. „Æ Di saad'n en Vampyr?"

„Hva' æ je'?" sa'e han.

„Je' mener", sa'e je', „hvo' ku' Di nænne de'?"

„Hva' raver de' Dem?" sa'e han. „Se aa faa den Klyvver sat lidt villi' aa la' vos komme a' Ste'. Elle's ska' je' komme aa ta'e Roret".

„Hov, stop en hal'!" sa'e je'. Man sku' tro, Di va' den skinbarlie Jønke i ejen Person!"

„Jønke!" sa'e han. „Saad'n en Landkravve! — Næ, je' æ Broberre, hvis Di ve' vi'e de'", sa'e han aa slo' se' for Brøstet, saa han nær va' gaaet li'e durk gemmel Bavsmækken a' Køretøjet".

„Saa ha' je' hør tale om Dem", sa'e je'. „De' æ Dem, der sku' smi'es u', men'nte bl'e' de'",

„Ja", sa'e han, „aa i Ste'et for sme' je' Tuksen aa selle Prinsen u'".

„Ja, æ de'nte de', je' si'er", sa'e je'.

„Hva' si'er Di?" sa'e han.

„Je' si'er Hyp!" sa'e je', aa de' g'or'e je, aa de' maa je' si'e te' hans Ros, a' han va'nte bange for aa la'e en Daler sla' li'e te', da vi hold' u'enfor Poulijongen.

De' æ'nte enhver, der æ saad'n i di lusede Ti'er, vi har i desse Etteraar.

Som Vinden blæser —

Mel.: En Baron ved Kongens Taffel.

KATHARINA, dejlig Kvinde,
nia nia nulala
forhen russisk Kejserinde
nia nulala
paa sin Trone sad saa glad
overfyldt af al den Mad
:,: nia nia nulala
nia nulala :,:

Fyrster, Grever og Baroner,
andre høje Rangspersoner
tavse og andægtigt stod,
lyttende ved Tronens Fod.

Kejserinden vilde tale,
da en Lyd fra hendes — Hale
lavede et syndigt Sjov;
Kejserinden blev saa flov.

Hendes Trøst i den Elende
var at alt maa ha' en Ende,
saadan ogsaa her det gik,
hendes Flovhed Ende fik.

Thi en Løjtnant i Marinen
redded' hende ud af Pinen.
Hendes Skam paa Flugt han jog,
Skylden paa sig selv han tog.

Hen mod Tronens Fod han hasted',
ydmygt han paa Knæ sig kasted',
bad om Naade for sin Tort,
sneg sig derpaa stille bort,

Kejserinden skrev minsandten
næste Dag til Løjtenanten.
Han blev glad, kan man forstaa,
Brevets Indhold lød som saa:

„Den, der paa saa snild en Maade
nia nia nulala,
over mindste Vind kan raade,
nia nulala,
Skib bør føre, derfor jeg
straks et Skib vil give Dig".
:,: nia nia nulala
nia nulala :,:

Efter Retraiten.

Underofficeren: Melder Næstkommanderende: Alt i Skibet i sædvanlig Orden, Lanternerne brænder klart, Doktoren er fuld!

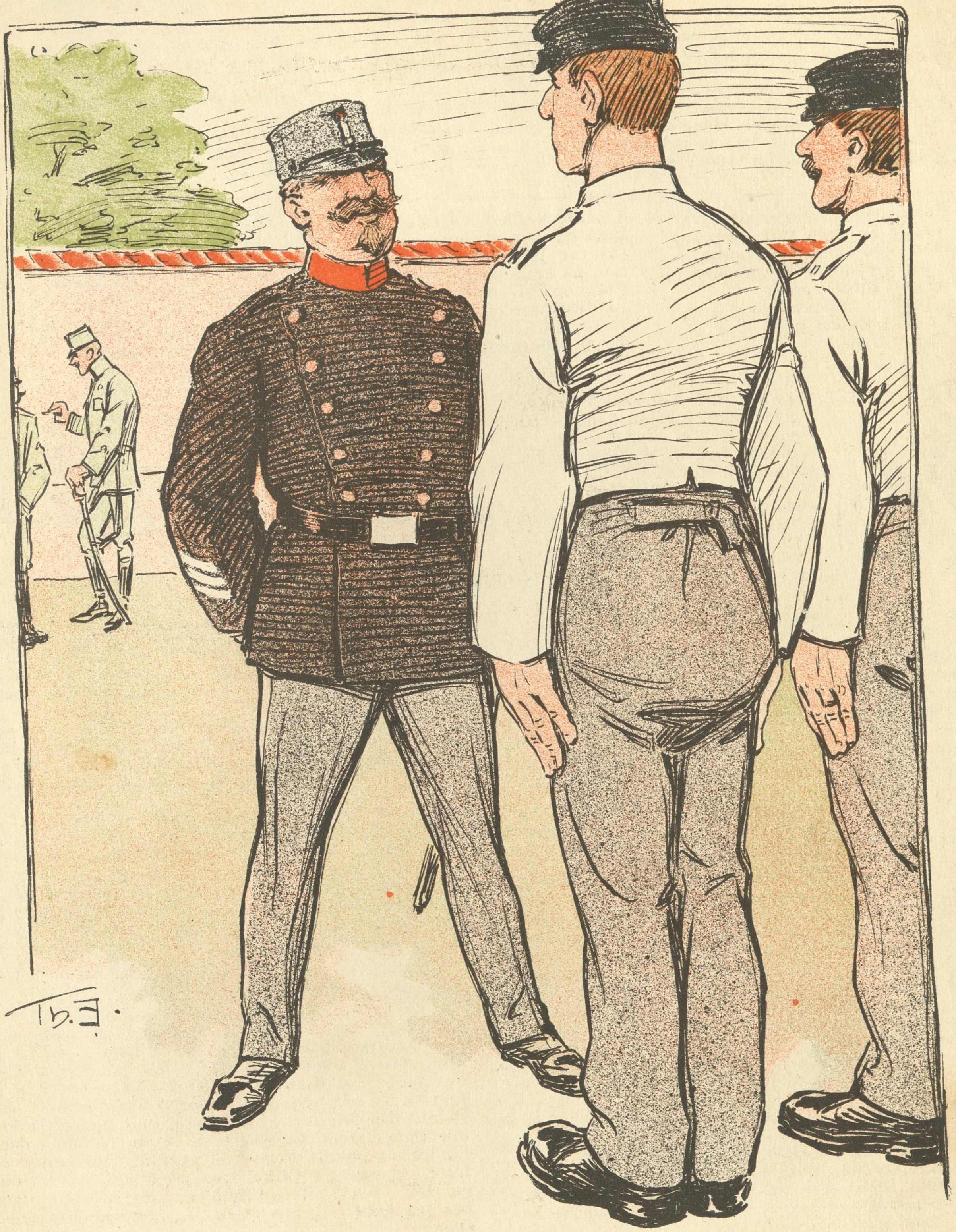

— Det er Faneme et rent Held, 77, at det ikke er Dem, der har opfundet Krudtet, for saa var det s'gu ikke tii at skyde med!

Da Danmark skælvede.

Mel.: **Julia Hopsasa.**

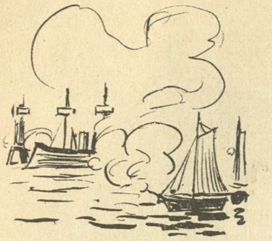

Den Dag, da Jorden skælvede,
da var der Fest i Helvede.
Alberti spurgte først hos Frits
og skrev det saa i sin Avis.
Madsen, uh, var jaloux:
»saadan kan s'gu ikke Du«.
Oles Svin roded' i'en
vældig stor Trikin.

Min Tante græd: »Nu skal De se,
det bli'er et andet Mont Pelé«,
paa Meteorologisk Institut
stod det paa »Smukt« i det Minut
Met'rolog, Pædagog,
Gu er Du paa Himlen klog;
godt Du ve'et, Vejrprofet,
hvad i Gaar er sket.

En Russerflaade drog af Sted,
der havde Kejs'ren Hilsen med;
de skød med russisk Steppeost —
det staar i »Times« Morgenpost.
Russeland, Bussemand,
snart Du Dig kabusse kan;
først i Slag og saa bag-
efter ses i Haag.

I Aalborg gik det særlig vidt,
men da man raabte: »Stop nu lidt!«
saa var det lige straks forbi,
for saa kom Byens Politi —
Poli-en, Poli-to,
Politibetjent i Ro;
Smit, Filur, med Amour
gik en »Morgentur«.

En Hofpræst snød for Prækenen,
og Stadil skrev til Bertelsen,
de Kirkens Mænd hinanden fandt,
naa. de er jo fra samme Kant.
Kirkeskat, gaar'en glat?
i Morgen ta'er en anden. fat,
til Fest igen, Præstemænd,
Aandens Fæstemænd!

Og Lars han sad paa sit Kloset
og blunded' lidt, da han var træt,
da pludselig et Stød han fik,
saa Lars han ud paa Næsen gik.
»Hilledød, Hillerød,
nu er den gal i Hillerød,
sikken Skræk, aa, gaa væk —
G'morgen Videbæk!«

Min Jordemo'r fik Neglespræk,
min gamle Piphans krøb i Hæk,
en Højre-Rigsdagsmiddagsmand
fik Maden i den hule Tand,
Jess og Bech sloges væk,
Deuntzer han fik »Hage«smæk.
— — — —
Men i min Sang Levin
stryg ej Navne i'en.

Et Lønspørgsmaal.

Pastor N. N. hviler gudhengivent sit skrøbelige Kød i sin Brokades Lænestol ovenpaa en himmelsk Lammesteg med en guddommelig Sauce. Hans Kokkepige er en Engel. Det jubler i ham: Dejlig er Jorden — — dog, Menneskenes Børn skønne ikke derpaa, siden disse begærlige Socialister have saaet Utilfredshedens bitre Sæd i Menigmands Hjertegemme. En Stemme i ham visker: En Arbejder er sin Løn værd. — Ja, sandelig, han følte det med sig selv: thi sad han ikke der i Kirkens svære Tjeneste med ti Tusinde smaa Kroner — han, som engang havde drømt om tyve. Om dog Menneskene kunde lære Forsagelse. Ak ja, Lønnen ventede hisset.

Kapellanen (idealistisk men naiv, fremadstræbende træder ind): Deres Velærværdighed, i Tugt og Ære har jeg fæstet mig en Brud, og min Hu staar nu til Ægteskabet.

Pastoren (oprømt): Tilvisse, slet baader det kun Manden, at han er alene, og sikkert har en Ordets Forkynder en Medhjælp behov i sit vanskelige Kald. Vær forvisset om min Redebonhed med Embeds Raad og Daad i denne saare alvorlige Sag. —

Kapellanen (sjæleglad med let vibrerende Stemme): Tak, Hr. Pastor, fordi De billiger mit Forehavende. Det giver mig Mod til at fremkomme med en beskeden Henstilling. Sagen er, det ene Tusinde Kroner, Pastoren giver mig om Aaret, kan jeg ikke stifte Familie paa. —

Pastoren (opskræmt): Familie! — To enlige Folk kan leve herskabeligt. —

Kapellanen: Jamen, betænk Hr. Pastor, et Barn maaske, maaske flere; thi hvad staar der ikke skrevet?

Pastoren: Børn! Hvor tit har jeg ikke talt: Hvor Nøjsomhed og Tilfredshed har til Huse lever en Familie selv med seks Børn godt for 800 Kroner.

Kapellanen: Ja, en Arbejderfamilie, Hr. Pastor.

Pastoren (farer med Haanden over Panden). Javist min Ven, jeg sad i Tanker — Deres Ønske er saare beskedent.

Kapellanen: Tak, hjertelig Tak. Jeg tør altsaa regne med, at Pastoren vil betænke mig med et Gagetillæg, og skal jeg kun erindre om, at jeg med ærlig Villie har røgtet Pastorens Kald i snart tre Vintre.

Pastoren (skoggerlèr): Jeg? — Du himmelske Hærskare! Deres Ungdom og Uerfarenhed som praktisk Theolog undskylder Dem. Det er kun lidet kristeligt at søge sin Fordel hos Kaldsbrødre, det er ikke vor Kotyme. Glem aldrig det.

Kapellanen (i Giftetanker): Udbyttet bør tilfalde den som arbejder —.

Pastoren: Javist, en socialistisk Floskel, tror jeg, men Praksis min unge Ven. Nej, alle milde Gaver komme fra oven. Vend derfor Deres Blik mod det Højeste, og Herren sender sin tro og nidkære Hyrde en elskelig og gavmild Hjord —.

Kapellanen (beskæmmet): Faar, Hr. Pastor.

Pastoren: Ja ja, det siger jo Lignelsen saa smukt, min kære Broder. Mit Embeds bedste Raad er: Gift Dem kun, og jeg skal love Dem et snarligt Tillæg, Den kære Menighed har Øje for sin Hyrdes materielle Fornødenheder Indsamlinger er for den som Vinen for Sakramentet. Jeg skal sørge for det videre — de forstaar — mit Navn unævnt.

Og saaledes skete det.

Hullet manglede.

En Købmand, som havde mere Færdighed i at sælge sine Varer end i at skrive, førte imidlertid selv sine Bøger. Da han aldrig i sit Liv havde lært at skrive et Bogstav, saa eksisterede der et ejendommeligt Bogholderi hos ham. En Kundes Konto bestod saaledes af et Fotografi af Vedkommende, dernæst var den eller de Genstande, Kunden havde købt paa Kredit, figurligt aftegnede paa Debetsiden. En Dag kom en Kunde ind i hans Butik for at betale. hvad han skyldte. Hovedbogen kom frem, og en stor Cirkel forklarede, at han havde købt en Ost. »Ost!« udbrød Kunden, »nej, aldrig i mine Dage bar jeg købt Ost hos Dem jeg laver nemlig selv mine Oste.

Længe diskuterede de frem og tilbage; Kunden holdt paa sit, og Købmanden paa sin Paastand om at denne Cirkel forestillede en Ost. Endelig gik det omsider op for Kunden, at han havde købt en Slibesten.

»Ja, rigtig, rigtig,« svarede Købmanden, »min Afbilning her i Hovedbogen forestiller netop en saadan, men jeg har blot glemt at tegne Hullet.«

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Kun et Kærestebrev — gaves der da noget vigtigere paa Jorden? Skulde alle hans Fantasier vise sig at være rigtige? Var den sirlige, blomsterduftende Villa derude maaske kun et Arnested for Forbrydelsen? Karl kastede et Blik paa Adressen; den var til hans store Forbauselse skreven paa Skrivemaskine. Kærlighed og Skrivemaskine — det stod ikke godt sammen. Dog Indholdet var ikke til at tage fejl af. Overskriften: „Elskede Arthur!" traf ham som et Dolkestød. Aandeløs læste han videre: „Du har Ret, — det blev mig klart inat. Tilgiv mig, at jeg ikke straks indvilligede, men betænk, at det slet ikke er let for mig, at gøre, hvad Du forlanger. Og dog ved Du jo, at jeg vil gøre alt for Dig. Lad mig snart faa nærmere Underretning og bestem alt, som Du vil have det.

Din trofast elskende

M. G.

Alt begyndte at danse rundt for Karl, da han saa Underskriften: Begyndelsesbogstaverne til Margas Navn. Nu kunde der jo ikke være Tvivl længer, dette Brev var fra Marga og hendes Forhold til Berger laa nu klart belyst. Medens Verden troede ham dræbt, hvilede han maaske i den Elskedes Arme. —

Alt hvad der siden foregik, — at Banditterne blev ført til Stationen og at Assessoren med et noget spydigt Smil tog Afsked med ham, — havde han kun en dunkel Fornemmelse af; han kom først rigtig til sig selv, da han sad hjemme paa sit Værelse, som iaften syntes ham som et trangt og skummelt Fængsel.

Da Romanow den næste Morgen i et elendigt Humør stod op af sin Seng, var det med det faste Forsæt, aldrig mere at sætte sine Ben i Villaen. Men da han lidt efter kom ned paa Gaden, styrede han sine Skridt ligeover mod en Sporvogn, som — i altfor langsomt Tempo, syntes han, — førte ham ud i Romangade.

Uden for hendes Dør skammede han sig over sin Svaghed, men saa tænkte han: „Jeg faar hende jo alligevel ikke i Tale; hun er selvfølgelig sammen med Arthur Berger, og nu morer de sig over min Dumhed". Hvis de virkelig havde hengivet sig til denne grusomme Beskæftigelse, saa maatte Kilden til deres Munterhed være udtømt; thi Tjeneren førte uden videre den glædestraalende Karl ind i Salonen.

Nogle Sekunder efter viste Marga sig og hilste ham med et Smil, der syntes ham altfor aabent og muntert for et saa hyklerisk og forslagent Væsen som hun var. Han afleverede et Buk, satte sig ned og stirrede stumt hen for sig. Da Marga havde ventet lidt paa, at han skulde sige noget, rystede hun leende paa Hovedet og brød selv Tavsheden: Fotografierne er færdige", sagde hun.

Han hævede Ansigtet, som vaagnede han af en Drøm. „Hvilke Fotografier?"

„Vore Fotografier naturligvis, dem som vi fremkaldte forleden Dag. Pladerne er nu tørre, og jeg brænder efter at se Billederne".

„Virkelig?" spurgte han med et saa bittert, ironisk Tonefald, at Marga rystede endnu mere forbavset paa Hovedet.

„Jeg troede, De var kommen for at vise mig Fotografierne".

„Naturligvis. Vist saa — jeg skal nok gøre det"..

Men alligevel blev han siddende og gloede ned i Tæppet. Først da Marga, som allerede stod henne ved Døren, endnu engang havde kaldt paa ham, sprang han op og gik med tragiske Helteskridt hen imod hende, idet han med dyb Stemme sagde: „Jeg maa gøre Dem et Spørgsmaal".

„Saa — De husker vel ellers nok vor Overenskomst. Der gives forbudne Spørgsmaal, som forbuden Frugt".

„Forbuden Frugt, — ja det har De Ret i. Og den smager godt, ikke sandt?"

„Deri har jeg ingen Erfaring, Hr. Romanow. Men til Deres Spørgsmaal. Hvad ønsker De at vide?"

Han saa op og rettede et inkvisitorisk Blik paa hende. „Ærede Frøken, ejer De en Skrivemaskine?".

Det varede længe inden Marga kunde svare, saa hjerteligt lo hun, men omsider kom det med overstadig Munterhed: „Det Spørgsmaal havde jeg ikke ventet. Ja, jeg har en Skrivemaskine; vil De laane den?"

„Altsaa dog!" Han bed sig i Læben og drejede sit Overskæg som en Besat.

„Forundrer det Dem? De ved jo, at jeg anskaffer mig alt, hvad der frembringes af moderne og praktiske Sager".

„Benytter De ogsaa den Skrivemaskine?"

„Ja, ofte".

„Saa er der jo ingen Tvivl længer".

Han sagde dette med et vildt, fortvivlet Udtryk og gav sig til at tromme paa Vinduet.

Nu blev Marga alvorlig. Hovedrystende gik hun hen til ham og sagde blødt: „Hvad er der i Vejen med Dem, kære Ven? Hvad har forandret Dem saadan?"

„Kærligheden!" Han drejede sig rundt imod hende og saa hende lige ind i Øjnene. „Den mest haabløse, latterlige Kærlighed til en Kvinde, som hemmeligt — — ja De ved det jo bedst selv".

„Jeg forstaar Dem aldeles ikke. Men nu synes jeg, at det er paa Tide, vi ser til vore Fotografier".

„Og det skal jeg lade mig nøje med. Har De ikke andet at svare mig?"

Der gik en Skygge af Utaalmodighed over Margas Ansigt. „Hvad mener De egentlig? De har tilbudt mig at lære mig at fotografere, og derfor kommer De her i Dag. Hvad De er fornærmet over, aner jeg ikke og bryder mig heller ikke om at vide. Hvis De ikke er oplagt i Dag kan vi jo vente til en anden Gang".

Disse sidste Ord bragte ham til Fornuft. Han rettede sig i Vejret med en heroisk Beslutning og sagde: Jeg er til Tjeneste".

„Skal vi i Mørkekammeret?"

„I Dag ikke. Vi skal netop have saa megen Sol, som muligt". (Fortsættes.)

Formildende Omstændighed.

Dommeren: Erkender Anklagede, at De har mishandlet Fru Petersen, slaaet hende og revet Haaret af hende.

Anklagede: Ja, Herr Dommer, men Haaret var forlorent.

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS
Oversæret
PILSNER
BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC.
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i DANMARK.
Agte Schweizer Bitter.
Carl Østberg & Sönner.
Pommerantz Likør.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S
Superior English Tobacco
GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Telefon 796. Søpavillonen. Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

LAX i alle Kvaliteter,
Gaasebryst,
Oksetunger.
Alt i 1. Klasses Varer.
Handlende og Restauratører Rabat.
Telef. 817. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Forlang
Svendborg
No 1
MARGARINE
erstatter
SMØR

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

Ryg den ægte Troika

Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra **Mælkeriet Enigheden**

Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3

Godt forvaret.

Forestillingen hos Dyretæmmeren er forbi, og han begiver sig til sit Hjem, der ligger langt borte fra hans Telt.

„Har De haft god Indtægt i Dag?" spørger en god Ven, som han møder paa Vejen.

„Udmærket!" svarer han, „3000 Kroner".

„Og saa mange Penge tør De bære hos Dem paa denne Tid af Aftenen?"

„Vist ikke nej, jeg sætter Pengekassen ind i Buret hos Tigeren".

~

Kong Georg af Grækenland er en smart Forretningsmand. — Hvad *han* kan tjene paa gamle *Tapeter?!* Hm! — Hans fattige Kollega i Serbien kunde lære af ham. — Hans Idéer sku' Du *ta' Peter!*

~

A.: Hvor jeg dog fortryder, at vi soldede saa rædsomt i Gaar!

B.: Skidt — saa lad os gøre det om i Dag.

„Nu kan jeg ride, spille Piano, Tennis og Golf, jeg kan synge, danse og skrive Romaner, og saa kommer Gustav, det uforskammede Mandfolk, og vil have, at jeg skal lære Husholdning ogsaa. Uf, de Mandfolk bliver dog aldrig tilfredse".

Thorvald Smit gik „*Morgenturen*" i „*Det grønne Haab*", at „*Besøget i København*" hos „*De smaa Landstrygere*" skulde være „*Hjælpen*". Men „*den gamle Præst*", som hos „*Familien i Nyboder*" havde talt med „*Kusine Kate*", erklærede, „*Morgenturen*" for at være „*Over Ævne*" nærmest i Smag med „*En munter Sygdom*". — Smit vil efter Forlydende i Aalborg forsøge sig som „*Ridderen af Randers Bro*". Det bliver „*En fattig Adelsmands Æventyr*".

~

Prygleloven er forelagt i Landstinget. Hvis den vedtages dér, kan den vente sig en varm Modtagelse i Folketinget. Thi saa er der intet andet end Prygl, der hjælper for slige Tilbøjeligheder.

~

Et lille Vink.

„Ved Du det Bedstemoder, at naar jeg engang bliver Bedstemoder, saa vil jeg altid give lille Christen Kage".

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54¹.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, **Linnesgade 18,** Herm. Simonsen.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden **24.**
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser.
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
„DOUBLE BROWN STOUT"
KØBENHAVN

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel 9.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18. Tlf. 5518.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus)

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning Frederiksberggade 20

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen“,
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, Ivorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer,

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2

Et tydeligt Vink.

Grosserer N. forærede sin Bogholder en 50-Krone-Seddel som Nytaarsgave. Bogholderen lod den falde paa Gulvet, og nu laa de begge og ledte efter den. Tilsidst opdagede Grossereren, at Bogholderen havde fundet Sedlen, og spurgte derfor: „Har De ikke fundet den?“

„Jo, den ene“, svarede Bogholderen, „men jeg kan ikke begribe, hvor den anden er bleven af“.

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra 8½ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

FREDERIKSHAVN.
Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn.

Thehaven.
Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Privat
Detektiv-Bureau.
Undersøgelser udføres,
Efterforskninger besørges,
Oplysninger foreskaffes,
Talrige Anbefalinger forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Forlov elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Hotel Bispebjerg, Tlf. Tgv. 187.
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Til Nytte og Hygge
i smaa Hjem.
Patent-Sovepuffer
som Dobbeltseng.
Fabrik og Oplag:
Gl. Kongevej 39.

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.
Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.
Østerbrogade 46. Tlf. 818.

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen

leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.

Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

✱ Blæksprutten gratis! ✱

Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis Blæksprutten.**

Billig Pris. **Solidt Arbejde.**

Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres **Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj** samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.

1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:

Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.

Berømt for sine iskolde Sjusser.

Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Herman Just's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.

Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.

Dekartering af Dame- og Herrestoffer,

Pustervig 3. Tlf. 17537. **Raadmandsg. 2.** Tlf. Tgv. 113.

Grundlagt 1868.

Paa Kaféen.

Paa en Kafé kommer en Opvarter til at berøre en Gæsts Frakkeærme med en Smørasiet.

„Pas paa min Frakke", raaber Gæsten fortørnet. „Ellers kommer De til at betale den".

„Aa, er den ikke betalt", svarede Opvarteren med det uskyldigste Ansigt af Verden.

Han kunde tie.

— Det er dog forfærdelig, som Doktoren snakker løs, sagde en ung Pige til sin paatrængende Tilbeder. Doktoren har vist ikke tiet et Minut i alle sine Dage?

— Hvor Frøkenen taler. De skulde bare have hørt, da jeg var oppe til Studentereksamen.

Uventet Resultat.

— Frøken Ella, jeg har i Dag været hos en klog Kone og lært at spaa, sagde en ung Mand til en noget ældre Brunette. Giv mig Deres Haand, hvis De vil være saa venlig.

— Ih, hvor det dog kommer uforberedt, men hvis Fader ikke har noget imod det, saa — — —

Moden

er den uophørligt fornyede og atter nedrevne Skranke, hvormed de højere Klasser søger at adskille sig fra Middelklassen. Den er Standsforfængelighedens Heksejagt.

Vaad, vaadere, vaadest.

Naar en Svensker har været i Regn og er bleven gennemblødt, siger han: Jeg er vaad lige ind til Kroppen. Franskmanden siger: Jeg er vaad lige ind til Knoglerne. Endnu vaadere bliver Spanieren, der paastaar, at han er vaad lige ind til til Marven. Han staar godt Maal med Araberen, der bliver vaad til Indvoldene og vaadere kan man vel ikke godt blive.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.

Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.

O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler

Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.

Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*

Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.

Ærb. C. L. Sinding,

Tlf. 8143. fhv. Vognmånd. *(Disp.)*

D'Hrr. Kellnere og Musikere.

Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.

Specialitet: Kellnerjakker.

Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.

Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.

Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager

af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Madratser samt Sovekammer-Møbler.

P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).

Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

MÜLLERS HOTEL

(L. PRÆSTMARK)

Cafe, Restaurant og Billard.

TELEFON 3558.

Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Simon Nielsens

Pianofabrik,

St. Regnegade 26. København K.

Grundlagt 1889.

anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.

Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.

Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.

Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.

Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.

Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.

Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.

Telefon 7712.

Aabent fra 11—7. **42,1. Pilestræde 42,1.** Forsendes overalt mod Efterkrav.

„**RAVNEN**" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.

Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Forberedende Øvelse.

Alberti: Kom lille Levin! Her er en dejlig ny Revy og et Par af Fru Engelkes Viser. Nu skal vi vise Dem, at Du ikke har faaet *blaat til* de andres *Lyst*.

Ströget af Censo

Nr. 45.

Ravnen

Søndag d. 6. November

1904

— Gud, sikken Frækhed! Nu staar Fruen med Næsen nede i Herrens Skrivebordsskuffer — — at nogen Mennesker kan være saa nysgerrig!

Ugen, der gik!

(Ravnesang.)

Mel.: Her kan man ligge roligt og drikke.

PAA Kongens Nytorv,
vort største Bytorv,
skal vi nu ha' W. C.
maaske
snart vi kan ha' den,
thi Magistraten
alt har besluttet de' —
o Je!
den skal ligge op ad »Hesten«,
være li'som Ama'ertorvs for Resten,
det er da et Fremskridt, syn's jeg næsten,
hvortil vi alle i aarevis har trængt.

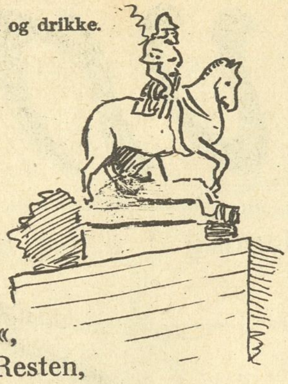

For Kristian femte
bliver det nemt de',
naar udenfor han ska',
ja, ja!
krum sad han længe,
nu kan han trænge
svært til at slippe a',
Hurra!
Kristian holdt sig, Seklerne er rundet,
aldrig han til »Bethel« hen har vundet,
hvor en Krog vi andre os har fundet,
naar vi til Ensomhed følte os trængt.

Hr. Formand *Trier*
til Kristian si'er:
»Velkommen, ja, jeg véd
Beskéd«,
Dybdal var værdig:
»Gør Dem kun færdig,
jeg kan forstaa, De led,
gaa ned!
Vor Tid bedre Afløb har for Vandet,
Kristian, det er li'godt noget andet,
holde sig som Du, det er forbandet,
længe vi her til en W. C. har trængt.«

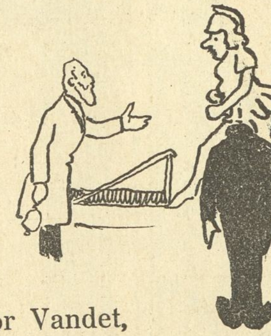

Velgørenhed.

(En Kreds af fine Damer sidder og syr.)

Baronesse von Habakuk: Hvilken Glæde er det ikke at kunne hjælpe fattige Børn.

Generalinde Klinkefald: Ja, og i Særdeleshed smaa fattige Negerbørn. Mit Hjerte svulmer ved Tanken derom.

Admiralinde Brakwasser: Det er saa hyggeligt at sidde og vide, at man gør en Gud velbehagelig Gerning.

Stiftsfrøken Gimmerlam: Tys! jeg hører Hendes kongelige Højhed komme!

(Alle rejser sig og nejer.)

Hendes kgl. Højhed: Det glæder mig at se Damerne saa flittige. Hvor vidt er vi?

Grevinde Gumpenbein: Vi kan i Løbet af denne Uge være færdige med 12 Navlebind.

Hendes kgl. Højhed: 12 Navlebind! Det er i Sandhed flinkt. Hvilken Glæde der vil blive ovre paa de kære, os saa dyrebare Øer. — Et helt Dusin Navlebind! Det er jo storartet. Saa er det kun Spørgsmaalet, hvorledes vi billigst skal faa dem sendt derover.

Admiralinde Brakwasser: Jeg skal foreslaa min Mand, at han i den Anledning lager en Fregat besøge Øerne.

Ministerinde Pandeben: Og jeg tænker, jeg kan faa min Mand til at se igennem Fingre med Tolden.

Hendes kgl. Højhed: Det var jo udmærket! Mine Damer, maa jeg paa Forhaand takke Dem paa tolv smaa Negerbørns Vegne.

(Damerne nejer).

Tæppet falder.

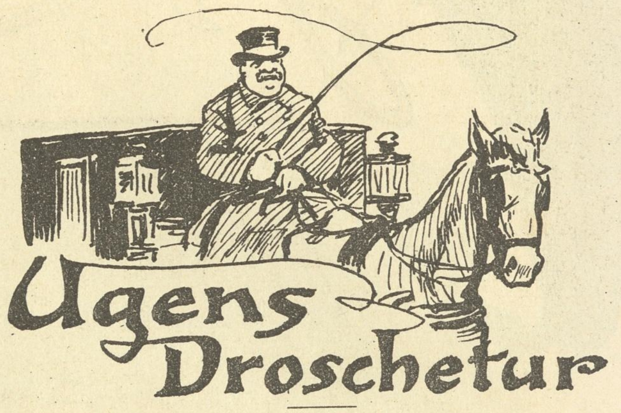

Ugens Droschetur

Je' fik forle'en Aften Tur me' en lille fin Herre, der vi' u' te' „Kisten".

„De' ska' Di komme", sa'e je', „men je' ve' bare si'e Dem, a' de' æ lidt for ti'li' innu. Der'nte no'e' regti' Sjov før hena' El'veti'en".

„Je' kommer der'nte for Sjov!" sa'e han aa saa li'esse arri' u' som en Kat, der ha' glemt Halen i Hakkels'maskinen.

„Naa, ikke de'", sa'e je'. „Saa æ Di ka'ske In'remissionær eller saad'n no'et?"

„Næ, je' æ Censer!" sa'e han.

„Æ Di Senser?" sa'e je'. „Den Profession kender je'-'nte. Æ de' no'et i Bygningsfaget?"

„Næ, de' æ mig, der stry'er!" sa'e han.

„Stry'er Di!" sa'e je'. „Æ de' Sten eller Flipper aa Mansketter, Di stry'er?"

„Di ka' sel' stry'e Flipper aa Mansketter!" sa'e han.

„Næ, de' ka' je' s'gu'nte", sa'e je'. „De' æ je' for kro-'et paa Fingrene te' aa ha' sat for mange Aar te' paa Bukken i Slu' aa al Sla's Regn".

„Je' stry'er Slivri'he'er", sa'e han, „aa Henty'ninger te' Ministrene aa saad'n no'et",

„Naa!" sa'e je', „je' tro'd', de' va' fransk Vask aa Stry'-ning, Di strøj."

„Næ", sa'e han; „de'nte fransk Vask aa Stry'ning, men danske Flovser aa Spydi'he'er. Dem ka' vi'nte ha'e i et lille orrenli' Land".

„Næ, de' ka' vi vel'nte", sa'e je'.

„De' ka' Di trygt stole paa, a' vi'nte ka'", sa'e han. „Se, nu æ der for Iksimpel én, der ha' lavet no'et, som di kalder for Kistens Kabberet."

„De' va' da et Fan'ens te' Navn!" sa'e je'.

„Ja, aa se han", sa'e han, „ha' nu skrevet no'et om Juvelerne aa Russerne aa saa vi'ere. Men de' maa ha'nte".

„Naa'nte?" sa'e je'.

„Jo, godt for mig!" sa'e han, „men der æ da ingen Mening i, a' je' ska' ha'e paa Teven derfor a' Tevvedor Pedersen aa skældes u' a' Alberti. Syn's Di vel?

„Næ, de' æ Di s'gu al for pen Mand te'", sa'e je'.

„Ja, ikke sandt?" sa'e han. „Men de' æ bare b'e'en Enden paa'et, aa nu ska' je' ing aa se dem etter i Sømmerne. Ka' Di se, a' je ha' ta'et Blianten me'?" sa'e han aa trak en vældi, Spa'serestok op a' Vestelommen.

„Ja, de' ka' je'!" sa'e je', „Med en ny Snært i", sa'e je', „ku de' bli'e en mejet orrentli' Pisk, den".

„Di æ nok vitti'", sa'e han. „Pas Di paa, a' je'nte begynder aa stry'e i Dem.

„Nu ska' Di snar' ha'e Tak!" sa'e je'. „De' va' jo en køn En! Maa je' nu be'e om mine himmelblaa Bukser!"

„Tys! æ Di gal?" sa'e han. „Nu æ Di jo li'e inge i Kabberetten me' de' samme. Ve' Di væ'sgo' aa væ' arti' aa la' Fru Hofmand vær' i Fre'!"

„Ja, gærne for mig!" sa'e je'. „Je' ha' nok i hinner, je' har hjemme".

„Hvis Di ve' si'e saad'n no'et", sa'e han, „saa maa Di si'e de' me' Tante Mine".

„Hvaffen Tante Mine?" sa'e je'.

„Je' sa' Pantemine!" sa'e han. „De' æ den ny Form for Revykome'je, som je' ha' Æren for".

„Ha' Di virkeli'?" sa'e je'. „De' glæ'er mig! De' maa Di ku' ha' mejet Fornøjelse a'".

„De haaver je'", sa'e han, „aa la' vos nu se aa komme a' Ste' deru' a', aa de' lidt villi', for her ka' je'nte staa aa vrævle aa slu're hele Natten".

Juvel-Tyvenes Sang.

Mel.: Vi Haandværkssvende.

:,: Vi Guldsmedtyve :,: vi arbejde ej for det rødeste Guld :,:
Naar med Dynamit i Lommer
og Boltesaks vi tll Butikken kommer,
saa skyder vi og bryder vi — med Knald faar Døren Bræk,
— ved Indbrudstyverier skal man være fræk.
Store Tyve la'r man gaa,
kun de Smaa man let kan faa
— saadan har det været siden Gorm den Gamle.

:,: Vi Guldsmedtyve :,: vi lister os ej, vi braser bare lige paa :,:
Ædelstene og Brillianter
vi nipser — vi er ikke Dillettanter.
Om Guldet, som de sidder i, vi bryder os ej stort,
det kaster vi, med Tak for Laanet i en Port:
„Klods-Hans" er det pakket i,
thi Adressen: Politi,
har jo været *Klods-Hans* siden Gorm den Gamle.

:,: Vi Guldsmedtyve :,: vi er ikke bange for „Policen" — nej, nej! :,:
Let vi færdes om paa Gader,
i Politi vi hele Dagen vader;
men finde os, det kan man ikke — jo, man ved bestemt,
at vi er just de Tyve, som ej fanges nemt.
I Stockholm var vi paa Spil —
man os aldrig nappe vil;
vi har operet siden Gorm den Gamle!

Negerindens Vuggevise.

Mel.: Sov mit Barn, sov længe.

Sov, min sorte Dukke
i Prinsessens Vugge,
drøm til Oxholm, Bahnson, Schnack,
Laurvig, Scheel og Krog en Tak
for det meget Smukke.

Sov, min lille Sorte,
— Du bær'r Prinsessens Skjorte,
faar Din Moders sorte Pa'.
vadskes, klædes paa og a'
— sov, min lille Sorte.

Sov, min kære Pode,
og hvil dit sorte Ho'de
i Prinsessens Dynevaar
— Lagnerne, de kom igaar,
toldfrit, hvor vi bo'de.

Sov fra Sorg og Vèer,
nyd Prinsessens Bleer
og tryk ud i Drømme, hvad
der har gjort Dig sorgløs, glad.
— Sov fra Sorg og Veer.

Sov, og Du vil drømme,
om, at der vil strømme
Gaver ind; men Maadehold
maa vi vise, thi kun tol'
maa ha' Lov at drømme!

Tak til den Regering,
der gi'r os slig Traktering.
Danmark er et herligt Land —
lille Nus, vi glædes kan,
det er længe — engelsk!

En Klokker.

Pastor Springelberg i Landsbyen Skoløse havde den uheldige Vane hver Søndag at møde for sent til sin Menighed i Kirken. Som sædvanlig kom han da en Dag 10 Minutter bag efter, og da der netop den Dag skulde tilflyde Menigheden Meddelelse om de nye Salmebøger og Daab, saa lod han Klokkeren forebringe disse Bemærkninger for Menigheden. Denne traadte frem og afgav sine Bemærkninger i følgende uheldige Orden:

»Jeg skal kun meddele, at de nye Salmebøger skulde benyttes om Søndagen, endvidere, at Forældre, som ønsker deres Børn døbte om Søndagen, maa henvende sig hos Præsten hver Onsdag mellem 9—10 Formiddag.«

Efter at have afgivet denne Salut, trak han sig forlegen tilbage; men pludselig for han frem igen og fremførte i Tilslutning til sin formedelst Glemsomhed afbrudte Tale:

»De, som ingen har, kan faa dem i Præstens Bolig for 2 Kr. og med ekstra stærk Ryg for 2 Kr. 50 Øre.«

Af Jens og Sørens Dagbog.

III.

(De præsenterer »Trofast« som »Looping the Loop«-Rytter.)

Th. J.

— Du ser noget sløj ud i Tøjet, Nielsen.

— Ja, Du, det var den Gang, jeg havde flere Klædninger i mit Klædeskab! Nu har jeg kun én.

— Ja, men det er da godt, Du har den.

— Ja, men det er Bagklædningen.

Hvad Folk kan hitte paa.

Mel.: Lott ist todt.

Den nye Censor, Hr. Levin.
er ingen Dummepeter,
han taaler ej, der gøres Grin
med Notabiliteter.
Den „Blaa" med Flid han bruge kan,
man finder næppe Magen, —
man si'er, af Blaakridt bruger han
et helt Dusin om Dagen. —
:,: Tænk blot :,: hver Dag et Dusin „Blaa".
Er det dog ej forfærdeligt, hvor Folk kan hitte paa!

Til Japan skulde nylig gaa
en vældig russisk Flaade;
i Vesterhav den stødte paa
en hel Del Fiskerbaade.
De laa og passed' deres Fangst,
til Fare ej de kendte,
Da Russerne af bare Angst
dem Sprænggranater sendte,
:,: Ja, tænk :,: tilbunds de maatte gaa,
det er dog skrækkeligt, hvor Russerne kan hitte paa!

Et snedigt Tyvekompagni
af drevne Spekulanter,
har nylig vist Rutine i
at stjæle Diamanter.
En Dør med Dynamit blev sprængt,
hver Ædelsten blev taget,
mens hver en Simili blev slængt
ad Gulvet hen og vraget,
:,: Ja, tænk :,: hvor vidt det dog kan gaa,
ja, det er pudsigt, hvad de Tyve dog kan hitte paa!

En Mand sku' spise Klokken 12
den Dag, da Jorden skælved',
men han var kommen lidt paa Sold
som Gæst i Kafé Helved'.
Da han kom hjem, var Klokken 5,
og Konen brugte Munden;
han smilende trak Uret frem:
„Det Jordskælv er jo Grunden,
:,: mit Ur :,: det rystet blev istaa." —
Der er snart ingen Grænse for, hvad Folk kan hitte paa!

Utilfredsstillet Nysgerrighed.

A.: Den gamle Frøken Hansen ser saa daarlig ud, er hun syg?

B.: Nej — men hendes lille Delle er i velsignede Omstændigheder, og da hun ikke kan faa opdaget, hvem der er den Skyldige, er hun nær ved at græmme sig ihjel.

Et Forlydende vil vide, at *Roshdestwenski* er kaldt hjem til St. Petersborg, og at *Martin Madsen*, Kaptejn i det danske Folketing, grundet paa sin bemærkelsesværdige Fremtræden, har faaet det ærefulde Hværv, at føre den russiske Østersøflaade videre til ny Sejre paa dens berømmelige Vej mod Japan.

Kast Krykkerne og gaa!

„Har Du hørt den sidste Nyhed?" spurgte min Ven Peter mig, da jeg forleden mødte ham paa Gaden.

Jeg svarede, som man altid gør paa det Spørgsmaal: „Næ, jeg har ikke, men det har Du maaske heller ikke?"

Peter stillede nu et gravalvorligt Ansigt op og fortsatte i en højtidelig Tone, som man kun bruger, naar man fortæller en Ven en god Nyhed.

„Har Du virkelig ikke hørt den om Præsten ude paa Frederiksberg?" Paa mit benægtende Svar begyndte Peter at fortælle:

„Jo, nu skal Du bare høre. Det var forleden Søndag, da Præsten ved en af Kirkerne derude, havde sluttet Gudstjenesten og begav sig til sit Hjem.

Paa Vejen mødte han en af sine ivrigste Tilhørere, en gammel pukkelrygget Mand, som møjsommeligt slæbte sig afsted paa sine Krykker. Præsten nærmede sig Manden og sagde: „Naa, min gode Mand, forstod De saa min Præken i Dag?" — Præsten havde talt om Jesus, som bød den syge Mand kaste Krykkerne og gaa — og Præsten begyndte nu paany at gennemgaa sin Præken for Manden og sluttede med de kendte Ord: „Og Herren sagde til den syge Mand: Kast Krykkerne og gaa!" Den gamle Mand, som opmærksomt havde lyttet til Præstens Ord, vilde nu prøve, om disse ikke kunne hjælpe ham, og han kastede Krykkerne og gik — —."

Her afbrød jeg min Ven ved at brøle af al Kraft: „Det er Løgn! Hold op med den! Den er for tyk!"

Min Ven Peter bandede paa, at det var sandt, og da jeg alligevel ikke troede paa det, indgik vi et Væddemaal om et Par Omgange Stjerneøl, som vi besluttede at konsumere med det samme.

Da vi var kommen ned paa Stamknejpen og havde faaet Øllet udbad jeg mig en nærmere Forklaring paa den mærkelige Præstehistorie.

Grinende over hele Ansigtet fortalte Peter: „Jo, Historien er skam sandfærdig nok, for Manden gik — — ganske vist var det paa Hovedet, og det endda i en stor Butiksrude! Men i det hele taget kan det jo være rasende ligegyldigt hvorhen han gik, naar bare han gik —."

Da jeg mærkede, at jeg var taget ved Næsen paa en skammelig Maade, betalte jeg Øllet og saa gik jeg ogsaa.

Kureret.

— Beder Din Kone Dig aldrig om at gaa i Butikerne for hende?

— Ikke mere nu. Jeg skulde en Dag gaa hen i en Butik og købe et Silkebaand efter en medbragt Prøve, men da jeg saa spurgte, om hun havde købt den af den smukke lyshaarede Frøken med Krøllerne og de bedaarende Smilehuller i Kinderne, kom hun i Tanke om, at hun alligevel selv skulde et Par Ærinder.

Den anerkendt dygtige Kirurg, Professor B., er ikke nogen ubetinget Elsker af Musik. Da han derfor i et Selskab maa høre en anset Pianist klimpre paa Pianoet en Times Tid udtrykker han overfor en anden Gæst sin Misfornøjelse med at der musiceres.

Gæsten (svarer undskyldende): Men det er jo Pianistens Bestilling!

Professoren: Hans Bestilling, siger De, det var ogsaa en Grund. Giver jeg mig maaske til at flænse i Folk, naar jeg er i Selskab

Forsigtig.

Han ligger paa sit Dødsleje. *Hun* sidder grædende og trøsteløs hos ham.

Han: Elskede Du! Nu da mine Timer er talte, sig mig saa oprigtigt: Har Du altid været mig tro?

Hun: Hvorledes? Du vil vide — —?

Han: Ja, jeg beder Dig derom!

Hun: Men hvis Du nu ikke dør!?

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

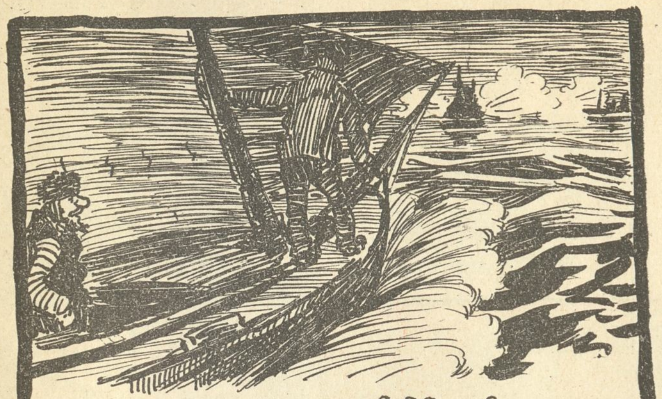

Et Krigsbillede.

„Ja, der æ inte møjet a' fortælle mer' end som det gik te' a' je' la og fiskede etter Torsk — saa ser je' i Horrisonten et svært Kadaver a' et Kri'skib, der laa og skod paa de forbandede Travlere, hvorfor den g'or'e det, ve' je' inte, og det er osse li'emajet, for har de inte fortjent det den ene Gang, saa har de det den anden — og Jørgen og jeg, vi ha'de li'efrem ondt i Laarene a' aa grine. — Men da hun var færdig med at skyde, saa kom hun ner a' os te. „Hør, Jørgen, ta' og sluk Lanternen", si'er je', „for ellers skyder hun ka'ske osse paa vos — hva' det nu ellers æ for en Hundestejler." — og saa satte je' Pappegøjen te' og holdt op mod hinner, for saa ku' hun jo se, at je' inte ha'de no'en daarlig Samvittighed — saa da je' æ et bitte Styk foran hinner, som hun kom skummendes — saa vræler Jørgen og jeg: „*Skiv ohøj!*" — Men saa sku' I ha' set — li'e paa en Gang gik hun kraftstejleme li'efrem baglæns, saa Skummet røg om hinner, og Jørgen maatte te og øse. — „Hva' Saten æ dessehersens" — si'er jeg til Jørgen — „nu ligger hun Søren Jøde mig stille!" — Saa vrælede je' nok engang: „*Skiv ohøj!* — æ I døve, I Kanallioner" — for je' b'e' lidt gnaven i Bøtten ve' at staa og raave te' Grin for Drengen uden at faa Svar. — Vi va' nu klos op a' Si'en paa hinner og fik maset Klyverbommen, da vi bor'ede hinner, og i det samme fik je' fat i en Line, der hang udenbords og lod Jørgen holde ve'en, mens je' klavrede op paa Kri'skivvet. —

Je' kiggede først lidt over Rælingen — ikke en Kat — paa Kommandobro'en — ikke et Suk — saa je' b'e' jo lidt løjerlig — det ve' je' tilstaa — for uhyggelig va'et — og saa si'er je' ner te Jørgen: „ta' og kom op Knægt, men gør først Linen fast" — og saa jumpede vi indenbords. —

Gu' bevar's, hvor va' det et nydeligt Skiv — og sikke noen vældige Kanoner — saa listede vi hen te Kahytten og bankede paa — ikke en Sjæl — Saa si'er je' te' Jørgen: „ta' og stik ner paa Banjerne, mens je' stopper mig en Pive Tobak — for der maa da for Fan'en være none Mandfolk ombord." — Naa, je' ha'de knap faaet tændt Snaden, før je' hører et vældigt Vræl, og saa ser je' Jørgen komme slævendes med en Matros, som græd og hylede i et væk og sa'e paa Engelsk: „De' æ inte maj! De' æ inte maj!" — Naa, je' æ inte stiv i Engelsk, men saa meget forstod je' da. — „Hvodden fik Du fat i ham?" si'er je' te Jørgen: „De ha'de lagt Lugen over Nedgangen til Banjerne, og saa bankede je' og raafte, og saa da der ingen svarede, skubbede je' te'en og stak en Næve ner for at faa fat i Gelængeret, og saa fik je' fat i ham." — „Gi' slip paa ham Dreng," si'er je', „ka' Du inte se, han æ ve' aa besvime" — og saa li'som je' hade sagt de', saa laa han der — kvask — væk! — „Bli' Du her ved ham, Jørgen, for man skal ikke forlade et sygt Menneske, af hvad Nationalitet dêt end er — og saa gik je' sæl hen og raafte ner gennem Lugen: „Come here old boys!" — men saa sku' I ha' hørt en Vrælen og Spetakkel, saa je' tænkte — de' æ Smede maj Pergamotten, de' æ galt me' — je' langede saa ner liesom Jørgen, og faar fat i en Fyr med en masse Guldskrammeras og haler ham op — men Pladsk! — der laa han og besvam med det samme. —

Desse her æ noet af de mærkværdigstens, je' har oplevet, sa'e je' til mig selv og stak Næven ner en Gang til og fik fat i en lang guldskrammereret til, og han hylede: „Dont Kill' me — dont Kill' me!" — „Kille Dig?" — si'er jeg — og saa ser han den anden skrammerede og — smask — i Gulvet — laa han der besvommet. —

Naa, kort at fortælle, je' trak cirkus 131 Mand op, men li'saasnart je ha'de faaet dem op va de væk — ikke et levendes Ord fik je a dem. Saa blev je ærgerlig, for den Flab a Dreng stod og grinte — og saa si'er je: „Ta og la vos gaa ombord igen te os selv, for desse her hænger inte rigtig sammen. — Vi listede saa hen ad Dækket — te je paa engang hører no'et, som klaprer paa en nederdrægtig uhyggelig Manér, saa si'er Jørgen, at de kom inge fra en lille Kabys li'e ved os med et Kighul i. — Je æ ellers en modig Mand, men det lød saa forbandet uhyggeligt, saa je først ga me te og kikke paa Døren. — Det var en majet almindelig Dør, og der stod malet paa den med Guldbogstaver, W. C., hvad de æ, forstod je inte straks, men saa skod je Modet op i Hjørtet og kikkede ing. —

Aldrig ska' je' glemme dê Syn — de' va', hva' vi hjemme kalder et *Dasapartimang*, og der sad en Admiral med trekantet Hat og hele Maven og Brystet fuld a' Ord'ner og Savelen mellem Knæerne og rystede og var bleg og klaprede med Tænderne. —

Stodskrrsrawatski Amiralski Rastdewenski knapowski Japanowski, sa' han. — „Hva?" si'er je', „ve' Deres Velbaarne Højhed inte speake English æ little? —"

Men saa begyndte han stejle me' osse. „De' æ inte mig, Mylord Japanowski", — og saadan b'e' han ve', og saa vidste je', a' han sku' te' og besvamme li'som de andre.

„Bare rolig, — de' æ Mads Jensen fra Torskeleje, Denmark, — men han va' hverken te' og hugge eller stikke i, som han rystede. —

„Ta' Du", si'er je' te' Jørgen, „og lav lidt ve' hans Toilette a' han inte taver Bukserne, saa bær' vi han ud paa Dækket og hælder en Snaps paa ham". — Men li'esaa snart han ha'de faaet Gibernakken, si'er han: „Here have you Savelen paa Æresord!" — „Hva' for en Sludder", si'er je', — „hva' ska' je' med den?" — „Æ de' da'nte Japanesernes Ammeral?" si'er han. — Næh, je' æ Mads Jensen fra Torskeleje!" — Æ vi da'nte ta'et te' Fange?" si'er han.

„Ikke de' a' je' ve' a', Deres Højvelbaarenhed". —

„Hvem ha' da dræft Mandskabet?" si'er han, og ser sig om. —

„De' æ bare besvommet a' Skræk, tror je'!" si'er je', for nu begyndte je' og lugte Lunten. —

Men saa sku' I ha' set ham. — Tungen slog helt Hjul i Munden paa ham, som han bandede og sparkede til den lange, skrammererede og de andre — og saa halede han mig hen te' Si'en og hviskede:

„La'et bli'e mellem os Mads Jensen, Kommandør af Sant Anne og den hvide Ørn", og saa stak han mig en Halvtredser og hviskede: „Du ska' ikke ta' Ord'nerne paa, før Du kommer hjem, for je' har sæl laant dem paa, te je kommer ud til Port Arthur, saa ska de deles mellem de Efterlevendes. —

Nu ka I jo tro, at de æ Løgn, men idet at vi gik ner a Leideren, stak han Jørgen en Medaille for ædel Daad og saa en to Krone og saa lod vi Jollen drive a, — og at Dekkerationerne æ ægte, ska je indestaa for — je fik 25 Kr. alene for den hvide Ørn, je solgte te Konsulen inde i Byen. —

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER og MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Fineste Cognac til Prisen er

TØNDE COGNAC.

Etiketten paatrykt Flasken med Guld!

erholdes overalt i DANMARK.

Ægte Schweitzer Bitter. Carl Østberg & Sönner. Ægte Pommerantz Likør.

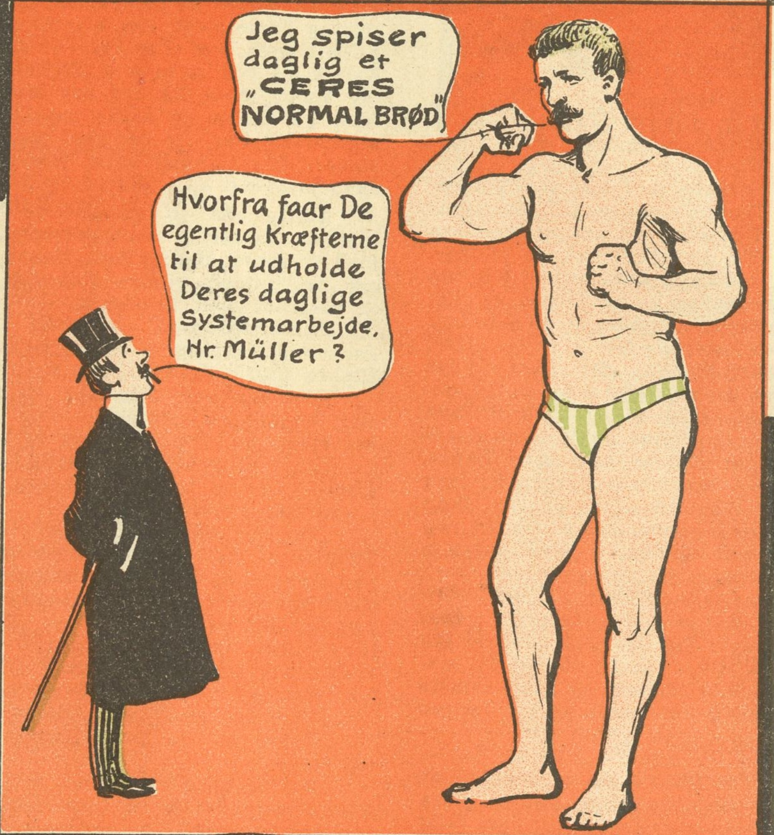

DEN ÆGTE

LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG

Advarsel!

skal have 2 korslagte Piber.

15 Øre Pk.: Faaes overalt.

Forlang **Svendborg** №1 MARGARINE erstatter SMØR

LAX i alle Kvaliteter, **Gaasebryst, Oksetunger.** Alt i 1. Klasses Varer.

Handlende og Restauratører Rabat.

Telef. 817. **Jacob B. Krøll,**

Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

under Anførsel af Herr Sophus Stockmarr.

ARBEJDERNES BRYGGERI ·STJERNEN· KØBENHAVN LAGER ØL BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN Pilsner Øl BRYGGERIETS AFTAPNING.

Arbejdernes Fællesbageri
Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret
Kærnemælk
paa Flasker
10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades 9, nye Materialhandel

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. * Nørre Farimagsgade 40.
Telefon Tg. 219. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. * Rosenvængets Allé 7.
Telefon 2761. Telefon Ø. 8.

Den ømme Hustru.

Hun: Hør, min kære Ven, der er en Herre i Forværelset, der gærne vil tale med Dig. —

Han: Kender Du ham?

Hun: Du maa tilgive mig, min Elskede, men i den sidste Tid har Du lidt saa meget af Hoste; desuden er Du uforsigtig og — — — aa, naar Du blot vidste, hvor bange jeg er for Dig, min Skat! (Hun styrter sig hulkende til hans Bryst).

Han: Naa, Du kære, lille, ufornuftige Barn, vær dog rolig. Man dør ikke af en lille Forkølelse. Men naar det kan berolige Dig, lad saa kun Lægen komme ind. Hvem er det? Doktor Hansen maaske —?

Hun: Det er ingen Doktor, Kære. Det er — det er — det er en — Livsforsikringsagent!

— En Gang om Ugen kommer der et Par gode Venner, saa har vi *Kort*aften — man skal dog have noget at faa disse *lange* Aftener til at gaa med.

En Herre og en Dame kommer sent om Aftenen ind paa et Hotel og forlanger et Værelse.

Værten: Ja, undskyld, men De er vel et Ægtepar?

Herren: Vi giver Dem vort Æresord paa, at vi begge er *gifte!*

~

Peter er bleven stukket af en Bi. Hans Moder raaber:

»Hurtigt, hurtigt, Ammoniak, at Haanden ikke skal svulme op!«

Den næste Dag besøger Peter sin Tante, der venter Visit af Storken. Han stikker begge Hænder i Lommerne og siger:

»Du, Tante, har Du ingen Ammoniak i Huset?«

~

»Det er dog ingen Løgn, at »slet Selskab fordærver gode *Sæder*«« , sagde Kromanden, han kom om Morgenen og fandt en Stol helt ødelagt.

Ryg den ægte
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. * Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Det bedste Spisested
i København, og
Det bedste Hotel
i København er
Hotel Union,
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
»DOUBLE BROWN STOUT«
KØBENHAVN

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater I Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter! Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen",
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF. 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra 8½ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

100 Kr. kontant
betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10 % billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen à 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til
Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

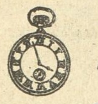
Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

En Torpedobaad.

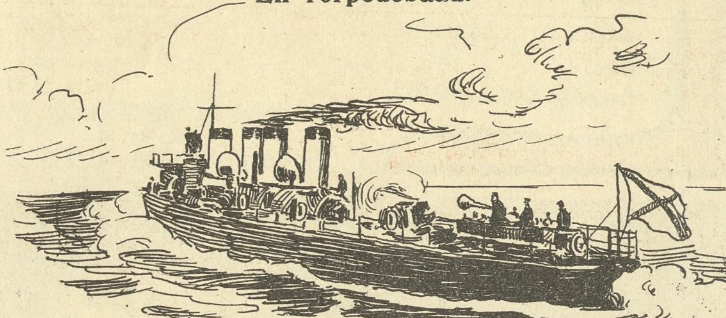

En Trawler.

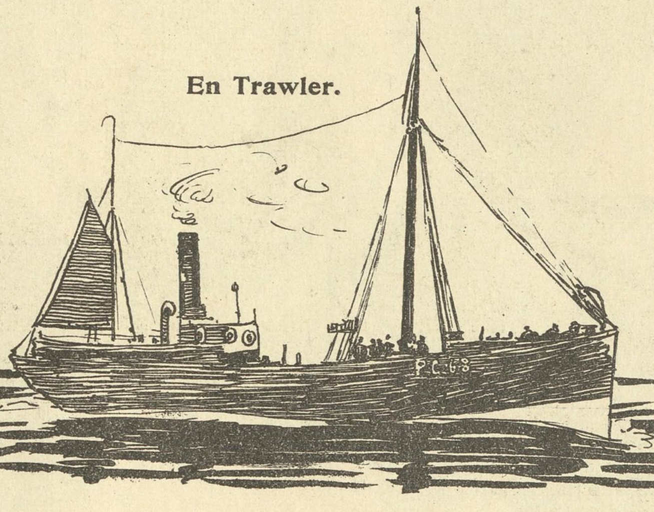

Den russiske Østersøflaades udmærkede Befalingsmænd tog Fejl af en Flotille Fiskerbaade og troede, at det var Torpedobaade. Vi bringer her Billeder af de to Typer Fartøjer. Kan vore Læsere se Forskel?

SØNDERBROS THEATER
FORESTILLING
Hver Aften Kl. 8
• Smaa Priser •
TELEFON AMAGER 305

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34,
lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Kildevæld
STRANDVEJ 49 A.
Hyggelig Have.
Enestaaende Udsigt.
Pavillon for Selskaber og Foreninger.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræefester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

Børst Deres Støvler med Nicola Créme.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Thehaven,
Pileallé Nr. 16, anbefales
Selskaber og Familier.
Spiritus udskænkes ikke men kan medbringes.

Telef. **PHØNIX.** 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Hotel Bispebjerg, Tlf. Tgv. 187.
Frederiksborgvej 33,
Hj. af H. C. Jensens Vej.
Billard. Keglebane.
Koncerthave med Veranda.
Madkurve kan medbringes.
Chr. Nielsen, frh. Christianshavn.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Ryg den ægte russiske Cigaret **Korea** fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. **Faas overalt.**
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

✱ Blæksprutten gratis! ✱
Ved Indlevering af for 12 Kr. Bøger til Indbinding erholdes **gratis** Blæksprutten.
Billig Pris. Solidt Arbejde.
Au bon Marchè. **Søndergade 12.**

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Freja's Chokolade og Cacao.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer,
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Løjtnanten (som lige er gaaet ombord i meget stormfuldt Vejr); Opvarter, vil De servere Middagsmad til mig præcis Klokken 4.

Opvarteren: Vil De ikke vente en Timestid med Bestillingen; det kunde nok hændes, at De saa har mistet Appetitten.

A: Aviserne har fuldstændig Ret, naar de paastaar, at vi i det danske Sprog ikke har et Ord, der svarer til „mæt“, naar man har drukket saa meget, man gider — vi mangle virkelig et saadant Ord.

B: Jeg synes, det er aldeles overflødigt, da en saadan Tilstand er fuldstændig utænkelig —.

Den seksaarige Anna: hvad er en Jordemoder?

Ved Du ikke det? En Jordemoder er en Fugl, som bringer de smaa Børn om Vinteren, naar Storken er i Ægypten.

A: Hvad Satan gør Du der med Benzinflasken?

B: Jeg stænker noget paa mit Tøj. Nu bruger jeg altid Benzin til at parfumere mig med, det er billigere og meget flottere, saa tror Folk, at jeg har kørt paa Avtomobil.

Frk' Jensen (til sin Kæresle): At cykle er dog en dejlig Sport.

Kæresten: Naar vi to nu først er blevet gift, saa køber jeg en Tandem.

Frk. Jensen: En Tandem; Tror Du maaske, at jeg tager Bukser paa?

Kæresten: Nej, nej, kæreste Fie dog, jeg køber selvfølgelig en Tandem med en kvindelig Bagdel.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand. (*Disp.*)
Tlf. 8143.

D'Hrr. **Kellnere og Musikere.**
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Madratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6.
Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball.
Special-Firmaet Gl. „Grand Depot“, 91, Gothersgade 91, København.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„RAVNEN“ udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Det vestindiske Lotteri trækkes.

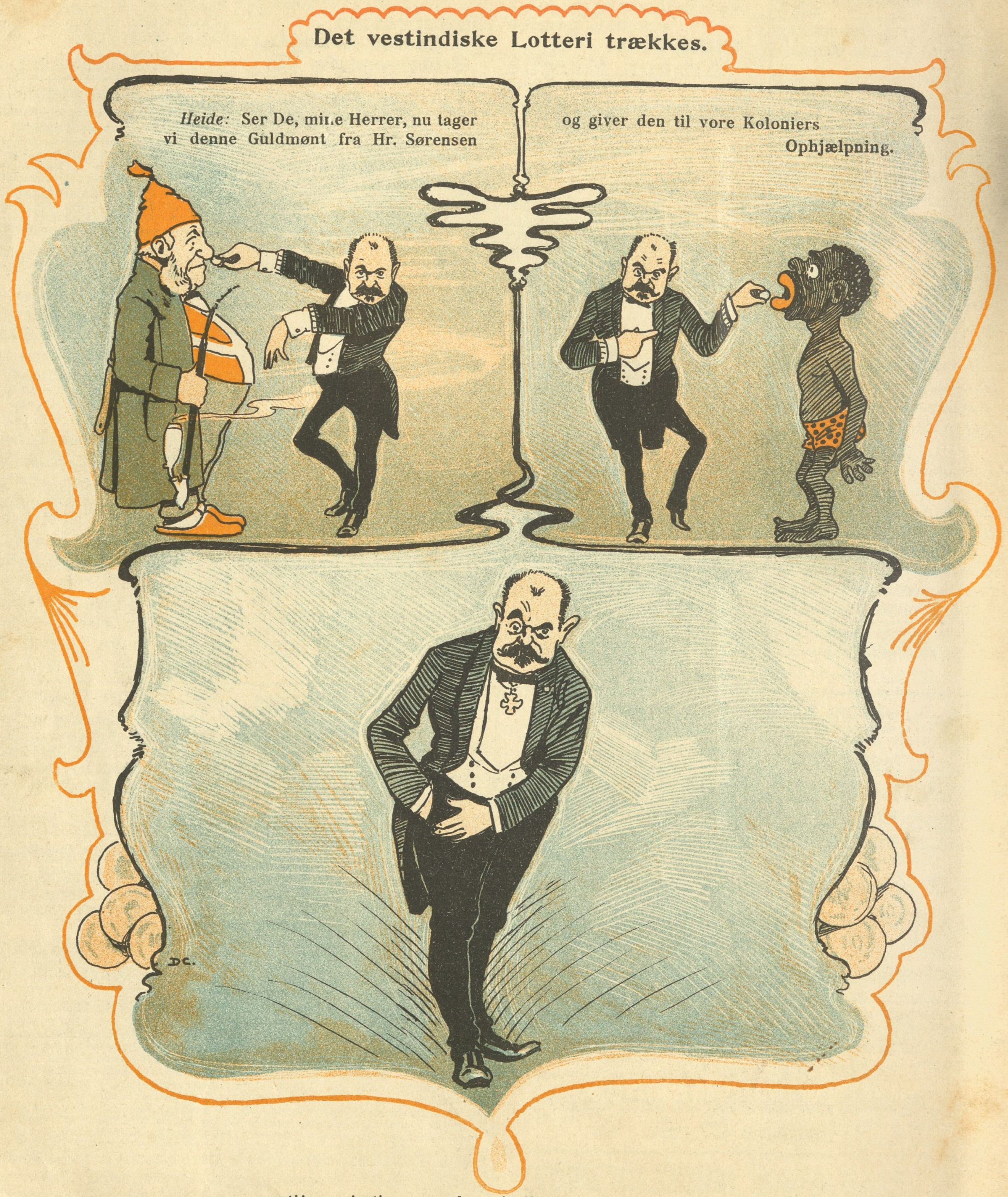

— og vupti! værs'artig — saa har vi alligevel selv den rare Skilling.

Nr. 46.

Ravnen

Søndag d. 13. November

1904

Svar paa Tiltale.

Kunden: Der er en Ting, jeg misunder Svinene. De bliver ikke barberede før efter Døden.

Barbereren: Aa, nogle blive da barberede, før de dør.

Ugen, der gik!
(Ravnesang.)

Mel.: Poleon, mer' Napoleon.

GENERALPOSTDIREKTØREN
sku' jo gærne løses a',
Indenrigsminister *Søren-
sen* vil en af Venstre ta'e;
nys Indbydelse han sendte
til den Rønne-Rigsdagsmand,
som i mange Aar han kendte,
de en Cognak tog med Vand.
»Kære Blem,
Pladsen den er nem,
Du kan snuppe Dig et Ben —« men *Blem* sa'e
bare »hm.«!
Han var Bangebuks,
og bad om Instruks
fra sit Andelssvineselskab, og saa gik han fluks.

Har De hørt, vort Ministerje
har en Plan, en ganske køn,
det i denne Rigsdagsserje
vil forlange bedre Løn,
saadan en seks tusind Daler
er jo li'godt lovlig tyndt,
en Minister har skam Kvaler
og vi har jo da begyndt,
Kroner ti
maa man Tingmænd gi'e,
saa der er jo ikke saadan noget vid're i,
at Hr. *Deuntzers* Mænd
stikker straks i Rend,
en Snes Tusind — Husmand *Nielsen* han er
med paa den.

»Ravnen« var i Borgerraadet,
hvor der siges meget godt,
naar vor By, De kan forstaa det,
pyntes skal saa den bli'r flot.
Vi skal ikke røre »Hesten«,
for den staar jo selv i grønt,
og de fleste syn's for Resten,
at den ogsaa staar saa kønt,
men Spinat
mere grøn Spinat
langs det »Kongelige«, saadan er'et vi skal ha'
'et.
»Magasin du Nord«,
skal saavidt jeg tror
ogsaa ha' Spinatbed foran med et Blomkaalsflor.

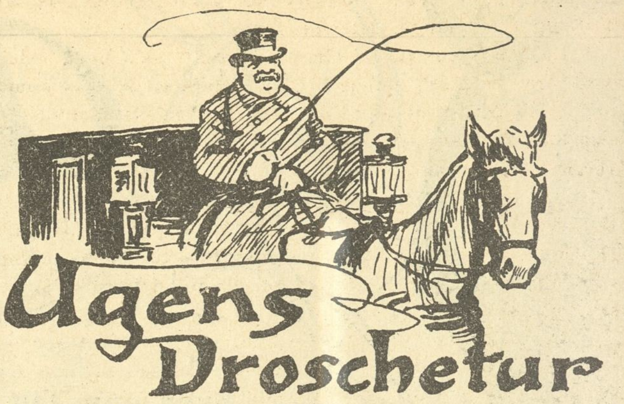

Je' ha'de li'e ha't Tur aa faa't Dekkenet over Lotte aa gi'et hinner Spisebor'et om Halsen — aa sel' sku' man jo osse se aa faa se' no'et i Skuffen — saa, allerbedst som je' sto' aa tænkte paa, a' nu æ vis' Grisetæerne go'e — saa kom der en ældre Sjendtlemand heng te' me' aa vi' køre u' te' de' ny Raa'hus.

„Hva' ve' Di der etter?" sa'e je' aa to' Salvijetten a' Lotte igen.

„Je' ve' op aa høre paa Forhandli'gerne", sa'e han.

„Hvaffe Forhandli'ger?" sa'e je'.

„Tanternes!" sa'e han.

„Naa, Tanternes!" sa'e je'. „Ja, di æ vis' inte saa morsomme, a' di æ vær' aa misunde Dem."

„Mon inte?" sa'e han.

„Næ, de' plejer di i al Fald inte vant," sa'e je' aa trak Dækkenet a' Lotte igen aa laa de' op paa Sæ'et.

„Jo," sa'e han, „i Aften æ di tværtimo' morderli' ingtressante for mej aa mine Li'e."

„Værkeli'!" sa'e je'. „Hva æ Di da i Derres sevile Liv, om je' maa væ' saa fri aa spør'e?"

„Je' æ Gæstgi'er," sa'e han, „aa de' ha' je' væ't i tol' Aar, men je' tror nok, a' je' ha' sat di otte a' dem."

„Hvo' ha' di sat?" sa'e je', „— Paa Derres Stol aa me' en lille Kunjakker forant Dem paa Bor'et?"

„Ja, de' ku' Di li'e," sa'e han, „aa de' ku' je' for Resten osse," sa'e han, „men desværre! saad'n gaar'et inte te', sa'e han aa dro' et Suk, saa de' lø' li'essom en Hivert, man stikker ner i et Okseho'de."

„Di ska'nte væ' ke' a'et!" sa'e je'. „Hva' Fan'en, je' æ jo hos Dem."

„Ska' je'nte væ' ke' a'et?" sa'e han, aa je' ve' aldri' smage en Draave Frokost mer', om ikke a' Taare'ne di løv ner a' hans Kinder li'essom a' Kalesjen, naar de' rejner. — „Ska' je'nte væ' ke' a'et, naar je' næsten aldri' ser min elskeli'e Hustru?

„Hvoffer ser Di'ente hinner?" sa'e je'.

„Hvoffer je'nte ser hinner?" sa'e han. „Forde a' je' alti' sitter u'e i de' forbandede Fængsel aa sve'er Mul'ter a'. Derfor ser je' hinner kuns en Gang imemmel, naar je' æ u'e en hal' Da's Ti'. — Tror Di, de' æ morsom' aa væ' gift paa den Maa'e?" sa'e han, aa tørrede Øjnene me' Ærmet.

„Der æ ka'ske nok no'en, der vi' foretrække de'," sa'e je', „men saad'n i al Almindeli'hed," sa'e je', „ve' je' jo ingrømme, a' den æ jo li'e hamper nok.

„De' ka' Di tro, den æ," sa'e han, aa saa tu'brølede han. — Naar je' sæl'er for ti Kroner en Da'," sa'e han, saa ska' je' mindst sve'e fem og tyve a'."

„Je' ve' nok si'e," sa'e je', a' de' æ en daarli' Forretning i Længden. — Di sku' se, aa komme ing i no'et andet," sa'e je'. „Ku' Di'nte bi'e Ammeral paa den russiske Flaa'e," sa'e je', „eller Spækhykker i Po't Arthur. Je' tror, di trænger te' begge Dele for T'ien."

„La' vær' me' aa gø' Grin me' me'!" sa'e han; „de' æ Synd, de' ve' Gu', de' æ'! Ta' hellere aa la' vos komme lidt u' a' Raa'huset te'," sa'e han, „a' je' ka' faa no'et aa høre om, hvo'd'n de gaar, aa om der ka'ske sku' oprinde lysere Ti'er for me'."

„De' gø' der nok!" sa'e je'. „Væ' Di bare roli', di løver inte fra Dem, sel' om vi osse først gik ner, aa Di ga' et Pa' Genstande te' aa trøste vos paa. De' sku' Di ta- aa gøre," sa'e je', saa ku' Lotte dér faa se' en Bi' Aftensma' først, aa saa va' de' —.

„Ikke tale om de'!" sa'e han. „Je' ve' fø'st derop aa høre, hvo'd'n de' gaar. Bavetter," sa'e han, saa æ je'nte bange for aa gi'e en lille En hjemme hos me' sel', om je' osse ska' sve'e den a' om fjorten Da'e. Hva' Fan'en, man har jo snar' Øvelsen!" sa'e han. „aa den æ de vis' godt aa holde ve'li'e."

„De' æ nok muli', a' de'nte æ de' dummeste, Di ka' gøre," sa'e je' aa krøv op paa Bukken. Han op ve' Si'en a' me', aa saa varede de' jo'nte mange Menutter førend vi ku' begynde aa se, hvo' mejet Klokken va' paa Raa'hustaarnet.

En Misforstaaelse.

Grosserer Meyer var en Mand omkring de 50, og han havde derfor ogsaa voksne Børn. Han havde nu en Datter, som skulde have Bryllup, og Middagen skulde være hos Meyers. Nu havde Meyer en Søn, som studerede i Hovedstaden, (Scenen foregaar i en Provinsby) og han havde lovet at sende 2 ferske Laks hjem et Par Dage før Festen.

Ganske rigtig. 8 Dage forinden, ankom en Kasse, som Fru Meyer satte paa Is i Kælderen, for at Laksen kunde holde sig.

Festdagen oprandt, og den unge Herr Meyer vendte hjem med første Tog. Henrykt faldt han baade Fa'r og Mo'r om Halsen, og lykønskede dem i Anledning af det gode Parti, som Bertha havde gjort. Ægteskabskandidaten var nemlig Godsbesidder, og ansaas af mange som Millionær. Ganske vist havde Meyer det ogsaa paa det tørre; men hans Skillinger blegnede fuldstændig ved Siden af Godsbesidderens skinnende Guldformue.

Da de vigtigste Formaliteter ved Mødet mellem Forældre og Søn var bragt i Orden, spurgte han ganske naturligt efter Kassen.

„Ah — Kassen —" svarede hans Moder, — „Kassen med de dejlige Laks, ja, den skal straks hentes op fra Kælderen!"

„Du har da vel ikke sat Kassen i Kælderen?" spurgte Meyer jun: forfærdet.

„Jo saamænd har jeg sat den i Kælderen min Dreng, og det endda paa Is. Huk paa fersk Laks skal ligge paa Is."

„Aah nu forstaar jeg det" — gentog unge Meyer, — „det er mit splinternye Kjolesæt, anskaffet i Dagens Anledning, som Moder har lagt paa Is".

Stor Bestyrtelse.

Kassen kom frem, og Klædningen mindede meget om en muggen Pølse.

Meyer jun: kom ikke til Fest den Dag.

I Regnvejr

paa Gæstgivergaarden. — *Den Rejsende*: Hvor kan jeg hænge min Frakke, Vært? Jeg er pjask *vaad*. Og giv mig saa en Toddy — jeg er morderlig *tør*.

Kongens Nytorvs Forskønnelse

Mel.: Onkel Mads var liberal.

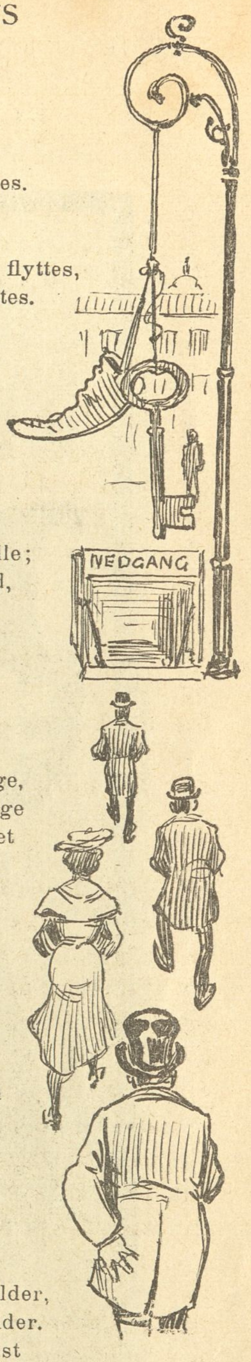

Har De hørt det sidste Ny? —
Kongens Nytorv skal forskønnes.
Længe ventede vor By,
Taalmod nu belønnes.
Først skal det rædsomme Bethelskib flyttes,
det skal af Russen mod Japan benyttes.
Ud af det hellige Skrog vil han saa
:,: en Torpedojager faa :,:

Nødtørftshuset staar for Fald,
Rygtet skadefro fortæller,
paa Charlottenborg det skal
gemmes i en Kælder. — — —
Ovenpaa al denne „kunstige Olle"
kan saadan Anstalt vel spille en Rolle;
man undertiden kan faa. som De ved,
:,: indre Trang til Ensomhed :,:

Magasin for de smaa Nor,
spæde Smaaborns Ekvipering,
udfor Huset faar en stor,
kostbar Udstaffering.
Som en Reklame for Vugger og Senge,
Svøb og saa vid're til Piger og Drenge
vil Storkespringvandet paa denne Plet
:,: komme rigtig til sin Ret :,:

Udfor „Kongelige" vil
noget ekstra godt man lave,
et Terræn omdannes til
praktisk lille Have. — —
Røde Plakater man søger at stryge,
værne Teatret mod alle de Syge.
Haven skal opelske Smaaplanter som
:,: indeholder Lægedom :,:

„Hesten" mener man skal væk;
skæv og stiv i alle Lemmer
staar den nu som Byens Skræk,
Torvet fælt den skæmmer
Nogle vil ha' at man „Bæstet" forgylder,
saamegen Ære dens Alder man skylder.
Jeg mener nu, at til Kvægtorvet bedst
:,: trækkes saadan bovlam Hest! :,:

Baronen (til Tjeneren): Tænker Din Slyngel, at Du er det samme som jeg?!

Tjeneren: Nej, saa maatte jeg jo være en stor Æsel.

Peter: Mo'r, giv mig et Par Rosiner?

Moderen: Værs'go', tag selv en Haandfuld.

Peter: Aa, gi' Du mig dem — Din Haand er større!

Den fortvivlede Elsker: Du vil ikke høre mig, Marie? Godt, saa sværger jeg paa at jeg drukner mig, om det saa skal koste mig Livet.

Hvorfor bruger Du al Tid saadanne fremmede Ord som »pø om pø«. Vi har jo dog det go'e danske »suksumsive«.

I Skolen.

Læreren: Pattedyr kaldes saadanne Dyr, som bringer levende Unger til Verden — kan I nævne mig et?

Peter: Storken, Hr. Lere!

Et Interwiew.

„Ravnen" tog sin nye sorte Frakke paa og fløj hen for at interwiewe *Mylius Erichsen*,

— Det var nok en kold En deroppe i Grønland?

— Ja, De kan stole paa, at jeg savnede min jyske Hede engang imellem.

— Det vil jeg tro. De svedte vist ikke Tran til daglig Dags.

— Nej, vi *tran*spirerede just ikke, undtagen naar vi maatte trække Slæderne.

— Saa var De altsaa sæl Hundene?

— Somme Tider! Jeg husker et Par Dage —

— Hundedage?

— Ja, det kan vi godt kalde dem. Vi havde maattet æde Hundene.

— Det var vist en slem Hundeæde.

— De smagte ikke af Trøfler, det skal jeg villigt indrømme. Men hvad skulde vi gøre? Vi havde ikke mere Spæk.

— Der var maaske noget langt til Spækhøkeren?

— Ja, det var der. En Nat saa vi en Hval.

— Det skulde vel ikke være Hvalborgsnat?

— Nej, det var ikke. Den forsvandt. Jeg ved ikke, hvad der stak den.

— Maaske en Harpun?

— Det tror jeg ikke. Uheldigvis havde vi ingen Kajak.

— Kunde en lille Konjak ikke have gjort det?

— Ikke den Gang. Hvis De derimod vil have en lille En nu, tror jeg nok —.

— Skaal!

„Ravnen" tømte et Glas med den berømte Rejsende og Forsker, og fløj derpaa hjem til sin hyggelige Rede.

Følg Sandheden.

Købmand Terkelsen havde adskillige Gange været paa den Side af Loven, som man almindelig kalder den kriminelle Side.

Om det nu var en vis Trang, der drev ham til disse ulovlige Transaktioner, saasom at forfalske Varerne, give Undervægt paa Fedt, Margarine m. m., og iøvrigt klippe sig selv i Fingrene, naar han skulde maale en Alen Bomuldstøj af foreligger ikke oplyst. Grunden maa snarest søges i hans Forretningsprincip „Stor Avance". Nu havde Terkelsen en Lærling, som hos sin Mester havde gennemgaaet en grundig Skole i Mesterens Aand.

En Dag kommer Mesteren ned i Kælderen, og ser det vordende Handelstalent blande vaadt Sand i Sukkeret.

Det skulde han ikke have gjort; thi Terkelsen holdt en Tordentale, som lyder omtrent saaledes:

„Unge Mand, hvad gør Du Dig skyldig i? En stor Forbrydelse, som, hvis den bliver opdaget, vil bringe os begge i Tugt- Rasp- og Forbedringshuset. Lyv aldrig! Og derfor heller ikke naar Du blev spurgt om Ting, Du nødig vilde staa ved. Om Dommeren spurgte Dig om Du kom Sand i Sukkeret, saa turde Du ikke benægte det.

For Fremtiden kommer Du derfor Sukker i Sandet; thi aldrig vil nogen adspørge Dig, om Du har hældt Sukker i Sandet".

Præsten: Deres smaa Piger er rigtig flinke, Maren Jespersen, men de bander saa slemt. Hvem kan de vel have det efter?

Maren: Ja, det kan jeg saamænd ikke vide, Herr Pastor. Vor Fa'r han banded' aldrig og efter mig er det da ikke, for de hører Fa'nknækme' aldrig nogen Ed i vort Hus.

Sund Levevis.

At leve sundt, det er jo saa moderne nu,
til Frokost nyder jeg en Nøddekærne nu,
jeg hører Foredrag og læser Bøger om,
hvor jeg skal faa den Sundhed, som jeg søger om,
jeg lærer Muskelspil, og hvordan man skal vinde Kraft,
baade den man har og den, som man engang har taft,
om hvordan man skal spise, og hvordan man skal gaa klædt,
og hvordan man skal vadske sig og holde pænt Diæt.

Du skal passe paa Dit Legem, at det faar, hvad det skal ha',
det skal daglig kontrolleres fra den første Fødsel a',
husk paa, Du skal ha' nitten Gram af Kulhydrat
og fyrre Komma otte Gram af Fosforat,
lidt Salte og en Masse Æggehvidestof,
— der er mange Ting at varetage ved dit Hof —;
Du skal bare se paa Maden, hvis Du smager lidt af hvert,
saa bli'er Slægten ganske successivt degenerer't.

Du skal købe Dig et Birkesbrød hver anden Da'
og saa mætte Dig ved Frøet, som Du skraber a',
Du skal børste Dine Støvler i Din Leverpostej,
Du maa nemlig ikke tro, at den er Mad for Dig,
mens Du slider, skal Du tygge paa en Peberrod,
Du maa ikke spise Flæsk, for det gi'r daarligt Blod,
Du maa heller ikke spise af det modne Vildt —
saadan kalder jo Fru Ottosen det raadne Vildt.

Du skal klæde Dig i Hawelock og Hörtrikot
og ta' Solbad hver Middagsstund fra tolv til to,
Du maa ikke bruge Handsker eller Hat og Stok,
naar Du bare har Din Sundhed, har Du mer' end nok,
og Fødderne skal Du gaa med Sandaler paa,
i Frost og Sne ta'r Du blot et Par Sjaler paa,
Du skal lægge Kroppen paa en Bunke Bøgekvas,
det er nemlig ikke sundt at bruge Fjedermadras.

Løb en Tur til Helsingør hver Søndag Formidda',
giv Familjen et Fo'er Græs, før Du ta'er hjemme fra —
se, det bedste var at svømme hele Døgnet rundt
i et Saltvandsbad i „Gamma", for det er saa sundt —
ku' man leve af lidt Havgræs og lidt Tangloppesteg,
var man Idealet nærmere end Du og jeg —;
Du skal lugte til en Spegesild og drikke et Glas Vand,
saa kan Du s'gu gaa i Seng som en betrygget Mand.

Har Du Drenge eller Piger af Din egen Slags,
maa Du endelig ta' og lære Barneplejen straks,
hvordan Du skal børste Tænder paa den lille Glut
og gi' den romerske Bade næsten hvert Minut.
Du maa aldrig drikke Te og Øl og Kaffetaar —
saa kan Du engang med Tiden blive hundred' Aar;
Du skal spise, ride, rejse, gaa i Seng præcis —
det er det, man kalder for moderne Levevis.

Deligencekørsel.

Den Rejsende: Hvorfor holder vi her?

Kusken: Tys, bare rolig! Jeg vil kun narre Hestene. Naar jeg nu smækker med Vogndøren, tror Hestene, at De er stegen af, og saa løber de i Galop op ad Bakken.

Givet igen.

Chefen (til Bogholderen): Hvilken Profession drev Deres Fader?

Bogholderen: Han var Sadelmager.

Chefen: Det er baade Synd og Skam, at han ikke lærte Dem det.

Bogholderen: Undskyld, hvad var Deres Fader?

Chefen (med Selvfølelse): Han var en *Gentleman!*

Bogholderen: Det er en Skam, at han ikke lærte Dem det!

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Lidt efter var de i Gang med Arbejdet. Medens han lagde Pladerne i Kopirammerne, tilberedte hun Tone-Fixerbadet. Af og til udstødte han et dybt Suk og saa fra Siden hen paa hende. Han havde ikke rigtig Mod til at bryde Tavsheden; han frygtede for, at Lidenskaben skulde løbe af med ham. Hun paa sin Side rystede nu og da paa Hovedet af hans triste Mine; Spot og Medlidenhed spillede paa samme Tid om hendes Mund og gjorde den dobbelt indbydende. Da bankede det sagte paa Døren, og ind traadte den smukke Tjener, som halvhøjt hviskede en Besked til sin Herskerinde. Hun gjorde en urolig Bevægelse, syntes et Øjeblik at vakle, men genfandt hurtig sin sædvanlige rolige Sikkerhed.

„Det gør mig ondt, Hr. Romanow, men vi maa for i Dag afbryde Undervisningen. Der er meldt mig et Besøg som jeg umulig kan afvise".

„Jeg kan jo blive og gøre Billederne færdige, medens De er borte", sagde han med et lurende, forskende Blik, der søgte at læse Svaret fra hendes Læber, endnu inden det var udtalt.

„Nej Tak. Saa vilde jeg jo ikke lære noget deraf. Kom hellere igen en anden Dag. Det vil De nok, ikke sandt?"

„De sender mig altsaa væk?"

„For i Dag, ja. Men jeg siger udtrykkelig: Paa Gensyn".

„Det hører jeg. Og jeg spørger heller ikke om noget, det er jo forbudt mig. Men jeg kan fortælle Dem, at jeg ved, hvad dette Besøg betyder, og hvorfor De ønsker, at jeg skal gaa. Lev vel!"

Paa denne dramatiske Maade tog han Afsked. Stuen, hvori den hemmelighedsfulde Gæst formodentlig opholdt sig, virkede paa ham, som Magneten paa Staalet, men han betvang sig, og saa ikke derind — mere af Stolthed end af Diskretion. Han spurgte heller ikke Tjeneren, da han var overbevist om, at blive opvartet med en Løgn, men forlod hastig Huset. Han var ikke kommen hundrede Skridt, før han vendte om og gik tilbage til Villaen. Bag et Træ i Nabovillaen, hvor han ubemærket kunne holde Øje med Margas skønne Bolig, blev han staaende og her tilbragte han den længste og pinagtigste halve Time i sit Liv. Da Gitterporten saa aabnede sig og atter faldt i og en Skikkelse viste sig paa Fortovet — ja, saa maatte Karl støtte sig til Havemuren for ikke at falde om, saa stærkt virkede Spændingen, Overraskelsen og mange andre Følelser paa ham. Han havde sikkert venter, at se Arthur selv komme ud af Porten, i Stedet for viste der sig en lille, sirlig kvindelig Person, som han aldrig før mindedes at have truffen.

Hun gik over til Sporvogns-Stoppestedet, hvor hun blev staaende til en Vogn nærmede sig.

Hvad skulde han gøre? Hans første Tanke var, at stige efter hende op i Vognen, men et Blik paa Margas Villa holdt ham tilbage. Hvis nu Arthur Berger alligevel var derinde? Han maatte have Vished for enhver Pris. Altsaa lod han den fremmede Dame køre sin Vej og indtog atter sin Post bag Træet.

Karl havde endnu aldrig forsømt sin Middagsmad. I Dag gjorde han det. Tiltrods for sin Hjærtepine følte han hvorledes Tarmene skreg af Sult. Men han blev standhaftig paa Pletten, Time efter Time alt imedens han udmalede sig, hvordan Marga og Berger sad derinde ved et veldækket Bord og lod Vinen smage sig.

Omsider indsaa han, at han ventede forgæves; hvis Arthur Berger virkelig befandt sig i Villaen, saa maatte han føle sig saa hjemme der, at man ikke kude regne hans Besøg som en sædvanlig Visit, der indenfor en overskuelig Tid fik Ende.

Skuffet og ærgerlig gik han over til Stoppestedet og kastede i Forbigaaende et sidste, forskende Blik paa Villaen.

Et Forhæng bevægede sig derinde, — var det ikke Bergers Hoved, der hurtigt havde fjernet sig fra Vinduet? Karl turde sværge derpaa, men i næste Øjeblik var han af den Mening, at det var den smukke Tjeners. Snart efter syntes han alligevel at det maatte være Bergers og i den pinagtigste Tvivl steg han op paa Sporvognen og kørte ind til Byen.

Næste Morgen modtog Marga følgende Brev:

Ærede Frøken!

Da jeg har fattet den Beslutning aldrig mere at gense Dem, haaber jeg De undskylder disse Linjer. Lad mig da sige Dem, at jeg fortæres af Skinsyge paa den Mand, hvis Navn det er mig forbudt at nævne, ham, som jeg troede myrdet og hvem jeg selv med koldt Blod kunde myrde — om han da lever. Og her kommer jeg til Sagen. Hvis De har den mindste Smule Medlidenhed med mig, saa lad mig vide, om Arthur Berger er et Spøgelse, eller et levende Væsen, thi at leve længere i denne Uvished er ikke til at udholde.

Jeg ved, at jeg nu har brudt mit Ord til Dem, men Straffen derfor bliver ogsaa den haardeste, som tænkes kan — at jeg aldrig mere skal gense Dem.

Deres ulykkelige

Karl von Romanow.

Paa dette fik Karl følgende Svar:

Ærede Hr. Romanow!

Desværre har jeg i Dag ikke Tid til nærmere at komme ind paa Deres Spørgsmaal, saalidt som at straffe Dem fordi De brød Deres Ord. Jeg har nemlig noget langt vigtigere paa Hjerte. Medens De hengav Dem til Deres Skinsyge, har jeg ganske stille fortsat Deres Efterforskninger og har haft bedre Lykke med mig end De. Jeg er ikke alene kommen paa Spor efter Hovedmanden i Forbrydelsen, men jeg har tillige faaet fat i ham. Han gik i en Fælde, jeg stillede for ham og da jeg intet bedre Sted havde for Haanden, indespærrede jeg ham i Mørkekammeret. Der kan De faa ham at se, hvis De vil besøge mig i Morgen Aften Kl. 7. Om Deres Tagen Afsked for evigt kan vi jo saa tale nærmere. Med venlig Hilsen

Deres hengivne

Marga von Gebhardt.

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Forlang „LUCCA" Likør
FAAS OVERALT.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDS
Margarine.

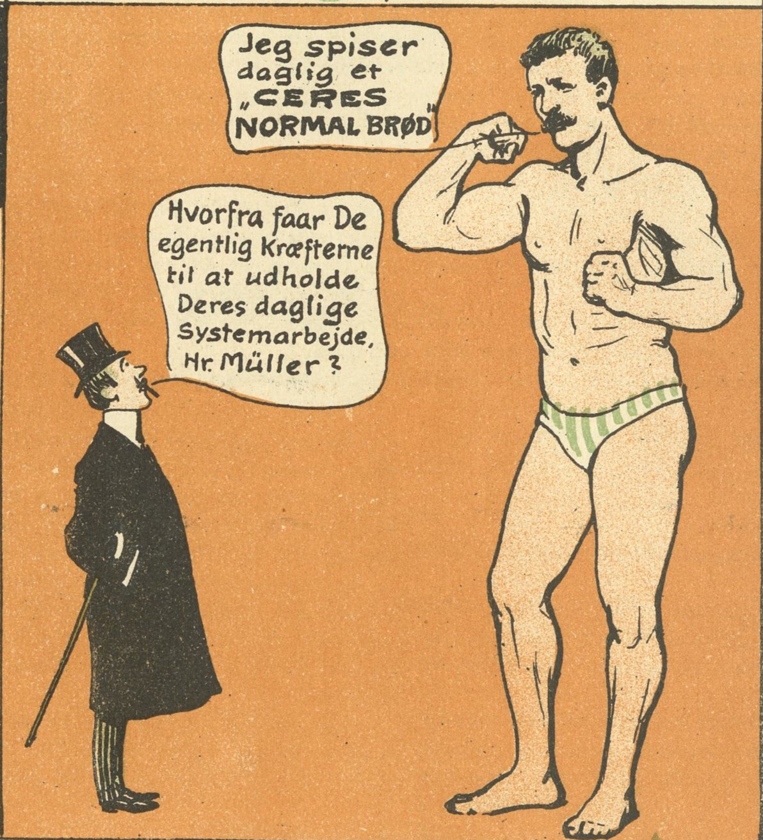

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pk.: Faaes overalt.

Forlang
Svendborg
No 1
MARGARINE
erstatter
SMØR

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

ARBEJDERNES BRYGGERI ·STJERNEN· KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Arbejdernes Fællesbageri

Raadmandsgade 23

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget omhyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30. Telefon 913.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret
Kærnemælk
paa Flasker
10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra
Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

S. JOHANNESSON
HØJBROPLADS 13.
GÆS, ÆNDER, HØNS,
alt Flæsk er trikinundersøgt.
Billige Resterudsælges Fredag og Lørdag.

Et lille Vink.

— Frøken Grete, faar jeg ikke Lov til at kaste den Frøkentitel overbord, og slet og ret kalde Dem Grete?

— Jo, det er saamænd ikke længere siden end i Gaar, at jeg fortalte Mo'er, hvor ked jeg er af at kaldes „Frøken".

~

Turisten (der lige har naaet Toppen af et højt Bjerg): Men hvad i Alverden var det nu, jeg vilde her oppe.

~

I Skolen.

Læreren: Kan Du sige mig Frits, hvad kaldes de Tænder, Mennesket faar sidst?

Frits: Kunstige Tænder, Hr. Lærer.

~

En kold Straale.

Han (vildt): De maa ikke sige nej. Jeg skal kaste mig til Jorden og græde ved Deres Fødder.

Hun (roligt): Ja, men vent saa et Øjeblik, medens jeg tager Galoscherne paa.

— Anne Marie, Du behøver dog ikke at løbe rundt og ligefrem prale med det Syndens Barn!

— Syndens Barn —?!! Næj, der ta'r Pastoren fejl! Det er jo Jens Christoffers!

Straffet Slikmund.

Dyrlægen: Hvad Pokker kan Hoppen fejle? Hun maa jo ha'e faaet noget giftigt i sig.

Krokonen: Ja, jeg ved det ikke saa lige, men jeg saa, at hun slikkede Oberstens Datter i Ansigtet i Aftes, da Frøkenen kom hjem fra Ballet paa Herregaarden.

~

Han forlangte Udsættelse.

Lægen (til Patienten, der har faaet Lov at spise et blødkogt Æg): Naa, holder de af Æg?

Patienten: Ja, blot de havde faaet Lov til at vokse lidt mere.

Lægen: Vokse! Hvad mener De med det?

Patienten: Aa, blot til de havde faaet Vinger og Ben.

~

Af en Roman.

— „Jeg er Din", hviskede hun og sank til hans Bryst. Og fra den Dag sank hun stedse dybere. I Balsalen tabte hun sit Guldarmbaand og i Stuen ved Siden af sin Ære — —

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54 1.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst
ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i
En gros Klædelageret,
Linnesgade 18,
Herm. Simonsen.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
DOUBLE BROWN STOUT
KØBENHAVN

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos
Jens Kjeldsen.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes berømte Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter:
Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen",
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. **O. Beyer**, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

Yale Laase & Nøgler Nyøstergade 2

Heltene fra Nordsøen.

(Efter „Daily Graphic.")

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

FREDERIKSHAVN.
Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Privat Detektiv-Bureau.
Undersøgelser udføres, Efterforskninger besørges, Oplysninger foreskaffes, Talrige Anbefalinger forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

Bekendtgørelse
fra
Alm. dansk Vare- & Industrilotteri.
36te Series
2den Trækning begynder den 16de November 1904.

Der fordeles i denne Trækning følgende Gevinster:

Paa et og samme Lod kan vindes 2 Gevinster i samme Trækning.

1ste Præmiegevinstrække.

1	Gevinst	paa	750	Kr.
1	—	„	500	—
1	—	„	300	
5	—	à	250	—
40	—	„	100	—
70	—	„	50	—
100	—	„	25	—
128	—	„	12	—
1654	—	„	10	—

Hovedgevinstrække.

1	Gevinst	paa	1500	Kr.
1	—	„	1000	—
1	—	„	600	—
5	—	à	500	—
40	—	„	200	—
70	—	„	100	—
100	—	„	50	—
128	—	„	15	—
1654	—	„	10	—

2den Præmiegevinstrække.

1	Gevinst	paa	750	Kr.
1	—	„	500	—
1	—	„	300	—
5	—	à	250	—
40	—	„	100	—
70	—	„	50	—
100	—	„	25	—
128	—	„	12	—
1654	—	„	10	—

Ialt: 6,000 Gevinster.

Lodsedler til Trækningen, sælges og fornyes à 1 Kr. 50 Øre Stykket overalt hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i **Hovedkollektionen, Nørrevoldgade 19,** hvor **Planen** paa Forlangende udleveres **gratis.**

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag, Læderstræde 5, København.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: **Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.**
Søgnedage: **Koncert og Sang.**
Gratis Adgang!

Ryg den ægte russiske Cigaret **Korea** fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. **Faas overalt.**
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. Vinstuen Vesterbrogade 66 St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling
2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm..

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

En Menneskeven.

Kyperen: Vær saa god og træd nærmere kære Herre. De sidder jo lige ved Døren, og det trækker slemt der,

— Tak unge Mand, jeg har gjort det for at spare Arbejdet for Kældermesteren. Han smider mig nemlig ud, hver Gang jeg kommer.

Nok rimeligt.

En ung Pige, som altid bærer en kostbar Brilliantring paa Fingeren, har gjort den Erfaring, at hendes Næse klør meget hyppigere end andre unge Damers Lugteorganer, naar de ikke har en saadan Fingerprydelse.

— Fruen sagde, at jeg ikke maatte aflevere Vasketøjet uden at faa Penge med tilbage.

— Det var pænt af Fruen. Jeg faar Penge straks i Morgen tidlig. Værs'god og gør Dem det hyggeligt.

Beklager. —

Fruen: De skal faa Middagsmad, naar De vil hugge dette Smaabrænde for mig.

Tiggeren: Jeg beklager meget Frue, men det strider imod mine Grundsætninger. Jeg har altid været en ærlig Mand, og jeg har engang lovet mig selv: „Karl, kan Du ikke komme frem i Verden, uden at hugge Dig frem, saa faar det være det samme".

Assessoren: Er De gift?
Tiltalte; Ja.
A.: Med hvem da?
T.: Ja det er med et Fruentimmer.
A.: Ja det er klart nok . . .
T.: Aa, det vil jeg ikke sige. Min Søster er da gift med et Mandfolk.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding,
Tlf. 8143. fhv. Vognmand. *(Disp.)*

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af **Fabriksfodtøj.**
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.
Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. 42,1. Pilestræde 42,1. Forsendes overalt mod Efterkrav.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Barnlig Opfattelse.

Hvorledes lille Peder forestillede sig, at det vestindiske Lotteri skulde ophjælpe Øerne.

Nr. 47.

Ravnen

Søndag d. 20. November

1904

Grossereren: Nylund, det er skammeligt gjort af Dig at gaa og tigge. Jeg har fra paalidelig Kilde hørt, at Du har faaet en Arv paa nogle Tusind Kroner.

Nylund: Men kære Grosserer. Derfor skal jeg vel ikke ligge paa den lade Side.

Censur.

Maa trykkes!
Levin.

„Frit at tænke, tro og tale«,
lyder jo en gammel Tekst,
Censor skal ej mer befale
over Livets frie Vækst,
men man Garantier maa have,
Garantier blot fordi
Verden vilde gaa af Lave,
om der ej var Garanti.

Derfor bør man al Tid skaffe
sig Kontrol med Skuespil,
ikke mod Moralen plaffe
løs — en Censor maa der til.
Han skal ikke bare maale
Skørter paa Café Chantant,
han maa ikke heller taale
en Moral med Ramasjang.

Det er galt nok, at der skrives
Skuespil med Dolk og Mord,
det er fælt nok, at der gives
Dramaer, som behandler Hor,
det er grusomt — Spøg til Side! —
naar en Avtor leger Smut
med moralske Rædsler — *vide*
da »En Fare« blev forbudt.

Brug din Blyant blaa, Du Kære,
Dydens Vogter, Hr. *Levin*,
hold Moralen højt i Ære,
vi er Folk og ikke Svin,
stryg hver Vending uærbødig
og frivol og plump og grov,.
frem den Kunst, Du finder lødig
og i Smag med Moselov.

Censor, Censor, Dig paakalder
hver en ædel Dydsdragon,
Pebermøer i moden Alder
og Hr. Sørensens Mission.
Censor, skønt Du os har trøstet,
er vi spændt paa Enden — føj!
»Enden« faldt Dig vist for **Brystet**,
giv den blot et lille Strøg.

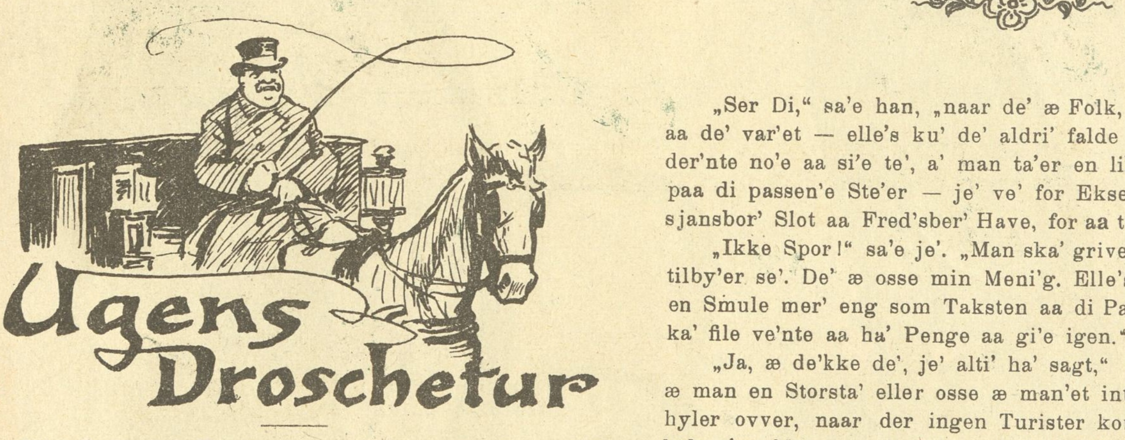

Je' sa' inge i Vovnen aa ventede paa aa faa en lille Tjans ingen Aftensma'en, saa æ'et jo, a' je' ser to meje' fine Herre' komme stejlen'es over mo' me'.

„Ha' Di Tur, Kusk?" sa'e den ene.

„Ikke li'e i Øjeblikke'," sa'e je', „saa hvis di Herre' ha' Lyst te' aa prøve Bavsæ'et, æ de' te' Tjeneste."

„Ska' vi ta' han, Sjønning?" sa'e den ene a' dem.

„Ja, la' vos bare ta' han, Svanekær," sa'e den anden. Vi maa jo ha'e Raa' te'et etter de', vi tjente paa Tyskerne," sa'e han aa saa grint' di begge to, men de' va' brandgult.

„Tyskerne æ elle's inte saad'n," sa'e je', „a' der æ no'e' vi'ere aa tjene paa dem."

„Næ, de' syn's vi heller'nte," sa'e han, der sidst ha'de talt, „mnn Turistforeningen, den æ nu a' en anden Meni'g."

„Æ'en de'?" sa'e je'. „Saa sku' Di be'e den om aa ta'e aa passe se' sel'."

„De' har vi g'or'," sa'e han, „men de' hjalp inte, aa nu ska' vi te' Mø'e aa se aa klare den Frikkedelle."

„Den me' Tyskerne?" sa'e je'.

„Ja, Flotten Ferrejn," sa'e han, „vi kalder dem Flottenbærrene; de' æ nemmere."

„De' æ'et," sa'e je', „de' æ li'essom, naar vi i vorreses Kre's si'er Stikkelsbær om en lille Bønne."

„Ser Di," sa'e han, „naar de' æ Folk, der ha' Raa' te'et, aa de' var'et — elle's ku' de' aldri' falde vos ing, — saa æ der'nte no'e aa si'e te', a' man ta'er en lille Smule Angtré paa di passen'e Ste'er — je' ve' for Eksempel si'e te' Krisjansbor' Slot aa Fred'sber' Have, for aa ta' et Pa' Stykker."

„Ikke Spor!" sa'e je'. „Man ska' grive den Sjangse, der tilby'er se'. De' æ osse min Meni'g. Elle's fik man jo aldri' en Smule mer' eng som Taksten aa di Pa' fatti'e Ører, man ka' file ve'nte aa ha' Penge aa gi'e igen."

„Ja, æ de'kke de', je' alti' ha' sagt," sa'e han. „Enten æ man en Storsta' eller osse æ man'et inte. Vi gaar her aa hyler ovver, naar der ingen Turister kommer, det manglede s'gu blot saa, a' ma'nte sku' plukke dem, naar a' der kom no'en."

„Vi ha' s'gu'nte plukke' dem, Sjønning!" sa'e han, der hele Ti'en ikke ha'de sagt no'et. De' maa Du'nte si'e."

„Nej, 'gu ha' vi ej, Svannekær," sa'e den anden. „De æ jo netop de', je' staar her aa si'er te' Kusken. Vi æ et Par regti'e Skvadderho'eder, si'er je'; vi æ altfor ærli'e aa ta'er 'nte no'et for vorres Arbe'de, si'er je'; derfor faar vi heller aldri' no'et, men b'i'er ve' aa være di samme Lus, vi alti' ha' væ't. Men la' vos nu bare komme op te' Mø'et, saa ska' vi nok gi'e dem ren' paa, di andre, der ikke ka' unde en ærli' Mand te' Fø'en. De' manglede s'gu blot, a' di sku' sla me' Glasskaar, naar di ha' Tag paa deres eget Hus. Nok æ vi skekkeli'e Folk aa ærli'e Folk aa kris'ne Mennesker, men vi finder os s'gunte i al Ting alli'eveller; de' ska' di komme te aa faa aa vi'e, de' ska' je' lovve dem for, aa nu a' Sted aa la' vos komme der hen. Je' brænder li'efrem a' Begærli'he etter aa si'e dem min Meni'g paa mine egne aa min Kollegusses Vegne dér!

De' va' der jo'nte no'et aa si'e te, aa saa laa je' op aa lo' Lotte gaa lidt henga' Ga'en, aa saa varede de' jo 'nte mange hal'e Timmer, før den Tremark va fortjent paa en ærli' aa riæl Maa'e.

Den nyvalgte Præsident i Amerika, Roosewelt, har indbudt til Voldgiftsmøde angaaende den russisk-japanske Krig.

Ren Serviet.

Mel.: Du er rig, Du er dejlig o Syd.

Jeg har stadigvæk rost min Barber
for hans pæne og retskaf'ne Væsen.
Naar han af og til tog mig ved Næsen,
var det kun hans Forretningsmanèr.
Jeg har fundet ham saare adræt,
naar han Kniven lod danse paa Remmen,
:,: mens han sa'e, uden Falskhed i Stemmen:
Peter' hent os en ren Serviet! :,:

Jeg har stolet paa ham, som paa Guld
indtil nu, da jeg saa en Erklæring;
udaf den har jeg faaet Belæring,
men den rev al min Tillid omkuld.
Det erklæres som lovgyldig Ret,
at de brugte Salveter sorteres,
:,: derpaa presses de; — saadan leveres
hvad der kaldes for ren Serviet :,:

Jeg for Svendene har Sympathi,
der vil afskaffe saadanne Skikke,
jeg begriber saa godt at de ikke
vil gaa med til et sligt Griseri.
Det vil være langt mere honnet
om de ærede Herrer Barberer,
:,: alle brugte Salveter kasserer
og kun anvender ren Serviet :,:

Vil man være i Ansigtet glat
er man nødt til at la'e sig barbere,
men desværre, man kan risikere
at faa Lupus, Ekzem eller Fnat,
thi selvfølgelig smittes man let,
naar man brugt Serviet skal benytte,
:,: derfor vil til mit Forslag man lytte.
saa forlang altid ren Serviet. :,:

Hvis ej ren Serviet jeg kan faa
og Barbéren ej hører min Klage,
vil jeg ham og hans Væsen forsage
og i Stilhed la'e Børsterne staa.
Men saa vidt gaar det næppe saa let,
thi sin Vilje forhaabentlig faaar man
:,: med Barbéren saa nydeligt, naar man
bare be'er om en ren Serviet :,:

Det er forskelligt, hvad man maa betale for et Byærinde. Nu har f. Eks. den offentlige Politiret haft Bud efter A. C. Meyer, — Honorar 10 Kroner. Er det ikke urimeligt? A. C. Meyers literære Kiosk besørger gerne et Bud, selv paa Vers, til den „Offentlige“ for en 25 Øre. Det kan man da kalde rim—eligt. —

Vaade Fødder skal ifølge Sagkyndiges Udsagn indvirke uheldigt paa Sindsstemningen. Det maa jeg tro. I Stege gaa de Indfødte omkring i en sand Vandskræk takket være Goodtemplar-Thomsens Vandforsyning. Mangen drukken Dannemand har Thomsen til Dato bragt paa det tørre, kunde han nu blot gøre det samme ved de druknende paa Møen burde han da indstilles til Redningsmedallien. Han skulde raadspørge en Vandmester.

Fra Baadehavnen.

— For Pokker Styrmand! Hvor De har faaet Deres Roere kønt friseret med Skilning baade for og bag.

— Ja vel, Grosserer, det er for at Baaden ikke skal faa Slagside.

Fra Gymnastiksalen.

— Det lyder for Resten underligt at høre en Dame kommandere.
— Hm . . . De er formodentlig ikke gift?

Sidste Telegram fra Port Arthur.
Fredag Morgen Kl. 8.

General Støssel kan ikke „holde“ sig længer.

Der er Forskel.

I.

Bankdirektøren: Jeg har en kedelig Meddelelse at gøre det ærede Bankraad. En af Bankens Kontorister har i disse Dage tilvendt sig 50 Kroner af Bankens Penge. Han tilbyder at erstatte dem med 5 Kroner om Maaneden, og da han ellers er en flink og brugbar Mand, foreslaar jeg, at vi lader ham beholde sin Stilling, ikke mindst af Hensyn til hans Hustru, der er svagelig, og hans 3 smaa Børn.

Formanden i Bankraadet: Jeg er imod at vise nogen Skaansel i det foreliggende Tilfælde, og holder paa, at den Skyldige overgives til Politiet. Forbrydelse er Forbrydelse og maa straffes; vi kan ikke tage Hensyn til Hustru og Børn. Retfærdigheden maa have sin Gang, Ingen Øllebrødsbarmhjærtighed, mine Herrer.

(Det vedtages at lade Kontoristen straffe).

II.

Bankdirektøren: Banken har været i en pinlig Situation. Vor Hovedkasserer har laant 60,000 Kroner af Bankens Penge. Han har ganske vist erstattet dem, og for saa vidt er der ingen Skade sket, men jeg har dog for Principets Skyld givet ham Afsked. En Bank kan, efter min Formening, ikke være tjent med Embedsmænd, som foretager den Slags Transaktioner.

Formanden i Bankraadet: Efter min Mening har den ærede Bankdirektør været lidt for hastig til at afskedige Hovedkassereren. Jeg indrømmer, at han har begaaet en graverende Forseelse, men man kan ogsaa være for streng, og det forekommer mig, at Banken for hans Hustrus og Børns og øvrige ansete Families Skyld burde have set lidt igennem Fingre med ham. Barmhjertighed er en smuk Dyd, mine Herrer! Jeg vilde ikke haft noget imod, at den var bleven udvist her.

(Alle giver deres Tilslutning til Kende ved at rejse sig).

En Fejltagelse.

Han var Kommis i et af de herværende større Etablissementer — til 50 Kr. om Maaneden med Opholdstid fra 8 Morgen til 10 Aften. — I samme store Forretning var ansat en Inspektør, som førte Overopsynet med det undergivne Personale og som var bekendt for sin Strenghed overfor dette. Forleden overfaldt han den unge Kommis, hvis Disk en Dame just havde forladt uden at købe noget.

»Hvorfor lod De den Dame gaa uden at gøre noget Indkøb?« spurgte han barsk.

»Ja, undskyld, men det —«

»Ja, og hun var endda hele ti Minutter ved deres Disk«.

»Ganske vidst, men —«

»Ingen unødvendig Vrøvl, unge Mand, jeg saa jo med mine egne Øjne den Ligegyldighed, De lagde for Dagen. Skønt Damen gjorde Dem adskillige Spørgsmaal, gad De jo knapt svare hende«.

»Ja men — undskyld —«.

»De behøver ikke at gøre nogen Undskyldning. Jeg skal melde Dem til Chefen for Deres Ligegyldighed«.

»Ja, men jeg havde jo ikke, hvad hun ønskede«.

»Hvad ønskede hun da?

»155 Øre, det var nemlig min Vaskerkone, der presenterede min sidste Regning paa Vasketøj. Men jeg havde desværre ikke Pengene«.

En ufejlbarlig Recept.

En gammel Kælling, Madam Snak,
om hende vel den halve By fortalte,
at hun til Snapséflasken stak,
og otte Pægle daglig kvalte.
Det Rygte talte ogsaa ganske sandt;
thi ofte hende man døddrukken fandt.
En sjælden Gang hun havde Øjeblikke,
og samled' sammen al sin Energi.
Hun svor: Jeg aldrig mer' vil drikke“;
men straks derpaa den Tanke var forbi.

Nu bor der i den samme By en Mand,
som rationelt for Drik helbrede kan.
En Dag i et huldsaligt Øjeblik,
hun for at faa et Raad til Manden gik.
„Min gode Kone“ — han begynder —
„mit Middel er en ny Genfødelse,
og inden tvende Dage skal De se,
mit Raad har hjulpet, som jeg nu forkynder:
Ti Kvint af Sennepsfrø kogt i to Pægle Vand.
Fem Gram Ammoniak De deri hælde kan.
Rucinusolje, to Gram Sæbelud
De sætter til, men rører først det ud.
To Kvint af Fosfor; fire Gram Stryknin.
Blysukker, tvende Pund, lidt Parafin.
Det hele koges ved en sagte Ild.
Tre Gange daglig nydt, det virke vil“.

Som sagt, saa gjort, døddrukne Madam Snak,
hun aldrig nogensinde mere drak

Kirkebyggeriet i Kleiz-Sogn ved Horsens er bleven udsat en 8 Dages Tid grundet paa, at Kirkefondens Formand Pastor Haffstrøm saadan til Husbehov har forbrugt Fondens Midler. Der er i den Anledning udbrudt aandelig Hungersnød i Sognet. Stakkels Mennesker! Nu gaa de helt hen i Vejret og kigge efter „Kirkespirene“. Det forlyder, at Pastor Haffstrøm har skænket 50 Kroner til en ny Fond i Kleiz. Ja, han kan sagtens.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

Hvorfor han nu blev saa glad over dette Brev, vidste han egentlig ikke. Men sikkert er det, at han dansede rundt paa Gulvet i fem Minutter og at det næsten var ham umuligt at faa Tiden slaaet ihjel, indtil Klokken slog halvsyv den følgende Aften.

* * *

Da han kom ind i Sporvognen paa Banegaardspladsen opdagede han i en Krog Karoline Sedlmayer iført sit fineste Puds. Hun begyndte Underholdningen med at fortælle, at hun paa ingen Maade skulde til Stævnemøde med nogen Herre — hvad Karl heller intet Øjeblik havde tænkt sig — men at hun var paa Vej til en Frøken von Gebhardt.

„Hvad siger De?“ Karl for op. „Dog vel ikke en Frøken Marga von Gebhardt?“

„Jo, saadan skriver hun sig, om jeg da ikke husker fejl. Men vi kan jo se i Brevet“. Hun gav sig til at endevende alle sine Lommer, hvad der imidlertid ikke førte til noget Resultat.

„Hvad stod der i det Brev?“

„Ikke andet end at hun havde en vigtig Meddelelse at gøre mig med Hensyn til min Nevø, hvorfor hun beder mig komme tll sig i Aften“.

Resten af Køreturen forløb under fuldstændig Ro fra Karls Side. Han havde glædet sig til at tilbringe en Timestid alene sammen med Marga og nu kom dette forrykte Fruentimmer og ødelagde det hele.

Da han betraadte Villaen, var det med den faste Overbevisning, at han snart vilde forlade den for evigt. Salonen saa i Dag ikke saa indbydende og hyggelig ud som sidst; ogsaa Marga syntes ham forandret, og som hun stod der, sortklædt og alvorlig ved Siden af Karoline, meddelte hun ligesom noget mystisk og skæbnesvangert.

Allerførst optrevlede Karoline hele Familien Bergers Liv og Levned ligefra Tipoldefaderen og op til sin Nevø Arthur. Da Vejret omsider var ved at forgaa hende tog Marga Ordet: Ja, de synes maaske begge, at der i Dag ikke ser videre gæstfrit ud hos mig, men det er jo en alvorlig Sag vi er kommen sammen for at drøfte, og saa tænkte jeg, at de først og fremmest vilde se, hvad jeg har opdaget“.

Uden at vente paa Svar gik hun hen til Døren og lod dem begge træde ud paa Gangen. Et Slag paa en Klokke hidkaldte den smukke Tjener, hvorefter de alle traadte hen foran Døren til Mørkekammeret.

„Luk saa op, Beppo“, sagde Marga. „Jeg haaber, vi er mandsstærke nok til at holde fast paa Forbryderen, hvis han vil flygte“.

Døren blev lukket op, og Karl saa derind. Det var Mørkekammeret, som han kendte, og dog hvor forandret! Et rødt Lys strømmede imod ham, men det var meget, meget klarere, end han nogensinde havde set det i et Mørkekammer og det straalede ud fra utallige Glødelys, som skjulte sig i et tykt Net af Guirlander og Blomsterkranse. Det var et Eventyrrige, der laa foran ham og midt i denne Trylleverden stod to Skikkelser, en mandlig og en kvindelig, begge unge og smukke. Den ene af dem rakte Haanden frem mod Karl og smilede hilsende.

Men Karoline Sedlmayer, der først først forsigtig havde holdt Hænderne for Øjnene, vovede stg nu til at se derind. Og Virkningen var overraskende. Med et højt Skrig kastede hun sig i Romanows Arme og raabte: „Herre Jesus, det er jo Arthur!“

* * *

Ja, det var virkelig Arthur Berger, som nu kom hen til Karl og trykkende hans Haand sagde: „Her er jeg igen. Og maa jeg nu først og fremmest forestille Dig min Kæreste, Frøken Marie Gericke“.

„Levende, — men forlovet?“ raabte Karoline fra den Lænestol hun var sunket om i. Men Karl havde ikke Tid til at høre paa hende.

„Nej virkelig? — Maa jeg gratulere — — Gericke. Marie Gericke, — det var jo — Forbogstaverne M. G. — fra det maskinskrevne Brev —“

Han kastede et halvt lykkeligt, halvt hjælpeløst Blik paa Marga og saa, at hendes Øjne hvilede paa ham med et straalende Udtryk.

„Er De nu tilfreds?“ spurgte hun leende. „Jeg kunde jo ikke nænne, at pine Dem længere. Og siden de begge to er blevne rigtig forlovede, er jeg løst fra mit Ord og kan røbe deres søde Hemmelighed. Men lad os nu først og fremmest drikke et Glas Vin paa de Nyforlovedes Velgaaende; bagefter vil Hr. Berger fortælle os en Forsvundens Historie!“

Hun tog uden videre Karls Arm og gik, efterfulgt af de andre ind i det tilstødende Værelse, hvor Berger fortalte følgende:

„Allerførst maa jeg vel meddele Dem, hvorfra mit Bekendtskab med disse to elskværdige Damer stammer — med den tredie er jeg jo — som De ved — i Familie. Under et Ophold i Toblach forrige Efteraar, var jeg saa lykkelig, at træffe sammen med Frøken von Gebhardt, min kære Marie, samt hendes stakkels Fader paa et derværende Hotel. Herr Gericke var dengang meget lidende og fuldt optagen af sin fixe Idé med Opfindelserne. Alligevel mente Lægerne, at han vilde komme sig i den friske Bjærgluft dernede og tilraadede et længere Ophold.

Dette var Vand paa min Mølle, thi jeg kunde nu stadig være sammen med de to unge Damer, som — det tilstaar jeg — ganske havde fortryllet mig“.

„Ingen Talemaader, om jeg maa bede“, afbrød Marga med et Smil.

„Det er den rene Sandhed. Jeg nægter imidlertid ikke, at Maries stille, barnlige Væsen efterhaanden gjorde det stærkeste Indtryk paa mig, — jeg havde blot ikke Mod til at sige hende det. Omsider skiltes vi, og hele Vinteren gik, uden at jeg hørte noget til hende; Frøken von Gebhardt var jo i Italien og jeg kendte ikke hendes Adresse der. Men da saa Foraaret kom og Frøkenen vendte tilbage, aflagde jeg med en let forklarlig Hurtighed min Visit her i Villaen“.

„Det kan altsammen være meget godt“, faldt nu Karoline ind, „men hvordan hænger det sammen med Stokken og Isar-Bredden? Det interesserer mig mere“.

(Fortsættes.)

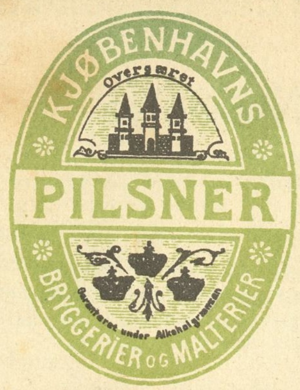

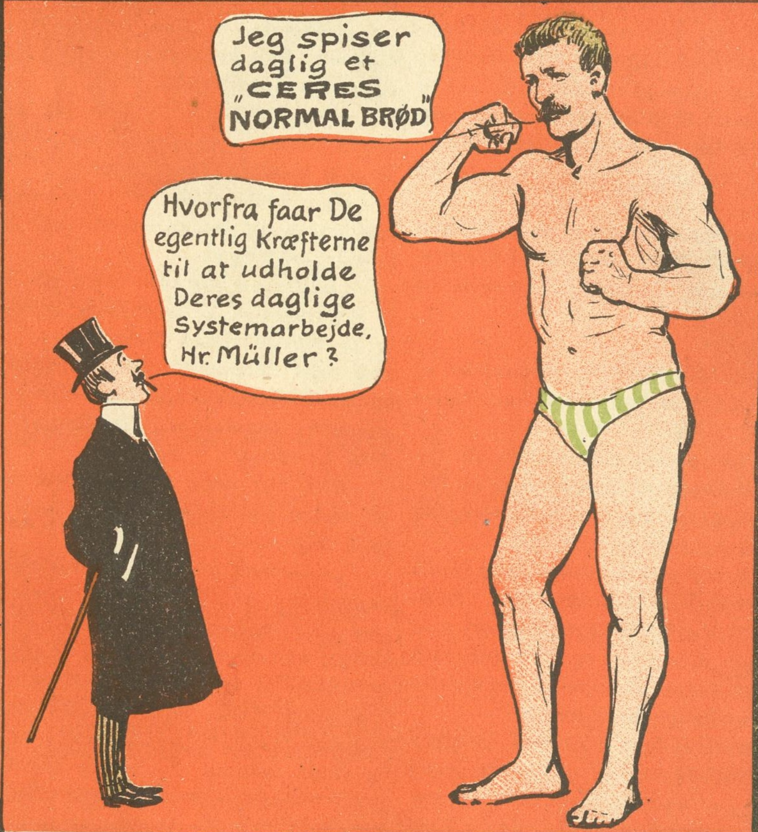

LAX i alle Kvaliteter,
Gaasebryst,
Oksetunger.
Alt i 1. Klasses Varer.
Handlende og Restauratører Rabat.
Telef. 817. **Jacob B. Krøll,**
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

Under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

Arbejdernes Fællesbageri,

Raadmandsgade 23,

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget ombyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

Nørrebroes Tivoli

(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden.
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

S. Johannesson
HØJBROPLADS 13.
GÆS, ÆNDER, HØNS,
alt Flæsk er trikinundersøgt.
Billige Rester udsælges Fredag og Lørdag.

Postmesteren: Gu' vèd, hvad det er for en Æsel, der har puttet min Pen tilside? — — (Finder den bag Øret) tænkte jeg det ikke nok!

Tjenstivrig.

En Opvarter var i Kirke, men faldt i Søvn under Gudstjenesten. Pludselig vaagnede han, ved at Præsten slog i Prædikestolen, og raabte tjenstivrig: »Straks, Herre, straks!«

Stærke Ord.

— Hvad er det med Dig, gamle Ven? Du ser jo saa bedrøvet ud, som om Du havde slugt en Ligvogn, og Fryndserne af Ligklædet endnu hængte ud af Munden paa Dig!

Fru N. N. praler af sin Pige og siger: »Hun er den flinkeste Pige, jeg har kendt. Oppe hver Morgen Kl. 4, gør Ild paa, koger The *og reder Sengene inden vi andre staar op.*

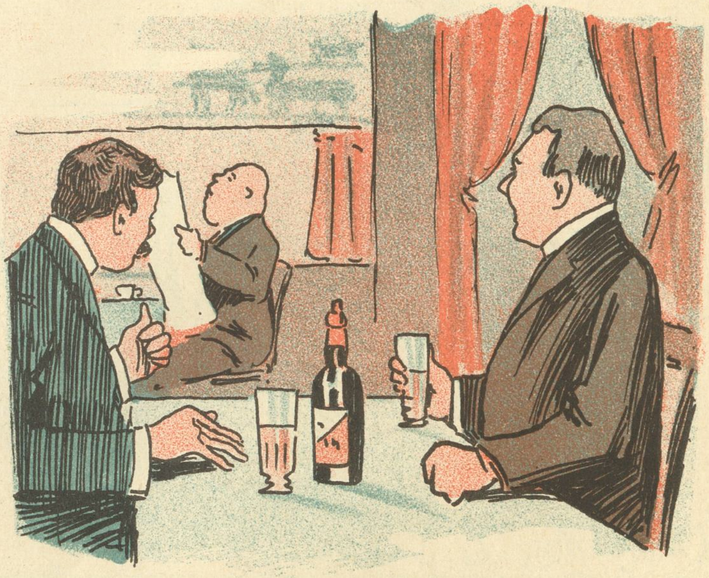

— Vil Du tro mig, naar jeg siger Dig, at den Herre der i 40 Aar har levet af Luft?
— Sludder —!
— Jo — — han er *Fløjtenist!*

Den ældre *Dumas* havde tykke Negerlæber, en kort, bred Næse og kruset Uldhaar. I et Selskab spurgte en Laps ham:

— Til hvilken Menneskerace hørte Deres Fader!

— Han var Mulat! svarede Digteren.

— Og Deres Bedstefader?

— Han var Neger!

— Men Deres Oldefader da?

— Han var Abe. Mit Stamtræ begynder nemlig, hvor Deres ender.

»Rolig derhenne!« raabte en amerikansk Dommer, »man kan jo ikke høre, hvad man selv siger. Her har jeg allerede dømt fem Karle, uden at jeg har forstaaet et Ord af, hvad Vidnerne sagde!«

Galgenhumør.

Du kan ikke gøre det én Gang til! sagde Grisen; Drengen skar Halen af den.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30. Telefon 913

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. ∗ Nørre Farimagsgade 40.
Telefon Tg. 219. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. ∗ Rosenvængets Allé 7.
Telefon 2761. Telefon Ø. 3.

Det bedste Spisested i København, og **Det bedste Hotel** i København er **Hotel Union,**
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Simon Nielsens
Pianofabrik;
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

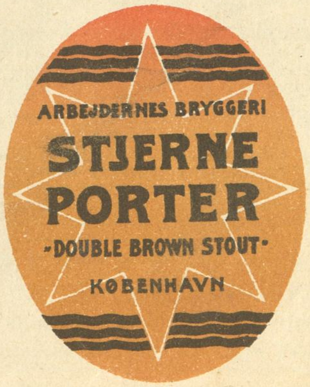

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen“,
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF 354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

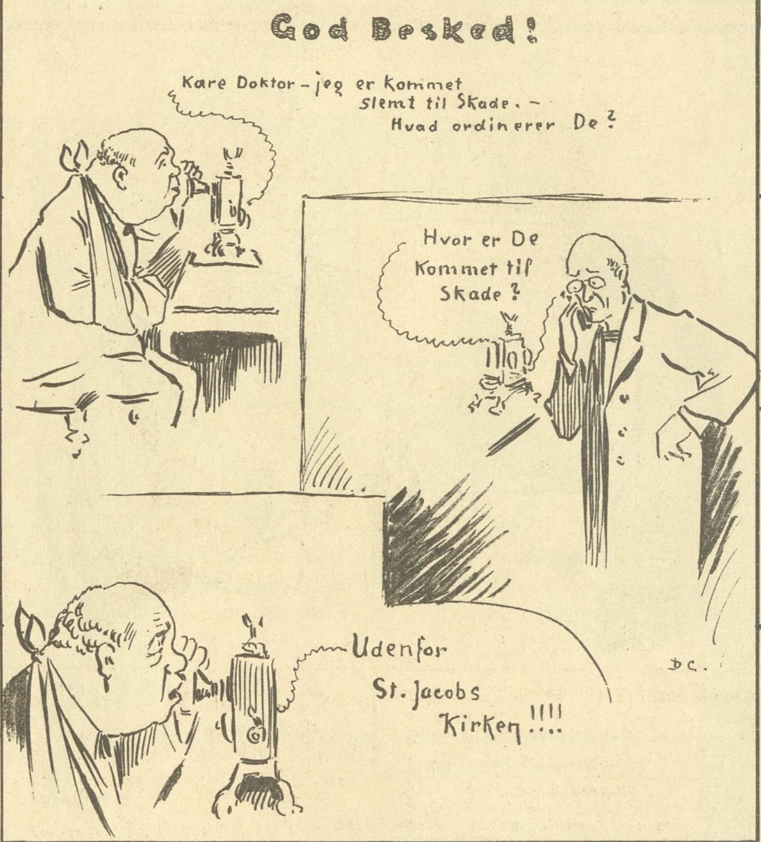

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

FREDERIKSHAVN.
100 Kr. kontant
betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10 % billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen à 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Ryg den ægte Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag, Læderstræde 5, København.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54 I.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

A: Hvad døde Din Kone af?
B: Ved det s'gu ikke! Formoder at hun har levet for rask!
A: Hvorledes det?
B: Jo, da vi blev gift, var hun 3 Aar yngre end jeg, og nu opdager jeg, at hun efter sin Døbeattest er 6 Aar ældre.

Den ny Sagfører-Medhjælper: Det glæder mig, Hr. Sagfører, at kunne meddele Dem, at jeg i Dag har faaet Parterne forsonede og derved bragt den langvarige Proces tilende!
Sagføreren; Saa skulde De da også saa ske al Landsens Ulykke, nederdrægtige Menneske! Nu har jeg og min Familie levet i ti Aar af denne Proces, og saa ødelægger De paa en eneste Dag dette møjsommelig opførte Mesterværk!

Naar Vejlængden er 1 dansk Mil og Hjulets Diameter tre Fod, hvor mange Omdrejninger behøver Hjulet paa en Vogn da at gøre for at naa frem til Maalet?
— Ja, svarede den mindre begavede Eksaminand, det kommer alt sammen an paa, hvor hurtig man kører.

Gammel Jomfru: Gui, tænk Dem, jeg er bleven bidt i det ene Ben af en Hund, og nu er jeg saa angst for, at den har været gal!
Ældre Herre: Det har den saamæn nok — den der bider paa hos Dem maa da bestemt være gal —.

I Sporvognen.

Den tynde Passagér (der beskedent kniber sig ind paa en halv Siddeplads): Jeg synes næsten, at det vilde være mere retfærdigt, om man betalte efter Vægt!
Den tykke Passagér: Vær De glad ved, at det ikke er Tilfældet, thi saa var der næppe nogen Konduktør, der lod Dem køre med!

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding,
Tlf. 8143. fhv. Vognmand. *(Disp.)*

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Madratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Brystər. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emballage.
Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Bindesbølliana.

En Springvands-Arkitekt, der sidder godt i det.

Nr. 48.

Ravnen

Søndag d. 27. November

1904

Kære Onkel!

Det glæder mig meget, at Du kommer her paa Mandag, og jeg skal punktlig indfinde mig paa Jernbanestationen. Da vi imidlertid aldrig endnu har set hinanden, beder jeg Dig som Kendingstegn at vifte med en Hundredkroneseddel i den højre Haand.

Ugen, der gik!

(Ravnesang).

Mel.: I Skoven skulde være Gilde.

Hotel d'Angleterre
bød Rigsdagsmænd til Fest —
fra *Svendsen* og til *Bjerre,*
der mødte op som Gæst.
Og der var svensk og norsk,
der blev serveret Torsk
og Hakkebøf og Bankekød,
og man drak nordisk Mjød.

Alberti holdt en Tale
om Prygl, dem holdt han paa,
det internationale
ej Prygl undvære maa,
han derfor bad paa Stand
hver nordisk Rigsdagsmand
at sige Danmark pø en pø
i Spidsen gaar for Klø.

Men saa tog *Madsen* Ordet,
han talte skam med Krudt,
og haardt han slog i Bordet,
»nu skal det være Slut
med al det Vrøvl om Fred,
for nu vil jeg ta' med,
og saa skal Elsas-Lothringen
til Frankerig igen!«

Og vores *Anders Nielsen*
han bad naturligvis
Grev *Frijs* at ta' en Hilsen
med over til Paris
og sige, her vi fik
en Venstrepolitik,
som *Combes* selv ku' lære à,
hvis han hertil vil ta'.

Men *Bjerre* blev saa daarlig,
han drak foruden Hvil,
det gør han en Gang aarlig,
sidst da han kom fra Kiel,
han faldt paa Gulv omkuld
og raabte: »jeg er fuld,
tre hundred' Krus, den er for stram,
fordi man ta'er en Dram!«

Li'som je' gik aa konselverede Lotte om di dyre Havrepriser, aa hva' andet, der nu ka' ha'e Ingteresse, naar man staar ve' hver sin Si'e a' Muleposen, saa va'et, a' der pludseli' kom en mejet fin Herre heng te' me' aa vi' køre."

„De' ka' Di saa u'mærke' komme te'," sa'e je', „Je' foru'sidder nemli'." sa'e je', „a' Di osse ha' Skillinger i Lommen, naar Di ha' saad'n en Skilling i Nakken."

„Di ve' vist inte regti', hvem je' æ," sa'e han aa saa paa me' li'essom en Underkupperal paa en Rekrut, der li'e æ kommen ing i Tjen'sten.

„Næ," sa'e je', „de' ve' je'nte, men je' ve' ansla' Dem te' aa være i de' mindste Kammertjener eller saad'n no'et andet fint."

„Je' æ Joakkim Andersen," sa'e han, aa saa krejsede han, saa a' Hatten nær va' røjet bag a' han.

„Æ Di værkeli'?" sa'e je'. „Saa æ de' Dem, der spiller inge i Koncertsalen om Sommeren aa sla's me' Fivelenisterne om Vinteren."

„Je' sla's inte me' dem!" sa'e han. „Je' si'er dem bare, hvo' No'eskabet ska' staa, aa saa ka' Di jo prøve paa aa fløtte de'."

„Ka' je'?" sa'e je'.

„Næ, Fivelenisterne," sa'e han. „De' manglede bare, a' ma'nte sku' ha'e Kommandoen, naar man betaler for'et."

„Ja, de' æ natyrli'vis de' rareste," sa'e je', „men de' æ jo'nte alti', de' gaar saad'n, som Præsten preger."

„Saa æ de' Præstens ejen Skyld," sa'e han. „Hvo' je' si'er Amen," sa'e han, „der æ der ingen, der si'er Jamen! Aa æ der no'en, der gø'et, saa ka' di komme paa Ho'edet u' a' Kerken aa hente Velsi'nelsen en anden Gang. Saad'n æ nu je'," sa'e han, aa de' ha' je' lært nere i Prøjsen."

„Bare de' gaar her i Længden," sa'e je' „Je' kender Folk," sa'e je', „der ha'e begyndt som Napoleum aa æ endt som Sjeibelein, me' Skjorten u'e a' Bukserne. De' æ'nte saad'n aa kommandere sine Me'mennesker mer' som i gamle Da'e. Man rissekerer, a' di sla' bagu' aa ta' Stangen mellem Tænderne, aa saa sidder man der s'gu," sa'e je', „aa maa væ' gla' te', om ma'nte kører lige luks ing i Løgtepælen."

„De' ha' ingen Nø'," sa'e han. „Naar je' ha' Taktstokken i Haanden, saa ve' je' se den, der'nte ha' de' ene Øje me' den hele Tien. De' æ Disseplinen, de' gælder om, aa den æ je' berømt for. Den' der'nte ve' makke ret, kan komme samme Vej som Hemme."

„Hva' Vej kom han?" sa'e je'.

„Ner a' Kommoden," sa'e han, „aa de' ein, svei, drei! De' manglede s'gu bare. Nu ska' je' heng aa dirregere," sa'e han," aa je' ve' paata' me' aa spøtte me' sel' ovven i Skillingen, hvis a' di'nte sidder li'esse lydi'e som Pu'elhunde paa en Tribyne."

„Di logre' ka'ske osse me' Halen?" sa'e je'.

„Hvis a di ha'de en," sa'e han. „saa g'or'e di de', aa saad'n ska' de' være. Je' vi' paata'e me' aa gøre Ende paa al Ute'fre'she'en aa Sjocialismen her i Verden, hvis a' je' bare ha'de Ti' te'et."

„Ja," sa'e je', de' vi' je' osse, hvis a' je' ha'de Ti' te'et. Men de' vi' nok ta'e no'en Hundrede Aar, tror Di'nte osse?

„Aar!" sa'e han; „je' sku' or'ne de' hele paa otte Da'e. Nu kender je' Tavet; de' æ bare de', der ska' te'. Men je' ha' andet aa bestille, elle's sku' de' være me' en Fornøjelse."

„Ja' de' ve' je' tro," sa'e je. „Bare Fornøjelsen inte kom te' aa gaa u' over Deres pæne Skilling," sa'e je'." „De' vi' være de værste a' de' hele."

„Ja, de' vi' de'," sa'e han, „aa de gaar s'gu'nte an, for den ska' je' bru'e i Aften te' aa dirrigere me'. Allongs!"

Aa saa sme' han se' op i Æsken, aa je' lo' Lotte gaa lidt heng a' Ga'en, men ingvendi ve' me' sel' tænkte je'!

„Hvis a' de'nte va' for Kreturets aa Vovnens aa Din ejen Skyld, saa ku' han godt trænge te' en lille Tur ner i Kanalen aa faa svale' Nakkeskillingen Elle's ender de' Kraftstejleme' me', a' di b'i'er nød' te' aa sende han u' te' Frederiksen for galoperende Storhedsvanvi' ingen 8 Da'e."

Fra „Sjette".

Overlægen (til en Patient, der er indlagt for Dille i Gummicellen): Hvad er De?

Patienten: Morderlig tørstig, Hr. Overlæge.

Overlægen: Jeg mener hvilken Stilling?

Patienten: For Øjeblikket er jeg Dillekandidat efter hvad jeg har hørt.

Overlægen: Ja, det ved jeg altsammen meget godt, men hvilken Stilling indtager De i Samfundet?

Patienten: Jeg har ikke noget med Samfundet, ligesaa lidt som med de andre Blade at gøre. Jeg er kun Tjener.

Overlægen: Naa, saa De er Tjener. Hos hvilket Herskab?

Patienten: Det er varierende, den ene Dag er det for „Skrubtudsen", den anden for „Fløjte-Karl".

Overlægen: Hvorledes skal det forstaas?

Patienten: Det retter sig efter, hvilke Gæster der kommer nede i „Dingen".

Overlægen: Aa, nu forstaar jeg Dem, De er altsaa Opvarter af Profession.

Patienten: Ja, Opvarter, det er hva' jeg er.

Overlægen: I hvilken Restavrant er De ansat?

Patienten: Jeg er ikke ansat i nogen Restorang, undtagen naar jeg har Friaften og er ude og lufte Søndagssnittet, saa sætter jeg mig ind i en finere Bæverding, og saa kan det jo hænde, at man faar en lille „Ansats".

Overlægen: Ansats! Hvorledes forklares det?

Patienten: Jeg mente selvfølgelig Ansats til en Streg eller Kæfert, hvad vi nu skal kalde denne dejlige Genstand.

Overlægen: De har vist nydt et betydeligt Kvantum Spiritus i Deres Liv?

Patienten: Ja, netop i Livet, Det kunde da aldrig falde mig ind at hælde det i Støvlerne, som Middel mod Fodsved, man omgaas da heldigvis ikke saa letsindigt med Spirikum.

Overlægen: Ja, min gode Mand, Deres Tilstand er endnu meget betænkelig: Men lad os engang høre, hvorledes det staar til med Deres Hukommelse. Kan De f. Eks. sige mig, hvad 11 × 8 er?

Patienten: Det er lige akkurat 11 Runde à 8 Øre pr. Stk. det er, min Herre, det samme som 1 Kr., naar man regner de fnattede 12 Øre med, som enhver ordentlig Gentleman gi'er i Drikkepenge.

Overlægen (til de omstaaende Lægekandidater): Lad denne Mand komme over i Eneværelse Nr. 13 og giv ham russisk Svedbad hver anden Time!

Præstemangel.

Mel.: Babylonsvisen.

At der noget er i Gære
mellem Theologerne, det siger man.
Faa kun Theolog vil være,
Præstemangel vi med Tiden vente kan.
Hvad kan det nytte, at Missionen virker
For flere Kirker i Øst og Vest?
Hvad kan det nytte, vi faar flere Kirker,
naar vi saa alligevel staar uden Præst?

Hvem skal vore Smaabørn døbe,
naar med Tiden ej man finde kan en Præst?
— Navneseddel kan man købe,
den er li'esaa gyldig, som en Daabsattest;
og er den Lille, hvad jo nok kan hænde,
født før hans Højærværdighed gav Lov,
slipper Du for at høre Præsten skænde,
og Du bliver fri for Haan og anden Sjov.

Hvem skal Barnet konfirmere?
Det er næste Spørgsmaal, som paa Listen staar;
ingen vil jo mer' studere
til at blive Hyrde for de fromme Faar. —
Herpaa man ej bør lægge Hovedvægten,
Præsternes Attest, man renoncerer paa,
og hvad det ellers anbelanger Knægten,
han kan nok alligevel sit Ravrør faa.

Vil i Ægtestand Du træde,
kan foruden Præstehjælp Du det opnaa.
Der er ingen Nød tilstede,
thi Du kan saa prægtigt Raadhus-Bryllup faa,
Hvis Du en Fraskilt vil til Ægte tage,
saa er jo det „Borgerlige" bedst min Ven,
Du slipper fri for megen Sorg og Plage
og en Ifversensk Skandale om igen!

Af med Livet skal vi alle,
bort fra Verdens Daarlighed vi skal afsted.
uden Præstens Basseralle
faar vi nok alligevel den samme Fred. — —
Der vil næppe være Grund til Klage,
hvis alle Præster vilde Afsked ta'e. —
Selv om der ikke blev en Præst tilbage;
Gu'bevares, Verden staar vel nok endda!

Bogmarkedet.

Fra det ansete Forlag, Th. Mikkelsen & Døtre, har vi til Anmeldelse modtaget „Københavner Fremmed-Ordbog", af hvilken vi bringer nedenstaaende Prøve.

Censur (lat.) Prøvelse. En Institution af justitsministeriel Oprindelse, indført ved en kras Sct. Croix Romer, Aar 400 f. C., smittede ved direkte Overføring de europæiske Stater, hvor den under Absolutismen optræder som Landeplage, som 10 Øres Rottehaler og Systemskiftets Nedsættelse af Militærudgifterne, og uindskrænkedes ved Danmarks Riges Grundlov 1849, (salig Ihukommelse). Findes i Vejviseren under Alberti. Den af Censuren flydende Handling *at* censorere, betyder at beklippe, stryge eller beskære, naar det da ikke gælder korte Skørter, hvor det betyder *at* forlænge, — er et yderst elastisk Begreb, umuligt at definere korrekt for et almindeligt Kalvehoved, hvorfor Censurens Udøver ogsaa bør have frekventeret Køge Latinskole. Hvorvidt at *censorere* betegner en i den offentlige Mening ukristelig Handling, er en Smagsag, men virker ikke desto mindre usmageligt paa jævnt begavede Individer.

Censurens Udøver benævnes *Censor*, er af hebraisk Afstamning, ilter og gechæftig, en Skræk for Dagmar, Lona og Henriques, man kan godt sige Melbye med. spekulerer særlig i Papirer, i hvilke han som Ferslews Svigersøn er stærkt interesseret. Han bør sidde inde med en til Fuldkommenhed grænsende Færdighed i at „klippe", „skære" og „stryge", hvorfor ogsaa en Skræder vil være at foretrække. Han maa have en høj Forestilling om sin guddommelige Kaldelse, et kritisk Blik for de Farer, der lurer paa ubefæstede Menneskesjæle i korte Skørter, plastiske Lægge, Aandsprodukter farlige for Almensikkerheden og daarlige Vittigheder, møntede paa Personer paa de højere Afsatser. Endvidere skal han kunde skrive en jævn, borgerlig dansk Stil efter Diktat, samt have været Abonnent paa „Dannebrog" i mindst tre Kvartaler. Skønt professionel Bussemand undgaar han ikke til Tider at virke komisk Kort sagt, han er Moralens og den gode Tones Vogter under kinesiske Breddegrader.

Censors Virksomhed er alt andet end „blaat" til Lyst, — tværtimod. Den fører med sig, at han i faa og blaa Blyantstreger omdanner den mest gadefejrede Revysang til en Bispebjerg-Begravelseskoral paa Mel.: Lær mig — —

Skønt temmelig stærkt udsat for Legemsbeskadigelser er han personlig en Modstander af Pryglelovforslaget, — det manglede ogsaa „blaat".

Fastende Sjæle.

— Halløj, Bager! Vi skal ha' Boller!

— Jeg lukker ikke Butikken op paa denne Tid af Natten, for at sælge et Par Boller til Dem!

— Aa Sludder, Gamle! Ta' bare og stik os et Par Stykker ud igennem Nøglehullet — de er jo smaa nok til 'et!

— Undskyld, hvad viser Deres Uhr?

— Hm — da jeg pantsatte det, var Klokken bestemt syv. Jeg har vel brugt en halv Time om at gaa hertil fra Laanekontoret, og nu har jeg siddet her et Kvarterstid ved denne Bajer, saa Klokken er vel ongefær trekvart paa otte!

Hos Kræmmeren.

Løjtnant von Spirrevip kommer ind til Hosekræmmer *Madsen* for at købe sig en af de ny Uniformsfrakker.

Hosekræmmeren: Her skal De, Hr. Løjtnant, se en af fint Officersklæde med Distinktioner. Kun 57 Kr. 50 Øre.

Løjtnanten: Har De ingen billigere, Deres Ekscellence. Naar man kun har 50 Kroner i Løn om Maaneden —

Hosekræmmeren: Det er sandt! det havde jeg nær glemt. — Saa kan jeg anbefale Dem denne her. Den er af billigere Officersklæde og koster kun 39 Kr. 50 Øre.

Løjtnanten: Har Deres Ekscellence ingen endnu billigere?

Hosekræmmeren: Jo, jeg har her en af Moff Klæde til 37 Kr. Det er den billigste, jeg har.

Løjtnanten (sukkende): Saa bliver jeg vel nødt til at tage den. Kan jeg faa Kredit, til jeg bliver Premierløjtnant?

Hosekræmmeren: Jeg beklager! Prisen er beregnet pr. Kontant. Derimod skal jeg sørge for, at De faar udbetalt Munderingsgodtgørelse. De ved, at jeg har et lille Ord at sige i den Slags Ting. Saa er det ikke Dem, men Landet, der betaler Frakken. Er De tilfreds hermed? Det glæder mig. Nu skal jeg pakke Frakken ind til Dem. Tak! 37 Kroner, saa faar De 13 tilbage paa Maanedslønnen. I-Morgen kan De hæve Deres Mundéringsgodtgørelse i Ministeriet. — Aa, jeg be'er! — Ingen Aarsag! Kom snart igen, Hr. Løjtnant!

(Følger Løjtnanten til Døren.)

Tæppet falder.

Velkommen, Turister!

Værsaagod og kom til Danmark, i Turister,
der ønsker Rejsen billig og behagelig,
og som væmmes ved, at Maden er som Klister
— her er Retternes Servering ej usmagelig.
Vi har smarte Mænd (imellem dem de pæneste),
som villig yder Jer den Venne-Tjeneste
flinkt at vise Jer vor By
(Aa, vor By, den er som ny —)
og de gør det hele *næsten* ganske gratis!

Vi har et Bureau alene til det samme
— skriv paa Brevkort, at i ønsker Assistancen dér;
det vil gøre hver Forventning helt til Skamme,
og af Glæde vil i miste helt Ballancen her.
I vil faa Rabat paa Senge paa Hotellerne,
og I sparer mindst en Skilling paa Frikadellerne.
I vil frydes ved vor By
— den Trafik er ganske ny,
at Turister faar det hele *næsten* gratis!

Se, paa Thorvaldsens Musæum lidt det koster,
men til Gengæld kan I gratis vores Raadhus sè,
Vi kan ganske vist ej vise Jer et Kloster,
men saa har vi da, saa skam, den Underjordiske.
Hvis I yder der en ringe fin Erkendtlighed,
skal I sé, at I behandles med Pertentlighed —
I vil frydes ved vor By,
hér kan Trængte ej sig dy,
og det hele gøres *næsten* ganske gratis.

I kan komme ud og se paa Schiøtts Kameler
— hvis I sluger dem, maa i et lille Tillæg gi',
og for nedsat Pris paa Spisehus I deler
flot en Middag — Torsk og Melgrød med Korender i
I kan for et lille Vederlag : Ny og Næ
gratis skue Relikvi'r paa Fred'riksholms Palæ
I vil frydes ved vor By
raabe „Tak" i vilden Sky;
thi det hele har I *næsten* ganske gratis

Ja, det hele er saa billigt arrangeret,
at enhver af Jer selvfølgelig er godt tilfreds.
— I har set Jer om og I er ble't trakteret
og har saa tilsammen spar't en Krone og halvtreds.
Men Bureauet som uegennyttig skaffed' Hus
maa til Straf Jer snyde for femhundred' blanke Krus!
— Aa, vor rare, rare By
— — hvis I kommer her paany
vil vi ta' imod Jer *næsten* ganske gratis.

Barnlig Opfattelse.

Lille Emil: Er Danmark ikke et frit Land, Fa'er?

Faderen (med Selvfølelse): Jo, mit Barn, det er det.

Emil: Hvorfor har jeg saa ikke Lov til at gaa i Cirkus Varietè uden at betale for det, hva' Fa'er?

Overtrumfet.

To gamle oplagde Kofardikaptejner, sad sammen og fortalte Historier. Enhver vilde hævde for sig, at han var den mest berejste, og da de havde lavet hver en stiv Grog lod de det komme an paa en Prøve.

Skipper Rom begyndte: Ja meget har Du set og meget har Du været med til, men saa langt imod Nord som jeg, har Du aldrig været.

„Hvor var da det?" spurgte Skipper Sjusfeldt.

„Ja, der var saa koldt, at vi maatte bruge en Spade, hver Gang vi skulde spytte. thi slog vi det ikke bort med det samme, fros Spyttet fast til Munden".

„Det var ikke saa mærkeligt", sagde Sjusfeldt. „Jeg har været saa langt mod Syd som ingen andre Mennesker. Der var saa varmt, at jeg var glad ved at have en Tang, hver Gang jeg skulde snyde Næsen, ellers havde jeg brændt Fingrene op"

„Ravnen"s Julenummer.

Vi meddele allerede nu, at »Ravnen«s Julenummer vil udkomme i et stort 16sidet Hefte med en overdaadig Masse udmærkede Haandtegninger, Clischeer og Farvetryk, samt Tekstbidrag af de bedste Forfattere.

Dette brillante Julehefte leveres gratis til vore Kvartalsabonnenter, og **det leveres uden Forhøjelse i Prisen til alle Partifæller.** Enhver kan ved allerede nu at gøre Bestilling hos »Social-Demokraten«s Bud sikre sig Julenummeret for **10 Øre.** Da der kun trykkes et saa stort Oplag, at alle **Bestillinger** kan efterkommes, bedes man indtrængende at bestille det snarest. Bestillinger modtages ogsaa paa Bladets Kontor, N. Farimagsgade 47, Stuen.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

„Hvilken Stok?" spurgte Arthur uforstaaende, han havde aabenbart ikke hørt noget om Begivenheden den skæbnesvangre Nat. Men Marga slog paa sit Glas og sagde: „Jeg maa kalde Frøken Sedlmayer til Orden. Ingen maa afbryde Taleren".

„Saa gaar jeg videre", sagde Arthur. „Altsaa: da den naadige Frøken endelig kom tilbage, var jeg et Par Gange herude; og en Dag i Juli Maaned — det var den syvende — overraskede hun mig ved ikke at være alene, men sammen med Frøken Marie Gericke. Jeg skal ikke nægte, at jeg blev glad, og min Glæde voksede, da jeg erfarede, at den unge Dame ved min Side havde besluttet, at bo her i Nærheden af Byen sammen med sin Fader. For deres lille Formue købte de saa et Hus, som hun indrettede ganske efter Faderens Planer og Ønsker, og da *hans* Tilfredshed altid havde staaet i første Række, saa brød de sig ikke om Verdens Dom. Paa den Maade opstod Banevogterhuset, som De jo kender af Selvsyn, Herr Romanow".

„Og af Deres Fotografi. Det har voldt mig mange Bryderier".

„Det skal jeg senere komme tilbage til. Allerførst maa jeg fortælle, hvordan jeg vandt Marie". Nævnte Person rystede meget energisk paa Hovedet.

„Det er ikke nødvendigt, det havde Du allereda gjort i Toblach og det i Løbet af en halv Time. Det tog længere Tid, at vænne mig til Tanken om, at skulle forlade min stakkels Fader".

„Ja, det véd Himlen. Hver Gang jeg talte om Bryllup, saa slog hun det hen af Hensyn til ham. Tilsidst var jeg ligeved at fortvivle".

„Det var vel i en saadan Stemning", indskød Karl, „at De engang sagde til mig, at ingen vilde blive bedrøvet om De døde, men at De kendte En, som vilde glæde sig derover".

„Saa det kan De huske? Ja, dengang gik jeg netop omkring med saadanne melankolske Tanker".

„Men hvem var det, som vilde glæde sig —"

„Det var i hvert Fald ikke Marie", forsikrede Arthur med paafaldende Ivrighed, idet han traadte Karl paa Foden og kastede et betydningsfuldt Blik hen paa Karoline. Karl spurgte ikke videre, dog glædede han sig i sit stille Sind over, at hans Opdagertalent idetmindste denne Gang havde vist ham den rette Vej.

„Endelig fik vi en Forbundsfælle", berettede Arthur videre, „og det var min Svigerfaders Sygdom. Hans Hukommelse tog nemlig i den Grad af, at han tilsidst ikke mere erindrede, at han havde en Datter; og saa utroligt det lyder, kendte han hende ikke mere.

Jeg søgte saa at gøre det klart for Marie, at naar Sagen stod saadan, kunne hun akkurat ligesaa godt gifte sig med mig. Men jeg stødte stadig væk paa Modstand, og det hjalp ikke, at jeg henviste til, hvor udmærket Rebekka vor Tjenestepige, forstod at pleje ham. Endelig foreslog jeg hende et Kompromis: hun skulde rejse bort i nogle Uger, og hvis Faderen i den Tid ikke yttrede Længsel efter hende, var det et Bevis for, at vi ikke behøvede at ofi vor Lykke for hans Skyld. Ogsaa det havde jeg Mas me at faa hende til; ja, det kom endogsaa til et lille Sammei stød imellem os. Dog, dette havde den gode Følge, at hu den følgende Dag skrev et Brev til mig, hvori hun loved at opfylde mit Ønske".

„Hvortil jeg bemærker", sagde Marga, „at nævnte Bre blev skrevet her i mit Hus, og det saagar paa Skrivema skine. Det morede hende nemlig, at hun ikke derved rc bede sin Haandskrift — Marie har jo altid haft en lill Skælm bag Øret Dette til behagelig Underretning fo visse mistroiske Personer".

„Der ydmygst beder om Forladelse", raabte Karl o foldede bønfaldende Hænderne til Karolines store Forbavselse.

„Saadan hænger det altsaa sammen med det fatal Brev", føjede Karl til med et Lettelsens Suk, „og det ble liggende tillige med Stokken i Nymphenburger-Parken?"

„Rigtig. Hvorfra véd De det?"

„Fra paalidelig Kilde, Herr Berger. Jeg kender nemlig to pæne Mennesker, som hedder Schorschi og Luki".

„De to Navne smager af Haidhausen!"

„Akkurat. Der er de ogsaa fra".

„Fortæl mig siden noget om dem — jeg gaar nu videre i min Beretning. Da jeg havde faaet det omtalte Brev, tog jeg i min Glæde herud, med Haabet om at træffe Marie. Ingen af Damerne var imidlertid at finde og jeg trøstede mig saa med at køre ud til Nymphenburg med mit Fotografiapparat for at tage et Par Plader.

I Parken satte jeg mig allerførst paa en Bænk og læste Brevet saa mange Gange igennem, at jeg tilsidst kunde det udenad; derefter tog jeg fat paa Fotografien og i min Iver for at finde nogle gode Motiver, glemte jeg alt omkring mig og lod Brevet og Stokken ligge paa Bænken. Da jeg senere kom i Tanke derom, var begge Dele forsvundne. Af Ærgrelse fik jeg saa slet ingen Billeder taget derude".

„Kun paa Tilbagevejen fotograferede De Villaen, ikkesandt?"

„Ved De ogsaa det?"

„Og et Par Dage efter tog De et Billede af Deres Svigerfaders Ejendom?"

„Rigtig!"

„— i overtrukket og daarligt Vejr —"

„Stemmer".

„— og lod Pladerne blive liggende ufremkaldte i Apparatet".

„— fordi vi kom til at rejse en Dag førend vi havde beregnet — ganske rigtigt".

„Ser man det. Ja, saa er der kun én Ting tilbage, som jeg ikke har Rede paa: hvordan er Deres Hat kommen ned ved Isarbredden?"

„Det skal jeg sige Dem. Jeg skulde den Dag modtage Marie paa Isarthalsbanegaarden for at følge med hende over til Nordbanestationen; i Forventningens Glæde kom jeg imidlertid en Time for tidligt og vandrede derfor lidt omkring i Omegnen. Det var stærkt Blæsevejr, og da jeg kom til en aaben Plads, fløj Hatten af mig og trillede ned imod Isarbredden. „Lad den flyve", tænkte jeg, „Du har jo Din Rejsehue i Frakkelommen". (Sluttes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS
Overskæret
PILSNER
BRYGGERIER OG MALTERIER

Forlang „LUCCA" Likør
FAAS OVERALT.

Forlang altid OTTO MØNSTEDs Margarine.

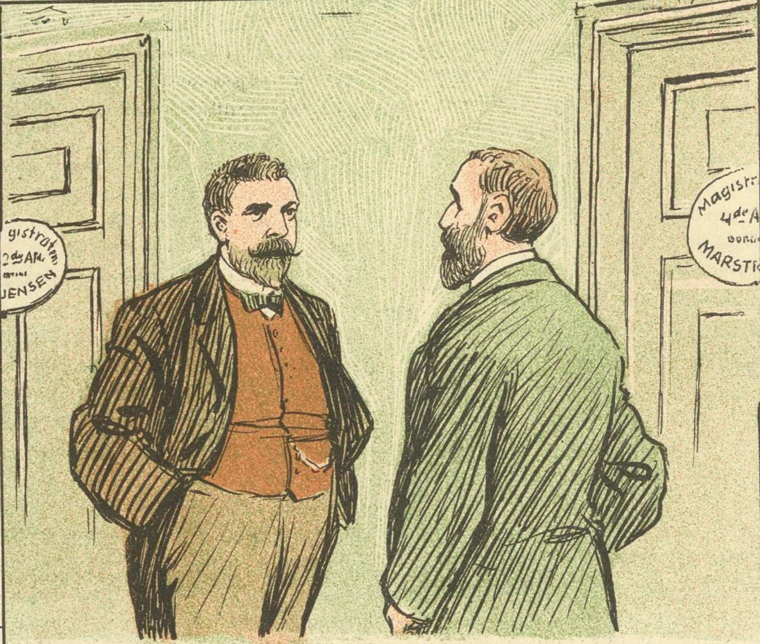

— Hvor De dog ser elendig ud, kære Kollega?
— Ja, det har De s'gu Ret i; men jeg gaar ogsaa paa niende Maaned med en nederdrægtig Mavekatarrh.
— Hvad for noget, og De er Bager! Gør bare som jeg, spis tre—fire Stykker Ceres Normal-Brød Morgen, Middag og Aften, saa bliver De saamæn rask i en Fart!

DEN ÆGTE
LOUIS DOBBELMANN'S
Superior English Tobacco
GOLDEN SHAG
Advarsel!
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Forlang Svendborg №1 MARGARINE erstatter SMØR

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Js og Jsfigurer

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. Søpavillonen. Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
Under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Arbejdernes Fællesbageri,
Raadmandsgade 23,
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte=, Land= og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget ombyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

Det Danske Mælke-Compagni

anbefaler pasteuriseret **Kærnemælk** paa Flasker **10 Øre** Potten.

Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.

Telefon 5858 & 2712.

„**DAN**" ny opfunden **LÆDERCREAM** til alt Fodtøj.

FAAS OVERALT!! STØT DANSK INDUSTRI.

Køb SMØR, MÆLK og FLØDE fra **Mælkeriet Enigheden**

Bestil ved Vognene

2146 TELEFON 2146

S. JOHANNESSON

HØJBROPLADS 13.

GÆS, ÆNDER, HØNS.

alt Flæsk er trikinundersøgt.

Billige Resterudsælges Fredag og Lørdag.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30. Telefon 913

Kejseren af Kina har fire Hoflæger, som faar et anseligt Honorar hver Uge. — Saasnart han bliver syg, hører Betalingen op, indtil han atter bliver rask. — Han er sjældent syg mere end et Par Dage ad Gangen.

Ægte Farve.

Lille Jenny sad og syslede saa stille med sin Dukke.

— Hvad bestiller Du der, spurgte Faderen.

— Jeg farver min Dukkes Forklæde rødt.

— Hvad har Du at farve med?

— Med Brændevin.

— Hvem i al Verden har bildt Dig ind, at Brændevin vil gøre Forklædet rødt?

— Det har Mo'er sagt. Hun forklarede i Gaar Fa'erbroder, at det var Brændevin, der havde farvet Fa'ers Næse saa rød.

— Johanne, bær Barnet ud, sagde Fa'er til Mo'er.

Den hellige Antonius' Fristelse!

„Kære Andægtige", endte en amerikansk Præst sin Tale, „i den sidste Tid har den Vane indsneget sig i Menigheden, at lægge Metalknapper i Bøsserne i Stedet for Penge. — — Jeg maa endelig bede de kære Givere erindre, at *jeg* kun bruger *Patent*-Knapper — Amen!"

Af et amerikansk Blad.

Vor bekendte Medborger X. er rejst til Skandinavien for at aabne en Juvelérbutik.

Hans eneste Kapital er — *et Brækjern.*

En berømt Violinist modtog en Dag Besøg af en Kunstven, der inviterede ham til The; da den Besøgende tog Afsked bemærkede han ligesom løst henkastet:

„Ikke sandt, De tager vel Deres Violin med?"

„Min Violin drikker ikke The," svarede Musikeren tørt.

Smede og Maskinist Habitter, garanteret ægte i Vask. **5 Kr. Sættet.**

En gros Lageret **Nørrebrogade 54**[1].

ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros **Klædelageret, Linnesgade 18,**

Herm. Simonsen.

Nørrebroes Tivoli

(Brøndshøj).

Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.

Anbefales alle Foreninger.

L. Schmidt.

ARBEJDERNES BRYGGERI

STJERNE PORTER

»DOUBLE BROWN STOUT«

KØBENHAVN

N. J. Baltzer,

Frederiksborggade 32.

à la Carte hele Dagen.

Middag 45 Øre.

Telefon Nr. 144.

Arbejdernes Kødforsyning.

UDSALG:

Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. ∗ **Nørre Farimagsgade 40.** Telefon 4584.

Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. ∗ **Rosenvængets Allé 7.** Telefon Ø. 8.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen“,
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2

Tjeneste og Gentjeneste.

Grevinde *Struttenberg* fandt en Dag til sin Forfærdelse sin 7aarige Søn og Arvingen til Fedaikommisset i Leg ude paa Gaden med en lille, pjaltet Dreng.

„Min Gud Otto“, udbrød Grevinden, „leger Du med den misserable Unge. Skammer Du Dig ikke?“

„Nej, hvorfor det“, svarede Greveæmnet frimodigt. Nu er han min Hest en lille Tid, og saa har jeg lovet at hjælpe ham at tigge siden.

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

FREDERIKSHAVN.
Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Privat Detektiv-Bureau.
Undersøgelser udføres, Efterforskninger besørges, Oplysninger foreskaffes, Talrige Anbefalinger forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

LAX i alle Kvaliteter, Gaasebryst, Oksetunger. Alt i 1. Klasses Varer.
Handlende og Restauratører Rabat.
Telef. 817. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Ryg den ægte Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser.
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Det bedste Spisested i København, og
Det bedste Hotel i København er
Hotel Union,
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteratur Forlag,
Læderstræde 5, København.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

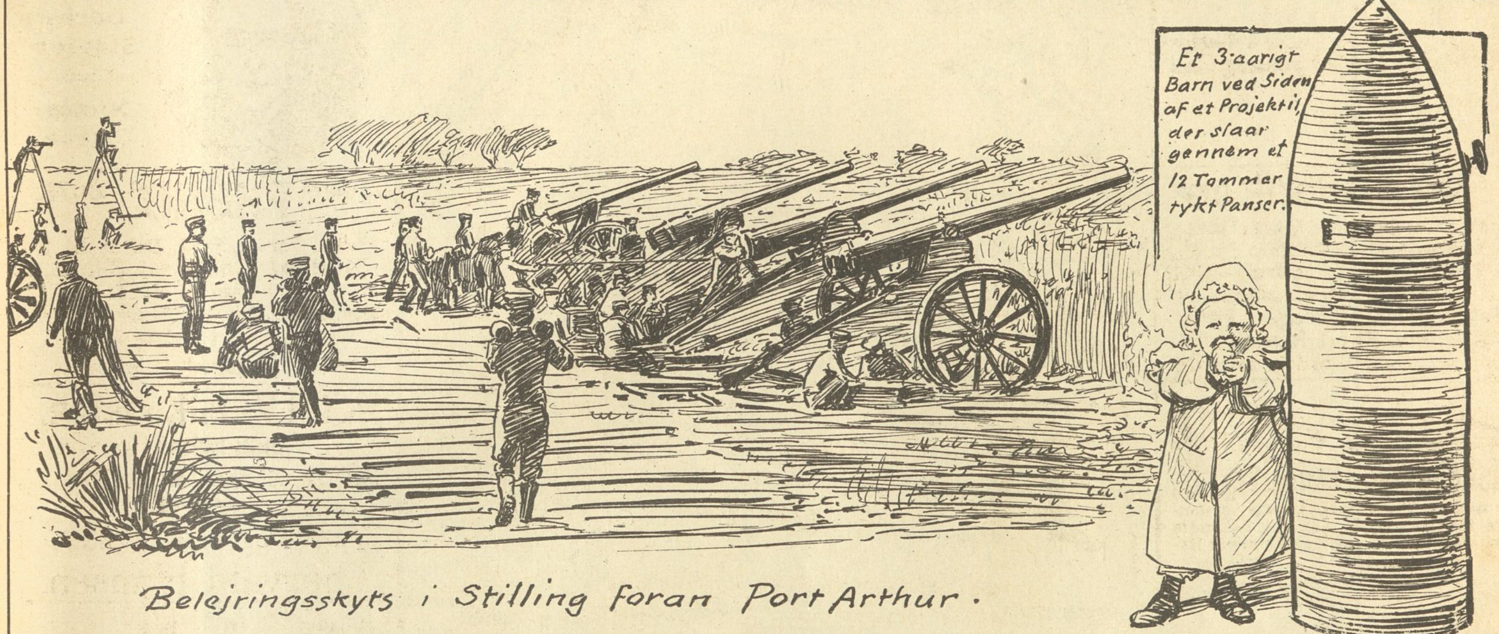

Belejringsskyts i Stilling foran Port Arthur.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding,
Tlf. 8143. fhv. Vognmand. *(Disp.)*

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, I., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser
Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65. **Telefon 7712.**
Aabent fra 11—7. **42,1. Pilestræde 42,1.** Forsendes overalt mod Efterkrav.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

MÜLLERS HOTEL
(L. PRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

„RAVNEN“ udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 8, ó. G. Telefon 4194.

Madsens stadig-kogende Kedel.

— Jeg skal, mine ærede Herskaber, have Fornøjelsen at vise Dem, hvorledes jeg ved Hjælp af »Den store magiske Kedel« er i Stand til at forvandle Fattigmands Toldskatter til Kruppske Kanoner, gammel Venstrepolitik til ægte Militarisme og Fattigfolks Taarer til Geværkugler! — Pas saa paa: Nu sætter vi Dampen op!

Nr. 49.

Ravnen

Søndag d. 4. December

1904

— Er De ikke blevet Medlem af Bestyrelsen for den nye Forening, *Omsorg for ugifte Mødre*, Hr. Kammerjunker?

— Nej Frue, jeg er desværre Leverandør til Foreningen.

Ugen, der gik!
(Ravnesang).

Mel.: Jo, jo, Gøgleri er en nobel Kunst.

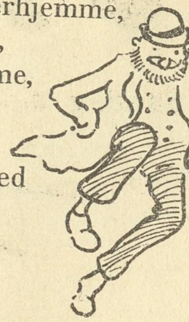

OG »RAVNEN« fløj bort fra Hjemmets Bur,
der bli'r til Tider lidt trangt herhjemme,
den derfor gik med paa Rigsdagstur,
paa Vej til Kiel var de Bølger slemme,
man stod paa Dækket,
saa langt man rækked
man laa ad Rælingen hen og knækked
:,: og knækked sig. :,:

Saa kom man i Land, naturligvis,
og bort man rullede over mod Grænsen,
der laa det velsignede Paris,
det var en By lige for *Anton Jensen,*
dog næppe han ha'de
haft passende Stade,
hvis han sku' ha' staaet paa Barrikade,
:,: gaa bare væk! :,:

Den første *soir,* da man gik løs
og saa paa Bygninger, Gader og Stræder,
man mødte saa mangen en dejlig Tøs
ret fiks i Tøj, men med løse Sæder,
og Venstre og Højre
man er aldrig sløjre
end at man la'er ej sine Længsler tøjre,
:,: oh, ho, Amour! :,:

Naa, Dagen derpaa der var Diner
hvor Frankrigs Store beværter Norden,
og det skal vi holde Tanken ve':
man aad til Ære for Fred paa Jornen,
Og *Nielsen Grøn* sa':
det er en skøn Da',
jeg bli'r herovre til Paaskesønda',
:,: saa maa jeg hjem! :,:

Ja, »Ravnen« fløj med, for den var Gæst,
der var Champagne og Cognac og andet,
og *Bjerre* han drak og laved Fest,
han er nu nemlig bange for Vandet.
Grev *Frijs* bar dog Kronen,
kønt anslog han Tonen
og talte begejstret om Revolutionen
:,: af ni og firs. :,:

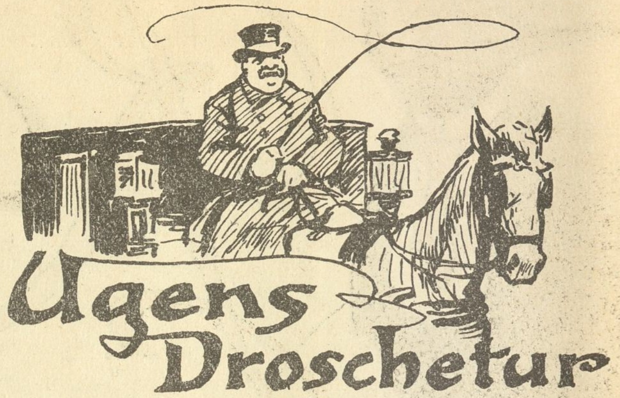

Li'e heng igemmel al' Møjet paa Ga'en kom en stor, svær Hyttel over mo' me' aa trampede i Skidtet, saa de' sto' op om han li'essom Springvandet paa Raa'huspladsen.

„Ka' Du køre for me'?" sa'e han.

„De' ka' je' vel nok", sa'e je', „hvis a' Du ve' nøjes me' Pladsen som den æ inge i Vovnen".

„Hva'beha'er!" sa'e han. „Si'er Du Du te' mej?"

„Ja, je' tro'de", sa'e je', „a' vi ha'de drukken Dus i en eller anden Rend'sten, men a' je' ha'de glemt de' i Ti'ens Løb".

„Di ve' vis inte hvem je' æ", sa'e han aa aavnede for Ovverfrakken, saa je' ku' se, a' han va' i Stadsen me' to Or'ner li'e paa Maven.

„Næ", sa'e je'; „je' ska'nte nægte, a' de' li'essom æ gle'en lidt u' a' Hukommelsen paa me'".

„Je' æ Jul!" sa'e han.

„Ja' de' ve' da si'e, der æ da tre U'er te' Jul", sa'e je'.

„Te' hva?" sa'e han.

„Te' Jul," sa'e je'.

„Di ska' hør' regti' etter", sa'e han. „Je' sa'e, a' je' æ Ollermand Jul".

„Æ Di de'?" sa'e je'. „Ja, de' ka Di jo ha'e mejet Fornøjelse a'".

„Je' ha' da i al Fald ha't de' u' a'et!" sa'e han aa pejede paa Or'nerne paa Maven.

„Ja, de' æ jo alti' no'ed", sa'e je'.

„Noed!" sa'e han. „De' æ mejet!" sa'e han. „for de' bety'er min Konges Gunst oe Fe'relandets Paaskønnelse".

„De' va'nte saa lidt", sa'e je'.

„Næ, de' va'et inte", sa'e han, „for Di æ natyrli'vis en a' disse herne Sjosjalister, der hverken tror paa Gu' eller Fan' aa hans Pumpestok".

„De' gø' Di ka'ske?" sa'e je'.

„Ja, de' gø' je'!" sa'e han. „Je' tror, a' Gu' han ve' nok beskøtte gamle Danmark".

„Bare han saa osse vi' gi'e vos no'et anderle'es Vejr", sa'e je', „for de', vi har nu, de' æ s'gu'tte vær' aa ta'e sin Hat a' for".

„Saa ka' Di' jo beholde den paa", sa'e han.

„Ja, de' ka' je'", sa'e je', „naar a' den'nte blæser a'".

„Naa!" sa'e han. „je' ha'nte Ti' te' aa staa her aa vrævle me' Dem. Je' ska' u' paa Kvajtorret aa delta'e i Festmidda'en der u'e i Anle'ning a' Jubbelæet."

„Hvemses Jubbelæum?" sa'e je'.

„Torrets, dit Kvaj!" sa'e han.

„De' maa Du'nte si'e", sa'e je', „for saa b'i'er je' gnaven i Ansigte' aa saa ku' de' hændse' a' je' li'efrem sa'e Nej te aa køre for De'".

„Æ Di gal?" sa'e han. „Ve' Di se, a' Di ka' si'e Di aa Hr. Ollermand, naar Di taler te' me'".

„De' ska' je' saa gærne", sa'e je', „foru'sat, a' Di osse ve' si'e Di aa Hr. Kusk, naar Di taler te' mej".

„Di æ jo fuld!" sa'e han.

„Næ, de æ je'nte", sa'e je, „men de' ka' hændse', a' Di ender me' aa b'i'e de' i Aften naar Di ska' te' aa hjem te' Madammen".

„Hold Mund!" sa'e han, „aa la' vos komme a' Ste' Man ska' aldri' mane Fanden paa Væggen, Din Varu'le!" sa'e han. Sid De' nu op paa Komo'en", sa'e han. „aa faa den Avekat, Du har for, te' aa bevæje se' i et lidt friere Trav heng a' Brostenene. Du maa huske paa, a' de' æ en Ridder aa Dannebro'smand, Du kører me'".

„Je' syn's li'e, Di kaldte den for en Avekat", sa'e je'.

„Næ, de' æ mig sel', je' mener", sa'e han.

„Naa, de' æ Dem sel', Di kalder en Avekat", sa'e je'. Ja, saa ve' je'nte mo'si'e Dem, for de' maa Di jo bedst sel' vi'e. Aa saa bry'er je' me' heller'nte om aa si'e Du te' Dem", sa'e je', „for saa ku' Folk gærne gaa heng aa tro, a' je' sel' va' li'esse stor en Avekat".

Den ku' ha'nte bytte i Smaapenge, aa saa smore' je' u' te' Kvajtorret aa sadde han a' der, aa saa va' den hal'e Daler fortjent, aa de' æ s'gu de', man ska' leve a' her i denne Verden.

Frøken Nina.

Mel.: Sig Clara, hvorfor rødmer Du ved Berlingske Avis?

Dem lille Frøken Nina var en Jomfru paa Halvtreds
med Pandekrøller og med Blink i Øjet.
Af Friere hun havde haft et umanérligt Læs
:,: men med dem alle var hun misfornøjet :,:

Hun averterede for muligvis at faa en Mand
og hun fik i dusinvis af Billetter,
Hun brugte flere Dage, hvad man sagtens tænke kan
:,: til at studere Breve og Portrætter :,:

Af giftelystne Herrer var der sagtens fler' end nok,
men ej som Frøken Nina kunde bruge,
En havde mange Penge, men af Børn en vældig Flok,
:,: en anden vilde prøve først en Uge :,:

For Byens Præst den lille Ninas Hjærte fik en Rift,
omsider voksed' Riften til en Spalte.
Hun elskede sin Præstemand, tiltrods for han var gift,
:,: og kaldte ham sin egen lille Valde :,:

Den lille Frøken Nina tog til Jylland saa en Tur
til en Fru Lind, for der at kissemisse.
Hun traf en Kapellan og straks til ham hun gjorde Kur
:,: og kaldte ham sin egen lille Kisse :,:

Da Nina saa igen var kommen hjem til Fyensland
hun til Fru Lind skrev mange ømme Breve.
Hun maatte skaffe Nina denne søde Kissemand
:,: thi uden ham hun ikke kunde leve :,:

„Sig ham, naar vi er gifte og han mig forlade maa,
fordi hans fromme Præstepligt ham kaldte,
saa skal jeg nok alligevel faa Tiden til at gaa
:,: jeg trøster mig imens med lille Valde :,:

Fru Lind vil alting ordne, naar der vanker en Ducør,
og lille Ninas Hjærne er saa kruset,
hun ved dog godt, at selv om Pæren er en Smule mør,
:,: er der just ikke Orm i Kærnehuset! :,:

Uventet Virkning.

Fru Petersen faar daglig tilbragt en Pægl Fløde, som Mælkemanden hver Morgen Kl. fem stiller udenfor Fruens Dør. —

Til hendes store Ærgrelse, har hun i den senere Tid opdaget, at en eller anden stjæler af Fløden, medens den staar paa Trappegangen, og hun endnu sover den sødeste Søvn. Fruen har ofte forsøgt at sætte en Stopper derfor, med altid uden Virkning. Saa indvarslede Fruen hele Familien til et lille Møde, hvor Sagen blev diskuteret. Efter en livlig Debat, hvori Fruen førte Hovedordet, blev man enig om at forsøge følgende morsomme Middel:

Den paafølgende Morgen stod Fru Petersen saa tidlig op, at hun personlig kunde tage imod Fløden. Forsigtigt tog hun Spanden ind i Køkkenet og anbragte følgende Seddel paa den: *Drik ikke af Fløden, jeg har spyttet i den.*

Hvorpaa hun stilléde den ud paa dens sædvanlige Plads igen. —

Et Par Timer efter, da hele Familien var staaet op, gik man ud for at se Virkningen af det probate Middel. Men ak, Bestyrtelsen blev stor; Spandens Indhold var ganske vist fuldstændig uberørt, men Gavtyven havde alligevel været der; thi under Fruens Advarsel havde han skrevet:

Det har jeg ogsaa.

Dags Dato.

19/11 Vi havde Selskab i Gaar. I Dag sorterer min Kone Servietterne. — Jeg har svoret paa for Fremtiden at barbere mig selv, og jeg gaar naturligvis ikke i Selskab mere.

20/11 Carl Thomsen, Stortemplaren, er en daarlig Vandmester. Hans sidste Vandværk er nemlig ikke det bare Vand. Naar han forbinder de nye *Vand*ledninger med det gamle *Gas*værk faar Forbrugeren en Drik, som ikke kan siges at være gasfri. Naar Templarerne gaar til Posten, faar De „Gas oppe" og „Blus paa Lampen" i Stedet for en ren Afholdsdrik.

23/11 Det forlyder virkeligt, at Københavns Forskønnelsesforening paatænker at bytte „Spyttebakke-Springvandet" ved Raadhuset med Stege Gasværk. — Vi anbefaler Byttet. Begge Parter vilde være tjente dermed. Stege vilde faa et nogenlunde vandtæt Vandværk, og København vil faa et prægtigt Vandspring!

23/11 I Dag erfarer vi, at den franske Deputerede *Syveton's* Hensigt med at give Krigsministeren en Lussing var at faa ham til at gaa, og — det lykkedes!

— Aa, hvor vi savner en Syveton i Danmark!

24/11 *Joachim* kunde ikke lide at Musikkerne vilde have deres Lønforhold forbedrede.

Naa, Gu'skeløv — saadanne ubillige Krav er da ogsaa til at „*Hemme*".

25/11 *Kaptejn Skade* vil for „Danmarks militære Pligter" stride,
men da han ser *Hans Nielsen*, maa han fluks tilbage ride.

— Det var Skade!

26/11 Landboforeningernes Dyrskue-Delegerede spiste Dyresteg og andre dyre Sager paa Skydebanen og vedtog, at her i København vilde de s'gu skue Dyrene.

— Det bliver s'gu det dyreste Dyreskue, jeg har oplevet.

Fejl Opfattelse.

67 hilser medens han kører en Trækvogn.

Kaptejnen: Du behøver ikke at hilse 67, naar Du trækker paa noget.

Næste Dag:

Kapt.: Hvorfor hilser Du ikke 67?

67 lér over hele Ansigtet og siger:

Kaptejnen sagde i Gaar, at jeg ikke behøvede at hilse, naar jeg trak paa noget.

Kapt.: Du trækker jo ikke paa noget i Dag!

67: Jo, paa Smilebaandet, Hr. Kaptejn!

Ved Himmelbjergets Fod.

Lollandsk Bonde: Nej, nu har jeg aldrig set Mage! At man kan have saa meget Jord, at man er nødt til at sætte den i Stak. —

»... Læg Mærke til den infame Slyngel, Petersen, hvor han lusker afsted derovre — han skylder mig 2 Kroner.«

»Saa til —! Undskyld 'et Øjeblik, der kommer Grosserer Hansen — han maa ikke se mig — han er gaaet i Kaution for mig og skal betale 500 Kroner!«

Den rette Vej.

— Sig mig, min kjæ—re Mads Jensen, har *Du* fundet Vejen til Himlen?

— Hm, ja—a! Hvis a' man f. Eks. gaar efter Jeres Næse, Hr. Missenær, saa maa man jo snart være' der!

„Alsidig Uddannelse".

Ude i Landsbyen „Dummerup", hvor jeg en Sommer laa paa Landet, boede der en Uhrmager, til hvis Kunst Beboerne, med større Tillid end gavnlig var, betroede deres respektive Tidsmaalere.

Han havde kun drevet Professionen kort Tid, men forinden havde han til forskellige Tider fungeret som Grøftegraver, Brændeskærer, Kedelflikker, Træskomand, Brøndborer, samt lejlighedsvis ogsaa som Renovationsmand, saa det er ikke utænkeligt, at han har betragtet disse forskellige Arbejder som et Slags Forstudium til Uhrmagerkunsten. — Nok er det, en Dag kom han rejsende til Dummerup og satte sig ned der som Uhrmager. —

Egentlig talt er der nu ikke ret mange Uhre i Dummerup By. Folk derude kender Solen, som andre kender Klokken, og — hvad skal man med det møjet, naar man nøjes kan med lidt? —

Men desværre — jeg kender nu ikke Solen, og da mit Uhr en Dag indstillede sin mangeaarige Virksomhed, var der fornuftigvis ikke andet for, end at gıve det Uhrmageren i Vold. —

Jeg havde indlogeret mig i Landsbyens Kro. — Til denne hører en Have, hvori der staar en eneste tobenet Bænk nnder en Jasminbusk. — Naar man sidder paa den — Bænken forstaar sig, ikke Busken — saa kan man se lige ind ad Uhrmagerens Vindue, netop der, hvor han sidder og trækker Sejerværkerne af.

Paa denne Bænk havde jeg just nævnte Dag taget Plads. Jeg sad og nød Livet ved en ægte Prenzados af Dem til 3 for 25, medens jeg samtidig spekulerede over, om det ikke var bedst, at jeg straks løb over og gav ham Uhret til Reparation. —

Uhrmagerens Vindue stod aabent, han selv sad indenfor som sædvanlig med Kigglasset for Øjet og lapsalverede paa en gammel tykmavet Tvebak, imens han nu og da henvendte Ordet til en bag i Stuen siddende usynlig Person, rimeligvis hans Kone.

Jeg lyttede uvilkaarligt og hørte ham udstønne med sammenbidte Tænder og et hult Mavesuk: „Hvis a' desse herre inte er det mest desperate, forbulede gamle Pimpeværk, jeg endnu i mine Levedage har vaaren mingeleret med, saa maa Du magelig ta' og skyd' mig ner po Stedet, Ellen."

Men den, der kaldtes Ellen, svarede ikke, og Uhrmageren fortsatte i en arrig Tone: „Nu har jeg arbe'det po den Satan i ni go'e halle Da'e og haft'n skilt ad Stump for Stump de 7 hellige Gange, og tror Du saa endda den vil -- Ptføj! — gaa endnu. Ellen? — Nej! — ikke om den saa blev smurt med nybagt Tællegrever. — Ptføj!"

„Men — men forstaar Du dig nu ogsaa rigtig paa det, Charles?" lød en blød, bekymret Røst inde fra Stuens Baggrund. —

„Hva'! — Forstaar mig po'et? — Mig! — Mig? — Guj Fader bevar Din Forstand, bitte Ellen — hvor kan Du dog ta' slig ugudelig Tale i Din Mund?" —

„Du skulde dog hellere være bleven ved Brøndgraveriet, Charles — synes jeg. Eller ogsaa som den Gang Du loddede Junger for Fællesmejeriet ovre paa Fyn. Den Gang havde vi da Føden — i det mindste saalænge det varede. — Men nu — —" Stemmen tav forknyt.

„Slydder og Vrævl, Ellen! — Du er altfor blødsindet a' Dig. — Giv Svejt! giv bare Svejt, som Tyskeren siger, saa skal jeg nok være Mand for at aabne Dine Øjne for, at Uhrmagerprofessionen slets inte er saa skeløjet endda. Det, det gælder om, er lige justement at ta'en med et Snuptav, og faa den til at ovenbare sine mere ingvendige Fenesser og Mysterier." —

„Det andet var dog bedre," paastod Stemmen indefra haardnakket.

„Bedre — bed—re — jo, Go'maaren bedre. — Hva' Fa'en ku' det nøtte, at jeg blev ved med det skidt Brøndboreri? — Der kom jo aldrig Vand, der hvor jeg borede. — Og hvad nu Blikkenslageriet anbelanger, saa smækkede jo den snollede Mejerist mig alle Jungerne i Penalhuset igen — han sa'e, at de var vist loddet med Spøt, for bedder holdt de da inte sammen. — — Ja, hva' sønnes Du Ellen? — det sa'e han s'gu." —

„Naa ja, Du har jo heller aldrig lært det, Charles. — Men kunde Du nu dog ikke snart faa det Uhr færdigt — det bliver dog altid en Krones Penge — skønt Gud skal vide, at det er en sløj Fortjeneste, nu Du har siddet og maset med det en hel Uge tilende. — Men vi har slet ingen Mad i Huset, Charles."

„Snart færdigt? — Gu' er det snart færdigt, og det ogsaa lige paa Stantepede, min Tøs. — Ka' Du selv høre, hvor det dikker nu? — Hør! — Hork-Snøft! Hork-Snøft! — Det er kraftstejlemig akkurat li'som Degnens den gamle Grisseso — hva' Du? — Den er der s'gu'nte mange, der gør mig efter. — Men — hvad i hede, hule, inderste — er nu det? — Der ligger jo spilleme en Skrue tebaves, som je'nte har faaet med ind i Maskineriet — hm! — hm! — hvad gør vi nu ved den Re'lighed? — Aah, Skidt! — Det er der saagu ingen, der lægger Mærke til alligevel. — Vi putter bare Skruen ner i Vestelommen, saa ka' den ligge der, til der bliver en væk igen, li'som forle'en Da' me' den gamle Bornholmer. — Ja, ja, saa løber jeg over med Klokkeværket. Mutter, og henter den skallede Krone. Den er ærlig og redeligt fortjent, ved jeg. — Imidlertiesens saa ku' Du jo ta' og sætte Vand over til en lille Taar Kaffe — hva' Ellen? Jeg er her tilbages paa en Studs, og ka'skesig at jeg med det samme ku' hole et nyt Uhr til Reparation. — Det ku' Du li' — Du Ellen?" —

Ja saagu," tænkte jeg, „men det bliver den Unde o. s. v. ikke mit Uhr, Du faar," bandte jeg.

Hyrdebrev.

Vi, *Ifversen*, den første og største, af Guds Naade Sognepræst til Helligkors, Herre over det andet Liv, *Stadil Christensens* og *Albertis* Overvinder, de Troendes og Helliges, gør herved vitterligt for Vore kære, Os elskelige Sggnebørn.

At Vi for Fremtiden forbyder den røde Farve i Vort Sogn, være sig som Fane, Klædningsstykke, Gardin, Husmur eller Plankeværk m. m. Vi banlyser den røde Farve som den store Antikrist's Symbol, han, der er udgaaet fra Rømersgade og har fortsat sin fordærvelige og for Guds Børn farefulde Virksomhed. Vi byder og befaler at den røde Farve overalt i Vort Sogn afskaffes og at den sorte træder i Stedet. Af vor præstelig Naade skal dog røde Næser være undtagne herfra, saasom Erfaringen har belært Os om, at der ofte banker et ydmygt og kristeligt Hjerte bag den røde Næse.

Vi ønsker at se vore kære Sognebørn klædt i Sorgens Farve, thi al Lystighed og Glæde bør være banlyst for dem, som følger Os. Vi ønsker at se sorte Gardiner for deres Vinduer, at deres Huse maa vorde malet sorte og Plankeværkerne om deres Haver m. m. ligeīvis. Thi dette Liv er kun en Jammerdal, hvor vi alle bør græde og hyle over vore Synder, men hisset venter os den evige Glæde.

Vi forbyder besynderlig nogen rød Fane i Vort Sogn. Om en saadan vover at vise sig, da lover og sværger Vi her at være den første til at forfølge og hade den, som Vi har været tilforn, og venter Vi, at Vore kristelige og ærbare Sognebørn vil støtte Os derudi.

Saa, haaber og beder Vi, skal det endnu lykkes Os at gøre Vort Sogn til den Begrædelsens Have, Vi attraar, hvor al Sang og Glæde og Munterhed skal være banlyst og Forsagelsen og Sorgen sidde til Højbords med rindende Taarer og ydmygt bekendende Hjerter.

Givet en mørk Novemberdag i vor Præstebolig.

Ifversen.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Det sorte Værelse.

Kriminalroman.

(Sluttet.)

„Det var den Dag, De rejste til Svejts med Deres Kæreste?"

„Og nu ønsker De naturligvis at faa en Forklaring paa, hvorfor jeg intet Livstegn gav fra mig i saa lang en Tid. Hør saa!

„Den nævnte Dag sendte jeg min Tjener afsted med et Brev. I min overtroiske Frygt for, at et eller andet skulde gribe forstyrrende ind i min Rejseplan, bad jeg ham ikke engang om at skynde sig, men stolede paa, at han straks vilde være tilbage igen. Men han blev borte. Greben af Uro begav jeg mig afsted i det Haab at møde ham paa Vejen. Det glippede. Jeg besluttede saa at sende ham et Brevkort fra Banegaarden med Underretning om min Afrejse, da jeg pludselig kom i Tanke om, at jeg havde glemt at give min Husholderske Penge til de daglige Udgifter.

Hurtigt gik jeg saa ind i en Restaurant; skrev et Par Ord til min Tjener og lagde Brevet tillige med en Hundredemarkseddel i en Konvolut. Denne gav jeg saa et Bybud, der stod ved Døren, til videre Besørgelse og nu kan jeg ikke tænke mig andet, end at han har bemærket min Transaktion med Pengesedlen og benyttet sig af den — Brevet er i hvert Fald endnu ikke naaet frem".

„Og saa har den daarlige Samvittighed forbudt ham at tale, da Deres Forsvinden blev berettet i Aviserne".

„Selvfølgelig. Naa, i Svejts tilbragte vi saa en fornøjelig Tid og hvad der ikke mindst morede os, var Læsningen af Beretningerne om min Forsvinden og det grufulde Mord jeg rimeligvis havde været Genstand for. Vi lod dem rolig skrive, da det paa den Tid slet ikke passede mig at røbe mit Opholdssted; desuden vidste jeg, at ingen her i Byen bekymrede sig om min Eksistens —"

„Hvor kan Du dog sige det, Arthur!" Karoline lagde Haanden paa Hjertet og saa yderst medfølende ud.

„— med Undtagelse af Dig", skyndte Arthur sig at tilføje og rakte hende Haanden. „Derfor har vi ogsaa tiltænkt Dig en smuk Gave, kære Tante".

„Og skal vi saa lade Brudeparret leve", raabte Karl og rejste sig med sit Glas i Haanden.

Et mangestemmigt Hurra klang ud i Stuen og forhøjede den Stemning, som Manden og Vinen allerede havde frembragt. Det blev en uforglemmelig Aften, ikke mindst for Karl og Marga, thi midt under Festjublen sagde han til hende:

„Skal vi ikke endnu er Gang gense vort smukke Mørkekammer?" Og saa rejste de sig og gik derind.

„Her er smukt", sagde Karl. „Hvornaar skal vi igen optage vor Undervisning?"

„Naar De vil. Kun vil jeg have elektrisk Lys indlagt for at Lampen ikke mere skal kunne sætte os i Forlegenhed. Jeg holder nemlig ikke rigtig af, at være sammen med Dem i Mørke"

Han saa paa hende, og hun udholdt hans Blik. Vin, Lykke og Kærlighed gjorde ham modig. Han slog Armen om hendes Liv, trak hende ind til sig og sagde: „Maaske De senere vil synes bedre om det, naar vi er Mand og Kone".

Hun sagde hverken „Ja" eller „Nej", men hun fandt sig i, at han kyssede hende, og hun kyssede ham igen. Saa de maa jo nok være kommen til en Forstaaelse derinde i det herligste af alle Mørkekamre.

Ende.

Haand og Ring.

Kriminalroman.

FØRSTE KAPITEL.

Et sælsomt Træf.

Raadhusuret i Sibby havde netop slaaet tolv og Retten var hævet. Præsidenten, Dommer Evans, stod endnu i Korridoren og talte sammen med flere ansete Advokater om det Tilfælde, de nylig havde forhandlet om. Birkedommer Ferris paastod, at det var langt vanskeligere at komme til Rette med en Forbryder, naar han hørte til de højere Kredse, end med en, der var udgaaet fra Bærmen, thi denne havde saa at sige Kainsmærket skrevet paa Panden og havde sværere ved at forstille sig.

„Som f. Eks. den Vagabond derovre", bemærkede Advokat Birn og pegede paa et plumpt, undersætsigt Menneske, der med en Pakke paa Ryggen netop kom ud fra en Sidegade. —

„Den Slags Folk ser man hyppigt paa Anklagebænken", sagde Sagfører Orkult, der gjaldt for en meget dygtig Kriminalist. „Se, hvor han kigger sig stjaalent omkring. Formodentlig har han bemærket, at vi iagttager ham, for nu begynder han at skynde sig, ja, nu løber han".

„Den Fyr har en daarlig Samvittighed", sagde Evans. Saa vil han næppe undgaa Retfærdigheden. Tyve og Røvere slipper sjældent fra os med deres Bytte, og at en Morder undslipper her til Lands, er endnu aldrig forekommen".

„Saa maa de jo have et glimrende Politi", bemærkede en ung Mand, som hidtil havde tiet.

„Det just ikke. Men Forbryderne bær sig ikke klogt ad; de forstaa sig ikke paa at udslette Sporene af deres Gerning".

„Den fiffige Forbryder efterlader overhovedet intet Spor". Det var en rødhaaret, noget svær Mand, som talte. Ingen synes at kende ham, men han vedblev uforstyrret i samme skarpe Tone: „Kun derfor er det saa let, at faa fat i en Forbryder, naar han efterlader Spor, som han bagefter anvender paafaldende Midler for at skjule. Den, som vil forblive uopdaget, vælger til Gerningen et Vaaben, som vil findes paa selve Stedet, og han foretrækker en Hovedgade, hvor mange Mennesker færdes og efterhaanden udsletter Sporene, hvis der er nogle. Se f. Eks. paa det Hjørnehus derovre" — den Fremmede pegede paa den ligeoverfor liggende Bygning — „medens vi har staaet her, er en Mængde forskellige Mennesker gaaet igennem Sideindgangen til Køkkendøren, blandt andre Vagabonden fra før. Hvem der bor der, ved jeg ikke, men lad os antage, at det er en enlig Dame.

(Fortsættes).

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS PILSNER
BRYGGERIER OG MALTERIER

Forlang „LUCCA" Likør
FAAS OVERALT.

Forlang altid OTTO MØNSTEDs Margarine.

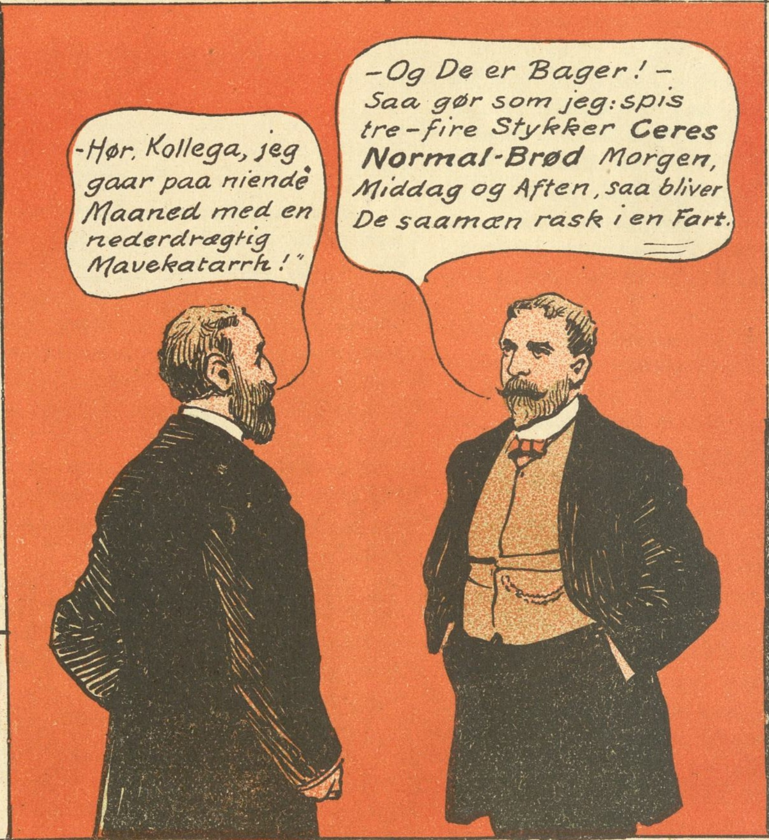

DEN ÆGTE LOUIS DOBBELMANN'S Superior English Tobacco GOLDEN SHAG
skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pk. Faaes overalt.

LAX i alle Kvaliteter, Gaasebryst, Oksetunger. Alt i 1. Klasses Varer.
Handlende og Restauratører Rabat.
Telef. 817. Jacob B. Krøll,
Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Forlang Svendborg №1 MARGARINE erstatter SMØR

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. Søpavillonen. Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
Under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN LAGER ØL BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN Pilsner Øl BRYGGERIETS AFTAPNING.

Arbejdernes Fællesbageri,
Raadmandsgade 23,
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget ombyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

S. JOHANNESSON
HØJBROPLADS 13.
GÆS, ÆNDER, HØNS.
alt Flæsk er trikinundersøgt.
Billige Rester udsælges Fredag og Lørdag.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30, Telefon 913.

En Kærlighedshistorie.

Han og hun sad paa en Bænk i Haven og paa hans Ansigt stod tydeligt skrevet: »Jeg elsker Dig.«

»Vil Du blive min,« spurgte han og flyttede sig lidt nærmere hen til hende.

Hun sad stiv som en Billedstøtte.

»Jeg skal blive en god Mand og lægge alle Fejl af.«

Intet Svar.

»Jeg skal aldrig drikke mere.«

Hun tav stadig.

»Jeg skal aldrig spille Kort.«

Hun var kold som Is.

»Jeg skal aldrig ryge.«

Ikke et Ord.

»Jeg skal aldrig gaa ud uden at tage Dig med.«

Hun ligesom drejede Hovedet imod ham.

»Og i Morgen skal jeg sende Dig et Diamantsmykke.«

Da saa hun op paa ham med taarefyldte Blikke, lænede sit Hovede imod hans Skulder og hviskede: »Axel, hvor jeg elsker Dig.«

Og saa blev de siddende tæt omslyngede i lang Tid. Hun tænkte paa Diamantsmykket, og han paa, hvor i Helvede han skulde skaffe det fra.

En giftig Rad.

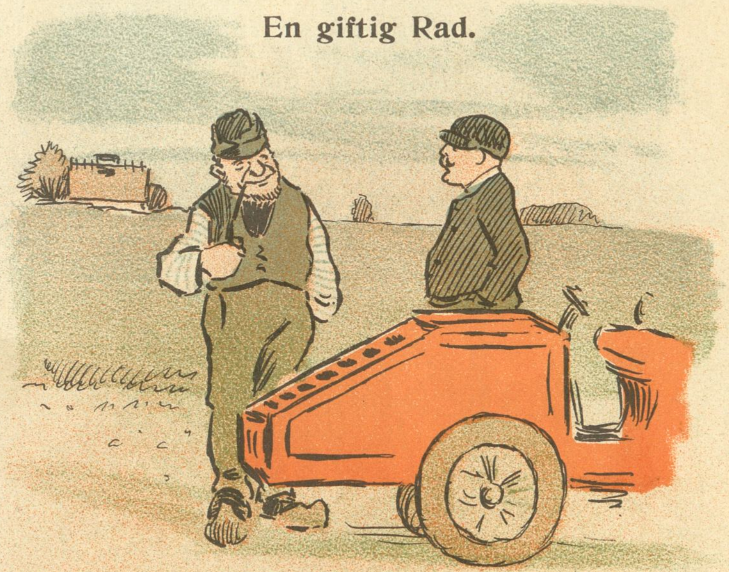

Bonden: Det maa være en svær stor Maskine den der. Den er vel paa 100 Hestes Kraft?
Rejsende: Hvor vil De hen. Saa var den s'gu meget større. Denne her er kun paa 10 Heste.
Bonden: Naa, jeg regnede nu bare efter Lugten.

I et Selskab talte man om et Menneske, der var fundet ihjelfrosset, og flere udtalte deres Medlidenhed med Staklen. —

»Jeg for min Del«, bemærkede saa en Herre dybsindigt, »tror, at det er en meget let Død at fryse ihjel. Man sætter sig ned, sover ind, og naar man vaagner, er man død.

En slem Kasus.

Professoren: Hvor dumt, jeg skulde jo være vred over et eller andet, og nu kan jeg ikke huske, hvad det er.

Axel Johansen har afgivet Vidneforklaring i en kriminel Sag, og forlanger 50 Kr. i Vidnegodtgørelse. Dommeren finder Forlangendet noget drøjt og spørger: »Naar De før har afgivet Forklaring, hvad har de da faaet?«

»Ja, det er saa forskelligt,« svarer Johansen, »sidste Gang fik jeg 2 Aar.«

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. ✱ Nørre Farimagsgade 40.
Telefon Tg. 219. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. ✱ Rosenvængets Allé 7.
Telefon 2761. Telefon Ø. 8.

Det bedste Spisested i København, og Det bedste Hotel i København er Hotel Union,
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Simon Nielsens Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingevilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
-DOUBLE BROWN STOUT-
KØBENHAVN

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre, Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen",
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
= Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer,

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF-354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

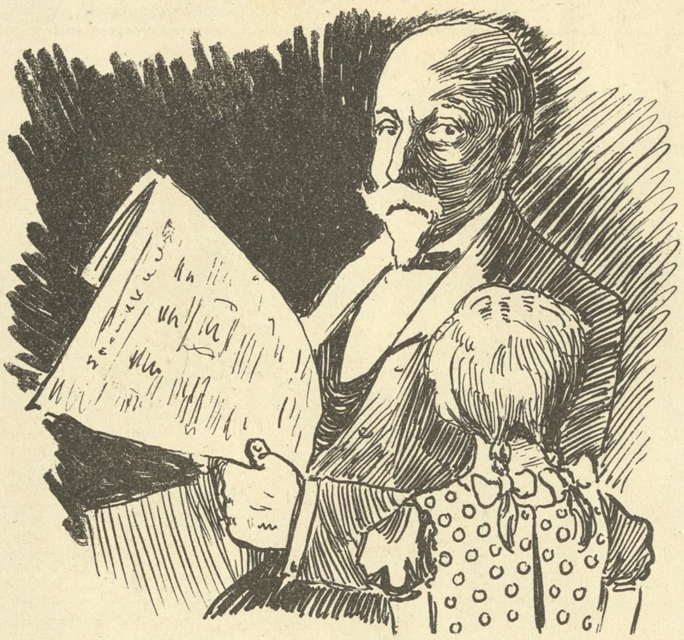

Begrebsforvirring.

Kate: Fa'r, er Du Enkemand?
Faderen: Ja, min Stump!
Kate: Det var da underligt!
Faderen: Saa, Du vèd da godt, at Moder er død?
Kate: Jo, men Du har altid før fortalt mig, at Du var Jyde.

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra 8½ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

FREDERIKSHAVN.
100 Kr. kontant
betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10% billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen à 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

A. C. Meyers Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Ryg den ægte **Troika**
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Folkets Have,
Enghavevej.
Hver Søndag: Koncert, Sang, Opf. af Skuespil m. m.
Søgnedage: Koncert og Sang.
Gratis Adgang!

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

„DAN" ny opfunden LÆDERCREAM til alt Fodtøj.
FAAS OVERALT!! STØT DANSK INDUSTRI.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitterature Forlag, Læderstræde 5, København.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Rhinen. Tlf. Ø 205.
Strandboulevarden 24.
Familiehave. — Musik.
Madkurve kan medbringes.
Yderst billige Priser
Øl fra Fad 8 à 12 Øre.
Nyanlagt Keglebane.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

Ryg den ægte russiske Cigaret **Korea** fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. **Faas overalt.**

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. Vinstuen Vesterbrogade 66 St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Husk 22!

Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. Raadmandsg. 2.
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Ømt og poetisk.

— Var jeg blot en Stjerne, sagde den unge Ægtemand sværmerisk.

— Jeg vilde hellere have, at Du skulde være en Komet.

— Hvorfor, spurgte han indtrængende og greb Hustruens lille Haand.

— Saa kom Du tilbage engang hvert 1500 Aar.

Han kunde ikke se dem sulte.

Tiggeren: En lille Skærv, Frue. Jeg kan ikke se min Kone og mine 10 Børn sulte.

Fruen: Her har De 50 Øre. Hvor bor De?

Tiggeren: Familien er i Amerika, naadige Frue.

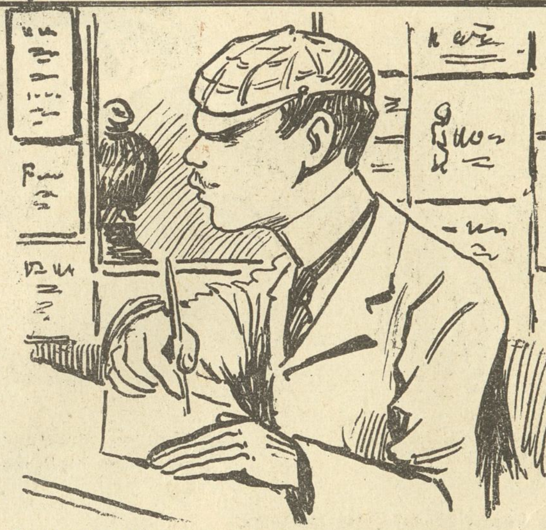

Hvis den Dame, som jeg i Gaar overkørte med min Cykle. uden at hun gav en Lyd fra sig, vil gifte sig med mig, bedes hun indlægge Billet i Kiosk Nr. 3 mrkt. „Lykkeligt Tilfælde".

Automobilens Nytte.

— Blot jeg vidste, hvad jeg skulde gøre, for at faa min Mand til at blive i Hjemmet.

— Faa ham til at købe en Automobil.

— Men Kære, saa blev han jo aldrig hjemme.

— Jo jo! Min Mand fik en Automobil sidste Uge, og Doktoren siger, at han ikke maa komme ud de første 6 Uger.

Tvetydigt.

Tanten: Ja, kære Barn, nu er jeg hos Jer igen, og jeg tænker at blive her et halvt Aar.

Brodersønnen: Vi skal gøre, hvad vi kan for at forkorte Tiden for Tante.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. Kontortid 10—1.

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg. Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmand. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Madratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Fra Rigsdagsmændenes Pariserrejse.

(Smaa Øjebliksbilleder.)

Fra Korsør ledes Turen af en kendt Mand (Hr. Bjerre), men tilsøs er Hr. Bjerre ej Herre desværre.

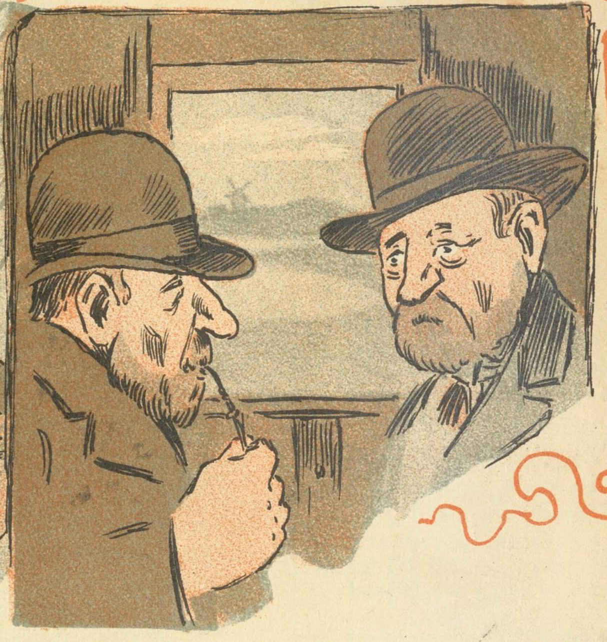

Paa en Maade er det rart, at Trier ej er med.
saa kan man da faa Lov at tale Fransk i Fred.

A vild' inte for all i Alverden sælle
den Stund, da je' føst saa Baron d'Estournelle.

I am Mr. Hey und. desse Herre
C'est mon ami — en Bro'r til Bjerre.

Mens »Georg« en salten Taare græder,
Hr. Rambusch stolt af Kupeen træder
(med den Tale, der »passer paa alle Steder.

Nr. 50.

Ravnen

Søndag d. 11. December

1904

— Hør, Kusine — skal jeg ikke dressere Din Hund lidt for Dig?
— Nej Tak — den kunde let faa Vandskræk.

Ugen, der gik!

(Ravnesang).

Mel.: Jeg var Medlem af en Fagforening.

VORES Rigsdag har kun lidt at gøre,
tænk, hver anden Dag man ikke véd,
hvortil man den unge Kraft skal røre,
det er s'gu en dejlig Re'lighed!
De, som ikke hist i Frankrig fester,
er rejst hjem til Sognet, hvor de bor,
de i Ny og Næ Kasernen gæster,
men af Arbejd' er der ikke Spor.

Hr. *Alberti* gaar saa smaat og brygger
paa Anslag imod København,
medens »København« bestandig trykker
ondt, hvortil *Witzansky* gi'er sit Navn,
men *Alberti* gjorde sig til Latter
ved det Vrøvl om dem, der snød i Fjor
for Kommuneskat, De sagtens fatter,
at af Sandhed var der ikke Spor.

»Ravnen« sad i Højsteret og vented'
paa at høre Dommen over *Dam*,
den er nu i Folkets Hjærte prænted'
Bonden uskyldshvid er som et Lam,
han har slaaet Drengen, Gud bevares;
men Hr. P. G. C. med smukke Ord
viste, at den værste Sag kan klares,
slaa en Tjenestedreng gør ikke Spor.

Fatter *Svejstrup* stadigvæk faar Næser,
skønt hans egen er en mægtig en,
han er bleven dømt paa Tankelæser,
svenske Tankelæser *Bror Sundeen*,
Svejstrup maa ej lave slige Scener,
selv om end Tilstaaelse beror
paa, hvad Svejstrups Bror om Sagen mener,
der ta'es intet Hensyn dertil, ikke Spor.

»Ravnen« gaar i denne Tid paa Strøget
for at glæde sig ved Julepynt,
der er meget, som er kønt for Øjet,
men med Købeevnen er det tyndt,
»Ravnen« mødte Krigsminister *Madsen*,
han sku' ud og prise Fred paa Jord,
seksten Millioner laant af Kassen,
men til Arbejdsløse ikke Spor.

I Koncertsalen.

— Det var dog en yndig Symfoni! Hvem mon den er af?

— Den er vist af „Dacapo“ — ham synes, jeg at de klapper frem!

Je' sa' inge i Vovnen aa tænkte paa, a' de' va' da et Satens' te' Hundevejr aa by'e Folk, der æ i Julestemmen, som man si'er, saa hørte je' jo no'en raave u'enfor, aa saa va' de' en Fyr me' et stor' Overskæg i Ansigte' aa én gevalti' rø' Næse.

„Hva' æ der løs?“ sa'e je'.

„Kom isi!“ sa'e han.

„Hva'beha'er!“ sa'e je'. „Ve' Di me' no'et?“

„Ui!“ sa'e han, „mæ' sjo' gan ikke dale Danske mer. Sjo' har været i Paris i otte Sjur“.

„I otte U'er?“ sa'e je'.

„Næ, i otte Dakke“, sa'e han. „E' nu sjo' har glemt mit Mo'ersmaal“.

„Æ de' muli'?“ sa'e je'. — „Di ha' ka'ske osse ren' glemt, hvo'd'n en dansk Soken sma'er?“

„Naang!“ sa'e han. „De' man glemme ikke saa hurti' som sit Mo'ersmaal“.

„Næ, de' ve' je' tro“, sa'e je'. „De' æ vis' no'et, der ha' bidt se' fast i En, sel' om man kommer ovver alle Bjerre“.

„Ah!“ sa'e han. „Di kenne mit Navn. De' æ mig en Honnør“.

„Honnør!“ sa'e je'; „ja, nu ska' vi li'estra's te' aa sla' Hælene sammel midt i Skidtet. Næ, je' kommer der'nte“.

„Ui, men Di nævnede jo mit Nom'“, sa'e han.

„Hva' g'or'e je'?“ sa'e je'. — „Nom! nu ska' Di snar' ha'e Tak!

„Mit Navn!“ sa'e han.

„Deres Navn!“ sa'e je'. „Je' ha' s'gu'nte mer' Anelse om, hva' Deres Navn æ, eng som Lotte dér har“.

„Mongdjø!“ sa'e han. „Sa'e Di ikke li'e i dette Momang Bjerre?“

„Sa'e je' Bjerre?“ sa'e je'.

„Ui vraimang Di g'or'e!“ sa'e han.

„Aa æ de' ka'ske Deres Navn?“ sa'e je'.

„Si, hvä' de' æ!“ sa'e han.

„Hør!“ sa'e je'. „Di æ da'nte den Bjerre, Di ve', paa Kilerdamperen?“

„Ui! se moa!“ sa'e han.

„Dem, der drak Dem kanontorduen'e fuld?“ sa'e je', „aa lavede Balla'e me' Kaptajnen?“

„Ui!“ sa'e han, „se moa!“

„Æ de' værkeli'?“ sa'e je'. „Dem, maa je' si'e, ha' je' længes etter aa se en Gang. Se Di saad'n u'? Di maa alli'evel være en Svend hel' igemmel. Je' ku' li'e aa komme lidt u, paa Grisen me' Dem en Aften“.

„Sjø gaar ikke i Byen me Fiakkerkuske“, sa'e han.

„Æ de' mig, Di mener?“ sa'e je'.

„Ui, de' æ!“ sa'e han.

„Saa ka' je' trøste Dem me'", sa'e je', „a' vi behøver inte aa gaa. Vi ka' køre. Lotte der ve' Vejen", sa'e je', „aa elle's saa ka' je' vise hinne den, De' æ li'e meje'! sa'e je', „ska' vi væ' eni'e om aa sla' et lille Slav? Di gi'er Drikkevarerne, saa gi'er je' Æsken".

„E hvem skal saa betale le Mulkter?" sa'e han.

„Mul'terne!" sa'e je'; „dem sve'er vi a', de' æ de nemmeste. De' æ tyve Kroner om Da'en". sa'e je; „de maa s'gu kaldes en go' Dagløn".

„Naang!" sa'e han. Sjø ha' ikke Lyst. Le Sjurnal ha' ikke glemt min Ki'lerrejse angkore".

„Æ de Familjesjurnalen, Di mener?" sa'e je'. -- „De ta'er Di vis Fejl i. Je' holder sel' Familjesjurnalen aa je' ha' s'gu'nte læst no'e' om Dem i den De' sku' da væ' i et a' Digtene", sa'e je'. „for dem læser je'nte, naar je' ka b'i' fri for'et, aa de' ka' je' heldi'vis for de' meste".

„Vu misforstaar me'", sa'e han. „Mæ se æ osse li'e meje'. Sjø' kommer li'e fra Paris, e der sjo ha, amusémoret moa nok pur de første fjorten Sjur."

„Fjorten U'er?" sa'e je'?

„Naang, for Fanden! Fjorten Dakke. — Fjorten U'er de' mangledo bare!" sa'e han aa saa grint' han.

„Ja, de, syn's je' me'," sa'e je'. „Saa vi' de' jo vare hel' heng i Mar's, inden vi hørt' no'e' fra Dem igen," sa'e je' „aa hva' sku' di saa finde paa aa sidde i Ravnen aaa længe?"

Men saa sku' Di se han, da je' sa' Ravnen. Je' tro'de, a' han ha'de faa't et appeplekset Tilfælle li'essom han sto' der. —

„Hold Kæft!"" sa'e han. „Maa je' væ' fri!"

„De' glæ'er me'," sa,e je', „a' Di da'nte ha' glem' al de' Danske, Di ha' lær' i Deres Barndom."

„Kør!" sa'e han, aa sad se' ing i Vovnen.

„Hvo'heng?" sa'e je'.

Saa fik je' Adressen, men den røver je'nte, for de' maa ma'nte, naar man æ Drosjekusk aa ha' sine Passejerers Fortro'li'he'.

Fernis!

Haardt mod haardt.

Om gammel Ost jeg sige vil,
at den er ikke rar at lugte til;
og lige lidt den mig behager,
om nogen paastaar, at den dejlig smager.
Hvad jeg om gammel Ost for Resten vèd,
skal jeg for Læseren her skrive ned.

Der var en Ostemand, fra hvis Butik
en rædsom Ostelugt hver Dag udgik,
saa i den halve By den Tro sig fæsted',
at han Kvarteret med sin Ost forpested'.
Man paastod, hvad jeg gærne tror,
den lugtede som et uartigt Ord.
Naa, ganske vist var Ostelugten slem,
men ubebageligst vel kun for dem,
som her i Huset residered',
hvoraf et Par dog noget affektered'.

For Husets Ejer tren en lille Flok
Beboere, som sagde: Vi har nok
af denne Ostemand med samt hans Oste,
vi fordrer nu, at De ham ud skal koste,
og om de ikke straks ham lader gaa,
vil vi Beboere fortrække saa!"

Den Ostemand fik Nys om Sagen,
han sporenstregs gik samme Dagen
til Husets Ejer, hvem han foreslog,
at han for god Betaling Huset overtog.
„Ja," sagde Ejeren, „den Tanke mig tiltaler,
naar De derfor 60,000 betaler."
I Stand kom Handelen i samme Øjeblik,
og stolt den Ostemand gik hjem i sin Butik.

Jørgens Bilfart.

En Sommermorgen Jørgen vil
en Tur sig køre i sin Bil.

Fra Valby Bakke Jørgen kør
og naar paa et Kvartér Korsør.

Han Store-Bælt her for sig har,
til Nyborg han med Færgen ta'r.

Det er et ganske rædsomt Syn
at se ham fare gennem Fyn.

Halvanden Time efter Start,
han kører gennem Middelfart.

Og Lille-Bælt han agter ej,
han kører paa den vaade Vej.

Fra Frederits han staar mod Nord
og farer langs med Vejlefjord.

Fra Aarhus, Randers til Hobro,
han kører i Minutter to.

Da naar han Aalborg, men o Ve!
den triste Skæbne snart skal ske.

Ved Skagen bremser han for brat,
han slynges ud i Kattegat.

Langt ude der i Havet laa
en Sten, han kløved' Ho'det paa.

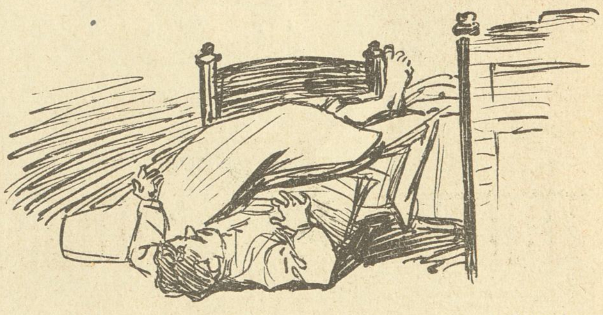

Da vaagned' Jørgen med Gevalt,
idet han ud af Sengen faldt.

Kirken har en god Mave.

Præsten (ved Aagerkarlens Dødsleje): De vil altsaa skænke Kirken hele Deres Formue. Deri gør De vel min Søn, thi derved bygger De en Stige lige op til Himmelen, Hvor stor er Formuen?

Den Døende: Over 80,000 Kroner. Blot De dog kan skaffe mig den evige Salighed, men det er lutter uretfærdigt Gods.

Præsten: O min Ven, der er mere Glæde i Himlen over en eneste omvendt Synder, end over ti Retfærdige.

En fornuftig Konge.

En Præst ved Navn Dietrik hilste en Gang Frederik den Store ved hans Besøg i en Landsby med følgende Indledning:

„Store Konge, halve Gud — —"

Kongen følte sig ilde berørt og afbrød ham med:

„Lille Præst, hele Nar — —".

— Kære Kone, Du minder mig paafaldende om »Venus fra Milo«!
— Du smigrer, kæreste Mand!
— Næ, ikke just, men efter hvad Du faar udrettet, skulde man ikke tro, at Du havde to Arme!

Bispevisitats.

Biskoppen: Det gør mig ondt at maatte sige Dem, at De har været meget efterladende med Opfyldelsen af Deres Kaldspligter. Heller ikke har De været en god Sjælehyrde, thi De har kun sjeldent besøgt Deres Faar.

Præsten: Herimod maa jeg dog bemærke, Deres Højærværdighed, at jeg var hos dem, hver Gang de skulde klippes.

Løve og Tiger!

En Haandværkssvend, en lystig Knøs
foruden Mønt og arbejdsløs,
i Landet ud paa Vandring drog,
men overalt man bort ham jog
med den Bemærkning: „Gaa Din Vej,
her intet Arbejd' er for Dig!“ —

En Dag, som bedst han vandred' om,
han til en større Landsby kom,
han op igennem Byen gik,
hvor Øje paa et Telt han fik.
Et vældigt Skilt med Brask og Bram
og store Ord fortalte ham,
at et berømt Menageri
med mange vilde Bæster i
gav her Entré til billig Pris,
paa Gennemrejse til — — Paris.

Lidt skeptisk lo den unge Svend
og vilde til at gaa igen,
da en Idé med ét han fik,
og ind i Teltet kækt han gik.

„Godda', sig om jeg træffe kan
Hr. Direktøren?“ — spurgte han. —
— „Jo, det er mig“ — fik han til Svar —
„Sig frem hvad Du paa Hjærtet har;
saafremt Du søger Arbejd', saa
kan her Fortjeneste Du faa; —
dog, sig mig, før jeg ta'r Dig an,
om Du som Løve brøle kan?“ —

Og Svenden brølte ret tilpas,
snart i Diskant og snart i Bas;
hvert Brøl lød saa naturligt, som
det fra en ægte Løve kom.
Saa bag om Teltet gik de ud
der laa en prægtig Løvehud,
i den stak Svenden sin Figur,
hvorefter han blev sat i Bur.

Sin Rolle godt han spillede;
naar Publikum ham drillede,
i Stængerne han sled og bed,
som om han var for Alvor vred.
Men, tænk en Dag, til Svendens Skræk,
fik Burets Sidevæg et Knæk,
og gennem Sprækken klart han saa
en mægtig Kongetiger staa
med glubske Øjne, aabent Gab; —
det var et værre Naboskab.
Han i sin stolte Løveham
sig følte ringe som et Lam,
han søgte Tilflugt i en Krog
og raabte: *„Hjælp mig arme Skrog!“* —
— Da lød til Svendens store Trøst,
fra Naboburet mildt en Røst:
*„Skrig ej af Skræk Dit Bryst itu,
jeg li'saa ægte er som Du!“*

Fædrelandets Forsvar.

(Krigsminister v. Madsen underviser sine Sønner i Vaabenbrug).

Gamle v. Madsen:
Skyd, lille Børn! Skyd Genvej! Skyd Ryg!
Skyd Maven ind og vær aldrig tryg!
Bøssen til Kinden! giv Agt! Fyr! Bom!
Det synes Fjenden skam ikke om!

Unge v. Madsen Nr. 1: Bare Fjenden snart vilde komme!

Unge v. Madsen Nr. 2: Jeg skal skyde ham sønder og sammen!

Begge: Kommer Fjenden ikke snart, Fa'er?

Gamle v. Madsen: Rolig, Børn! Jeg gør, hvad jeg kan, for at faa ham til at komme. Vent blot, det skal nok lykkes mig! Jeg ruster og truer og over Banevogtere i Brosprængning, og slaar paa Sablen, indtil Fjenden ikke kan være andet bekendt at komme. Giv jer blot tilfreds!

Sigt lille Børn, sigt Venner især
og sigt paa Fjenden, naar han kommer nær.
Spis aldrig andet end Sigtebrød,
saa kan I skyde hver Fjende død!

Unge v. Madsen Nr. 1: Skal vi ogsaa sigte paa vore Venner, Fa'er?

Unge v. Madsen Nr. 2: Ja, for at gøre dem ttl vore Fjender, Dit Fjols!

Gamle v. Madsen: Stille, Børn, ikke mundhugges. Se paa mig. Jeg snakker ej, men slaar. Jeg taler ikke om det, men ruster og befæster Dag og Nat. Jeg siger ikke et Muk, men puster til Krigsflammen efter bedste Fyne. Af megen Snaksomhed kommer Fortvydelse, naar man er Krigsminister.

Schnack, lille Børn, var Højremand!
jeg er Demokrat af reneste Vand.
Jeg snakker Venstre, naar jeg bli'r spur't
og virker for Højre, som det var smurt.

Unge v. Madsen Nr. 1: Ned med Venstre!

Unge v. Madsen Nr. 2: Ned med Socialisterne!

Gamle v. Madsen: Tak, Børn! Kunde I blot skaffe mig af med de sidste. Venstre skal jeg nok selv tumle. Øv jer nu bravt. Nu skal jeg ud at lede en Brosprængning, saa at vi kan spærre Fjenden Vejen, naar han kommer.

(Gaar. De unge v. Madsen'er skyder, saa Spurvene forfærdet falder ned af Træerne.)

Ved Stoppestedet.

Fru Petersen (tager Afsked med sin Veninde. Sporvognen venter): „Ja, Adjø da, lille Fru Carlsen, jeg skal nok skrive og lade Dem vide, hvorledes det gaar, saasnart der er gaaet et Par Dage. — De har jo min Adresse — ikke? Jasaa, jeg troede De fik den, men saa har jeg den nok i min Taske her, mellem Portemonæen og Lommetørklædet. Vent kun et Øjeblik, saa skal De faa den. Det er jo bedre at De faar den nu, ellers kan De jo ikke skrive. — Se her — næ, det var den Recept for min Mave. Naa, her er den! Glem nu ikke at skrive, lille Fru Carlsen. Og hvis De træffer Fru Holm, saa hils hende fra mig. Hun er rigtig rar, det Skind! Men det er Synd, at hun skal ha' det Dyr til Mand. Men saadan er det altid. Min stakkels Søster Laura har det lige saadan. Hun er from som et Lam, aldeles som jeg, siger jeg Dem, aldrig et ondt Ord, altid gode Venner med alle Mennesker. Ja, De ved Fru Andersen — — — — — — — I, Du forbarmede, saadan Laban til Konduktør — kører han dér afsted uden at tage mig med. — Nu skal man vente her en halv Snes Minutter til næste Vogn — og jeg, som havde saa travlt. — Ja, er det ikke det jeg siger — de Mandfolk er nederdrægtige. Han *kunde* dog sè, at jeg vilde med!

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Haand og Ring.

Kriminalroman.

Kom vi nu om en Times Tid ned i hendes Have og fandt hende liggende død bag Brændestabelen, med hendes egen Økse ved Siden af sig — ja, hvem vilde saa Mistanken falde paa? — Selvfølgelig paa den fremmede Mand, som man, at dømme efter hans Udseende, kan tiltro enhver Ugerning. Men Mistanken er intet Bevis. Hvis han benægter, kan ingen Jury paa Jorden dømme ham som Morder".

Efterat have fremsat denne Hypothese gik den rødhaarede Gentleman rolig sin Vej, men Birkedommeren syntes at ville udvikle Spørgsmaalet yderligere.

„Hvad mener De Hr. Byrd som Sagkyndig? Tror De ikke, at det vilde lykkes Politiet at overbevise ham?"

„Jeg tør ikke sige noget bestemt om det", svarede den Adspurgte tøvende. Dog har jeg hørt vor største New-Yorker Detektiv Hr. Gryce sige, at det kun i et Tilfælde mislykkedes for ham, at danne sig nogetsomhelst Begreb om Omstændighederne ved et begaaet Mord. En jødisk Handlende var ved højlys Dag bleven slaaet ihjæl, aabenbart medens han var ifærd med at flytte en Pakke Strømpevarer fra den øverste Hylde ned paa en underliggende. Man fandt ham liggende ved Disken med et Saar i Baghovedet, som rimeligvis hidrørte fra en Knippel. Hans Butik, der var beliggende paa et Hovedstrøg, havde Indgang baade fra Gaden og fra Gaarden: der var stadig passeret Folk ind og ud, men hvem der havde begaaet Mordet lod sig ikke opdage.

Man kendte Ingen, som havde Grund til at hade eller frygte den Myrdede, heller ikke fandtes der Slægtninge, som kunde tænkes at efterstræbe hans Smule Penge. Hans Liv og Levned frembød ingen mistænkelige Omstændigheder; man kunde altsaa kun slutte sig til, at der maatte være en tvingende Grund for en eller anden til at rydde ham af Vejen, men hvori denne skulde søges og hvem Morderen var, er aldrig blevet oplyst".

Der opstod nogle Sekunders Stilhed. Sagfører Orkutt saa paa sit Uhr,

„Jeg maa hen og spise", sagde han og skraaede efter en flygtig Hilsen tværs over Gaden, hvorefter han gik ind i et lille beskedent Hus, som tilhørte en Enke, der havde Middagspension.

De andre Herrer var netop ved at skilles, da Advokat Birn udstødte et Forundringsraab og pegede over imod det Hus i hvilket Orkutt var traadt ind. Alles Blikke rettede sig derhen. Paa Trinet stod Sagføreren, der aabenbart var styrtet ud igen i største Hast.

„Han gør Tegn til os, Ferris", raabte Birn, og grebne af en ubestemmelig Frygt, ilede begge Herrerne over Gaden til Vennen, som usædvanlig ophidset kom dem imøde.

„Et Mord", raabte han, „et ligefrem uhyggeligt Sammentræf! Derinde ligger Fru Klemmens blødende paa Gulvet med et dybt Saar i Hovedet".

Maalløse af Skræk stirrede Birn og Birkedommeren et Øjeblik paa hinanden; saa stormede de videre fremad.

„Holdt", raabte Ferris, og standsede, „hvor er det Menneske henne, som før talte saa sagkyndigt om Mord og Maaden til at undgaa Opdagelse paa? Dette kan ikke blot være en Tilfældighed, — han maa øjeblikkelig skaffes tilveje". Han vinkede den unge Byrd hen til sig.

„Hurtig", raabte han, „hent Politibetjent Hunt, han skal arrestere Manden".

Byrd tøvede ikke et Sekund; men Birkedommeren trak Orkutt med sig hen til Huset, ved hvis Dør Birn ventede paa dem.

De traadte sammen ind; forrest Ferris, en klog og besindig Mand, som ikke var bange for nogetsomhelst. Det første Værelse var tomt, og der fandtes intet Tegn paa Uorden; det syntes at være Enkens Dagligstue; paa Bordet i Midten laa Orkutts Hat, som han havde lagt fra sig der ved sin Indtræden.

Hele Boligen gjorde et behageligt, ganske velhavende Indtryk. Gennem den aabne Dør saa man ind i Sideværelset, hvor et smukt Porcellainservice straalede paa Spisebordet.

De traadte ind.

„Der ligger hun", sagde Orkutt.

Paa Gulvet bagved Bordet laa den ulykkelige Kvinde med Armene vidt udstrakte og et blødende Saar i Hovedet; i den ene Haand holdt hun sit Lommeuhr, den anden berørte et Stykke Favnebrænde, der aabenbart havde tjent som Mordvaaben. Hun var stiv og ubevægelig, sandsynligvis død.

„Forfærdeligt", raabte Birn og fór tilbage.

„Hvilken Nederdrægtighed, at slaa en stakkels Kvinde ihjæl paa saa skammelig en Maade".

Ogsaa Ferris var dybt rystet. Han aabnede Døren, der førte ud til Baggaden og lod den friske Luft strømme ind.

„Var Bagdøren ikke lukket?" raabte Birn med et spørgende Blik paa Orkutt, som stirrede ufravendt paa den livløse Skikkelse paa Gulvet. Vel maatte han føle sig smertelig berørt — hvor ofte havde Fruen ikke siddet lige overfor ham ved Bordet.

„Hvad siger De? Ikke lukket?" fór han pludselig op af sine Tanker. „Det forbavser mig ikke. Hun lukkede aldrig Dørene, skønt jeg gentagende Gange raadede hende til det, paa Grund af hendes tiltagende Døvhed".

Fra den bagerste Del af Huset kunde man overse et stort Stykke ubebygget Land; Orkutt lod Blikket løbe vidt omkring. „Der er ikke et Menneske at se", sagde han efter en lille Pavse.

„Det vil næppe være muligt, at flygte over den sumpede Jord", bemærkede en Anden. „Men hvem der er godt kendt med Egnen kan maaske nok naa over i Skoven ad Stien der. — Hvad var det, Orkutt?"

„Ja, var der ikke en, der stønnede".

Ferris havde bøjet sig ned over Kvinden og holdt hendes Hoved i Vejret, for at se hende i Ansigtet.

„Hun er ikke død", sagde han i største Ophidselse.

„Er det muligt?" raabte de andre som med en Mund.

„Hun aander endnu; se blot, hvor hendes Bryst hæver og sænker sig. Skurken har gjort sine Sager slet, maaske kan hun selv angive Gerningsmanden".

„Næppe", mumlede Sagføreren, „Slaget er ført med voldsom Kraft, det maa have berøvet hende Bevidstheden".

(Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL
PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.
KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Overgæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER
Garanteret under Alkoholgrænsen

Forlang
„LUCCA"
Likør

FAAS OVERALT.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

Arbejdernes Fællesbageri,
Raadmandsgade 23,
anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget ombyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.
Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE

skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt.: Faaes overalt.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✡ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

Afbetaling
1 à 2 Kr. om Ugen.
Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
Under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC.

Etiketten paatrykt Flasken med Guld!
erholdes overalt i DANMARK
Ægte Schweitzer Bitter
Ægte Pommerantz Likør
Carl Østberg & Sönner.

Forlang
Svendborg
№ 1
MARGARINE
erstatter
SMØR

...& PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 30, Telefon 913

„DAN" ny opfunden LÆDERCREAM til alt Fodtøj.
FAAS OVERALT!! STØT DANSK INDUSTRI.

Køb SMØR, MÆLK OG FLØDE fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

S. JOHANNESSON
HØJBROPLADS 13.
GÆS, ÆNDER, HØNS,
alt Flæsk er trikinundersøgt.
Billige Resterudsælges Fredag og Lørdag.

Drankeren (ser paa en af Schiøtts Giraffer): Aa, havde man bare saadan en Hals, saa havde man Fornøjelse af sin Snaps!

— Du, ham der gaar, kom her til Byen for fire Aar siden. Da laante han Penge til en Sæk og begyndte at samle Klude! Og hvor meget tror Du nu, han er værd?

— ??

— Intet! Han skylder endnu for Sækken!

— Du, den Mand dér tiltaler Alle.

— Saa—aa, han ser da *frastødende* ud!

— Ja, men han *tiltaler* alligevel Alle, han tigger nemlig.

En klog Mand blev spurgt, hvorfor hans Døtre ikke maatte lære Sprog.

»Fordi en Kvinde har nok i *en* Tunge,« svarede han.

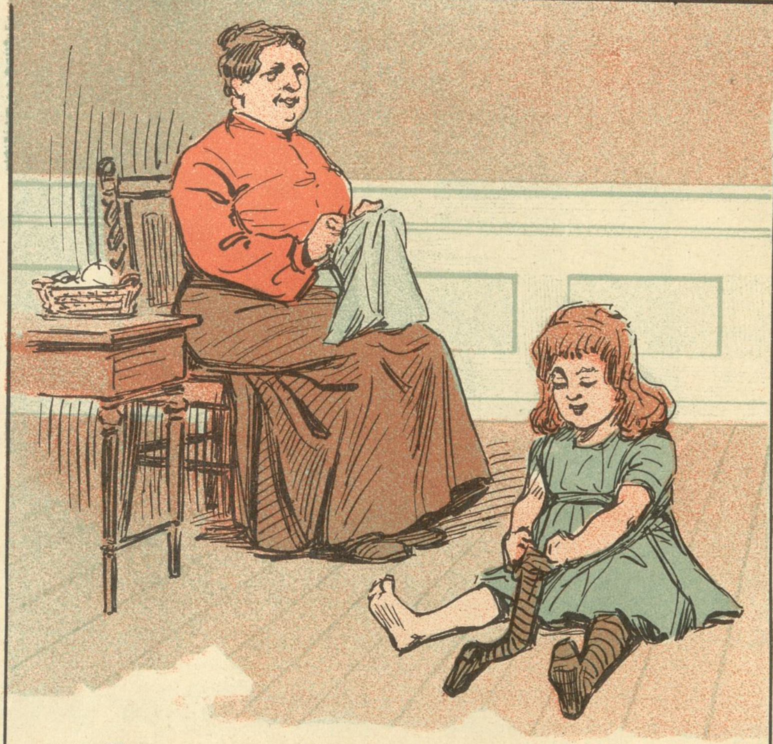

Moderen: Hvorfor har Du dog vendt Vrangen ud paa Strømpen?
Barnet: Fordi der er Hul paa den anden Side!

Byfogden: — den, Gud giver et Embede, giver han ogsaa Forstand!

Borgeren: Ja, den *Gud* giver — men nu for Tiden er det Ministrene, der deler Embederne ud, og hvor Fanden skal *de* tage Forstanden fra?

— Du, Mutter, jeg er daarlig, hent Doktoren, men for alt i Verden ikke Doktor Hansen; han tyllede sidst saa meget Medicin i mig, at jeg var syg fjorten Dage efter min Helbredelse.

En Spiller var bleven grebet i at spille falsk, og den bedragne kastede ham ud ad Vinduet paa en første Sal. Spilleren henvendte sig til Politimesteren og bad om et Raad.

»Jeg tror,« sagde denne, »at De for Fremtiden skal lade være at spille saa *højt!*

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54 l.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, Linnesgade 18, Herm. Simonsen.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
·DOUBLE BROWN STOUT·
KØBENHAVN

N. J. Baltzer,
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. (Telefon Tg. 219.) * Nørre Farimagsgade 40. (Telefon 4584.)
Haderslevsgade 3. Vesterbro. (Telefon 2761.) * Rosenvængets Allé 7. (Telefon Ø. 3.)

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Nørrebrogade 148 (Ølundshus). Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksberggade

„Nørrebros Materialist“
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater 1 Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen“,
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. Ærb. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn.

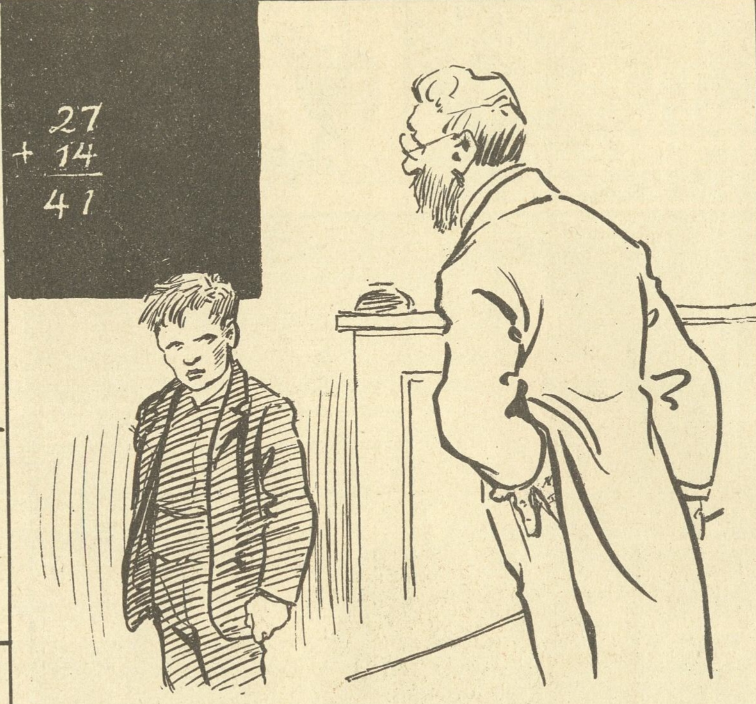

Peter har faaet 14 Slag paa Ryggen af Lærerens Spanskrør, men han fortrækker ikke en Mine. Læreren spørger forbavset til hans Befindende, og Peter svarer: „Jeg bryder mig ikke om, hvad der foregaar bag min Ryg!“

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer,

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til
Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

Arbejdernes Teater
paa Enghavevej.
Søndag Kl. $7^1/_2$:
„Mange Aar efter“, Skuespil i 1 Akt.
„Hjemmets Brøst“, Skuespil i 4 Akter.
Billetter faas ved Indgangen Kl. $6^1/_2$.
Teatrets Telefon 6067.

Bekendtgørelse
fra
Alm. dansk Vare- & Industrilotteri.

36te Series

3die Trækning begynder Onsdag den 14de December 1904.

Der fordeles i denne Trækning følgende Gevinster:

Paa et og samme Lod kan vindes 2 Gevinster i samme Trækning.

1ste Præmiegevinstrække.				Hovedgevinstrække.				2den Præmiegevinstrække.			
1	Gevinst	paa	1000 Kr.	1	Gevinst	paa	2000 Kr.	1	Gevinst	paa	1000 Kr.
1	—	„	500 —	1	—	„	1000 —	1	—	„	500 —
1	—	„	300	1	—	„	600 —	1	—	„	300 —
8	—	à	250 —	8	—	à	500 —	8	—	à	250 —
55	—	„	100 —	55	—	„	200 —	55	—	„	100 —
85	—	„	50 —	85	—	„	100 —	85	—	„	50 —
120	—	„	25 —	120	—	„	50 —	120	—	„	25 —
132	—	„	12 —	132	—	„	15 —	132	—	„	12 —
1997	—	„	10 —	1997	—	„	10 —	1997	—	„	10 —

Ialt: 7,200 Gevinster.

Lodsedler til Trækningen, sælges og fornyes à 2 Kroner Stykket overalt hos Lotteriets autoriserede Kollektører og i Hovedkollektionen, Nørrevoldgade 19, hvor Planen paa Forlangende udleveres gratis.

den ægte Korea fra Ruhtenberg 10 Stkr. 10 Øre 25 Stkr. 25 Øre 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen

leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.

Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Vesterbros mest søgte Vinstue er:

Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.

Berømt for sine iskolde Sjusser.

Bestyrer *Vilhelm Bruur* (forhen Drejers Vinstue).

Husk 22!

Blegdamsvej 22.

Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.

N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Herman Just's

Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.

Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning. Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer. Dekartering af Dame- og Herrestoffer,

Pustervig 3. Tlf. 17537. **Raadmandsg. 2.** Tlf. Tgv. 113.

Grundlagt 1868.

Sindrig Forklaring.

En Søndagsjæger skyder paa en Hare, men fejler, og Jagtkammeraten spørger da: „Hvor kunde Du skyde fejl paa saa kort Afstand?“ Han faar følgende sindrige Forklaring:

„Jo ser Du Svendsen. Det kom sig af, at Haren løb i Zigzag, og i samme Øjeblik jeg skød efter Zig, sprang det Pokkers Dyr lige over i Zag“.

Middel mod Næseblod.

(Amerikansk Patent, ufejlbarligt): Hold Din Næse fra andre Folks Knoer.

Tiggeren: Gode Frue — hjælp mig lidt! Jeg har otte *forældreløse* Børn hjemme!

Paa Musæet.

Damen (læsende Katalogen): Eva fristes.

Herren (som vil vide Kunstnerens Navn): Af hvem?

Damen (forundret): Af *Djævelen*, naturligvis!

Baronen: Hans!

Tjeneren: Hr. Baron?

Baronen: Væk mig i Morgen Kl. 8.

Tjeneren: Gærne, naadige Herre, vær blot saa god at ringe.

Hun: Kære Charles, Kl. er nu 5. — I Aften er Fru S. hjemme; der er Concert hos Konferentsraaden og „Ambrosius“ spilles paa „det Kongelige“. — Skal vi et af disse Steder? thi i saa Fald maa jeg straks begynde paa mit Toilette! — Skal vi derimod blive hjemme, er det paa høje Tid for mig at faa en Sennepskage paa Ryggen og et uldent Klæde med varm Olie om Halsen og — straks gaa i Seng!

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.

Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.

O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue

i Nørrehus Kælderlokaler

Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.

Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser.* Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.

Ærb. C. L. Sinding, fhv. Vognmånd. *(Disp.)*

Tlf. 8143.

Ryg den ægte Troika

Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.

Pas paa Etiketten:

En russisk Slæde.

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.

Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.

Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.

Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.

Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.

Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.

Telefon 7712.

Aabent fra 11—7. **42,[1] Pilestræde 42,[1]** Forsendes overalt mod Efterkrav.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.

Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager

af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Madratser samt Sovekammer-Møbler.

P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.

Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr. Specialitet: Kellnerjakker. Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.

Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Paa Afbetaling

med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.

1, Dannebrogsgade 1.

Forlov elsesringe 14 & 18 K.

Th. Halgreens Specialforretning

Gothersgade 34, lige for Regnegade.

Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.

NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr. Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).

Telegrammer med gratis Vers. Sange og Viser skrives.

„RAVNEN“ udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark **1 Kr. 25 Øre** Kvartalet eller **10 Øre** ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen, Trykt hos Georg Andersen. — København.

Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Pariser-Freden.

Freden: La' vær', Mars, jeg vil ha'e Fred. Det er alle mine gode Venner dernede. De er kommet herover for at fejre mig.

Krigsguden: Sludder og Vrøvl! Ka' Du ikke se, at de slaas alt hvad de kan. Norge og Sverrig er s'gu ikke kommen her for at forli's.

Nr. 51.

Ravnen

Søndag d. 18. December

1904

— Jeg vil sige Dig, Elna, jeg *vil* ikke spadsere med Dig mere. Din Dukke er jo saa umoderne paaklædt, at vi vækker almindelig Opsigt.

Ugen, der gik!

(Ravnesang).

Mel.: Naar mit Øje er lukt.

ANTISOCIALIST
Fred'rik Hansen er trist
i Humør, thi i Vennernes Rækker
har han set, Herregud,
en, som rædsom saa ud,
den nichtswürdige Redaktør *Secher*.

Hansen næsten fik ondt,
paa »Vort Land« løb han rundt,
Sensation ved sin Adfærd han vækker,
da man spurgte ham om,
hvorfor, hvoraf det kom,
gisped' Frederik: »nichtswürdig — Secher!«

»Jeg er Estrupper jeg«,
sagde Fred'rik, »uh nej,
jeg for »Dannebrog« ej gør mig lækker,
Hr. *Albertis* Parti
vil jeg slet ikke i,
det er nichtswürdigt, fri mig for Secher!«

»Med mit Arbejderhad
kan jeg ej være glad,
»Dagsavisen« mit Had genopvækker,
jeg vil ikke gaa an
nu til Marts med en Mand,
der er nichtswürdig saadan som Secher.«

»Jeg min Fortid var tro,
thi for Estrup jeg slo'
og fra Estrup man aldrig mig trækker,
jeg vil hade hver Rød
til min seneste Død,
jeg er ikke nichtswürdig som Secher.«

Der er Sjov, der er Styr,
Bagger kom, gamle Fyr,
og for Fred'rik han gjorde sig lækker,
men det hjalp ikke Spor,
Fred'rik gjorde sig stor,
og saa nichtswürdig stod stakkels Secher.

Saa kom *Caroc*, det Skind,
til Hr. Frederik ind,
Caroc sa'e: »vær nu ikke en Brækker!
vores Formaal er godt,
Anti er det jo blot,
det er nichtswürdigt ligesom Secher.«

Ugens Droschetur

Je' sa' aa dangderede den me' en Cigar oppe paa Bukken aa nø' U'sigten aa fry'ede me' ovver Lottes Appetit, saa plu'sêli' ser je' jo en lille tyk Fyr me' en Næse som en Robe'e aa et sort Ovverskæg, der saa u' som om de' va' blanke' me' Seletøjssværte, kommer heng imo' me'.

„Ka' Di køre for me', Kusk? sa'e han.

„De' ka' je'", sa'e je'. „Hvor ska' Di heng?"

„U' i femte Kre's", sa'e han; „je ska' u' aa mælde me' u' a' den antesjosialistiske Vællerforening".

„De' ka' je' li'e Dem for", sa'e je'. „Saa ska' Di heller inte gi'e mer' end som Taksten for Turen. De' æ li'e en Krone, iberegne' Drikkepengene."

„De' æ godt!" sa'e han aa sad se' ing i Vovnen. „La' me' nu se, a' Di ka' smøre lidt villi' deru' a' saa a' je' ka' faa de' g'or' ingen je' fortry'er de'".

„Di æ vel'nte saad'n en Geværhane?" sa'e je', ide' je' jumpede ner a' Vovnen aa to' Muleposen a' Lotte. „Naar a' Di føst ha' sagt A, si'er Di vel osse B C, ska' je haave. Elle's æ Di'nte a' mine Folk", sa'e je'.

„De æ alti' haardt aa træ'e te'baves", sa'e han, „naar man en Gang ha' spillet en Rulle".

„Ha' Di spillet en Rulle?" sa'e je'. „De' ka' ma'nte se paa Dem. Hvis Di endda ha'de sagt, a' Di ha'de trukken en Rulle".

„Je' ha' spillet en meje' stor polittisk Rulle", sa'e han, „aa de' ve' Di osse meje' godt, naar Di hører mit Navn".

„Hva' æ de' da?" sa'e je'.

„Di ka' jo gætte", sa'e han.

„De' ka' je' godt". sa'e je', „men je' ve' gøre Dem opmærksom paa, a' de' koster to Kroner i Timen, saa de' ve' je'nte, om Di ve' gi'".

„Je' ka' osse godt si'e Dem de' go'villi'", sa'e han. „Je' æ Fre'rik Hansen".

„Hvaffen Fre'rik!" sa'e je'. „Da vel'nte han fra Asisen a', som va' saad'n en Slave i sine unge Da'e".

„Jo", sa'e han, „de' va' mig. „Ka' Di saa se, a' je' ha' spillet en Rulle?"

„De' ka' je'", sa'e je', „aa de' ovven i Køvet en regti' Skurkerulle. „Di æ en fin Kavveller!" sa'e je'; „Di æ en regti' ny'eli' Herre, æ Di! Ve' Di se a' Di ka' humme Dem u' a' Vovnen, aa de' helst lidt villi', elle's ska' je' komme aa se aa faa Dem u'. Tror Di, je' ve' køre for Fre'rik Hansen?" sa'e je'. „Ikke, om je' ku' faa dovvel Takst for'et aa en hel Næv' fuld Drikkepenge. Æ Di'nte kommen u' inu?"

„Jammen, je' æ jo gaaen i me' sel'!" sa'e han.

„Hva' æ Di?" sa'e je'. „De ka' je'nte se no'e' te'."

„De' maa Di jo ku' forstaa, a' je' æ", sa'e han, „naar Di hører, a' je ve' u' i femte Kre's aa mælde me' u' a'

Vællerforeningen".

„De' æ sandt!" sa'e je'. „De' ka' der være no'et i. „Fortry'er Di, hva' Di ha' g'or'?" sa'e je' aa saa han li'e ing i Øjnene, saa han nær ha' sla'et dem hel' ner i Bunden a' Vovnen.

„Ja, de' gø' je'", sa'e han, „aa je' ska' aldri' gøre de' mere." —

„Ve' Di ingrømme, a' Di ha' væ't en regti' Æsel?" sa'e je', —

Ja, de' ve' je'", sa'e han. „De' ingrømmer je'."

„Aa ve' Di be' om Forla'else derfor?" sa'e je'.

„Ja. de' ve' je' osse", sa'e han". Æ Di saa fornøjet?"

„Næ, je æ'nte", sa'e je', „men man ska' aldri' spænde Buen for stramt, især naar den æ saa tyk som Di æ. Saa revner'en, aa de' ka' vi'nte ha' inge i Vovnen. Nu ska' je' køre Dem u' i femte Kre's", sa'e je, „aa je' gaar sel' me' op aa mælder Dem u'. Ingen Hummelejstrejer, min gamle Ven. Naar Di saa æ be'en mældt u', saa gaar vi i Vovnen igen, aa saa kører je' Dem heru', aa saa gi'er Di me' fem Kroner for hele Turen' Æ de' for meje?"

„De' æ i al Fald lidt rigeli'", sa'e han, „men skidt! la' gaa. Je' ha' Lyst te' aa vise Dem, a' je' mener de' ærli' me' min Omvendelse", sa'e han aa saa li'esse from u' som en syv Maaneders Ræveunge.

„Aale rejt! sa'e je'", „saa la- vos komme a' Ste' aa faa de' besørret".

Aa saa lo' je, Lotte gaa lidt heng a' Ga'en, aa je va' me' oppe aa mælde han u', aa de' maa je' si'e, a' han hold' se' stiv, men om de' varer ve' i Længden' de' ve' je' natyrligvis ikke. Men je' ha' i al Fald væ't me' aa omvende ham , aa man si'er jo, a' der er mer' Glæ'e i Himlen over en Labant, der omvender se', eng som ovver en hel hal' Snes, der gaa' i Betesda hver Aften aa synger Salmer for alle Pengene.

Paa Grønlandsfærd.

Mel.: Aa, Mathias.

Har Du hørt om Mylius.
-- lykkelig Pamfilius? — sikken Sjus!
han fandt nemlig paa en Da',
at han vilde Turen ta'e — hjemmefra;
han til Konen
sa'e: „Ballonen
den gaar nu mod Polens Is;
vil Du slagte vores Gris,
gi' mig Suppekød og Ris
og — præcis — min Avis?"

Konen blev saa løjerlig:
„Du. som var saa føjelig — ta'er fra mig! —
vil Du rejse med Ballon?
Du er da en fræk Person — sikken Jon!" —
Mylius er
saa han blusser!
„Jeg gaar Videnskabens Vej.
Molkte, Rasmussen og jeg,
vi skal ud paa Didlomdej —
viel Geschrei! — si'er jeg."

Mylius han blev ved sit:
„Op til Grønland paa Visit — paa Kredit;" —
han var ung og ærekær.
literær han var især — Farisær! —
Morgenstund me'
Guld i Mund, de
stak af Sted til Helsingør,
der var Mod og bliden Bør:
„Vi gaar fremad nu som før,
med Humør — til vi dør."

Det var Søndag Klokken to
at de traf en Eskimo — paa en Kro —
nær ved Julianehaab,
der var netop Barnedaab — grønne Haab. —
Uberuset
de i Huset
kom saa hos en Embedsmand.
men deroppe lever man
kun af Spæk, — og Levertran
kæver man — gaar det an?

Oppe paa den grønne Ø
kan man vinde hver en Mø — pø om pø —
Pige, Karl og Kanedreng
sover i den samme Seng — rent i Flæng. —
Knud han talte,
Molkte malte,
Mylius skrev, saa Pennen sprød:
„her vi spiste Rottekød,
her en gammel Hund jeg skød,
Blodet flød — vi led Nød."

De var ogsaa i Kajak,
men det endte med et Krak — Osarkrak; —
saa en Dag tog hver sit Tøj,
og af Sted de hjemad fløj — til vort Strøj —
hjem med Brønlund,
hjem til grøn Lund,
der hvor ingen Hvaler dør,
til det gode danske Smør,
til de gode danske Kør —
røde Kør — Lødekør.

Man var glad for Mylius —
særlig var dog Julius Schiøtt konfus, —
det er da et Resultat,
vi kan være stolte a'et — Literat. —
Præsten synge
maa i Lynge
Kingos Vers for Osarkrak. —
Videnskab, der før laa brak,
Mylius for Lyset trak,
derfor Tak — mange Tak!

Den undselige unge Pige: Hans, sig endelig ikke til nogen, at Du har fulgt mig hjem!

Den undselige unge Mand: Marie, Du behøver ikke være bange — jeg skammer mig lige saa meget som Du!

Forinden.

Der stiger en salig Længsel
fra alle de tusind Hjem,
man venter paa Trappen sin Julemand
og aabner sin Dør paa Klem.

Der stiger en Duft af Køkken, —
hvert Hjerte er frydefuldt —
i Spisekamret staar Fad ved Fad
at hjælpe for Nød og Sult.

Der hersker et Mylder paa Gade
og Travlhed i hver Butik;
i Stuen smykkes den grønne Gran,
der fryder et Barneblik.

Du dejlige Juleuge!
hvor Sindet er barnlig stemt! —
— — —
men den, der har intet at haabe paa,
han føler sig gemt og glemt.

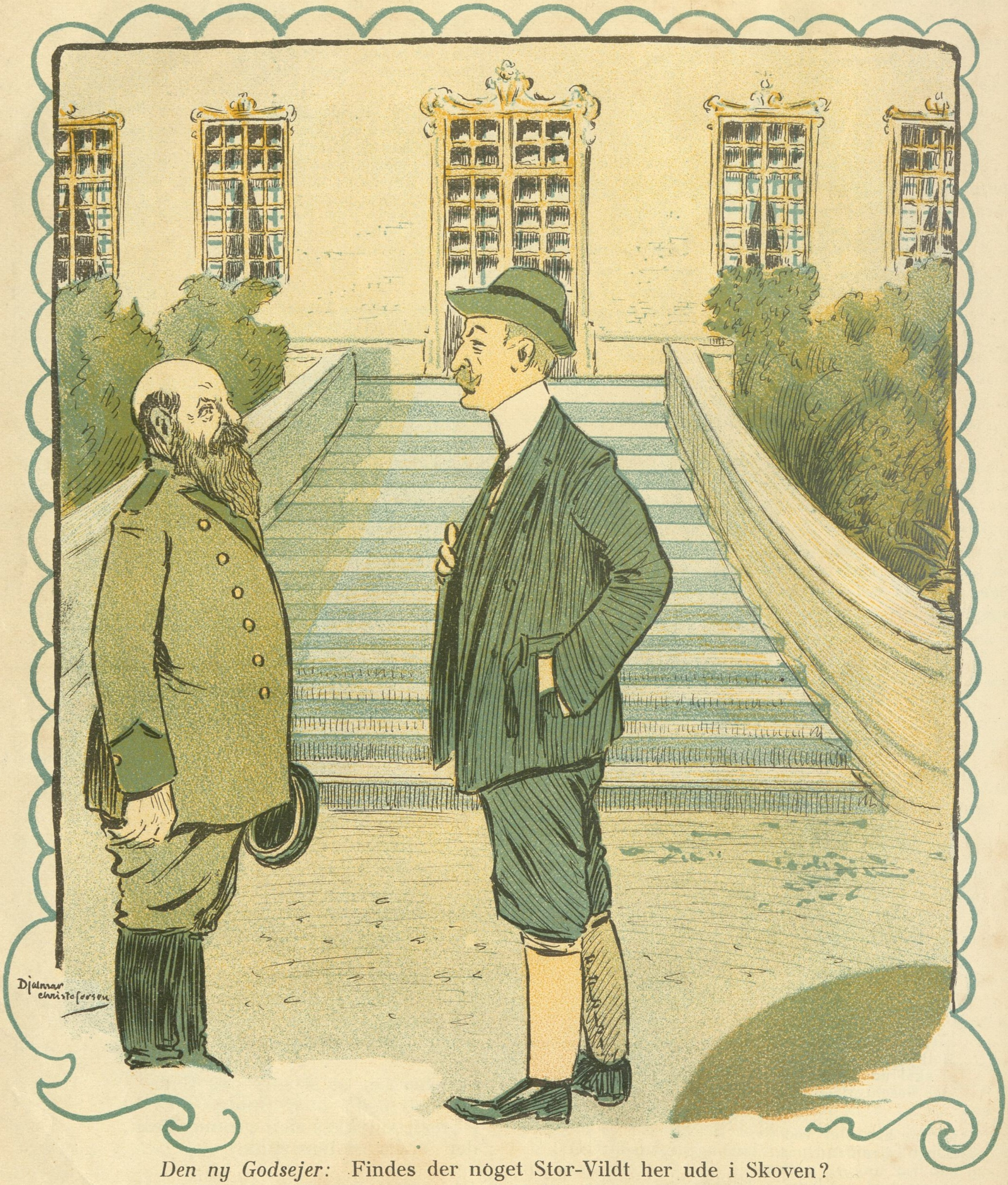

Den ny Godsejer: Findes der nŏget Stor-Vildt her ude i Skoven?

Skovfogeden: Næ, det er smaat med det. Vi havde en Raadyrs-Familie, men den forrige Godsbesidder gik og skød saaledes efter den, at han tilsidst jagede den bort!

Karlen: Jeg sku' ha' en Kasse Cigarer til min Husbond.
Købmanden: Saa gærne — ønsker De dem stærke eller lette?
Karlen: Lad mig helst faa af de lette. Jeg skal slæbe dem to Mil.

Juleglæde.

Bankdirektøren: Naa! saa fik vi altsaa den Termin overstaaet. Lad mig se: Vi har erklæret fire af vore Kreditorer Fallit. Ikke?

Bogholderen: Fem, Hr. Direktør.

Bankdirektøren: Rigtig! hvor har jeg mine Øjne? Altsaa! fem Kreditorer Fallit. Fra otte har vi taget deres Gaarde.

Bogholderen: Jamen, til Gengæld har vi nøjedes med kun at tage Kreaturer og Avlsredskaber fra andre otte.

Direktøren: Ja, man bliver blødhjertet i denne kære Julemaaned. Det er ialt seksten, vi har haft fat i af Gaardmænd og Proprietærer. — Saa har vi taget Ejendommen fra elleve Hus- og Boelsmænd. Ikke sandt?

Bogholderen: Med én, som staar for Tur, har vi Dusinet fuldt.

Direktøren: Det er ogsaa bedre, det er saadan et rart rundt Fal. Altsaa et Dusin Hus- og Boelsmænd. Det kan man egentlig ikke kalde mange.

Bogholderen: Det kunde ikke være mindre. Strængt taget burde vi maaske —

Direktøren: Nej, lad det vente til efter Nytaar. Vi vil ikke være for haarde i denne glade Juletid. Hvorledes er det gaaet her i Byen?

Bogholderen: Vi har taget ialt syv Ejendomme. Fem Haandværksmestre har faaet et Smæk, saa de vist ikke kan klare sig og ialt er vel henved et Hundrede Svende og Haandlangere bleven arbejdsløse.

Direktøren: Det gør mig virkelig ondt for dem, men derved er intet at gøre. Bankens Interesser gaar først.

Bogholderen: Det er da ogsaa, naar det kommer til Stykket kun Folk af Arbejderklassen.

Direktøren: Jamen, de er skam ogsaa Mennesker. Naa, men — som sagt — derved er intet at gøre. Banken har intet Tab lidt, det er det vigtigste. Lad os takke Vorherre derfor, og saa i Guds Navn holde Fest. Glædelig Jul! —

Bogholderen: Tak, i lige Maade!

(De trykker hinandens Hænder.)

(Tæppet falder.)

Eftermæle over en arrig Kone:

Her ligger min Kone,
— Vorherre ske Lov. —
Hun var mens hun leved'
forfærdelig grov.
Hun skændtes med Alle,
— gak, Læser, Din Vej,
at ej hun staar op
for at skændes med Dig.

God Besked.

— Hvorfor har de hugget begge hendes Arme af? spurgte en lille Dreng sin Moder, da de paa Musæet standsede foran Venus fra Milo.

— Fordi hun rapsede af Sukkerskaalen, svarede Moderen, lykkelig over paa én Gang at dække over sin Uvidenhed og forskrække Drengen.

Respekt.

Mel.: Hitte-paa-Visen.

PRÆSTEN beder vore Takkebønner Aaret rundt,
og han præker Dagens Tekst for os paa godt og ondt,
men i denne Tid han ta'er sig af vor Sjæl især,
der er Lys i alle Kirker, trods det slemme Vejr;
fra den aller-allerstørste Sognekirke
og til Misjonærens lille Bedested
er Programmet bare dette: Du skal virke
for Askese og Forsagelse og Nøjsomhed; —
nu i Advend gaar Tallerkendansen glat i Kirkens Aand,
for hver Præst vil ha' sin egen Kirke og sin Kirkefond, —
de vil være med i Legen,
de vil skære med af Stegen
med al Respekt for Himlens Ord?

Fælleden, der var vor Ungdoms skønne Idrætssal,
den skal lægges ud til Skov og Park og Hospital,
men forinden skal vi ha' til Sommer næste Aar
Dyreskue for de gode danske Køer og Faar;
det bli'er værd at se — og Arne tegne
skal et Svinehus med Truge og W. C.
med Motiver rundt fra alle Landets Egne;
Faarevejle, Dyrekøb og Orneby maaske.
Der er mange pæne Navn: Grüner, Olsen-Tjæreby,
og nu har de faaet Martin Dessau med som sidste ny.
Han vil være med i Legen,
han vil skære med af Stegen
med al Respekt for Bønderne?

Spiller Du i Lotteriet, bli'er Du rig en Gang,
— Spilledjævlen raser baade her og paa Sct. Jan, —
Gudskelov og Tak for Staten, at den gi'er sin Skærv,
naar en Pengemand han trænger til et nyt Erhverv;
har Du spillet alt rabundus, hvad Du ej'de,
og Du knapt til en Revolver Penge har,
skal Du ta' og prøve Lykken hos Hr. Hejde.
saa bli'er Du s'gu fulgt til Jorden med en køn Guitar.
Saad'n som Hejde driver Penge af Vestindiens Negerjord,
det er Fanden ta' mig saadan, saa jeg ikke ejer Ord, —
Han vil være med i Legen,
han vil skære med af Stegen —
med al Respekt for hans Talent

Ude i Palæet. der hvor Høj'steretten bor,
der er skøn Retfærdighed i Tanke og i Ord,
der Justitia gaar rundt med store Sivsko paa,
der er Ret for alle, Ret for store og for smaa;
der er samme Ret for Tove som for Volmer,
samme Ret for Præsten som for Menigmand,
er Du Jyde eller om Du er Bornholmer,
har Du samme Ret til Prygl at gi' Din Tyendestand.
Saad'n en større Tiendebonde som nu for Eksempel Dam,
det er Synd, at være altfor slem ved en Agrar som ham, —
han kan være med i Legen,
han kan skære med af Stegen
med al Respekt for Højesteret.

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Haand og Ring.

Kriminalroman.

(Fortsat.)

„Blot Doktor Fredwell var her!"

„Jeg skal hente ham".

I det samme gik Døren op, og ind trængte en Menneskesværm, hvor i mellem befandt sig Doktor Fredwell, Retslægen, der tillige gjorde Tjeneste som Coroner, det vil sige en af det offentlige ansat Læge, der i Mordtilfælde leder Forundersøgelsen i de Edsvornes Nærværelse.

Paa hans Anordning blev Fru Klemmens baaren ind i Soveværelset, som ligeledes befandt sig i underste Etage. En hurtig tilkaldt anden Læge tog Plads ved Hovedgærdet, for straks at kunne konstatere de første Tegn paa tilbagevendende Bevidsthed. Alle Uvedkommende maatte forlade Huset; ude i Baggaarden afventede Mængden i største Spænding, hvad der nu vilde ske.

Under alt dette sad Birkedommeren og Retslægen i alvorlig Samtale inde i Spisestuen.

„Der er ingen Tvivl om", mente den sidstnævnte, „at hun har faaet Slaget, netop som hun var ifærd med at stille Uhret der". Han pegede paa et gammeldags aabentstaaende Uhr, der stod i en Krog af Stuen. „Hun har imidlertid ikke faaet Tid til at fuldføre sin Hensigt", vedblev han, „Uhret er endnu ti Minutter bagefter, hvad en Sammenligning med mit kan overbevise Dem om, og Fru Klemmens Lommeuhr stemmer nøjagtig overens med mit Kronometeruhr. Angrebet var ført bagfra og var fuldkomment uventet. Havde hun vendt sig, var Panden bleven ramt; hendes Døvhed har forhindret hende i at høre Morderens Skridt, og fordybet i sin Beskæftigelse, har hun ikke set den grusomme Haand, som løftede sig imod hende. Det er ubegribeligt, at det har været nogen saa magtpaaliggende at faa hende ryddet af Vejen! Et Rovmord kan det ikke være, saa vilde man ikke have ladet hende beholde Uhret. Desuden ligger der jo nogle Penge ved Siden af hendes Tallerken, dem vilde en Vagabond sikkert have taget med sig. Favnebrændet er fra Stablen i Gaarden".

„Den stærkeste Mistanke falder paa den tykke, Rødhaarede, som jeg talte med dem om", mente Birkedommeren. „Maaske viser det sig, at han er sindssyg".

„Jeg betvivler det", sagde Doktoren eftertænksomt.

Nede i Gaarden hørte man nu Støj og livligt Replikskifte. Det var den tilbagevendende Byrd, som af Mængden blev bestormet med nysgerrige Spørgsmaal, hvilke dog ikke blev besvarede.

Byrd, er ung Detektiv, var først for nylig bleven kaldet til Byen fra New-York, da man ønskede hans Hjælp i en Sag, som netop i de Dage var kommen til retslig Behandling.

„Naa, hvad fik De saa udrettet?" spurgte Ferris.

„Den Rødhaarede er forsvunden", svarede Byrd, „men maaske lykkes det Hunt at faa Fingre i ham. Vagabonden, som saa forsigtig sneg sig om Hjørnet, har jeg anholdt; det synes mig at være det vigtigste!"

„Mener De?" sagde Ferris og betragtede lidt spottende den unge Mands indtagende og venlige Ansigtsudtryk. „Er det fordi den anden henledte vor Opmærksomhed paa ham?"

Byrd blev lidt forlegen, men fattede sig hurtigt, „Jeg kender endnu for lidt til Sagens Enkeltheder, til at kunne slutte mig til, hvem Gerningsmanden er".

„Forbrydelsen er forøvet nøjagtig paa samme Maade, som den Rødhaarede angav", sagde Birkedommeren. „Hans afskyelige Teori er straks bleven omsat i Praksis".

„Og tror de, der er gaaet længere Tid, mellem Forbrydelsen og dens Opdagelse?"

„Nej. Maden dampede endnu i Køkkenet, hvor den stod parat til at serveres".

„I saa Fald", erklærede Byrd, „kan jeg forsikre Dem, at den Rødhaarede ikke er Manden. Jeg har set ham sidde i Retssalen hele Formiddagen".

„Det var mærkeligt", brummede Ferris i en ærgerlig Tone, han lod sig nemlig ikke gerne gribe i en Fejltagelse.

„Der er kun et Skridt over Gaden", bemærkede Doktoren, „hvor let kan han ikke have fjernet sig, uden at De har bemærket det".

Byrd vidste intet at svare herpaa. „Vagabonden synes mig at være en højst fordægtig Fremtoning", yttrede han.

„Ja, hvis han ikke havde ladet Pengene her blive liggende", sagde Ferris.

„Hvem kan vide, hvad der har bevæget ham til at fjærne sig fra Stuen, før han har kunnet plukke Forbrydelsens Frugter? I hvert Fald mener jeg, at Vagabonden vil give Retten mere at bestille end den Rødhaarede".

Med disse Ord forlod Byrd høfligt bukkende Værelset.

„Det er jo muligt, at den unge Mand har Ret", mumlede Ferris hen for sig. „Og dog — den Rødhaarede maa enten være en Profet eller en Troldmand — eller ogsaa véd han noget om Forbrydelsen!"

Retslægen nikkede samstemmende.

ANDET KAPITEL.

Et Hævnskrig.

Der var gaaet en Timestid efter at man havde lagt Enken paa Sengen, uden at der var indtraadt nogen Forandring i hendes Tilstand.

I Dagligstuen underholdt Ferris sig med Sagfører Orkutt om, hvad denne sidste havde bragt i Erfaring om Fruens Forhold i Løbet af Aaret; han kom jo nemlig daglig sammen med hende. Ude i Gaarden strømmede der stadig Nysgerrige til og man diskuterede ivrigt Spørgsmaalet, om Vagabonden eller den Rødhaarede var Morderen.

Byrd, den unge Detektiv, stod lænet til Trappegelænderet og betragtede Mylderet i Gaarden Da lød pludselig en klar, fuldtonende Kvindestemme op til ham:

„Har jeg hørt rigtigt — er det sandt — Fru Klemmens er myrdet — svar mig!"

Alles Øjne heftede sig ved den Spørgende, der kom fra Gaden. Det var en usædvanlig Skikkelse, majestætisk af Holdning, høj og slank. Dertil var hun blændende smuk. Saa man først én Gang hendes Ansigt, havde man ondt ved atter at rive sig løs. Der laa noget gaadefuldt i det. Man følte, at en usædvanlig Skæbne forestod hende.

„Er hun død — sig mig det dog, hvis nogen ved det", gentog hun i højeste Grad bestyrtet.

„Hun er haardt saaret", blev der endelig svaret, „Lægen mener ikke der er Haab". (Fortsættes.)

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER OG MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS Oversæret PILSNER BRYGGERIER OG MALTERIER

Forlang „LUCCA" Likør FAAS OVERALT.

Arbejdernes Fællesbageri,

Raadmandsgade 23,

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte-, Land- og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget ombyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE

skal have 2 korslagte Piber.
15 Øre Pk.: Faaes overalt.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

MÜLLERS HOTEL
(L. FRÆSTMARK)
Cafe, Restaurant og Billard.
TELEFON 3558.
Diner à 1 Kr. ✡ Middag à 50 Øre.
Nørre Farimagsgade 55.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

Afbetaling

I à 2 Kr. om Ugen.

Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.
97, Ryesgade 97, St. Ø.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.
Dejeuner. Diner og Super.
NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.
Koncert hver Aften
Under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING.

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC.

erholdes overalt
DANMARK
Ægte Schweitzer Bitter
Carl Østberg & Sönner
Ægte Pommerantz Likør

Forlang
Svendborg
№ 1
MARGARINE
erstatter
SMØR

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs Margarine.

Krøger & Petersens Vinforretning, Frederiksborggade 30. Telefon 913.

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

„DAN" ny opfunden LÆDERCREAM til alt Fodtøj.
FAAS OVERALT!! STØT DANSK INDUSTRI.

S. JOHANNESSON
HØJBROPLADS 13.
GÆS, ÆNDER, HØNS.
alt Flæsk er trikinundersøgt.
Billige Rester udsælges Fredag og Lørdag.

KRÜGER & PETERSENS Vinforretning, Frederiksborggade 20, Telefon 913

En Udvej.

Mrs. Potter hed en berømt australsk Skuespillerinde, som altid optraadte meget dekolleteret. En Dag lod hun en Læge kalde. Hun vilde vakcineres.

»Hvor maa jeg anbringe Kopperne paa Deres smukke Legeme?« spurgte Lægen.

»Aa Gud, hvor De vil, blot de ikke bliver synlige, naar jeg optræder.«

»Saa frygter jeg, det bliver nødvendigt at tage Vakcinen indvortes.

Kathederblomster.

Professoren (i en Forelæsning om Middelalderens Arkitektur): »Mine Herrer! Fortidens Arkitekturs Fortrin fremfor vor Tids er ubestridelige, i Særdeleshed betræffende Holdbarbed og Soliditet. Kan maaske nogen af Eder paavise en moderne Bygning, som saa fuldstændig har trodset Tidens Tand som Middelalderens prægtige Katedraler?«

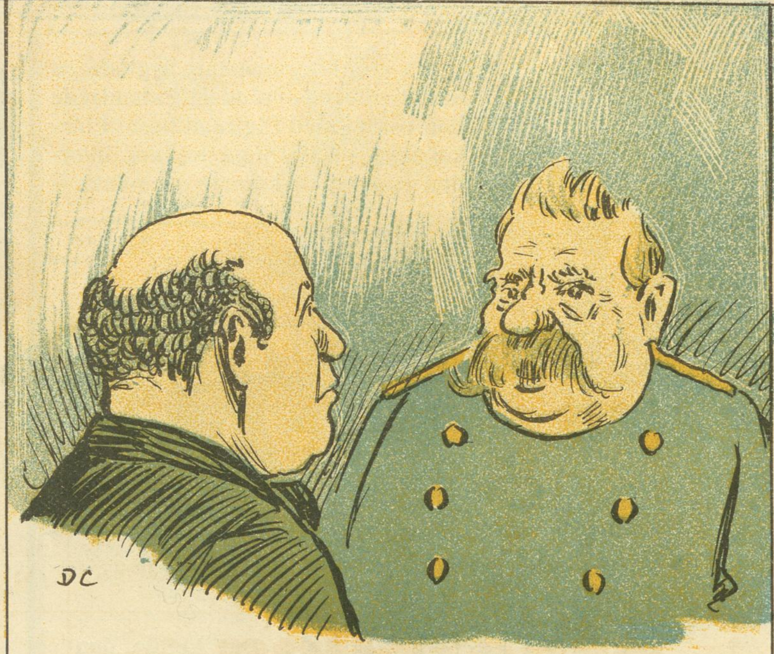

Musikeren (til en gammel reumatisk Stabshornist): Jeg forstaar ikke, at De ikke har faaet Dannebrogskorset!

Stabshornisten: Naa—aa, jeg er nøjsom, jeg gaar med Volta-Korset!

Advokat L er nylig slaaet igennem og har faaet Ry for sin Skarpsindighed. Han er dog ny i »Selskabet« og kan ikke rigtig tilegne sig dettes Omgangsformer. Derfor var man lidt bange for hans altfor ligefremme Væsen, men turde dog ikke udelukke ham.

Ved en Middag hos Amtmanden fik han dennes Datter tilbords, og den unge Pige var forud formanet til at holde ham indenfor de rette Grænser. Alt gaar ogsaa godt, indtil de kommer til at tale om en Barnemordssag, der i Øjeblikket vakte megen Opsigt. Under et Øjebliks Stilhed hører man da Advokatens skarpe Stemme: »Skulde Frøkenen blive tiltalt for Barnemord, saa kom bare til mig. Jeg skal nok klare det for Dem —.«

Ærlighed varer længst, sagde Tyven, han tømte en Portemonæ og lagde den tilbage i den bestjaalnes Lomme.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. * Nørre Farimagsgade 40.
Telefon Tg. 219. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. * Rosenvængets Allé 7.
Telefon 2761. Telefon Ø. 3

Det bedste Spisested i København, og Det bedste Hotel i København er Hotel Union,
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

Simon Nielsens Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
-DOUBLE BROWN STOUT-
KØBENHAVN

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos Jens Kjeldsen

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver
Nørrebrogade 148 (Ølundshus) Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle utilberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre, Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid Chr. V. Mendes berømte Dentin à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen",
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Forlovelsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
Gothersgade 34, lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

HANSONS STEMPELFABRIK NY ØSTERGADE 2
TF-354 MÆRKEPLADER
SIGNETER DØRPLADER HAANDTRYKKERIER

Børst Deres Støvler med Nicola Crême.

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra 8½ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

Telef. PHØNIX. 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

FREDERIKSHAVN.
100 Kr. kontant
betaler jeg til den, som kan bevise, at jeg ikke sælger alle Fiskesorter mindst 10 % billigere end den alm. Gadepris. Restauratører Rabat. Prøv Fiskefarsen à 50 Øre Pd. *M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn, Fælledvej 17.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Ægteskab!
Ved Henvendelse til Bureauet
St. Pederstræde 26, 2. S.
kan solide Herrer indgaa Ægteskab med Damer med Formue (indtil 70,000 Kr). Sammesteds kan Damer med Formue eller Forretning indgaa Ægteskab med solide Herrer.
Aabent fra 10—12 og 3—7.

Simon Nielsens
Pianofabrik,
St. Regnegade 26. København K.
Grundlagt 1889.
anbefaler krysstrg. Pianoer i alle Træsorter til billigste Priser og paa mest kulante Afbetalingsvilkaar. Bestandig Garanti for Soliditet. Alle Pianodele er af dansk Industri og 1ste Klasses Arbejde. Fyldig Tone og let, behagelig Spillemaade.
Nye Pianoer udlejes, brugte tages i Bytte.

Den nye Vinstue,
Raadhuspladsen 35.
Akts. Ferrums nye Ejendom.
Spec.: Ægte amerik. Cocktails
Tlf. 7574. Johs. Andersen, Bestyrer.

Ryg den ægte
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag, Læderstræde 5, København.

A. C. Meyers
Kiosk.
Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).
Telegrammer med gratis Vers.
Sange og Viser skrives.

Arbejdernes Teater
paa Enghavevej.
Søndag Kl. 4.
„Mange Aar efter", Skuespil i 1 Akt.
„Hjemmets Brøst", Skuespil i 4 Akter.
Billetter faas ved Indgangen Kl. 6½.
Teatrets Telefon 6067.

Enhver Arbejder bør købe sine Klæder hos
Jens Kjeldsen.

Ved at købe
Materialvarer, Vinspiritus, Essenser til Cognac, Banco, Cacao-Likør, hvilket jeg leverer til mange *Private* og *Beværtere* spares mange Penge. Forsøg!!
Th. Brinck Claussen,
Nørrebros Materialist.
23, Nørrebrogade 23, (Hj: af Blaagaardsgade.) Telefon 3004.

Smede og Maskinist Habitter,
garanteret ægte i Vask.
5 Kr. Sættet.
En gros Lageret
Nørrebrogade 54¹.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Ryg den ægte russiske Cigaret Korea fra Ruhtenberg i Riga 10 Stkr. 10 Øre. 25 Stkr. 25 Øre. 100 Stkr. 1 Kr. Faas overalt.

Afbetaling.
Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen
leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.
Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

SØNDERBROS THEATER FORESTILLING Hver Aften Kl. 8 • Smaa Priser • TELEFON AMAGER 305

Vesterbros mest søgte Vinstue er:
Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.
Berømt for sine iskolde Sjusser.
Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Husk 22!
Blegdamsvej 22.
Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 8 Aars Garanti.
N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Herman Just's
Pariserfarveri og kemiske Tøjrensnings-Anstalt.
Hele Dame- og Herregarderober renses og farves uden Opsprætning.
Specialitet: Gardin- og Møbelstoffer.
Dekartering af Dame- og Herrestoffer.
Pustervig 3. **Raadmandsg. 2.**
Tlf. 17537. Tlf. Tgv. 113.
Grundlagt 1868.

Af et Brev fra Sydafrika.

— — — men der er mange, som naar de kommer herned drikker og drikker, saa at de dør deraf, og saa skriver de hjem, at det er Klimaets Skyld — — — — — — — — Forleden døde min Nabo. Han efterlod sig ingen Børn undtagen en Broder — —

Naar Munden løber.

Zantippen: Samvittighed! — Samvittighed! — Tror Du da, at Du er den eneste, der har samvittighed? Min Samvittighed er skam lige saa god som Din — ja bedre, for den bliver aldrig brugt, mens Din næsten er slidt op! —

Paa Udflugt.

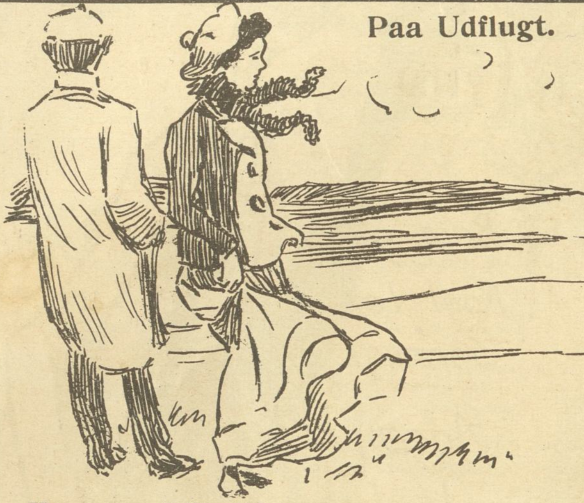

— Her er en dejlig Udsigt!
— Ja!
— Skade, at man kun kan se nogle faa Mil bort.
— Nogle faa Mil? — Jeg kan da se længere bort!
— Hvorledes?
— Jeg kan se *Solen!*

Moderen: Ja, det er maaske meget rigtigt at Solen er 20 Millioner Mile borte, men hvorledes har man udregnet det.

Peter: Det er jo ganske simpelt. Man gætter sig til en Fjerdedel af Afstanden, f. Eks. 5 Millioner, og saa multiplicerer man det med fire!

Moderen (nikker).

Amtmanden (til Professoren, der kun har en lille Næse): Sig mig en Gang, kære Ven, hvor vil De anbringe Deres Briller, naar De bliver gammel?

Professoren: De har et saa godt Hjærte, Amtmand, at De sikkert vil laane mig et Par af de mange Næser, som De i Deres Tid har faaet.

Johnes Læder-Fedtsværte samt selvblankende Sværter af eget Fabrikat. Bevisligt det bedste der forefindes. Skader absolut ikke Læderet. Leverandør til de fleste Vognmænd.
Telefon 2901. **Kontortid 10—1.**

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.
O. Wiberg, Istedgade 121. en gros og en detail.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser*.
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb., C. L. Sinding, fhv. Vognmand. *(Disp.)*
Tlf. 8143.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.
Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.
Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

Stort Lager af Fabriksfodtøj.
Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Madratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen, St. Pederstræde 41.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.
Specialitet:
Is og Isfigurer

PARISER-Artikler Dus. 1, 1,50, 2, 3, 4 à 6. Spermophile m. Sædbeholder Dus. 4 à 5. Fiske-Bl. gar. udsøgt 4, 6 à 8. Buts americain 4. Capots anglais 4. Svampe 4, 6, 8, 9, 10, 12 à 15. Franske, engl. & amerik. Sikkerheds-Sprøjter for Damer Stk. 6, 8 à 10 Kr. Dame-Pr. 3 à 4. Inductors 2,50 à 3,50. Pollutionsappar. ny Facon 2,50 à 3. Suspensorier prima 1, 1,35, 1,50, 1,75, 2 à 5 Kr. Modersprøjter. Irrigators. Bryster. Livbind for svangre. Balloto des Dames, Urinaler for Voxne og Børn til Dag- og Natbrug, Skedesprøjter, Clyster- og Glycerinsprøjter, Luftpuder, Menstruationsbælter og Puder m. m. Catalog gratis. Sendes discret med Postopkr. i solid Emball. Special-Firmaet Gl. „Grand Depot", 91, Gothersgade 91, København.

LAX i alle Kvaliteter, **Gaasebryst, Oksetunger.** Alt i 1. Klasses Varer.
Handlende og Restauratører Rabat.
Telef. 817. **Jacob B. Krøll,** Klareboderne 10. Kbhvn. K.

Det bedste Spisested i København, og **Det bedste Hotel** i København er **Hotel Union,**
Victoriagade 2 & 4. Hj. af Vesterbrog.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen.
Trykt hos Georg Andersen. — København.
Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194.

Kommissarius' Sorger.

Tobiesen: Og mig kalder de gammel og aflægs. Jeg spiste otte store Middage i sidste Uge!

Nr. 52.

Ravnen

Søndag d. 25. December

1904

Lapsen: Jeg kan ikke fordrage Deres socialistiske Samfund, alene af den Grund, at vi vel hver især skal være *nummererede.*

Arbejderen: Hvem siger det? — Og for Resten — det er jo selv Kongerne nu — Oskar d. II., Kristian d. IX., Edvard d. VII. o. s. v.

Jul!

Det er Jul med korte, kolde Dage;
Mørket tidligt over Jorden daler.
og det lyser hvidt fra Husets Tage
— fromt om Frelse tusind' Præster taler.
— Syersken paa Kvisten tænder Praasen,
tætter med Papir for Væggens Sprækker
— Flammen viftes ellers ud — det trækker -
Døren holdes kun saa let af Laasen.

Dagen ender med sin travle Virken,
dybe Klange toner ned fra Klokker,
maner Andagt — truer, kalder, lokker —
der skal være Aftenfest i Kirken!
— Hævet højt sig Loftets Buer hvælver
over Menigheden, medens Frelsen
loves Syndere — og Præsten skælver
svulstig i sit Præk om salig Helsen.

— Dér, hvor Armod sidder klædt i Pjalter
og hvor Haabet næsten sloges sønder,
rejste *Vi* for Frelsen os et Alter
— højt og lydeligt vor Tro forkynder:
Kæmp kun *samlet* ad de nye Veje
(ved det gamle maa I ikke lænkes),
saa skal Frelsen Jer paa Jorden skænkes
ved Jer Sejr for Samfunds-Fælleseje!

Granus

Illustreret af Djalmar Christophersen.

Da jeg endnu var Barn, plejede min Bedstemoder at give mig følgende velmente Raad: »Barn, lær ikke for meget, thi den, der kan meget, maa ogsaa yde meget, medens ingen Menneske venter sig noget af en Dumrian«.

Hvad hun der sagde, var meget fornuftigt, men mod det medfødte Uheld hjælper intet.

Hvem der forrige Lørdag havde fortalt mig, at jeg, — det mest umusikalske Menneske i Verden — samme Aften skulde blæse Horn i et Operaorkester, vilde jeg have svaret med et medlidende Skuldertræk og troet at han led af begyndende Hjærneblødhed. Og dog vandrede jeg den Aften til Teatret for at spille et Instrument, som jeg endnu aldrig havde haft i min Haand, og det gik saaledes til:

Jeg sad ved Middagsbordet og var falden i Tanker, da min Ven, Hornblæseren Lehmann styrtede ind i mit Værelse med en saadan Larm, at jeg af Skræk var ved at falde ned af Stolen.

»Naa da, tag den med Ro!« raabte jeg ham ærgerlig i Møde.

»Min Ven, min gode bedste Ven!« raabte han og

rystede dertil min Haand, saa jeg nær havde tabt baade Syn og Hørelse. »Der mangler ikke ret meget i, at jeg er den lykkeligste, den saligste blandt alle Dødelige, og dertil skal Du hjælpe mig«.

»Jeg!« raabte jeg højlig forundret.

»Ja Du, den ædleste, uegennyttigste, tro og hjælpsomste af alle Venner«, og med dette Udraab trommede han med sine knokkelstærke Fingre en hel Symfoni paa min Rygrad.

»Hør engang, Lehmann«, svarede jeg ham roligt, idet jeg hurtigst muligt trak mig saa langt tilbage, at jeg foreløbig var udenfor hans Armes Rækkevidde, »hvis Du nu ikke snart teer Dig som et anstændigt Menneske og roligt siger mig, hvad Du ønsker, siger jeg forud nej til alt, hvad Du begærer. — Hvormange skal Du bruge?«

Det drejede sig imidlertid ikke om Penge, hvad der ellers næsten altid var Tilfældet. Han maatte rejse med næste Tog for at hente et Ja hos den sødeste og elskeligste Pige, og han vilde tage afsted, selv om det gjaldt hans Liv. Kapelmesteren var imidlertid en streng Mand, og det kunde ikke nytte at henvende sig til ham om Orlov saa sent paa Dagen, og da Lehmann først for nogle Maaneder siden var indtraadt i Orkestret, havde han endnu kun erhvervet sig faa Venner. Han vidste slet ingen, der kunde møde for ham.

For enhver anden vilde gode Raad være dyre, men denne letfærdige Hornblæser, som altid vidste at hjælpe sig, havde faaet det forrykte Indfald, at jeg Ulykkesmenneske skulde give Møde og spille i hans Sted.

»Men Menneske dog, jeg ved næppe, hvorledes et Horn ser ud!«

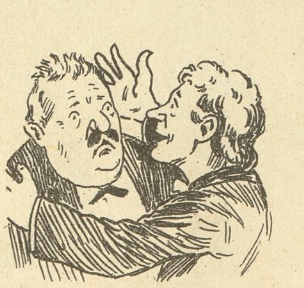

»Passiar! Du har da ofte nok set mig i Orkestret, ikke sandt? Saa hør nu: Du sætter Dig paa min Plads og fører Hornet til Munden, og derefter behøver Du slet ikke at foretage Dig andet, end hvad Du ser Din Nabo gøre. Nøjagtig samme Bevægelser, som han gør, gør Du ogsaa — naturligvis uden at blæse. I et saa stort Orkester vil det umulig kunde høres, om der blæses i et Horn eller i to«.

»Men — — —«

»Ingen Udflugter! Schultz, min Nabo, har gjort det

samme — ingen Mennesker opdagede det. — Det var kosteligt at se«. Dermed slog han mig med fordoblet Kraft paa Skulderen. — »Og vi har let! Hahaha! Det var fabelagtigt, saa vi morede os over den Historie«.

Saaledes talte han ustandselig videre, til jeg var helt svimmel. Der hjalp ingen Vægring, ikke det bestemteste Nej. Han bad, han bønfaldt, han truede, han faldt mig om Halsen, og tilsidst maatte jeg naturligvis love ham alt muligt, blot for at blive ham kvit.

Henimod Kl. 6 betraadte jeg Teatret med sænket Hovede. En bred, rød Seddel paa Programmet viste, at der var foretaget en eller anden Ændring, men hvad — det kom jo ikke mig ved. Det var jo lige meget, hvad jeg *ikke* skulde blæse.

Nogle Minutter senere sidder jeg Ulykkesmenneske paa Lehmanns Plads. Foran og bag ved mig blev Pladserne optagne og Stemmerne slaaede op. Instrumenterne blev stemt. Hvert Øjeblik farede jeg sammen ved at høre disse skrigende Toner, og jeg greb mig flere Gange i at se efter, om man ikke havde faaet en Hund eller Kat ind i Orkestret og saa havde traadt den paa Halen. Loger lukkedes op og i, Parkettet fyldtes langsomt. Jeg saa mig sky om, den tomme, truende Dirigentpult indgød mig en smertelig Angst. Da endelig kom mit bedre Jeg, den anden Hornblæser.

Altsaa det er Hr. Schultz. Jeg kan fra første Øjeblik ikke udstaa den Karl. Han har nogle frække Øjne, snuser uafbrudt og pudser sin Næse uanstændigt højt. Ah, der var jeg selv ved at gribe mit Lommetørklæde. Nej, det behøver jeg dog ikke at gøre ham efter.

Nu træder Kapelmesteren frem paa sin Plads. Han bærer en lang Kunstnermanke, der er omhyggeligt soigneret, og hvilket Blik den Mand har! Blot han ikke altfor ofte vil rette det paa mit ulykkelige Hovede. Et let Slag med Taktstokken paa Pulten, en minutlang Pavse, og da bryder der med elementær Vælde en Strøm af Melodier gennem Salen.

Uophørlig ser jeg over paa Schultz. Naar blot han ikke lige saa uafbrudt havde stirret paa mig. Han har et saa uforskammet indtrængende Blik, som om han vilde se mig ind i Sjælen . . . . Hvor er det muligt, at han kan have Tid til at bekymre sig om mig, da han dog alene skal udføre det svære Parti. Han maa være begavet med en utrolig Ro og Sikkerhed, og han er sikkert for længe siden overtydet om, at jeg ikke giver en Lyd fra mig. Oh, Lehmann, Lehmann, hvad har Du gjort imod mig!

»Gud være lovet! Nu bliver Larmen atter saa stærk, at Ingen giver Agt paa mig.

Det bliver et Øjeblie dyb Stilhed. Kapelmesteren vender sit geniale Hoved om til os og vinker med sin Taktstok. Jeg ser paa Schultz, og Schultz ser paa mig

Derpaa ser vi begge hen paa Kapelmesteren, som opfører en sand Krigsdans foran sin Pult. Blot han vilde tage den Taktstok bort. Store Gud, maatte vi dog snart blæse noget! Men hvorfor blæser Schultz ikke? I samme Øjeblik faar jeg bagfra et Ribbenstød, og en Stemme hvisker: »Hornsoloen! hurtigt! Hvad gaar der dog af dem? Sover De?«

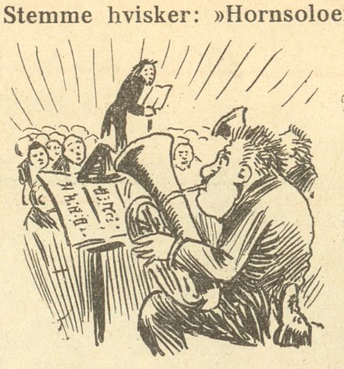

Der har vi Skandalen — ja vent kun, Lehmann! Du skal faa med mig at bestille — men hvad gaar der af Schultz? Jeg fører Hornet til Læberne — Gud være lovet! Endelig synes han at erindre sin Pligt. Ogsaa han fører Hornet til Munden, men — endnu høres stadig intet. Jeg blæser mine Kinder op, saa Øjnene er ved at ryge ud af Hovedet paa mig. Sehultz er saa rød i Hovedet, at man kan vente en Sprængning hvert Øjeblik, men stadig er der stille — Dødsstilhed.

Publikum i Parkettet lader høre en sagte Murren, i Logerne hvisker man halvhøjt, og fra Galleriet lyder en spottende Stemme: »Naa, hvad bliver det til? Nu har vi ventet længe nok«.

Kapelmesteren slaar paa Pulten, og smeldende falder Trompeter, Giger og Fløjter, og hvad alt det Tøjeri hedder, ind. En sand Strøm af alle mulige Slags Toner og Velklange søger saa vidt muligt at dække over vort Nederlag. Da lyder den elektriske Klokke. Tæppet gaar op og Forestillingen begynder.

Jeg forsøger at snige mig bort, men i det samme kommer en Teatertjener og vinker af mig og Schultz. Den Elendige har allerede Hatten paa Hovedet.

»Jeg beder Dem, mine Herrer, gaa et Øjeblik med ind i Garderoben. Kapelmesteren vil gerne tale med Dem«.

Jeg ser paa Schultz, og Schultz ser paa mig. Den Karl synes endda at gøre sig lystig over mig. Jeg kan ikke holde min Harme tilbage længere.

»Hvorfor har De ikke blæst Deres Solo, min Herre«, spørger jeg med truende Stemme.

»Hvorfor har De ikke selv blæst den?» lyder det rolige Kontraspørgsmaal.

»Fordi jeg er et Faarehovede, en Okse«, brød det pludselig ud af mig, »fordi jeg har paataget mig at være Stedfortræder for min Ven Lehmann i Aften, skøndt jeg aldrig i mit Liv har haft et Horn i min Haand. Jeg skulde blot gøre alt, hvad jeg saa Dem gøre«.

»Ja, ser De, saaledes gik det ogsaa mig. Jeg sad hele Tiden og ventede paa Dem«, lød Svaret ligesaa rolig som før.

»Hvor—le—des?«

»Jeg er nemlig slet ikke Schultz — den gode Mand ligger til Sengs — han har en Smule Katzenjammer — det kan forekomme i de bedste Familier. Han lod mig ikke have Ro et Øjeblik — og jeg har allerede en Gang før hjulpet ham i en lignende Situation. Da efterlignede jeg blot alt, hvad jeg saa den anden foretage sig, og det gik udmærket, men da De intet, slet intet vilde gøre, kan dog ingen forlange, at jeg — selv med den bedste Villie skal gøre det efter. Det kan De dog vel nok indse«.

Jeg vil helst tie med den Seene, der nu fulgte. Saa meget er imidlertid sikkert, at der ikke manglede meget i, at de to Hornblæsere havde faaet deres Afsked, og Lehmann har aldrig oftere anmodet mig om at være hans Stedfortræder. *E. O.*

I Skoven.

Hvorledes skal Boel vel kunne forstaa,
at alle de vindtørre Grene,
som Snestormen strøede paa maa og faa,
tilhører Hr. Greven alene; — —
men Skovfogdens Ansigt straaler af »Lov«,
»Forordning« af Dit — »Reglement« af Dat,
hvorunder Hr. Lehnsgreven Segl har sat,
og Fængselsstraf for den fattige Kvind,
som blaafrossen tager en ussel Pind
fra den rige Lehnsgreves arvede Skov! —
— — —

— — Stakkels enfoldige, fattige Boel,
hvad rager Din Gryde en Greve? —
Du har jo den »varmende« Vintersol! —
Og — behøver Du strengt taget leve? —
Gaa hjem og frys den »velsignede« Jul,
giv Ungerne Brød, naar de raaber paa Sul;
og har Du ej Brød til den sultende Flok
saa husk: *Der er dem, der har mere end nok.*
Vil Du have Varme og spise Dig mæt,
maa Du selv gribe ind og kræve Din Ret. —

Enighed ?

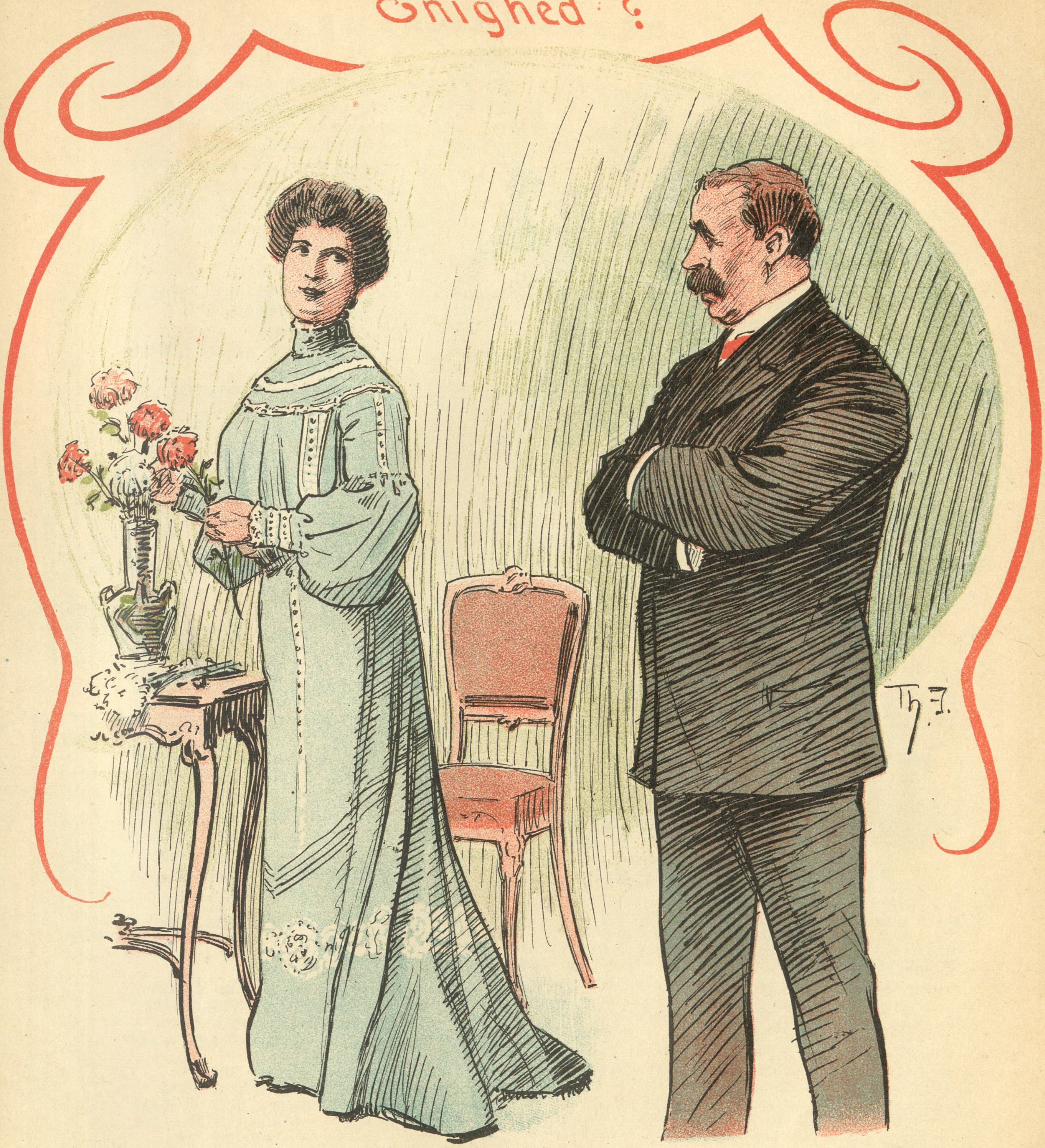

Han: Jeg er et Fæhoved!
Hun (nikker).
Han (harmfuld): Du er uforskammet! Jeg sagde det uden at tænke over det!
Hun (undskyldende): Jeg tænkte det uden at sige det.

Gaasens Julesang.

Mel.: Til min gamle Væltepeter.

MED de andre Gæs i Flokken
gik jeg stolt i Gaasegang.
Gaardens Vogterdreng med Stokken
drev os ud i Mark og Vang.
Vi tog Bad i Solens Hede,
vi aad Korn og saftigt Græs;
naar vi rigtig godt blev fede,
saa var Bonden i sit Es:
»Hillemænd,
der er Sul paa den«,
sa'e han, mens han skæved' lækkersulten til mig hen.
»Sikken dejlig Fugl,
der er Fedt og Sul. —
Ud af den vi faar en ganske dejlig Gaas til Jul!«

Jeg som ældst af tre Smaapoder
aldrig nogen Fa'r har kendt.
Mortensaften blev min Moder
ind til Hovedstaden sendt. —
Stakkels Bror kom slemt til Skade,
da en Nat han vilde om
i en anden Gaasegade,
men i »Rævegade« kom.
Søster min
døde spæd og fin;
hendes Gravøl drak vi andre Gæs i Gaasevin.
Hun blev puttet ned,
vi var alle med. —
Smukt en Gaaseurt betegner hendes Hvilested.

Endt er nu min Livsbetragtning,
faa er mine Dages Tal,
jeg er færdig nu til Slagtning,
snart jeg Livet miste skal. —
Naar I synger denne Vise
i den glade Juletid,
er jeg lige til at spise:
naada, sikken Lækkerbid!
Ja, jeg spaar,
der bli'er Glæde, naar
fyldt med Æbler og med Svedsker jeg paa Bordet staar.
Glemt er Nød og Trang,
og til Glassets Klang
vil I allesammen synge Gaasens Julesang

V. S.

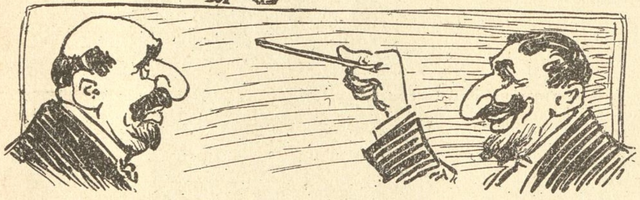

Mellem Jøder.

DAVID MEYER OG MOSES LEVIN er til Herremiddag. Der er en Mængde gammelt og godt Sølvtøj paa Bordet, og Moses Kenderblik har længe kærtegnet en smuk, massiv Spiseske, som ligger ved Kuverten. Han tager den, vejer den i Haanden og anstiller i Tanken Beregninger over, hvor meget den kan være værd. Da farer Djævelen i ham, han tænker: »Aa, Skidt, der er nok af det!« og lister Skeen i et — som han haaber — ubevogtet Øjeblik, ganske stille ned i sin ene Støvle.

Men David har set det. Han har fra gammel Tid et Horn i Siden paa Moses, og han beslutter at benytte sig af Lejligheden, samtidig med at han gør en god Forretning. Altsaa tager han sin Ske, slaar paa sit Glas, rejser sig og siger: »Mine Herrer! Vil De se et Kunststykke?«

Almindelig Tilslutning.

»Pas saa paa! De ser alle denne Ske; nu stikker jeg den ned i min Støvle og tæller til 3. Altsaa: 1—2—3. Vips! — nu har jeg trollet den fra min Støvle over i Moses'. Værs'go', se selv efter!«

Moses bandede, da han maatte op med Sølvskeen, men David gned sig i Hænderne.

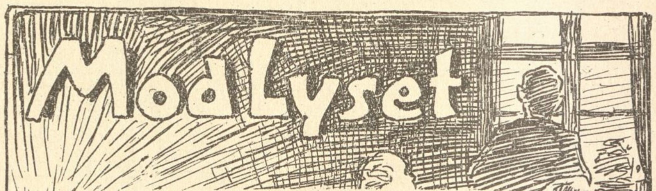

Og Solen paa sin Bane skred
saa langt mod Horisonten ned,
at Mennesket blev ræd,
det frygted Solen vilde vige
fra Jorden bort til Lysets Rige
og aldrig, aldrig mere stige
paa Himlens hvalte Bue frem.

Saa tændtes Lys i hvert et Hjem,
saa bad man til de strænge Guder
og titted bag de frosne Ruder
mod Dag og Daad, mod Lys og Liv.

Og Alnaturen sagde „Bliv!"
Paany steg Solen, Dag for Dag
trods Mørke, Vinter, Sorg og Nag.
Hvert Aar, naar Lyset atter sejrer,
det glade Budskab Folket fejrer.

A. C.

København og Alberti,
de to er færdi'.
Alberti er meget større
— mon? —
end Byens Grundlægger
Absalon
Han vil ha' sin Statue
rejst som Minister,

til Fryd for de Anti-
socialister,
det er let at forstaa;
hvad det koster, betaler
Kommunekassen;
hvor skal Statuen staa?
»Ravnen« foreslaar
Lossepladsen.

Sct. Albertus.
Københavns Skytspatron.

Svineheld.

Mark Twain fortæller.

VED en Banket. der blev givet til Ære for en af de berømteste engelske Feltherrer, havde jeg den Lykke at blive forestillet for Hyldingens Genstand, Jeg vil af Hensyn til min Fortællings videre Forløb ikke nævne hans Navn eller hans mangfoldige Titler, men kalder ham slet og ret Generalleutnant, Lord Scoresbey etc. etc.

Der stod han virkelig denne Mand, hvis Navn jeg tusinde Gange havde hørt, siden han for 30 Aar siden fra Slagmarken i Krimkrigen var steget op som en Stjerne paa den militære Himmel. Naturligvis følte jeg det som den højeste Lykke blot at kunne faa Lov til at se denne Halvgud.

Jeg saa og beundrede den Ro, den Værdighed, den ædle Alvor i hele hans Fremtræden, den simple Rolighed, der afspejlede sig i hele hans Væsen, den rørende, ubevidste Storhed, som ikke synes at lægge Mærke til, hvorledes Hundrede af Øine saa paa ham med uforstilt Beundring, den dybe og oprigtige Tilbedelse, der strømmede imod ham fra alle disse Mennesker.

Min Sidemand tilvenstre var en gammel Præst, som dog havde tilbragt den første Halvdel af sit Liv, dels paa Slagmarkerne ved Krim, dels som Lærer ved Officersskolen i Woolwich. — I min Begejstring havde jeg henvendt mine sidste begejstrede Betragtninger til ham, og idet han nu sendte Festens Helt et flygtigt Blik, hviskede han: »Mellem os sagt. Han er en absolut Dumrian«.

Jeg var som lamslaaet af Forbauselse. Var det samme bleven sagt om Napoleon, Sokrates eller Kong Salomon, vilde min Forundring ikke have været større. — Alligevel vidste jeg, at den gamle Præst var en Mand af den strængeste Sandhedskærlighed, og at han besad megen Menneskekundskab. Derfor kunde jeg ikke tvivle om Rigtigheden af hans Dom, og fra dette Øjeblik var jeg overbevist om, at Verden tog fejl, og at denne Helt i Virkeligheden var en Nar. — Det lovede jeg mig imidlertid selv, at jeg hurtigst muligt skulde faa Præsten til at drage det Slør bort, som endnu skjulte den rette Sammenhæng for mig. — Allerede et Par Dage efter Festen fortalte Præsten mig følgende:

For 40 Aar siden var jeg Lærer ved Akademiet i Woolwich. — Jeg var Medlem af en Eksamenskommisson, der skulde prøve de unge Mennesker, som ønskede at komme paa den militære Højskole. — Blandt dem var den unge Scoresbey. Han vakte min dybeste Medlidenhed; thi naar alle de andre Elever gav gode og fornuftige Svar, vidste han absolut intet, og dog gjorde han Indtryk af at være et godt og ærligt ungt Menneske, og det var pinligt for mig at se ham staa der, saa uvidende som et nyfødt Barn, og høre ham lade Svar løbe af Stabelen, der var rene Uhyrer af Dumhed og Uvidenhed.

Jeg sagde mig selv, at om han atter vilde melde sig til Eksamen, maatte han igen falde igennem. Var det da ikke bedre, at gøre ham hans Fald saa let som muligt? Jeg tog ham til Side, fik ud af ham, at han kunde noget af Cæsars Historie, og da han absolut intet andet vidste, stillede jeg

Hvorledes Krigsminister Madsen tænker sig en rigtig glad Jul.

Venstre bringer Hr. Madsen Gaver,
Uhyret rædsomt i Jorden skraber.
aldrig i Verden bliver det mæt,
og Madsen er morderlig adræt,
han tager imod, og han fylder i,
her er Parolen bare at gi'e.

Men Venstre som Højre — der er saa Skam
ikke Spor af Forskel paa deres Program.
De tager den Fattiges Brød til Slut,
hvis ikke Uhyret snart bliver skudt.
Naar Socialismens Sct. Georg vil komme,
er Madsens og Uhyrets Tid først omme.

en hel Række Spørgsmaal til ham om dette Afsnit af Verdenshistorien, og instruerede ham angaaende Svarene.

Han bestod Prøven glimrende paa Grund af denne overfladiske Forberedelse, og han blev overdænget med Ros, medens andre, der kunde mange Gange mere end han, uhjælpelig faldt igennem. Takket være et Tilfælde, som vel næppe vil gentage sig i Løbet af et Aarhundrede, var alle Spørgsmaal, der blev stillet til ham, indenfor den meget snævre Grænse af vore Øvelser.

I hans Studietid stod jeg stadig ved hans Side med en Følelse, som en Moder maa have overfor sit vanskabte Barn. Atter og atter blev han reddet som ved et Vidunder. Alligevel vidste jeg jo, at Mathematiken tidlig eller senere maatte vise hans totale Mangel paa Evne til at tilegne sig Kundskaber. Atter manuducerede jeg ham i de almindeligst forekommende Spørgsmaal, og til min største Forbauselse gik han fra Eksamen med første Pris og blev formelig fejret og hyldet derfor.

— — —

I over 8 Dage kunde jeg ikke sove. Min Samvittighed pinte mig Dag og Nat. Jeg havde hjulpet ham, for at hans Fald ikke skulde blive altfor knusende, og end ikke i Drømme havde jeg kunnet forudse et saa vanvittigt Resultat. — Jeg følte mig skyldig og var overbevist om, at Ansvaret tidlig eller sildig vilde blive lagt paa mig, fordi jeg havde hjulpet et almindeligt Faarehoved paa Vej til udmærket Forfremmelse. Ved første givne Lejlighed maatte jo hans aandelige Fattigdom vise sig. — —

Krimkrigen var lige udbrudt. Jeg imødesaa den med Glæde. Krig giver mange ny Muligheder og maaske kunde han dø, før Bedrageriet blev opdaget. Derfor ventede jeg med Længsel Mobiliseringsordren, men da den kom, havde den nær gjort mig afsindig. — Han var bleven udnævnt til Kaptejn i et snart bortdragende Regiment. Andre og dygtigere Folk var blevne graa i Tjenesten, inden de naaede en saadan Rang.

Hvad skulde jeg gøre. — Jeg,' der elskede Ro og Uafhængighed over alt paa Jorden, købte for mine sammensparede Penge en Plads som Leutnant ved hans Regiment. Jeg følte mig moralsk ansvarlig for de Dumheder, som han maatte og skulde begaa, og derfor rejste jeg med ham for at beskytte mit Fædreland imod ham. Med saadanne Følelser drog jeg med ham til Valpladserne, og hvilken sørgelig Række af Misgreb maatte jeg ikke opleve. Han foretog sig i det hele ikke andet end Dumheder; men da ingen andre end jeg var indviet i hans Hemmelighed, blev hans Handlinger set i et falsk Lys, og selv de mest idiotiske Gerninger blev betragtede som et Udslag af hans Geni. — Hans mindste Fejlgreb var i Virkeligheden nok til at bringe fornuftige Mennesker til Fortvivlelse. Jeg græd over ham og var fortvivlet, og hvad der gjorde min Dødsangst permanent, var den Omstændighed, at enhver ny Dumhed

øgede hans Ry. — Stadig maatte jeg sige mig selv, at jo højere hans Berømmelse steg, desto dybere vilde det uundgaaelige Fald blive.

Og han steg stadig højere — over hans Foresattes Lig. I det betydningsfuldeste Øjeblik af Slaget ved *** faldt vor Oberst, og mit Hjerte for op i min Hals; thi vor Ven Scoresbey var den næste i Rangen. Nu var altsaa Øjeblikket kommet, da vi vilde gaa ad Helvede til allesammen.

Det var en bitter Kamp. Fjenden blev langsomt, men sikkert trængt tilbage over hele Linien. — Vort Regiment havde besat en Stilling, der var overmaade vigtig for Kampens heldige Udfald. Et Fejlgreb fra vor Side kunde føre til hele Hærens Tilintetgørelse.

Og hvad, min Herre, gjorde vor udødelige Nar i dette kritiske Øjeblik? Han gav Ordre til at trække hele Regimentet bort fra Stillingen og til at angribe en nærliggende Høj, hvor der ikke var mærket ringeste Spor af Fjender. »Der har vi det«, tænkte jeg, »nu er det helt ude med os«.

Vi ilede mod Højen og naaede den ogsaa, inden den forrykte Bevægelse var opdaget og kunde kaldes tilbage. — Og hvad fandt vi der? Ganske uformodet den russiske Reserve. Og hvad skete? Blev vi ikke alle som en nedskudte?

Det vilde være sket i nioghalvfems af hundrede Tilfælde, men denne Gang skulde det komme anderledes. Russerne kunde ikke tænke, at et eneste Regiment vilde vove et saa vanvittigt Angreb, og derfor antog de, at den hele engelske Arme fulgte bagefter, fordi man havde opdaget Russernes listige Plan. De gjorde i hvert Fald omkring og tog Flugten under stor Forvirring, over Marker og Høje forfulgt af vore Tropper. Selv brød de ved denne vilde Flugt den russiske Hærs Centrum, og inden kort Tids Forløb var Fjendens Rækker i den alvorligste Forvirring, og hans Nederlag blev saa afgørende som vel muligt.

Marschal Canrobert saa denne Begivenhed ganske betagen af Forbauselse, Beundring og Henrykkelse. Han lod straks Scorebey kalde, overøste ham med Ros og Anerkendelse, og takkede ham paa Valpladsen i Overværelse af hele Armeen.

Og hvorledes kom Scoresbey til at gøre dette sidste Misgreb? Nu, det var simpelt nok. Han forvekslede blot den højre Haand med den venstre. Det var det hele. Han havde faaet Befaling til at gaa tilbage og understøtte den højre Fløj. I Stedet gik han frem og imod Højen tilvenstre. Men det Navn af et vidunderligt militært Geni, som han den Dag havde vundet, fyldte hele Verden med Berømmelse, og denne Berømmelse vil leve saa længe, som der overhovedet læres Historie.

Han er saa god, venlig og omgængelig, som man kan tænke sig et Menneske, men dertil udrustet med saa ringe Forstaaelse, at han næppe kan skelne et Halmstraa fra en Bjælke.

Altsaa dette er den absolute Sandhed om vor Helt. Han er den mest fremragende Dumrian i Verden, og for en halv Time siden havde ingen andre end han og jeg Anelse derom. Han er Aar ud og Aar ind, Dag ud og Dag ind fulgt af et fænomenalt Svineheld. Han har en Menneskealder igennem været vor berømmeligste Soldat. Hans hele Feltherrevirksomhed har været en enestaaende Række Fejlgreb, men ingen af disse har han begaaet, uden at de har hjulpet ham til at blive Ridder, Baron eller Lord, eller de har bidraget til, at hans Bryst er fyldt med engelske og fremmede Ordner; hver enkelt af disse er et Minde om en skrigende Dumhed, og alle tilsammen leverer de det mest uomstødelige Bevis paa, at det bedste et Menneske kan tage sig til, er at lade sig føde under en saadan Lykkestjerne.

En Konsejlspræsident med 2 Skygger.

De Tjenestepiger.

I Foreningen »Menneskevennen« var der forleden Dag Theselskab, og Samtalen blandt de mange menneskevenlige Damer kom som saa ofte før til at dreje sig om Nutidens Tjenestepiger, der efter alles Mening stillede altfor ublu Fordringer.

De kan tænke Dem, udbrød Præsidentinden, min Kokkepige sagde op forleden Dag og angav som Grund, at hun ikke fik ordentlig Middagsmad i mit Hus (almindelig Forbauselse).

Hun sagde op lige efter Middagen. Vi havde den Dag en lille Vennekreds samlet om vort Bord og Menuen lød paa: En delikat Krebsesuppe, kogt Gedde, en saftig Oksesteg, Tunge med Gemyse, Parmasanost og Frugtbudding med Piskefløde. Dertil søde spanske Vine. Hun selv fik et tiloversblevet Stykke Rensdyrskød fra Dagen før, og lige overfor al denne dejlige Mad vovede hun at paastaa, at ingen ordentlig Pige vilde blive i et saadant Hus, hvor man ikke engang bød hende god og forsvarlig Middagsmad. Er det ikke forfærdeligt?

En Forskel.

Enhver Hest, der endnu kan trække, faar sit Foder. – Aaret igennem gives der Hundreder af Mennesker, i Vinter Tusinder, som gerne vilde arbejde, men ikke kan skaffe sig Arbejde, og paa Grund deraf heller ingen Føde.

Bliver Hesten syg eller dør den, da gør det dens Herre ondt. Dør Arbejderen eller bliver han syg, føler Arbejdsgiveren ingen Sorg, thi han lider intet Tab. Han antager simpelt hen en anden Arbejder, thi der er altid Hundreder af ledige Hænder paa Arbejdsmarkedet.

Det vil sige: Hesten er Privatejendom. Mennesket er kun Lønarbejder.

Hesten er et Dyr, der koster Penge.

Arbejderen er kun et Menneske.

Barmhjærtighed.

Paa et Gadehjørne i Madrid, hvor den glade Ungdom skulde passere forbi, da de kom fra Tyrefægtningen i det herlige »Corrida«, sad en ung Mand klædt i Pjalter og bad om en Almisse. I to Dage havde han intet spist, klagede han, og trods hans sunde og velformede Bryst, der var saa brunt, at det glinsede som Guld bag den snavsede Skjorte, tvivlede man ikke om Sandheden af hans Ord, selv om man saa bort fra hans klagende Mine og indfaldne Kinder, der talte højt om lang Faste. Alligevel gik de fleste forbi ham uden at ændse hans Nød. De var fuldt optagne af deres glade Ungdom og Kærlighedslykke. Skulde Staklen da dø af Sult her paa Madrids Gader?

Nej, tre unge, leende, letfærdige Piger blev staaende og forbarmede sig over ham.

Den første gav ham en stor Sølvmønt.

»Jeg takker«, sagde han.

Den anden gav ham en Skillemønt.

»Gud gengælde Eder det«, hviskede han.

Den tredie var den fattigste og smukkeste af dem. Hun havde hverken Sølv eller Skillemønt, men hun gav ham et Kys paa hans Mund.

Betleren sagde ikke et Ord, men da han saa en forbigaaende Blomsterhandler, købte han en mægtig Rosenbuket for alle Pengene og gav den til den smukke Pige.

Catulla Mend'es.

Det er forkert,

naar i et Land de arbejdende sulter, medens de dovne lever i Overflod af Arbejdsudbyttet.

Det er forkert, at straffe Mord i Fredstid, og at belønne Mord i Krig.

Det er forkert, at Kristi Lære, denne Religion, der lærer Taalmod, Tilgivelse og Kærlighed, skal være Statskristendom i et Land, hvis mandlige Ungdom uddannes til fuldendte Menneskeslagtere.

Det koster stort Besvær at arbejde sig igennem alle disse Urimeligheder. Det gælder derfor om at begynde tidlig.

Gerhard Hauptmann.

Væddeløb.

Tegning af Phil. Mai.

— Krisjan! der skal du se — han der vil se, hvem der kommer først, ham eller Hesten!

Russisk Barmhjærtighed.

De stakkels fattige Soldater.

13. December.

Den stenrige Fyrst *Orloff* træder ind til den russiske Generalkvartermester og siger: »Deres Eksellence! Her bringer jeg Dem en Check paa en Million Rubler. — Jeg beder Dem bruge Pengene til Støtte for de stakkels fattige Soldater, der i det fjerne Østen slaas for vort Fædreland«.

15. December.

Generalkvartermesteren (til Generalintendanten): »Gud velsigne den naadige Fyrst Orloff. — Her overrækker jeg Dem en halv Million Rubler, som han har givet til vore stakkels fattige Soldater i Østasien«.

17. December.

Generalintendanten (til Brigadekommandøren): »Blot gamle Rusland maatte have mange varmhjertede Velgørere som Hans Eksellence Fyrst Orloff. Han har lige overgivet mig disse 250,000 Rubler til Fordeling blandt vore tapre Soldater. Sørg De for, at Pengene bliver anvendt efter deres Bestemmelse«.

19. December.

Brigadekommandøren (til Regimentsintendanten): »Fyrst Orloff har besluttet at skænke den store Sum 100,000 Rubler til de lidende Soldater af Eders Regiment. Jeg overgiver Eder herved Pengene. En Kvittering? Nej, det er aldeles ikke nødvendigt«.

21. December.

Regimentsintendanten (til Bataillonschefen): »Her har De 20,000 Rubler til de fattige Soldater. — Gaven kommer fra Fyrst Orloff«.

23. December.

Bataillonschefen (til Intendanten): »Fyrst Orloff har skænket 2000 Rubler til Soldaterne. Før dem ind!«

25. December.

I Bataillonsbefalingen stod at læse: »Af Gaver er indkomne: En Pakke Chokolade fra Fru Muschin, 3 Par uldne Benklæder (Giver ubekendt), 1 Rubel fra Fyrst Orloff . . . . .«

Drik altid Elisabetmindes Chokolade og Kakao.

Kabinetsskrivelser.

Efter Madsen-Albertis System.

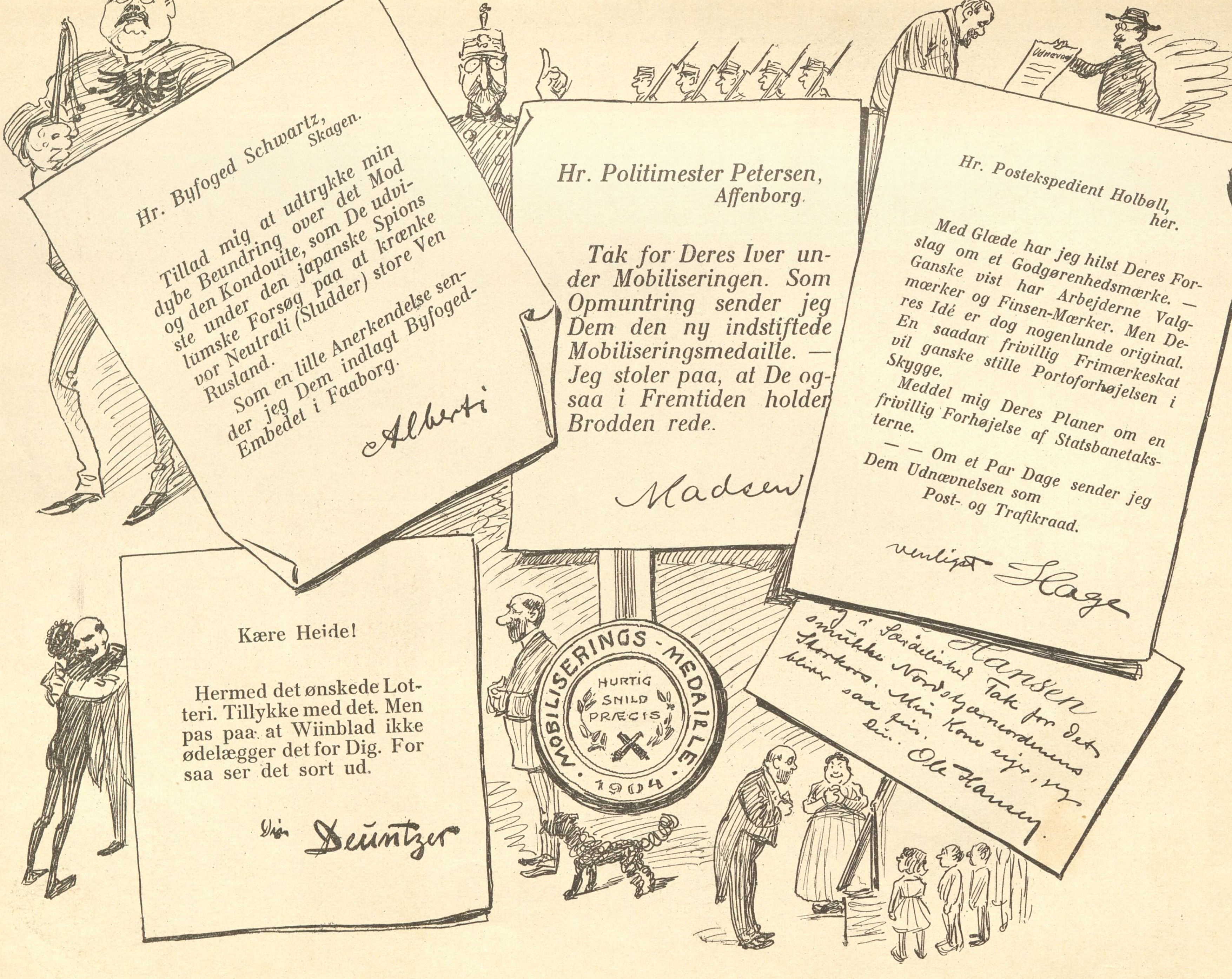

HAFNIA
ÆGTE
EXPORT DOBBELT ÖL

PASTEURISERET GARANTERET UNDER ALKOHOLGRÆNSEN.

KJØBENHAVNS BRYGGERIER og MALTERIER. BRYGGERIETS AFTAPN:

KJØBENHAVNS
Overgæret
PILSNER
Garanteret under Alkoholgrænsen
BRYGGERIER og MALTERIER

Forlang
„LUCCA"
Likør

FAAS OVERALT.

Forlang altid
OTTO MØNSTEDs
Margarine.

Arbejdernes Fællesbageri,

Raadmandsgade 23,

anbefaler et æret Publikum sit udmærkede grove Rugbrød, halvsigtet Brød, Sigte=, Land= og Franskbrød. Melet formales paa vor egen Mølle og fremstilles af bedste Sort Sæd, som gennemgaar en meget ombyggelig Rensning paa Nutidens bedste og fortrinligste Renseapparater. Vi kan saaledes nu garantere vore ærede Forbrugere fuldstændig rene, sunde og uforfalskede Varer.

Telefon Tg. 45.

DEN ÆGTE

skal have
2 korslagte Piber.
15 Øre Pkt: Faaes overalt.

Dansk Forsikring mod Ulykkestilfælde.

Forsikrings-Aktieselskabet SKJOLD.

Hovedkontor: Raadhusstræde 1, Stuen.

MÜLLERS HOTEL

(L. FRÆSTMARK)

Cafe, Restaurant og Billard.

TELEFON 3558.

Diner à 1 Kr. ✱ Middag à 50 Øre.

Nørre Farimagsgade 55.

Merians Konditori,
15, Vesterbrogade 15.

Specialitet:

Is og Isfigurer

Afbetaling

1 à 2 Kr. om Ugen.

Herre-, Dame- og Børnekonfection samt Kjoletøjer.

97, Ryesgade 97, St. Ø.

Holm & Larsen
Falkoneralle 50
MØBEL & LAMPELAGER
10% Udbetaling og Afdrag fra 1 Kr. ugentlig

Telefon 796. **Søpavillonen.** Telefon 796.

Dejeuner. Diner og Super.

NB. De hyggelige Selskabslokaler anbefales.

Koncert hver Aften

Under Anførsel af Herr Olfert Jespersen.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
KØBENHAVN
LAGER ØL
BRYGGERIETS AFTAPNING

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNEN
Pilsner Øl
BRYGGERIETS AFTAPNING

Fineste Cognac til Prisen er
TØNDE COGNAC.
Etiketten paatrykt Flasken med Guld!

erholdes overalt i DANMARK

Ægte Schweitzer Bitter
Carl Østberg & Sönner.
Ægte Pommeranz Likør.

Forlang
Svendborg
No 1
MARGARINE

erstatter
SMØR

Køb Smør, Mælk og Fløde fra Mælkeriet Enigheden
Bestil ved Vognene
2146 TELEFON 2146

„DAN" ny opfunden LÆDERCREAM til alt Fodtøj.
FAAS OVERALT!! STØT DANSK INDUSTRI.

S. Johannesson
HØJBROPLADS 13.
GÆS, ÆNDER, HØNS.
alt Flæsk er trikinundersøgt.
Billige Rester udsælges Fredag og Lørdag.

Underholdning i Provinsen.

Handelsrejsende X kom en Dag til Ykøbing og vilde gærne more sig lidt efter endt Forretning. Han spurgte derfor Karlen paa Gæstgivergaarden: »Hvor ligger Teatret i denne lille By?«

»Vi har ingen Teater,« lød Svaret.«

»Men en Varieté da?«

»Nej, det kender vi ikke her.«

»Men hvor gaar I da hen om Aftenen, naar I vil more Jer?«

»Naa, Herren vil more sig? Ja saa kan De gaa ned til Stationen Kl. 9[15], saa læsser de Godstoget.«

~

A: Hvad! Nu gifter Du Dig for femte Gang! Hvorledes bliver Du dog saaledes efterhaanden alle Dine Hustruer kvit:

B: Aa, meget simpelt — jeg siger dem aldrig imod. Saa ærgrer de dem ihjæl!

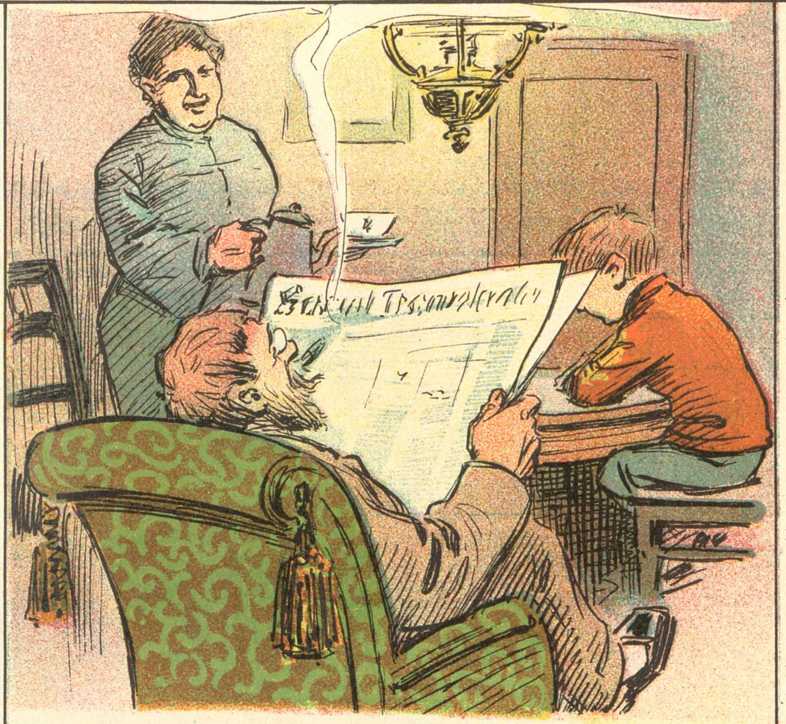

Konen: Fra hvem har mon lille Peter sit gode Hjærte?
Manden: Fra Dig!
Konen: Tror Du?
Manden: Ja, for jeg har mit endnu.

Langvarig Sorg.

»Se saa, kære Ven, op med Hovedet! Kan Du ikke glemme, at Hedvig slog op med Dig?«

»Nej, den Sorg kommer jeg til at bære længe paa.«

»Vist ej, det gaar snart over.«

»Saa! Du ved jo slet ikke, at jeg forærede hende et flot Guldur, som jeg tog paa Afbetaling.«

~

Altid noget.

Skovfogden: Traf Grossereren Haren?

Grossereren: Nej, men jeg fik den da til at forandre Retningen, det var dog altid noget.

~

En lystig Fyr indgik det Væddemaal, at han paa et bestemt Spørgsmaal alle Steder skulde faa det samme Svar, og han vandt. — Han spurgte nemlig stedse: »Har De hørt, at Petersen er gaaet fallit?« Og overalt mødte man ham med Udraabet: »Hvilken Petersen?«

Smede og Maskinist Habitter, garanteret ægte i Vask. 5 Kr. Sættet.
En gros Lageret Nørrebrogade 54 1.
ligefor Griffenfeldtsg. S. Simonsen.

25 % spares mindst ved at købe Klædevarer eller færdigsyede Klædninger i En gros Klædelageret, Linnesgade 18, Herm. Simonsen.

Arbejdernes Kødforsyning.
UDSALG:
Ølundshus, Nørrebrog. 140. Telefon Tg. 219. * Nørre Farimagsgade 40. Telefon 4584.
Haderslevsgade 3. Vesterbro. Telefon 2761. * Rosenvængets Allé 7. Telefon Ø. 3.

Nørrebroes Tivoli
(Brøndshøj).
Det største, smukkeste og folkeligste Etablissement i København.
Anbefales alle Foreninger.
L. Schmidt.

N. J. Baltzer
Frederiksborggade 32.
à la Carte hele Dagen.
Middag 45 Øre.
Telefon Nr. 144.

ARBEJDERNES BRYGGERI
STJERNE PORTER
·DOUBLE BROWN STOUT·
KØBENHAVN

Det Danske Mælke-Compagni
anbefaler pasteuriseret Kærnemælk paa Flasker 10 Øre Potten.
Børnemælk samt pasteuriseret Mælk og Fløde og nykærnet Smør.
Telefon 5858 & 2712.

Heste-Auktioner afholdes 1ste Tirsdag i hver Maaned. Anmeldelser modtages indtil 3 Dage før hver Auktion. Auktionsholder Lauritz Christensen, Holbergsgd. 18, Tlf. 5512.
Nørrebrogade 148 (Ølundshus).

„Nørrebros Materialist"
anbefaler alle uberedte Apothekervarer.
Suspensorier fra 35 Øre,
Sprøjter fra 10 Øre.
Udskylningsapparater i Kr. 50 Ø.
Telef. 3004. Th. Brinck-Claussen.
Nørrebrogade 23, Hjørnet af Blaagaardsg.

Har De Tandpine,
brug da altid **Chr. V. Mendes** berømte **Dentin** à 45 Øre, som hurtigt stiller de hæftigste Smærter.
Advarsel mod Efterligninger.
9, Kronprinsensgades nye Materialhandel 9.

Fiskeretter: Torsk, Rødspætte, Østers samt salt Aal serveres altid i extrafin Kvalitet. Kort og godt, er der Tale om, hvor vi skal gaa hen og spise en virkelig god Ret Fisk, da er Svaret kun:
„Stjerne Cafeen",
Gl. Strand 30. Billard. Telefon 7968.
Valdemar Larsen.

Urin Analyser 1 Kr.
For at Lægehjælp i Tide kan søges, bør Alle af og til lade Urinen undersøge, da mange begyndende, alvorlige Sygdomme kunne konstateres derigennem. O. Beyer, kem. Laboratorium:
St. Strandstræde 8, 3. Sal.
Daglig 11—3 og 5—7, Søndag 11—1.

Forlov-
elsesringe 14 & 18 K.
Th. Halgreens Specialforretning
= **Gothersgade 34,** lige for Regnegade.
Fabrikation en gros ved elektrisk Motor & Udsalg. Ingen Filialer.
NB. Kun massive Ringe. 14 Karat fra 7 Kr., 18 Kar. 10 Kr.
Ringe af simplere Kvalitet føres ikke. Forretningen etableret 1880.

Dansk Arbejderloge,
Blegdamsv. 26. Tlf. 6405.
anbefaler sine elektrisk oplyste Lokaler til Baller, Maskerader, Juletræsfester etc.
Kan rumme ca. 300 Personer.

Yale Laase & Nøgler Ny Østergade 2

Pant Banken
med den ugenerte Indgang i Porten, Dannebrogsgade 23, aaben fra $8^1/_2$ til 8, giver højt Laan fra 1—1000 Kr. paa Assistentshussedler, Møbler, Cykler, Bøger, Varer, Guld, Sølv, Klædningsstk., Ure og alle andre Værdigenstande.

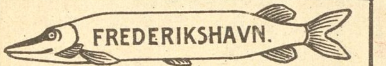

Fiskehallen, Fælledvej 17,
er altid billigst med Aarets forskellige Fiskesorter. Forsøg min bekendte Fiskefars, 50 Øre Pd. Restauratører Rabat. *Ærb. M. Christiansen.*
Fiskehallen Frederikshavn.

Den nye Vinstue,
Raadhuspladsen 35.
Akts. Ferrums nye Ejendom.
Spec.: Ægte amerik. Cocktails
Tlf. 7374. **Johs. Andersen,** Bestyrer.

Et rart Menneske.

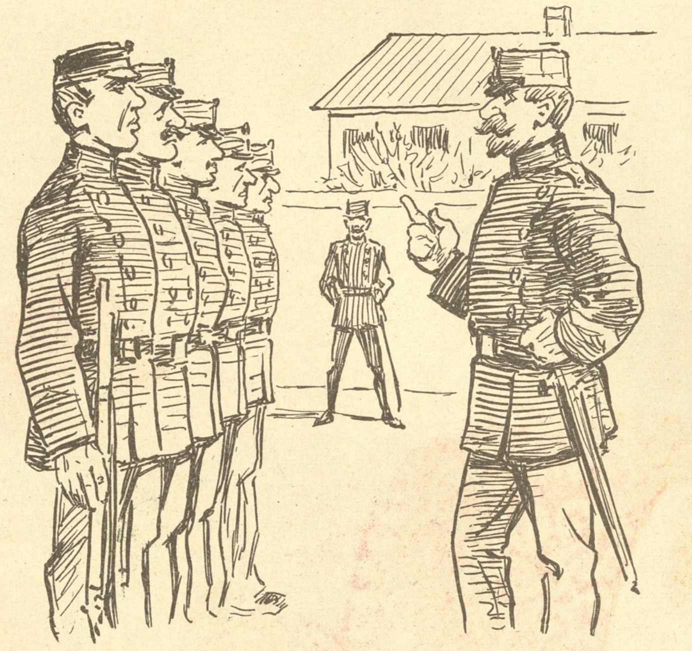

Underofficeren: Soldater, I véd, at jeg er et godt Menneske, saadan rigtig hvad man kalder en føjelig Fyr; men i Tjenesten er jeg som et vildt Dyr — og jeg er *altid* i Tjenesten!

Børst Deres Støvler med Nicola Crème.

Axel Müller,
Kaffe, The, Cigarer
(en gros & en detail).
Gl. Kongevej 176. Telefon 1573.
Leverandør til de fleste Restauratører og Beværtere.

Telef. **PHØNIX.** 8476.
Tirsd., Torsd., Fred. Bal til Kl. 2.
Nedsat Entré til Kl. 12.
Fri Dans til Kl. 11.
Herrer 25 Øre. Damer 15 Øre.
Søndag stort Bal til Kl. 2.
Georg Lassen.

Hotel Vandkunsten,
Vandkunsten 8.
Cafe & Restauration.
Billard.
Varme og kolde Retter.
Thorvald Hansen.

Privat Detektiv-Bureau.
Undersøgelser udføres,
Efterforskninger besørges,
Oplysninger foreskaffes,
Talrige Anbefalinger forelægges.
Kontor:
St. Pederstræde 26².
København K.
Aabent 10—12 og 3—7.

Ryg den ægte
Troika
Cigaret. 10 Stkr 10 Øre.
Pas paa Etiketten:
En russisk Slæde.

Husk den nye Vinstue
i Nørrehus Kælderlokaler
Hj. af Frederiksborggd. og N. Farimagsgd.
Spec.: *Kolde Kognac- og Whisky-Sjusser*
Alle gangbare Ølsorter paa Flaske.
Ærb. C. L. Sinding
Tlf. 8143. fhv. Vognmand. (Disp.)

Stort Lager af Fabriksfodtøj.

Meget billigere end alle andre. Herre-Saaler 2,00, Dame- 1,45.
Rosenborggade 13, Kjæld.

Arbejdernes Teater
paa Enghavevej.
2. Juledag Kl. $7^1/_2$:
Første Opførelse af „Livets Løgne", Skuespil i 5 Akter af *Th. Stauning.*
Billetter faas ved Indgangen, der aabnes Kl. $6^1/_2$. Teatrets Telefon 6067.

Stort Salg fra Lager
af alle Slags Egetræsmøbler, Chaiselonguer og Modratser samt Sovekammer-Møbler.
P. Chr. Mikkelsen,
St. Pederstræde 41.

D'Hrr. Kellnere og Musikere.
Fine sorte Benklæder fra 11 Kr. Parret, Schalsveste 3 Kr.
Specialitet: Kellnerjakker.
Brugte Herrekjoler, Diplomat-, Sommer- og Vinterfrakker sælges billigt.
Dannebrogsgade 5, 1., PETERSEN.

En Cykle gratis!
Et Ur, Fonograf, Spisestel, Standerlampe, Fotografiapparater etc., blot De skaffer os en eller flere Abonnenter. Skriv til os og vedlæg et 10 Øres Frim. til Svarporto.
Nordisk Folkelitteraturs Forlag,
Læderstræde 5, København.

---

en detail Salg **Pariser-Artikler** en gros Priser.
Gummi-Cigaretter og Roules 0,50, 0,65, 0,85, 1,00, 1,50, 2,00 pr. Dus.
Spermophile m. Sædbeholder 2,50 pr. Dus., extra Kvalitet.
Fiskeblærer 0,75, 1,00, 1,50, 2,00 à 3,00 pr. Dus.
Svampe 2,75, 4,00, 6,00 à 8,00 pr. Dus.
Suspensorier pr. Stk. 0,50 à 0,65.
Telefon 7712.
Aabent fra 11—7. **42,¹ Pilestræde 42,¹** Forsendes overalt mod Efterkrav.

Paa Afbetaling
med 1 à 2 Kr. ugentlig leveres Sommerfrakker, Klædninger, Benklæder og Drengetøj samt Kjolestoffer, Overstykker og Havelocks.
1, Dannebrogsgade 1.

Ryg den ægte russiske Cigaret **Korea** fra Ruhtenberg i Riga. 10 Stkr. 10 Øre, 25 Stkr. 25 Øre, 100 Stkr. 1 Kr. **Faas overalt.**
En gros hos *Axel Sørensen, Østerbrogade 46. Tlf. 818.*

Afbetaling.

Fra 5 à 10 Kr. Udbetaling og 1 à 2 Kr. om Ugen

leveres Klædninger, Sommerfrakker, Benklæder, Dame-Kostumer, Cabes, Jaketter, Kjoler samt Kjoletøjer, Drenge og Pigebeklædning.

Vingaardstræde 22 (Hjørnet) Nicolajgade 13.

ARENA THEATRET HVER AFTEN STOR FORESTILLING

Freja's Chokolade og Cacao.

Husk 22!

Blegdamsvej 22.

Alle Sorter Uhre kontant og Afbetaling 2 Kr. Udbetaling. 1 Kr. ugentl. Afbetaling, 3 Aars Garanti.

N. JØRGENSEN, Uhr- og Instrumentm.

Vesterbros mest søgte Vinstue er:

Tlf. 7207. **Vinstuen Vesterbrogade 66** St. o. G.

Berømt for sine iskolde Sjusser.

Bestyrer *Vilhelm Bruun* (forhen Drejers Vinstue).

Aldeles gratis kan Enhver imod ganske ringe Arbejde erhverve sig gode, værdifulde Præmier saasom Regulatorer, Lomme-Uhre, Spisestel, Servantestel etc. alt i kurante udmærkede Varer. Skriv efter mit nye rigt ill. Katalog, som sendes gratis til Enhver.

O. Wiberg, Istedgade 121, en gros og en detail.

A. C. Meyers Kiosk.

Værnedamsvej 4 B (den røde Lygte).

Telegrammer med gratis Vers.

Sange og Viser skrives.

Den unge Mand: Jeg tror ikke paa alt det, Aviserne fortæller.

Den gamle Mand: Hvorfor?

Den unge Mand: Fordi jeg ikke selv har set det!

Den gamle Mand: — Har De nogensinde set Deres Hjærne?

Den unge Mand: Nej!

Den gamle Mand: Tror De, at De har nogen?

— Tavshed.

Doktoren: Jeg har endnu aldrig ordineret Medicin, uden at den har gjort god Nytte!

Prokuratoren: Naa, naa, Doktor! De glemmer nok, at Assessoren døde?

Doktoren: Ja, ja da, men saa var i dette Tilfælde Nytten paa Apothekerens Side.

Ondt værre.

Han: — og Du — saa skældte han mig ud for »et gammelt Fæhoved«.

Hun: Det er jo uforskammet — Du er jo endnu i Din bedste Alder!

Herren: Hans, ræk mig den Mosel dér — jeg er saa tørstig, at jeg kunde fristes til at drikke mig ihjæl!

Tjeneren (med Haanden paa Brystet): Herre, jeg gaar *i Døden* med Dem!

I Kalifornien opnaar man let Skilsmisse, og der er hurtig Omsætning paa det ægteskabelige Marked. Derfor kan man paa et Børnebal høre følgende Samtale:

Lille Pige: Jeg har hørt, at Du har faaet en ny Papa!

Lille Dreng: Ja Du, og han er den dejligste Papa, jeg endnu har haft!

Lille Pige: Tror Du ikke, jeg ved det? Han har i et helt Aar været min Papa!

Hedningen Osarkrak.*)

Vi tog ud til Trægaarden i Lynge og bad en pæn ung Mand, som kom os i Møde, om en Billet.

En Billet! gentog han forbavset.

Ja, til den Hedning, de foreviser herude. Nu har vi hørt saa megen Tale om ham, at vi har Lyst til at se ham med vore egne Øjne.

Med Fornøjelse, svarede den unge Mand. Det koster ingen Ting. Entrèn er gratis.

Det er virkelig dumt af Dem, sagde vi og stak Portemonnæen i Lommen igen; men det maa jo blive deres egen Sag. Han er vel i et solidt Bur?

Nej, det er han ikke, men —

Naa! De nøjes med at holde ham bunden. Ja, det kan ogsaa gaa an, forudsat, at Lænken er stærk.

Han er skam ikke i Lænke. Han gaar løs om. — Der er han for Resten!

Gudfader bevares!

Vi gav os til at klatre op i et Træ, der stod i Nærheden. Det kneb, og vi ventede hvert Øjeblik at mærke Hedningens Tænder i den Del af vort Legeme, som man ikke kan undvære, naar man skal sidde paa en Stol.

De skal ikke være bange. sagde den unge Mand. — Se, hvor venligt han smiler til Dem.

Vi opgav Træet og pegede paa en menneskelignende Skabning, der kom hen imod os.

Er det den der? sagde vi. Herregud! er det det hele? Vi har truffet mangen gammel Røgter, der saa mere hedningeagtig ud end han.

Læg Mærke til hans Haar, sagde den unge Mand.

Hans Haar! hvad er der i Vejen med det? Saa skulde De se Pigen der hjemme, naar hun har været til Bal. Han der imponerer os virkelig ikke. Han er jo knapt saa meget Hedning, som vi selv er. Hvis han havde en Kam —

Det faar han paa Juletræet, sagde den unge Mand.

Skal han oven i Købet have Juletræ! Og han er en Hedning, siger De. Det var en rar Svindel at komme ud til. Saa kan vi godt forstaa, at de ikke var saa fræk at tage Entré. Hvor er Porten? — Naa, der er den! — Hedning! Hvis han er Hedning, saa er vi selv gift med en Hedning inden hun bliver krøllet om Morgenen. Farvel!

Vi gik fnysende vor Vej. Den unge Mand og »Hedningen« stod beskæmmet og saa efter os.

Sam.

*) Den unge Eskimo, som *Mylius Erichsen* har bragt med sig oppe fra Grønland. Red.

— I Hvedebrødsdagene laa jeg fra Morgen til Aften paa Knæ for min Kone. Hun var i mine Øjne saa sød, at jeg kunde have spist hende!

— Og nu?

— Nu fortryder jeg, at jeg ikke gjorde det.

Peter: Mor, nu er Klokken ét.

Moderen: Vist ikke nej — den er to!

Peter: Jamen, Klokken slog virkelig ét lige nu — den slog det endda 2 Gange.

„RAVNEN" udgaar hver Søndag og koster overalt i Danmark 1 Kr. 25 Øre Kvartalet eller 10 Øre ugentlig. Abonnement modtages paa Bladets Kontor, Nørrefarimagsgade 47 Stuen, og i Provinserne paa samtlige Postkontorer og hos Boghandlerne.

Udgivet af socialdemokr. Foreninger. Redigeret af G. Chr. Olsen. Trykt hos Georg Andersen. — København. Annonceekspedition Læderstræde 3, o. G. Telefon 4194

Albertis Juleindkøb.

„Ravnen"s Kort ov

KRIGS

Foranlediget ved Rygtet om, at en russisk Flaade er set i Østersøen, træffer Krigsminister Ve-Ho-Ho-Massen-Tiu energiske Foranstaltninger til at forhindre Russerne at passere København og sikre os imod en Gentagelse af Episoden 1807.

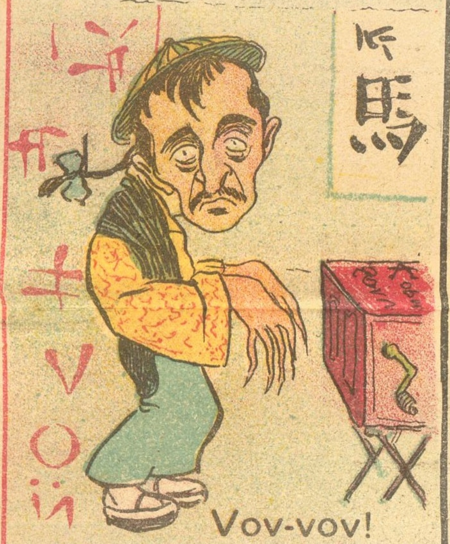

Vov-vov!

Herman Bang har solgt baade »det graa« og »det hvide« samt et paabegyndt »rødt Hus« og opholder sig »ved Vejen« til »Ludvigsbakke« for at opflamme Witzansky og »lille Es«s Heltemod, naar Situationen bliver vanskelig for »København«.

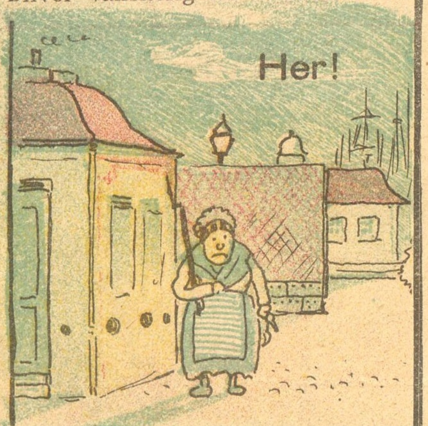

For at forhindre en eventuel Krænkelse af *Folkeretten*, saafremt en russisk Flaade skulde forsøge Landgang i Nyhavn, er Mavebæltet paa Kongens Nytorv blevet forsynet med et skudfri Panser forneden, ligesom Nødtørftshuset har faaet Skydeskaar — og bevæbnet Opsyn.

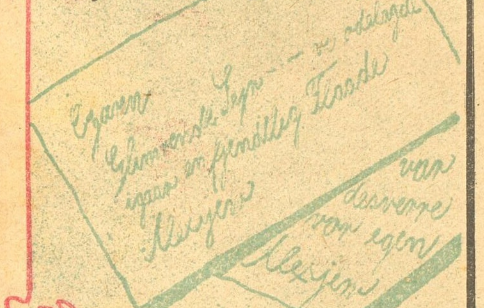

Februa

ér Krigsskuepladsen.

r 1904.

AVISEN

10 Balloner paa Haanden er bedre end 1 over-Taget.

Ballon-Kaptejn Rambusch ha[...] i forgaars efter højere Ordre køb[...] Tivolis Ballongynge, som skal be[...]nyttes i Krigsaeranautisk Øjemed[...] — Igaar blev den prøvet af sag[...]kyndige Indbudte og viste sig a[...] være fuldtud tilfredsstillende.

Snedigt.

Efter Forslag af Krigsraaderne Anders Nielsen og Ole Hansen'er 5 uvane Tyre igaar blevet transporterede over til Koklapperne.

Hvis Engelskmændene skulde forsøge Landgang, vil de paa Grund af de engelske Marinesoldaters røde Frakker straks blive stanget ihjel. — *Grusomt* — men *Nød bryder Love!*

Der træces an.

Til Højre - - - Ret!!!!

Witzansky

Ogsaa en Sammenslutning.

Fruen: Men Marie dog, hvad er det for en Mængde Besøgende, De har i Køkkenet?

Marie: Det er saamænd Fruens tidligere Tjenestepiger. Vi har lige stiftet en Forening af Kammerraad Larsens Tjenestepiger fra Aaret 1903.

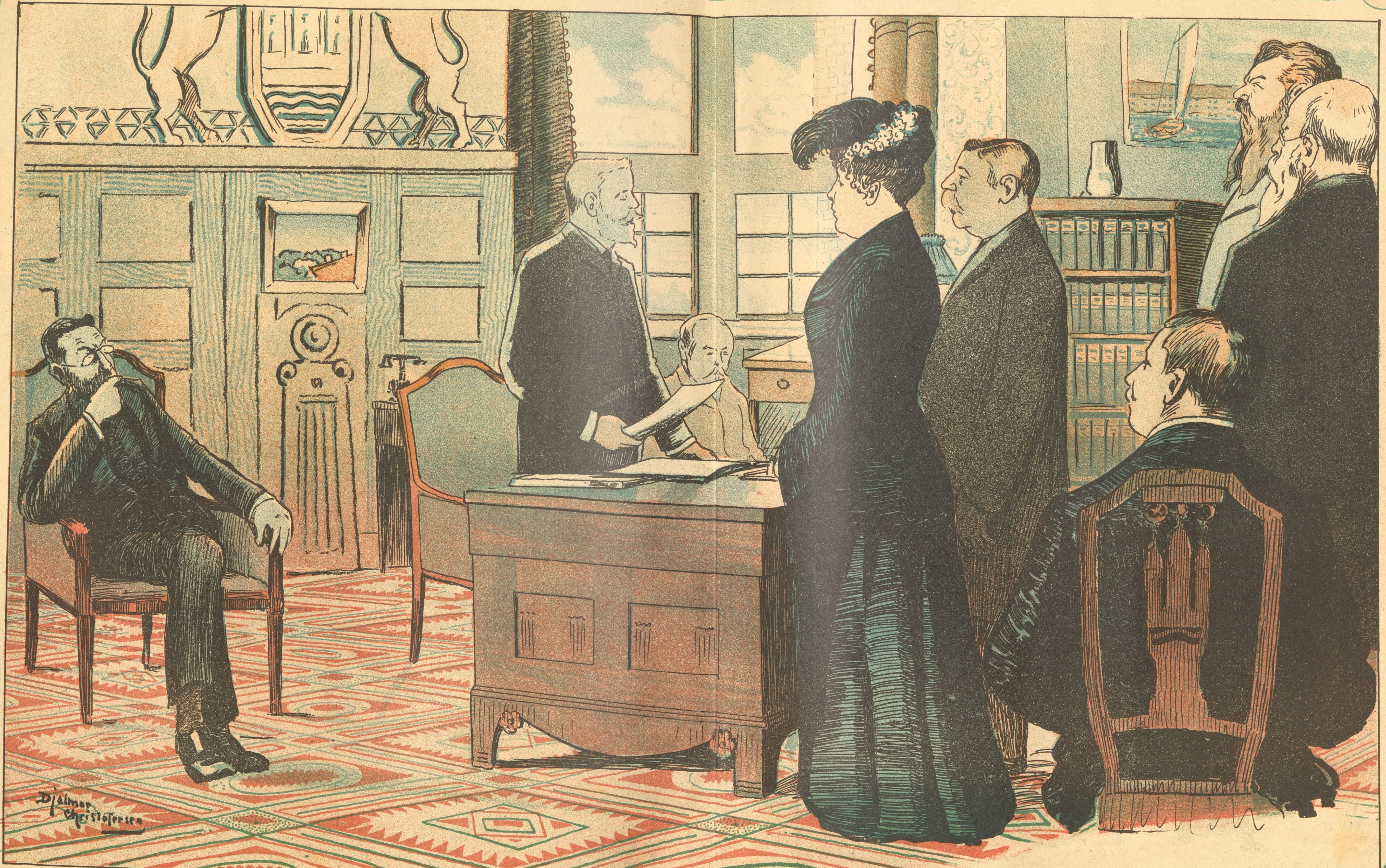

Murer Jensens borgerlige Vielse paa Raadhuset d. 6. Maj 1904.

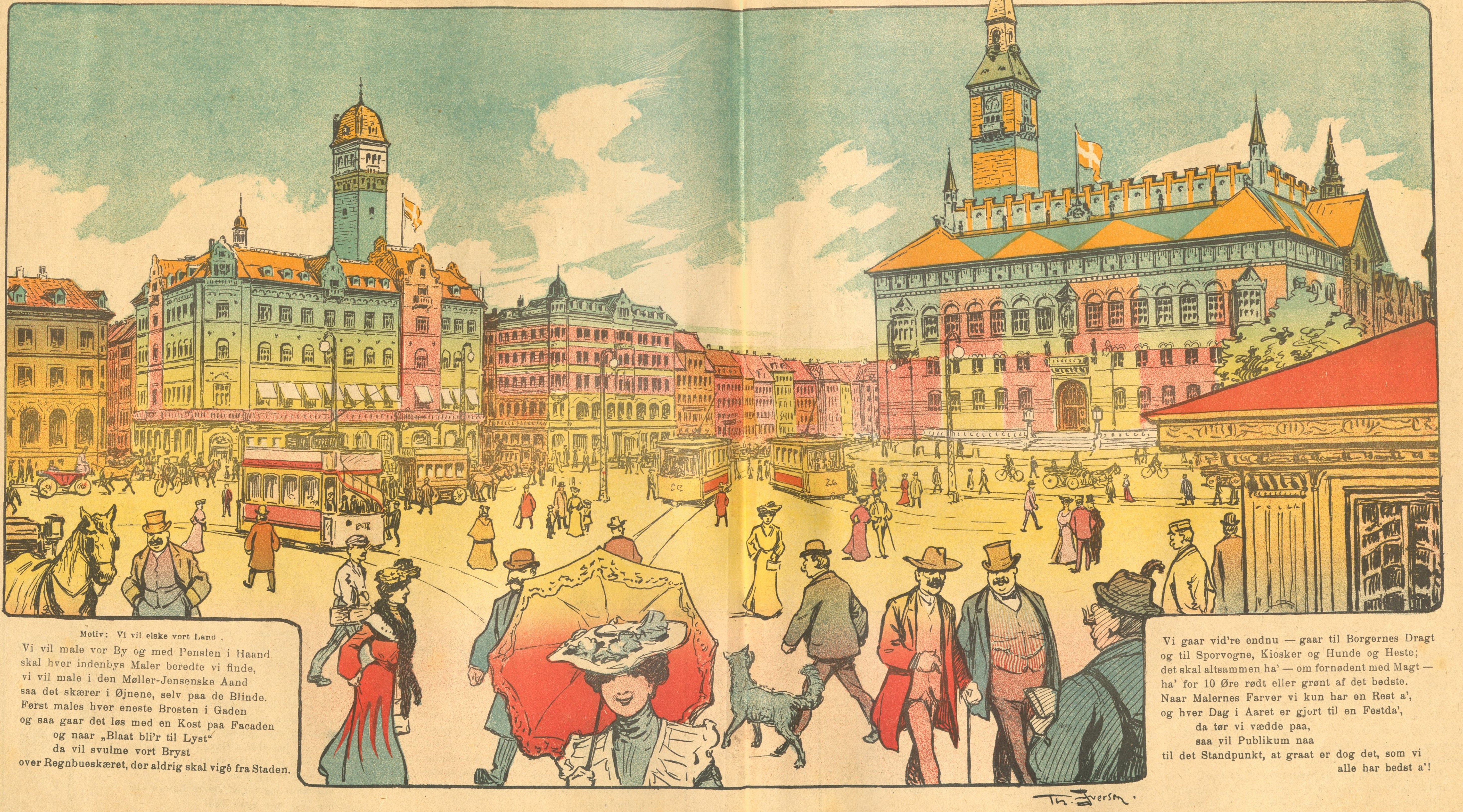

Motiv: Vi vil elske vort Land.

Vi vil male vor By og med Penslen i Haand
skal hver indenbys Maler beredte vi finde,
vi vil male i den Møller-Jensenske Aand
saa det skærer i Øjnene, selv paa de Blinde.
Først males hver eneste Brosten i Gaden
og saa gaar det løs med en Kost paa Facaden
og naar „Blaat bli'r til Lyst"
da vil svulme vort Bryst
over Regnbueskæret, der aldrig skal vigê fra Staden.

Vi gaar vid're endnu — gaar til Borgernes Dragt
og til Sporvogne, Kiosker og Hunde og Heste;
det skal altsammen ha' — om fornødent med Magt —
ha' for 10 Øre rødt eller grønt af det bedste.
Naar Malernes Farver vi kun har en Rest a',
og hver Dag i Aaret er gjort til en Festda',
da tør vi vædde paa,
saa vil Publikum naa
til det Standpunkt, at graat er dog det, som vi
alle har bedst a'!